

INDEX

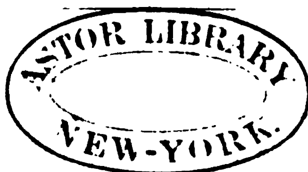
GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,

SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGŒDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS, OCCURRENTIUM.

A.

Ἆ, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibus tribus locis duplicatum legitur, ἆ, ἆ: sæpius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ἆ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ἆ, ἆ, ἆ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.

Ἀβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.

Ἀβαντὶς Δίρφη Her. F. 185.

Ἄβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. αἰθέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.

Ἀβέλτερος. ἀβέλτεροι δ', ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.

Ἀβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίυ τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.

Ἀβλαβής. ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Phry. fr. XIV. 1.

Ἀβυλία. ᾐσθόμην ἀβυλίαν πολλὴν ἔχυσα Med. 882. μειζόνων ἀβυλίᾳ Fr. inc. LXXI. 3.

Ἄβυλος. ὁρᾷς, ἄβυλος ὡς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ' ἀβύλυς ξυμφορὰς Her. 153.

Ἀβύλως. ἀβύλως κἀκλεῶς Rh. 761.

Ἀβρίζειν. ἄβριζ' Rh. 730.

Ἀβριθής. βάρος ὐκ ἀβριθὲς Sup. 1125.

Ἀβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Ion. 920.

Ἀβρόπλυτος. χαίτας ἀβροπλύτοιο Iph T. 1148.

Ἀβρός. ὁρᾷς τὸν ἀβρὸν Sup. 860. τὸν ἀβρὸν πόδα Tr. 506. ἀβρὸν βόστρυχον Bac. 493. ἀβρὸν πόδα τιθεῖσ' Hel. 1544. ἀβρὸν τιθεῖσα κῶλον Iph. A. 614. βοστρυχώδεος ἀβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. 2) ἀβρὸν adverbialiter positum: ἀβρὸν βαίνυσα Med. 1164. et ita ἀβρὰ βαίνων Tr. 821.

Ἀβροσύνη. πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ Or. 349.

Ἀβρότης. ὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι Iph. A. 1343. ἀβρότητ' ἐμὴν Bac. 966.

Ἄβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 1500.

Ἀβρύνεσθαι. ὐχ ἀβρύνομαι τῷδ' Iph. A. 858.

'Αβρῶς. βαίνοντες ἁβρῶς Med. 830. Ἄβυσσος. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. Ἀγαθός. ὅστις ἐςὶν ἀγαθὸς Sup. 852. ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςόν τε Iph. A. 45. ἄνδρα δ' ᾽ χρεὼν τὸν ἀγαθὸν, κ. τ. λ. Iph. A. 346. ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθῦ κῆδος Iph. A. 625. πατρὸς ἐσθλῦ κἀγαθῦ Her. 299. ὅστις ἐςὶν ὦ 'γαθός; El. 378. πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέςατοι φίλοι Hec. 1226. ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν Hip. 1294. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Al. 108. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεςιν σοφίας Al. 605. πατέρων ἀγαθῶν εἴην An. 768. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. αἰνύμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ Iph. A. 979. τὺς πόνυς γὰρ οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 114. ἡ σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 246. μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένυ Tr. 1254. τοῖσι συνταχθεῖσιν ὗσι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191. οἱ 'γαθοὶ θνητῶν Her. F. 236. φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βύλεται Her. F. 1426. παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Alex. fr. XIII. 2. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr. VIII. 2. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν Hip. 427. σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν Hip. 1419. φρενὸς εὐσεβῦς τε κἀγαθῆς Hip. 1454. γυνὴ χρηςὴ κἀγαθὴ Iph. A. 750. ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλυσι μαντεύεσθε Ion. 99. σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθῦ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. πιέζει τἀγαθῶ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθῦ Iph. A. 488. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186. ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι ibid. 1188. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει Hel. 318. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν Hel. 649. ςόμα τ' εὔφημον φρυρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῦ El. 607. ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. τὸ μέλλειν ἀγαθὰ Or. 1182. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά Ph. 1221. σοὶ δ' ὐκ ἀρέσκει τἀγαθ' Med. 621. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. ὐκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Iph. A. 29. τἀγαθ' ἐξᾷσαι φίλον Tro. 472. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' Hel. 725. χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχυσ' Ion. 1603. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) ἀμείνων. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων Ph. 602. ὐδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ' Alc. 435. κἀγώ τ' ἀμείνων γενήσομαι Iph. A. 1019. ἀμείνονα πόσιν; Tr. 978. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἂν ἀμείνονος πατρὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 3. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. ἢ δὴ νοσῶδες τῦτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423. τῦς ἀμείνονας παρὸν φίλυς ἑλέσθαι Her. 178. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων Her. F. 211. ἀμείνονες βροτῶν Her. F. 634. τὺς ἀμείνονας σέθεν Her. F. 741. τῶν ἀμεινόνων φρένας Glau. fr. II. 2. πολλοὶ δ' ἀμείνυς εἰσὶ Melan. fr. VI. 2. δεσπότας ἀμείνονας Sy. fr. IV. 1. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1206. εὐβυλίας τῆς ἀμείνονος Her. 111. δίπτυχοι τυραννίδες μιᾶς ἀμείνονες An. 474. ἄμεινον ἦν σὺ κατθάνῃς Hec. 1006. σιγᾷν ἄμεινον Or. 787. σκέψασθε νῦν ἄμεινον Or. 1292. λέξεις δ' ἄμεινον Ph. 462. ἄμεινον νῦν βεβύλευμαι Med. 893. φρονεῖν ἄμεινον Sup. 504. ἄμεινον ἂν μάθοις Iph. T. 673. σιγᾷν ἄμεινον Tr. 384. ὐδὲν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 3. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. ἀμείνω τῶν καλῶν Hip. 500. τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. μικρὰ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. ἀμείνω τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 4. b) βελτίων. μηδενὸς βελτίονες An. 727. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5. πόλιν ὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω Er. fr. I. 6. βελτίυς φρένας El. 1061. βέλτιον φρονεῖν Iph. A. 1011. ἤν γε βελτίω λέγω Hel. 1653. ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. c) κρείσσων, vel κρείττων. κρείσσων πυρὸς Hec. 608. ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης Or. 726. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων

Or. 804. ὁ Καδμείων Ἄρης κρείσσων Ph. 1089. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσσων Med. 965. θυμὸς κρείσσων Med. 1079. πολλῶν νέων κρείσσων An. 766. τὸν κρείσσον' ἴσμεν Sup. 487. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς κρείσσων γενοῦ Tr. 948. κρείσσον' ἐν κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσσων πάρα Ion. 1276. κρείσσων μοι τύραννος Herc. F. 809. κρείσσων γὰρ εἶ El. 227. κρείσσονα οὔτε δοῦλον, οὔτ' ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσσων οὔ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. εἰ κρείττων ἔσῃ Syl. fr. V. 2. μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. κρεισσόνων βουλεύματα Med. 449. ὅρκοι κρείσσονες Hip. 960. τοὺς κρείσσους λόγους An. 188. θεοί γ' οἱ κρείσσους Iph. A. 596. μόχθους ἔξω κρείσσους Tro. 202. κρείσσονας Ἰλίου πόνους Cy. 350. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. δούλους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν κακῶν Arc. fr. XIII. ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν Arc. fr. XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. σιγὴ λόγου κρείσσων Or. 638. βασίλεια κρείσσων Med. 445. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip. 475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420. χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. συμφορὰν τάσδε κρείσσω Hel. 648. εὐσεβοῦς πατρὸς κρείσσω φανεῖσαν Hel. 980. στεφανηφορίαν κρείσσω El. 863. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. κρείσσων πλουσίου γάμου Arc. fr. XX. 2. κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν Or. 236. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον, ἢ μένειν Or. 778. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον Or. 1155. κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τἀγαθοῦ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. κρεῖσσον ἔμοιγ' ἂν Med. 123. κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. κρεῖσσον τοὔργον Hip. 501. κρεῖσσον θέαμα Hip. 1217. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Alc. 968. κρεῖσσον νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου An. 987. δίδως κρεῖσσον Sup. 410. κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. κακῶς ζῆν κρεῖσσον Iph. A. 1252. ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T. 837. κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν Tro. 632. οὐ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 889. φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου Ion. 1439. ἤ που κρεῖσσον τῆς εὐγενείας Æg. fr. VII. 1. κρεῖττον ὄλβου κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. δόρυ κρεῖσσον Arc. fr. X. 2. οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο Tem. fr. VII. κρεῖσσον δὲ πλούτου Thes. fr. VIII. 1. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον Fr. inc. LXXX. κρεῖσσον τό μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ἐπὰν ζητεῖ τι κρεῖττον Fr. inc. Bar. 20. 2. κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ Hec. 1107. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήμαθ' Sup. 844. οὐδέν τι κρείσσω Tro. 412. τοῦδε κρείσσον' Tro. 1004. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα Ion. 597. καὶ πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. Invenitur et κρέσσων: φυλακαὶ κρέσσονες Her. F. 83. d) λῴων. εἰς τὸ λῷον τὸν μεθέστηκεν κέαρ Med. 911. 3) Superlativi sunt: a) ἄριστος. τὸν ἄριστον Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρός γ' ἀρίστου τυχοῦσ' Med. 953. ἄνδρ' ἄριστον σῶσαι Hip. 1242. ἀρίστου τυγχάνω ξένου Al. 562. νεανίαν ἄριστον Sup. 1093. ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανὼν Tro. 395. αὐτῷ ἄριστος Her. 5. ἀνὴρ ἄριστος Her. F. 105. ἀρίστου φωτὸς Her. F. 150. περισσαμότατος καὶ ἄριστος Her. F. 1017. ἐν τοῖς πολλοῖς ὤν, ἄριστος εὑρέθη El. 382. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος And. fr. XIV. 1. πόλει ἄριστος Antiop. fr. XI. 2. ἄριστος εἶναι δοκεῖ Fr. inc. CXXI. 2. μάντις ἄριστος Fr. inc. CXXVIII. ἀρίστου πατρὸς Fr. inc. Bar. 2. 2. ἄνδρ' ἀρίστω Ph. 1273. ἀρίστων νυμφίων Hec. 324. χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 5. σὺν τοῖς ἀρίστοις Hip. 1018. τοὺς ἀρίστους κτείνει Sup. 445. ἐν χεροῖν πατέρων ἀρίστων Sup. 1166. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰ τῶν ἀρίστων τἄκγον' Her. F. 208. ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ψυχήν τ' ἀρίστη Hec. 580. ὦ φίλα γυναικῶν, ἀρίστα θ' Hip. 849. ἀρίστη δόξασα γυνὴ Al. 84. et ita Alcestis

γυνὴ ἀρίςη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίςη v. 901. et μέγ' ἀρίςα v. 745. et tandem ἀρίςη ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίςη μάντις Hel. 763. et ἀρίςην μαντικὴν v. 766. ἀρίςης σωφρονεςάτης θ' ἅμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίςαις Τρῳάσιν Hec. 1052. ἀρίςας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίςας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἄριςον Alcmen. fr. III. 1. ἄριςα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δȣ́λοις ἄριςα Alcmen. fr. V. 2. ἄριςα adverbialiter positum: θήσομαι τἄμ' ὡς ἄριςα An. 379. ἅψαιτ' ἄριςα Iph. A. 57. b) βέλτιςος. αὐτὸς αὐτȣ̃ βέλτιςος Antiop. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτιςε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίςοις ἀεὶ Iph. A. 503. ἑλȣ̃ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῷςος. Ζεὺς ὁ λῷςος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῷςον σοῖσι βȣλεῦσαι δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπιον λῷςον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῷςον Her. 170. ἓν μὲν τὸ λῷςον Her. F. 196. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζȣσ' ἴχνος Her. F. 856. μακρῷ λῷςα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα Med. 572. κἀμοὶ τάδ' ἐςὶ λῷςα Med. 935. λῷςα γὰρ μακρῷ τάδε An. 692. τὰ λῷς' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λώϊςος: τὸ λώϊςον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

'Αγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

'Αγάλλειν. γαμηλίȣς εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεὰν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὔϊον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

"Αγαλμα. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. ςέρνα θ' ὡς ἀγάλματος κάλλιςα Hec. 560. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς An. 115. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος An. 245. ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἄγαλμα Sup. 631. ȣ̓κέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἄγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385. 1441. 1448. et 1480. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἶθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; v. 1235. καλλινίκȣ δορὸς ἄγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανȣ̃σιν ἄγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἄγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. 'Εκάτης ἄγαλμα φωσφόρȣ Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συςολίσαι Or. 1435. ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἱκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὔϊα Tro. 451. προστίθησ' ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

'Αγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et 'Αγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. 'Αγαμεμνόνειον κρᾶτ' Rh. 258. 'Αγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. 'Αγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς 'Αγαμεμνονείαις Tro. 139. 'Αγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. 'Αγαμεμνόνιος δόμος Or. 179. 'Αγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

"Αγαμος. γάμος ἄγαμος Hel. 696. ἀγάμȣς ἀτέκνȣς τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἄγαμος, *innupta*, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

"Αγαν. ἄγαν ἀποδέχȣ Or. 313. τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707. ȣ̓κ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ȣ̓κ ἄγαν σοφὴ Med. 305. ȣ̓κ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζεις

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἔλεξας An. 364. ἄγαν προνωπὴς An. 730. ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν An. 955. ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνόμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισῦσι τὺς αἰνῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνύμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τὺς ἄγαν γ' ἐρωμένυς Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν ὑ παρόνθ' ὅμως στένεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ὑτ' ἄγαν πρόσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 1414. ὐχ ὕτως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2. θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἵν' ὑτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατῦντες Œnei. fr. IX. 2. τὺς ἄγαν πόνυς Œnom. fr. V. 4. ὐδ' ἄγαν εὔογκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραίνοντι Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἡ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Ἀγανακτεῖν. Ἀρχελάυ ἀγανακτῦντος Epist. V.

Ἀγανῶς Iph. A. 601.

Ἀγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

Ἀγαπᾷν. ἠγάπα νεκρὺς Sup. 764. δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943.

Ἄγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. ὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. ὐκ ἀγασθῆναι φίλοις Her. F. 845. ὐδεὶς, ὅστις ὐκ ἠγάσθη τέ σε τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. 8. τίς σ' ὐκ ἂν ἀγάσαιτο; Epist. IV.

Ἀγαστός. βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169.

Ἀγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. ἐὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν Or. 1276. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἡδεῖ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγελίαν τίνα μοι; Ion. 771. ὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

Ἀγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλυσ' (pro ἀγγέλλυσι) Ἀργείων δόξαι Hec. 196. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμὲ Hec. 423. Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι Hec. 727. ὐ γὰρ Ἀργείων ἀγγέλλυσί μοι Hec. 735. ὀνείρατ' ἀγγέλλυσα Or. 617. ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάξιν, ἣν ἤγγειλέ μοί τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὣς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην; Med. 1009. ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας Med. 1011. καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελῶ παρυσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλυσα An. 822. οἵας ἀγγελῶν ἥκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ Sup. 399. ἥκω—νίκην ἀγγελῶν Sup. 638. εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν; Iph. T. 740. φόρτον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλλειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σὺ ποίμνας ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tro. 238. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 705. ἤγγειλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὺς σὺς λόγυς ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελῦντα Hel. 1633. τὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

Ἄγγελμα. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' Or. 874. σώσαις ἡδοναῖς ἀγ-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

Ἄγγελος. ὁ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἄγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἄγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἄγγελον φόβου Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἄγγελος Rh. 50. μῶν ὁ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἄνδρα χρεὼν—οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 393. ποῦ γὰρ ἄγγελοι; El. 759. ἄγγελος de fœmina dicitur An. 83. et ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς Sup. 203.

Ἄγγος. εἰς δ' ἄγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἄγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἄγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ φέρουσα El. 55.

Ἄγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἄγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *ducendi* sæpissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἠγάγετε Or. 183. ὃς ἄγαγ' (pro ἤγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδου κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι Med. 1216. vid. etiam An. 754. et βία τ' ἄγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἄγουσαν Med. 1238. ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἄκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξειν ἄνω (in vitam reducere) Ἄλκηστιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπωλον ἅρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἰκτρόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλουν ἐμὲ Iph. A. 666. ἄγε λαβοῦσ' Ὀρέστην Iph. A. 1118. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἤγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπίδων ποίων ὕπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βίᾳ γὰρ παῖδα φῂς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει θιάσους Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμοὺς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὡς κλῶν' ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπάσας κόμης Hel. 115. ἄγουσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. ῥόθια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638. ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον Ion. 654. δεσπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro ἦγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον Her. F. 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες Her. F. 1088. ἁμετέραν ἄγει νίκαν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. τούσδ' ὄχους φάτναις ἄγοντες El. 1136. μύθους εὐπροσηγόρους ἄγων Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνει Δίκη Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς ἔκπληξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι. ἄγομαι δὲ ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν (pro ἠγόμην) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων δολίην ὅτ' ἀγόμαν Iph. T. 858. δούλα δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φερόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγόμεσθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. 3) Med. Ἑλένην ἀγόμενος Or. 246. vid. etiam vers. 248. Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην Med. 1331. εἰς δόμους ἄξεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip. 652. ἄγου μεσύν σοι πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω Al. 383. ἵππους ἄγεσθαι Al. 1033. ἅταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἄγου λαβὼν τοὺς Ἡρακλείους παῖδας Her. 808. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο Her. F. 12. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. ἄγου με, ὦ ξένε An. fr. VI. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἵν' ἀγείρω γ' Ἰνάχου, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶν βιοδώροις Xan. fr.

Ἀγεῖσθαι, dor. pro ἡγεῖσθαι. ὦ τλᾶμον ἄγησαι μοί ποὺς, ἄγησαι Hec. 170. 171. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατοῦ Ph. 121.

Ἀγείτων. ἔστως ἀγείτων οἶκος El. 1130.

Ἀγέλα vid. ἀγέλη.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν θείη Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων ἀγέλας Her. F. 1276.

Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύπονον Ph. 1499.

Ἀγεμὼν, dor. pro ἡγεμών. ἵκου δ' ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 228.

Ἀγεννῶς Iph. A. 1458.

Ἀγέραστος. τύμβον ἀγέραστον Hec. 117. ἀγέραστον ὄνομα Bac. 1375.

Ἀγή. πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup. 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 6. χάριν ἀγήρω Sup. 1177.

Ἀγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἀγήτωρ μελέων vocatur Apollo Med. 426.

Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432. ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγάκαλις Al. 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἠγοῦ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῄζεις—ἔχειν; Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948. ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι Bac. 698. τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276. ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142. μητρὸς ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion. 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δύς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἑλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίους. b) ætheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Ἄγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.

Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.

Ἀγκυλωτός. ἐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Ἄγκυρα. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωΐς, ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.

Ἀγκών. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν Iph. A. 131.

Ἀγλαΐα. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐα El. 861.

Ἀγλάϊσμα. τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' Hel. 11. ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἕδραν An. 135.

Ἀγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.

Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρου νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.

Ἁγνεύειν. ἁγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἁγνεύει λεχώ El. 654.

Ἅγνευμα. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν Tro. 501. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

Ἁγνίζειν. κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. πόντου πηγαῖς ἁγνίσαι Iph. T. 1039. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἁγνιῶ (pro ἁγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σῶμαθ' ἁγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἁγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λουτροῖσι καθαροῖς El. 793.

Ἁγνιστέον Iph. T. 1199.

Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. ὦ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.

Ἁγνός. ἁγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἁγνὸς ὢν Hip. 102. ἁγνὸν βωμὸν An. 428. οὐχ ἁγνός εἰμι Her. 1011. ἁγνὸν ὅρκον Hel. 841. τόθ' ἁγνὸς ὢν El. 975. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἁγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' οὖ σ' ἁγνὴ χρόα Tro. 453. ἁγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἁγναὶ *ibid.* vers. 317. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις Sup. 33. ἡλίου ἁγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἁγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχους ἁγνὸν δέμας Hip. 1003. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἁγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἁγνὸν Φοίβου πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715.

Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζύγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.

Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ύνη. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.

Ἁγνῶς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἁγνῶς, ἀκλεής Iph. A. 18.

Ἁγνῶς, adverb. Ion. 14.

Ἀγνωσία. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

"Αγνωτος. ἐκ ἄγνωτος Hel. 511. ἄγνωτον εἰς γῆν Iph. T. 94.
"Αγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.
'Αγορά. ὀλιγάκις ἄτυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, στείχετε El. 708.
'Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.
'Αγορεύειν. ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἠγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τάδ' ἠγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ'·'Ορέστυ τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.
"Αγορος. ποθῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρυς Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρυς El. 724.
'Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
"Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβῦσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρυσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἴς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίυς ἄγρας Her. F. 415.
'Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.
"Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλυ Bac. 1186. ἀγραύλοις κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλυς πύλας El. 342. 2) "Αγραυλος, nomen proprium. 'Αγραύλυ κόραι τρίγονοι Ion. 496.
'Αγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἣν ἠγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἠγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' Iph. T. 1163.
"Αγρευμα. γαυρύμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων·Hyp. fr. V. 3.
'Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

"Αγριος. συὸς μὲν ἀγρίυ ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίυ Bac. 361. ἄγριος μορφὴν Hel. 551. λέοντος ἀγρίυ θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἄγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνυς λύκων ἀγρίυς Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτυ Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχυσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. χείματος ἀγρίυ An. 749. χειμῶνος ἄγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κῴ,,[illegible] Fr. inc. XXIV. 1. ἄγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.
'Αγριῦν. ἢ τῇ τεκύσῃ σ' ἠγρίωσ' (pro ἠγρίωσε) Or. 615. ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ὐκ ἠγριώμην El. 1031.
'Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F. 990.
'Αγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.
'Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.
'Αγρός. εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὸς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὸς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.
'Αγρότας ἀνὴρ Or. 1270.
'Αγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.
'Αγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κόρῳ El. 463.
"Αγρυπνος. τὶς ὑπασπιςῶν ἄγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἄγρυπνον ὄμμα Rh. 824.
'Αγρώτης. ἢ πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώταις—παρέσχε Rh. 287. συλλήτειραν ἀγρωτᾶν Her. F. 377.
Ἀγρῶτες Θῆρες Bac. 564.
Ἀγυιά. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς Or. 759. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Bac. 87. Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων πταμένα πρὸς ἀγυιὰς Ion. 460. ξεσταὶ ἑπταπύλου πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 186.
Ἀγυιεὺς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμναστος. οὐκ ἀγύμναστος λόγων Bac. 491. οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις ἥξειν Hel. 540. πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Dict. fr. XVI. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς Iph. A. 753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715.
Ἄγχι. ἄγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχίαλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169.
Ἀγχίπλους. ἀγχίπλουν πόρον Iph. T. 1325.
Ἀγχιστεύειν. τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν Tro. 224.
Ἄγχιστος. τὸν γένει ἄγχιστον πατρὸς Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph. 335. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip. 802. δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης, κάμνω An. 817. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναις δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν ἐξελεῖν Her. F. 154. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγχότατα. ἀγχότατα θεῶν ἑζόμεναι Pelei fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384.
Ἀγωγός. δακρύων ἀγωγὸς Tro. 1131. χοάς μου νεκρῶν ἀγωγὸς Hec. 536.
Ἀγών. παρέστηκ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἀγὼν φόνιος Or. 333. vid. etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124. 1223. 1244. 1292. 1342. et 1537. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239. 1340. et 1372. ἀγὼν μέγιστος Med. 235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγὼ Al. 492. vid. etiam vers. 507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων An. 233. vid. etiam vers. 328. et 726. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317. 427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v. 1096. et 1254. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. conf. etiam v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et 992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα Hel. 849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶν' Her. F. 789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε El. 695. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6. πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι Ph. 1487. ἔτ' εἴσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας Ἑλληνικοὺς Hip. 1016. δεινοὺς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνους τ' ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. δοριπετὴς ἀγωνία Tro. 1003. οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc. 651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849. et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo quidem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνιζόμην—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φόνον An. 336. τῶν μὲν ἠγωνισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία Sup. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο Sup. 637. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοιν οὐ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795.

Ἀγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπυ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι El. 987.

Ἀγωνιςής. οἵδ' ἀγωνιςαὶ πικροὶ Ion. 1257.

Ἄδακρυς. ὐκ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.

Ἀδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 608. τέκνον, ὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. ὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀςένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.

Ἀδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592.

Ἀδάμαςος. ἀδάμαςον πέσημα Ph. 643.

Ἀδαπάνως. διὰ ςόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.

Ἄιδας. vid. Ἄιδης.

Ἀδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.

Ἄιδειν. ὁ μὲν γὰρ ᾖδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίυσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ὖν ᾄδοιμι Antiop. fr. VI. 1.

Ἀδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.

Ἀδελφή. κλαίυσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλις' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, ςέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένυς ἀδελφὰς Ph. 619.

Ἀδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὦ μητέρ', ὐκ ἀδελφὸν, ὐδὲ συγγενῆ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενῦ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενῦ φίλος, πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης Her. 231. ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τώδ' ἀδελφὼ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφὺς ἔτεκον Ph. 1604. ταραχή γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.

Ἀδελφὸς, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.

Ἄδεσμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.

Ἄδηλος. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἐςιν ἄδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.

Ἀδημονεῖν. ἀδημονῦντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.

Ἄδην. ὡς ἄδην πόνυς παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.

Ἄιδης. ἵν' ᾅδης ᾤκιςαι Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὺς παρ' ᾅδην νερτέρυς ἀλάςορας Med. 1059. ἥτις εἰς ᾅδυ δόμυς οἴχῃ Med. 1234. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδυ Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. ςείχω πρὸς ᾅδην An. 415. ᾅδυ μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόυς Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾅδην Sup. 797. ᾅδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾅδυ μολὼν Rhes. 915. ζῶν εἰσ' ἐς ᾅδυ Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοςυγεῖ ᾅδυ μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρυ διὰ ςόμα βέβηκ' ἐς ᾅδυ Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδυ πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾅδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔςιν μὲν ᾅδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾅδας. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. et πλησίον ᾅδας v. 269.

Ἀδικεῖν. ἀδικῦσά θ' ἡμῶν ὐδὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι κάλλιςον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὺς ἀπόντας ἠδίκυν Sup. 152. ὐδὲν ἠδικηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας ςρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνυ θεὸν Ion. 972. ἐμῦ πατρὸς ἠδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. l. 2. ὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. 16. τύτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ὐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ὐ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἠδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. et ita ἀδικυμένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ὐδὲν ἠδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἠδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην An. 350. μὴ 'δικυμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικύμεθα Iph. A. 314. τίν' ἠδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἠδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἠδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅτις ἠδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἠδικημένη, ὐκ ἠγριύμην El. 1030.

'Αδίκημα. ἀδίκημά τυ γυναικὸς ἐγένόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ὐκ ἀκύσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὺς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

'Αδικία. Φοίβυ δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

"Αδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ὐδεὶς ἄδικος ἔτι μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκυ χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύυσα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὐ 'νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἐατέος δ' ὁ πλῦτός ἐτ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ὅτε πλῦτος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὺς ἀδίκυς βωμὸν ὐχ ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοί, θεοί, τῶν ἀδίκων μέλυσι etc. Her. F. 772. τόσδ' ἀδίκυς καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεὸς, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. ὐκ ὤσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἰαχὴ σὴ—ἄδικος Hel. 1162. βίυ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκυς ὠνυμένη Hel. 908. εἰς ἀδίκυς πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῦς δέ γ' ὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τἄδικον τῦτ' ἔτ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλῦτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἄδικα παθῦσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ Ion. 963. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῦσα τἄδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τἄδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὺς, εἰ τἄδικ' ἔται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. τρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ὐκ ἔτι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

'Αδίκως. αδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' 'Ελλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιται Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

"Αδιψος. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.

'Αδμήτειος. ὦ δώματ' 'Αδμήτει' Al. 1.

'Αδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκήτων Iph. T. 896. δοκεῖν τἀδόκητ' ὐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα

κἀδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31.

'Αδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro. 497.

'Αδόκως. συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως Tro. 786.

'Αδολος. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029.

'Αδονὰ, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A. 234. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

'Αδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294.

'Αδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία,—ἥ τ' ἀτιμία βίῳ Er. fr. II. 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist. V.

'Αδυλος. ἀκλης' ἄδυλα δώμαθ' ἑςίας λιπὼν An. 594.

'Αδράςεια. 'Αδράςεια, ἁ Διὸς παῖς Rhes. 342. σὺν δ' 'Αδραςείᾳ λέγω Rh. 468.

'Αδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς 'Αδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.

'Αδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίςοιχος ὣς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747. ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον αὐτὸ τῦτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ἐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. τὸ τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἐ σοφῦ Hel. 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F. 1058.

'Αδὺς, dor. pro ἡδύς. ἄδιςος (scil. ὁ ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἀῶς Rh. 555.

'Αδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256. ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε Ion. 1309.

'Αδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035.

'Αδώρητος. ὐδ' ἀδώρητος φίλων Hec. 42.

'Αεθλον. ὅτ' ὐδὲν ἄεθλον ὅτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.

'Αεί. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et χρηςός ἐς' ἀεὶ v. 598. τὺς κακὺς δρᾷν πανταχῦ κακῶς ἀεὶ Hec. 845. χρηςῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν ἀεί Or. 486. χρηςὰ βυλεύυσ' ἀεί Or. 771. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς κτείνων ἀεί Or. 1590. τὸν ἀεὶ χρόνον Ph. 1521. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί Bac. 879. et 899. βέβαιον ὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεί Hel. 1014. ὀφείλω ὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. etc. Formas hujus vocis poëticas, αἰεὶ et αἰὲν, vid. suis locis.

'Αείδειν. ἕπεσθ' ἀείδοντες Hip. 58. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὁ Φοῖβος—ἀείδων Iph. T. 1130. καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν Tro. 513. τὸν 'Ιλιάδων ἀείδυσα δακρυόεντα πόνον Hel. 1121. ἀείδυσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92. ἀείδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν 'Ηρακλέυς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. τοιαῦτ' ἄειδε Antiop. fr. XXXIII. 3. ἀείδοιμι ςεφάνοις κάρα πολιὸν ςεφανώσας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίυ παῖ Epig. III. 1.

'Αεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.

'Αείμνηςος. κλέος ἀείμνηςον Iph. A. 1531.

'Αείρειν. ἀείρατέ μυ δέμας Hec. 63. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. ἀειρομένας παννύχυ σελάνας Alcest. 452. πῦ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσομαί τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 3.

'Αέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίυ Ph. 173. ὦ λιπαροζώνυ θύγατερ ἀελίυ Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ Ph. 1556. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 1252. φέγγος ἀελίυ Hip. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίυ κνεφαίαν ἱππόςασιν Al. 595. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίυ Iph. A. 159. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

πότερα δέρκεται φάος, τέθριππά τ' ἀελίυ Hel. 349. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465. θερμὰν ἀελίυ χρυσωπὸν ἕδραν El. 739.

Ἄελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄςρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.

Ἀελλόπυς. μετὰ κυρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.

Ἄελπτος. ἥκεις ἄελπτος Hel. 789. ἄελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν v. 784. ἄελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἄελπτον εὕρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἄελπτον ὐδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἄελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἄελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναςροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἄελπτα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα κᾳδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.

Ἀέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνυσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.

Ἀέναος. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pir. fr. III. 1.

Ἀέννaος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀέναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀέναον κράτος Or. 1299.

Ἀέξειν. βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δή Hip. 537.

Ἀέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.

Ἄζεσθαι. πρὸ τῦτυ λέγειν ὐχ ἅζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Ἄζηλος. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κὐκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοισι Iph. T. 650.

Ἀζήμιος. ἐχθρὺς μεθεῖσα τὺς ἐμὺς ἀζημίυς Med. 1050. ὐ γὰρ ὐδ' ἀζήμιον El. 295.

Ἀζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.

Ἄζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλυ Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίυ Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κἄζυγες Bac. 693.

Ἀηδής. μισθὸν ὐκ ἀηδῆ, ὐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

Ἀηδόνιος πέτρα Ion. 1482.

Ἀηδονίς Rh. 550.

Ἀηδών. ἀηδόνος σόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 4.

Ἀηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.

Ἀήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἱςία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἴθε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. Inc. XXXVII. 1.

Ἄησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ἀθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII. 3. δόμυς Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.

Ἀθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς σέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.

Ἀθανάτας θεῦ χορὸς Ph. 242.

Ἀθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. παρά τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτυ φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτυ Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.

Ἄθαπτος. νέκυς ἄθαπτος Ph. 1733. τὸν τῦδε νεκρὸν ὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἄθαπτον Hel. 1238. et 1239.

Ἄθεμις. γάμυς Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

Ἄθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίου κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.
Ἀθέσφατος θέα Iph. A. 232.
Ἀθήναζε Epist. III. et
Ἀθήναζεν Epist. I. et II.
Ἄθικτος. ἐνὸς ἄθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων ἀθίκτων Hip. 652. ἀθίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.
Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.
Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2.
Ἄθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τοὐμοῦ γ' εἵνεκ' ἀθλίου βίου An. 409. ἔρημος ἀθλίου πατρὸς Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἔτ' ἄθλιός γε οὐδαμοῦ, καὶ πανταχοῦ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίου κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. τοῖν ἀθλίοιν τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίων γάμων Hel. 674. ὁρῶ—ἀθλίους Œnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνὴ Hec. 417. ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίου τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχοῦσά γ' ἀθλία—καθίσταμαι An. 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736. ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίας Hel. 490. τάφου ἀθλίους ἕδρας Hel. 803. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίους κλοπὰς Her. F. 100. ἀθλίου στόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα Or. 226. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358. et ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνὴ Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231.
Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. ἀθλίως σωστέον Her. F. 1385.
Ἆθλον. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. τἆθλα δεινὰ Ph. 1268. ἆθλα κοττάβων Œnei fr. VIII. 3. ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.
Ἆθλος. ἄθλους πικροὺς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλους προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.
Ἀθορύβως Or. 629.
Ἄθραυστος. ἄθραυστος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυστοι Hec. 17. ἐστᾶσ' ἄθραυστοι, scil. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

'Αθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῦ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τῦδ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσὸς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

'Αθρητέον Hip. 379.

'Αθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. 'Ελλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτὸς ἀθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρυς Sup. 356. ποίμνας ἀθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἀθροίσας Her. 341. ςράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ὐρανὸς ἀθροίζων ἄςρα Ion. 1147. ἐχθρὸς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένυ ςρατῦ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένυς Iph. A. 267. 'Αργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

"Αθροισις ςρατῦ Hec. 314.

"Αθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

'Αθρόος. ςρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόῳ ςόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

'Αθυμεῖν. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

'Αθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

'Αθύρειν. ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

"Αθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

'Αθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

"Αθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

"Αθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

'Αθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμῦ πάντως ἔσῃ Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτὴ Med. 1300.

'Αθώπευτος. ἀθώπευτόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾤκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἴαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἴλινον αἰάγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. αἰάγμασι τένυσα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δυλείαν αἰάζυσιν Tro. 159. αἰάζυσα Ion. 1205. ὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίῳ πόρῳ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἴγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζυσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἴγλα. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 990. μηνάδος αἴγλαν Rh. 534. εἰς αἴγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἴγλαν ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

'Αΐδας. v. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἆρ' αἰδύμενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδῦμαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδῦμαι ib. 1048. αἰδύμεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπυ αἰδυμένα ib. 1496. ὐδὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδύμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδούμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σέβας χειρὸς αἰδοῦμαι ib. 335. αἰδούμενος θεοὺς ib. 1258. ᾔδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδεσθεὶς ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ὁ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδοῦμαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδοῦμαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ ib. 563. αἰδούμεθ' ἂν Ἀγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλους καινοὺς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδοῦμαι τάδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρεὼν ib. 997. αἴδεσαί με ib. 1246. συγγόνους αἰδουμένη καὶ παρθενείαν Rh. 926. οὐκ αἰδῇ θεούς, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδοῦμαι Ion. 179. αἰδούμεθα Ion. 336. αἰδούμεθ' εὐνὰς Ion. 977. αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν Antiop. fr. XX. 1.

Ἀΐδης, et dor. ἀΐδας, pro ᾅδης. ἀΐδα ὑποπεμπομέναν Hec. 207. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους ib. 483. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. κατ' ἀΐδου Or. 1399. τὸν ἀΐδα κόσμον Med. 981. ἐς ἀΐδαν προφέρων ib. 1110. ἀΐδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν ib. 225. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ταλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. Ἑρμιόνας ἀΐδαν ib. 1193. ἐς ἀΐδαν καταλύσουσα βίοτον Sup. 1004. ἀΐδᾳ πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν ἀΐδα ib. 168. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. ἀΐδαν μέλεον ἔχουσι Hel. 1133. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 737. Ζεύς, εἴτ' Ἀΐδης Fr. inc. CLV. 2. ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

Ἀΐδρία. μεταβαλοῦσ' ἀϊδρίας Ion. 1614.

Αἰδώς. αἰδώς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. οὐδέ τ' αἰδὼς Ἑλλάδι μίμνει Med. 439. αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. σχολὴ—αἰδώς τε ib. 385. οἶσιν αἰδὼς ib. 998. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. οὐδέ τις ἀποτόμου λήματος ἐστὶν αἰδὼς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἡττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup. 911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τᾶς αἰδοῦς ib. 1089. τόμα οὐ συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπῄνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδοῦς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδοῦς τίς ἂν τύχῃ ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδοῦς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδοῦς ὑπολαβὼν Her. F. 301. οὐκ ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς Bel. fr. XVI. 14. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδοῦς οὐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδοῦς δυσκρίτως ἔχω πέρι ejusd. fr. XII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς Tem. fr. IV.

Αἰεὶ, poët. pro ἀεί. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεὶ εἰς ἔμελλεν ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 333. αἰεὶ πολέμιον καθίσταται ib. 542. ὦ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. αἰεὶ βασιλέων—ὀργὰς ἀφῄρουν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεὶ ib. 1110. ἀνὰ τόμ' αἰεὶ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεὶ βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. etc.

Ἀΐειν. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 174. οἵαν ἀΐω φάμαν ib. 177. ἀΐες ἰαχὰν Med. 148. ἰαχὰν ἄϊον ib. 204. ἀΐες ὦ Hip. 362. ἀΐετέ μου Sup. 819. ὡς ἄϊον Iph. A. 294. ἔνθα ἄϊον ib. 299. ἀΐω Σιμόεντος ἡμέναν Rh. 546. ἄϊον οἴκτους Tro. 156. τάδε Πενθέως ἀΐεις; Bac. 373. ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φάτιν ἄϊον Ion. 508.

Αἰὲν, poët. pro ἀεί. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετοῦ δίωγμα φεύγων Hel. 20. χρυσοῦν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτοὺς ἐν αἰετοῖσι τύπους Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.
Αἴθαλον. αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 911.
Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλους El. 1140.
Αἴθειν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεῷ Sup. 208. αἴθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἴθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἴθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν Bac. 624.
Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίου γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθέριαι Rhes. 530. ἐρρ' αἰθέριων An. 831.
Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθὴρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἴδωλον ib 1538. διὰ λαμπροτάτου αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθὴρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ Iph. A. 365. τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος ib. 293. αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἱκέτευε φαεννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθὴρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἱέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀστερωπὸς αἰθὴρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρου δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθὴρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.
Αἰθιοπία χθὼν Er. fr. XIV.
Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.
Αἴθοψ. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.
Αἴθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου Her. 857.
Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκους ἔφερε Bac. 1371.

Αἰκίζεσθαι. οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη Med. 1130.

Αἴκισμα. ἀδελφῶν ὀλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Αἴλινος. αἴλινον αἴλινον Or. 1395. αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἴλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.

Αἷμα. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. φοινισσομέναν αἵματι παρθένου ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ' ib. 537. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνου ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῷον αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνου ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δᾴων ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἵματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἵματος αἷμ' ἢν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ἐκ ἐνὸν χροὶ Med. 1175. αἷμα ἔσταζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δούλου ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινουμένην An. 655. αἵματος δοῦναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Œnei fr. I. 2. πατρῷον αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίου ῥοὰς ib. 690. ὃν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραντον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῇ δωρήσεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσῃς στάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἅμιλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ib. 1603. σταλαγμὸς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδοφόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμὸς El. 857. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἵμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίστων El. 137. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172.

Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσουσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσεα δᾶϊα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσουσ' (pro ουσα) ἄταν Iph. T. 225. οὐχ ᾕμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ὁδὰς Ion. 168. σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ᾑμάχθη πεσὼν El. 574.

Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὰν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς σταγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.

Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νεκρῶν Tro. 594.

Αἱματόῤῥυτος. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις Iph. A. 1515.

Αἱματοσταγής. σῶμαθ' αἱματοσταγῆ Sup. 812.

Αἱματοῦν. *αἱμάτου θεᾶς βωμὸν* Andr. 259. *ὄνυχα λευκὸν αἱματοῦτε* Sup. 77. *κρᾶτας αἱματούμενοι* Ph. 1156. *ᾑματωμένη χεῖρας* Bac. 1133.

Αἱματωπός. *τὰς αἱματωποὺς κόρας* Or. 256. et *τὰς αἱματωποὺς θεὰς* An. 979. *αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ* Ph. 877. *ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς* Her. F. 933.

Αἱμόῤῥαντος. *αἱμοῤῥάντων ξείνων* Iph. T. 224. *αἱμόῤῥαντοι θυσίαι* Al. 132.

Αἱμοσταγής. *αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες* Thes. fr. I. 3.

Αἱμύλος. *οὐκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος* Tel. fr. XIX. 1. *αἱμύλον δόρυ* Rh. 709. *αἱμυλώτατον κρότημα* ib. 498.

Αἵμων, filius Creontis. *Αἵμονος γάμοι* Ph. 951.

Αἵμων, adject. *λύκου αἵμονι χαλᾷ* Hec. 91..

Αἰνεῖν. *ᾔνουν πέπλους* Hec. 1154. *οὐκ αἰνέσω ποτὲ* Or. 498. et *οὐ ποτ' αἰνέσω* ib. 519. *αἰνῶ τάδε* ib. 784. et Med. 908. *παύσομαί σ' αἰνῶν* Or. 1161. *λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας, δὸς* ib. 1658. *αἰνέσας ταῦθ'* Ph. 484. *σὲ αἰνῶ* ib. 617. *αἰνῶ σε τῆς προθυμίας* ib. 1677. *οὐδ' ἀστὸν ᾔνεσ',* i. e. *ᾔνεσα* Med. 223. *ᾔνεσ'* (i. e. *ᾔνεσε*) *ἀνδρὶ πάντα* ib. 1157. *αἰνέσας φυγὴν* Hip. 37. *αἰνῶ σε* ib. 483. et Iph. A. 506. *ἐπείπερ ᾔνεσεν* Hip. 1319. *θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι* Al. 2. *ᾔνεσάν μοι θεαὶ* ib. 12. *εἴπερ ᾔνεσεν τάδε* ib. 528. *οὐδ' αἰνέσει με* ib. 569. *σύ μ' αἰνέσεις ἴσως* ib. 1039. *αἰνῶ μὲν, αἰνῶ* ib. 1096. *ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις* ib. 1112. *ταύταν ᾔνεσα βιοτὰν* An. 786. *αἰνῶ δ', ὃς κ. τ. λ.* Sup. 201. *κἂν θέλωσιν αἰνέσαι* ib. 388. *τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν* ib. 707. *σὲ ᾔνεσα* Iph. A. 655. *αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν* ib. 824. *αἰνούμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν* ib. 979. 980. *τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας* ib. 1371. *τὸ πρόθυμον ᾔνεσα* Iph. T. 1023. *μὴ αἰνουσῶν λόγους* ib. 1073. *σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ* ib. 1486. *τίν' αἰνεῖς;* Rh. 708. *μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ* ib. 709. *μάλιστά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω* Her. 486. *αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν* Ion. 1609. *ᾔνεσ', οὕνεκ' κ. τ. λ.* ib. 1614. *οὐκ ἂν αἰνέσῃ* Her. F. 1412. *αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων* El. 396. *αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα* ib. 1247. *μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ'* Antiop. fr. XI. 3. *ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν* Bel. fr. XVII. 8. *τὴν εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοὶ* Thy. fr. I. 2. *αἰνεῖσθαι λίαν* Or. 1162. *ἄγαν αἰνούμενος* Her. 205. *τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης* Ion. 621. *αἰνεῖσθαι μισῶ* Alcmen. fr. IX. 2.

Αἴνιγμα. *σοφῆς αἴνιγμα παρθένου* Ph. 48. *αἴνιγμα Σφιγγὸς* ib. 50. *παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον* ib. 1721. *αἴνιγμα σαθρὸν* Sup. 1064. *αἴνιγμα σαφὲς* Tro. 621. *τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἴνιγμ'* Hel. 794. *αἴνιγμ' ἀκούσας* Ion. 533. *καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων* Ph. 1056. *τὰ κλεῖν' αἰνίγματα* ib. 1682. et 1747. *δυστόπαστ' αἰνίγματα* Sup. 138. *παρῳδοῖς αἰνίγμασιν* Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. *Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς* Ph. 1362. *ἐν αἰνιγμοῖσι* Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. *τί λόγοισιν αἰνίσσεται;* Ion. 430. *τόδ' ὡς ὕποπτον ᾐνίξω* Her. F. 1120. *γνωρίμως αἰνίξομαι* El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. *αἶνος δυσχερέστερος λόγων* Hip. 484. *αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν* Cy. 201. *αἶνον ἄξιον φέρει* El. 1062. *παλαιὸς αἶνος* Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. *ἦν τις αἶνος* Dan. fr. VIII. 1.

Αἴολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. *ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς* Ion. 498.

Αἰολόχρως *νὺξ* Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. *Ἰλίῳ αἰπεινᾷ* An. 103. *αἰπεινά μοι μαντεῖα* Ion. 739.

Αἶπος. *πρὸς αἶπος ἔρχεται* Al. 503.

Αἴρειν. *πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι* Hec. 965. *Φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν στόλον* ib. 1141. *σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα* Ph. 407. *πτηνὸν ᾗραι σῶμ'* Med. 1297. *ᾄρατέ μου δέμας* Hip. 198. *πρόσφορά μ' αἴρετε* ib. 1361. *νιν ὑψηλὸν αἴρει* Sup. 555. *τὸν εὐτυχῆ ἂν τις αἴρῃ μοῖρα* ib. 608. *αἴρω χεῖρ'* ib. 772. *πᾶς τις θάρσος αἶρε* Iph. A. 1598. *ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν* Iph. T. 117. *αἴρουσι* particip.) *λείαν* Rh. 326.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῦφον αἴρῃ βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῦσαν ἶρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρὴ —αἴρειν νιν Bac. 942. ᾄρας χεῖρα Cy. 417. ᾄρας θερμὸν ib. 457. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 323. ἰσὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἴρει μ' ib. 928. ὐ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ᾄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λῦτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἴρει κακὰ ib. 942. δίσκον ᾄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ᾀραμένα Hec. 107. ἧς ὐκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἄραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. μαςὸν ἱκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἤρατο Iph. A. 938. αἴρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἴρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἠράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἠράμην Her. 991. κοινὺς αἰρόμενος πόνυς Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' Her. F. 147. αἴρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἴρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἠρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἱρεῖν. Τροίαν εἷλε Hec. 443. εἷλον Αἰγύπτυ τέκνα ib. 886. ὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ ib. 797. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίυ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ Ph. 565. ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἑλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. ἑλεῖν βυλεύματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλᾶκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἷλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἷλον πέδον An. 11. εἷλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἷλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἑλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἷλον ib. 543. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἑλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιςον δέμας ib. 1279. ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν Sup. 845. ὐκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιςα σκῦλ' ἑλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὺς εἵλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἵλετε; ib. 256. ἑλὼν Ἀχαιὺς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν ib. 195. ἕλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίυς ᾑρηκέναι ib. 330. οἷόν σε βίυ τέλος εἷλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἕλοι ἵππων ib. 859. ὣς Ἄρης ἕλοι Tro. 376. ὣς ἕλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἑλὼν, scil. κόσμον Her. 698. αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα ib. 859. εἷλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἷλε ib. 1129. πολλὺς εἷλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνυ πόλιν ἑλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἑλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἷλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑλῦσα El. 141. ἐκ κανῦ ἑλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἷλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἕλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σύν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλυς ib. 627. τὸ τῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. ἕπτ' ἄνδρας ἑλῦ Ph. 748. τοῖνδ' ἑλῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἱλόμην Med. 396. αὐτὴ τάδ' εἵλυ ib. 605. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ ib. 852. καινὸν ἕλοιτο λέχος Al. 466. ὗτοι δικαςήν σ' εἱλόμην Sup. 252. ςρατηγὸν αἱρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἱλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ὐ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὺς ἀμείνονας φίλυς ἑλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἱρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμυς ἑλομένη Hel. 301. ὐχὶ τῦτο τὸ καλὸν αἱρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἵλετο ςρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἑλῦ τὰ βέλτιςθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῦ καλῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. ἑλέσθαι ψεῦδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἱρῆ Med. 624. ᾑρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἱρεθεὶς ἑκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς Hel. 1637. ᾑρημένων δωμάτων ᾑρήμεθα El. 1009. εἰ αἱρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ᾑρέθην λόγων κριτὴς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίυ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεῦ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ᾐσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκύσας ib. 1114. ἁμαρτῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ᾐσθόμην κτύπυ τινὸς ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ᾔσθετ' ἠδικημένη Med. 26. σ' ᾔσθοντ' ὄσαν σοφὴν ib. 539. ᾐσθόμην ἀβυλίαν ἔχυσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἴσθοιτο πατὴρ ib. 1192. ᾐσθόμην συ ib. 1392. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκυσαν Al. 156. μακρῦ βίυ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ᾐσθόμην ὐ σαφῆ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείυ; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ᾔσθυ καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνυ ᾐσθόμην Rh. 795. ᾐσθόμην τὰ τῆς θεῦ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ᾐσθημένον πυ τὴν τύχην Or. 1550. ᾔσθημαι Hip. 1403. ᾐσθημένοι χωρῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633.

Αἴσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἴσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιώμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Ἀΐσσειν. ὑπὲρ μητρὸς ἀΐσσω Hec. 31. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω ib. 1106. αὔραν πρὸ παρῇδος ἀΐσσων Or. 1429. ᾖξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι Ph. 1388. ᾖσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ᾖσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ᾖϊξε νηδύος ὑδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς ἀΐσσυσ' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ᾖξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. ἀΐσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγὺς Πλειάδος ἀΐσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις ib. 12. ἀΐξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ᾖξ' (i. e. ᾔϊξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει Iph. T. 192. διὰ ςέρνων φόβος ἀΐσσει Tro. 157. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. ᾖϊσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τῦθ' ὡρμημένος ᾖϊσσε ib. 631. ᾖξαν πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες ib. 1088. ὐδ' ᾖξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὃ ᾖξας ὀρθῶς ib. 572. ᾖξαν εἰς δόρυ El. 844.

Ἄϊςος. ἄτας ἐμᾶς ἄϊςος εἶ Tro. 1313. ἄϊςον οἶκον ἐμῶν με θήσει ib. 1321.

Ἀΐςωρ. ὅπλων καὶ μάχης ἀΐςορες An. 683.

Αἰσυμνᾶν. ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς Med. 19.

Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. ὐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐςὲ An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ Med. 1346.

Αἰσχρός. ἀνὴρ αἰσχρὸς Iph. A. 380. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ςέφανος ὐκ αἰσχρὸς Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθεὶς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχρὺς ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχρὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσχρὰν κληδόνα Al. 316. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ὐκῦν τόδ' αἰσχρὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσχρὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσχρὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσχρὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχρὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτυ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένυς Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib. 1036. ἅψασθαι ὐκ αἰσχρὸν λόγυ An. 664. αἰσχρόν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχρόν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγυς Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. ὐκ αἰσχρὸν ὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, ὐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς ςρατῦ αἰσχρὸν σιωπᾷν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δὐλοις τὔνομ' αἰσχρὸν Phryx. fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰσχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δράσαντι αἰσχρὰ ib. 1086. αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχρῶν πέρι An. 237. κᾀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σιγᾷν ἄμεινον ταἰσχρὰ Tro. 384. κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7. αἰσχίων φανῇ Med. 501. αἴσχιον εἶδος Hel. 270. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. αἰσχίςυς λόγυς Hip. 499. et αἰσχίςων λόγων ib. 692. αἰσχίςην νόσον Or. 10. αἰσχίςης θεῦ Ar. fr. XXV. 1. αἴσχιςον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἴσχιςον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἴσχιςα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίςοισιν Andr. 928. αἴσχιςα adverbial. positum: αἴσχιςα Τροίαν εἷλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιςα Rhes. 757. αἴσχιςα καὶ κάκιςα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχρυργία. Μαινάδων αἰσχρυργίαν Bac. 1060.

Αἰσχρῶς. λιπῦσ' αἰσχρῶς δόμυς Or. 99. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 167. τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ' Al. 958. θανύμεθα αἰσχρῶς An. 577. αἰσχρῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχρῶς ἔπεσον Rh. 82. λήθυσιν αἰσχρῶς ib. 810. αἰσχρῶς πεδί' ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσχρῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγημας αἰσχρῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ib. 420. ὔ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίυς δόμυς ib. 719. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1031. αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πατέρα—ᾔσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖςον αἰσχύνοιμεν ἂν ib. 955. ἣν ὔποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἥν τις αἰσχύνῃ τέκνα Er. fr. II. 27. δὐλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542. Ion. 934. et 1074, Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσχύνεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ὐδὲν αἰσχυνθεὶς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσχυνθεὶς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. ὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An. 243. et ita βάςαγμα αἰσχύνην ἔχον Sup. 767. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνῃ Rh. 102. αἰσχύνην 'Αργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσχύνη βάρος τῦ ζῆν—νομίζεται Her. 201. ὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσχύνα. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. δύσγαμον αἰσχύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ᾔτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. ᾔτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. cf. etiam v. 1108. αἰτεῖν τὐμὸν ὄνομ' Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μνηςῆρες ᾔτυν El. 21. διδὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. ὐ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο Hec. 390. αἰτῦ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτῦ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτῦμαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτυμένης κλῦθί μυ Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρύσης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτύμεθα El. 675.

Αἰτία. τίν' αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1266.

Αἰτίαμα. ἀντιθεῖσ'—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιᾶσθαι. τὰ Φοίβυ αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. μή με, τῦτον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν ὐδέν' αἰτιώμεθα. Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεὺς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδῦ Epist. V.

Αἴτιον. αἴτιόν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἴτιον πόσις σὸς Iph. A. 939. ὐ τὸ τῦ θεῦ γ' αἴτιον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τῦτυ αἴτιον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἴτιος. εἴτε σίδαρος—αἴτιος Ph. 354. αἴτιος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. ὐδὲν ἄτας αἴτιον Hip. 1149. Ζεὺς αἴτιος Al. 3. ὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. ὐδὲν ὄντες αἴτιοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' El. 1040. φθίνυσ' αἰτίοις Dan. fr. 1. 9. ὐδὲν αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἴτνα. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἰτναῖος. Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Αἰτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἰτναῖος ib. 366. Ἥφαις' ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἰτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἰτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλίς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἴφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμά. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτίς. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἥν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴ αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. ναυσθλῦμαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτυς εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέσταον Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. *2) dor. αἰχμά. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. ἐν αἰχμῇ Her. F. 437. 3) plur. ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.

Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. ἐκ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752.

Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δελεῦσαι ib. 757. μακάριός αἰὼν Or. 602. ἀϛάθμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διάξεσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μακρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV. Œnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. ἔχεσα δυσπέρατον αἰῶν' Med. 648. μετὰ δ' ἵϛαται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. δι' αἰῶνος μακρε ib. 1426. ἕς τ' ἂν αἰὼν ἐμὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι' αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἕξεις; An. 1216. αἰῶνος πόνες Sup. 1005. αἰῶνα δ' ἐκ ἕξεϛιν ib. 1084. ἕτερον αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπὼσ' αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395. Αἰὼν, Κρόνε παῖς Her. 900. αἰὼν δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion. 625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ib. 638. εἱλισσόμενός τις αἰὼν Her. F. 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰών: σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.

Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρέμενος Hec. 32.

Αἰώρημα. δύϛηνον αἰώρημα κεφίζω Sup. 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τεταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.

Ἄκαιρος. γνώμα ἄκαιρος ὄλβε Iph. T. 420. ἄκαιρος εὔνοια Hipp. fr. XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλλυτο Hel. 1087.

Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.

Ἄκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip. 1268.

Ἄκανθα. διαδῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' Tro. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἄκανθαν El. 492.

Ἀκάρπιϛος. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Ph. 218.

Ἄκαρπος. ἄρεραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. πέδον ἄκαρπον Œd. fr. XVII. 8.

Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτε θοᾶς Or. 341. ἀκάτε μελέας Tro. 1100. κομίζεις θοὰς ἀκάτες Hec. 446.

Ἀκεῖσθαι. εἴθε μοι—βλέφαρον ἀκέσαι', ἀκέσαιο Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι Med. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 2.

Ἀκέλευϛος. ἀκέλευϛόν μ' ἐβελήθη λαβεῖν Ion. 1359. δεῖ δή με κἀκέλευϛον—συνεκκομίζειν σοι πόνες El. 71.

Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. ἀκέραιον λέχος Hel. 48.

Ἀκέϛωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέϛωρ An. 901.

Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.

Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτε λειμῶνος Hip. 73. et ἀκήρατον λειμῶν' ib. v. 76. κακῶν ἀκήρατος ib. 949. ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. δι' ἀκηράτων κόλπων Rh. 352. τὲς ἀκηράτες πλόκες κόμης Ion. 1266. μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. ἀκήρατόν με λαβὼν Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτε Ion. 1436. ἀκήρατον λέχος Or. 574.

Ἀκήρυκτος. ἐ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε Her. 91.

Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.

Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.

Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. ἐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ Bac. 726. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157.

Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.

Ἄκλαυϛος Hec. 30. et Al. 171. ἐᾷν ἄκλαυϛον Ph. 1628. ἄκλαυϛα τέκνα An. 1236.

Ἀκλεής. ὀλοίμην ἀκλεὴς Hip. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἁγνὼς, ἀκλεὴς Iph. A. 18. ἀκλεὴς δόξα Her. 623.

Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752. ἀβέλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761.

Ἄκληρος. ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων Tro. 32.

Ἄκληϛος. θύρας ἔχων ἀκλήϛες Iph. A. 340. ἄκληϛ' ἄθελα δῶμαθ' An. 594.

Ἄκλητος. ἄκλητος ὢν φίλοις Rh. 399. ἐλθῶσ' ἄκλητος Iph. A. 457.

Ἄκλυϛος. Αὖλιν ἀκλύϛαν Iph. A. 121.

'Ακμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.

'Ακμή. ἀκμὴ καλεῖ Hec. 1042. ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν Her. F. 532. ὁ νῦν ἀκμὴ El. 275. τείχειν ἀκμὴ ib. 684. φασγάνων ἀκμὰς Or. 1482. ἐμπύρυς ἀκμὰς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.

"Ακμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.

'Ακοὴ, et dor. ἀκοά. ὑδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἥκει ib. 1489. βίυ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.

'Ακοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.

'Ακοίτας. θανόντ' ἰδῦσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίυς ἀκοίτας Tro. 1309.

"Ακοιτις. ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν ib. 529, γενναιοτάταν ἄκοιτιν ib. 997.

'Ακόλαςος. ἀκόλαςος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλαςον ἦθος γαςρὸς Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλαςα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαςα ἤθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαςα τέκνα Fr. inc. CXXX.

"Ακομψος Hip. 986. φαῦλον ἄκομψον Lic. fr. I. 1.

'Ακοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζυσ' ἀραὶ Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον ςόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.

'Ακοντιςήρ. λόγχαις ἀκοντιςῆρες εὐςοχώτατοι Ph. 142.

'Ακόρεςος. ψυχὰ ἀκόρεςος Her. 927. ἀκόρεςα νείκη Med. 639.

"Ακος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔς' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. κῦτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνες' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' ὐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.

'Ακοσμία λόγων Iph. A. 3 7.

'Ακυά. κατ' ἐμὰν ἀκυὰν Dan. 50.

'Ακύειν. ἡμᾶς δ' ἀκῦσαι τὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκυεν κακὰ ib. 576. ἄκυσον ib. 788. ἄκυε δὴ νῦν ib. 833. ἀκύσας σῦ τε τῆσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν δεῖ μ' Or. 532. λόγυς ἀκύσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. ὀξὺ βοῆς ἀκῦσαν ib. 1530. ὐκ ἤκυσα Ph. 926. ἀκύει νυθετυμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκῦσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκύεις βοάν; ἀκύεις τέκνων; ib. 1273. ἀκύσας δείν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκύσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκύειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκῦσαι Hel. 974. λόγυς ἀκύειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκῦσαι δ', ὐκ ἀκῦσ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ ὗτοι τῶν τ' ἀκυόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκύειν, ὧν μάθησιν ὐκ ἔχει ib. 915. λόγυς, ὓς ὐκ ἀκύειν τὰς γαμυμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκύσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκῦσαι Rh. 10. ἀκύει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενὸς Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκύειν δῦλον ὄντα Hel. 739. ἀκύειν τῦδε χρῆν ναύτας ἐμὺς ib. 1431. αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἄκυσον Her. F. 279. ἤκυες τάδε El. 930. νόῳ ἀκύων Sis. fr. I. 18. δύλοις ὐκ ἔξες' ἀκύειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκύσῃ πολλὰ, κὐ ψευδῆ κακὰ Alc. 708. et ita καίν' ἀκύσῃ πήματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμῦ ὐκ ἀκύσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκύσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκύσεται Sis. fr. I. 20.

"Ακυς, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

'Ακύσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ὐκ ἀκύσιον Aug. fr. VIII. 2.

'Ακυσίως. ἀκυσίως ἠράμην δόρυ Ph. 436. μένυσ' ἀκυσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν ὐκ ἀκυσίως El. 670.

'Ακυςέον Iph. A. 1010.

'Ακυςός. τὸ δ' ἦν ἄρ' ὐκ ἀκυςὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκυςὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.

"Ακρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔςασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.

Ἀκραῖος. ἀκραίας θεᾶ Med. 1379.

Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνὴς ἔσται; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.

Ἄκραντος. ἄκραντον οὐδὲν ἔχων Sup. 870. ἄκραντ' ὀδύρῃ ib. 770. οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ὕποτ' ἄκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἄκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.

Ἄκρατος. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἄκρατον μέθυ ib. 149.

Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.

Ἀκριβής. ἀκριβῆ μουσικὴν Sup. 906. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες Tro. 901. οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.

Ἀκριβῶν. οἱ τάδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. οὐδὲ τέχνην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.

Ἀκριβῶς. οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.

Ἄκριτος. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550.

Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476.

Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιστον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίᾳ Ph. 211. τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470.

Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.

Ἀκροκόρινθος. προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.

Ἄκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.

Ἀκρόπτολις. Φωκέων ἀκρόπτολιν Or. 1094.

Ἄκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔσται ἀρητοῖς στεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους Sup. 118. ἐξ ἄκρων σταθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελὸς ἄκρους ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. τὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρου χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον στόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρου κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.

Ἄκρυπτος. ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκτή. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτή τις ἐστὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὁρμεῖ Or. 55. Μυνυχίυ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἀλιῤῥόθυς ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίυς Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ ib. 253. Φινεΐδας ἀΰπνυς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνυ Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίυς ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένυς ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμυντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτὴ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτᾶς Hip. 138. 3) Ἀκτὴ, nom. propr. *Attica.* παρ' Ἀκτὴν Hel. 1689.

Ἀκτὶν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίυ Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῆ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν τείχυσαν ἡλίυ Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.

Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.

Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἄκυμος. τὸν ἄκυμον βίοτον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντυ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τὖτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἄκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὤλεσάς νιν Hip. 1433. στερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ὐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ὐκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἄκονθ' (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλυς εὐεργετεῖν Hip. 693. ἑκόντες, ὐκ ἄκοντες An. 357. τὺς θεὺς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. ὐκ ἄκυσαν πόλιν Or. 612. ἔγημες ἄκυσάν με Iph. A. 1149. ἑκῦσα, κὐκ ἄκυσα Her. 532. συνῆψ' ἄκυσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ' ἄκυσα ib. 1500. τῦ ἄκοντος ὐ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἕνεκα ib.

Ἀλαθὴς, dor. pro ἀληθής. ἔπος ἀλαθὲς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλάς νιν ὑμὸς ὀνομάζει λεὼς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1083. δῦλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν El. 204. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἱ δ' ἠλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἠλάλαξε Her. F. 981. ἠλάλαζε δυσθνῆσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάξεται στέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλᾶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχὺς ἀλᾶσθαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμὺς ἀλᾶσθαι μυρίυς ib. 539. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.

Ἄλαστος. ἄλαστα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλαστα Hip. 877. σῶν ἀλάστων κακῶν Tro. 1231. ἄλαστα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκῦσ' ἄλαστα El. 1185.

Ἀλάστωρ. ἐξ ἀλάστορος ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685. ἀλάστορός τις οἰζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάστωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάστορος γεγὼς Iph. A. 946. ἀλάστορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ ib. 941. ὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάστωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλαστόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et τίς ἀλαςόρων; Iph. A. 878. δι' ἀλαςόρων Or. 1546. διὰ τὺς ἀλάςορας Ph. 1587. μὰ τὺς νερτέρυς ἀλάςορας Med. 1059. ὑπ' ἀλαςόρων ib. 1260. ἀλάςορας ὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV.

Ἀλάτας, dor. pro ἀλήτης. ἀλάταν οἰκτρὸν Sup. 281. θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας Her. 365. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. πόδ' ἀλάταν El. 139. τῦ ζῶντος ἀλάτα ib. 202.

Ἀλατεία, dor. pro ἀλητεία. ἀλατείᾳ βιότυ Hel. 530.

Ἀλγεῖν. ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ἀλγεῖς; τί δέ με τῦ παιδὸς ὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; ib. 1256. ἀλγεῖς ἀκύων; ib. 1283. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ἀλγεῖς κλύων τἀληθὲς Al. 711. vid. etiam An. 837. Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι An. 239. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. ὕτω μέγ' ἀλγεῖ ib. 815. ἤλγυν μὲν, ἤλγυν ib. 981. ἀλγήσει κλύων Sup. 1033. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. ἤλγυν σιγῇ Iph. T. 956. ἀλγεῖ ὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς ib. 722. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. τὸ σὸν ἀλγῶ ib. 1326. ὐδ' ἀλγῶ Hel. 654. ἀλγοίην ἔτι ib. 776. ψυχὰ ἀλγεῖ Ion. 877. ὐδὲν ἀλγεῖ Her. F. 1293. τίς ἀλγεῖν ὐκ ἐπίςαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2. ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ Bell. fr. XVI. 7. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν Fr. inc. XXV.

Ἀλγεινός. βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ Med. 1037. ἀλγεινὸν ἔρωτα Hip. 775. ἀλγεινὺς πόνυς An. 304. δίκην ἀλγεινὴν Bac. 1327. ἥδιςον ταὐτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. εἴπερ ἀλγεινὸν Iph. A. 889. ἔχεις ἀλγεῖν', οἶδα Hel. 260. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθύμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Ἀλγηδών. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι ib. 24. ςερρὰς ἐνεγκῦσ' ἀλγηδόνας ib. 1031. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. ἀλγηδόνας κυφίζει φρενῶν Œnom. fr. V. 3. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.

Ἄλγημα. τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἀλγίων. αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. κακῦ τῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. 2) Superl. ἄλγιςος. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίςαισιν El. 134. ὥσπερ ἄλγιςον θανεῖν Med. 486. ἄλγιςόν ἐςι θῆλυ Melan. fr. XXVI. 1. ζῶσιν ὡς ἄλγιςά σοι Hip. 800. μαίνῃ ὡς ἄλγιςα Bac. 326. ἄλγιςα οἰκεῖς El. 925.

Ἄλγος. φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. ἄλγος ἂν προσθείμεθα ib. 742. ἀπεῖπον ἄλγει ib. 942. ἐκ γὰρ ἄλγυς ἄλγος αὖ σε δέρκομαι Ph. 374. μεταςένομαι σὸν ἄλγος Med. 996. λύει ἄλγος ib. 1362. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ἔχει τοσῦτον ἄλγος Al. 196. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος ib. 931. τῆς ὐδὲν ἄλγος ἅψεται ib. 940. ἄλγος ἄλγει τῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον ib. 1042. ἄλγος ὐχ ὑποςατὸν Sup. 737. πάντων μέγιςον ἄλγος ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. ἄλγος ὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. ὦ ματρὸς ἄλγος Rh. 897. ἄλγος, ἄλγος βοᾶς Tro. 1310. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993. οἷον ἄλγος ἔπαθον Ion. 799. γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος El. 126. b. ἔχει δή τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62. ὑπὸ—ἀλγέων ib. 180. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 137. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν Hip. 1114. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν ib. 807. καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς ib. 1119. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι ib. 1148. ἄλγη πατρῷα ib. 1157. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172. σχέτλια πάσχομεν ἄλγη ib. 590. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων ib. 603. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. πρόμαντις ἀλγέων ib. 345.

Ἀλγύνειν. τὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. νέοι θανόντες ἀλγυνῦσί σε Hip. 798. ἀλγυνῶ σε ib. 1297. ἀλγύνει τ' ἐμὲ Al. 524. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' Iph. A. 326. τὰν ὐδὲν ἀλγύνυσαν

Pal. fr. VII. 3. ὐκέτ' ἀλγύνει βροτὺς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ὐκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκάλως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἓν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172.

Ἄλεκτρος. ἄλεκτρον ζῶαν Tro. 254.

Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

Ἀλέυ παῖς Tel. fr. I. 4.

Ἄλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56.

Ἀλήθεια. κᾂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύϛην' ἀλήθει' Bac. 1286. τῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλόγιϛος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλυς ἔφυς κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κᾀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II. κλύων τἀληθὲς Al. 712. μὴ ἀποτρέπυ τἀληθὲς Iph. A. 336. τί τἀληθὲς ὐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmæon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu retracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX. τἀληθῆ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859 Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. ὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκλήρ' ἀληθῆ ib. XX. 2. ϛόμασι τἀληθέϛατα κλέπτυσιν Hip. fr. IX. 3.

Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς ὐ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδα Hel. 537. ἡ δ' ἴσ' ἀληθῶς ib. 715. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός Ion. 281.

Ἀλητεία. ἐκλιπῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπεσῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεϛερημένοι ib. 51. ἱκέτας ἀλήτας ib. 225. πτωχὺς ἀλήτας ib. 319.

Ἀλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr. I. 4.

Ἀλιαίετος Pol. fr. I. 3.

Ἀλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.

Ἀλίαϛος. ἔναντα ἦλθε—ἀλίαϛος Or. 1479. φρὴν ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 85.

Ἀλίβατος. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80.

Ἀλίζειν. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her. F. 412.

Ἀλιήρης. ἀλιήρει κώπᾳ Hec. 455.

Ἀλίκτυπος. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἀλίκτυπον Hip. 754.

Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα ὄρεα ib. 1143.

Ἅλιος, adject. marinus. ἅλιον πλάνον Hel. 780. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. παῖς ἁλίας Θέτιδος An. 108. ἁλίαν πέτραν ib. 538. ἠϊόνες ἅλιαι Tro. 827. ἅλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Ἅλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 637. ἅλιε ib. 1067. et Al. 243. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. ὐκ ἔτ' ἐϛὶν ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tro. 1068. φοίνικας ἁλίω (pro ἡλίυ) πέπλυς Hel. 181. ἁλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίυ Her. F. 661.

'Αλίρῤοθος. εἰς ἀλιῤῥόθυς ἀκτὰς Hip. 1205.

'Άλις. τῶν τεθνηκότων ἅλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἅλις ἔχω τῦ δυστυχεῖν Or. 240. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἅλις Ph. 1241. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἅλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. ἅλις παίδων Al. 335. ἅλις ἡ παρῦσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἅλις ib. 911. ἅλις κλαίειν τὸ-μὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. ὐχ ἅλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἅλις βάρος Sup. 818. γόων ἅλις τύχας, ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι ib. 1147. 1148. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἅλις ἐχήρωσ' 'Ελλάδα ib. 303. ἅλις μύθων Hel. 142. λύπας ἅλις ἔχων ib. 595. ἅλις λύμης ib. 1105. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἅλις μοι ib. 1597. ἅλις, ἅλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἅλις κακὰ ib. 1508. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἅλις ib. 1394. ἅλις ἔχεις τάξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἅλις Antiop. fr. XL. 2. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.

'Αλίσκειν. Τροίας ἁλύσης Hec. 304. ἢν ἁλῷ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἶθ' ἁλῶμέν γ' ὕςερον An. 757. πόλιν ἁλῦσαν Tro. 484. πόλεως ἁλύσης Her. 513. ἁλὺς Ion. 827. χειρία γ' ἁλῦσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν ὐ προδῦσ' ἁλώσομαι An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλυς ἁλίσκεται Med. 84. λίχνος δ' ἐσ' ἁλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ πλεῖςον ib. 959. ὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾷ προδῦσ' ἁλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἁλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

'Αλκά. vid. ἀλκή.

'Αλκαῖος. δορὸς ἀλκαίυ Hel. 1167.

''Αλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

'Αλκή. γίνωσκε δ' ἀλκὴν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' ἐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. πρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἤλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκὴ ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκὴν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν—κακῶν An. 28. ςρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν ib. 1150. ἔςρεφον πώλυς ἐς ἀλκὴν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας ςρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν ib. 382. τίν' ἀλκήν; ib. 708. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. ''Αρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκᾶς ὐ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέςαν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν 'Ηρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semel in plur. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 933.

''Αλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. ὔτε θρασὺς, ὔτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔςιν ἄλκιμος Rh. 249. ὐδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμυ μάχης Her. 683. ἀλκίμυ δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163.

'Αλλὰ pro *saltem* dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

''Αλλᾳ, adverb. dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

'Αλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

'Αλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξασ' ἀΐδα θαλάμυς Hec. 483. ἐνιαυτὸν ἀλ-

λάσσοντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἠλλαξάτην ib. 1252. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας —ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. ἐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἠλλάσσετο φθογγάς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

Ἅλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἀλλοδαπὸς Ion. 1070.

Ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἄλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

Ἄλλοθι Iph. A. 647.

Ἀλλοῖος. γάμυς ἀλλοίυς Med. 910.

Ἀλλοιῦν. ἰδῦσαι τύσδ' ἂν ἠλλοιωμένυς Sup. 944.

Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε τρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, ἐδ' ἄλλῃ χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν τέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντυ σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἠσκάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλυς τρόπυς Tro. 67.

Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τἀλλότρια μὴ 'χειν Hel. 914. τἀλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τἀλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880.

Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βυλεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθυν ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τύσδε μοχθῦμεν πόνυς ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βόταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. ἄλλως εἴχομεν πόνυς ib. 713. βίυ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. τρέφεις ἄλλυς ἄλλως εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβυλόμεθα Epist. V.

Ἅλμα, *fœm. dor.* v. ἅλμη.

Ἅλμα, *neutr.* saltus. ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. κῦφον ἅλμα ποδῶν El. 439. βιαίων τυγχάνυσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα Her. F. 1148.

Ἅλμη. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἅλμην Cy. 165. ὡς ἅλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἅλμα. πίπτει ἐς ἅλμαν Med. 1286. νοτίας ἅλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας ib. 754.

Ἀλμυρός. ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῆιδ' Med. 212. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁ. ἅλα Bac. 17. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἁλμυρὸν βάθος πόντυ ib. 1.

Ἀλόγιςος. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτῆς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιςόν τι τὸ πλῆθος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἀλυσία. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.

Ἄλυτος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. κτενεῖ νιν ἡ τῦδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or. 248. λυτροῖσιν ἀλόχυ περιπεσὼν ib. 367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ὃ ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ὑδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἁ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδὺς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib. 994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίςης ἀμπλακὼν ἀλόχυ Al. 241. ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχυ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχυ παλάμαις ib. 1027. συγγὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἀλόχυ κεδνῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ,—συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. σοναχὰς μέλποντο—ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχυς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεαι ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.

Ἅλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. κυανέαν ἅλα τρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἁλὸς ib. 300. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁλμ. ἅλα Bac. 17. δίναις ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς ib. 88. δι' ἅλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225. καθήσειν ὅπλ' εἰς ἅλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἅλα ib. 1600. ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χθονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.

Ἄλυπος. ὅπω ἔφυ τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.

Ἄλυρος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μῦσαν Ph. 1035.

Ἄλυσις. ἀλύσεσι χρυσέαισι Or. 982.

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνυσι Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλώπεκας ib. 8.

Ἀλώσιμος. ᾗ μάλισθ' ἀλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἀλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1638.

Ἄλωσις. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.

Ἀμαθής. ἀμαθὴς ἔργων ὕπο Sup. 421. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαθὴς Ion. 916. ἀμαθής τις εἶ θεὸς Her. F. 347. θρασύν τε κἀμαθῆ Œd. fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI. ἀμαθεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. ἀμαθὲς καὶ τὸ βύλεσθαι τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. μὴ 'μαθεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθὲς Œd. fr. XIII. 2. ἀμαθέςερός γ' ὢν τῦ καλῦ καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὕπο Med. 224. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δῦναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τῦδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθίᾳ θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ὐδαμῦ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλῦτος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.

'Αμαθῶς. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

'Αμᾶν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύςηνον θέρος Inus fr. IV. 4.

"Αμαξα. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

'Αμαξήρης. τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον Or. 1251.

'Αμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῦ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775.

'Αμαξοπληθής. λᾶαν ἀμαξοπληθῆ Ph. 1165.

"Αμαρ, dor. pro ἦμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

'Αμαρτάνειν. ἁμαρτῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἁμαρτῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ', ὐκ ἐγὼ ib. 595. ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν ἥμαρτες ib. 1630. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ὐκ ἂν ἁμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῦδέ γ' ib. 867. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἁμαρτεῖν ib. 323. παισὶ—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ὖ σ' ἁμαρτάνειν ib. 507. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπυς ib. 615. πόλλ' ἁμαρτάνοντες ib. 916. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ ib. 328. τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγυ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας ib. 853. ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχυ ib. 882. ἣν εἰς ἔμ'—ἁμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἁμαρτάνυσ' ἁμαρτάνει βίυ ib. 373. ἥμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἁμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Œd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἁμαρτάνει Œno. fr. 1. ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἁμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἁμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

'Αμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. τείνω σέ—τῆς ἁμαρτίας ib. 1409. ἁμαρτίας ὕπερ An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5.

'Αμαρτύρητος Her. F. 290.

'Αμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

'Αμαυρός. αὐτή τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.

'Αμαυρῦν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρῦν Inus fr. III. 2.

"Αμαχος. φθόνον ἄμαχον Rh. 456.

"Αμβασις pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

'Αμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἕλωμεν Bac. 1105.

'Αμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

'Αμβλύς. νῦν ἀμβλὺς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

'Αμβλώψ. ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737.

'Αμβολή pro ἀναβολή. ὐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

'Αμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλυ Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίυ ςόματος ib. 136.

"Αμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγαρτος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.
Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib. 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058. κλίμακος ἀμείβων ἐξέτ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο ib. 463. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh. 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. Τμῶλον ἀμείψασα ib. 65. πέπλους μέλανας—λευκῶν ἀμείψασ' Hel. 1203. πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. ἄμειψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγοις ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip. 85. et An. 154. ὅτῳ δ' ἀμείβῃ μ' Or. 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρφναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330. οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib. 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι ib. 517. τούτων ἄμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος El. 1093.
Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan. fr. XIII. 1.
Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
Ἀμέλγειν. μόσχους ἀμέλξας Cy. 388.
Ἀμέλει, *adverb.* Ion. 439.
Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασιν Antiop. fr. XXIX. 2.
Ἀμελεῖν. ὁ γὰρ ἠμέλησέ μου Hel. 45. ὁ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἁ ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
Ἀμελία. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ Iph. A. 850. τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2.
Ἄμεμπτος. ὡς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341. ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἄμεμπτος διαγωγὴ Epist. V.
Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193.
Ἀμενής. γραίας ἀμενοῦς Sup. 1116.
Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε ἀμέραν Hip. 137. ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι Sup. 788. λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505. λευκοπτέρου ἀμέρας Troad. 849. δούλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. στρέφεις ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 812.
Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397.
Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028.
Ἀμέριος, dor. pro ἡμέριος. ἢ πολύμοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A. 1331. ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515.
Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ Cy. 58.
Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροισι δόμοισιν Ph. 1574. et ἀμ. δόμοις Tro. 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176. ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430. πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib. 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489. ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec. 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.
Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγὼς Ion. 109. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς An. 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T. 734. ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν Her. 493. ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. ἀμηχανῶ ἔγωγε Œno. fr. II. 1.
Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον αἰῶνα Med. 647. δύστανος ἀμηχανία Hip. 163.

Ἀμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέστηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα Hip. 598. τἀμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

Ἀμηχάνως Œnom. fr. III. 5.

Ἄμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.

Ἅμιλλα. εἰς χερῶν ἅμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. ἅμιλλαν προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἅμιλλα Hip. 1141. ἅμιλλαν φρονήματος An. 213. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλουτον ἅμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἅμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἅμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1082. φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἁμίλλαις Rh. 364. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἁμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἁμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄργμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἁμιλληθέντα Phœn. fr. IX. 2.

Ἀμισθί. ἀμισθὶ στρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.

Ἅμμα. καθ' ἅμμα λύσειν λόγου Hip. 671. ἅμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Ἀμμωνιάδες ἕδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734.

Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πού σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.

Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.

Ἀμνημοσύνα, dor. pro ύνη. δείκνυσι— ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

Ἀμνήστευτος γυνὴ Phœn. fr. XI.

Ἀμοιβή. οἵας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοίβας Hel. 158. χέρσου ἀμοιβὰς Her. F. 226. τοῦ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι Œd. fr. IV. 2.

Ἄμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.

Ἄμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.

Ἀμορφία Or. 391.

Ἄμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. πολλὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

Ἀμός. προλιποῦσα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἁμός. ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἁμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἁμὸν Hel. 538. ἁμοῦ πατέρος μέμναται El. 188. λάτρις πενέστης ἁμὸς Phryx. fr. VII. ἐν

νώτοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.
Ἀμουσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.
Ἄμουσος. κἂν ἄμουσος ᾖ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμούσους ξένους Ion. 526. ἄμουσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἄμουσ' Cy. 425. ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.
Ἀμοχθεὶ, adverb. Bac. 194.
Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; Ar. fr. XII. 2.
Ἀμπάλλεσθαι, pro ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.
Ἀμπαύειν, pro ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει Hel. 1351.
Ἄμπελος. ἀμπέλου βοτρυώδει χλόῃ Bac. 11. ἀμπέλου ῥοῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον ib. 650. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον ib. 771. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀμπέλων ἄπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
Ἀμπετάσας. vid. ἀναπεταννύναι.
Ἀμπέφυγες. vid. ἀναφεύγειν.
Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἔπι ἤμπισχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.
Ἀμπλακεῖν. γνώσῃ αὖθις ἀμπλακὼν Hip. 892. ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακοῦσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακὼν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.
Ἀμπλάκημα. γνοὺς τἀμπλάκημα Ph. 23.
Ἀμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι Med. 116. κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1363. ἀμπλακίαις τρύχῃ Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.
Ἀμπνεῖν, pro ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέουσα Tr. 1277.
Ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοή. οἱ διδόντες ἀμπνοὰς An. 1138. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων Iph. T. 92. ἀμπνοὰς ὁ σωφρονίζει Her. F. 869.
Ἀμπτυχὴ, pro ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.
Ἄμπυξ. χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464.
Ἄμυγμα. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 828.
Ἀμυμώνειος. Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196.
Ἀμυνάθειν, verb. poët. φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθὲν An. 1080. ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεὼν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάθοιτό σε An. 722.
Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. οὐκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ ἀμῦναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib. 932. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε Sup. 377. ἤμυνε χώρᾳ ib. 897. ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις οὐκ ἤμυνας ib. 907. οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας Rh. 400. ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. οὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγὼς Her. 30. ἀμύνεθ' (pro ἀμύνετε, juvate) ib. 70. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τοῦ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ' —θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἄμυν', ἄμυνε τέκνοις ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κἄτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην An. 911. ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. Ἐριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Œd. fr. VI. 3.
Ἀμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.
Ἀμυστίζειν. ἡδέως ἠμύστισα Cy. 562.

"Αμυστις. πυκνὴν ἄμυστιν Rh. 419. ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας Cy. 416. τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας Rh. 438.

'Αμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.

'Αμφαναία, *nom. regionis* Her. F. 392.

'Αμφελικτὸς Her. F. 399.

'Αμφελίσσειν, vel ττειν. τῇσδ' ἀμφελίξαντες χέρας An. 426.

'Αμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480. ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1248.

'Αμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τὔπισθεν ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.

'Αμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.

'Αμφήρης. ἀμφήρεις σκηνὰς Ion. 1128. ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

'Αμφὶ, 1) cum genit. ἀμφὶ Πολυξένης Hec. 75. ἀμφὶ σῆς παιδὸς θανούσης ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347. ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τά τ' ἀμφὶ σοῦ, τά τ' ἀμφ' 'Ορέστου ib. 865. 866. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν ἀμφὶ σοῦ λόγον Hip. 492. ἀμφὶ Πηλέως An. 79. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τἀμφὶ σοῦ An. 431. et τὰ ἀμφὶ παιδὸς v. 432. ἀμφὶ τέκνων Sup. 280. ἀμφὶ Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων Hel. 799. ἀμφὶ Θεσσαλῶν El. 818. et sic porro. 2) cum dat. θανάτου ἀμφὶ φόβῳ Or. 823. ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις ib. 1051. ἀμφὶ βραχίονι Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἀμφὶ τέκνοισι ib. 1572. ἀμφὶ τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ἀμφὶ βοστρύχοις ib. 1160. ἀμφὶ κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφὶ γόνασι Al. 950. μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. ἀμφὶ βουσὶ Iph. A. 1291. ἀμφὶ κείναις ib. 1449. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρᾳ Rh. 209. ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφὶ βουπόροισι ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40. ἀμφὶ τύμβῳ Hel. 1015. ἀμφὶ βάκτροις Her. F. 108. 3) cum accusat. ἀμφὶ τὸν εὔρρουν Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' οὐκέτ' ὄντα ib. 706. ἀμφὶ σὸν γόνυ ib. 787. Ph. 1616. et Hel. 900. ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. ἀμφὶ μέλαθρον ib. 1269. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. ἀμφὶ τοὺς 'Ατρείδας ib. 1538. ἀμφὶ μνῆμα Ph. 147. ἀμφὶ πόλιν ib. 257. ἀμφὶ τείχη ib. 451. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι ib. 735. πόρον ἀμφὶ μέσον ib. 832. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν ib. 1035. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130. ἀμφὶ πύλας Alc. 90. et Sup. 11. et ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν ib. 595. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν Sup. 392. ἀμφὶ μαστὸν ib. 1159. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. ἀμφὶ σῶμα ib. 1439. et Hel. 561. ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. et ἀμφὶ βωμὸν v. 1481. ἀμφὶ κάρα ib. 1530. ἀμφὶ χαίταν Iph. T. 443. cf. etiam v. 622. ἀμφὶ νῶτα Rh. 208. ἀμφὶ "Αργος ib. 477. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην Cy. 5. ἀμφὶ κῶμον στάντες ib. 345. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. τὸν ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII. et sic porro. 4) adverbialiter positum: Hel. 183. et Ion. 225.

'Αμφιάπτεσθαι. κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ (pro ἀμφιάψεται) βρόχον Hip. 770.

'Αμφίας, *nom. propr. viri* Epist. I.

'Αμφιβαίνειν. πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφιβᾶσα φλὸξ οἴνου Alc. 761. οἷα μέ —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

'Αμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλὼν ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δουλοσύναν ἀμφιβαλοῦσα κάρα An. 110. ἀμφέβαλεν φόνῳ ib. 800. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ' ἀμφιβάλλεις χεροῖν ib. 1361. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσί τ' ἀμφίβαλε Her. F. 422. στολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ ib. 465. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέλανα στολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμον

ἀμφιβαλέσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
Ἀμφίβλημα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασίλεια ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
Ἀμφίβληστρον. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβληστρα σώματος Hel. 1085.
Ἀμφίβολον. κλωστῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
Ἀμφιδάκρυτος. πόθον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
Ἀμφίδοξος Dan. 52.
Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. πυρσῷ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κύνα Her. F. 1274.
Ἀμφίκρημνον ἄγκος Bac. 1049.
Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγυς ὀργὰς Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ήτωρ. ἀμφιμάτορας κόρυς Andr. 467.
Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
Ἀμφιπιτνεῖν. ἀμφιπιτνῦσα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
Ἀμφίπολος. θεᾶς ἀμφίπολον κόραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. ὐδέ τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραίας Sup. 1115.
Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλυ μελάθρυ Med. 134.
Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρυς ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
Ἀμφιστέλλεσθαι. στεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίστειλαι χρ.) πέπλυς Bac. 819.
Ἀμφιτείνειν. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας Or. 1042.
Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. κόσμον ἀμφιθῇ χροῒ Med. 787. στέφανον δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν— ἀμφιθεῖναι Iph. A. 1531. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.

Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμυ λόγχας Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε Cy. 703.
Ἀμφιτρίτα, dor. pro ίτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426.
Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
Ἂν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἂν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
Ἀνά. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ στέγας Hec. 1171. ἀν' Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πτόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. ἀν' αἰθέρα ib. 447. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ στόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Hel. 50. ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1319. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τίν' ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρων Hyp. fr. IX. ἀν' Ἴδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι ϛεφανώδει τε χλόᾳ ib. 1058.

Ἀναβαίνειν. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἰϛὸν ναὸς ὐμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, adscendes) Hec. 1263.

Ἀναβακχεύειν. ὅ σ' ἀναβακχεύει Or. 338. ἀναβακχεῦσα Bac. 862. ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F. 1086.

Ἀναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῦ Al. 529.

Ἀναβλέπειν. τοῖς κερτομῦσι—ἀναβλέπει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac. 1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. ἀλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F. 563.

Ἀναβοᾷν. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς Tro. 522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ' ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v. etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἀναβοᾷ γάμυς ib. 191. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνεβόησε συμμάχυς ib. 1608. ἀναβοήσεται ὐ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465. δεινὸν ἀναβοᾷ (2 sing. pr. pass.) διὰ ϛόμα Or. 103.

Ἀναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεϛ' ἄκη Her. F. 93.

Ἀναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις Iph. T. 761.

Ἀνάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ὐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ἄνω Al. 989. ἄναγε χορὸν Tro. 326. ἄναγε πόδα σὸν ib. 332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel. 938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126. πικρὺς προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35.

Ἀναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel. 297.

Ἀνάγκα. vid. ἀνάγκη.

Ἀναγκάζειν. λυπρὰν ἄγυσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἠνάγκασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὺς μὴ φρονῦντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μὲ θητεύειν ἠνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ' ἀναγκάσαι δρᾷν ταῦτ' Sup. 519. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A. 1183. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζυσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434. φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἠναγκασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El. 922.

Ἀναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her. F. 282. τὺς ἀναγκαίυς φίλυς An. 672. λόγυς ἀναγκαίυς κλύειν El. 293. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434. ἦν ἀναγκαία δόμοις Al. 536. εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῦ ἀναγκαίυ χάριν Hec. 346. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν ib. 753. τίνος ἀναγκαίυ πέρι; ib. 772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med. 1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾷν Sup. 855. τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. τἀναγκαῖα τῦ βίυ Hel. 261. ὐδὲν τῶν ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip. fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον Hip. fr. II. 2.

Ἀναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714. Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415. Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV. 5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A. 724.

Ἀνάγκη. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396. et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. σήν γ' ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. ϛεῤῥὰ ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τὺξ ἀνάγκης Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέϛαμεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾷν Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ὐκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκῃ —πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, στέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἰκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίους Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ὁ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἄναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔσται Iph. T. 475. οὐδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λοῦτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω κάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. κἀνέδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάθημα. ἀνάθημα πόλεως Ion. 310. ἀνάθημα Δίου παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάθημα ib. 1165. οἴσω θεῷ ἀνάθημ' ib. 1381. ἀνάθημα βιότου Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδοῦ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίστη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1027. ἄγες ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔχει τοὐμὸν ἐκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' ἐκ ἀναιδὴς Al. 731. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίθειν. πῦρ ἀναίθων Cy. 330.

Ἀναιθύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χερὶ Rh. 222.

Ἄναιμων. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. οὐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. οὐδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάστορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ὃ ποτέ νιν ἀνῃράμην βάθρων ἄπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς βίᾳ Sup. 471. πολέμους ἀναιρούμεσθα ib. 492. ὧν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεσις. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. οὐδ' ἀναίρεσιν δοῦναι θέλουσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνῆϊξε ξίφος Ph. 333. ἀνῇξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.

'Αναίσχυντος. ἐκ ἀναισχύντε τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντε φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντε βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τἀναίσχυντον Hip. fr. III. 2.

'Αναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ἐδὲν κακῶσαι τὲς ἀναιτίες θέλω Her. F. 1162.

'Ανακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.

'Ανακαλεῖν. ἀνακάλει θεὸς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τὲς θεὲς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὲς ἀνακαλῶ τὲς συμμάχες Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῦσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρε ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα ϛοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλέμεθ' αὖ θεὲς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλέμεναι θεὸν Bac. 446. ἐκ ἥκεσαν ἀνακαλέμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλέμενον Hel. 972.

'Ανακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγες ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ Her. F. 1231.

'Ανακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384.

'Ανακέλαδος. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον Or. 185.

'Ανακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.

'Ανακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

'Ανακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.

'Ανακλᾷν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.

'Ανακομίζεσθαι. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.

'Ανακεφίζειν. ἀνακεφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκεφίσθην δέμας Hip. 1392.

'Ανάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θνηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῦ Ion. 55. v. etiam v. 1224.

'Ανάκτωρ. πόντε ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.

'Ανακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.

'Ανακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.

'Αναλαλάζειν. ϛρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.

'Αναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφος ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426.

'Ανάλγητος. ἀναλγήτε πάθες Hip. 1336.

'Ανάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.

'Αναλίσκειν et ἀναλῦν. λόγες ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχες Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κἂν ἀναλίσκῃς ξένες τοιέσδε Iph. T. 337. ϛρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ἐκ ἔϛι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.

'Αναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.

'Ανάλωμα. σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ἐκ ἔϛι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.

'Αναμένειν. φόνια λετρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνε τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κεφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένεσιν Bac. 962. ἃ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.

'Αναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς θεμόφυλον ἀναμετρεμένη δάκρυ Iph. T. 346.

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. ἐν συμμίκτοις ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος τὸ σῶφρον El. 52. ἀναμετρούμενος τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.

'Αναμιγνύναι. κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.

'Αναμιμνήσκειν. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς Ion. 284. μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὡς ἀναμνησθῶ πιὼν Cy. 152.

'Αναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν Hec. 928.

'Αναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Med. 1317.

'Ανανδρία. μὴ περιβάλῃς μοι ἀνανδρίαν Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλέον κ.τ.λ. Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2.

'Ανανδρος, ignavus, timidus. ἄνανδρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρείας ἀνάνδρου Bel. fr. VIII. 2. Θήβας ἀνάνδρους ἄγεις; Bac. 1035. ἄνανδρον, ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel. 290. τὰς ἀνάνδρους κοίτας Med. 436. ἀλόχους ἀνάνδρους Cy. 305.

'Ανανεῦσθαι. ἀνανεῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον Hel. 728.

'Ανανομή. ἀνανομὴν Tem. fr. XXI.

'Αναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἁπάντων Hec. 349. 'Αγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or. 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ, o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or. 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88. Θρῄκης ἄνακτι Hec. 856. Μενέλαος ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib. 896. 'Ιππομέδων ἄναξ Ph. 127. et 1120. τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς ib. 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269. Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ Ph. 634. 'Ετεοκλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροιζηνίας Med. 683. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 45. 'Ορφεᾶ τ' ἄνακτ' ἔχων ib. 953. ὦ 'ναξ Παιὰν Al. 220. et Her. F. 820. Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846. Κόρης ἄνακτός τ' (i. e. Plutonis) ib. 855. ἄνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ ib. 1162. γῆς 'Αθηναίων ἄναξ Sup. 113. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλήνων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἄνακτος ib. 1305. ἄνακτα οὐρανοῦ Iph. T. 749. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. ὦ 'Υμέναι' ἄναξ Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ' ἄναξ ib. 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἄνακτα Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531. αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ ib. 1566. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Σπαρτὸς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ψευδῶν ἄνακτες Andr. 443. ἄνακτες 'Ελλήνων ὅσοι Iph. A. 1260. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; Rh. 738. κώπης ἄνακτας Cy. 86. Δελφῶν ἄνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκτων Her. F. 810.

'Ανάξιος. τούτων τυχεῖν ἀναξίαν Her. 527. παθοῦσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf. etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Αναξιοῦν. σ' ἀναξιοῦν El. 256.

'Αναξίως. δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως An. 99. δυστυχοῦσ' ἀναξίως Her. 236.

'Ανάπαλιν. ἀνάπαλιν τείχοντες Bac. 352.

'Αναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc. πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.

'Αναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 578.

'Ανάπαυλα. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἀστέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137.

'Ανάπαυσις πόνων Hip. 190.

'Αναπείθειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν Hel. 831.

'Αναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι Epist. I.

'Αναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας Ph. 304. βόστρυχον ἀμπετάσας (pro ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip. 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

Ἀναπιμπλάναι Epist. IV.
Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὸς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίυ Fr. inc. CLXXXVII.
Ἀναπληρῦσθαι. δώματ' ἀναπληρυμένυς Hel. 913.
Ἀναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.
Ἀναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.
Ἀνάπτειν. μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψυσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμυς ib. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσυς ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τῦδ' αναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαςὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτυ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.
Ἀναπτερῦν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίυς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.
Ἀναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφυς πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.
Ἀναπτυχή. ἡλίυ ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.
Ἀνάρβυλος. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.
Ἄναρθρος Or. 228.
Ἀναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.
Ἀνάριθμος. ἀναρίθμῳ ςρατεύματι Bac. 1333.
Ἀναρπάζειν. ἀνήρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεὺς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὺς χθονὸς ib. 926. Ἀχαιὸς ἀναρπάσαι Rh. 121. ὃν ἀςέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλιςα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμυς; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ὑκ ἀνήρπασαι πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.
Ἀναρπαςός. χειρὸς ἀναρπαςὰν σᾶς Hec. 206.
Ἀναῤῥηγνύναι. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὺς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.
Ἀναρτᾷν. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1.
Ἀναρχία ναυτικὴ Hec. 607.
Ἄναρχον ςράτευμα Iph. A. 914.
Ἀνασείειν. ἀνασείοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ib. 928.
Ἀνασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.
Ἀνασκευάζειν. ἦ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.
Ἀνασπᾷν. τύμβυς ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαιρῶνα Bac. 947.
Ἀνασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.
Ἄνασσα. πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. τὴν ἄνασσαν δή ποτ' ἴσαν Ἰλίυ ib. 484. cf. etiam v. 891. ἄνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσσῃ Ph. 95. ἁπάντων ἄνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. λῦσαί τ' ἄνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ An. 65. δόμων ἄνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσσῃ Iph. A. 434. ἄνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἄνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἄνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῆ ἄνασσα El. 678. ἄνασσα, o regina

Inus fr. XVII. 1. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος Tel. fr. XV. 1.

Ἀνάσσειν. ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph. 480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749. ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας An. 22. δωμάτων ἠνάσσομεν ib. 941. δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἄνασσε (pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam 285. ἀνάσσων στρατηγίας Iph. T. 17. ὃ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31. Θρῄκης ἀνάσσων Rh. 931. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσουσι Hel. 1046. ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059. conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1.

Ἀνάστασις. οἴκων Ἀτρέως ἀνάστασιν Tr. 364. εἰς ἀνάστασιν δόμων Dic. fr. VI. 3.

Ἀνάστατος. οὐ γὰρ ὧδ᾽ ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ An. 1250.

Ἀναστέλλειν. ὥστ᾽ ἀναστεῖλαι πρόσω Iph. T. 1378. νεβρίδας ἀνεστείλανθ᾽ (pro αντο) Bac. 695.

Ἀναστενάζειν. ἀνεστέναζε Iph. A. 1549. σὲ τάρος, ἤ σ᾽, ἀναστενάζω γόοις Iph. T. 657. πόσιν ἀναστενάζεις Her. F. 118.

Ἀναστένειν. τί ποτ᾽ ἀναστένεις; Hec. 186. βραχὺ ἀναστένει Or. 156. πρὸ τύμβου σ᾽ ὁρῶσ᾽ ἀναστένω ib. 1018. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ᾽ ἀναστένω Iph. T. 551. πάτραν ἀναστένουσα Tr. 1132. ἀνέστενε πόσιν πέλας παρόντα Hel. 1544.

Ἀναστέφειν. τὸν σὸν κρᾶτ᾽ ἀναστέψαι θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.

Ἀναστομοῦν. φάρυγγος ἀναστόμου τὸ χεῖλος Cy. 356.

Ἀναστρέφειν. οὐκ ἔτ᾽ ἐν γῇ τῇδ᾽ ἀναστρέφοι πόδα Hip. 1176. ὥστ᾽ ἀναστρέφειν ib. 1228. ὁ θεὸς πάντ᾽ ἀναστρέφει πάλιν Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel. 718. σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην Bac. 792. ὄμμ᾽ ἀναστρέφων κύκλῳ Hel. 1573. τρίαιναν—οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστρέψει λεὼς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν ἐρήμοις ἀναστρέφῃ An. 1222. ἐν Ἄργει μίκρ᾽ ἔχουσ᾽ ἀνεστρέφου Tr. 993. τὰ πρῶτ᾽ ἀνέστραπται πάλιν Hip. 982.

Ἀναστροφή. εἰς ἀναστροφὴν δίδωσι An. 1008. ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς Bel. fr. XXI. 1.

Ἀνασχάλλειν. ὑπ᾽ ἄτης ἀνασχάλλει πεσὼν Bel. fr. XVI. 10.

Ἀνασχέθειν λαμπάδας Med. 1027.

Ἀνασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμους παλαίστρας τ᾽, οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ An. 600. κεῖνο οὐκ ἀνασχετὸν Ion. 636. conf. etiam Dic. fr. XIII. 4. οὐκ ἀνάσχετ᾽ (pro ἀνάσχετα) Hip. 354.

Ἀνατεὶ, *adverb.* Med. 1357.

Ἀνατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε (pro ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.

Ἀνατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς Ion. 1384. Φοίβῳ τήνδ᾽ ἀναθήσω πρᾶξιν φονίαν El. 1296.

Ἀνατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—τινάξας Or. 341. ἀνὰ θύρσον τινάσσων Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.

Ἀνατλάναι. ὁ πάντ᾽ ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60.

Ἀνατολή. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507.

Ἀνατολμᾷν. ἀνατόλμα Al. 277.

Ἀνατρέπειν. ἀνατρέψοντας πόλιν Ph. 895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A. 25. θάκους τούσδ᾽—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348.

Ἀναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion. 783.

Ἄναυδος. ὁ δ᾽ εἷρπ᾽ ἄναυδος Ph. 41. τί ἄναυδος ἕστηκεν γυνή; Al. 1146. ἄναυδος εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Ἄναυλος. κῶμον ἀναυλότατον Ph. 797.

Ἄναυρος. Ἀναύρου παρὰ πύλας Her. F. 390.

Ἀναφαίνειν. ἃς οὐχ ὁσίας ἀναφαίνει Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε τόδ᾽—Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.

Ἀναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφέροντί μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ᾽ ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς Ζῆν᾽ ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους

Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκεῖσε κᾀκεῖσ' ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.

'Αναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T. 871. v. not.

'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.

'Αναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.

'Αναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.

'Αναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κᾀνεχαίτισεν Hip. 1232. κᾀνεχαίτιζον φόβῳ Rhes. 786. μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.

'Αναχορεύειν. ἐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' 'Ερινύσιν; Or. 581. θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ Ion. 1079. ἀναχορεύσαντ' ἀγυιαὶ Her. F. 783.

'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κᾀνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.

'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.

'Αναψύχειν. ἀναψύχεσι θηλύπυν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.

'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup. 615.

'Ανδάνειν. ἐ γὰρ ἀνδάνεσιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνεσα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ἐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137. ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.

'Ανδρεία. πλέτῳ τε κᾀνδρείᾳ μέγαν Tro. 669.

'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τἀνδρείε τρόπε El. 949. τὲς ἀνδρείες φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον An. 684. τῦτό μοι τἀνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον ib. 885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ Her. F. 475. ἀνδρίας ὕπο El. 845.

'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.

'Ανδροκμής. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας Sup. 525.

'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνε γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1.

'Ανδρῦσθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.

'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνες 'Ιλιάδας Hec. 1061.

'Ανδρών. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Her. F. 954.

'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.

'Ανειλίσσειν. ἐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.

'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν ϛρατῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1167.

'Ανεκτός. ἐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ἐκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104. ἐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο Her. F. 289. ἐχ ὅσιά τ', ἐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλᾶσα, κὀκ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.

'Ανελέγχειν. οἷον ἀνελέγχομαι Ion. 1470.

'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181.

"Ανελπις. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487.

'Ανέλπιϛος. ἀνέλπιϛον λόγον El. 570. τερπνὸν κᾀνέλπιστον φήμην Iph. T. 1495. ἀνελπίϛῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίϛοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνέλπιϛον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίϛων ὁρῶ; Ion. 1395.

'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.

"Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόες αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ' Tro. 419. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνέορτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.
Ἄνεργος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἥ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἴς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις Or. 808. ἄςρων ἀνέλθοιμ' ἡλίε πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἄνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπειτ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερωτᾷν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἴη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ἐκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνε ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρείε ib. 1172. ἄνευ πάλε Her. 547. ἄνευ νεὼς Hel. 1065. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ ψόγε Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίωσιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους ib. 459. ἀνίσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἄνεχε· πάρεχε φῶς Tro. 308. cf. etiam Cy. 202. ἀμφιπύρυς ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχυ ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. ὐδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχυσα Med. 38. ὐκ ἠνέσχετο ib. 1156. ὐκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ὐκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ὐκ ἀνέσχυ ib. 687. τύτυς ἀνάσχυ δεσπότας Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδυς ἀνέξομαι; ib. 944. ῥᾳδίως ἀνέξεται An. 340. ὐκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλυς ib. 712. σὺ τὴν κακίςην—δύλην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ Tro. 101. ὐκ ἀνέξεται κινῦντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ὐκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχυ ib. 381. ὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχυ ταῦτ' ἐμῦ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ὐκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. ὐδ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῦτό γ' ὐκ ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχυ ib. 1320. ὐκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχυ Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
Ἀνηβᾷν. μάχοιντ' ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκεστον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκυσος. ἀνήκυςα πάθεα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίυς δόμυς Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
Ἀνήρ. ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ ςρατῦ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βέτας ib. 646. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλᾶ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα ib. 558. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ὁ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιςος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐςερημένη ib. 286. κακοῦ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δουλοῖ ἄνδρα Hip. 424. οὐ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλου ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἄνδρα ib. 1011. οὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἁμαρτάνουσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος Iph. A. 1394. ἐκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς Her. 837. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ςήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔζονθ' (pro ἕζοντο) ib. 1590. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου Ion. 322. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχρὸν, προςατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmæon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῂς, ἀνέρος οὐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τούτου τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἄνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἄνδρας (viros fortes) εὑρὼν ib. 1351. οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἶ ib. 1528. cf. etiam Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννους ἄνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν Hip. 396. πρὸς ἄνδρας θυραίους ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν οὐκ ἔνι ib. 966. ἄνδρας οὐ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρες Rhes. 645. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἑςάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmæon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνήφαιςος. ἀνηφαίςῳ πυρὶ Or. 620.

Ἀνθαιρεῖσθαι. οὐδεὶς ςέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθελέσθαι τοὐμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ Cy. 310.

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606.

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπτεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

Ἀνθεῖν. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944.

Ἀνθεμόῤῥυτος. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος μελίσσης Iph. T. 633.

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον Bac. 462.

Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρου Bac. 702.

Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἱμάτων ςολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

Ἀνθίζειν Ion. 890.

Ἀνθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471.

Ἀνθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἄνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀνθρακῦσθαι. δαλὸς ἠνθρακωμένος Cy. 609.
Ἄνθραξ. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσυς τὺς ἄνθρακας ib. 667.
Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1.
Ἀνθρώπιον Cy. 184.
Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.
Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.
Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.
Ἀνθρωποκτόνος. αὐτὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνυς Iph. T. 389. βορᾷ χαίρυσιν ἀνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.
Ἄνθρωπος. ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπυ πέρι Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antiop. fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπυ κακῦ Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγὼς Inus fr. XX. 2. ἄνθρωπος ὢσα Hip. 472. ἀνθρώπυς ὁρᾷν Hec. 488. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816. ἀνθρώποισιν ὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρυσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας ἀνθρώπυς ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίυ ib. 520. ἔκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878. ὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πάντα τἀνθρώπων ἴσα ib. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐςὶν ἀνθρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. ὐκ ἔςιν ὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῦ Fr. inc. CIV. etc.
Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι Ph. 623.
Ἀνθυπυργεῖν αἰσχρὰ Hip. 999.
Ἀνιᾷν. ὐδὲ ἀνιάσῃ (affligeris) Epist. IV.
Ἀνιαρός. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθυσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.
Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.
Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος Her. 210. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.
Ἀνιέναι (ab ἵημι). ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. τάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον ib. 1447. ςολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα ib. 1498. ὐκ ἀνίεις μωρίας Med. 457. ὐ μὴν ἀνήσω γ' ὐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχυς ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. ὐκ ἀνίεμεν πέτρυς βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνεῖναι τῦδ' Rh. 965. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or. 939. τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπυ χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κἀνεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεὶς φρῦδος Epist. IV.
Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρυ Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hip. 147.
Ἀνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἀνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίκ' ἔλειπον ἄςυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἀνίκα

- ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνῖκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.

Ἀνίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.

Ἀνικέτευτος Iph. A. 1003.

Ἀνίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.

Ἀνιππεύειν. ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41.

Ἀνίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) οὐράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.

Ἀνιστάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίστασ' (pro ἀνίστασο, surge) ib. 499. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνοῦντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίστασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, excita) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνὰς ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέστησεν μόνος τιμὰς ib. 852.

Ἀνιστορεῖν. τοῦ μ' ἀνιστορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνιστορῶ Sup. 110. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς Iph. T. 528. προὐξερευνητὰς στρατοῦ ἀνιστόρησα Rh. 297. ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνιστορεῖ El. 830.

Ἀνίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.

Ἀννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κάρα Or. 481.

Ἄνοδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.

Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

Ἀνοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγετ' (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοῖξαι σορὸς Phry. fr. IV. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδου Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα ib. 1563.

Ἀνοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.

Ἀνοικτέον Ion. 1387.

Ἄνοικτος Tro. 782.

Ἄνοικτρος. οὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.

Ἀνοίκτως Tro. 751.

Ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἀνοιστέος λόγος Fr. inc. CXXV.

Ἀνοιστρεῖν. ἀνοιστρήσατέ νιν Bac. 977.

Ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2.

Ἄνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448.

Ἀνολολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Κάστορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.

Ἄνομβρος. ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406.

Ἀνομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757.

Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμου ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομα δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.

Ἀνόμως Med. 1000.

Ἀνόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλοῦτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκὼν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἱκε-

τεύυσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.

'Ανορθῦν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθῦν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364.

'Ανόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.

'Ανορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἀνωρχ.) Sup. 719.

'Ανόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνοσίυ πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίυ Bac. 613. et Cy. 347. Κύκλωπος ἀνοσίυ Cy. 26. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμυς ἀνοσίυς Ion. 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600. ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίυς μιάτορας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίυ δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνὴ El. 645. γυναῖκας ἀνοσίυς Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίυς Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνοσίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτυ ξένυ Hec. 790. ἀνοσιώτατος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποςερῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.

'Ανοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.

"Ανοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεῦ Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.

'Ανόςιμος. τὰν ἀνόςιμον τέκνων Her. F. 431.

"Ανοςος Iph. T. 751.

'Ανοτοτύζειν. κἀνωτότυξεν (pro καὶ ἀν.) Hel. 376.

"Αντα, adverb. Al. 880.

'Ανταγωνιςής. ἔρωτος ἀνταγωνιςὴν μέγαν Tro. 1006.

'Ανταῖος. ἀνταίαν πλαγὰν An. 844. ἀνταίαν πομπὰν Iph. A. 1324.

'Αντακύειν. τάδ' ἀντάκυέ μυ Hec. 321. κἀμῦ νυν ἀντάκυσον Sup. 569. πρὸς ἅγ' εἶπας, ἀντήκυσας Her. 1014.

'Αντάλλαγμα γενναίυ φίλυ Or. 1157.

'Ανταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάξεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι Hel. 1094.

'Ανταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με ὐκ ἀνταμείψῃ Tro. 915.

'Αντᾷν. ἣν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλᾳ Tro. 212. ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρὶ Ion. 802.

'Ανταναλίσκειν. ἵν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.

'Ανταποκτείνειν. τὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.

'Ανταπολλύναι. τὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὖτις ἀνταπώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.

'Ανταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

'Ανταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.

'Ανταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχησαν ὕμνον Med. 426.

'Αντειπεῖν. ὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντείπητε El. 361. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.

'Αντερᾷν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.

'Αντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.

'Αντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. ὐδεὶς ἀντερεῖ βυλεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.

"Αντεσθαι. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τῦ σκ.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενείυ σ' ἀντόμεσθα Iph. A. 1247.

'Αντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.

'Αντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὑμὸς ἀντέχῃ Al 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχυ θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχυ τῦ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. *et tenes*) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένυς Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σῦ, κ. τ. λ. ib. 1404.

'Αντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.

'Αντήνωρ, *nom. propr. viri* Fr. inc. X. 2.

'Αντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τὺς ἔξω σειραφόρυς ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.

'Αντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

'Αντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.

'Αντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτυ ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τῦδε τῦ κακῦ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίυ λέχυς ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρυ χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἣν νῦν ἀντὶ σῦ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τῦδε δυσσεβῦς φόνυ ib. 1383. ἀντὶ τῦ καλῦ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σῦ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμῦ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βυλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβυλίας Sup. 161. ἀντὶ τῦ τάχυς ib. 419. ἀντὶ παρθένυ Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τὐμῦ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τἀγαθῦ Hel. 318. δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβῦς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σῦ παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.

'Αντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.

'Αντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίνῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῦ δυσδαίμονος Bac. 1124.

'Αντιγένης, *nom. propr. medici* Epist. II.

'Αντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.

'Αντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.

'Αντιδιδόναι. ἃ δ' ἀντιδῦναι δεῖ σ' ἀπαιτύσης ἐμῦ Hec. 272. ἀντιδῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἣν ἔγημεν ἀντιδὺς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδῦσά μυ Iph. T. 28. et 783. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τὺς αὐτὺς λόγυς; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδὺς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὧν ἀντιδῦναί σ' οἴδ' ἀπαιτῦσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἴδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.

'Αντιδυλεύειν. ὅστις μὴ 'ντιδυλεύει τοῖς τεκῦσι Sup. 362.

'Αντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.

'Αντιδωρεῖσθαι. θεοί σοι ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο (pro ήσαιντο) Hel. 158.

'Αντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸς Ion. 734.

'Αντικηρύσσειν. ὐδὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.

'Αντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.

'Αντιλάζεσθαι et άζυσθαι. ἀντιλάζυ πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζυται παίδων παρ' αὐτῦ τοιάδ' Sup. 363. ὁ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. ὦ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.

'Αντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

τιλήψεται ib. 744. ἐκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.

Ἀντιλέγειν. ἐκ ἀντιλέξοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἐκ ἀξίοις Epist. V.

Ἀντιλεκτέον Her. 975.

Ἀντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.

Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.

Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἦκεν κωκυτὸν Med. 1176.

Ἀντίος. γυναικὸς ἀντίοι παθέντες Or. 1461. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν Sup. 667.

Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.

Ἀντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου ib. 1391.

Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.

Ἀντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμους Tr. 359.

Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.

Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.

Ἀντιπράσσειν Epist. IV.

Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.

Ἀντισηκοῦν. ἀντισηκώσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.

Ἀντίστοιχος. σκιᾷ ἀντίστοιχος An. 746.

Ἀντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὁπλίτην στρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἆρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.

Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.

Ἀντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι Al. 975.

Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν Med. 261.

Ἀντιτιθέναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἢν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παῤῥησίᾳ El. 1049.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.

Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.

Ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.

Ἀντιφεύγειν. κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις El. 1091.

Ἀντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.

Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσα Sup. 800.

Ἀντίψαλμος. ἀντιψάλμους ᾠδὰς Iph. T. 178.

Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.

Ἄντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.

Ἀντοικτείρειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.

Ἀντολή, pro ἀνατολή. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.

Ἀντραῖος Æg. fr. XI.

Ἄντρον. τείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβηκ' ἄντρου μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρου μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρου κοίτας ib. 892. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρῳ ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκῦσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

Ἄντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη Rh. 238. δίφρυ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

Ἀντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

Ἄνυδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρυ Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρυς ἕδρας Al. 113.

Ἀνύειν. ὐκ ἤνυσ' (i. e. ἤνυσα) Hec. 936. ὐδὲν ἤνυον ib. 1167. et ὐδὲν ἤνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖςον ἀνύυσιν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν Ἀΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἤνυσε δύλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτὺς (sc. τὺς πόνυς) ἤνυσα Her. F. 576.

Ἀνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

Ἀνυμνεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

Ἄνυμφος Hec. 416. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. ἄνανδρον καὶ ἄνυμφον Hip. 548. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Ἀνυςός. ὐκ ἔτ' ἀνυςὸν Her. 961.

Ἀνύτειν· ὐκ ἤνυτον Bac. 1098. v. not.

Ἄνω. τὺς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλυσ' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῦσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1234. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' ἄξειν ἄνω Ἄλκηςιν Al. 856. ὐκ ἀνάξεις τὺς φθιμένυς ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' ὕτως Sup. 520. λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυργῦσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεθίει βλάςημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπετ' ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. ἐς ὄγκον ὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Ἀνώγειν. εὐμενῆ ἄνωγέ νιν—γνώμην ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζειν ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχυς ὁπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κλαίειν ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλυργὺς δρυὸς κορμὺς Her. F. 241.

Ἄνωθεν. ἔτρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

Ἀνώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ἀνώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612.

Ἀνωνόμαςος. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαςα Hec. 714.

Ἀνώνυμος Hip. 1028. ὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1429. ἀνώνυμος —εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1372. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. ὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 1. ἡμῖν γῆ πατρὶς ὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ἀνωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὴς Or. 1616. πενθερὺς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 239. ἀνωφελὴς γυνὴ Hip. 638. ὐκ ἔτι κτῆσις ἀνωφελεςέρα Alex. fr. VI. 4.

Ἄξενος, et poët. ἄξεινος. ἀξείνυ πόντυ οἴκυς ναίω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ ib. 253. πόντον ἦλθεν ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπεράσαι ξυμπληγάδα An. 795. ἥκω ἄγνωςον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 94. ἄξενον ςέγην ἐμβεβῶτες Cycl. 91. ἀξένυς ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀξενώτερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδων

πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.

'Αξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τῦ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

'Αξιόθρηνος κόρος Al. 907.

'Αξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.

'Αξιος. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἄξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἄξιον πόνυ Al. 1030. ἄξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ὐκ ἄξιος κακῶς ἀκύειν Iph. A. 1031. πλύτυ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἄξιος δόμων El. 252. αἶνον ἄξιον φέρει ib. 1062. τίσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι Epist. IV. τῦτον δὴ ἄξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάςορος ὐκ ἀξίω (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τὔνομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ὐκ ἄξι', ὐδ' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤδη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίυς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. κακὺς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Inus fr. XI. 2. σπυδῆς ἀξίυς Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγυ τινὸς ἀξίυς ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκύειν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ὐκ ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί θ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐς' ἀξία Or. 614. ἀξία συγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφυς ib. 1206. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν μὲν ὔποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ὐ γὰρ ἀξία—ἀπαιδίαν νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ὀδυρὸς ib. 1617. ἀξίαν τῦ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ὐ γὰρ ἄξιον Hec. 408. ἄξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίςυ θαύματος τόδ' ἄξιον Hip. 906. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμεῖν ὐκ ἄξιον Al. 631. πονῦντα ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροίμιον ἄξιον φόβυ Tr. 895. χρῆμα ἄξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ὐκ ἄξιον λεύσσειν φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 1. ἄξιον 'Ελλάδι Tel. fr. VII. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει τεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. κώμυ καὶ γέλωτος ἄξια ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ὐκ ἄξια κ. τ. λ. An. 367. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σῦ τ' ἄξια, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρὴ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ἄξια πατρὸς Her. 626. ἄξια ἀδελφῶν ib. 627. 'Ιλίυ ὐκ ἄξια Hel. 814. ἄξι' ἡμῶν ib. 965. ἄξια Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνυσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ὐ τυγχάνει Her. F. 265. ὐκ ἄξι' ἀνδρὸς σοφῦ λέγεις El. 524. ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. 'Αγαμέμνονος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.

'Αξιῶν. τύμβυ ὐκ ἠξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγυ τινὸς Med. 962. ὧν γε πρόσθεν ἠξίυν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχυς σφε κἠξίωσας ὕνεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἔνθ' ὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ὐκ ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἠξίυς ἐμῆς θιγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἠξίωσε ναίειν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἠξίυν—ἐξετάζεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἠξίυν (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ὐκ ἀξιώσω ib. 323. ὐκ ἀξιῶ ὔτ' ὂν σε Τροίας κ. τ. λ. ib. 328. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξιῶν τυχεῖν Sup. 386. ὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισσὺς παῖδας Διὸς ἠξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ὐκ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ὐκ ἀξιώσει κακῶς ἀκῦσαι ib. 973. ὐκ ἠξίωσε τῦ θεῦ προλαμβάνειν μαντεύμαθ' Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ὐκ ἠξίυ

ib. 1557. ὅτ' ἠξίωσα πότνι' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὰς ἐμὰς ἐκ ἠξίω El. 257. νῦν ἀνοῖξαι στρὸς ἐκ ἠξίω Phry. fr. IV. θεῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιούμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἠξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἦρξ' ἀξιωθεὶς Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη ib. 1210. οἵων ὑφ' ἡμῶν τείχετ' ἠξιωμένοι Sup. 1174. ὡς ἀξιῶμαι τῶδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σοῦ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως ἐκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Æol. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὄπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἄξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδή, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδᾶν Med. 422. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑπέροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι Cy. 40. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρους ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 692. μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἀοιδῶν εἴπερ οἱ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος ἀοιδοῦ Μούσης Rh. 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ χοροὺς κρυφαίους Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τοὺσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι ib. 420. λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ib. 652. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος—σπουδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἦ 'παγ' (pro ἦ ἄπαγε) οἴκαδε στρατὸν ib. 817. ἥτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπου λέγειν Or. 410.

'Απαιδεύτως Ion. 247.

'Απαιδία. *προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν* An. 360. *εἰς ἀπαιδίαν* Sup. 170. *οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν* Ion. 306. *ἱστορῶν ἀπαιδίαν* ib. 513. *ἀπαιδίαν νοσεῖν* ib. 620. *ἀπαιδίας χάριν* ib. 624. *σὴν λέγων ἀπαιδίαν* ib. 840.

'Απαιολεῖν. *τῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ* Ion. 549.

'Απαίρειν. *ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον* Or. 1608. *τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός;* Hel. 1536. *σὲ Σπάρτης ἀπάρας* ib. 1687. *ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα* El. 774. 2) Sæpissime *discedere* notat: *ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ* Med. 938. *μακρὰν ἀπαίρεις* Iph. A. 664. *φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος;* Iph. T. 511. *νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια* ib. 967. *ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι* Rh. 143. *Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ* Tr. 944. *ὡς ἀπαίρωμεν χθονὸς* Cy. 131. *ἄπαιρ'* Her. 67. *μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς 'Ρόδον* Epist. II.

"Απαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. *ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;* Med. 670. *παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα* ib. 717. *κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας* ib. 1326. *μ' ἐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν* Al. 624. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. *ἄπαις δόμος* Iph. T. 697. *ἐκ ἄπαιδά με πρὸς οἶκον ἥξειν* Ion. 408. *τὸν ἄπαιδα βίον* ib. 488. et (sed sine artic.) Œno. fr. II. 3. *ἄπαιδε* Al. 738. *ἄπαιδες ἐσμὲν* Med. 671. et Ion. 304. sed *ἄπαιδες ἐκέτ' ἐσμὲν* Ion. 1463. *ἄπαιδας τέκνων* An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. *τοῖς ἄπαισι* Dan. fr. X. 6. *μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'* Hec. 440. *λέγει, ὥς νιν φαρμάκοις τίθημ' ἄπαιδα* An. 33. *τέκνων ἄπαιδα* Sup. 810. *ὅς μ' ἄπαιδα γέννας ἔθηκεν* Rh. 908. *ἄπαιδα γηράσκεσαν* Ion. 619. *παίδων ἄπαιδας γραῦς* An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

'Απαιτεῖν. *ἀπαιτέσης ἐμῦ* Hec. 272. *χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ'* ib. 276. *κἀπήτηκα* (pro *καὶ ἀπ.*) *τὴν σωτηρίαν θηρῶν* Or. 677. *θεὺς ἀπαίτει* ib. 1586. *πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα* Ph. 80. cf. etiam v. 604. *Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρὺς* Sup. 385. *ἀπαιτήσων νεκρὺς* ib. 725. *ὃ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας* Rh. 174. *σ' οὐδ' ἀπαιτῦσιν χάριν* Her. 221. *θανόντας ἐκ ἀπαιτήσει θεὸς* ib. 697. *ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε* Hel. 969. *ἐκ ἀπαιτέμεσθ'* Ph. 605.

'Απαλλαγή. *ἐδ' ἔτι μοίρας τῦ χρεών τ' ἀπαλλαγὴ* Hip. 1256. *ἀπαλλαγὴ πόνων* Her. 586. et *εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων* ib. 811. *ἐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν* Med. 236. *ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ* ib. 1375. *ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς* Fr. inc. CCII.

'Απαλλάσσειν, vel ττειν. *τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας* Hec. 1068. *πόνον ἀπαλλάσσων διπλῦν* ib. 1197. *ἀπαλλάξαι χερὸς*, sc. *τὸν χρυσὸν* ib. 1222. *ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν* Or. 1522. *νόσυ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα* Ph. 1021. *ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβυ* ib. 1084. *ἀπαλλάσσυσα γῆς πρόσωπον* Med. 27. *μ' ἀπάλλαξον πόνων* ib. 333. *τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* ib. 790. *ἀπαλλάσσυσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα* Hip. 774. *πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθυς;* ib. 1385. *κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων* An. 1256. *ἥν σ' ἀπαλλάξῃ πόνυ* Sup. 397. *ταύτην* (sc. *δέλτον*) *σῶν ἀπάλλαξον χερῶν* Iph. A. 323. *σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν* Iph. T. 994. *ἑνὸς μόχθυ σ' ἀπαλλάξας ἔχω* Tr. 1150. *κώμυ αὐτὸν τῦδ' ἀπαλλάξω* Cy. 450. *μ' ἀπαλλάξαι κακῶν* Hel. 285. *ἀπαλλάξαι βίυ* ib. 309. *τἄῤῥητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν* Her. F. 176. *ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο* Her. 318. *τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων* Ph. 595. *ἀπαλλάχθαι γάμων* ib. 1672. *ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῦ;* Med. 878. *ἀπαλλαχθήσομαι βίυ* Hip. 356. et *ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα* ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. *ὡς ἀπαλλαχθῇ κακῦ* Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. *ἀπαλλαχθεὶς γόων* Hip. 1181. *ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων* An. 425. cf. etiam El. 1291. *ἀπηλλάγης λέχυς* An. 593. *γείτονος κακῦ ἀπαλλάχθηθ'* (pro *χθητι*) *ἅπαξ* Cy. 596. *ὅταν ἀγῶνος τῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς* Her. 347. *θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς* El. 1137.

ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσυ γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἴκων ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνυ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῦ βίυ Her. 1000. ὐκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσυ πόδα Med. 729.

'Απαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.

'Απαλός. βρέφος ἁπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγυσ' ἁπαλὸν El. 1339.

'Απαλόχρυς. ἁπαλόχροα γέννυν Hel. 378.

'Αναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.

'Απανδρῦσθαι. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.

'Απαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρυς ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἑκὼν ἀπαντᾷ γῦν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.

'Απανταχῆ Antiop. fr. XVI. 1.

'Απανταχόθι Epist. IV.

'Απανταχῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῦ καλὸν Hip. 431. ἧς ἁπανταχῦ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχῦ τρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἁπανταχῦ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.

'Απάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένυ (pro ἀπαντομένυ δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.

'Απάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.

'Απαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 355.

"Απαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ὐχ ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβῦσα Iph. T. 528. γείτονος κακῦ ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ Cy. 596. χρῆ ὐχ ἅπαξ θνήσκειν σὲ Her. 959.

'Απαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.

'Απαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.

'Απαρέσκειν. μὴ 'πάρεσκέ πω Ion. 745.

'Απαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα Ph. 1729.

'Απάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον Hec. 612.

'Απαρκεῖν. ὧν ὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4.

'Απαρνεῖσθαι. ὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼν El. 789. ὐκ ἀπαρνύμεσθα ib. 796. ὐκ ἀπαρνῦμαι ib. 1057. τὸν γάμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hip. 1266.

'Απαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.

'Απάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.

'Απαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. ὁ τῶν 'Αχιλλέως—ἄπο δόμων ἀπαρχὰς ἔχυσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.

'Απαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.

"Απας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος 'Ελλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασαν 'Ελλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἁπάσης 'Ελλάδος ib. 1134. δακρύοισιν 'Ελλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τῦ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. ϑνητοῖς ἅπαντα συμπίπτει Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειϑόμεσϑ' ἅπανϑ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. ἁπάντων ἄνασσα ib. 691. ἁπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. οὐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

'Απασπαίρειν. ϑνήσκει ἀπασπαίρουσα Ion. 1207.

'Απατᾷν. ἠπάτα σε El. 938. οὐκ ἂν ἠπατώμεϑα Hip. 931. ἠπατήμεϑα An. 436. πρὸς ϑεῶν ἦμεν ἠπατημένοι Hel. 711.

'Απάτη. ἀπάτας ἀσκοῦσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

'Απάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

'Απαυδᾷν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾷν πόνους Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

'Απαυρᾷν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

"Απαυστος γόων Sup. 82.

'Απειϑεῖν. οὐκ ἀπειϑήσας ϑεῷ Or. 31.

'Απεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασϑεὶς ϑεῷ El. 979.

'Απειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δεινὰ ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσϑαι Epist. I.

'Απειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

'Απεῖναι. κἂν ἀληϑείας ἀπῇ Or. 236. ὁ μακρὰν ἄπεστι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόϑυμον φίλοισιν ἀπέστω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσϑα χρόνον Iph. A. 660. 'Αχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. ποῦ νῦν ἄπεστι; Her. 662. ἄπεστιν ἐν φοναῖς ϑηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεστί σοι κακῶν; ib. 219. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω ib. 1278. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρῄκης ὅροις ἀπὼν Hec. 964. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παροῦσ' ἀπόντι, sc. βούλομαι δοῦναι χοὰς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τοὺς ἀπόντας An. 378. τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. παρὼν τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔστ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ὅτῳ δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀποῦσα καὶ παροῦσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀποῦσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

'Απειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

'Απείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. ϑάνατον σφοῦ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ ϑιγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ ϑεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγ-

κρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτὺς Sis. fr. I. 10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. ὧν ἀπειργμένοι Her. 877.

Ἀπειρέσιος ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.

Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῦ θανεῖν ἀπειρίᾳ Fr. inc. LXXXI. 10.

Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.

Ἄπειρος, pro ἤπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς Hip. 763.

Ἄπειρος, imperitus, inexpertus, expers. λέχυς ἄπειρος ὢν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἄπειρος εἶ ξένυ; ἄπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἄπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἄπειρος τῆς νόσυ Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἄπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἄπειροι βαρβάρυ τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχῦσα πρὶν ib. 1265. ἕδραι ἄπειροι δρόσυ El. 735. 2) infinitus. τὸν ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἤπειρον εἰς ἄπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσματι Or. 25.

Ἀπειροσύνα, dor. pro ύνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.

Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαυνον δόμων ib. 1309. ὃς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα Hec. 103. ὧν ὑ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372.

Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὢν γε τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.

Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κἂν ἀπεννέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἁμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὑ μὴν κελεύω γ', ὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπυσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

Ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.

Ἀπέραντος. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῃδ' ἀπέραντον Med. 213.

Ἀπεργάζεσθαι. τά τοι μέγιςα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 1.

Ἀπέῤῥειν. ἀπέῤῥων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.

Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλυ φήμης ἀπελθεῖν ib. 1224. ἄπελθε Hip. 333. Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223. ἐκποδὼν ἄπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533. ἄπελθε τῦ λόγυ τύτυ Iph. T. 546. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.

Ἀπευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τὺς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.

Ἀπεύχεσθαι. ἀπεύχυ ταῦτα πρὸς θεῶν Hip. 891.

Ἀπέχειν. ἄπεχε φάσγανον Or. 1519. ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3.

Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.

Ἀπέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. ὐτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ Alc. 72.

Ἀπέχθημα πάγκοινον Tro. 425.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.

Ἀπήμων. πλῦν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.

Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν λιπῦσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα κομίζυσ' ἀπήνη Iph. A. 147. θάκυς ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἔκβητ' ἀπήνης El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπτέρυ πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.

Ἀπιδανὸς, *nom. fluvii* Iph. A. 713.

Ἀπιέναι. ἄπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. ὐδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῦ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. ὐκ ἄπειμι πρὸς δόμυς Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς ὐρανὸν ἄπειμι Hel. 620. ὐ βαλὼν ὕτως ἄπει Al. 683. ὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρὴ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιςεῖν. ἀπιςῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. ὕτι σοῖς ἀπιςήσω λόγοις Med. 927. ἀπιςεῖν ὔ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. ἢν ἀπιςῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς ὐκ ἀπιςῦσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιςῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' ὐκ ἀπιςήσω χθονὶ ib. 1024. τῷ θεῷ γῦν ὐκ ἀπιςεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπιςία. σώφρονος ἀπιςίας ὐκ ἔςιν ὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. ὐκ ἀπιςίᾳ σὺς λόγυς ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἄπιςος, incredibilis. ἄπιςον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἦν ἄπιςον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τῦτο δ' ὐκ ἄπιςον ἦν Ion. 1608. ἄπις' ἄπιςα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλυ ἑςιάματα ἄπιςα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἄπις' ἀφίξομαι ib. 782. ἄπιςα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' ὐκ ἄπις' ἐμοὶ El. 350. ἄπις' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίςυς δεσπότας Ion. 751. ἄπιςοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπιςος Hel. 1162. ἄπιςον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἄπιςον ἔς' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπιςος Iph. T. 1476.

Ἀπιςοσύνα, dor. pro ύνη. ὑμνεῦσαι ἀπιςοσύναν Med. 423.

Ἄπλαςος. ἄπλαςον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἄπλατος. ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλικ' ἐφόρει Her. F. 399.

Ἄπληκτος. φρῦδοι δ' ἄπληκτοι Rh. 814.

Ἀπληςία ἀπληςίαν λέχυς An. 217.

Ἄπληςος. τᾶς ἀπλήςυ κοίτας ἔρως Med. 150. ἄπληςος χάρις γόων Sup. 79. ἐλπὶς ἄπληςος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἄπληςος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἄπληςον ἔχων Hyp. fr. V. 5.

Ἄπλοια. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἁπλῦς. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἁπλῦς λόγος Hel. 985. προςάτης ἁπλῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν Iph. A. 927. ἁπλῦν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἁπλῦν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται Hel. 501. ἁπλῦν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἁπλῶς. ὐχ ἁπλῶς ὕτω φέρω Iph. A. 899. ἁπλῶς Ἀχαιῶν ὐδὲν αἰτιώμεθα Rh. 851. ἁπλῶς πόνος Hel. 1437.

Ἀπό. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγῦ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενῦς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθίυ ςαθεὶς πύργυ Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῦ Med. 202. ἀφ' ἡσύχυ ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δυλίυ ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. τηλυρὰ ναίυσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τἀπ' ἐμῦ σοφὰ ib. 1214. εὖ τυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμῦ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τἀπὸ τῦδ' ib. 847. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνυ βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμῦ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμῦ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τἀπὸ σῦ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. δεμνίων ἄπο Or. 44. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. πατρίδος ἄπο ib. 1725. ὀμμάτων ἄπο Med. 216. et 1174. Ἡλίυ ἄπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 832. ὄχων ἄπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. πέτρας

ἄπο Her. F. 820. πνευμόνων ἄπο ib. 1093. et ita ἄπο λέχεος, quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

'Αποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κἀποβᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

'Αποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσα Tr. 663. ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

'Αποβλέπειν. εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἴς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἁλιρρόθους ἀκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

'Απόβλεπτος Hec. 355.

'Αποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

'Αποδαυλίζειν. κἀποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

'Αποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. οὓς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

'Απόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

'Αποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβοῦν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 313. ἢν δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγους; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

'Αποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

'Αποδημία Epist. V. v. artic. præc.

'Αποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς ib. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κἀπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμου πολίταις Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους 'Αχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινὶ, sc. σὲ, te venditurος esse Cy. 238. κἀποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδοὺς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

'Αποδίκειν. ἀπόδικε Her. F. 1204.

'Αποδύρεσθαι. κἀποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Œnei fr. VII. 2.

'Αποζευγνύναι. κἀποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέου El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγείσας δόμων ib. 332.

'Αποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

'Αποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

'Αποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

'Αποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

'Αποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω Her. F. 557.

'Αποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

'Αποιμώζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμώζων ἐμὴν δέσποιναν ib. 771.

'Αποινα. με θηρεύειν τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποιν' ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180.

'Αποινᾶσθαι Rh. 177.

'Αποινόδικος. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 887.

'Αποίχεσθαι. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. ὡδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τᾶς ἀποιχομένας ἀῤῥήτου κόρας Hel. 1322.

'Αποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα Iph. A. 1354.

'Αποκάμνειν Epist. IV. ὡδ' ἀποκάμοις ἂν ib.

'Αποκάμπτειν. μοχθεῖν ἐκ ἀποκάμψω Ion. 135.

'Αποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.

'Αποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910.

'Αποκερδαίνειν. κἀποκερδαίνων ποτοῦ Cy. 431.

'Αποκύριμος. κρᾶτ' ἀποκύριμον El. 148.

'Αποκουφίζειν. κἀποκούφισον κακῶν Or. 1341. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα Hec. 106.

'Αποκρίνεσθαι. κἀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.

'Απόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

'Αποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. οὐδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.

'Απόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.

'Αποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτεῖναι θέλῃ ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀπόκτεινε ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς Ph. 19. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Πελίαν ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὰ τοῦτ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τἀμὰ δ' ἐκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνῃς τινὰ ib. 1420. τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' ἐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.

'Αποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαί τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.

'Απολαγχάνειν, obtinere. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχοῦσα νῦν Ion. 609.

'Απολάζυσθαι Hel. 917.

'Απολαιμότομος. ἀπολαιμότομον αἵδᾳ Hec. 207.

'Απολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν Or. 451.

'Απολαύειν. ἀπολαῦσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δή τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἧς ἀπολαύων An. 544. οὔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.

'Απόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει οὐδεμιᾷ Epist. V.

'Απόλαυσμα Epist. IV.

'Απολείπειν. εἰ ἀπολίποιμί σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σου λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τοῦτο Or. 1141. νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἁ μάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὑμῶν Tr. 599. αἰδοῦς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν οὐδὲν θάτερον Ph. 754.

'Απόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

"Απολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ὅσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἁ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

'Απολλύναι. ἀπωλέσατ', ὠλέσατ' Hec. 168. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. 'Εκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ὅς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὠλέσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεὶ δόμως ἀπώλεσα Phœn. 1459. ὅς ἀπώλεσα ib. 1604. ἓν ἦμάρ μ' ὄλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ ἑκῦσαν ἐχ ἑκὼν Hip. 319. τῦτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμες τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τὲς φίλες ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίες ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκῦντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὅ σοι χρυσῦν ἀπώλεσ' Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν Œd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὡς ἀπόλλυμαι ib. 341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀπόλλυσαι An. 558. ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ἤτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἔνθεν ηὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Œnei fr. II. 1. ἐκ ἀπολῦμαι τῆς 'Ελένης ἕνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετή, κἂν θάνῃ τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

'Απολλώνιος. Περγάμων 'Απολλωνίων Or. 1389.

'Απολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ Bac. 41.

'Απολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνε Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

'Απολωτίζειν. κἀπολωτίζῃ νέες Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

'Απομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμῦ Rh. 900.

'Απομιμνήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

'Απομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 265.

'Απόμοιρα. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

'Απομοργνύναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

'Απόμυσος. ἐκ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

'Απομυκτέον Cy. 558.

'Απονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρηστηρίων Iph. T. 1259. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

'Απόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466.

'Απονέμειν. ἐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

'Απονητὶ Epig. III. 6.

'Απονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἄπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

Ἀπονοστεῖν. ἀπονοστήσας χθονὸς Iph. T. 731.

Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

Ἀποξενοῦσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.

Ἀποπαύειν. φόνιων ἀπόπαυσον ἀΐδαν Al. 225. λόγυ σὲ μακρῦ 'ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.

Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.

Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.

Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις —ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾅδυ σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. Θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακῶς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.

Ἀπόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med. 1373.

Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῦ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.

Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτυ ἄπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις ὐκέτι λέξῃ Hec. 906.

Ἀπορία. ἀπορίας ὕπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ὐ μενῶ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54.

Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ὐδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41.

Ἀποῤῥαντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀποῤῥαντήρια Ion. 435.

Ἀποῤῥεῖν. σάρκες ἀπ' ὀστέων ἀπέῤῥεον Med. 1201. πλύτυ ἀποῤῥυέντος Thy. fr. I. 1.

Ἀποῤῥηγνύναι. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας Cy. 700. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητον φλόγα θύυσα Iph. T. 1331. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων Ph. 1662. τῶν ἀποῤῥήτων κακῶν Hip. 293. μυστηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Ἀποῤῥοή. αἵματος ἀποῤῥοαὶ Hel. 1603.

Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.

Ἀποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.

Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπῦσα Hec. 939.

Ἀποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.

Ἀποσπᾶν. μή μυ τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμῦ τῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἥν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά συ Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.

Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.

Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Ἀποστάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνυ Ion. 1011.

Ἀπόστασις. εἰς ἀπόστασιν βίυ Hip. 277.

Ἀποστατεῖν. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ Her. 631.

Ἀποστέλλειν. στρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποστεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποστέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι ib. 743. σὲ—τῆσδ' ἀποστελῶ χθο-

νὸς Cy. 466. σ' ὦ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποστέλλων χθονὸς Ph. 1638. ἥκω ἀποστελῶν σε Hec. 731. ἀποστέλλε χθονὸς Sup. 582. ὡς ἀποστέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ Bac. 957. ὧν ἀπεστάλην ὕπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; Hel. 666. ὧν ἀπεστάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ An. 810. φυγὰς ἀποσταλεὶς Ph. 323.

'Αποστερεῖν. οἵας συζύγε μ' ἀποστερεῖς Al. 385. τοῦ σ' ἀποστερῶ; ib. 692. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποστερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποστερῶν τύχης Ph. 1000. τοῦσδ' ἀποστερήσῃ (i. e. *privaberis;* med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποστεροῦμαι πατρίδος Ph. 496. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιν Ph. 1412. σοῦ ἀπεστερημένοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπεστερημένοι Her. 51.

'Αποστολή. ἀποστολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050.

'Αποστρέφειν. ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1148. μή μ' ἀποστρέφε Iph. T. 801. εἰς λόγες ἀποστρέφε Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπεστράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπεστράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποστραφείς με; Or. 718.

'Αποστροφή. σοὶ μὲν ἐστ' ἀποστροφὴ Med. 603. ἀποστροφὴ κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφὴν Hip. 1036.

'Αποστυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον Ion. 488.

'Αποσυλᾶν. τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας Al. 873.

'Αποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.

'Αποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.

'Αποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζεσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.

'Αποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.

'Αποταυροῦσθαι. ἀποταυροῦται δμωσὶν Med. 188.

'Αποτίειν. ἀπότισόν μοι ταὐτὸ Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς Her. 852. conf. etiam v. 882.

'Αποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθείμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.

'Αποτινάσσειν. ἐκ ἀποτινάξεις κισσόν; Bac. 253.

'Αποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνε θεὸν Ion. 972.

'Άποτμος. ἄποτμος, ἄποτμος ὁ φόνος Ph. 1316. πότμον ἄποτμον Hip. 1144. μόρος ἄποτμος Al. 116.

'Απότομος. ἀποτόμε λήματος Al. 985.

'Αποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπε λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀποτρέπε τἀληθὲς Iph. A. 336.

'Αποτροπὰ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel. 364.

'Απότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.

'Απεσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπεσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπεσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπεσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.

'Αποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup. 335.

'Απόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.

'Αποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται μόρον; Ph. 598. ἐδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168. νόστον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.

'Αποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτε λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγεσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν Or. 630.

'Απόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

'Αποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. ἐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.

'Αποφθινύθειν. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
Ἀποχεύεσθαι. ἂν ἀποχεύονται Κασαλίας δῖναι Ion. 148.
Ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
Ἀποψᾶν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
Ἄπρακτος. ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426.
Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
Ἀπρόσφορος. νήσυς ναυβάταις ἀπροσφόρυς Iph. A. 287.
Ἀπροφάσιστος θάνατος Bac. 1000.
Ἅπτειν, nectere. βρόχυς ἅπτειν κρεμαστὺς Or. 1036. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἅπτυσι πεύκας Or. 1543. ἧψαν φῶς Rhes. 81. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὃς ἧψά νιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἤδη ἧπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512. 2) med. ἅπτεσθαι. ἧψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἧψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἅψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἅψηται χροὸς τὐμῦ ib. 548. ἣν ἅψωμαί τινος ib. 586. νέων κτημάτων ὐχ ἅπτεται ib. 675. ἡψάμην ξίφυς Or. 1235. κεἰ μὴ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. τέκνων ἅπτυ χερὶ ib. 1694. ὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν Med. 370. μηδ' ἅψῃ πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδυς ἅπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς ὐδὲν ἄλγος ἅψεται Alc. 940. ἅψασθαι λόγυ An. 663. τίς ὑμῶν ἅψεται; ib. 759. τυὸς ἀγρίυ ἀγῶνος ἧψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. ὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἣν τις ἅψηται φόνυ Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἧψω φρενὸς Rh. 916. ὅτ' ἔθιγεν, ὅθ' ἧψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ὅπως ἅψησθε τῦ δαλῦ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ἅψομαι Ion. 523. λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἅπτῃ κάτωθεν ὐρανῦ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240. ὅθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων Al. 967.
Ἄπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.
Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμυς εὐνὰς σεβίζυσα Med. 643.
Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. στεναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἤπυσα αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776. ἰαλέμῳ τὺς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
Ἄπυργος Tem. fr. XIX.
Ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἄπυρον Fr. inc. CLV. 4.
Ἀπυδὸς Cy. 488.
Ἀπωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένυς Al. 570. μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχυς Rh. 334. ὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδίᾳ φίλυς ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι, sc. τέργηθρα φρενῶν Hip. 257. ᾔδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχυς Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ θιάσυς ἔχυσαν Bac. 531. ὐ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, *fatum* Her. 616. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίῳ Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. ὐκ ἀπωθῦμαι πόνυς Phi. fr. II. 2. ὃν (sc. τὸν πλῦτον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότ' ἀπωσάμενος Med. 1402. ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθύμεσθα γῆς. ib. 432.
Ἄπωθεν. κἂν ἄπωθεν ᾖ Iph. A. 983. νεὼς ἄπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her. 674.
Ἀπωστέον Her. F. 294.
Ἀρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος Or. 997. ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρὸς

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρους ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. στενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἧκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τοῦ σοῦ στόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἄραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμὸς Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾷ (an imprecaris) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργείους κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἥβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων ἔσω Bac. 638. κρούσ' ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmæon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. οὐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβοῦσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθημεν Ἀργεῖον στρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργείους ἄγω Her. 140. Ἄρεος Ἀργείου ib. 276. Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς El. 755. Ἀργείου ποταμοῦ Xan. fr. v. 2. Ἀργείας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργείαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργείας χερὸς Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεία Sup. 808. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργείαν Rh. 471. Ἀργείας γαίας ὅρους El. 410. Ἀργείας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον στράτευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργείου δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον οὖδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοις Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὕπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεὶς An. 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐστείλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας στρατὸς Rh. 41. οὐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

Ἄργος, *nom. propr. viri.* ὦ πόλις Ἄργυ Tel. fr. V.

Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.

Ἀργὸς, *adject.* ἀργὸς ὅτις ἦν Ph. 1155. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. ὐδεὶς ἐπλὑτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὢν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἀργὸς ὐδεὶς, θεὺς ἔχων ἀνὰ ςόμα El. 80. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἀργὸς ἡ θεὸς Ion. 337. ἓν δ' ἐςὶν ἡμῖν ἀργὸν Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1.

Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτυς φιάλας Ion. 1181.

Ἀργύριον Epist. I.

Ἀργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.

Ἀργυροῤῥύτας. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 386.

Ἄργυρος. ὅστις ἀργύρυ μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1.

Ἀργυρῦς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.

Ἀργῷος. Ἀργῷον σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῴυ δορὸς An. 794.

Ἄρδειν. ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207.

Ἄρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρυσιν ἄρδην Al. 611. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην Iph. A. 1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδυ δόμυς Ion. 1274.

Ἄρειν, *inusit.* unde hæc: ἄραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῦτ'. θεῶν ὐκέτι πίςις ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν Hip. 1090. τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρὼν El. 948.

Ἄρειος. εἰς Ἄρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἱρείας Her. F. 413. ἄνευ σθένεος ἀρείυ Bac. 1172. b.

Ἀρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Ἀρέσκειν. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ ὐκ ἀρέσκει τἀγαθὰ Med. 621. ὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαςὸς θεῶν Hip. 106. ὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα 'μοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῦσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πείθειν τὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.

Ἀρεσκόντως. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.

Ἀρετή. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ 'ρετὴ ὐδὲν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένυ Iph. A. 1562. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείςη ἀρετὴ τῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν 'νέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχύσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὑποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ὐκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ὐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ὐκ ἔςιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένυς βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ 'ρετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλεῖςον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ 'ρετῇ ςαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἁ ἀρετὰ μέγα φρονῦσα Or. 805. ὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὺς ib. 845. ἁ ἀρετὰ καὶ θανῦσι λάμπει An. 777. μέγα φέρυσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἁ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἐκ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ 'ρεταὶ τέρπεσι τὲς ξυνευνέτας An. 207. τεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

'Αρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ἐ δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἄρηξον Cy. 350. ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἄρηξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

'Αρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρηΐοις τεφάνοισιν Ph. 840.

'Αρηρότως Med. 1192.

"Αρης. πύλαις "Αρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσε "Αρης ἦν ib. 1411. θῦρος "Αρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων "Αρης Iph. A. 237. λευκήρετμον "Αρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας "Αρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς 'Αργεἰες "Αρην Rh. 446. ὃς "Αρης ἕλοι Tr. 376. λόχε ἐξέβαινεν "Αρης ib. 560. "Αρεος 'Αργείε αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς "Αρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. "Αρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. "Αρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς "Αρεος Æol. fr. VII. 1. "Αρη τυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος "Αρεος ἀνιέρε Fr. inc. CXII.

"Αρθρον. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρεῦδα ἄρθρα με κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ με Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔῤῥηξεν ἄρθρα El. 842.

'Αριθμεῖν. τὲς ἐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμεμένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος δέλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ τρατε Phi. fr. I. 2.

'Αριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσες ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ἐ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὧν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔτι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἐκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχεμ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἐκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄτρων ἀριθμὸς ib. 668. ἐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρὲθέμην Bel. fr. XVI. 5. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι ejusd. fr. XXV. 12. ἐδεὶς οἶδεν ἔτ' εὐτυχες ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχες Chry. fr. IV. 2. εἴπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ἐ τελεσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχεσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ἐδὲν αὔξεσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὲς ἀριθμὲς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

'Αριτεῖον. λαβεσα τἀριτεῖα Bac. 1237.

'Αριτερός. ὦμον εἰς ἀριτερὸν Iph. T. 1381. ὤμοις ἀριτεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριτερᾶς Hec. 1151. ἀριτερὰν χέρα Bac. 1123. περιάγεσίν σε πρὸς τἀριτερὰ Cy. 682.

'Αριτεύειν. τῆσδ' ἀριτεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

'Αριτεύς. ἀνδρὸς ἀριτέος Iph. A. 28. τὴν 'Ακταίων' ἀριτέα τεκεσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριτεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριτεῖς ib. 1251. ἀριτέας Ἑλλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριτεῖς Ion. 416.

"Αριτον, prandium, Cy. 213.

"Αριτος. vid. ἀγαθός.

'Αριτότοκος. γέννας ἀριτοτόκοιο Rh. 909.

'Αριτοφάνης, *nom. propr. viri* Epist. V.

'Αρκὰς Ph. 1160.

'Αρκεῖν, sufficere, satis esse. ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ θεὸς Or. 667. ὐκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἀρκέσω ἐγὼ λέγων ib. 1592. ἀρκεῖ Med. 754. τἄλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524. ὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον 'Αδμήτυ διακωλῦσαι Al. 33. ἀρκῦμεν ἡμεῖς ib. 384. οἷσιν ὐκ ἀρκεῖ τάδε Sup. 215. ἀρκῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον Rh. 329. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσυσι Her. 576. ἀρκέσει, ἃ 'ν διδῷς Hel. 1273. ὑκῦν σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε ib. 1290. ὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1. σὲ εἶχον ἄνδρ' ἀρκῦντά μοι Tr. 668. ἀρκῦσαν αἰτίας ἀποςροφὴν Hip. 1036. ἀρκῦν τῦτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. τάγ' ἀρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. τἀρκῦντ' ἀτίζων Sup. 865. 2) juvare, opem ferre, prodesse. ὐδεὶς ἀρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἀρκέσαι ib. 1164. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις ib. 1233. ὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup. 262. μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεῦ Her. 61. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει ib. 100. τέκνοισιν ἤρκεσας ib. 324. τῇ χθονὶ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεὼν ib. 827. 'Απόλλων ὐδὲν ἤρκεσεν; ὐκ ἤρκεσ' Ion. 952. sq. τάδ' ὖ, τέκν', ὑμῖν, ὅτε Θηβαίων πόλις—ἀρκεῖ Her. F. 228. ὡς τάχ' ὐδὲν ἀρκέσεις ib. 500. πόλει πατρῴᾳ ἤρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3) arcere, depellere. πῶς ὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; El. 1300.

'Αρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.

'Αρκύντως. πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι Hec. 318. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς Rh. 499.

'Αρκτος. ἄρκτος ςρέφυσ' ὑραῖα πόλῳ Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El. 733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.

'Αρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Iph. T. 77. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφυς Med. 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. ἐν ἄρκυσιν ὢν ib. 451. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων ib. 868. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.

'Αρκύςατος. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν Or. 1422.

'Αρμα. ζεύξομαι ἅρματι πώλυς Hec. 469. τὸ πτερωτὸν ἡελίυ ἅρμα Or. 1002. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ὑφ' ἅρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511. ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. ςρέφ' ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν ib. 740. ἁρμάτων ἐπιςάται ib. 1154. ἁρμάτων ὄχυς ib. 1197. et ἁρμ. ὄχος Hip. 1166. et ἁρμάτων ὄχον Sup. 681. et ἐν ἁρμάτων ὄχοις Iph. T. 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ Ph. 1555. ἅρμασι ζεύξας ὕπο, sc. τὺς ἵππυς Hip. 111. ἐντύνεθ' ἵππυς ἅρμασι ib. 1183. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. ἁρμάτων ὀχήματα ib. 662. τετραόροισί τ' ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν ib. 667. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἁρμάτων ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἁρμάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. ἐκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζυσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἅρματ' ὐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.

'Αρμάτειος. σύριγγας ἁρματείυς Iph. A. 230. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385.

'Αρματεύειν. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995.

'Αρματηλάτης. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.

'Αρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμυς Ph. 414. ἁρμόσατε ψαλίοις τὺς ἵππυς Rh. 27. ςόμ' ἅρμοσον Tr. 758. ὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459. ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι Bac. 231. χρύσεαι δή μοι

πτέρυγες—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσται Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

'Αρμονία. τῷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

'Αρμός. διαῤῥὼξ κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. ἐκλύεσθ' ἁρμὲς Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσασθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἁρμὲς Cret. fr. II. 9.

"Αρμοσμα. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418.

'Αρνεῖσθαι. ἐκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνῇ καταικτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ἐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ἐκ ἠρνέμεσθ' ἂν τὸ κοινὸν αὔξειν Iph. A. 966. ἵν' ἀρνήσῃ φόνες Ion. 1026.

"Αρνησις. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582.

"Αρνυσθαι. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. τῦ δικαίε τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.

'Αροτὴρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

"Αροτος. τέκνων ἄροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότε προθύεσα Sup. 29. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἄροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυᾶν Alc. 593. ἄχλοα πεδία ἐ καρπίζεσ' ἀρότοις Hel. 1344.

'Αρῦν. πλεσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρῦμεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4.

"Αρερα. τὸ σπέρμ' ἄρερα παραλαβῦσα Or. 552. μακραὶ ἄρεραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. ἀρέρας γηπονεῖν Rh. 75. βῦς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79.

'Αρπαγή. δν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. Καδμείων ἁρπαγᾷ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἁρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἁρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἁρπαγὰς 'Ελληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίϛης μετῆλθεσθ' ἁρπαγὰς 'Ελένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς θηρᾷ Hel. 50. ἐκ ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. ἁρπαγὰς δολίες ib. 1338. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἁρπαγῇ (vel potius ἀρπάγῃ: vid. not.) δόμες Cy. 33.

'Αρπάζειν. ἀπὸ φασγάνε ἥρπασά νιν Or. 1634. ἥρπασ' ἐκ νεκρῦ ξίφος Ph. 1465. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ἐδ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναῖκας ἁρπάζειν ἐξ 'Ελλάδος Iph. A. 1381. ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίε Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἥρπαζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. δν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῦ Δαρδάνε ib. 582. πέπλες, κ. τ. λ. πόντος ἥρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἥρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμασθ' ἁρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἁρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ἐχ ἑκῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ Tr. 747. βίᾳ ἁρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. τένοντος ἁρπάσας ἄκρε ποδὸς Cy. 399. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἥρπαστο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα Ion. 903. μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. ἁρπασθεῖσ', ἑκῦσ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἁρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328.

"Αρπη. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192.

'Αῤῥενῦσθαι. ἠῤῥενωμένας Bac. 687.

"Αῤῥην. δύο ἄῤῥενας Ph. 55. ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

"Αῤῥητος. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. et ἀῤῥήτε κέρας Hel. 1323. λόγων ἄῤῥητον ὄπα Hip. 602. λώβαν ἀῤῥήταν Hec. 201. ἄῤῥητ', ἀνωνόματα ib. 714. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἄῤῥητα Iph. T. 41. ἐ φιλῶ τἀῤῥήσθ' ὁρᾶν ib. 1198. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. τἄῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.

"Αῤῥυθμος Hip. 529.

"Αρς. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ τῶσδ' ἄρνας συμπεπλεγμένυς ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσην. ἄρσην Ὀρέστης Or. 24. παῖς ἄρσην Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τῦ ἄρσενος πατρὸς ὑκ ὠνόμαται ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. conf. etiam v. 11. τάχυς ἄρσην Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λήμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν ib. 887. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἀρσένων φόνος Or. 933. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῦμεν An. 219. πάντα δι' ἀρσένων πράσσειν Sup. 40. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἀρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θῦσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνῦς ἄρσενας ib. 1223. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἀρσένων χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων El. 1103. ἰσχὺς ἀρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχῦ λελείμμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσην σπορὰ Tr. 503. ἄρσενα νηδὺν Bac. 527. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν αὐτῦς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμῶσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.

Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τῦπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib. 857. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι αἰνωπὸν γένυν καθῃμάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. τίς ὑκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμυς πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὡς ἄρτι πένθυς γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίυ Hel. 309. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. ὃς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'—βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχυ νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.

Ἄρτιος. ὑκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλυτος. λαβὼν ἀρτίπλυτα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανῦσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἡ σὴ παρέσχε φόβον Hip. 433. ἣν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντυ σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγός, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγῦς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σῴζυσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. et ita γέροντος ἀρχαίυ ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἄρχειν. ὃς ἄρχει τῆσδε χθονὸς Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις Ph. 481. ἄρχειν παρόν μοι ib. 523. θεῦς νομίζεις ὑκ ἄρχειν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἄρχεις Al. 690.

δόλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. ἱππικοῦ τ' ὄχλου πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἄρχε (pro ἦρχε) ναΐου στρατοῦ Iph. A. 260. ὧν ἄναξ Γουνεὺς ἄρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὧν (sc. γυναικείων χορῶν) ἦρχε Bac. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἄρ' οὔτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτοῦ ἄρχειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. οὐκ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγου Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἦρξεν φόνου Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἦρξω λύσσης πότε; Or. 401. οὔτω ἤρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. ἥτις ἦρξατ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἦρξω τοῦ λόγου ψευδῶς Sup. 403. ἄρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἀρχῇ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου Her. 889. ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, ὅπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἵοις φροιμίοις ἀρχῇ λόγου Her. F. 538. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120.

Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λουτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149.

Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151.

Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ᾄδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληροῦντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεὼς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγου Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. κατ' ἀρχὰς οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III.

Ἀρχηγέτης. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεὸς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας El. 891.

Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατοῦ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγὸς vid. suo loco.

Ἀρχικός. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475.

Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

'Ασάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.
'Ασαφής. ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.
'Ασέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476.
'Ασεβεῖν. τὸν ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.
'Ασεβής. ἀσεβὴς ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.
'Ασείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.
"Ασεπτος. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον Bac. 888. Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς Hel. 549. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.
"Ασημος. ἀνὴρ ἐκ ἄσημος Her. F. 849. ἐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμους Rh. 629. ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐςὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἔς' ἄσημα, κὰ σαφῆ Sup. 211. ἐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749.
'Ασθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.
'Ασθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.
'Ασθενὴς Cy. 431. ἀσθενὴς πατὴρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὲς, (sc. filiam) ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει ib. 389. ἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Bel. fr. XI. 2. δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δοῦλοί τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα Or. 68. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὁρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δοῦλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενές μου κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὅμιλημα ejusd. fr. X. 3. τἀμὰ ἀσθενῆ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεςέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλῆθος ἀσθενέςερον An. 482. ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 499.
'Ασιάς. 'Ασιάδι φωνᾷ Or. 1397. 'Ασιάδος πολυσπόρου Tr. 743. ὑπέσχετ' 'Ασιάδ'—τυραννίδ' ἕξειν ib. 927. 'Ασιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442. κτίτορ' 'Ασιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν 'Ασιάδα ib. 1356. 'Ασιάδος γῆς ib. 1586. 'Ασιάδος κρέματα Er. fr. XIX. 'Ασιάδες Βάκχαι Bac. 1167.
'Ασιάτις. 'Ασιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. 'Ασιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.
'Ασίδηρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρου μέτα ib. 735.
'Ασιήτας. ὕμνον 'Ασιήταν Iph. T. 179.
'Ασιῆτις. ποτὶ σὰν 'Ασιήτιδα γένναν An. 119. 'Ασιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. 'Ασιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. 'Ασιήτιδες δμωαὶ El. 315.
'Ασιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόςασιν βίου Hip. 277.
'Ασιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ Sup. 1105.
"Ασιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' ἐσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.
'Ασκεῖν. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἄνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν Rh. 947. τοῦτ' ἤσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα ἀσκοῦσα Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.

χρηςότητ' ἠσκηκότα Sup. 872. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τάγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὺν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρεπῶς ἠσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἤσκησαι πέπλοις Ion. 326. ὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν Θ' ὁμῦ—ἠσκημένοι Iph. A. 83.

Ἀσκληπιός. πέτραν Ἀσκληπιῦ Hip. 1209.

Ἀσκός. ἀσκῦ με τὸν πρῦχοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf. etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527. Θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκυς ἔχων ib. 523. λύσας ἀσκὸν El. 511.

Ἄσμενος. τότ' ἄσμενος Ph. 1053. ἄσμενος Θύσειν ὑπέτης παῖδα Iph. A. 360. ἀσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf. etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'. ὡς ἀσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμενος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ςόμα Antiop. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχυς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725. ὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῦ δέχῃ λόγον; Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf. etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

Ἀσμένως. τὺς ἐκ Θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας Hel. 405.

Ἄσοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El. 1302.

Ἀσπάζεσθαι. Θέλω ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med. 895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιςα τῆς κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ' ἀσπάζυ σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἴσον σ', ὡς τεκῦσ', ἀσπάζομαι ib. 1363. ὑπ' αἰδῦς ὐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. ἄσπασαι Epist. II.

Ἀσπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρυσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587.

Ἄσπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib. 831. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—φρῦδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

Ἀσπαςὸς Rh. 348.

Ἀσπερχής. ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνυσα Dan. 51.

Ἄσπετος. χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611.

Ἀσπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρυς ἀπαντᾷν Bac. 780.

Ἀσπιδῦχος Sup. 1143.

Ἀσπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα Ph. 802.

Ἀσπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῦν Or. 652. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων Ph. 78. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων ib. 122. πάντες παρ' ἀσπίδα ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ὦ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσε κᾀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μή τις ἀσπίδ' αἱρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνωτον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος ib. 1156. μυρίον ὄχλον ὑπέτην πολλάκις σὺν ἀσπίδι Cy. 199. ὐ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. conf. etiam v. 738. μονομάχυ δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος Θ' Ion. 1305. ὃς ἔκοτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig. fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 2. σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πυκνὸν ib. 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε ib. 579. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα ib. 1112. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώμασιν ib. 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας ib. 1414. καθῆσο λαὸς ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572. ἀσπίσιν ἠσκημένοι Iph. A. 82. δοριπόνοις ἀσπίσι ib. 772. ἀσπίσιν πεφραγμένυς ib. 826. cf. etiam v. 1387. ϛρατὸν παρ' ἀσπίδας εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς Her. 823. πάταγον ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀσπίσιν ἔϛειχε ib. 932. δι' ἀσπίδων ποσὶ θένοντες Aut. fr. III. 20.

'Ασπιϛάς. vid. ἀσπιϛής.

'Ασπιϛήρ. μυρίοι με μένυσιν ἀσπιϛῆρες Her. 278.

'Ασπιϛὴς et dor. ἀσπιϛάς. ἀσπιϛὰς 'Ιόλαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιϛὰς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν ἀσπιϛαῖσι Iph. A. 1069. μόχθυς ἀσπιϛὰς τευχέων El. 444.

"Ασπονδος. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 905.

'Ασπύδαϛος. ἀσπύδαϛος ἦλθεν εἰς δόμυς Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσπύδαϛα Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

"Ασσον. τῶν ἆσσον ὁρμει Iph. A. 291. σῶν ασσον ἄντρων ἤλθομεν Cy. 254.

'Αϛάθμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀϛάθμητος αἰὼν Or. 979.

"Αϛακτος. ἀϛάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1241.

'Αϛένακτος Al. 171. ὐδέποτ' ἀϛένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 691.

"Αϛεπτος. τίς ἄϛεπτος θεῶν; Her. 441.

'Αϛεροειδής. ἀϛεροειδέα νῶτα διφρεύυσα And. fr. XXVIII. 3.

'Αϛερωπός. ἀϛερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ἀϛερωπὸς αἰθὴρ Ion. 1078. ἀϛερωπὸς σελάνα Hip. 851. τὸ ἀϛερωπὸν ὐρανῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

'Αϛέφανος. ἀϛέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' ἀϛεφάνυς An. 1021.

'Αϛήρ. τὸν 'Ελλανίας φανερώτατον ἀϛέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἀϛὴρ ὅδε πορθμεύει Iph. A. 6. δόλιον ἀϛέρα λάμψας Hel. 1142. διοπετὴς ὅπως ἀϛὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2. ἑῷος ἱππότης ἀϛὴρ Fr. inc. CXCVIII. δισσὼ ἀϛέρε Her. 854. ἀϛέρων τέθριππος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀϛέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀϛέρων Hel. 350. ἀϛέρων ποικίλματα ib. 1102. ἀϛέρας ἑσπερίυς Ion. 798. ἀϛέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀϛέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35.

'Αϛός. ὐδ' ἀϛὸν ἤνεσ', ὅστις κ. τ. λ. Med. 223. κἂν τοῖς λόγοισιν ἀϛὸς ᾖ Ion. 674. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀϛῶ Plis. fr. I. 5. θανεῖν ὑπ' ἀϛῶν Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀϛῶν ib. 446. μισῦσιν ἀϛοὶ, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708. εἰ λέγοιμ' ἀϛοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. ἀϛῶν τιν' ἠρόμην ib. 872. ὗ τις ἀϛῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. φθόνον πρὸς ἀϛῶν ἀλφάνυσι Med. 297. ἀϛοῖς ἐννέπω Al. 1157. φθείροντες ἀϛὺς Sup. 234. ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις ib. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀϛῶν τῶνδ' ib. 843. ὦ πάντες ἀϛοὶ τῆσδε βαρβάρυ χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀϛοῖς ϛέφανος Her. F. 1334. οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀϛοῖς Antig. fr. IV. 2. πύθοιντ' ἂν ἀϛοὶ πάντες Inus fr. VI. 4.

'Αϛραπή. ἀϛραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 31. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. ἀϛραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.

'Αϛραπηφορεῖν. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀϛραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

'Αϛραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀϛραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

'Αϛράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει Ph. 111.

"Αϛρον. ναυβάταισιν ἄϛρον ὡς Ph. 842. λαμπρῶν ἄϛρων Or. 1685. et Hel. 1514. τὴν ἐν ἄϛροις ὐρανῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἄϛρων ἀνέλθοιμι ib. 507. μὰ τὸν μετ' ἄϛρων Ζῆνα ib. 1013. σὺν ἄϛρων ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄϛρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄϛρα πω Tr. 1001. τὰ ἄϛρα δέρκομαι Cy. 212. ἄϛροις ὁμοιωθέντε Hel. 139. ἄϛρων βεβηκυῖαν μυχὺς ib. 623. ἄϛρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ὐρανὸς ἀθροίζων ἄϛρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἄϛρα ὡμάρτει θεᾷ ib. 1151. ἕως διώκυσ' ἄϛρα ib. 1158.

ἄστρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄστρων τροφὲ El. 54. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεννὰς ἄστρων ὁδὸς ib. 728. οἷ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίουσι ib. 991. δείξας ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα Syl. fr. II. 4.

'Αστρωπός. ἀστρωπὸς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406.

"Αστρωτος. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

"Αστυ. κατ' ἄστυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄστεος Or. 727. ἄστεως ἀγυιὰς ib. 759. δι' ἄστεός σε ὀχήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄστυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄστυ ib. 1382. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄστυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄστεως ὁδὸς ib. 849. ἄστυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄστυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄστυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄστυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄστυ An. 112. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. Σάρδεων ἄστυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ Ion. 262. πανταχῇ ἄστεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυστον ἄστυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄστεος ἔσω El. 298. Σιδώνιον ἄστυ Phry. fr. I. 1. ἄστη (plur.) φυλάσσεθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

'Αστυγείτων. ἀστυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

'Ασύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

"Ασυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

'Ασύμφορος. ἃ ἔτι γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491.

'Ασυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

'Ασύνετος. οὐ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτου ib. 368. αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐροῦμεν Iph. A. 654. τί τάδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἦλθες πορθήσων πόλιν Ph. 573. τοῦτο τίς γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

"Ασφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.

'Ασφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δοῦλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

'Ασφαλής. ἀσφαλὴς στρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ Her. 1004. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pi. fr. VII. 1. νέους οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους Hip. 968. ἀσφαλεστέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται Iph. T. 1062.

'Ασφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

'Ασχαλᾷν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

'Ασχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

'Ασχημονεῖν. βούλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

'Ασχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

"Ασχολος Or. 93.

'Ασωπίδες κόραι Her. F. 785.

'Ασώπιος. γῆς ἐξελὼν 'Ασωπίας Sup. 571.

'Ασωπὸς, *nom. propr. viri* Iph. A. 697.

"Ατα. vid. ἄτη.

"Ατακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Ἀταλάντη. Ἀταλάντης γόνος Ph. 1160.

Ἀταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.

Ἀτᾷν. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182.

Ἄταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 282. ἀτάφους τίς ἕξει; ib. 540.

Ἄτεγκτος Her. F. 833.

Ἄτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνους βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. οὐδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959.

Ἀτέλεστος. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλεστον ἔσαν βακχευμάτων Bac. 40.

Ἀτελὴς θάνατος Ion. 1061.

Ἀτενής. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

Ἄτερ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυστολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. οὐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλευσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Ἀτέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.

Ἄτερος Ph. 1393. ἐκλῄζετ' ἄτερος πρὸς θατέρου Iph. T. 249. vid. etiam v. 281. et 310. ἄτερος δυστυχὴς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.

Ἀτερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.

Ἄτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.

Ἀτευχής. ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.

Ἄτη. ἔγνως ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν τις ἄτα ib. 1073. δέξεται δύστανος ἄταν Med. 979. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. οὐδὲν ἄτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ ib. 1313. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. τενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἱ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. οὐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.

Ἀτηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.

Ἀτθίς, *Attica* Iph. A. 247.

Ἀτίζειν. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίζεις ib. 327. ἔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.

Ἀτιμάζειν. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τοὺς Ἡρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ὃκ ἀτιμάσω θεὸς προσειπεῖν ib. 608. σὺς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρυς Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἠτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. Μήδεια ἠτιμασμένη Med. 20. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943.

'Ατιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βία Er. fr. II. 17.

"Ατιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμὲν οἱ πρὸ τῦ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὀργάνον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὀργαὶ Hip. 1417.

'Ατιμῦν. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Ατίμως. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποςαλῇ ib. 810.

'Ατλάντειος. τὸν 'Ατλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

'Ατλαντικός. πόντυ τερμόνων τ' 'Ατλαντικῶν εἴσω Hip. 3. πέραν πόντυ καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν ib. 1053. 'Ατλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.

"Ατοιχος. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

"Ατοκος El. 1127.

"Ατολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.

"Ατοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.

"Ατρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

'Ατρέκεια Alcmen. fr. III. 1.

'Ατρεκής. ἀτρεκεῖς ἁρμὸς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκὴς Hip. 1115. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.

'Ατρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὀρθὸν μεθίει βλάςημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.

'Ατρεμαῖος. ἀτρεμαίαν φέρω βοὰν Or. 147.

'Ατρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδυς ἅπτεσθε Hip. 1358.

'Ατρεμής. ἀτρεμέα θρῆνον Her. F. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.

"Ατρετος. Λοξίυ ἐν δόμοις ἄτρετα (i. e. ἀτρέτως) ναίυσι Ion. 1198.

'Ατρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3.

"Ατρωτος Ph. 597.

'Ατύζεσθαι. ἀτυζόμενος πώλων Tr. 808. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένα An. 131.

'Ατυχεῖν. ὅτέ ἠτύχει Epist. III.

Αὖ, *e contrario* Cresph. fr. I. 3.

Αὐγά. vid. αὐγή.

Αὐγάζειν. τὰν καλλίςαν ὁ ἅλιος αὐγάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ὑρανίων Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh. 793. ὑδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med.) Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.

Αὔγη, *nom. propr. fœminæ* Tel. fr. I. 4.

Αὐγή, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλυ Med. 983. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321. πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. ὑπ' αὐγὰς λεύσσυσαι πέπλυς ib. 1154. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο Or. 820. ὄμματος αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741. αὐγὰς εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. βλέπυσ' ἂν αὐγὰς An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμπρόταται θεῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίυ ib. 661. πρὸς αὐγὰς ἡλίυ Fr. inc. B. 46. 1.

Αὐδά. vid. αὐδή.

Αὐδᾷν. αὐδῶ δυσφήμυς φάμας Hec. 195. αὔδασον, τίς ὀνομάζεται Ph. 125. σοὶ τάδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. et Hel. 1678. αὖδα, *dic* Ph. 1548. et Hel. 686. et ita τάδ' αὔδα Med. 181. 'Ιππόλυτον αὐδᾷς; Hip. 352. Λητῦς

κόρη σ' αὐδᾷ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾷς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾷ An. 20. ηὔδων τῷ γαμῦντι ib. 620. εἰς ὃς ἑκάςῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγυς ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίυς ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τῦτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾷ συμμάχυς ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ηὔδας Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾷ, θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. ὅτω καὶ φάτις αὐδᾷ ib. 225. πῶς τάδ' αὐδᾷς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατῦς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾷς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾷ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγώ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σὲ τὸν θάσσοντα ὀνςήνυς ἕδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. ὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. ὅτος Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 174.

Αὐδή. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρῦδη αὐδὴ An. 1079. ἔῤῥηξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῦ λαβὼν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδὰν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362. εἰς ὃς αὐδὰν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

'Αΰειν. ςεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 800. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; Ion. 1446.

Αὐθάδης. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ςυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδυς ib. 104. αὐθάδης ἔφυς El. 1117. αὔθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδεςέρα γίγνυ θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλυς ἀπωθῇ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. ὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκαςος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντυ πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντῃ φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύσυσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. δυλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὴς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὖθις. ὅποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίυ προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὖθις ib. 1205. αὖθίς εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἴ ἐγὼ μάλ' αὖθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὖθίς μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν ib. 938. αὖθις ἐκεῖσε ib. 1155. αὖθις κέλευσον ib. 1432. et αὖθις κελεύω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὔλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἑςηκὼς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν Bac. 630. 2) dor. αυλά. πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. αἳ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἑςιῦχον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.

Αὔλιον. τῷ κατ' αὔλιον θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Αὖλις. χαιρέτω αὖλις ἥδε Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis.* κατ' Αὖλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. μετά τ' αὐλᾶ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι ϛυγνῷ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἧκεν Ion. 1177. Κρητικὰς αὐλὰς Pol. fr. X. 2.

Αὐλών. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὔξειν. πολέμυς αὐξάνυσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κεῖνα νῦν αὔξει θεὸς Med. 966. ἣν (sc. τὴν πατρίδα) αὔξειν χρεὼν Sup. 507. μείζω πόλιν αὔξει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. αἰών τις πλῦτον μόνον αὔξει Her. F. 672. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. τὰς πονηρὰς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιρῦ μεῖζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὔξεις Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλυτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξυσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ὐδὲν αὔξεσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ηὖξοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννυς διὰ μακρῶν ηὐξημένυς Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ηὐξημένη Iph. A. 1248.

Ἄϋπνος. ἄϋπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσήματα ἄϋπνος τλὰς Rh. 442. ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω Or. 83. Μῦσα ἄϋπνος Hip. 1135. Φινεΐδας ἀΰπνυς ἀκτὰς Iph. T. 423. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας τὐμὸν ἄϋπνον Iph. A. 4. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὖρα. αὔρα, ποντιὰς αὖρα Hec. 444. αὖραν αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1427. ναυσίπομπον αὖραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἧξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὖρα Hip. 165. τίς αὖρα; Sup. 1048. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἱϛίοις καραδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετεϛάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόυς αὔρας Med. 839. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοτίαις ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίαις ib. 1475. μετάτροποι πνέυσιν αὖραι δόμων El. 1148.

Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλυσαν Al. 787.

Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίω in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. πλῦτον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὔταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.

Ἀϋτεῖν. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ Hec. 1092. ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀΰτεῖς Ph. 1277. δισσῶς ἀΰτῶ ib. 1347. τάδ' ἀΰτεῖν ib. 1546. Ἄρτεμιν ἀΰτευν (poët. pro ἀΰτεον) Hip. 168. ὑμᾶς ἀΰτῶ Rh. 668. τί χρῆμ' ἀΰτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. ἀΰτει τὰν κερόεσσαν ἔχειν— ποίμναν El. 724. σφαγὴν ἀΰτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν ἀΰτεῖ ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. ὑπέϛητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. σῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον Ph. 776.

Αὐτίκα. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενῦντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἢν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἱμάξετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ὐκ ἔτ' ὖσι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τῦτο βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσσων αὐτίχ'

εὑρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἥξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.

Αὐτόθι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ήτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεστράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωσται Iph. T. 607. οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. οὐκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἦκον, *manus conseruerunt*, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα ib. 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. οὐ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἕλκει οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῆ δύστηνον Ph. 1326.

Αὐτοῦ, *adverb.* αὐτὴν αὐτοῦ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτοῦ μέν' Hel. 1091. et μέν' αὐτοῦ ib. 1409. αὐτοῦ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτουργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρὶ, *adverb.* Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυμεν Er. fr. I. 8. παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὔχει Hip. 952. οὐκ αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὔχει ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. οὔ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. οὔ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον ηὔχεις Hel. 1384. οὐκ ἄν ποτ' ηὔχουν λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ηὔχεις τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν Med. 582. τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ Rh. 452.

Αὔχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσου αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκλῃε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200.

Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. αὐχμηροὶ ὁρᾷν Hel. 1556. αὐχμηρὸν ὕδας Al. 950.

Αὐχμός. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ Œd. fr. XVII. 8.

Αὐχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.

'Αφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.

'Αφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπυ Or. 224. ἢ κεῖν' ἀφῄρει ib. 924. βασιλέων θυμυμένων ὀργὰς ἀφῄρυν Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε, sc. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 202. ὅρκων ἀφεῖλε πίςιν ib. 1309. σέμν' ἀφαιρεῖτε ςέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυρρόυς τέκνων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίςην νόσων Inus fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ςάσεις Aut. fr. III. 27. γαςρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. αὐτ' ἀφαιρῦνται πάλιν Ph. 560. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1074. ὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην Al. 45. Τροίαν ἀφείλυ Πρίαμον An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι ib. 523. ἀφείλυ πατέρας τέκνα ib. 614. ἦτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776. ἤ τις συμφορᾶς ἀφείλετο; ib. 914. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 895. ὁ γάμος ὐκ ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κἀφελῦ (i. e. καὶ ἀφελῦ) πρὸς Ἑλλάδος, sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δῦναι τάφῳ ib. 1146. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο Hel. 686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ χρεὼν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐςὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ ὐδὲ βυληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῃρέθη ἀκτὰς εἰσορῦν ib. 1207. παρθένυς ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς Her. 163.

'Αφανής. ὡς κεῖνος ἀφανὴς κλῄζεται Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244. ἢν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται Iph. T. 757. αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἰσιν Tr. 1322. ἀφανὲς, ἀφανὲς Hel. 208. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. δράσας ἀφανῆ Rh. 743. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῦσι τἀφανῆ Œno. fr. VI. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφανῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῆ adverbial. positum Hip. 1289. v. not.

'Αφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανίσειέν τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἢν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.

"Αφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1496. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ Hip. 828. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. εἰς δόμυς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873.

"Αφαρ. τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274.

'Αφαρπάζειν σκεύη σμικρὰ Ion. 1178.

'Αφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837. cf. etiam Her. F. 515. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.

"Αφατος. ἄφατον, ἄφατον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 783. ἄφατα ἄχεα El. 1191.

'Αφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546.

'Αφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T. 1354.

'Αφέλκειν. βίᾳ ξένυς θεῶν ἀφέλκειν Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

"Αφετος. ἐν θεῦ δόμοισιν ἄφετος παιδεύεται Ion. 822.

'Αφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186.

"Αφθιτος. ἄφθιτον θεὸν An. 1257. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ἐξ ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες Rh. 185. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον Iph. A. 1606. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

"Αφθογγος. ἄφθογγος εἶ Or. 956.

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ ib. 666. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

'Αφθονος. οἶδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνυ πληρώματος Or. 1642.

'Αφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

'Αφιδρύεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς Hel. 280.

'Αφιέναι. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ὐκ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἤ σ' ἀφείην μὴ φρονῦσαν ib. 847. γάμυς ἀφεῖναι σὺς ib. 974. εἰς τὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τὐμὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾷν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι ϛρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴυς καὶ δόμυς ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς ὅριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλυ Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. οἶδ' ὐκ ἀφιᾶσιν Her. F. 629. γόυς ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. μυρίυς οἰϛὺς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. ὐδ' ἀφέντ' (sc. τὺς χαλινὺς) ἐᾷν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέραϛον ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τὺς γυναικείυς γόυς Or. 1022. ὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσας ἀφῇ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.

'Αφικνεῖσθαι. ὅτυ δῶμ' ἑϛίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δυλόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεί γ' ἀφικόμην ib. 964. ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθρὺς ἐς ἄνδρας Ph. 360. ὥϛω τάρβυς εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγυς ἀφίξεται ib. 778. ὧν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ὃς σοὶ προδῦσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιϛ' ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκαϛον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ ϛράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἄπιϛ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμυς ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρυς τὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκυ ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκυ ib. 322. ἀφίκυ εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκρὺς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφῖξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι Hip. 284. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Iph.

A. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν ϛράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίυ πόνυς ἀφῖγμαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἕρκος ὐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕϛερος ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ὠδίνυσα τῶν ἀφιγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμυς ἀφιγμένην Med. 238. συμφορᾶς ἀφιγμένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57.

Ἄφιλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἄφιλος ἦσθα πράσσων κακῶς Or. 719. ἄφιλος φίλων Hel. 531. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.

Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεὺς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.

Ἀφιϛάναι. ἀποϛῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέϛα Med. 445. χρόνῳ ἀπέϛη ib. 1218. δείσας ἀπέϛης Sup. 316. ὐδέν μ' ἀποϛήσει λόγυ Iph. T. 912. ἀποϛῆναι πρόσω ib. 1330. ὔ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέϛη Tr. 7. ἀπέϛην τῦτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τύτυς ἀφεϛήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρυ Fr. inc. CXCI. 2. ἑκὰς ἀφεϛὼς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βίυ Med. 1039. ἀποϛᾶσα κλισμῦ Or. 1440. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. κἀποϛήσομαι (pro καὶ ἀποϛ.) θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1054. ὐδ' ἀφίϛανται φόνυ Or. 1544. ὐκ ἀφίϛαμαι Med. 742. ἀφιϛάμεσθ' ἀεὶ Hip. 1330. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. ὐκ ἀφίϛασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπεϛήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποϛαθεὶς Hec. 807.

Ἄφλεκτος. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Ἄφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med. 1205. ὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.

Ἄφοβος. ἄφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἄφοβος Ph. 243.

Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 32.

Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.

Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκυς τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἢ πυ τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842. Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.

Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχυσι Her. F. 236.

Ἀφορμίζεσθαι. ὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ (fut. 1. med. *deduces*) χθονὸς Iph. T. 18.

Ἄφρακτος ὅρκοις θεῶν Hip. 657.

Ἄφραϛος κηλὶς Hip. 820.

Ἀφροδίτη. μέμηνε ἀφροδίτῃ τις Ἑλλήνων ϛρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα πάντ' ἐϛὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion. 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεϛι ποικίλα Æol. fr. X. 1.

Ἄφροντις. τῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI.

Ἀφροντίϛως Med. 914.

Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. κατὰ ϛόμα χωρῦντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ καταϛάζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587. ϛάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξμεῖσα Bac. 1120. ἀφρὸν κατέϛαζ' εὐτρίχυ γενειάδος Her. F. 934.

Ἀφροσύνη. ἀφροσύνῃ θανεῖν Iph. A. 1431. τὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. ἀνόμυ ἀφροσύνας Bac. 386.

Ἀφρώδης. ϛόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 220.

Ἄφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489. ὐκ ἄφρων ὢν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε Her. F. 758. ἴϛω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Fr. inc. CXXXIV. 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV. ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἣν ἄφρονας τέκω Fr. inc.

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἣ χρῆν κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βυλεύματα ἄφρονα Ph. 1641.

'Αφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.

'Αφύειν. τὰν Κύπριν ἀφυσαμέναν χώραν Med. 836.

"Αφυκτος. ἄφυκτον ὀϊςὸν Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

'Αφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.

"Αφυλλος. ἀφύλλυ ςόματος Or. 383.

'Αφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.

'Αφύσσειν. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051.

"Αφωνος. εἰς τὺς ἀφώνυς μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύςηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνῦντα Pal. fr. II. 2.

'Αχαϊκός. ἐξ 'Αχαϊκῦ ςρατῦ Tr. 236. τόνδ' 'Αχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἐπὶ ναῦς 'Αχαϊκὰς ib. 1017. ςράτευμ' 'Αχαϊκὸν ib. 652. et 863. 'Αχαϊκὸν πόλισμα Her. 194.

'Αχαΐς. ἐκ τίνος νεὼς 'Αχαιΐδος ἥκετε; Hel. 1560. 'Αχαιΐδος γῆς El. 1285.

'Αχαϊκός. λεὼς 'Αχαϊκὸς Hec. 510. ὄχλος 'Αχαϊκῦ ςρατῦ ib. 521.

'Αχάλινος. ἀχαλίνων ςομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἳ ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383.

'Αχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi. fr. IV.

"Αχαρις. ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487. χάριν ἄχαριν Iph. T. 566. ἄχαριν οἰκῦσι χθόνα Cy. 124.

'Αχάριςος. ἀχάριςος ὄλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριςοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίςυς Ion. 880. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα Ph. 1745. ἀχάριςον ὑμῶν σπέρμα Hec. 254.

'Αχεῖν, dor. pro ἠχεῖν. ἀχῦσι προσπύλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνυς εὐαχήτυς Ion. 883. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.

'Αχελῷος. 'Αχελῴυ δρόσον An. 167. δμωσὶν 'Αχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. 'Αχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X.

'Αχερόντιος. λιμένα λιπών γε τὸν 'Αχερόντιον Her. F. 770. λίμναν 'Αχεροντίαν Al. 445.

'Αχερύσιος. δι' 'Αχερύσιον πόρον Her. F. 838.

'Αχέρων. δι' 'Αχέροντος ἰέναι Ph. 1322.

'Αχέτας κύκνος El. 151.

'Αχθεινός. τίς ὁ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.

"Αχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. σωφρονῦντι ἤχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ὁ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. ἄχθομαι, εἰ μή σε σώσω Iph. A. 1414. ἠχθόμην, φίλαι Iph. T. 351. λιπὼν ἂν ὐδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ 'Αφροδίτη τοῖς γέρυσιν ἄχθεται Æol. fr. XIX. 2. τάδ' ἄχθονται βροτοὶ Hyp. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε μᾶλλον Epist. I. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II.

"Αχθος. ἧς ὑκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος Or. 3. ἄχθος οἴκων Hip. 386. μέτριον ἄχθος Al. 887. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν An. 396. cf. etiam v. 475. ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. et ita φίλον ἄχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἄχθος El. 108. ὐκ ἔςιν ἄχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710.

'Αχίλλειος. τὸν 'Αχίλλειον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' 'Αχιλλείυ τάφυ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν 'Αχίλλειον σκύμνον An. 1170. σῆμ' 'Αχιλλείυ ςρατῦ Iph. A. 241. τῆς 'Αχιλλείας λόγχης Hec. 130.

'Αχιλλεύς. 'Αχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem *Achillis* nomen occurrit.

'Αχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel. 1298.

Ἄχλοος. ἄχλοα πεδία γᾶς Hel. 1343.
Ἄχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
Ἀχόρευτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121.
Ἄχορος. ἀχόρους στοναχὰς μέλποντο An. 1038.
Ἄχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ στένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεα φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνῳδὸς Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἀχέων ib. 649. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270 μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεα λύπης Hel. 386. μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. in fin.
Ἄχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
Ἀχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. οὐκ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. οἱ τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δείσασα Sup. 299.
Ἀχρήμων Med 461.
Ἄχρηστος. πόλει ἄχρηστος Her. 4. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Antig. fr. XII. 2. οὐδέν γ' ἄχρηστον, οὐδὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667.
Ἄχρωστος. οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837.
Ἀχὼ, dor. pro ἠχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχὼ ib. 1111.
Ἀψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς στόμα Her. 891. πτηνῶν ὀνείρων ἀψευδέστεροι Iph. T. 571. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59.
Ἀψίς. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 2.
Ἄψοφος. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου Tr. 887.
Ἀψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταὖτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾄδην ib. 959.
Ἄψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
Ἀωρὶ, *adverb.* Fr. inc. CLXXV. 1.
Ἄωρος. θανάτου ἀώρου Or. 1030. et θανάτους ἀώρους Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἀώρους παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης Hec. 425. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
Ἀὼς, dor. pro ἠώς. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004. ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἀοῦς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς El. 730.

B.

Βαβαὶ, partic. exclamandi Cy. 156.
Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
Βαδιστὴς ταχὺς Med. 1182.
Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἑστίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον. αὐλώνων βάθος Rh. 112.

ἀλμυρὸν βάθος πόντυ Tr. 1. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. εἰς τοσῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν Hel. 310.

Βάθρον. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. θάτερον λαβὼν βάθρον Iph. T. 962. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989. κλίμακος ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. Ἰλίυ ἐξαναστήσας βάθρα Sup. 1197. cf. etiam Hel. 1668. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81. σεμνὰ Πηλέυ βάθρα ib. 705. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157. βάθρων ἄπο ib. 1201. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. ἧσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι ib. 47. κἀπὶ κινδύνυ βάθρα Cy. 351. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715. Κυκλώπων βάθρα ib. 944. αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω στρέψασα ib. 1306. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις El. 608. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις ib. 707. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52.

Βαθύξυλος. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ Bac. 1136.

Βαθύπλυτος. εἰρήνη βαθύπλυτε Cresph. fr. IV. 1.

Βαθύς. βαθὺς Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε An. 638. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος Rh. 796. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Βαθύσπορος. βαθυσπόρυς γύας Ph. 651. et 673. ubi est γυίας.

Βαίνειν. ξίφυς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 437. πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; ib. 1057. et ita ποῖ βῶ; πῆ στῶ; Al. 866. cf. Hec. 1079. ἀνὰ στέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. βέβακε, βέβακεν—γέννα Πέλοπος Or. 969. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 976. βέβηκε πρὸς Κλυταιμν. τάφον ib. 1185. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. βαῖν' ἔσω δόμων ib. 1524. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων ib. 155. Τύριον οἶδμα λιπῦσ' ἔβαν ib. 210. ἔβας, ἔβας—γᾶν πατρῴαν ib. 302. vid. etiam v. 1026. ὦ πρόσω βέβηκας ib. 599. βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. βασιλεὺς βέβηκε ib. 868. χρόνῳ ἔβα—Θηβαίαν τάνδε γᾶν ib. 1052. ὦ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω ib. 1332. ἐπὶ παῖδας ἔβα σὺς ib. 1552. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El 1210. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι Ph. 1712. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ὐράνιόν τ' ἔβαν ib. 1720. διά μυ κεφαλᾶς φλὸξ ὐρανία βαίη Med. 145. ἅ νιν ἔβασεν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 209. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. βαῖνε δωμάτων ἔσω ib. 1019. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. τί ποτ' ἔβα κακόν; ib. 581. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς ἔβασαν ib. 763. θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρδίαν ib. 841. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει ib. 1371. βέβηκεν, ὐκ ἔτ' ἐστὶν Al. 393. μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν ib. 395. ὐδὲ γήρως ἔβας τέλος ib. 416. ἔβα λιπῦσ' Ὄθρυος νάπαν ib. 583. ἐκ δόμων βέβηκεν ib. 770. βᾶθι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἔβαν Πριαμίδαν An. 286. ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχυ παλάμαις ib. 1026. Ἀγαμ. νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονὸς ib. 1062. βᾶθι ἱερῶν δαπέδων ἄπο—βᾶθι Sup. 271. sq. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. πατὴρ βαίνει πέλας ib. 1031. cf. etiam Iph. T. 460. δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1039. vid. etiam v. 1043. ὦ τέκνον, ἔβας ib. 1162.. ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402. πλωτήρων εἴ τις ἔβα ib. 449. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν ib. 1109. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην ib. 1138. τέκος ἄφαρ ἔβα ib. 1274. φέρων βρέτας θεᾶς βέβηκε ib. 1478. βᾶθι πρὸς εὐνὰς Rh. 1. et. 24. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη ib. 238. ἄδιστος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀῦς ib. 555. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ ib. 577. πόθεν ἔβας; ib. 682. ἔβα κατὰ πτόλιν ib. 710. ἔνθα βαίνομεν Tr. 57. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ib. 184. βέβακα δύσποτμος ib. 290. τίς ὐκ ἔβα νεανίδων; ib. 527. βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία ib. 582. ἄρτι κἀπ' ἐμῦ βέβηκε ib. 613. βαῖνε πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας ib. 778. ἔβας ἔβας—ἅμ' Ἀλκμ. γόνῳ ib. 802. ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος ib. 806. βαῖνε λευστήρων πέλας ib. 1039. ἐπεὶ βέβηκε ib. 1145. ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδὺν Bac. 527. ἐν ᾗ βεβήκαμεν Her. 62. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων ib. 625. ὅπως βαίης πέλας ib. 657. βᾶτε,

βᾶτε εἰς δόμους Hel. 338. βέβηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις ib. 667. βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας ib. 1505. βέβηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέβηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. τὰς Κασταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαβὼν βέβηκε παίδων; ib. 749. δόμους ἔβα Λοξίου ib. 1455. βέβηκ' ἐς ᾅδου Her. F. 24. ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας ib. 410. οὐδ' ἔβα πάλιν ib. 429. βέβηκ' Ἀθήνας ib. 621. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ ib. 630. δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους ib. 662. βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιποῦσαι ib. 786. βέβακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τειχέων ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδὶ ib. 549. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε ib. 589. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. βῆναι ἀπονητὶ δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἰσμηνοῦ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. ἁβρὰ βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου ib. 888. ἐκ τοῦδε βαίνων Her. F. 947. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ἔξω βαίνων τοῦδε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτου βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος Med. 830. ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἅλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ἐν οὐρανῷ βεβακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεβηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ἄστρων βεβηκυῖαν μυχοὺς Hel. 623. βὰς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρὴ—φρουρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὅρος βᾶσα Hip. 233. ἐς οἴκους βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἴχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποβαίνειν pertinet) βεβᾶσιν τέκνα, βεβᾶσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου Iph. T. 906. βήσῃ ῥοθίαις πλάταις ib. 1133. βεβᾶσι φροῦδοι ib. 1289. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. λουτρὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσιν Tr. 834. ἀεὶ βεβάναι εὐτυχίᾳ Her. 610. βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688. βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 2. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεβὼς Sup. 850. ποῦ κυρεῖ βεβώς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685. ἔξω βεβὼς Bac. 645. τειχέων ἔσω βεβὼς ib. 1221. δωμάτων εἴσω βεβὼς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεβὼς ib. 1112. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος El. 453. κήποις ἐν καταρρύτοις βεβὼς ib. 777. ὄπισθε νῶτα Σειρίου βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5. θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1044.

Βαιὸς ὄλβος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαιὸν (*paulo post*) πένθος οἴσω Rh. 974.

Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδὸς Ph. 1534.

Βάκτρια τείχη Bac. 15.

Βάκτρον Hec. 281. τριτοβάμονος δευομένα βάκτρου Tr. 276. κισσίνου βάκτρου μέτα Bac. 363. βάκτρῳ ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 108.

Βακχεία. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας ib. 232. πλασταῖσι βακχείαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεόν, σάς τε βακχείας ib. 1292.

Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχείῳ ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχεῖον κάρα ib. 676. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. βακχεῖον χόρευμα ib. 658. βακχεῖον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχεῖον Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύσει συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ ib. 806. δέμας ἔσεισε, κἀβάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ὅτι πυ φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύυσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύυσαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύυσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ὑ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βεβάκχευται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐΐυ βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεστον ὗσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ὗσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνυν θύρσον εἰς βακχεύματα ib. 723. ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεὺς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλυ βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεῦ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ὅπως βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾄδυ Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553. et 716. Œn. fr. VIII, 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro *vino* dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεὶς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνοιο Βάκχυ Hip. 560. κρατῆρα Βάκχυ Iph. A. 1061. Βάκχυ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχυ προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχυ Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καθ' ᾄδυ Βάκχος Her. F. 1119. Κυρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλβίς. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο Her. F. 867.

Βαλιός. τὺς ζυγίυς λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιὺς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανῦσαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνυ Or. 168. ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον ib. 265. λυτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χεῖρας ἱκεσίυς ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μιάστορ' εἰς ᾄδυ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρᾳ βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς στέρν' ἀδελφῦ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὗς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὺς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

1200. πέτρυς ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρυνὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιὺς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. τολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγέννν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἀπο—έβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνυ βάλλετε ib. 1523. ὐκ εἰς ἀπίςυς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμὺς El. 804. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ ib. 902. ἐῶν πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μασὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλυσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίυ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὺς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσων ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρυς βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὄμμασι βαλὼν ib. 1530. ὐ βαλὼν ὕτως ἄπει Al. 683. δρυὸς κορμὺς ἐσχάρας βαλὼν ἔπι Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα ςέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῦσα ib. 287. τίς ἁ βαλῦσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλῦσαι σωφρόνως ib. 685. ἣν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρα ςέφη βαλλομέναν Iph. A. 1513. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. ςέγος βεβλημένον πρὸς ὖδας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκύσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότιν βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νόςον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρυς Ἕλλησιν ἡμᾶς πρῶπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρυ γνώμην ὑφαιρῇ ib. 833. βαρβάρυ ποταμῦ ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον ςρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρυ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανίυ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρυς ὀπάονας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγυσιν αἶ αἶ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὅρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὕπο ὄντας ib. 1274. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὐ βαρβάρυς Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῦ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. βαρβάρων ἡγύμενος ib. 1332. βαρβάρυς ἀφίξομαι ib. 1351. ὁ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων δῦλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; ib. 606. πρὸς ἄνδρας βαρβάρυς ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκῦλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρυς ἐᾷν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάροις δυλεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοὰν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρυ Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρυ χθονὸς Med. 536. βαρβάρυ ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον ἰαχὰν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρυ χθονὸς ib. 629. ἔκβηθι βαρβάρυ χθονὸς ib. 1086. ἀςοὶ βαρβάρυ χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνὴ Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρυ χερὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρυ πλάτας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλανηθεὶς βάρβαρον χθόνα ib. 604. βαρβάρυ χθονὸς ἄπειροι ὄντες ib. 1048. βαρβάρυ ςολᾶς ib. 1144. βαρβάρυ κόρας λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. βαρβάρυς βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρυς περῶντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρυ ςρατεύματος Rh. 612. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. κατῇδε βάρβαρα μέλη ib. 1337. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. βαρβάροις ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. βαρβάροισι λέχεσι Hel. 226. εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. βαρβάροις πυλώμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ ib. 870. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλέμενον ib. 1226. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαρῦσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485.

Βάρβιτος. ὕ ποτ' ὔτ' ἂν βαρβίτυ θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλύμενοι Cy. 40.

Βάρις. βαρβάρυς βάριδας Iph. A. 297.

Βάρος. ἀγγελίας βάρος φραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κἀν τῷδ' ἐςὶν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσῦ βάρος ib. 621. πῦ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 354. πημάτων ἅλις βάρος Sup. 818. βάρος ὐκ ἀβριθὲς ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὄλβυ βάρος Iph. T. 416. μοὶ βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τῦ ζῇν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλυ Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλύτυ βάρος El. 1287. ῥᾷςον εἶ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. σνὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύβρομος. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύβρομοι βρονταὶ Phœn. 190. βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156.

Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 112.

Βαρύθυμος. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176.

Βαρύνειν. φίλυ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα μυ βαρύνεται ib. 386. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεὶς Her. 205.

Βαρύποτμος. βαρύποτμον ἄνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτμον Hip. 827. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354.

Βαρύς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος ὐχ ὅτω βαρὺς An. 454. βαρὺς δημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικείσομαι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. παλαίεσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκεῖνος ὐκ ἔτ' ἔςαι σοι βαρὺς El. 1119. φυγῇ βαρὺς κέαρ Dan. 63. τοῖς ξυνῦσιν ὢν

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρὴν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἠχὼ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεϛάθης ib. 819. βαρείῃ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. ȣ̓ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ȣ̓ βαρὺ Ph. 1635. βαρύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας ȣ̓κ ἔτ' ἐϛ' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰϛέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τȣ̃θ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπȣ κακȣ̃ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τȣ̃ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο Iph. A. 599. βασίλεια, ο *regina* Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλείȣς δόμȣς Hel. 143. et 1542. et βασίλειοι δόμοι ib. 466. κόρας τᾶς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιϐλήματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ τείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τȣ̃ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει ib. 645. πείθȣ βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. ȣ̓̃τοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τȣ̃ βασιλέως Epist. IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλϐȣ Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιϛε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεϛαι βασιλεῦσι Al. 130. ȣ̓δ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιϛῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. ȣ̓ βασιλεῦσιν εἴξας ib. 368. καθαρῶς ἔϛαι βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιϛε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V.

Βασιληΐς. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281.

Βασιλικός. βασιλικȣ̃ σηκὸν τάφȣ Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὕπερ Ph. 1336. et βασιλικȣ̀ς ἔχων δόμȣς El. 947. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων El. 306.

Βασιλίς. βασιλὶς ἔσα Hec. 552. νύμφη βασιλὶς Med. 1003. βασιλίδος πιϛὴ τροφὲ Hip. 267. βασιλὶς ȣ̓κ ἔτ' ἔϛι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλίδ' ἑϛίαν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλίσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεϛέρȣ τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχȣσι θηλύπȣν βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρȣσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπȣν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. συντρέχȣσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάϛαγμα δεινὸν Sup. 767.

Βαϛάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαϛά-

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαςάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαςάζομεν Rh. 274. γέροντα βαςάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχυ χέρα βαςάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βαςάζυσα El. 696. ἐν χεροῖν βαςάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύσυσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾷν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλυ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλβος ὐ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νῦς ὐ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ὅτε πλῦτος βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ὐ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον ὐδέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι', ὐ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τἀπὸ σῦ El. 280. βέβαια ὐδεὶς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρυρυμένυ βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἄςρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ὃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοιὸν φαρέτρα Λοξίυ σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέςρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποςῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἴργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμῦ βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργ. ςρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθυμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ὐχ ἕλξετ' αὐτὸν βίᾳ Hec. 1282. βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκυς βίαν ib. 56. βίᾳ πορθυμένας ib. 568. βίᾳ θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξαναςπάσας βίᾳ Ph. 1139. ςέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βίᾳ ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακῦσαι ςόμια—βίᾳ φέρυσιν ib. 1224. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βίᾳ θυμῦ ib. 832. δαμάζει συ βίᾳ σίδαρον ib. 984. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βίᾳ ib. 587. βίᾳ παρελθὼν θεὺς Sup. 231. βίᾳ δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὺς βίᾳ ib. 472. θάψω βίᾳ ib. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιςώντων βίᾳ ib. 692. ἐπιςολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν βίᾳ Iph. A. 315. βίᾳ ἄγεις ib. 319. ἑκὼν, ὐ βίᾳ ib. 361. ἔλαβες βίᾳ ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ ib. 1275. κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ Iph. T. 109. εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. ὐ βίᾳ λελησμένης ib. 373. βίᾳ ἐκπέμπομαι ib. 897. βίᾳ μ' ἁρπάσας ib. 959. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. βίᾳ παῖδα φῂς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βίᾳ ib. 235. ὐδὲν ἦν τύτῳ βίᾳ ib. 257. ὅτοι βίᾳ γέ μ', ὐδὲ τῦσδ' ἄξεις Her. 64. βίᾳ ξένυς θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. ὠσθήσῃ βίᾳ ib. 459. γαμῦμαι βίᾳ ib. 839. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Ion. 11. cf. v. 437.

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμῷ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν δράσῃς μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἀπεῖργον αὐτοὺς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145 βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119. μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζου Her. F. 1366. μ' ἡ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἄν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, *pass.* vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄνδρας βιαίους Sup. 308. δίκας βιαίων γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χερὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν—τοῦ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαίων ἁλμάτων Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανοῦσα Hip. 814 βρέφος μαστῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὤθει βιαίως ib. 356. ἕλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαστέον. ἡμῖν οὐ βιαστέον τύχην Rh. 584.

Βίβλινος. Βιβλίνου πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχου—παισὶν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—οὐ μετακλαίομαι ib. 213. μὴ στερηθῆναι βίου ib. 338. τοῦτό μοι πρῶτον βίου ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βίου τὸ πλέον μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975 οὐδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168 ἔρρει βίος ib. 1278. ὀλβὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βίου ἔτλης ib. 1361. εἴη εὐτυχέστερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμηχανησάμην ib. 1607. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βίου χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίου ὄνησις ib. 254. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος ib. 598. ἄπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέστατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου Med. 1039. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου ib. 1245. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόστασιν βίου ib. 277. ἀπαλλαχθήσομαι βίου ib. 357. ἦ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου ib. 383. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βίου ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βίου ib. 785. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀβίωτος βίος ib. 821. ἀβίωτος βίου τύχα ib. 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίου ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχοίην ib. 1119. οὐδέ μοι χάρις βίου ib. 1408. μεταστῆναι βίου Al. 21. τίνα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς καρθανεῖν ἧκον βίου ib. 292. τέρψιν ἐξεῖλου βίου ib. 348. εἰς φῶς καταστῆσαι βίον ib. 363. προλιποῦσα βίον ib. 397. τοῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου ib. 646. μακρὸν χρόνον βίου ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος ib. 805. ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίω βίον ib. 1160. ὁ περίβλεπτος βίος δούλης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βίου ib. 291. ἁμαρτάνει βίου ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίου An. 407. ἀθλίου βίου ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου ib. 953. δυσαίων ὁ βίος ib. 960. διπλοῦ βίου λαχόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προστάτην τοῦ βίου τὸν δῆμον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοίκτειρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυστυχὴς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίου τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγάλας ἐλπίδας βίου Tr. 1252. δούλειον ἀμέραν βίου ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίου ib. 520. τοῦ μακροῦ βίου Her. 448. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦσαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. Θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον στερεὶς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίου ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τἀναγκαῖα τοῦ βίου Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. Θυγατρὸς Ἑρμ. ἐστὶν βίος; ib. 694. βίου δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίου ib. 1376. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου ib. 1514. μηκῦναι βίον Her. F. 143. τοῦ βίου πόθος ib. 316. βίου κέλευθον ἄθεον ib. 433. μικρὰ τὰ τοῦ βίου ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντὶς βίου Æol. fr. XV. πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr. XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἀγρὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίου Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τοῦ βίου μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. φθοραὶ βίου Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίου Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίου Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίου Hec. 12. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίου Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλοῦτον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτήμων βίου Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίου Bel. fr. XVII. 12. φειδὼ βίου Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. οὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἄβιωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτή, et dor. βιοτά. ὦ δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν συ-

γερὰν προλιπῦσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθυς; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἁγιςεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν Ion. 490. ἁπλῦν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλυ Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίοτος. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 206. βίοτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. βίοτον ὁπόθεν λείψυσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίοτον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλυ βιότυ Hip. 195. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. κτητὸν βιότυ μέρος ἐςὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοτον ib. 1367. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον ib. 1377. βιότυ πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένυ—διεςαθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοτον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληχε βιότυ Iph. T. 914. πρώραν βιότυ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 389. βίοτος εὐδαίμων ib. 909. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοτον ὐκ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ἀλατείᾳ βιότυ ib. 530. ἥπυ προσήτεις βίοτον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοτον; Ion. 326. ἀπεκεῖνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 791. εἰς ἄλλας βιότυ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς ib. 699. ὑποςρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν ib. 737. οἷσιν ὅσιον—φίλον ἐν βιότῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκῦσι βίοτον Antiop. fr. VII. 2. ὅτε βίοτον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιότυ Meleag. fr. XIII. 5. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιότων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιῦν. ἡδέως ζητῶν βιῦν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλυσαν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιςόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ὐ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. ὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεῦ τις βλάβη Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτυσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ὐδὲν ἥκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. ὐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τῦσδε βλάψω θανὼν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτυσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ὐδὲν βλάψειν ἐοίκασιν Epist. I. ὐ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνυς μηδὲν Her. 264. τὺς φίλυς βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεσθ', ἐμῦ γε μὴ μιαίνοντος θεύς; Her. 265. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαςάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαςεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι Iph. A. 594. ἐξ ἧς

Ἀτρεὺς ἔβλαστεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλαστεν Ion. 267. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαστον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἄπο βλαστῶσι παῖδες An. 665.

Βλάστημα. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. στεφανοῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205. ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα Her. 1006. καλὰ βλαστήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγξατο Ion. 1189.

Βλαχὴ, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. οὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κἄβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν Hip. 416. πῶς ἂν οὗτος κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κυρὰν βλέπεις ib 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπουσιν εὐλαβέμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω στείχοντα Rh. 627. οὐ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύο ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπουσι Inus fr. VII. 6. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔτη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἄν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τοῦ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπουσα φῶς Hec. 668. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπουσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπουσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. ἑλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί μου βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον ib. 284. βλέφαρα πρὸς τάναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ἄδιστος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; Hel. 463. οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νὺξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλῆμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾶν. τι βοᾷς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὅρκους Med. 21. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοᾷς λόγον; Hip. 572. παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ,—ἱστορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς οὐκ εὐμόσου μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὥς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ib. 335. βοᾷς τὸν παρ' ᾅδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, στενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἐβοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. κλύω βοὴν ib. 1325. βοὴ κατὰ στέγας ib. 1331. βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπόλων ἀκούομεν βοὴν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἵστησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Tr. 999. θηρῶν οὐκ ἂν ἤκουσας βοὴν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμοῦ βοὴ ib. 1129. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἕστηκε; Her. 73. βοὴν ἔστησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠκούσατε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοὰν βοὰν ἀϋτῶ, βοὰν Hec. 1092. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοὰν Or. 148. κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. βαρβάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοὰν κλύουσα Ph. 308. ἤϊον βοὰν ib. 1043. ἔκλυον βοὰν Med. 131. et 135. τί μάταν τείνουσι βοάν; ib. 201. ἀκούεις βοάν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. φονία βοὰ ib. 556. βοὰν, βοὰν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; Her. F. 910. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπώροφον βοάν; ib. 1166. βοὰν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀείδουσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικοὺς Or. 1356. βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν ib. 1510. ἑκὼν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕστερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμους ὁρῶ El. 963. βοηδρόμου σπουδῆς Or.

1571. ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.

Βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79.

Βοιϐία λίμνα Al. 593.

Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.

Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίου βολὰς ib. 1259. ἐῴοις βολαῖς ἀελίου Ph. 173. ὠλέναιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίους βολὰς Tr. 92. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.

Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἢν ἐκσπάσωμαι βόλον El. 582.

Βορά. οὐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112. δι' ἀψύχου βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. νῆστις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχρημένους Cy. 88. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾷ ib. 122. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἑταίρων πλησθεὶς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415. ὁ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.

Βορέας Θρήκιος Cy. 328.

Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκούσῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκου Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.

Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμεναίους Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδοὺς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.

Βόστρυχος. παρὰ βόστρυχον Or. 1427. βόστρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσε βόστρυχον Tr. 1175. ἁϐρὸν βόστρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας βόστρυχον Cy. 499. βόστρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοστρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοστρύχοις γαυρούμενος ib. 1532. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοστρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοστρύχους τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοστρύχους κεκαρμένους El. 515. βοστρύχους ὁμοπτέρους ib. 530. βοστρύχων ἀναδήματα ib. 882.

Βοστρυχώδης. βοστρυχώδεος ἁϐρὰ παρηΐδος Ph. 1493.

Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.

Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν Rh. 271.

Βοτόν. φέρϐειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυος ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυος ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυος γάνος ib. 381. βότρυος εὐΐου πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσου βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔστεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.

Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἴνας ib. 534.

Βυθυτεῖν. ἔνθα βουθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βουθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται ib. 635. βουθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Dan. fr. XII. 7.

Βούθυτος. βούθυτον ἡμέραν Hel. 1490. βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βουθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Βουκόλος. Πάρις ὁ βουκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βουκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα ib. 305. βουκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βούλεσθαι. τύμβον βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βουλήσομαι ib. 347. βούλει πεσεῖν πρὸς ἕδας ib. 405. εἴ τοι με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβούλετο ib. 796. ἅ τις βούλοιτο ib. 819. βούλομαι ἀνόσιον ξένον δοῦναι δίκην ib. 852. ἴδιόν τι εἰπεῖν βούλομαι ib. 978. ὃ βούλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βούλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βούλει σὺ μέντοι, κἀγὼ βουλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσοῦτον σοῦ τυγχάνειν βουλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου Hip. 517. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 62. τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βούλεσθαι θέλων ib. 338. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο Bac. 945. δρᾷν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βούλομαι Hel. 1004. τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βούλεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾷν οὐ βούλομαι ib. 858. ἔπραξε βούλησιν, ἣν ἐβούλετο ib. 1305. ἃ γοῦν βούλει El. 770. χρυσὸν μάλιστα βούλομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βούλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βούλεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βούλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Fr. inc. B. 28. 2. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβουλήθη τάδε Hip. 476. ἣν οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βουληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βουληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βουλεύειν. ἄνακτι βουλεῦσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἤν τι βουλεύσω κακὸν Hec. 870. χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐβούλευσα ib. 1090. μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βουλεύσῃς κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βουλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος —ἔδρασεν, ἢ 'βούλευσεν; ib. 862. ἃ 'ν δοκῇ, βουλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βούλευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβούλευσε El. 269. σὺ τἀνθένδε βούλευσον ib. 618. τοιαῦτα βουλεύματα, εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιτ', ἐβούλευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβούλευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βουλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βουλεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύσασιν εὖ; Med. 874. 'Ανδρομάχην κτανεῖν—βουλεύσασα An. 808. βουλεύου τότε Or. 636. ὡς καλῶς βουλεύομαι ib. 1131. βουλεύου, ἐπείπερ εἶ σοφὸς Ph. 742. τοῦτ' ἐγὼ βουλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βουλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βουλεύεται Iph. A. 1102. βουλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς οὐδὲν εὖ βουλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβούλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε ib. 893. μὴ οὐ βεβούλευσαι καλῶς Sup. 248.

Βούλευμα. χρηστὸν βούλευμα Sup. 439. σοφὸν βούλευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βούλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγους καὶ βουλεύματος Tel. fr. XV. 1. οὐκοῦν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν; Hec. 251. ἔχθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βουλεύματα ib. 626. ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βουλευμάτων ib. 744. ἤ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα Ph. 700. 'Ετεοκλέους βουλεύματ', οὐχ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

-γέλον βυλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἐλεῖν βυλεύματα Med. 372. σόφως φερέσῃ κρεισσόνων βυλεύματα ib. 449. λιμὴν βυλευμάτων ib. 769. πάντα τἀμά σοι βυλεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βυλευμάτων ib. 886. χαιρέτω βυλεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βυλεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ὐδεὶς ἀντερεῖ βυλεύμασιν Hip. 402. κακὰ βυλεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βυλεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βυλεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βυλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βυλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βυλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἵτορας βυλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βυλεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βυλεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βυλεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βυλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βυλεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βυλεύματα ἐβύλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βυλευμάτων Œd. fr. IV. 1.

Βυλευτήριον. δόλια βυλευτήρια An. 447. εἰς βυλευτήρια ib. 1098.

Βυλή. ἔγνως τὴν νικῶσαν βυλὴν Med. 913. καιριωτέραν βυλὴν Her. 473. βυλῆς ὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βυλᾶς El. 161. δόλιαι βυλαὶ Med. 413. ὐ μένυσι τῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 69. ἐν δίκης βυλαῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βυλαὶ ἔχυσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βύλησις. An. 703. ἡ βύλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβύλετο Her. F. 1305.

Βυπόρος. σφαγεῖς βυπόροι An. 1135. ἀμφὶ βυπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βῦς. βῦν ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βῦς ἕβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βῦν ῥιφέντα Mel. fr. XXVIII. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βυσὶ βυκόλον τραφέντα ib. 1292. βῦς ἤλθομεν νίψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βῦς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261. ἥλιῳ ἁγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βῦς εἰς ἀρύρας εἰσβαλὼν El. 79. βυσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βύταθμον. πρὸς Ἴδης βύταθμα Iph. A. 76. λιπὼν βύταθμα Hel. 29.

Βύταθμος. ἀμφὶ βυτάθμυς Hel. 363.

Βυσφαγεῖν El. 627.

Βύτας. ἀνὴρ βύτας Hec. 646. Ἰδαῖον βύταν ib. 944. βύταν φόνον Hip. 537. σταθμὸς ἐπὶ βύτα An. 280.

Βυφορβεῖν. ἐβυφόρβυν ξένῳ Al. 8.

Βυφόρβιον. βυφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βυφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βυφόρβια Mel. fr. XXI.

Βυφορβός. βυφορβὸς ἥκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βυφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βυφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί συ κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὺς λόγυς Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τῦ φόνυ γενῦ βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγυ τῦδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπυς. βραδύπυν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ στείχυσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τῦ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέυ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγκόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερῦ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup. 738. νέων βραχιόνων ἥβητὴν τύπον Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχὺς λόγος Or. 446. et fr. inc. XC. 1. ἐν βραχεῖ χρόνῳ Ph. 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος Al. 652. βραχὺς αἰὼν Bac. 395. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957. cf. etiam El. 940. βραχεῖ μύθῳ Er. fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. γνώμῃ βραχείᾳ Hip. 644. βραχείας προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam Æol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ Ion. 744. βραχὺ ἀνατένει Or. 156. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ ib. 1103. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ, βραχέα Iph. A. 378. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται ib. 400. ἐκ βραχιόνων, *paucioribus verbis* Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83. ἵππον οὐράνια βρέμοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεᾶς Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. ἔς' ἐν δόμοισι βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίου Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El. 1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377. σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέφος ib. 25. ἔτι βρέφος ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An. 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. βρέφος τοὐμὸν προσούρισας Iph. A. 1151. βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834. ὁ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; ib. 1165. εἰς Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289. τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et 280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφικέσθαι ib. 317. τεκοῦσα βρέφος Φοίβῳ ib. 503. νεογόνον βρέφος ib. 1339. βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνη βρέφος El. 1129. βρέφος, o *infans* An. 723. βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιποῦσαις Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326.

Βρίζειν. ὄμμ' ὅτ' ἐκοίμισ', ὅτ' ἔβριξεν Rh. 825.

Βρίθειν. ὄλβῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ Tr. 216. ξίφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέβριθα El. 305. τῷ ὁ βρίθεται; Cress. fr. IX. 2.

Βρῖθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς ib. 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. ὁ τάδε Βρόμιος Cy. 63. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν ib. 99. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν ib. 112. Βρομίου πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναίρει γᾶς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρόμιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὦ Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. ὦ ἄναξ Βρόμιε ib. 1030. 2) *adject.* βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρομίῳ θύρσῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib. 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F. 1212.

Βροντή. νερτέρα βροντὴ Διὸς El. 748. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33. βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ στεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1046. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. πταμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύβρομοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Œd. fr. XVII. 13. et βροτείῳ γένει Hel. 1354. et γένυς βροτείυ Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ἐκ ἐᾷν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαιὸν ἡγῦμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιστον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν σ' ἐμφανῶς κλῄζει βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταύρυ καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὑ ῥάδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀσάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ὑδέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νῦς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν ib. 1245. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεὸς ὐχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ᾧ θεῶν ὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινός ἐστιν ὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτυν χαίρυσιν Ion. 638. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. περίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνονες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. ἔχθιστος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχὼν Dan. 9. πλεῖστα σφάλλει βροτὺς Æol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γᾶ βροτὺς Alex. fr. XII. 4. ὐκ αἰσχρὸν ὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Œd. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 1. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. τὸν ὄλβον ὐδὲν ὐδαμῦ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδυσι βρο-

τὺς Pro. fr. VI. πόνος ὐκέτ' ἀλγύνει βροτὺς St. fr. V. 2. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur βροτύς. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. ὔθ' ὅμοιον ὐδὲν, ὔτ' ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. et sic compluribus aliis locis βροτοὶ pro *hominibus* occurrit.

Βροτοφθόρος. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ Or. 951. κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ δέρην ὐρανίῳ πελάσαι Al. 229. περίβαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. βρόχυς ἅπτειν κρεμαστὺς Or. 1035. εἰσπεσῦσα δικτύων βρόχυς ib. 1315. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ib. 783. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; ib. 721. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997. δεσμὰ καὶ βρόχυς λαβὼν χεροῖν Iph. T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545. cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων ib. 1172. θηρῶν βρόχυς κομίζετε Hel. 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι ib. 729. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. fin. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup. 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανύσης εἰς θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπυ Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. βώμιοι πιτνῦντες An. 357. βώμιοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593. ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπῖδα Her. F. 984. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. ἀμφὶ βωμίυς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. ὐδέν σ' ὀνήσει—ὁ βωμὸς An. 162. αἱμάτυ θεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω βωμὸν ib. 412. ἁγνὸν βωμὸν θεᾶς ib. 428. βωμῦ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔστη 'πὶ βωμῦ An. 1124. βωμῦ κενώσας ἐσχάραν ib. 1139. βωμῦ πέλας ib. 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73. ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481. Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145. El. 792. ὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα ib. 1445. ἐνδεξιύσθω βωμὸν ib. 1473. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. πρὸς βωμὸν θεᾶς ib. 1555. cf. etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν φόνῳ Iph. A. 1595. βωμὸς,—ὃ καταστάζει φόνος Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα ib. 859. θύσεντα βωμὸν Tr. 1061. βωμὸς θεῦ Her. 61. βωμὸν καταστέψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βωμὸν ib. 245. ὐκ ἂν λίποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῦ σπανίζυσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255. ὔτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. ὁ βωμὸν ἔπτηξεν θεῦ ib. 1280. ἔκλειπε βωμὸν ib. 1306. τὺς ἀδίκυς βωμὸν

ὀχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμῶ λιπῶσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμῶ ib. 927. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθῶς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν ib. 976. βωμὸς κνισσᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς ib. 1159. δῦλοι βωμὸς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχυσι Sup. 268. ἔνθ' Ἄρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib. 404. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα ib. 1116. βωμοῖς παρίσατο ib. 1314. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω 'πὶ βωμὸς Bac. 1356. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοί πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμὸς (i. e. εἰς β.) ib. 804. θεῶν βωμὸς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾷ Σιμυντίδι γᾷ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρῴας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔβας γᾶν πατρῴαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἁπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθειδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς λόχευμα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας ib. 1063. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾷ Ph. 1735. γᾶς πατρίας στέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρῴας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιτνῦντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχυ θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἴχνος ἐν γᾷ κρέυσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νὶν ἅδε γᾶ—οἴσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρῴας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιτεύυσαν γᾶν ib. 224. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾷ πατρίᾳ ib. 857. ὑρανία —καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, o terra Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ἕδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρῳάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾷ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἄναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἁ τεκῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.

Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.

Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαίᾳ Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργυς γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅρυς ib. 1644. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρῴαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὺς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπόπρο γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγυσιν ὑ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἔξερρε γαίας ib. 973. εἰσορᾷς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἐρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιὰς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐῤῥέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνυσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὺς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὕπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιῆτιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λάκαιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτυσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαίᾳ ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαίᾳ θέρος ib. 1025. πρὸς ὐρ. καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχυσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἥκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τύσδε εἰς γαῖαν παρεὶς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βύλεται προσωφελεῖν ib. 330. γαίας ἕρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 75. γαῖαν εἰς ἄνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαίᾳ ib. 833. κοινός ἐστιν ὐρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ib. 1450. γαίας ὑπ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἕδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὕπο ib. 296. Ἀργείας ὅρυς γαίας El. 411. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύσυσιν ib. 877. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. ὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδὼν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρυ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαίᾳ,

o terra Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μῆτερ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρὶς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμου Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖα ib. 754. in plur. γαίας χλοηφόρους Ph. 649.

Γάλα. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν Ph. 1525. ῥεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἑσμὸς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοὸς γάλα ib. 136. πηκτοῦ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέῳ ib. 215. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι οὐκ ἐπέσχον τροφεῖα ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro γαλήνεια Hel. 1474. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένους γαληνὸς ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hec. 1160. γαλήν' ὁρῶ Or. 279.

Γαμβρός. πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ Rh. 167. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν ib. 198. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. πρὸς παρόντας γαμβροὺς ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ 'Ελένην Or. 19. ὅς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέπρωταί σ' 'Ερμιόνην ib. 1654. ὅς οἴεται γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Λάϊός με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκοῦσαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017. et Melan. fr. IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἠξίουν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν οὐκ ἄξιον ib. 631. ἣν ἔγημεν ἀντιδοὺς ib. 959. οὐ γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; An. 347. φίλων ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν ib. 1280. πικρὰν Φοίβου φάτιν ἔγημας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγημες ἄκουσάν με ib. 1149. Οἰνομάου γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. 'Ελένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον ib. 357. ἔγημε τὴν Διὸς ib. 398. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θηρᾷ γαμεῖν με Hel. 63. ἢ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβουλήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γήμειέ σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγημε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγημε—'Αλκμήνην Her. F. 1260. κἄγημας αἰσχρῶς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. 'Αλθαίαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κἂν —γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις Phi. fr. XI. 2. οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένους βίᾳ γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμοῦσα; Med. 606. ἀπ' εὐγενοῦς γήμας Or. 1677. παῖδα γήμας Κύπριδος Ph. 7. γήμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γήμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γήμας τύραννον ib. 877. μή ποτε γήμας Al. 883. γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ Rh. 167. γήμας μὴ Tr. 398. 'Ασιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σὲ γήμας Ion. 813. οὐχ ἕξεις κακὴν γήμας El. 920. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι. ἢ γαμοῦμαι παιδὶ σῷ; Ph. 1667. εἰ γαμοίμην ib. 1678. ἣν ἐγήματο Med. 262. γάμους γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα ib. 445. εἰς τύραννν' ἐγημάμην ib. 474.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμυς Or. 1220. σαφὲς ὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586. οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχῦντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ὃς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ὐ γεγωνίσκων λόγυς El. 809.

Γείνεσθαι. ἥ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἥ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τιρ. Ἠλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἑπτὰ κόρυς ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἥ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἥ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρᾳ Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἁ σὲ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ὃς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγὼς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. τοιῦτος γεγὼς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγὼς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρὸς Οἰδίπυ γεγὼς ib. 631. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ἔχθιστος γεγὼς ib. 467. σοφὸς γεγὼς ib. 548. et ὐ σοφ. γεγὼς Sup. 219. φυγὰς γεγὼς Med. 554. ἐξ ἐμῦ γεγὼς Hip. 943. σωφρονέστερος γεγὼς ib. 995. εὐσεβὴς γεγὼς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλῦ πατρὸς γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγὼς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. πατρὸς κλεινῦ γεγὼς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. Ἀργεῖος γεγὼς Sup. 896. Ἀτρέως γεγὼς Iph. A. 321. πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγὼς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγὼς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγὼς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς ib. 1304. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παραστιτὴς γεγὼς Cy. 6. συγγενὴς γεγὼς Her. 30. πατὴρ σός τε καὶ τῶνων γεγὼς ib. 213. ὐδὲν κακίων γεγὼς πατρὸς ib. 327. αὐτανέψιος γεγὼς ib. 987. ἐκ πατρὸς χρηστῦ γεγὼς Hel. 948. ἔκδικος γεγὼς ib. 1036. Αἰόλυ γεγὼς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγῶτ' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτυ γεγὼς ib. 1436. δωρεῖται σὲ αὐτῦ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ὐ κατάξιος γεγὼς El. 46. ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς Dan. 30. ἄνθρωπος γεγὼς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγὼς Ar. fr. XVIII. 2. ὄλβιος γεγὼς ejusd. fr. XXI. ἀρίστυ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα γεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνὸς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγώτων ib. 490. ἅλις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι— ὐδὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γεγῶτες Iph. A. 369. πατρὸς ἐσθλῦ γεγῶτες Her. 236. δῦλοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἄπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτῦ ib. 531. ἥσσυς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γεγῶτες Œnom. fr. II. 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γεγῶσαν ἐσθλῦ πατρὸς Med. 406. συγγενὴς γεγῶσά τις Al. 535. δούλη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτῦ πατρὸς Ἀγαμέμν. γεγῶσα ib. 801. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3.

Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. κάταιθε γεῖσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο Ph. 1165. γεῖσσα τειχέων ib. 1187.

Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυστίας ib. 1451. γείτονος κακῦ πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἴη κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονας

θάκως ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρυ γείτον' Ἰλίυ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἢ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.

Γελᾷν. φίλος ὐδεὶς γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλῦ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾷν ib. 840. φιλῦσι γελᾷν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὐ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.

Γελέων, nom. pr. viri Ion. 1579.

Γελοῖος. μισῶ γελοίυς Melan. fr. XX. 3.

Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύςατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ὐ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλῦς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῦ γέλωτος ἕνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.

Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμυσαν κύματος θεοσπόρυ Alop. fr. VI. χρυσῦ γέμοντα γύαλα An. 1094.

Γεμίζειν. γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 503.

Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.

Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὰν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.

Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.

Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῦ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.

Γενειάς. μή σε προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ ςόματι Sup. 1099. προστιθεὶς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχυ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σῦ γενείυ ib. 753. γενείυ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενείυ Med. 65. περὶ σὺν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενείυ σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. ςάζων ἀφρῷ γένειων Iph. T. 308. ὅσας γενείυ χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενείυ θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.

Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.

Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἦλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.

Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.

Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.

Γέννα. ποία γέννα; Hec. 160. Πηλεῖδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῆ ib. 828. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιῆτιδα γένναν An. 119. φρῦδος γέννα Iph. T. 155. ἄπαιδα γέννας ἀριςοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5.

Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναίυ φίλυ ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὢν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγὼς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέυς γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίυ πατρὸς El. 369. χρὴ τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ Θεῦ ποντίυ γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίυς λόγυς Her. 538. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις σόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δύλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχυ εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνὴ Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τὔνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίυ λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναιότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιότητα Hip. 1301. χρημάτων ὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συστενάζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾷν. πρὶν τὸν ἐμὸν 'Ατρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μυσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—'Αρεϊ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ὔτε πόντος, ὔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένυς ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιῦτον ib. 893. τὸ δῦλον γένος ib. 1115. ἢ κατῄσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπυ γένος Ph. 382. τὸ γένος ὐκ ἔβοσκέ με ib. 408. ἐκ γένυς δεῖ θανεῖν τῦδε ib. 947. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένυς ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείῳ γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ὐκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. ὐκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. ὐχ ὧδ' ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. 'Αργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τῦ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένυς

ποίυ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῦμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένυς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιστον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῇ, sc. τιμὴ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν ληςῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφυ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένυς Πανδίονος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος ib. 210. γένυς ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ὑ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένυς ib. 480. θνησκέτω γένυς ὕπερ ib. 546. πρῦθανον γένυς ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλυ μεμπτόν ἐςί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ὐκ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος ib. 470. ὐκ ἐπείσακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὧν γένυς ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένυς ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. δῦλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ὐδὲν κάκιόν ἐςιν ἀθλητῶν γένυς Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ὐκ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένυς Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσυς γάμυς Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένυς βροτείυ Sis. fr. I. 7. γένει γαυρυμένυς St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ὐδὲν δίκαιόν ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρυρῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἑκάςῳ τῦ γένυς ἐςὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ω τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον ὐδέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γένυς. φόνυ ςαλαγμοὶ σὴν κατέςαζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένυς σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ω φίλιον ςόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίςομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρύμενος Ph. 32. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξυθᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Μελανίππυ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Γεραιός. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραιῦ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραιῦ Al. 470. γεραιὸς Ἶφις Sup. 1032. τίς ὑ γεραιὸς ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέυς Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραιὸς τροφεὺς El. 16. γεραιὲ Her. F. 1358. ὦ γεραιὲ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmæon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραιὲ Ph. 1528. ὦ γεραιὲ πῦς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραιᾷ Ἑκάβῃ Hec. 52. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραιᾶς παρηΐδος ib. 274. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τὶς γεραιὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. γεραιὰν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες

Tr. 462. *γεραιὰ, ο anus,* Sup. 42. Tr. 1046. et Her. 654. *ὦ γεραιὰ* Hec. 389. Med. 133. Her. 888. et 911. *γύναι γεραιὰ* Hip. 267. *ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι* Tr. 1269. *σάρκας γεραιὰς* Med. 1217. *κρίνετε—χέρας γεραιὰς* Sup. 276. *ματέρας γεραιὰς* Tr. 832. *ὦ γεραιαὶ* Sup. 258. et 359. *γεραιὸν ἴχνος* Ph. 1710. *γεραιὸν δέμας* Med. 1212. et Sup. 1106. *γεραιῷ κάρᾳ* Tr. 277. *γεραιὰ μέλη* Sup. 172. et *μέλεα* Tr. 1305. *γεραιὰ λιπὼν δέμνια* Her. F. 107.

Γεραίρειν. *χοροὶ* 'Ατρ. *ἐγέραιρον οἴκους* El. 712. *τίμιος γεραίρεται* Sup. 553.

Γεραιστίαι. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις Or. 993.

Γεραίστιοι καταφυγαὶ Cy. 294.

Γεραίτερος. *ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ* Bac. 175. *εἴτε τὸν γεραίτερον* ib. 207. *χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον* Cy. 101. *γνῶμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων* Bel. fr. XXII. 2. *βουλαὶ τῶν γεραιτέρων* Melan. fr. XVII. 2. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φιλεῖ* Er. fr. II. 21.

Γεραρός. *γεραρῶν ἐκ στομάτων* Sup. 42.

Γέρας. *γέρας λαβεῖν* Hec. 41. *ᾔτει γέρας* ib. 96. *οὔτε γέρας πατρὶ—διδόντες* Ph. 881. *ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας* Hip. 45. *μόνῳ ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν* ib. 84. *δορὸς γέρας* An. 14. et Ion. 298. *αὐτὴν ἔλαβε γέρας* An. 585. *ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας* Rh. 107. *εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας* ib. 169. cf. etiam v. 181. *ᾧ γέρας δῶκεν* Tr. 253. *πέμπειν γέρας* ib. 1286. *γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι* Bac. 43. *τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας;* ib. 876. et 896. *ἐμὸν τὸ γέρας* ib. 1177. *καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως* Cy. 548. *οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας* Her. 298. *σμικρὸν γέρας* El. 1003. *τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας* Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. *γερασμίου τριχὸς* Ph. 930. *ἐκ γερασμίων ὄσσων* Sup. 95.

Γερήνιος. Νέστορος Γερηνίου Iph. A. 274.

Γερουσία Φρυγῶν Rh. 401. *ἡ μυρία γερουσία* ib. 936.

Γέρων. *ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα* Hec. 406. *τί σοι πρὸς γέροντ' εἴπω πόσιν;* ib. 422. *γέρων εἰμὶ* ib. 497. *ὁ γέρων πατὴρ* ib. 711. et sine artic. Med. 1220. et Alc. 823. et *πατὴρ οὑμὸς γέρων* Her. F. 539. *γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ* Or. 456. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* ib. 469. *γέροντ' ὀφθαλμὸν* ib. 528. *γέροντι πατρὶ* ib. 985. *συγγνωστὰ γέροντι* Ph. 1002. *γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω* ib. 1095. *γέροντος Οἰδίπου νεανίαι* ib. 1249. et 1369. *ἥκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν* ib. 1328. *ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας* ib. 1715. *τὸν γέροντα τύμβον* Med. 1209. cf. etiam Her. 167. *Πιτθεῖ τῷ γέροντι* Hip. 691. *γέρων νεκροπομπὸς* Al. 442. *γέρων ὢν* ib. 638. *γέροντα βαστάζων νεκρὸν* ib. 727. *ζῶντος γέροντος* An. 23. *γέρων ἐκεῖνος* ib. 80. *γέρων, γέρων εἶ* ib. 679. *γέροντά σ' ὁρῶντες* ib. 755. *γέρων εὔψυχος* ib. 765. *γέρων Πηλεὺς* ib. 915. *τοῦ γέροντος ἡττήθη χερί;* ib. 918. *θάρσει γέροντος χεῖρα* ib. 994. *γέρων καὶ δυστυχὴς* ib. 1203. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* ib. 1207. *εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν αὐτοὺς* Iph. A. 66. *ἐξηγοῦ σύ μοι, γέρων γέροντι* Bac. 186. *γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ* ib. 193. *Σιδωνίου γέροντος* ib. 1024. *σὺν τῷ γέροντι* ib. 1222. et Her. F. 1009. *τὸν γέροντα οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε* Bac. 1309. *βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος* ib. 1352. *γέροντα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα* Cy. 225. *ἴδετε τὸν γέροντα ἐπὶ πέδῳ χύμενον* Her. 75. *ἔσφηλεν γόνυ γέροντος* ib. 130. *γέροντος ἀνδρὸς θανόντος* ib. 467. *'Ιόλεως που γέρων;* ib. 630. vid. etiam v. 793. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος* ib. 796. *γέροντα πατέρα οὐκ ᾔσχυνας* Hel. 726. *γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος* Her. F. 26. *γέροντ' ἀχρεῖον* ib. 42. *γέρων γέροντα παρακόμιζε* ib. 126. *τί πρὸς γέροντ' ἦλθεν φόβος;* ib. 544. *τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι* ib. 556. *ἀμύνειν γέροντι* ib. 575. *γέρων ἀοιδὸς* ib. 678. et 692. *πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον* ib. 1001. *παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων* El. 287. cf. etiam v. 853. *ἀπαγγελοῦ λόγους γέροντι* ib. 421. *ῥυσσῷ γέροντι ποδὶ* ib. 490. *ἄπαις γέρων φεύγει* Alcmæon. fr. IX. 1. *γέροντι οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον* Gl. fr. III. 2. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ* Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ Phœn. fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα Epist. I. ὁ Πελλαῖος γέρων Epist. III. γέρον, o senex Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα An. 791. γέρον Πηλεῦ ib. 1074. ὦ—δυστυχὴς γέρον ib. 1215. γέροντε δύο Bac. 365. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. ὡκ εἰς γέροντας ἧδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες An. 308. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὼς γέροντας ib. 646. ὦ γέροντες ib. 762. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων Sup. 722. γέροντας δὶς εἶναι ib. 1081. cf. etiam v. 1085. γέρυσι σημῆναι Rh. 880. γέροντες ὄντες Bac. 189. γέροντες ἐσμὲν Her. 636. ὁμῶ γέροντες καὶ νέοι Her. F. 455. γέροντες ὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2. ἡ 'Αφρ. τοῖς γέρυσιν ἄχθεται ejusd. fr. XIX. 2. τηρεῖν ἑτέρυς οἱ γέροντες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. γέροντες, o senes Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες ib. 503. 728. et 1054. Καδμεῖοι γέροντες ib. 1042.

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ Cy. 149. γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πένθυς γεύομαι πικρῦ Al. 1072. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. γεῦσαί νυν Cy. 155. γεύσωμαί τ' ἔτι ib. 556. πυτῦ ἐγεύσατο Ion. 1203. πόνων μυρίων ἐγευσάμην Her. F. 1353. τόλμης γεγευμένος Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλῦσι Rh. 117.

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. ὅ με γῆς ὑπεξέπεμψεν Hec. 13. γῆς ὁρίσματα ib. 16. ἐν γῇ Χερρονησίᾳ ib. 33. γῆ κακὴ ib. 592. τὺς γῆς νέρθεν ib. 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλυσ' ἄνω ib. 1010. γένος—ὧτε γῆ τρέφει τοιόνδε ib. 1181. γῆς τεμεῖν βλαστήματα ib. 1204. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις ib. 1221. γῆς ὅρυς 'Ελλανίδος ib. 1260. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. εἰς γῆν 'Ασίαν ib. 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς ib. 443. ὁ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ ib. 524. πάσης ὑπὲρ γῆς 'Ελλάδος ib. 573. Φωκέων γῇ ib. 769. οἵπερ σώζυσι γῆν ib. 918. γῆν 'Ινάχυ ib. 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα ib. 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. εἴσω γῆς ib. 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κρατεῖν γῆς ib. 1600. ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε Ph. 5. Φοίνισσα γῆ ib. 287. γῆς ἔνερθεν ib. 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν ib. 988. ὦ γῆς 'Ελλάδος ϛρατηλάται ib. 1231. ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. πύργυς γῆς 'Ιωλκίας Med. 7. γῆν Κορινθίαν ib. 10. ὅτ' ἀπαλλάσσυσα γῆς πρόσωπον ib. 27. γῆς Κορινθίας ib. 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρυ ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ib. 668. γῆς Τροιζηνίας ib. 683. Hip. 12. et 1159. πέδον γῆς Med. 746. γῆς προδότιν ib. 1332. γῇ Σισύφυ ib. 1381. γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ϛίλβει κατὰ γῆν ib. 194. ὑπὸ γῆς τάρταρα ib. 1290. 'Ασιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. γῆς Φαρσαλίας ib. 22. ἵν' εἶ γῆς ib. 168. βαθεῖαν γῆν ib. 638. γῆς Φθιώτιδος ib. 665. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ ib. 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. Μολοσσίαν γῆν ib. 1245. γῇ καλυφθῆναι Sup. 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν ib. 534. γῆς 'Ασωπίας ib. 571. γῆν λιπὼν Φάρσαλον Iph. A. 812. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. ὑπὲρ γῆς 'Ελλάδος ib. 1457. πατρίδα γῆν ib. 1558. ὦ γῆς εἰσιδὺ ib. 1583. γῆν Φρυγίαν ib. 1627. ὦ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῴας νόστον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῴας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτείρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἱδρυμένους Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαίμονος γῆς ἄπο ib. 481. ποῦ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῆ Τρωὰς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοΐδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῆ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἶμι γῆς ὕπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῆ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιΐδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῴας ὅρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξουσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδου σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενὴς Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενὴς ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενὴς Iph. A. 259. γηγενῆ στάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τοῦ γηγενοῦς Ἐριχθονίου Ion. 20. ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν στάχυς Her. F. 4. γηγενεῖς ἔπι Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἶκους ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρούρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιὲ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιοὺς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γήρᾳ δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας οὐ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ὑποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ὐκ εὔδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὦ δυσπάλαιςον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ὐκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τῦ γήρως μοι συνεκπονῦσα κῶλον Ion. 739. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιόν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὺς γάμυς ποιυμένυς Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσυς Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὦ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἄπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὐ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτυ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκυσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἄπαιδα γηράσκυσαν Ion. 619. χάριν γηράσκυσαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἵ γηροβοσκήσυσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ὐκ ἔχω Sup. 923. ὦ γηροβοσκὼ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφεία γῆρυς Al. 972. γῆρυν ὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ ib. 549. φθέγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενὴς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἣν (scil. μάχην) Φλέγρᾳ γίγαντες ἔςησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίυς γίγαντας ὐκ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε γένετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἄν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. γενοίμεθ' εὔτεκνοι ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγινόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδεςέρα γίγνυ θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χᾀτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτυ γενῦ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμῦ γενῦ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κᾀκεῖ γενήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τῦ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κᾀμοὶ τόδ' εὖ μάλιςά γ' ὗτω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμῦ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἀὼς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μοῦσά μοι γένοιτ' ἀοιδός Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενοῦ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένου ib. 1254. ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννους ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος ib. 314. οἰνοχόος μου γενοῦ ib. 563. γενοῦ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπουμένῃ γένοιτ' ἄν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἰατρὸς γενοῦ Ion. 740. οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. ποῦ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενοῦ ἔργοισι ib. 1041. ἔκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενοῦ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. et Œnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμαν Cret. fr. II. 11. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνου θρασὺ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτούς. ἧσπερ οὕνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαστα γίνεται δούλων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἄνθρωπος ἐγένου Fr. inc. CL. 2. δράκων μου γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνου γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ οὗ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει οὐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro.

Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς οὐχὶ γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. γιγνώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γίγνωσκε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. οὔ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων ib. 746. οὐ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 890. οὔ με γινώσκεις ὁρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλους Hel. 567. αὐτὸς σὺ γίνωσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω πέρι Ion. 588. ὕποπτος οὖσα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σὲ ib. 768. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. ἔγνωκε—συμφορᾶς ὕπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα κἀυτὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς An. 816. ἐγνώκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνως ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνως Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνως Ph. 1511. ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνως τὴν νικῶσαν βουλὴν Med. 912. ἃ οὐ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνως —ποίῳ τρόπῳ; ib. 1178. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωθ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ἐ τελυμένας Her. 820. κἄγνων ἀγῶνα ἀγωνιώμενος ib. 992. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα Hel. 571. ὕπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. ποίῳ τόδ' ἔγνω—τεκμηρίῳ; ib. 349. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμυς πεπτωκότα Her. F. 597. τἀναντί' ἔγνων Phœn. fr. IX. 3. ὅθεν ἔγνω τὺς φόβυς εἶναι Sis. fr. I. 29. σὲ τοιῦτον ὄντα ἔγνων Epist. IV. γνῶθι τύχαν An. 126. γνῶθι ὖσ' ἐπὶ ξένας δμωῒς ib. 136. γνῶτε τἀνθρώπων κακὰ Sup. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη ἀνθρώπυ πέρι Ion. 239. εἴ μέ τις γνοίη El. 97. ὐ γνοίην ἂν ib. 283. εἷς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. γνῶναι, ἵν' εἶ γῆς An. 168. τῷ τόδε γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ γνῶναι φίλυς ib. 1596. τὺς κακὺς γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων, ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 249. γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy. 420. γιγνώσκων, ὅτι τοιῦτός ἐςιν Phœn. fr. IX. 8. ἠπάτα σε ὐκ ἐγνωκότα El. 938. γνὺς τἀμπλάκημα Ph. 23. cf. v. 33. γνὺς πρόσθεν ὐκ εὖ Iph. A. 388. γνὺς σῇ ψυχῇ Tr. 1171. γνόντος, ὡς ἐς Ἴλιον ὐκ ἦλθον Hel. 58. γνόντες ζῶντα Πρ. τινα Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555. παιδὸς γνῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. εὐνὴν κρυφαίαν γνῦσα, καὶ μὴ γνῦσα Dan. 14. cf. v. 83. γνώσῃ ζημίας ἀποςροφὴν Med. 1223. γνώσῃ ἀμπλακὼν Hip. 892. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. γνώσῃ πάσχων Sup. 580. γνώσῃ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς Διόνυσον Bac. 857. γνώσῃ σὺ Her. 65. ὐ γνώσεταί γ', ὅς εἰμ' ἐγὼ Hel. 824. γνώσῃ τάδ' αὐτὸς Ion. 1357. γνώσομαί σε Alex. fr. II. 2. μηδὲ γινώσκοισθέ μοι Hec. 255. γινώσκεται ἡ ἄμπελος τῇ 'μῇ χερὶ Cy. 564. γνωσθῇ Κρεύσῃ Ion. 72. ἐγνώσμεθ' ἑξῆς ib. 1115. ἐγνώσθη ὑπὸ γέροντος El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Γλαῦκος, *nom. propr. viri* Or. 364.

Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. γλαυκᾶς ἐλαίας Iph. T. 1101. γλαυκᾶς Ἀθάνας Tr. 799. γλαυκᾷ ἐν Ἀθάνᾳ Her. 754. γλαυκὰ πόντυ θυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517.

Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.

Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099.

Γλυκύς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυκεῖα φροντὶς Med. 1036. et Æol. fr. XV. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φιλότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὕπνυ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. γλυκύτατα κρέα Cy. 126.

Γλύπτειν. χερσὶ γαῖαν γλύπτυσα Tr. 1306.

Γλυφίς. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274.

Γλῶσσα. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ ib. 1514. τῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω γλώσσῃ Med. 466. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. γλώσσῃ ὐδὲν πιςὸν Hip. 395. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ib. 612. μή συ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. γλῶσσαν ἀφεῖναι ib. 991. Ὀρφέως γλῶττα Al. 358. διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. λέγοντες ἄλλα γλώσσῃ ib. 453. ἀθώπευτόν σε γλώσσης ἀφήσω ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὺς ib. 204. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης ib. 547. ἵνα γλώσσῃ σύντονα

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ ib. 333. ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ Iph. T. 1064. ὡκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876. διπτύχῳ γλώσσᾳ Tr. 286. γλώσσης σιγὴν ib. 649. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. γλώσσης ἄπο σώζοντες ib. 1047. ἣν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288. ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334. γλώσσῃ πικρότης ἔνεςί τις ib. 1014. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4. γλώσσῃ διαψαίρυσα μυκτήρων πόρυς Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν προςατῶν φηλώμενοι Sup. 243. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν ςόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία μείζων An. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέῤῥεον Med. 1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδραβρῶτα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ μυ ib. 146. cf. v. 302. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθυ ib. 309. γνάθυ δῦλος Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph. 1145. ἐνδακῦσαι ςόμια γνάθοις Hip. 1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 963. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. παῖδας γνησίυς ib. 942. τῶν γνησίων ὐδὲν ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc. B. 28. 7. φρονῦντα γνήσια Hip. 309. γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλεύθερον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Γνῶμα, *neutr.* Her. 408.

Γνώμη. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. εἰδέναι γνώμην ςρατῦ ib. 218. κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230. cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med. 577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἦλθε γνώμης ἔσω ib. 510. γνώμῃ βραχείᾳ ib. 644. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν ib. 1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μετάςασις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην γνώμην ib. 336. γνώμῃ ἀδελφῦ λελειμμένος ib. 904. κριτὴς γνώμης ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφαλεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἄκυσον Iph. T. 1012. et Her. F. 279. γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώμης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμη ἀρίςη μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθάνατον ib. 1021. εὐγενεςάτης γνώμης ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. ἥντινα γνώμην ἔχεις Her. F. 85. ἐναντίαν γνώμην ἔχυσι ib. 205. cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372. ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι ib. 426. γνώμῃ φρονῦντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκῦνται πόλεις ejusd. fr. XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ὐδὲν γνώμης μετέχυσα Fr. inc. CLVIII. 5. ὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 190. ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ Med. 424. γνώμας ἀγαθᾶς Hip. 240. ὀρθῦσθαι γνώμαν ib. 247. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. γνώμας ἐξέςαν Iph. A. 136. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτυ ib. 368. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565. γνώμα ἄκαιρος ὄλβυ Iph. T. 419. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμᾳ ταὐ-

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεστοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἕλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνυς Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. ὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νὶν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθέ με Tr. 289. ὐ γοώμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερὸν Hel. 189. γοερᾶς φρενὸς El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερὰ Ph. 1560.

Γόης. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τὺς ἐμὺς ὐκ ἠξίυ El. 257. τὺς θρέψαντας γονεῖς τιμᾷν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή. ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίυ βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίυ γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὅσπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτυ προδὺς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπυ γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151. et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνυ γόνον ib. 794. ὁ Σισύφυ γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτυ γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατῦς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rh. 905. δύστηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελίυ γόνος Tr. 1128. Ἕκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπυν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίυ γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτῦ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατῦς εὔπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τὺς Ἡρακλείυς δυλώσων γόνυς Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίυς ἔβαλον Or. 1414. τὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξαναστῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτυσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνῦσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. ὐκ ἔχω βωμὸν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῷον προσπεσύμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλίρροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ'. ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. *Ἴζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων* ib. 147. *ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν* ib. 245. *εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο* ib. 742. *τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω* Or. 382. *Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν* ib. 1332. *πρὸς σὲ γονάτων* Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. *γόνατα μὴ χρώζειν* Ph. 1619. *τῶνδε γονάτων* Med. 497. *γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι* ib. 710. *πρὸς γονάτων σὲ ἱκετεύομεν* ib. 853. *σῶν γονάτων ὐ μεθήσομαι* Hip. 326. *τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων* An. 574. *σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας* ib. 896. *γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα* Sup. 272. *γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὐμὸν* Iph. A. 1216. *γόνασι σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν* ib. 1221. *γονάτων τῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη* Iph. T. 363. *τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι* Bac. 619. *ὐκ ἄχρωτα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν* Hel. 837. *γόνασί προσπεσὼν πατρὸς* Her. F. 986.

Γονυπετής. *γονυπετεῖς ἕδρας* Ph. 300.

Γόος. *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος* Al. 925. *πάρες γόον* Sup. 111. *γόος ἅμα χαρᾷ* Iph. T. 832. *κακόγαμβρον γόον* Rh. 260. *εἰς γόον* Bac. 1160. *ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον;* Hel. 164. *ἐς τίνα γόον* Her. F. 1025. *τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον* El. 125. *ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς* ib. 1211. *γόων σῶν κλύυσα θρήνυς* Hec. 297. *τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις* ib. 434. *οἴχεται βίυ τὸ πλέον μέρος ἐν στον. τε καὶ γόοις* Or. 204. *θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις* ib. 320. *ταῦτ' εἰς γόυς εἴρηκα* ib. 676. *ἐξετηκόμην γόοις* ib. 858. *εἰς στεναγμὺς καὶ γόυς δραμυμένη* ib. 957. *ἀφεῖσα τὺς γυναικείυς γόυς* ib. 1022. *γόυς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα* ib. 1121. *πικρὺς γόυς δώσυσι* Ph. 890. *Κρέοντι λιπὼν γόυς* ib. 1064. *ἐκλιπῦσα νεκρῶν γόυς* ib. 1629. *ὐ συμφορὰν κτήσῃ γόοις* ib. 1666. *ὔπω παύεται γόων;* Med. 59. cf. v. 1211. *ἰαχὰν ἄϊαν πολύστονον γόων* ib. 204. *ἀπαλλαχθεὶς γόων* Hip. 1181. *κλύει τις γόων;* Al. 88. *ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γόοισι* An. 92. *κατοιμῶξαι γόοις* ib. 1160. *θανόντα γόοις κατάρξομαι* ib. 1199. *ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος* Sup. 71. *ἄπληστος χάρις γόων* ib. 79. *ἄπαυστος γόων* ib. 82. *ἐπίπονον εἰς γόυς πάθος* ib. 85. *τίνων γόων ἤκυσα;* ib. 87. *ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόυς* ib. 839. *γόοισιν ὀρθρευομένα* ib. 977. *γόων ἅλις* ib. 1147. *ἀναστενάξω γόοις* Iph. T. 657. *παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι* ib. 860. *ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα καταστένυσ' ἔχεις* Tr. 316. *πρὸς τὰς τύχας—τὺς γόυς ἔχε* Hel. 328. *μὴ προλάμβανε γόυς* ib. 346. *πάρεισι γόοι* Ion. 769. *γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ* ib. 1459. *ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς* Her. F. 110. *συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόυς* ib. 488. *γόυς ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν* El. 59. *γόυς νυχίυς* ib. 141. *ἐννέπω γόυς* ib. 144. *φροντίζειν γόων* Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. *ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν* Ph. 149. *γοργὸς ὁπλίτης* An. 459. et 1124.

Γοργοφόνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. *τὸ Γοργῦς κάρα* Or. 1521. *Γοργὼ χαλκῆ* Rh. 306. *Γοργὼ πάνοπλος* Hel. 1332. *σταλαγμὺς αἵματος Γοργῦς ἄπο* Ion. 1003. *χθονίας Γοργῦς* ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. *ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν* Or. 1520. *κάρα Γοργόνος* Ph. 459. et El. 856. *Γοργόν' ὡς καρατόμῳ* Al. 1121. cf. Sup. 322. *Γοργόν' ἔτεκε Γῆ* Ion. 989. *Γοργὼν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων* ib. 1421. *νυκτὸς Γοργὼν* Her. F. 882. *ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος* ib. 990. *φυὰν Γοργόνος ἴσχειν* El. 461. *Γοργόνος τρίαιναν* Er. fr. I. 51. *Γοργόνων Λιβυσσᾶν* Bac. 988. *Γοργόνες* Ion. 225. *δρακόντων ἰὸν ὢν τῶν Γοργόνων* ib. 1015.

Γοργωπός. *γοργωπὺς ὄφεις* Her. F. 1266. *βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν* Rh. 8. *γοργωπὸν πάλλυσαν ἴτυν* Ion. 210. *γοργωπὺς κόρας* Her. F. 868.

Γοργώψ. *γοργῶφ' ὑπερτείνυσά συ κάρα κύκλον* El. 1257. *αἱ κυνώπιδες γοργῶπες* Or. 261. *γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ* Her. F. 131.

Γυνεὺς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γῦνυ, poët. pro *γόνυ.* *ἱκετεύω σε τῶνδε γυνάτων* Hec. 752. *σῶν ἔχοιτο γυνάτων* ib. 839. *ἀμφὶ γύνασι πίπτοντα* Al. 950. *γύνασι δεσπότυ χρίμπτων*

An. 529. δύλοις γύναισι προσπίτνω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γονάτων ib. 893.

Γραῖα. ἄγησαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσγανον χερὶ λαβῦσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενῦς Sup. 1116. γραῖαν πεσῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450.

Γράμμα. ὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιῦτ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταύτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὺς ib. 954. τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίςων γραμμάτων ib. 322. κύφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἢν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὑφανταὶ γράμμασιν ὑφαὶ Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτὺς τύπυς Hyp. fr. XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κἂν γραῦς ὄληται Al. 57. δύλα γραῦς Tr. 140. πῦ γαίας δυλεύσω γραῦς ib. 191. δύλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχυ ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἥν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἄν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτυ πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τύτων ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτυ πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τὺς νόμυς βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἣν ἐκσώσῃς γραφὴν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδῦσα καὶ κλύυσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀςερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρυς γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρυς γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπυς γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσυς γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλυ γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβυ Ph. 244. χρυσῦ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεῦ γύαλα ib. 233. et 245.

Γύης. σπερῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.

Γυία. εἰς βαθυσπόρυς γυίας Ph. 673.

Γυῖον. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382. λάχνα γυίων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα ςόλον Alop. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππυς Hip. 1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνῆτες Ph. 1154.
Γυμνήτης. γυμνητῶν μόναρχοι Rh. 31.
Γυμνός. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου τολίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὦμον Ph. 1405. πορεύου γυμνὸς Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεὶς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.
Γυμνοῦν. λευκὰς ἐγύμνου σάρκας El. 823. γυμνοῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.
Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τοὺς γυναικείους γόους Or. 1022. θιάσους γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικείαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικείους φύσεις An. 957. γυναικείοις κουραῖσι Hel. 1059. γυναικείαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικείῳ γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾶν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.
Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.
Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.
Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.
Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυχὴς γυνὴ ib. 785. οἷα δὴ γυνὴ Or. 32. et An. 912. ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507. γυναικὸς οὕνεκα ib. 521. γυνή περ οὖσ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip. 494. et Œd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίσταν Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίου τύχας ib. 1041. γυνὴ εἶ An. 85. δούλης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δούλῃ ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρὶς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἄμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. δούλη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. τὴν φρονοῦσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. προστατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ κακῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 2. ὦ παγκακίστη καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δοῦναι χαλινοὺς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθου μηδὲ τὰ ᾿ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. πάντων ξυσμαχώτατον

γυνὴ ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νέᾳ γυναικὶ ejusd. fr. V. γυνὴ πάντων ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI. ἀμνήστευτος γυνὴ ejusd. fr. XI. γυνὴ ἐν κακοῖσι—πόσει ἥδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 1. πιστεύειν χρὴ γυναικὶ μηδὲν St. fr. VI. 2. γυνὴ νηπία ejusd. fr. VII. 2. γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακὸν Fr. inc. LIII. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδροκτόνου γυναικὸς Fr. inc. B. 29. 1. γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518. et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614. 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129. et 1310. Hip. 574. 656. et 841. Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236. 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph. A. 837. 841. 999. 1257. et 1621. Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr. 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81. 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255. 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603. Her. F. 497. et 530. El. 1152. Antiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp. fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὦ γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337. et 525. Al. 1064. An. 117. et 206. Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981. Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309. 329. 379. 402. et 422. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι γεραιὰ Hip. 267. γύναι 'Ιλιὰς An. 141. ὦ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269. ὦ γύναι μοι Her. F. 626. βασίλεια γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An. 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. 'Ιδαίαισιν γυναιξὶ ib. 355. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα; ib. 886. νόμος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095. γυναῖκας ἀνοσίους Or. 517. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. γυναιξὶ δουλεύειν ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν Εὐίοις ib. 660. οὐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὦ φίλα γυναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμὲν An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug. fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι ὕσιν An. 354. γυναῖκας σώφρονας ib. 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. 'Ελληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 763. οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, οὐ παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib. 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ τέχναι μέλουσι Dan. fr. VIII. 1. λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν πέρι Inus fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr. inc. CCXIX. γυναῖκες, *o fœminæ*. Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med. 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790. Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El. 215. Alcmæon. fr. XII. 1. et Er. fr. I. 14. ὦ γυναῖκες Hip. 565. et 1154. Bac. 1038. et Hel. 557. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803. Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214. Τροιζήνιαι γυναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες An. 1048. γυναῖκες 'Αργεῖαι Sup. 1164. ὦ λιποῦσαι Τμῶλον γυναῖκες Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604. φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr. II. 1. ὦ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252. πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. : δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.

Δᾳδεχεῖν. δᾳδεχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.

Δάζεσθαι. κἀμὲ θηρσὶ δώσεσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασαι Her. F. 1329.

Δαί. τί δαὶ Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978.

Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.

Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec. 470.

Δαίδαλος. Δαιδάλε τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλυ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἀτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίυς Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμυς ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.

Δαΐζεσθαι. δεινῇ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914.

Δαιμονᾷν. δαιμονῶντας Ph. 895.

Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον ὐχ ὁρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἐτιν ὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.

Δαίμων. λώβαν σοι ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτυ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλέσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δυλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ὐκ ὐν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει συ δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' ὐ προσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ ib. 241. δαίμονα συγνὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τὐμῦ δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τῦ 'μῦ νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. σεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τὐμῦ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔῤῥει δαίμων ib. 204. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχυ ib. 768. φονεύσα δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ' ὁ δαίμων ὐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυτόνυ Hel. 212. τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλῦ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βύλεται ib. 1353. τὰ τῦ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ὅτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἴῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίςης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γᾶν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάςασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίςην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίυς δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσυσιν οἵδε Iph. T. 267. ὐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ ςαθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῦσα δαίμοσιν ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίςῃ γαςρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνυς δαίμονες παύσωσί μυ ib. 1081. τὺς εὐγενεῖς ὁ τυγῦσι δαίμονες ib. 1694. μεγίςῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνυσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῦδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371.

Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαΐοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάϊοι φόνοι Her. F. 914. δαΐας τόλμας An. 838. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512.

Δαίς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπυ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλυς εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόυ ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίυ δαιτὸς ib. 689. λωτῦ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ὃ δαῖθ' ὁπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ El. 414. εὕροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαιτὶ κοινωνὸν ib. 637. δαιτὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3. δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 201. δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. παρῦσι δαῖτες ἔςωσαν φίλοις ib. 1131. τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χειρῶν Iph. T. 873.

Δαιτυμών. τῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 606.

Δάκνειν. μή τι σὴν δάκω φρένα Ph. 386. et Her. 484. ὐκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ φιλότιμον τὐμόν; Iph. A. 385. δάκνυσι τὐς τεκόντας ib. 689. ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει σ' ἀδελφὸς,—; El. 242. αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτὐς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνυσιν Œno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip. 696. τῦτό σε δήξεται Med. 1370. νὶν δήξομαι δράσας τάδε Bac. 351. ὕτω ἂν μάλιςα δηχθείη Med. 817. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ. καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πόθῳ δεδηγμένοις παίδων Dan. fr. X. 6. δηχθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284. θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυ et δάκρυον. ὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477. Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. ὃ καταςάζω δάκρυ Hec. 760. κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. πεύκινον δάκρυ ib. 1200. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὄσσων βυλεῖν δάκρυ ib. 1396. cf. Ion. 1369. ἄγει δάκρυ Al. 1084. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. ςάζειν δάκρυ ib. 1467. et Antiop. fr. XL. 1. εἰς θυμόφυλον ἀναμετρυμένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. δάκρυ ςαλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγυ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυον ὄμματ' ὐκέτι τέγει Iph. A. 888. ὐδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. πολὺ δάκρυον Hel. 368. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. δακρύων ὁ κενὸς Hec. 230. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἀπελθε Or. 295. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ib. 335. sq. δακρύων ἔπλησεν ἐμὲ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δάκρυα εἴρηκα ib. 676. δάκρυα γῦν γένοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829. εἰς δάκρυα πορθμεύυσ' ὑπόμνησιν κακῶν ib. 1032. λήξασα πενθίμων δακρύων Ph. 1078. δάκρυά σοι γενήσεται ib. 1268. πολλοῖς ἐπῄει δάκρυα ib. 1379. ποθεινὰ δάκρυα ib. 1726. ὄψιν ἔπλησα δακρύων Med. 905. δακρύων αὐγὰς Hip. 740. δακρύων φέρων μέλος ib. 1178. πένθη μέγιςα δακρύων καρπύμεναι ib. 1427. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος ib. 1464. πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph. A. 650. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 49. δάκρυα ἑτοιμάζυσι ib. 454. πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα ib. 1127. κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. δάκρυα παρέξω ib. 1215. δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἁμέτερα ib. 1488. δάκρυα προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον ib. 832. δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέυσα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τὐς δακρύων ἐλέγχυς ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσσετε μέλεσι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν ib. 604. ὐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib. 1131. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145. εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. σύνοχα δάκρυα Hel. 171. δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων ib. 196. cf. v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις ib. 465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δακρύων ἐμῶν πέρι Ion. 248. ὁρῶ δάκρυα

ib. 676. ἀπαντᾷ δάκρυά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἐμοὶ δάκρυα, λουτρὰ ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἅλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδοὺς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτήξουσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω ib. 528. δακρύοις καταστένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκουσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ὃν ἠγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρηΐδα Ion. 242. στάζουσι κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις στένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοισι τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσειν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μου βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσι διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνου πατρὸς Iph. A. 1242. δάκρυσι κατάωρα στένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. δάκρυσι χεύω El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδοῦμαι ib. 452. δακρύσῃς μηδὲν Tr. 458. καταλειπομέναν σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας Bac. 1370. ὥστ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα, scil. τλαίην Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμαυτόν, ἢ πόλιν, στένω δακρύσας; Ph. 1321. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἵσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσσαν ἱεῖσα, scil. φωνὴν Ph. 327. τὰν δακρυόεσσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκούσας Iph. A. 792.

Δακρυῤῥοεῖν. τί δακρυῤῥοεῖς; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυῤῥόει Sup. 289. τὸ τέκνων στερομένην δακρυῤῥοεῖν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. ὃ δακρυῤῥοεῖς Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυῤῥοοῦσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοοῦν (ita enim leg. pro δακρυῤῥοῦν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυῤῥόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόους Sup. 773. δακρυῤῥόους τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλους δικὼν ib. 1469. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλιε Ἄπολλον Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, *nom. ins.* Ion. 919.

Δαλός. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τῶ—δαλῶ ib. 469. μέγας δαλὸς ib. 470. δαλῶ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἅψησθε τῶ δαλῶ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—τείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾷν. δαμάζει σῶ βίᾳ σίδαρον Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πώλως ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πώλως Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἄργει δμαθέντα Iph. T. 229. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίσῃ Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄτυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς Or. 843. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διαφόρων σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμω δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίστην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. ὦ δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπω κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ὥσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυτολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσω δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὁρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος τερηθεὶς ib. 227. μονωθεὶς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ ὡ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἕκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τῶ ταλαιπώρω δάμαρ Iph. T. 555. ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκων ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβωλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται ib. 125. ἄγων ἥκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίσω φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διωλέσας δάμαρτά τε El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεὰ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πρατίδων φῦλα πόντω—δάμναται Æol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ὡκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, *Acrisii filia* Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ὥ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. σράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. σρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνῶνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν σρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διάγγελον ib. 352. πλῶν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναϊδῶν ςρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγυσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ιδῶν) μ' ἕξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεςὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριςον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριςοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριςεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ' —ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὁπλοφόρυς Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλυ ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δανάων Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναὺς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, *nom propr. viri* Ar. fr. II. 1. ὃ φασι Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τῦ Δαναῦ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμὸς πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κύφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρῦδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεῦ Ion. 121. εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεῦ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. *Ganymedes* Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίυ γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνυ πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῦ Δαρδάνυ Cy. 582. Δαρδάνυ πόλιν ἑλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρός. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνυ πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, *adverb.* μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δᾴς. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἐτειον δασμὸν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερὺς ἀνέσχε πτόρθυς Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296. ςεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ ib. 1247. ὦ καλλίςας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὁλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρυς λαβῦσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινός. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρυσίας; ib. 1005. τί τἀῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. Φοίβυ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ὁ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὁ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὁ πόνυ πολλῦ με δεῖ ib. 23. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρυς δεῖ βροτῶν εἶναι θεὺς Hip. 120. ὁ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An. 766. ἦ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἓν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἑνὸς μόνυ δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. ὐδὲν κελευσμῦ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέῃ Rh. 148. ἤν τι δέῃ ib. 521. μακρῦ δεῖ σε καὶ σοφῦ λόγυ ib. 837. ὐδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἃ δεῖ μάλιστα ib. 655. ὐκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὁ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί συ δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ὃ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθυς τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. ὐδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ τυχεῖν; El. 1017. ὧν πόλει δεῖ Æol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίυ Bel. fr. XVII. 12. σιγᾷν, ὅπυ δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾷν, ἃ δεῖ με ib. 3. ἦ πολλῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ θεὺς σέβειν σε κατθανύμενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup. 354. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δείδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ὁ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάθοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; Tr. 1165. οἵ σ' ὐκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθείη El. 30. μὴ δείσῃς τάδε Eu. fr. IX. 1. δείσας ὑπεξέπεμψέ με Tr. χθονὸς Hec. 6. ὔτε τὺς γῆς νέρθεν, ὔτε τὺς ἄνω δείσας ib. 792. θανεῖν σε δείσας Ion. 1564. δείσας, μή τῷ παῖδας Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δείσαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὃ καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270. μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν ὐδένα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ Hip. 518. δέδοικα, μή συ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἕν συ δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι Sup. 179. φόβυς πονηρὺς καὶ κενὺς δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ὁ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ' αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος συ τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὁ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίστων τἄκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ' ὐκ ἔτ' εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ' ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα—σοφῦ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δεδοικὼς, μή τι γῆ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. ματρὺς ἔδειξε τέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. πῦ τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δεῖξαι 'Αργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῦ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι ib. 820. ὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἅ νιν δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δεῖξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγὼς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δεικνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἶ Al. 643. ὄμμα ὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, οἷον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγώ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τὐπιὸν σέλας θεῦ ib. 331. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυστηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἃ ὐ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγυσαν ἔνδικα ib. 970. δεῖξον σὴν νικηφόρον ἀστοῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρυς, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῦδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν 'Ηρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι ib. 1215. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθυ θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δεῖξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ὐδ' ὄναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐςὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 6. δείξω 'Αργείοισιν 'Αχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῦ Œd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὸς Tem. fr. XIV. 2. ὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφη τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαυτὸν Bac. 50. δείξας ἄςρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208.

Δείλαιος. τὸν δείλαιον γέροντα Epist. III. δειλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δειλαία δειλαίαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δειλαίας Ph. 1294. χέρα δειλαίαν Sup. 279. δυλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἁ δειλαία νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δειλαίᾳ El. 183. δειλαία, o misera Med. 1265. δειλαίυ γήρως Hec. 157. et γήρᾳ δειλαίῳ ib. 203. ἁ δειλαιοτάτα Al. 263.

Δειλία. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δειλίᾳ με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλίᾳ μένειν Her. 701. αὐτῦ δειλίαν (i. e. δι' αὐτῦ δ') ib. 814. δειλίαν ὄφλειν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανέμεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὕπο ib. 289.

Δειλός. δειλὸς ὥς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. ὡς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλῦτος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ὖτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316.

Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἦλθε Hec. 93. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τῦδε δείματος Med. 284. ὖτ' αὖ τὸ νῦν συ δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τὐλέθρυ Iph. T.

485. Ἐριννύων δεῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δεῖμά μ' ἄγει Hel. 319. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δείματος El. 767. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δείματ' ἀκύειν Rh. 34. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. δειμάτων ἔξωθεν ib. 723. δείματα Φρύγια El. 457. τυράννων δείματα ib. 711. δειμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δειμαίνειν. δειμαίνω, δειμαίνω Hec. 185. πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν Or. 543. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δειμαίνω νιν, μὴ ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 39. δειμαίνεις τί; Hip. 519. δεῖμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ὡς σὺ δειμαίνεις ib. 875. ὐκ ἐδείμαινον θανεῖν Rh. 933. δειμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δειμαίνεις δόλον; El. 834. δειμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δειμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δειμαίνυσ' ἐμὸν Hec. 54. δειμαίνυσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δειματῦσθαι. δειματυμένη An. 42.

Δεῖν, *vincire* An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κᾆδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. τόν γε δήσαντ' εἴπ' Her. F. 1124. δήσαντες σὲ κλῳῷ τριπήχει Cy. 233. λύπᾳ εὐναίᾳ δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237.

Δεινός. δεινὸς χαρακτὴρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινὸς φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινὸς Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινὸς ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινὸς παλαιστὴς Sup. 704. ὐκ εἰς σὲ δεινὸς Iph. A. 480. δεινὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. δεινὸς κλύδων ib. 1379. δεινὸς ἄνεμος ib. 1394. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἴσι δεινὸς ἦν Bac. 854. δεινὸς σύ, δεινὸς ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. δεινὸς οἶνος ib. 674. δεινῦ φόβυ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντυ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινὸς Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ ὐκ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργὴ ib. 520. et Iph. T. 987. ξύστασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνυ χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεὸς Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγυσα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυρρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινόν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. cf. v. 885. ὐκ ἔστιν ὐδὲν δεινόν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377. δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρόμημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι δεινῷ ib. 1503. ὅ τι δράσεις δεινὸν Med. 356. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν τοῦθ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δεινὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067. cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βάσταγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν· τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc. LIII. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. συμμάχους ταράσσειν δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib. 1259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. οὐ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ δεινὸν προσπόλου Hel. 507. ὄρυγμα δεινὸν τύμβου ib. 553. δεινὸν τέρας Ion. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. ἔχει τὶ δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δεινὸν ib 978. φρενῶν ταράγματι δεινῷ ib. 1092. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327. δεινὸν ἴχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων φίλτρον Alcmèn. fr. VI. 1. τὸ λέγειν εὖ, δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV. 9. δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν οὐ δεινὸν ib. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. οὐ κατθανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103. δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν στενάξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγξατο δεινὸν An. 1149. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. δείν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τἀπιτίμια Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν ib. 1097. ἐξειργάσαντο δεινὰ ib. 1169. ὅς τὰ δείν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δείν' εἰργασμένος ib. 396. οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους ib. 413. δράσας δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib. 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται ib. 277. τἆθλα δεινὰ ib. 1268. ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δείν' ἐγὼ τλὰς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535. et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. δείν' ἔπραξας ib. 1325. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. δείν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942. Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303. οὐχὶ δεινά; ib. 331. et Ion. 1406. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινά σοι σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δείν' ἰδὼν Cy. 374. δείν' ἔπαθεν Her. 296. δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib. 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν El. 85. cf. v. 682. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντυ Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. Θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δέ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τὺς σὺς εἰς οἴκυς ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τἀλλότρια Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον ὄσι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέσυ Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα πρῦθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγωσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυςίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασῦ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντυ δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρυ δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. ὐδὲν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰϋγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ Θεὸς ὐδενὸς Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτὺς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σῦ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπίκυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. ὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἢ μυ δεόμενοι; El. 343. ἐπεςείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιςεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθόντας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω συ δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίυ δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαςα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ συ ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτυ πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτυ διαπτυχαὶ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφὶς, nom. propr. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφὶς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφὶς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφὶς, nom. piscis. ὁ φίλαυλος δελφὶς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφῦ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὺς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἥκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῦ θεῦ ib. 54. ὦ Φοίβυ Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριστεῖς ib. 416. ἐξεγνωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀείρατέ μυ δέμας Hec. 63. φδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότυ δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνιται δέμας Or. 40. τί ὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακυφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. παρθένυ δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τὐμὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μυ δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχυς ἁγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τὔπισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς ὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκυφίσθην δέμας ib. 1392. ὀργαὶ κατασκήπτυσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσῆῖξαι δέμας ib. 1066. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας δεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλλιστον δέμας ib. 1279. τέκνων θανατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεὶς ib. 1106. Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. ὃ παρέξω σῷ πόσει τὐμὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνυ κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφερεστέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφῦντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὔπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσῦντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. τὸ 'κφοβῦν σ' ἐκ δεμνίων ib. 312. πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσῦσα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ὐκ ἐν δεμνίοις πυκνὴν ἄμυνιν δεξιύμενοι Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμνίοις Cy. 497. γεραιὰ λεπῶν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μύσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίε δενδρῶτι πέτρα Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε ib. 951.

Δεξίμηλος. λεῖπε δεξίμηλον δόμον θεῦ An. 129. βωμῦ δεξίμηλον ἐσχάραν ib. 1139. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935. et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχυς δεξιὺς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec. 342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070. Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel. 1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ sine addito χεὶρ Hec. 753. Or. 474. Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip. 333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813. Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866. et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy. 678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et 1597. Her. F. 470. El. 812. et Meleag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med. 21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et 705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιῦσθαι. πυκνὴν ἄμυτιν δεξιύμενοι Rh. 419.

Δεξίπυρος. δεξιπύρυς θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν Iph. A. 1182.

Δεξίωμα κάλλιςον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλῆρες λαβὼν δέπας πάγχρυσον Hec. 527. τὸ ἀςερωπὸν ὐρανῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5 et sine τὸ v. 480. νεβρῦ ςικτὸν δέρας Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. πύρσ' ἔχυσα δέργματα Hec. 1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib. 877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας ib. 1042. παρθένυ πρὸς δέρῃ ib. 1194. σφάζε παρθένυ δέρην ib. 1199. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ ib. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρῃ ib. 1653. ςρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812. φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875. cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρθένυ δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπάειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα ῥίπτυσα Bac. 863. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. πάρεςιν φασγάνῳ δέρῃ Her. F. 319. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν ib. 987. δίδυ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι Ph. 169. σκιάζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζυσα δέρᾳ Hip. 771. φάσγανον δέρᾳ θῆκέ μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα νερτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρκομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε ςείχοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr. 702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip. 1163. τὰν ἅλιος δέρκεται ib. 1279. ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285. ὑ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέδορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel. 348. ὧδε δερκώμεθα Ion. 208. ὐκέτι νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ δεδόρκατ', ὐδὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ὀ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. τυγεῖ δεδορκὼς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τοῦ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ τέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγὼν ib. 791. μηκέτ' ὦσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίους χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἷλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρους ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης Bac. 444. κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις ib. 518. πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὕπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. 'Ιξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. δεσμὰ ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου Rh. 567. δεσμὰ ποδῶν Bac. 447. δεσμὰ διαφυγὼν ib. 647. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμὰ παιδὸς ib. 1123. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὧν ἐδέσποζον προτοῦ An. 929. οὐδεὶς 'Αχαιῶν τοῦδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμοῦ Sup. 518. τὴν ἑπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύστηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμὴ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ὀ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάνῃ Iph. T. 445. ὀ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβουλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε ἐς οὓς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως οὖσα ib. 734. σπουδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ὀ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνᾳ ib. 1103. ποῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ὅ φασι δοῦναι—δέσποιναν ib. 1186. πετρορριφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. δέσποινα, o domina Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας ib. 228. δέσποιν' 'Αθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ύνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς ib. 101.

Δεσπότης. εἰσορῶ δεσπότυ δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔτ' ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. οἴκων δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπόταν An. 1199. δεσπότῃ σημήναθ', ὅνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότυ πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρυνὸς δεσπότυ—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότῃ εἰπόμην Bac. 1044. ἔχυσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ὐκ ἴσασι δεσπότην—οἷός ἐςιν ib. 90. γενῦ τοῖσδε —δεσπότης Her. 231. ἢν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβυμένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἶ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότῃ ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέςηχ' Her. F. 141. ὅ ποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτήσατο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλυ δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότυ φρυρήματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τἀναντί' εὔχετο ib. 808. δεσπότης ἀνιςορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ὐδεὶς δεσπότας (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὑμῶν φρένας Hec. 359. δεσπότας κεκτημένος ib. 397. εἰσήκυσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὺς νεωςὶ δεσπότας ib. 617. δεσπότας ὐ λοιδορῶ ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις ib. 823. θεὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχῦσι δεσπόταις ib. 287. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκύρημα δεσπόταις ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπόταις φίλος ib. 210. τύτυς ἀνάσχυ δεσπότας δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπόται ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 391. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπόταισι πιςὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ ib. 312. πάλιν μολῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιύτων δεσπόταισιν ἄγγελος εἴην Rh. 264. δεσπόταις τευχεσφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονύμενος ib. 871. δεσπότας κληρυμένων Tr. 29. δεσπόται μ' ἄγυσιν ib. 577. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι ib. 659. χρηςοῖσι δύλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσυσι δεσπόταις ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμυς δεσπότας ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Hel. 446. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὅςις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπόται με Ion. 233. εἰς ἀπίςυς δεσπότας ib. 751. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδὺς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπόταις θυμύμενοι Her. F. 277. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεςι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δύλυς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. ςέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότας χρηςὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2.

Δεσπότις. δεσπότιν ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότιν δόμων Med. 694. δεσπότιν ςένυσιν Al. 951.

Δεσποτίσκος. ὦ δεσποτίσκε Cy. 266.

Δεσποτοῦσθαι. σῇ δεσποτούμενον χερὶ Her. 884.

Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. cf. v. 1159. ὄνυχι γέννν ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέτρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι Al. 182. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

Δεύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα βάκτρυ Tr. 276.

Δεῦρο. ἔνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα δεῦρο Κασσ. φέρεις; ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215. δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς ἥκει δεῦρ' ἔχυσα ib. 1113. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρο ib. 1440. δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε ib. 1663. ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98. cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν ib. 280. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. προσῆγον ἄν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ' ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποστρέψας ib. 1022. ἕως ἂν ἵππυς δεῦρο Θρ. ἄγων ἔλθυ ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχυσ' ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534. τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες ib. 619. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ' ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib. 171. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μυ ποδὸς Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε ib. 630. ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν ib. 1377. Δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό συ τέψω κάρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα ib. 942. τὰ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει Hel. 767. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις ib. 1258. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724. ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.

Δεῦτε Med. 894.

Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017. νοσφιεῖς με δευτέρυ νεκρῦ; Al. 44. ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τῦ δευτέρυ χορῦ Bac. 680. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508. δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δευτέραι φροντίδες Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τῦ κόσμυ Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes. fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372. τάδε δεύτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύτερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύτερον, *adverb.* τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. τί βύλει δεύτερον μαθεῖν ἐμῦ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον Or. 931. σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα Ph. 604. τὸ δεύτερον (*deinde*) προνοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her. 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095. δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.

Δέχεσθαι. τέλος δέχυ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μυ ib. 535. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. μήθ' ἡμᾶς τέγαις, μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιτὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχυ ib. 245. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἓν ib. 1053. μήθ' αἷμά μυ δέξαιτο κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένυ δέχυ πόδα ib. 1217. μύθων αὐθαδέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 175. τίς με δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. ὅτ' ἄν τι δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον ib. 713. δέχυ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγυς ib. 773. ὑκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ὅ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v. 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀναδέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq. ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἆρ' ἄν τι μυ δέξαιο βυλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέγμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697. μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μυ σάρκας θανόντος ib. 1030. ὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχυ Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται ξεῖνον ὑστερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχε κόσμον τόνδε ib. 621. ὁ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—δέχοιτο ib. 747. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐδεξάμην ib. 753. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil. τοὺς ξένους) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778. ἑταῖρον συγγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib. 781. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατο ib. 858. δέχου εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω ib. 631. δέχῃ τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον ἐς οἴκους ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. ποῦ με δέξεται γάνος στρατηλατῶν; 1149. πῶς δέξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε ib. 616. δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν ib. 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὅρμους ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἡδέως τοῦτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τάφος ποῖος δέξεταί με; ib. 625. δέχομαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' οὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295. δέχου τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib. 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525. οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835. ὁ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. cf. v. 769. δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ ib. 1166. σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ib. 416. ὡς εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—στρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. λόγους ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ' ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει, δέξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχου ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα ib. 1212. ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. ὁ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις ib. 393. τί τοῦσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους; ib. 405. δέξαι βοτρύχων ἀναδήματα ib. 882. στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχου ib. 888. τίς πόσις με δέξεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά μου δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2. τίς ἄν σε νύμφη—δέξαιτ' ἄν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπνουν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. τούτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα κἂν ἐδεξάμεθα Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλῆρον ὁ δεδεγμένη Hip. 1057. ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν Or. 1119. ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα ib. 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949. ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr. VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105.

Δηΐφοβος, *nom. propr. viri* Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήριοι Hec. 235.

Δηλαδή. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κούραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνῦσι Her. F. 687.

Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Δηλονότι Epist. V.

Δῆλος. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. ἔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάςασις Med. 1197. δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τέτῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ An. 835. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560.

Δηλῦν. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλε ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τἄργον ib. 1129. τῦτον ἄξιον νόμιζε δηλῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.

Δημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.

Δημηγόρος. δημηγόρυς τιμὰς Hec. 254.

Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δήμητερ ἑςιῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυςήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεὰν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιῦ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος ςάχυν Cy. 121. σφάξαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.

Δημιυργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.

Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονῦσι δήμυ μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέςερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προςάτην τῦ βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δήμῳ πιςὸν ib. vers. 3. δήμυς ἔσωσα Cress. fr. X. 2.

Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχὴς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήςυς τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν El. 643. αἰσχρὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.

Δημοχαριςὴς Hec. 134.

Δὴν, adverb. Rh. 480.

Δηῦν. δηώσας ἐχθρὺς Her. 995.

Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ὐ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκύμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθῦμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δηὼ, Ceres. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῦ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ ςρατῦ ib. 889. διὰ σῦ ib. 1004. διὰ τέλυς ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβυ ἔρχομαι ib. 755. δι' ἄςεός σε ὀχήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρυ Or. 862. διὰ παρηΐδων ib. 959. διὰ βοςρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθυ ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἔχθρας καὶ φόνυ μολὼν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῦ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγυ Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλῦ ib. 1421. διὰ μέσυ αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίυ ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὤτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχυ βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρῦ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνυ χωρῦσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηΐδος ib. 76. διὰ τέλυς ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγυ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀρφναίας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνυ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῦ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσυ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ τέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρυ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφυ βαίνων κελεύθυ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπυδῆς ib. 212. δι' αἰδῦς ib. 441. δι' ἄστεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάῤῥυ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαιρῶνος μέσυ Bac. 1140. δι' ἀμφιτρῆτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξυθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθυ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ τέγυς Dan. 32. τῦ σεμνοτάτυ δι' Ὀλύμπυ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφυ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ τόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σὲ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνυ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλυ πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμὰν ib. 1292. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν ib. 1398. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλυ βιότυ ib. 195. διὰ πόντιον κῦμα ib. 753. διὰ Μύσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τὺς ἐμὺς γάμυς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυντηρίας ib. 1356. δι' ἅλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ τέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρυ διὰ τόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχὲς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπυς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβὰς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλῦσι Rh. 117. ἢν λυθῇς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ὅς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῇς τρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τὺς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγέλλει τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.
Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίοτον Med. 1355. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521.
Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.
Διάγνωσις. σοῦ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.
Διαγράφειν. διάγραφ' ὡς οὖσαν κακὴν El. 1073.
Διαγωγὴ ἄμεμπτος Epist. V.
Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλοῦτον Ion. 478.
Διαδιδόναι. διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.
Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991.
Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79.
Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.
Διάδρομος. διαδρόμου λέχους El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.
Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.
Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.
Δίαιμος. δίαιμον ὄνυχα Hec. 656.
Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.
Διαιρεῖν. ὁ διῄρηχ' ὁ θεός, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἤθρει διαιρῶν El. 839.
Δίαιτα. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ἰόντας Fr. inc. CLXI. 2.
Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς; Cy. 157.
Διακεῖσθαι. ὡς διάκειμαι Tr. 113.
Διακενῆς Tr. 753.
Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρους ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένους Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.
Διακονεῖν. διηκόνουν (*ministrabam*) Cy. 405. διακονοῦσα κρυπτὰ Ion. 396.
Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.
Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτοὺς Alex. fr. XII. 4. ᾅδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.
Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.
Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.
Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτου διακωλῦσαι Al. 34.
Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.
Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.
Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.
Διαλλαγή. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς οὐ τελουμένας Her. 820.
Διάλλαγμα Hel. 592.
Διαλλακτὴς κακῶν Ph. 471.
Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.
Διαλύειν. νείκους διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. τραπεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεὶς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις ὑ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6.
Διαμᾷν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρῇδα El. 1023.
Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχυ τὸ μὴ θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.
Διαμεθιέναι. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635.
Διαμείβειν. Ἀσιῆτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398.
Διαμοιρᾷν. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾄδυ διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὡς διεμοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.
Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.
Διαμπὰξ Bac. 992. et 1012.
Διάνδιχα Her. F. 1029.
Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας Sup. 57.
Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.
Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλῦσ' ἐν δόμοις οἰκυρίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι πόνυς An. 1218.
Διανύειν. ἥ σε—δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε Or. 1663. διαύλυς ἱππίυς διήνυσε El. 825.
Διαπαλύνειν. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166.
Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.
Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26.
Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγυς An. 333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.
Διαπερᾷν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ. δόρυ Ph. 1403. διαπερᾷν Μολοσσίαν An. 1249. ὑ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾷν Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339. τῦτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἥδιςα διαπεράσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθυς διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίυς διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. ςόμια διαπερῶσα Iph. T. 1392.
Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110.
Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel. 864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion. 353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ Sup. 841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν Iph. A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ Rh. 617.
Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel. 1324.
Διαπτᾶσθαι Med. 1.
Διαπτοεῖν. ςρατὸν φόβος διεπτόησε Bac. 304.
Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip. 985.
Διαπτυχή. δέλτυ διαπτυχαὶ Iph. T. 727. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.
Διάπυρος Cy. 627.
Διαπυρῦσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην Cy. 690.
Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφυς διηρίθμησε Iph. T. 966.
Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.
Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρπάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίυ χρηςήριον διαρπάσωσι Bac. 1335.
Διαῤῥοή. τέμνει πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. περῶσα ποταμίυς διαῤῥοὰς Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.
Διαῤῥὼξ ἁρμὸς Iph. T. 262.
Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὔσας κενὰς Ph. 401.
Διασιωπᾷν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567. αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.
Διασκέπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy. 554.
Διασπᾷν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec. 1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac. 339.
Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.
Διαςαθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίοτον—διεςαθμήσατο Sup. 202.
Διαςείχειν. ὃς διαςείχει θεῦ γύαλα An. 1093. διαςείχων πόλιν ib. 1091.
Διαςρέφειν. τὸν ὐδεὶς ἂν διαςρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο Pi. fr. VII. 2.
Διάςροφος. διαςρόφυς κόρας ἑλίσσυσα Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν διαςρόφοις ὄσσοις Bac. 1165.

Διασφαιρίζειν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.
Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.
Διατέγγειν. διατέγγει βωμὺς Iph. T. 404.
Διατελεῖν. χάριν Her. 435.
Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.
Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.
Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα ὑ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ὅτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.
Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίυ διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν ib. 587.
Διατριβὴ πολλὴ Ph. 758.
Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.
Δίαυλος. ὃ κενὸν δίαυλον ᾤκισαι τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδυ Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορύμενος Hec. 29. δισσὺς ἂν ἔβαν διαύλυς Her. F. 662. δισσὺς διαύλυς ἱππίυς διήνυσε El. 825.
Διαφέρειν. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρυσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον Rh. 600. ἄπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρυσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὔνοι' ὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρυσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὅπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.
Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τὐμὸν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγυσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν πόνυς Hel. 882. διαφυγὼν φόνον ib. 1629. διαφυγῦσα πολεμίυς Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.
Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα ὐ διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διά μ' ἔφθειρας ib. 1357. μὴ σὺς διαφθείρῃ γάμυς Al. 317. τὸ τῦ θεῦ γ' ὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 719. τὺς ἐχθίσυς γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τῦ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τύτυς πῶς διαφθεῖραί με δεῖ; Er. fr. I. 22. δῦλον ἐσθλὸν τὔνομ' ὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων Œd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρυσά με Or. 398. πειθὼ διαφθείρυσα τῆσδε Tr. 967. μῦ διαφθείρας λόγυς Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ᾗ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ Θησέως ὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. ὐ διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρὲν φρενῶν Or. 297.
Διαφθορά. φίλων διαφθορὰ Hip. 682. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ὅσας—εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.
Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρυν σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφορῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745.
Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρους πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾶν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιστον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κἄστ' οὐ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὗταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τοῦτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβροὺς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιούσδε τούσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τοὐμῷ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βούλομαι Peliad. fr. VI. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τοὺς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τοῦ διδάξαντος βροτοὺς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκου Hec. 299. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δοῦναι σφάγιον Hec. 305. ἠδίσταν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λῦσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσουσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δοῦναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. οὐ λύτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδου ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς ib. 940. οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατὴρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίςας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί σοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ὡδ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δῦναι θέλωσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὺς νεκρὺς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῦναι μέρος ib. 570. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ὐχ ὡς τάχιςά με σωτῆρι δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τὠμὸν Ἑλλάδι ib. 1397. ςέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1489. κλεινότατον ςέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλῦν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλῦν ὅριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βύλομαι δῦναι χοὰς Iph. T. 61. τῦτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ὁ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾗ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὺς ἐναντίυς λόγυς ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῇσδε δ' ὁ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1143. παῖδα δῦναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ὐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δῦναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδυ ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνυ τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ὐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δῦναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ὐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῦναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδυ ib. 553. δὸς ὅτω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκῦσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθῦσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόςον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δῦναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὺς λόγυς ἔδωκα ib. 489. ὅς ὐ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δῦναι τυράννοις ib. 559. ἤ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῦναι δίφρυς ib. 1046. δῦναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ ἂν διδῷς ib. 1273. διδύς γε μὲν δή, συγγενὲς μηδὲν δίδυ ib. 1275. cf. v. 1280. λυτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξύθῳ τὸν αὐτῦ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δῦναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῦ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὁ σθένος τῇ μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τῦσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδυ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ ib. 1398. δίδυ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. Ὀρέςην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. ξένοις δῦναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib. 675. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην ib. 676. χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμὰς ib. 678. σῶμα σκότῳ δῦναι ib. 960. Πυλάδῃ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ib. 1249. δότω πλύτυ βάρος ib. 1287. φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δίδωσιν εὔφρυρον κόραις Dan. 23. ἃ μή ἐςι τῷ πένηθ', ὁ πλύσιος δίδωσιν Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ ejusd. fr. II. 8. τὺς γάμυς δίδωσι τὺς πρώτυς ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χέρα ib. 32. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾧ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr. XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῦ βίυ μεταςάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Œd. fr. XI. 2. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. δῦναι πλυσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6. εἴ μοι τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι—δοίη θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάςῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ὁ διδὺς ἐγὼ Or. 1677. τὴν χάριν σοι διδὺς Ph. 449. τοῖς θανῦσι τιμὰς διδόντα ib. 1331. γάμων φερνὰς διδὺς Αἵμονι ib. 1581. τῷ πλύτῳ διδὺς τὸ πλεῖςον Sup. 407. διδὺς πολλὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει διδὺς ib. 884. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. θεῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ὐχ ὁσίας Ἕλλησι διδὺς Iph. T. 466. θεῦ διδόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα διδὺς προσφθέγματα Tr. 1184. χείλεσιν διδὺς ὀδόντας Bac. 621. διδὺς τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρὸς γῆν διδόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν διδὺς Her. F. 779. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλυσίῳ, τῷ τε μή, διδὺς μέρος Er. fr. II. 7. ἆθλα κοττάβων διδὺς Œnei. fr. VIII. 3. τῇ νόσῳ διδὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. διδὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. μισθὺς διδόντες Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ὔτε γέρας πατρί, ὔτ' ἔξοδον διδόντες ib. 882. θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίυ διεξόδυς θεᾷ διδόντες An. 1088. ὐ διδόντες ἀμπνοὰς ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. Ἰδαῖον βύταν κατάρᾳ διδῦσα Hec. 946. διδῦσα θόρυβον ib. 1111. σὲ μυρίοις πόνοις διδῦσα Or. 1663. τελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν Ph. 644. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα ib. 1745. διδῦσ' ἔρον Hip. 449. λίαν διδῦσα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδῦσα φάος Tr. 323. φίλον διδῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμυ διδῦσαν—κατθανυμένην Her. 580. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδῦσα Hel. 1650. διδῦσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν El. 1056. ἀπόφονον αἷμα δὺς ματέρος Or. 192. ἡδονῇ δὺς Ph. 21. δὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ib. 480. ὁρκίυς δὺς θεὺς ib. 484. ἀρὰς παισὶ δὺς ib. 1605. τὸν δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v. 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὺς Sup. 204. θεῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλλιςον ἔρανον δὺς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν δὺς Iph. T. 673. ᾧ πάντ' ἐγὼ δὺς τἀμὰ ib. 714. ἐρημίᾳ δὺς Tr. 97. ςρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δύς νιν ib. 296. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὺς ib. 372. θύρσον δὺς εἰς χεῖρα Bac. 25. μυρίον δὺς χρυσῦ ςαθμὸν ib. 810. δύς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς Ion. 1370. δὺς ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύςηνον Her. F. 1362. τὴν παῖδα δὺς ἐμοὶ Alcmæon. fr. XI. 1. πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν Tr. 1245. μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς τάφῳ δῦσα Or. 125. πικρὸν φίλημα δῦσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γόνασι σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν ib. 1221.

κοινὰς δῦσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δῦσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δῦσα τῦτο τῆς τύχης Hel. 931. ὑκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτυ δῶρον ὑκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσυσα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσυσα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμυς πόντυ πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διείδειν. ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾶςα— διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελαύνειν. ἧδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπη μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλυς Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τὺς κακὺς διεξιὼν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεννὰς ἡλίυ διεξόδυς An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὺς φίλυς διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διειργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεσθαι. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμυ διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τῦτο Ph. 1023. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται ςέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. κᾀμὲ διῆλθέ τι Sup. 288. πύλας διῆλθον ib. 753. διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κᾆνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διῆλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίυς μυρίυς μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθύσας ἔτη Hel. 113.

Διευνάζειν, vel ᾶν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phœn. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Διϊαύειν. τὸν εὖ διϊαύοντα Her. F. 1049.

Διϊέναι (ab ἵημι). ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. ςέρνα Πολυνείκυς βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διϊπετής. διϊπετῆ νεῶν ςαθμὰ Rh. 43. αἰθὴρ διϊπετέςερος Bac. 1266.

Διΐπτασθαι. ὃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτῦ σπυδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διϊςάναι. ἐκ διεςώτων Thes. fr. V. 11.

Διϊςέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ὑ σὲ τᾀμὰ χρὴ δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ὑ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

ΔΙΚΑ

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφοκόμον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ οὐ δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατρὸς δικαίου ib. 947. οὐ δίκαιος εἶ εἰς τὴν ἀποῦσαν Ion. 384. δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δίκαιος ἄρχειν χθονὸς ib. 1574. δίκαιος οὐκ ἔφυς Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαίου Alcmen. fr. III. 2. ὁ οὐ δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τοῦ δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. εἷς δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. στρατηλάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τοὺς μὴ δικαίους πεφυκότας Hip. 942. δικαίους δαίμονας Sup. 610. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν Her. 143. δικαίους ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεστέρους λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἔνδικος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρουσίαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ηὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον Her. 902. ἵν' ἦς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τοῦ δικαίου οὕνεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τἀντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. οὐκοῦν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. οὐ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τοὐμὸν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τοῦτό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. οὐκοῦν δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. οὐ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ᾖ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ᾗ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου ib. 547. τοῦ δικαίου ἕκατι ib. 570. κάλλιστά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. στυγεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἄρ' οὐ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς οὐσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἥτις τὸ δίκαιον οὐ σιγήσεται Inus fr. X. 2. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. οὐ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δίκαιόν ἐστιν Fr. inc. LII. 2. τοῦ δικαίου χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. οὐ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἦ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτούμεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. *εἰ δίκαι' ἐκεῖνα* El. 1096. *δίκαια ἦδ' ἔχει* ib. 1244. *δίκαια λέξας* Alex. fr. III. 3. *σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμῦ* Inus fr. IV. 3. *δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων* Tel. fr. XVI. 3. *τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχῦ κακὸν* Fr. inc. XVII. 2. *σιωπᾶν τὰ δίκαι' ὁ χρὴ* Fr. inc. XXII. *δίκαια, adverb.* Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1355. *τόνδε τῦ 'Ραδαμάνθυος δικαιότερον λέγω* Cy. 273.

Δικαιῦν. *νεκρὸς θάψαι δικαιῶ* Sup. 526. *τὸν 'Ελλήνων ὅρον φεύγειν δικαιῦτε;* Her. 191.

Δικαίως. *κρίνω δικαίως* Hec. 1131. *ὁκῦν δικαίως;* ib. 1254. *ὧν ὁ δικαίως ἀπελαθεὶς* Ph. 372. *ὁ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;* ib. 1644. *οἱ μὲν δικαίως* Med. 87. *ἄρα τὸν ξένον τυγῶ δικαίως* Al. 775. *δικαίως τὺς κακὺς ἀπολλύναι* Sup. 505. *ὁ δικαίως τῆς θεῦ τὴν πρόσπολον χραίνεις* Iph. T. 798. *ὡς ὁ δικαίως θανόμεθα* Tr. 904. cf. v. 962. *πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίυς ἄγοι ἡμᾶς;* Her. 188. *τὸν ὁ δικαίως τῷδ' ἐπάγοντα ϛρατὸν* ib. 773. *δικαίως δράσειεν ἄν τι πῆμα* Ion. 371. *γαίας τυραννεύσυσιν δικαίως* El. 878. *πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως* ib. 1189.

Δικαϛής. *ὅτοι δικαϛὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν* Sup. 252. *δικαϛὴς αἵματος* Her. F. 1150.

Δίκειν. *ᾗ μόσχος ἀδάμαϛον πέσημα δίκε* Ph. 643. *δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε* Bac. 600. 601. *Μυρτίλυ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντυ* Or. 992. *ἐς κόμας δακτύλυς δικὼν* ib. 1470. *κρᾶτα ὠλέναιν δικὼν βολαῖς* Ph. 669. *δικὼν ὀδόντας εἰς γυίας* ib. 672. *ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν* ib. 1426. *κράδεμνα δικῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς* ib. 1497.

Δίκελλα. *βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν* Ph. 1162. *λάζυσθαι χρεὼν δικέλλας* Her. F. 944.

Δίκη. *μὴ δίκην δώσυσιν* Hec. 803. Hæc dictio, *δίκην διδόναι*, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Œnei fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. *δίκας διδόναι* Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. *λεύσιμον δῦναι δίκην* Or. 613. *τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν* Hec. 844. *ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην* ib. 1253. *τίνει ταύτην δίκην* Or. 7. *ἀμαθέϛερος ὢν τῆς δίκης* ib. 417. *ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν* ib. 499. *ὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν* ib. 575. *τρισσοῖς φίλοις δίκη μία* ib. 1244. *δίκην ὑπόσχες αἵματος* ib. 1649. *δίκης βραβεῖς* ib. 1650. *σὺν δίκῃ ἥκυσι γῆν* Ph. 156. *ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει* ib. 455. *τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν* ib. 493. *πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποϛερῦμαι πατρίδος* ib. 495. *τῇ δίκῃ πικρὸν* ib. 530. *πῦ 'ϛὶν ἡ δίκη;* ib. 551. *ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ* ib. 788. *ὑκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* ib. 1645. *τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω* ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. *δίκη ὑκ ἔνεϛ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν* Med. 219. *δίκῃ ἀντιτίσασθαι* ib. 261. *δίκην ἐπίϛασαι* ib. 537. *δίκη Ζηνὸς* ib. 764. *τίσειν δίκην* ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. *δίκης ῥόπτρον* Hip. 1171. *δίκην τε καὶ λόγυς κεδνὸς ἔχω* Al. 39. cf. v. sq. *τὴν δίκην ὑφέξομεν* An. 358. cf. El. 698. *ὐδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην;* An. 440. cf. Sup. 183. *μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης* An. 551. *τίνι δίκῃ—ἄγυσί σε;* ib. 556. *ὅτε τῷ δίκῃ κρίναντες* ib. 568. *πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην* ib. 1003. *πολέμυς αὐξάνυσ' ἄνευ δίκης* Sup. 233. *σὺν δίκῃ ὁρμώμενον* ib. 328. *ἐξέδυ δίκης* ib. 416. *τὴν δίκην ἴσην ἔχει* ib. 434. *αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται;* ib. 530. *τὸ τῆς δίκης σώζων φάος* ib. 564. *ὅσοι δίκην σέβονται* ib. 595. *τῶνδε τισάντων δίκην* ib. 733. *πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ* ib. 746. *ὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει* Iph. A. 316. *τὸ σὸν πέρα δίκης ἔϛαι* ib. 397. *ἐς δίκην ἔϛην* Iph. T. 961. *πεισθεῖσαι δίκῃ* ib. 968. *ἀξίαν τίσει δίκην* Rh. 894. *κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις* Tr. 888. *τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι* Bac. 346. *λευσίμυ δίκης τυχὼν* ib. 356. *τῇ δίκῃ προθήσομεν* ib. 675. *σοὶ πάλιν ἀναϛρέψω δίκην* ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὀρέστη μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾷν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκῃ ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βουλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παραστάτας ἐσθλὸς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἣν δίκῃ θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκα. ποῦ δίκα ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκᾳ Bac. 737. ἴτω δίκα φανερὸς ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θανατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκα τοι δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίους κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγουσα Δίκη Phry. fr. V. 4. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. πότνια Δίκα τάδ' οὐ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκα Her. F. 738. 5) δίκην, *adverb.* πολεμίων δίκην Hec. 1162.

Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235.

Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408.

Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127.

Δίκτυον. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. οὐ δικτύοισιν Bac. 1204.

Δίκωπος. ὁρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτᾳ δικώπῳ ib. 446.

Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 353.

Δινεύειν. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευόσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192.

Δίνη. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἅλμας Hip. 150. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίου Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἁλὸς Tr. 83. Κασταλίας δῖναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084.

Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ Al. 126.

Διογενέτωρ. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122.

Διογενής. διογενεῖ κόρῳ Πρόκνης Her. F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. διογενὴς παρθένος Hel. 25. ὦ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ διογενὲς An. 1196.

Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχυ Hip. 560.

Δίοδος. διόδυς ἀνόδυς τείχων Iph. T. 888.

Διόθεν. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph. T. 354. φίλος διόθεν εἶ Rh. 455. ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι El. 736. κρυερὰ διόθεν θανάτυ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Διοίγειν. ᾗ ἂν διοίξῃς σφάγια Sup. 1204. ὄλβυ διοίγων θάλαμον Bel. fr. XVI. 8.

Διοιςέον. ὄμμα πανταχῇ διοιςέον Ph. 272.

Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα Or. 182. διοιχόμεσθα ib. 853. et Ion. 765. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχῃ, διοίχεται Iph. A. 958.

Διολλύναι. αἵ με διώλεσαν Hec. 1062. ἣν διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. ὅς μ' ὐ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν ib. 1390. διώλεσεν τὸν συννοσῦντα Sup. 227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457. τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώλεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἴ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείςυς διώλεσε ib. 607. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα Bac. 949. ὥστε διολέσαι δόμυς ib. 1303. ἐπειδή μ' ὐ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώλεσας ib. 269. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς διώλεσεν ib. 541. οἳ διώλεσαν πόλιν ib. 590. τύσδε τίς διώλεσεν; ib. 1134. τῦ διώλεσεν; ib. 1144. ἣν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν El. 1029. ἄνδρ' ἄριςον Ἑλλάδος διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας Œd. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις Her. F. 264. διολέσας δάμαρτά τυ κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 921. τὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον Or. 1566. ἅ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf. med. signif. act. *perdidisti*) Her. F. 755. ὡς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὄλλυσαι Hip. 594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909. ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι ib. 1061. πῶς διώλετ', εἰπὲ ib. 1171. τροφῦ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διολώλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλαὶ διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652. διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρὸς Iph. A. 1317. δι' ἄρ' ὀλώλαμεν ib. 1353. χάρις αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο Rh. 338. εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν διόλωλε ib. 561. ὡς κακῶς διόλλυσαι Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib. 771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. διολλύμεσθα Her. F. 534.

Διομήδης ἄναξ Or. 896. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδυς Al. 486. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217. Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πώλυς Διομήδεος Her. F. 382. Διόμηδες Rh. 565. et 622.

Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2.

Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 891.

Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσυ οἶνα Ph. 236. Διονύσυ δάμαρ Hip. 339. τὰν βακχεύυσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. Διόνυσον ὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. πῶμα Διονύσυ Cy. 139. Διονύσυ γάνος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσυ παῖδες ib. 586. Διονύσυ πέτρας δισσὰς Ion. 1126. ἐκ Διονύσυ βοτρύων ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσυ El. 497. σὺν Διονύσῳ Pal. fr. V. 1.

Διοπετής. διοπετὴς ὅπως ἀτὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετὲς ἄγαλμα Iph. T. 977.
Δίοπος. διόπῳ (ita leg. pro διοπῷ) Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων ϛρατιᾶς; Rh. 741.
Διόπτας (dor. pro ης) ϛρατιᾶς Ἑλλάδος Rh. 234.
Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγυς Sup. 417.
Διορθῦν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel. 1174.
Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ὑ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. ϛράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.
Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίυ παιδὸς ib. 1144. δίυς γάμυς Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. δία κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίας παρθένυ Παλληνίδος Her. 1031. δίυ πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.
Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκόροιν Hec. 441. τιμῶν μ' ὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, o *filii Jovis* Iph. T. 272. τὼ τῦ Διὸς λεγομένω Διοσκύρω Hel. 291. Διοσκόρω ᾔσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκύρω. τὰν τοῖν Διοσκύροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν Διοσκύρων Iph. A. 769.
Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.
Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.
Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.
Διπλῦς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλῦν Hec. 1197. διπλῦς μῦθος Al. 522. διπλῦ βίυ λαχόντες Sup. 1086. διπλῦς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλῦς γέλως Her. F. 950. διπλῶ ϛρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνυς διπλῦς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβῦμαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El. 492. ταύρυ καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466. διπλῦν πῆμα Med. 1185. διπλῦν κακὸν ib. 1315. ἄχθος διπλῦν An. 396. διπλῦν χάρμα Sup. 333. διπλῦν πένθος ib. 1035. διπλῦν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐϛέρησε An. 1213. ὑ διπλᾶ χρῄζω ϛένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.
Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.
Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.
Δίπτυχος. διπτύχυς νεκρὺς θάπτε Hec. 1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὀπώρας διπτύχυς Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ γλώσσᾳ ib. 286. διπλῆς μερίμνης διπτύχυς ἰὼν ὁδὺς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχυς ib. 579. διπτύχυ ϛολίσματος Hec. 1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.
Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.
Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib. 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιπῦσα Ph. 245. γαίας Δίρκας χλοηφόρυς ib. 650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ ϛόμα Δίρκας Hip. 556. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἁ καλλιρέεθρος Her. F. 784. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα Δίρκα ib. 530.
Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.
Δίς. δὶς τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392. δὶς θανεῖν ὐ χάζομαι Or. 1116. δὶς

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέυς δὶς εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δὶς κλύων Iph. T. 779. δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέςερον Rh. 160. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. δὶς τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δὶς δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δὶς τόσον πῶμα Cy. 147. δὶς τόσα πυργῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κόρυς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δίς σοι ταῦθ', ἃ βύλει, λέγω El. 770. δὶς τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δὶς ςεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκυ ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χεροῖν δίσκυς ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555. δισσὼ ςρατηγὼ Phœn. 1371. δισσὼ ἀςέρε Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ 'Ατρεῖδαι ib. 510. et δισσοῖσιν 'Ατρείδαις Or. 816. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσὺς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκύρων Iph. A. 768. δισσὺς ἀθρήσας Cy. 378. δισσὺς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσὺς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσὺς ςαλαγμὺς αἵματος Ion. 1003. δισσὺς διαύλυς Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσὺς συναίμυς Epig. I. 3. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. κόρας δισσὰς Ph. 57. ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip. 258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσὰς φωνὰς ib. 928. δισσὰς ἀςυγείτονας πόλεις ib. 1161. δισσὰς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς Tr. 1306. δισσὰς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν ςερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος τεκνων Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίςομος. πελέκεως δίςομον γέννυν Meleag. fr. VI. 5. δίςομον ξίφος Hel. 989. et διςόμῳ ξίφει ib. 1050. δίςομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις διφρεύων πέλαγος ib. 1012. ἀςεροειδέα νῶτα διφρεύσσ' αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro άτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἵππυς, ἃς ἔθρεψα, κᾀδιφρηλάτυν Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρυ Or. 1548. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. δίφρυ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. θρανσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῷν δῦναι δίφρυς ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' 'Ελλάνων ςρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε ςρατῦ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῦ τεταγμένυ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίςαται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχοῤῥαγὴς κίων Her. F. 1008.

Διχοςατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. ἂν διχοςατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ θεῦ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.

Διωγμός. διωγμὸς ὅστις τὺς ξένυς θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. οἴ μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. ὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχρὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. διώκω τὰς μιαιφόνυς κύνας Hec. 1173. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμυς πόδα Or. 1344. διώκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. δίωκέ νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσορῶ, ὓς διώκομεν, παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. ἀρετὰς δίωκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλῦτον Epist. V. διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T. 1437. μεγάλα διώκων Bac. 396. λῃστὰς διώκων Cy. 112. μαστὸν διώκοντα Ion. 962. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574. ἕως διώκυσ' ἄστρα Ion. 1158. ὗ διωκόμεσθ' ὕπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμυς ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. κύρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.

Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.

Δμωΐς. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς Hec. 966. ὗσ' ἐπὶ ξένας δμωῒς An. 137. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις And. fr. VI. ἥδε μοι—δμωῒς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἰσοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514. δμωΐδες, o *ancillæ* Ion. 666.

Δμώς. δμώς ἐστιν, ὅστις ὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. ἀποταυρῦται δμωσὶν Med. 188. ἤσθημεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἴργυσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμώων μέτα El. 628. δμῶες μέν εἰσιν, ὓς ἐγ' ὐκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χεροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ᾖξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phœn. fr. X. 1. δμῶες, o *servi* Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλυσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ ib. 196. δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατῦ ib. 218. ὐδ' εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ ib. 283. εἰ ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἄργει τῷδε Or. 46. εὕδειν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὔχυ μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καί σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τῦτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κἀδόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν ὖ, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, κὐ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μηδ' εὐτυχῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ δόκει τῦτυ κλύειν Hip. 119. καταθα-

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἁγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὡς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὡς δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὡς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἴκους μόνος ib. 678. ἣν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τάδε δοκεῖ ib. 131. ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μηδ' ἣν δοκῇς μέν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. οὐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τάδ' ὄκητ' οὐ χρὴ Her. F. 92. ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἥν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἁλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν Ὀρέστην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. οὐ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα ib. 865. δοκῶν κοιράνους τυγεῖν Œnei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκούντων ἰὼν Hec. 295. δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τοὺς σοφοὺς δοκοῦντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκοῦντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 589. δοκοῦσά τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν Rh. 638. τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν Hec. 121. δοκοῦν Ἀχαιοῖς ib. 506. οὐ δοκοῦν ἕξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' Al. 939. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριστος Tr. 395. δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίστη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τοῦτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τοὔργον ib. 1236. ὡς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεταί νιν δοκεύοντα Bac. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ Ion. 1602. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τοῦ δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τἄλλα δοκίμων Epist. I. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι Iph. T. 176. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277.

Δοκός. δοκὺς ϛεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκῶ κενῇ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δϐλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀϛέρα λάμψας Hel. Γ142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δολίοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαι βϐλαὶ Med. 413. ἁρπαγὰς δολίϐς Hel. 1338. τϐτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐϛι Bac. 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βϐλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραϛήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνϐ δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. ὅ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίϛασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι ib. 844. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀρρωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποϛήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Med. 783. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκῃ ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολῶ. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani.* Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερὸν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὦ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελίϐ δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέασ' Ἰάσονος ib. 794. ὅ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτϐ Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἱδρῦσαι δόμον ib. 844. νόϛιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λεῖπε δεξίμηλον δόμον τᾶς ποντίας θεῶ An. 130. ἐκ τίνος λόγϐ νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1030. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 159. προλιπϐσα δόμον ib. 910. δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. ὁ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημὶ δόμον εὐτυχίᾳ ib. 610. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα ib. 913. ᾗ ταράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἥξει ib. 1510. λα-

θραῖον ᾠδίν' εἰς θεῦ ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβυ δόμος ib. 224. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμυ τύχας Her. F. 249. Ἄτλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἵ ἐμὺς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐς' αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλίκη δόμυ Meleag. fr. XVII. 3. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἄπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποςῆναι δόμων ib. 980. λιπῦσ' αἰσχρῶς δόμυς Or. 99. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμυς τυραννικὺς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμυς τὺς Ταντα λείυς ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. σιγῇ δόμυς εἰσβᾶσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμυς ἐχεγγύυς Med. 387. δόμυς πατρῴυς ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικὺς δόμυς Med. 1137. εἰς ᾄδυ δόμυς ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίυς δόμυς ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμυς ἐχθροξένυς ib. 561. εἰς ἀνηλίυς δόμυς ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐν περιςύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμυς νησιωτικὺς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῴων Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμυς οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσῦντας δόμυς Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμυς πέρσασ' Ἀτρειδῶν ib. 461. δυλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμυς ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρυ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac 7. ἐν δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας δόμυς Cy. 39. τέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ κλυσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἄνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσυς δόμυς ib. 934. εἰς δόμυς τυραννικὺς ib. 1186. τῶν κατ' ὐρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμυς Ion. 71. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. Ἀπόλλωνος δόμυς ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τὺς Ἐρεχθέως δόμυς ib. 568. et sine τὺς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθὼν δόμυς ib. 702. ὀρφανὺς δόμυς ib. 791. ἐν θεῦ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾄδυ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων Ion. 1057. Λοξίυ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμυς; ib. 1303. παγκλήρυς δόμυς ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμυς Her. F. 463. κατασκάψω δόμυς καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμυς Ἡρακλέος ib. 873. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχῦντας δόμυς ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικὺς ἔχων δόμυς ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμυς ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμυς ib. 1139. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν κυλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρυμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάςασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμυς Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., præsertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφυ Iph. A. 179.

Δονακόχλυς. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτῦ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχες ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλυ ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἧμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίϛαται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἢν δόξα συ νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ ib. 885. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. ὐδ' ἀκλεής νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κᾀμοὶ δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ὐκ οἶδ', ὅτῳ βέβαιός ἐϛι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρυσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμυς Rh. 629.

Δοξάζειν. ὧν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζῃς νοσεῖν Or. 314. ᾗ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλιϛ' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμυς γαμεῖσθαι τύσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. ὐδέποτ' ἐδόξασα El. 580. ὧν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. καταϛίκτυς δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμανὴς Sup. 485.

Δοριμήϛωρ. Ἐνυαλίῳ δοριμήϛορι An. 1016.

Δοριπετὴς ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχυσαι Bac. 698.

Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ηὐτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέϛηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίυ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργυς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένυς ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκυσίως τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίυ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναϛήσεις δορός; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ὖσι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοϛόλυ δορὸς ib. 749. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπυ δορὸς ib. 861. Ἀργείυ δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

Ἀργείων δόρυ Ph. 1093. et Ἀργείων δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκὴ Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' Ἀργῴυ δορὸς ib. 794. τὺς ὀλωλότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμῃ ib. 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib. 602. συμμετασχόντες δορὸς ib. 648. ἐςολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔςησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τὐμὸν δόρυ ib. 1326. δορὸς πέλας Ἀργείυ Rh. 20. ςρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχῦν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποςαθεὶς δορὶ ib. 315. συγκαμὼν δορὶ ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τὺς μέγ' αὐχῦντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ ib. 478. θῦρον δόρυ ib. 492. ὑ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἱμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ὡς ἕλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ςαθέντες ib. 934. αἱρῦμεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσῦσα δορὶ γᾶ ib. 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορὶ συναράξῃς πόλιν ib. 379. ποίᾳ προσάξει ςρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμυ δορὸς ib. 815. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. δορὸς προθυμίᾳ ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίυ λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298. δορὶ γᾷ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκὰν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκυ δορὸς ἄγαλμα Her. F. 49. ςρατηλατήσας Καδμείων δορὸς ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορὸς ποίυ τυχών; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. ὑ δορὸς ἵςανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. ὐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενῦς μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ὑτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δάϊα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βαςάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὅρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῆ φόνον Cy. 304.

Δορύσσειν. δορύσσοντα ςρατὸν Her. 774.

Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.

Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεῦ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δουλεία. δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς Hec. 158. δουλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δουλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. αἳ δουλείαν αἰάζουσιν Tr. 159. δουλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ ᾽πὶ δουλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλειος. ζυγὸς δούλειος An. 302. ἐπὶ δούλειον ἁμέραν βίου Tr. 1331. δούλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δουλεύειν. ἐν φάει δουλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι ib. 757. δουλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δουλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δουλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δουλεύει βροτοῖς ib. 549. δουλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δουλεύειν με σοὶ An. 185. δουλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὄχλῳ δουλεύομεν Iph. A. 450. σοί με δουλεύειν χρεὼν ib. 1033. τοῦ γαίας δουλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δουλεύειν πολεμίῳ ib. 282. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδούλευσα ib. 964. Φρυξὶ δουλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δουλεύσομεν Cy. 705. μὴ δούλευε σοῖς δούλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δουλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δουλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δουλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δούλευμα. τὸ δούλευμ᾽ ἡδὺ Or. 221. δούλευμα πιστὸν Ion. 748.

Δουλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δουλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δουλευτέον Her. F. 1357.

Δούλη. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ἵν᾽ ἐκληρώθην—δούλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δούλη ib. 357. δούλη θανοῦμαι ib. 420. δούλη, γραῦς, ἄπαις ib. 495. δούλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δούλην με ἡγούμενος ib. 741. δούλη σέθεν ib. 809. ἡσσώμενος δούλης ib. 1253. δούλη Ἑλλάδ᾽ εἰσαφικόμην An. 12. οὖσα δούλη ib. 155. δούλη ναῦς ἐπ᾽ Ἀργείων ἔβην ib. 402. δούλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίστην—δούλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ᾽ ἄναξ δούλην σ᾽ ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271. δούλη καθέστηκα Hel. 282. εἴ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις Ion. 1382. δούλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἔσωσα δούλην οὖσαν Ar. fr. XVI. 1. δούλη ἀνδρὸς Œd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δούλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δούλα. κέκλημαι δούλα Hec. 481. δούλα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δούλαν An. 114. δούλα δούλοις γόνασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδούχου δούλα Iph. T. 132. δούλα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δούλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα ib. 212. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν ib. 250. 3) Plur. δοῦλαι Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγουσ᾽ ἤδη χθονὸς δούλας ib. 1280. δοῦλαι πάρεισιν αἵδε El. 1007.

Δούλιος. δουλίου ἀφ᾽ αἵματος Al. 641. ζυγὰ δούλια Tr. 595.

Δοῦλος, subst. δοῦλος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δοῦλος ὠνητὸς ib. 365. ἢ χρημάτων δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης ib. 865. δοῦλος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην Or. 1522. κἂν δοῦλος ᾖ τις ib. 1523. ὡς δούλῳ Ph. 94. δούλου τόδ᾽ εἶπας ib. 395. δοῦλος ὣς ib. 631. δοῦλος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. οὐδεὶς ἐπέστη δοῦλος πόνῳ Sup. 763. μακροὺς δοῦλος ὢν λέγεις λόγους Iph. A. 313. σὸς δοῦλος οὐκ ἔφυν ib. 330. κείνης δοῦλός ἐστιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν Bac. 626. δοῦλος ὢν μὲν ib. 1026. δοῦλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκούειν δοῦλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὤν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος κ. τ. λ. ib. 856. δοῦλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δοῦλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἐστι νῦν δοῦλος El. 899. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δοῦλον Ar. fr. XV. 1. γνάθου δοῦλος Aut. fr. III. 5. δούλῳ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δοῦλον ἐσθλὸν τοὔνομ᾽ οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δοῦλος τοῦ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δοῦλος Syl. fr. III. 3. τίς δ᾽ ἐστι δοῦλος, τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἐστι τοῖς δούλοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ᾽ ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις κεῖται ib. 292.

δῦλοί τε μίσθενεῖς ib. 798. δύλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηστοῖσι δύλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δύλοις λέγειν Hip. 115. δῦλοι βωμὸς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχυσι Sup. 268. τύτων ἑνὸς ἐσμὲν δῦλοι Cy. 24. κἀν τοῖσι δύλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δύλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δύλευε σοῖς δύλοις ib. 1444. ἕν τι τοῖς δύλοισιν αἰσχύνην φέρει Ion. 854. δῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δύλυς τὺς φίλυς ἡγύμενος Æol. fr. IV. 4. μέτεσι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. ταῦτα δύλοις ἄριςα Alcmen. fr. V. 2. δύλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δύλων ὅσοι φιλῦσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δύλυς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κἂν ὦσι δύλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δύλοις δεσπότας χρηςὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δύλοις τὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν ὐχὶ δύλων ib. 2. ἀκόλαςα γίνεται δύλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δύλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δύλοις ὐκ ἔξες' ἀκύειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δῦλος, *adject.* δῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δῦλον Tr. 507. εἰς δῦλον ζυγὸν ib. 673. δύλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. ἄνδρα δῦλον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δύλυς An. 199. τὺς τρόπυς δύλυς παρασχεῖν Sup. 877. δύλης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δύλῃ An. 328. et δύλη γυνὴ Tr. 490. θεοῖσι δύλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τὐξ ἀνάγκης δῦλόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ὐδὲν τὸ δῦλον πρὸς τὸ μὴ δῦλον γένος ib. 1115. δῦλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῦλον Ion. 556. τὸ ςόμα δῦλον πέπαυται ib. 675. τὸ δῦλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δῦλον ὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δῦλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δῦλον ὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὐ πέφυκε δῦλον Fr. inc. IV. 2. δύλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. δύλοις γύναισι An. 861. τὰ βαρβάρων δῦλα πάντα Hel. 283. δῦλα λέκτρα Ion. 819.

Δυλοσύνη, et dor. ύνα. δυλοσύναν τλαίην Ph. 200. δυλοσύναν ςυγερὰν An. 110.

Δυλόσυνος Hec. 448.

Δυλῦν. δυλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δυλώσας λεὼν Rh. 410. τὺς Ἡρακλείυς δυλώσων γόνυς Her. 817. τὸν ἥσσονα δυλύμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δυπεῖν. ὐ δυπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δῦπος. χεῖρα δύπυ παύσας Bac. 513. ἀκύομεν πυλῶν δῦπον Ion. 516.

Δύρειος ἵππος Tr. 14.

Δυριπετής. πεσήματα δυριπετῆ νεκρῶν An. 654.

Δῦρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δύρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς μαςῦ Cy. 169.

Δράκαινα. ὐχ ὁρᾷς ᾄδυ δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχυσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφυ φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θῆρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος ib. 1025. τῦ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμὺς ib. 1355.

πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσόνωτον ib. 398. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph. 1145. ςεφάνωσεν δρακόντων ςεφάνοις Bac. 101. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256.

Δρᾶμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ Epist. II.

Δρᾷν. οἶσϑ' υν, ὃ δράσεις; Hec. 225. et Cy. 131. οἶσϑ' ὖν, ὃ δρᾶσον Iph. A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. δρᾷς ὐδὲν ἡμᾶς εὖ Hec. 253. τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309. et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med. 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph. A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip. 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077. τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεςὴν σέϑεν δράσεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρὴς' ἔδρασε ib. 1189. ὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον ib. 1235. δρᾷν χρὴ τάδε Or. 311. τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v. 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατϑανών; ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ὖν δρῴην; ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847. τὐναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεὼν ib. 936. ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾷ ib. 1191. τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶσαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾷ Ph. 379. τί χρὴ δρᾷν; ib. 450. κακόν τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾷς, κλύει ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή με δράσεις; ib. 934. ἐχϑρὺς γε μέντοι, μὴ φίλυς δράσειέ τι Med. 95. δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088. μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεςον κακὸν Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ὔ τι δράσεις δεινὸν ib. 356. ὅς μ' ὐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾷν ib. 508. ὐ δίκαια δρᾷν ib. 578. οἳ δράσυσί σ' εὖ ib. 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v. etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾷς; ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup. 265. δρῶσι κακὰ βυλεύματα Hip. 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τὺς τεκόντας ὅσια δρᾷν ib. 1081. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί δρῶσι; An. 66. δρᾷς μ', εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. δρᾷν εὖ ib. 587. ὔτ' ὖν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δεδράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ὐδὲν δρῶσιν ib. 954. τοιαῦϑ'—παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων χϑόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾷν τι κεδνὸν βαρβάρυς Iph. A. 371. μητρός τι χωρὶς δράσεϑ', ἃ 'ν με δρᾷν χρεών; ib. 728. δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς ib. 969. οἶσϑ', ὃ δράσω; Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215. δρᾷν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν ὕτως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παϑεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ὐ δέδρακας; ib. 591. τί δρᾷς δή; ib. 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφὲ βύλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ' ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον δρᾷν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666. et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε ib. 1258. πᾶν σοι δρῴημεν ἂν Cy. 132. τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. δίκαια δρᾷν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649. Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δράσειεν ἀνϑρώπων ἔτι; Her. 539. δυνατὸς δρᾷν ib. 731. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091. Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν ib. 1316. ὅσια δρᾷν ib. 1654. δικαίως τὸν ϑεμιςεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. γυναικεῖόν τι δρᾷν ib. 843. πολεμίυς δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαί τι κακὸν τὺς πέλας ib. 1248. τί σοι δ' ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσῃς μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829. δρῶσ', ἃ δρᾷν ὐ βύλομαι ib. 858. δεινὰ δράσω El. 986. εἰ ϑεοί τι δρῶ-

σιν αἰσχρὸν, ὐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἳ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὐς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾷν ἀμηχάνως ἔχει Œno. fr. III. 5. φόβος πρόσεστι, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾷν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μή τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, κὐ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ὔτε πάσχων, ὔτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ὐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίυς κακῶς Her. F. 202. φίλυς θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγυσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκεῖνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὐς ἐμὐς ἐχθρὐς ib. 1164. φίλυς κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὐς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ ib. 743. ὄλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίυς νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ὐκ εὐδαιμόνως, sc. εἴργασαι τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ὐδὲν θεὐς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσυσα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὕπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ὐχ ὕτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοίατο Iph. T. 1341. τύσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασείειν. τί παῖδ' ἐμὼ δρασείετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασείυσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῦ ξένων δρασμῦ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναΐοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δραστέον. δραστέον, ἅ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δραστέος. ἄνδρα εὖ δραστέον El. 262. εἰδέναι τὸ δραστέον Eu. fr. VII. 2.

Δραστήριος. ἐλεεινὸς εἴην μᾶλλον, ἢ δραστήριος Hel. 998. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. τέκνα δραστήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί μυ δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ὗ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκυς El. 778. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τύτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφυ γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίυ Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρυ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ τείχοντα Φωκέων ἄπο Or. 724. εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμυ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. ὐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμυ ib. 1504. δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ὅριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμυς παλαίστρας τε κοινὰς ἔχυσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. δρόμυς καλλιταδίυς ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λυτρὰ Tr. 833.

Δρόσος. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 127. Ἀχελῴυ δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσυ ib. 226. βῦς νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἱματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσυ Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας ἱερὺς ib. 1194. ἄπειροι δρόσυ El. 735. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυΐνυς κλάδυς Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, sc. ἕξεται Hec. 398. δρυὰς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. τεφάνυς δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὺς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμυς δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δῦναι. πρὶν θεῦ δῦναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἁ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἑνὸς ἁ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὁπότε τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ὀ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάλαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ὀκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνηται ib. 895. ὀδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὀδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ὀ δυνήσῃ—τέγξαι χέρα ib. 862. ὀκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἴθε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ἂν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἣν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τόσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ὀκ ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ὀκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν τολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ὀδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἄνδρ' ἕν' ὀ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ὀχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ὀκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐκ δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρως δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένως Epist. IV. ὡς διαθέσθαι ὀκ ἐδυνάσθην Ion. 867.

Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάστωρ. Ἤλιδος δυνάστορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὸς μὴ φρονῦντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ὅκων ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνυς Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὧν γε δυνατὸν, ὀδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύω. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγυς ib. 562. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παίδοιν ξυνθανῦσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. δύ' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίυς ib. 916. φῶτε δύω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐσὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύ' οἰκτρὼ φῶτε ib. 1100. δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἷς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ἐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δύ' ἔσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαὶ, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἠπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. δυεῖν ἁμίλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δύ' ὁμοσπόρες Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακὼ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὅρες ἔχει Ph. 1263. ἐκ ἂν δύ' ἤτην Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρεςος. δυσάρεςος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γνῶμαι δυσάρεςοι Iph. A. 27. δυσάρεςον οἱ νοσᾶντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμες δυσγάμες Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἁ δυσγένεια ἁπλῦν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. πέφυκα δυσγενὴς ib. 1477. ὁ ἐ δίκαιος—δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδε Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῷ δυσγενέςεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπε El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῦ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τῦ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἰς τριῶν δυσδαιμόνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίε Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237.

Δύσερως. δυσέρωτες φαινόμεθ' ὄντες τῦδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρυνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέε Rh. 791. σῶμα δυσθνῆσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμεμένῃ Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691.
Δυσίατος ὀργὴ Med. 520.
Δυσκατάπαυστος ψυχὴ Med. 109.
Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῦσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.
Δυσκλεής. δυσκλεὴς φόνος Or. 1133. θάνῃ δυσκλεὴς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεὲς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεὲς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66.
Δύσκλεια. ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίᾳ Her. F. 1152.
Δυσκλεῶς Hel. 999.
Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ Bac. 1249.
Δυσκόμιστος. τέκνα δυσκόμιστα Her. F. 1422.
Δυσκρίτως. αἰδῶς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.
Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.
Δύσλυτος. δυσλύτως ἔχυσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121.
Δυσμαθής. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478.
Δύσμαχος. τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ Œd. fr. X.
Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύσασιν εὖ Med. 874.
Δυσμένεια. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην Her. 991.
Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῶ Hec. 300. τῦδ' ὄντος ὐχὶ δυσμενῦς ib. 746. φθόνον ἀλφάνυσι δυσμενῆ Med. 297. δυσμενὴς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ὔτε δυσμενὴς Iph. T. 591. ὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει El. 847. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγυς An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενὴς φονία ψῆφος Or. 972. ὔσα δυσμενὴς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενὴς εἶναι δόμοις ib. 937. εἰ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις ib. 1151. ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενής μοι ἔφυς Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μή μυ λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα Her. 1006. χρηστήρια δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεστέρᾳ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. ὐδὲν τυράννυ δυσμενέστερον πόλει Sup. 429.
Δύσμορος. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.
Δύσμορφος. δύσμορφος εἴην Chry. fr. III. 2. ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.
Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.
Δύσνοστος. δύσνοστον νόστον Tr. 75.
Δύσνυς. δύσνυν με λήψεσθε Iph. T. 350.
Δύσνυμφος. οἴμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.
Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.
Δυσξύνετος. δυσξυνέτυ ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.
Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζυ ib. 805.
Δύσορνις Hip. 759.
Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Δυσπάλαιστος. τύχα δυσπάλαιστος Al. 892. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας Sup. 1108.
Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχυσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.
Δύσποτμος. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμυ τῆς δυσπότμυ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτμος Tr. 290. θήρᾳ

δυσπότμῳ γαυρουμένη Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λίαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἄπτη κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ ib. 1240. ὁ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσέβεια. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβοῦσι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβοῦς φόνου ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ὅποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς Hel. 1035. δυσσεβὴς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβῆ El. 927. δυσσεβὴς ἔσῃ ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλους Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβῆ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβῆ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεστέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὐτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέστατον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυστάλας. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυστάλας ἐγὼ γέρων Sup. 1034. ω δυστάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὦ δυστάλαινα παρθένε Or. 955. ὦ δυστάλαινα μῆτερ Hip. 1082. ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456.

Δύστανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύστανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς δυστάνου Her. F. 1033. δύστανε Med. 995. Πολυμῆστορ ὦ δύστανε Hec. 1116. δύστανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. δύστανος ἐγὼ Med. 96. et Hip. 239. τᾶς δυστάνου Κολχίδος Med. 132. ἁ δύστανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτου προσλήψεται δύστανος ib. 988. δύστανος ἀμηχανία Hip. 162. δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύστανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι— ἐζεύξω τὰν δύστανον Ion. 901. δύστανε, fœmin. Med. 443. μᾶτερ δύστανε Hec. 211. ὦ δύστανε σὺ ib. 686. ὦ δύστανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύστανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. δυστάνων τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυστανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύστηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII. 1. Κρέων δύστηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῆ δύστηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν δύστηνος ib. 1355. δύστηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί φῶ δύστηνος; Iph. A. 442. δύστηνον γόνον Rh. 918. δύστηνος οὐκ οἶδ', οἵα νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύστηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὁ δύστηνος Hel. 468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύστηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύστηνος ὢν Her. F. 1293. δύστηνός ἐστιν El. 923. δύστηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύστηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύστηνε Her. F. 1394. δύστηνε κρατὸς Tr. 1173. Μοῦσα αὕτη τοῖς δυστήνοις ib. 120. Φρυξὶ δυστήνοισιν Hel. 39. δύστηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύστηνος Hec. 34. τῆς δυστήνου κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύστηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύστηνος ib. 683. cf. An. 71. δυστήνου σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια ἡ δύστηνος Med. 20. ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύστηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἡ δύστηνος ib. 859. δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον Hel. 116. τίκτω ἁ δύστηνός σοι κοῦρον Ion. 897. δύστηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύστηνον ib. 1363. δύστηνε, fœm. Hec. 736. et Tr. 1284. ὦ δύστηνε, fœm. Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. *ὦ δύστηνε σὺ* An. 68. et sine *ὦ* ib. 170. *δύστην' ἀλήθεια* Bac. 1286. *δυστήνους τύχας* Hip. 268. *δυστήνους ἕδρας* Her. F. 1214. *δύστηνον κάρα* Hec. 496. et Hip. 1247. *δύστηνον αἰώρημα* Sup. 1047. *πτῶμα δύστηνον* Her. 78. *πενία δύστηνον* Alex. fr. XV. 3. *δύστηνον θέρος* Inus fr. IV. 4. *σπέρμα δύστηνον βροτῶν* Fr. inc. CXL. *γηράσκω δυστηνότατος* Sup. 967.

Δύστλητος. *φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον* Ph. 1447.

Δύστοκος. *δύστοκον δάκος* Fr. inc. CLXXII. 2.

Δυστόπαστος. *δυστόπαστος εἰδέναι* Tr. 885. *δυστόπαστ' αἰνίγματα* Sup. 138.

Δυστράπεζος. *πῶλοι δυστράπεζοι* Her. F. 385.

Δύστροπος. *τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ* Hip. 161.

Δυστυχεῖν. *ὧδε πάντα δυστυχῶ* Hec. 429. *ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν* Or. 240. *εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος* ib. 484. *πρὶν ὑμᾶς δυστυχεῖν* ib. 1095. *ὡς σὺ νῦν δυστυχεῖς* ib. 1553. *τὰ φίλων οὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ* Ph. 406. *ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;* ib. 427. cf. Fr. inc. XLIX. 1. *ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς* Ph. 929. *εἰ δυστυχεῖ παίδων πέρι* An. 714. *εἴ τι δυστυχεῖ* Sup. 898. *δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν* Bac. 1261. *δυστυχοῦσ' ἀναξίως* Her. 236. *μόνη σὺ δυστυχεῖς* Ion. 773. *ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον* ib. 849. *ἀπορία τὸ δυστυχεῖν* ib. 971. *δυστυχῆσαι* ib. 1513. *ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους* Her. F. 1262. *ὅθεν νικᾷν χρὴ σὲ, δυστυχεῖς* Alex. fr. IV. 1. *οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ* Antiop. fr. XXV. 2. *θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν* Pro. fr. IV. *ὦ δυστυχεῖν φὺς* Fr. inc. CL. 1. *μετὰ—τῶν φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ* Fr. inc. CLII. 13. *δυστυχῶν δόμος* Or. 70. *οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;* ib. 1096. cf. El. 605. *εἰς παῖδα δυστυχοῦντα* Hip. 1264. *δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ* An. 421. *ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν* Her. 940. *αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ* Alcmen. fr. IX. 2. *διὰ τέλους δυστυχῶν* Bel. fr. XVI. 15. *αἰεὶ δυστυχῶν* ib. 17. *τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι* Œnei fr. VII. 1. *δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι* Phi. fr. XII. 2. *τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς* Or. 214. *δυστυχοῦσι δεσπόταις* Hip. 287. *ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι* Al. 1019. *δυστυχοῦντας ὠφελεῖν* Iph. A. 984. et *δυστ. ὠφελῶν* ib. 1008. *δυστυχοῦντας εἰσορῶν* Ion. 968. *συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν* Her. F. 1225. vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυστυχής. *τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι* Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2. *ἄνδρα δυστυχῆ* Ph. 882. *εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς* ib. 1636. *δυστυχὴς θεωρὸς ὢν* Hip. 807. *ταχὺς ᾅδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ* ib. 1047. *εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς* Al. 688. *γέρων καὶ δυστυχὴς* An. 1203. cf. v. 1215. *τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ* Sup. 380. *πρὸς τοῦ δυστυχοῦς γεραίρεται* ib. 552. *δυστυχῆ σ' ἔτρεφον* ib. 918. *δυστυχὴς βίος* Iph. T. 851. *θάνατος δυστυχὴς* Tr. 1167. *φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;* Her. F. 559. *ἅτερος δυστυχὴς* ib. 1403. *τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς* Or. 603. *λόγους δυστυχεῖς* ib. 852. *τοὺς μὴ δυστυχεῖς* Sup. 179. *οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ* Iph. T. 352. *δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν* ib. 500. *γάμους δυστυχεῖς* El. 49. *δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους* ib. 1005. *δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς* Antiop. fr. XXIII. 2. *δυστυχὴς γυνὴ* Hec. 785. et Med. 1250. *δυστυχῆ ἀκτῖνα* Ph. 4. *μὴ δυστυχὴς εἶναι δόκει* Med. 602. *τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ* An. 65. *γυναικὶ δυστυχεῖ* ib. 327. *δυστυχὴς καθίσταμαι* ib. 386. *γυναῖκα δυστυχῆ* ib. 634. *δυστυχῆ τύχην* Tr. 471. *ἐκεῖθεν ἡμεῖς, ὦ νεωστὶ, δυστυχεῖς* Hip. 343. *οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν* Ion. 400. *δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος* Ph. 1540. *πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς* Hip. 637. *τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει* Sup. 483. *τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων* Iph. A. 1342. *εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν* Tr. 634. *τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται* Her. 303. *ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς* Hel. 27. *ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος* ib. 240. *ἄφιλον τὸ δυστυχὲς* Her. F. 561. *οὐδεὶς οἶδεν δυστυχοῦς ἀριθμὸν* Chry. fr. IV. 2. *ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς* Pol. fr. III. 3. *πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς* ejusd. fr. V. 3. *τὸ δυστυχὲς βίου* Fr. inc. CL. 2. *δυστυχῆ πηδήματα*

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυςυχῆ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυςυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυςυχῆ Sup. 778. μέλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυςυχῆ Iph. T. 694. τἀμὰ δυςυχῆ ib. 958. λέκτρα δυςυχῆ Tr. 740. πάντ' ἔχεσα δυςυχῆ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυςυχῆ Ion. 1457. πάντα δυςυχῆ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυςυχέςερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυςυχέςερον Or. 605. δυςυχέςερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυςτυχεςάτῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυςυχέςατον Hel. 571. ἀγῶνες δυςυχέςατοι Ph. 1488. δυςυχεςάτην σὲ ὁρῶ Hec. 582. δυςυχεςάτας φυγᾶς Ph. 1714. δυςυχεςάτη γυνὴ An. 6. ὦ δυςυχεςάτα ib. 139. τὴν δυςυχεςάτην ςένων ςρατείαν Sup. 22. ὦ γεραιὰ δυςυχεςάτη γύναι Tr. 1269.

Δυςυχία. δυςυχία δώματος Ph. 1489. σᾷ δυςυχίᾳ δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυςυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων ςομάτων—τὸ τέλος δυςυχία Bac. 387. ἐπὶ δυςυχίᾳ ib. 1366. δυςυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυςυχίαισιν Ion. 1505.

Δυςυχῶς. δυςυχῶς θανόμεθα An. 577. δυςυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυςυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμες φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λύπῃ—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσεσ' ἄταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy. 295.

Δυςφρονεῖν τοῖς παρεςῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. δύσφρονες λῦπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο An. 729.—ἔτ' ἄλλο δυσφύλακτον ἐδὲν, ὡς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσῦντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξείνε πόντε δυσχόρτες οἴκες ναίω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρεμένας Al. 433. δώδεκα ςόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐςροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήςορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτε δῶμ' ἑςίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίςῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῷον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβε Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασίλειον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσετ' αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα ὄλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρῆδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα θεᾶς ib. 1307. ὑκ οἶσθα δῶμα τὑμόν; Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391. ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πενθέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα ib. 623. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε ib. 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεῦ μοι δῶμα Ion. 315. ὅπω δῶμ' ὑπερβαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615. ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ' ὅταν τὑμὸν μόλῃ ib. 1021. δῶμα ἱκῦται ib. 1464. Πλύτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς ib. 1280. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον' ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. δῶμα πλύτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν Med. 645. πλυσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι ib. 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph. 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61. βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med. 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her. F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ' ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι ib. 1214. ἐπὶ δώμασι ταθεὶς ib. 1255. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλωρὸς ὄσα δωμάτων ib. 1325. εἰ Ἀργείως ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ὑκ ἔρημα δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib. 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356. πατρὸς δωμάτων πρὐσκεψάμην ib. 476. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων ib. 1074. δῶμαθ' ἱππείυ θεῦ ib. 1701. ὑκ ἔτ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her. F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597. δωμάτων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549. ἐξέπεμψέ νιν δωμάτων Med. 1285. τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμάτων ib. 1156. Al. 511. κακῦ δώμασι προκειμένυ Al. 836. δώματα ναίειν ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἦσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἄκληρ' ἄδωλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων ib. 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλβίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ' Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. πλεονεξίαν δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λάτριν ib. 868. Δαρδάνυ πρὸς δώματα ib. 881. ἐπὶ νοσῦσι δώμασιν Iph. T. 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς δωμάτων ib. 1153. τύσδ' ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ σπέρμα—ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ' ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πενθέως ib. 595. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων ib. 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib. 1147. δωμάτων ἐφεστίυς Cy. 369. ἣν δώματ' οἰκήσητε πατρὸς Her. 312. τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμάτων ib. 68. ἀγλάϊσμα δωμάτων ib. 289. τάδ' οἰκεῖ δώματα ib. 467. ἃ τάδ' ἐστι δώματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρυμένυς ib. 913. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401. ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423. καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν τοῖς αὐτῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς ib. 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib. 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her. F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. πατρῴοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ᾠδυ ib. 610. χρυσῦ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μυσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῴων φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκῦσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρείαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῷα δώματα ib. 810. προςατεῖν δωμάτων ib. 932. ἠρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιράνυ Dan. 52. ὐκ ἔςι δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηςοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπυ Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σῦ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὅ σοι δωρύμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τύτοις σὲ δωρύμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίυ δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτῦ γεγῶτα Ion. 1534. ὐ βύλομαι πλυτῦντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρυμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιςον θεῶν Med. 637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφυς Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. Δωρὶς κόρα ib. 934. δῦλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρὶς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτυ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ὐ δίδως, ὃ χρῄν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρυ δώρυ τύχοιτε ib. 1558. κάλλιςον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῦ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίυ Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήςρᾳ ib. 1437. κακῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ὐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ὖ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὺς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρυσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἡῦς ἔχυσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δώρων κόσμον ὐκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

E.

*Ἒ, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἒ, ἒ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἓ, ἓ Hip. 208. et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

Ἔα, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἔα, ἔα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐᾷν. τίς σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' οὐκ ἐᾷ με ib. 587. ἡμεῖς οὖν ἐῶμεν ib. 729. ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν ib. 238. ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας ib. 325. σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν οὐκ εἴων περᾷν ib. 512. ἔα δ' ὑπ' ἀςῶν καταφονευθῆναι ib. 535. et 624. ἔασον ib. 633. et Hip. 521. et 1416. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ' Or. 658. κτανεῖν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον, εἴα ib. 898. τὰ παρόντ' ἔα κακὰ ib. 1028. ἐῶ τοῦτο ib. 1145. Ἄργους Ὀρέςην ἔα κρατεῖν ib. 1660. οὐκ ἐᾷν—δυστυχῆ καθεςάναι Ph. 86. ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων μ' ἔα ib. 595. ἔα τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' οὐκ εἴασας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ἑκὼν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἐᾷν ἄκλαυςον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα ib. 1661. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν ib. 340. ἐᾷ Ἰάσων; ib. 707. ἔασον αὐτοὺς ib. 1057. ἔα μ' ἁμαρτεῖν Hip. 323. κἄμ' ἐάτω παῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἐᾶσαι ib. 1334. οὐδ' εἴασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνείαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φ. An. 22. οὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσου τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς ib. 227. ἣν χρῆν σ'—ἐᾷν αὐτοῦ μένειν ib. 609. τίκτειν παῖδας ἐχθίςους ἐᾷς ib. 660. οὐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾷν ἐᾷν γυναῖκας ib. 946. οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα ib. 1009. οὐκ ἐῶσί με Sup. 122. ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκροὺς ib. 531. ἔα γέ τε Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' οὐκ ἐᾷ ib. 858. γυναῖκας μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾷν ib. 1381. ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ἑκὼν ἐάσω σε θανεῖν ib. 1431. οὐκ ἐῶ ςάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἐᾷν χρεὼν Iph. T. 489. ἔα τὰ μητρὸς ib. 927. πολεμίους ἄνευ μάχης φεύγειν ἐᾶσαι Rh. 104. ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. ςρατὸν εὕδειν ἐῶμεν ib. 124. Τροίαν ἐᾶσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἕκτορος εὐνὰς ἔασον ib. 606. τάδ' ἐάσω Tr. 361. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 466. ἐῶ ςόμα ib. 690. τὰς Ἕκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι ib. 877. ἔα τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τάδ' οὐκ εἴων φέρειν ib. 229. οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ. ib. 621. οὐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. οὐκ ἐᾷ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος; ib. 1008. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι ib. 1041. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἐᾷν ib. 760. σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοςῆσαι ib. 1031. θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1107. τί τὸν θανόντα οὐκ ἐᾷς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾷν ib. 1305. ἔα με ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ ib. 1419. τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. εἰ μή μ' ἐάσεις ib. 1647. ὁ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν eod. vers. ἐᾷν χρὴ ταῦτα Ion. 390. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἐᾷν ib. 1383. οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. οὐδ' εἴα νιν κακῶς δρᾷν ib. 828. ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' ἔα ib. 1125. ἐμὲ οὐκ ἐᾷ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ὅ ποτ' εἴων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποςερεῖν Alcmen. fr. I. 1. παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἐᾷν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾷν Inus fr. X. 1. ὁ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾷν Melan. fr. XII. 5. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. οὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρους ἐᾷν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἴκους—ἐᾷ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2.. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. οὐκ ἐῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. οὐκ ἐῶντος, sc. ἐμοῦ Cy. 232. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. οὐκ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ οὐκ ἐωμένοις Iph. T. 1344.

Ἐάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et saepius.

Ἐατέος. ἐατέος ὁ πλοῦτός ἐστ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. οὐκ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' οὐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.

Ἕβδομος. βοῦς ἕβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

Ἕβρος, nomen fluvii. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 387.

Ἐγγελᾶν. ἣν σὺ μὴ 'γγελᾷς Med. 1362. οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελῶν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 815.

Ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων Hip. 1000.

Ἐγγενής. ἐγγενὴς ὢν Rh. 404. et οὐκ ἐγγ. ὢν Ion. 63. οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῆ κηδείαν Sup. 134. οὖσαν ἐγγενῆ Ion. 293. et El. 313.

Ἐγγίνεσθαι. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους Ion. 1524.

Ἐγγράφειν. ἔγγραψον ὅρκους Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. ἐγγύθεν ὁρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Ἐγγὺς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που; Hec. 1124. ἐγγὺς ὢν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ἐγγὺς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὄμματος ἐγγὺς Med. 101. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους ib. 1278. ἐγγὺς στέγης ib. 1293. αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγὺς τόδε ib. 1070. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς ib. 1014. ἐγγὺς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγὺς ib. 465. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγὺς ἕστηκα φόνου ib. 720. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν ib. 815. ἐγγὺς ἦσται Rh. 613. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου Tr. 186. ἐγγὺς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγὺς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακοῦ ἐγγὺς ὢν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας Her. 37. ἐγγὺς ἀγὼν ib. 722. ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς ib. 815. ἐγγὺς μανιῶν ib. 904. ἐγγὺς πάτρας Hel. 412. ἐγγὺς χθονὸς ib. 545. γαίας οὔτ' ἄγαν πρόσω, οὔτ' ἐγγὺς ib. 1594. λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά που 'στὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8.

Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγειρεν Rh. 541. Λυκίους—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἢν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ ῥιϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή; Rh. 643.

Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

Ἐγερτὶ Rh. 524.

Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.

Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρῦσαι χθονὶ, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

Ἐγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο Hip. 31.

Ἐγκαθιστάναι. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκαταστῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκαταστήσω σε πάλιν Iph. T. 982.

Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

Ἐγκαίειν. ὀβελοὺς ἐγκεκαυμένους πυρὶ Cy. 392.

Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθους Cy. 625.

Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.

Ἐγκατάκλειστος. ἐγκατάκλειστον (fœm.) δόμοις Dan. 39.

Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Ant iop. fr. XXXII. 6.

Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ El. 108.

Ἐγκεῖσθαι. οἵσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἔγκειται δόμων An. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίῳ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον Epist. V.

Ἐγκέλαδος, nomen gigantis. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.

Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.

Ἐγκέφαλος. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέρρανε Cy. 401. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.

Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.

Ἔγκλημα Or. 764.

Ἔγκληρος. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἔγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἔγκληρα πεδία Her. F. 468.

Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.

Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.

Ἐγκρίνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.

Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368.

Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.

Ἐγκυκλοῦν. ἐγκυκλοῦντ' (i. e. ἐγκυκλοῦντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος Bac. 292.

Ἐγκύμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἴληπται ib. 57.

Ἐγχέειν. εἴ τις ἐγχέσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.

Ἔγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.

Ἐγχεῖν. ἔγχει, infunde, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἐγχέω, eod. vers.

Ἐγχειρεῖν. ἐκ οἶδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.

Ἔγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος τένων Sup. 22. ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. ὃ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐστὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βαστάζουσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.

Ἐγχρίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.

Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303.

Ἐγῷδα. vid. εἴδειν.

Ἔδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.

Ἐδεστός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Ἑδνάζεσθαι. ἑδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.

Ἕδνον. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἕδνοις ib. 153. cf. v. 874.

Ἕδος. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος Ion. 870. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἕδη Her. 104.

Ἕδρα. ἐχ ἕδρας ἀγὼν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἕδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν An. 135. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναστήσω ib. 261. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν ib. 303. ἕδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὄμματος ἕδραν ib. 554. διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. νάσου οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. οὐράνιον ἕδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερία

Μύσειος ἕδρα Bac. 408. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηκε ib. 926. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ ib. 631. μνήματος λιπῦσ' ἕδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. ὐρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. θερμὰν ἀελίυ χρυσωπὸν ἕδραν ib. 740. μεσομφάλυς ἕδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. ἐν ἕδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρυς Ἀμμωνιάδας ἕδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἕδρας σκοτίυς Al. 123. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Περγάμων ἕδρας Tr. 557. Πέλοπος ἕδραι ib. 1099. Πανὸς ἕδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἕδρας Cy. 289. ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας ib. 352. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70. τάφυ εἰς ἕδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβυ κενὰς ἕδρας ib. 1194. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910. θεηλάτυς ἕδρας ib. 1306. τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. δυστήνυς ἕδρας ib. 1214. πρὸς ἕδρας στίζυσι El. 315.

Ἑδραῖος. κάθησ' ἑδραία An. 265. ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783.

Ἕδρανον. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 539.

Ἕδρασμα. Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Ἑδώλιον. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587.

Ἕζεσθαι. ταπεινοὶ ἕζονθ' (i. e. ἕζοντο) Or. 1412. ἑζόμεσθα δὴ ἱκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἕζετο Ion. 1202. ἑζώμεσθα El. 109. ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον —ἑζόμεναι Pelei fr. II.

Ἔθειρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύυσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίυς ἐθείρας ib. 638.

Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἤθελ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἤθελον Al. 286. ὐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288. ὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμυς ib. 566. ὐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες ib. 1135. ὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον Sup. 769. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες ib. 1021. ἤθελ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ὐρανῦ Bac. 290. ὁποῖος ἤθελε ib. 478. τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε ib. 1310. ὅτ' ὐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἤθελε κτανεῖν Her. 13. ὐκ ἤθελ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπυ μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλυσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. ἄνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ὐκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἔθνος. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἔθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1.

Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἴδειν, vel εἰδεῖν. ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἵν' εἰδῇς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἵν' εἰδῇ Hip. 729. εἴδετε Or. 128. ὡς ὧν ἂν εἰδῇς ib. 533. ὡς εἰδῇ τόδε ib. 1350. ἵν' εἰδῇς λόγες ἐμὲς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ὧν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τέτοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμῦ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ ib. 1041. ὡς εἰδῇς Ion. 35. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμῦ ib. 804. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ὑμᾶς—χαίροντας Epist. II. δύλειον ἦμαρ εἶδες Hec. 56. ἃν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἣν ὐκ εἶδον Or. 80. ὐ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἑςίαν ib. 359. εἶδον ἄςεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ἕδας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην Med. 92. εἴδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τὺς κακὺς ib. 1024. ἀςέρ' Ἀθήνας εἴδομεν εἴδομεν—ἱέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἴδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανῦσαν εἶδε καὶ βλέπυσαν ib. 1612. πῶς εἶδετ' αὐτύς; Iph. T. 252. δισσὺς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἴδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τάδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ὐ παῖδες εἶδον Tr. 377. κἀκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἢ πλεῦρ'—ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεςάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύςηνον; ib. 116. ὐ πώποτ' εἶδον προσφερεςέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τὺς κειμένυς νεκρὺς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναίυ πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἆρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ὐκ ᾔδετε Bac. 1343. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πῦ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀςῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. ςράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλῦν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ—σοί μ' εὖ φρονῦσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν ςρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ τείχυσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίςη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλαςον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βύλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ib. 938. πολύκρανος ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρυργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. ὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἄν σέ γε τέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατῦντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὰν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντυ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιτείχυσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσύτυς ἐτὶ τρόπυς ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) κατατείνω Or. 357. ὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. θεᾶσθαι χρὴ τὸν προτάτην ἰδόνθ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τῦτο κατθάνοιμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημεῖ' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὺς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυῤῥοῦν Al. 829. ὢ κακὰ παθὼν ἰδών τε An. 1215. ἰδὼν—ἁρμάτων ὄχον Sup. 680. ὥστε τερφθείης ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδών νιν Tr. 988. αὐτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτυς ἰδόντι δεσμὺς ib. 634. τῦτ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δείν' ἰδὼν ib. 374. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδών νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδών τιν' ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδῦσά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένυς ἰδῦσα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν—ἰδῦσα Hip. 27. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδῦσα Sup. 731. ἰδῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316. ὐκ ἰδῦσα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδῦσα ib. 682. τὺς θυλάκυς ἰδῦσα Cy. 182. ἱέρακ' ἰδῦσαι An. 1142. ἰδῦσαι τύσδ' ἠλλοιωμένυς Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) med. ᾧ καλλίτυς εἰδόμαν—πώλυς Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν ib. 295. εἰδόμαν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσοις εἰδόμην Hel. 121. ἣδ' ὐδὲν οἶδεν Hec. 674. οἶσθ' ὦν, ἂν λέξαι—θέλω; ib. 998. ὐκ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἶσθ' ὦν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα τέγαι; Hec. 1008. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάτασιν; ib. 1266. οἶδ', ὅς ἔλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμὴ ib. 1184. ὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὕστερον ὐκέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τὺς ὡπλισμένυς Ph. 146. ἐγῷδα κείνυς τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἶσθα σὺ ib. 866. ἐγῷδα τήνδε Med. 39. ὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλὺς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὕρημα ὐκ οἶσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ὐκ οἶδ' ἄν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ὐκ οἶδ' ἐλέγχυσα Hip. 271. ὐδέν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ὐχ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμῦ Sup. 518. ὐκ οἶδε γάμυς Iph. A. 129. ἦ γὰρ οἶσθ', ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ὐκ οἶδ', ὅπως φῶ τῦτο ib. 643, ὐκ

οἶδ', ὅ, τι φῂς, ὀκ οἶδα ib. 652. οἶσθ' ὀν, ὃ δρᾶσον ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον ὀκ οἶδεν, ὃ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583. ἓν τῦτ' οἶδα Iph. T. 247. ὀδὲν οἶδ' ὀδεὶς κακὸν ib. 477. ὅν γ' ἐγῷδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. πισὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὀδὲν ib. 1205. ἄϋπνος οἶδα τλὰς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν ib. 800. ὀκ οἶδα τὰς σὰς Ὀδυσσέας ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. ὀδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν ib. 637. ἐγώ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά σοι μισυμένη ib. 898. ὀκ οἶσθα ib. 1172. ὀκ οἶσθα, πῦ ποτ' εἶ λόγων Bac. 358. ὀκ οἶδα τύπος τῦτο ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. οἶσθ' ὃν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν οἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα ὀ λόγῳ μαθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' ὀ καλὸς τάδε ib. 65. ὀκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαρυνθεὶς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; ib. 452. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. συσενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας ib. 936. οἶσθα γηγενῆ μάχην; ib. 987. οἶδα κατακτανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς ὀδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ 'ν πόλει κακὰ ὀκ οἶδα El. 299. ὀδεὶς οἶδεν ὄτ' εὐτυχῦς ἀριθμὸν, ὄτε δυστυχῦς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην ϛρατῦ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγυς ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. cf. El. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω ib. 745. ὀχ ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. ὀ καιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι τι ποικίλον ib. 300. χρησμὸν εἰδέναι θεῦ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. εἰδέναι βυλοίμεθ' ἂν Al. 138. ὀ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. ὀ χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῂς εἰδέναι ib. 890. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκυν ὀκ εἰδέναι ib. 956. ὀ χρή σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστόκατος εἰδέναι Tr. 885. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον εἰδέναι σ' ἐχρῆν Her. 649. βύλομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν ὀδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—νοσῦντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδότ' ἠρόμην Or. 1183. ὀκ εἰδὼς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδὼς αὔτ' ἐπειρόμην Al. 423. εἰδώς τι ib. 1110. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὁ Μυσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελετὰς θεῶν εἰδὼς Bac. 74. εἰδὼς ὀκ ἀριθμὸν Her. 997. εἰδὼς ὀδὲν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγυς El. 292. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδὼς τῦτο κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλεῖον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. ὀκ εἰδυῖα τάξειργασμένα Or. 1320. εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. ᾔδειν τάδε Rh. 952. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. πορθμὸν ὀκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. πάλαι ᾔδειν σ' ὄντα τοιῦτον φύσει ib. 645. ὀδεὶς τάδ' ᾔδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ᾔδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γῆμας γάμον El. 926. ἰδὲ. τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι Iph. A. 191. ἴδεσθε τὰν Ἰλίυ—ἑλέπτολιν ib. 1510. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ἴδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι Her. 896. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. ἴδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ ἰδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴσῃ μωρίᾳ φρενῶν τὰς κακῶς παγέντας ὅρκυς Iph. A. 394. εἴσῃ σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρὼν

εἴσῃ λόγον Rh. 142. τῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. εἴσῃ τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον El. 346. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεςάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνα τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τὸ μὸν εἶδος ἐκπαγλυμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τῦ καλῦ ib. 270. ὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἴδωλον. πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. εἴδωλον ἔμπνυν Hel. 34. εἴδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἴδωλον ib. 689. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἴδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἴθε, partic. optandi, *utinam*, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἴκασε; Ph. 423. εἴκαζε· κοινόν ἐςιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεςι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ὐδέποτ' εὐτυχίαν κακῦ ἀνδρὸς—βέβαιον. εἰκάσαι χρεὼν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἶξα Hel. 79. εἴκειν ὁδῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ὐ βασιλεύειν εἶξας Her. 368. ἔοικας Hel. 585. ὡς ἔοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς ἔοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς ἔοικέ μοι An. 552. ἔοικα πράξειν ὐδὲν Hec. 813. ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. ἔοικε λέξειν τἀκεῖθεν ib. 848. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποίμνας δεσπόταις ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ ςρατεύματι ἔοικεν ib. 746. Βρομίυ πόλιν ἔοιγμεν (pro ἐοίκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς ἔοιγμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. πατράσιν ἐοικέναι Antig. fr. X. 1. ὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro ἐοίκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ὐχὶ πρὸς τῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ὐκῦν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκός ἐςιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπυς Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ὐκ ἀπιςεῖν εἰκὸς Ion. 557. ὅτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', ὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῇ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλῦσαι Bac. 685. κράτιςον εἰκῇ ζῆν, ὅπως δύναιτό τις ...

Εἰκοβολεῖν. ὢν ἀπηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Fr. inc. CLVIII. 4.

Εἰκότως. εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν Or. 735. εἰκότως ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως ib. 1186. εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς ὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Ion. 611. ἐμῦ ταράσσων εἰκότως φρένα ib. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εἰκότως ἄν τις νομίσειεν Epist. V.

Εἰκώ. ἄψυχον εἰκὼ σώματος Med. 1162. εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλυσα Iph. T. 222. εἰκώ τ' ἐν ἱστοῖς ib. 816. εἰκῦς ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. εἰκῦς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκών. ἦλθεν εἰκὼν Her. F. 1002. παρθένυ εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX. 1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193. ἐπεὶ ἔπαυσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632. λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477. ῥοθίοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.

Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion. 453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358.

Εἱλικτός. κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 40.

Εἱλίσσειν. ὐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις Or. 171. εἱλίξαι νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος ἱερὸν εἱλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν εἱλίσσυσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571. λίμναν εἱλίσσυσαν ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. εἱλίσσυσα ἡλίκων θιάσυς ib. 1145. εἱλίσσυσαι καλλίχορον Her. F. 690. εἱλίξας δέμας Ph. 1185. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ Her. F. 927. εἱλισσόμενος αἰὼν ib. 671. δελφὶς πρῴραις εἱλισσόμενος El. 437. παρὰ ψάμαθον εἱλισσόμεναι Iph. A. 1055. εἱλισσομένας Μαινάδας ἄξει Bac. 571. βόστρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7.

Εἷμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς εἱμάτων τολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἰν, pro ἐν. εἰν αἰθέρι Iph. A. 768. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἴναγχος Rh. 501.

Εἶναι. ὐδ' ἀδώρητος φίλων ἔςαι πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. τὐμὸν ἔςαι ib. 52. ἔςαι τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς ib. 150. εἰ ἔςι (licet) τοῖς δύλοισι ib. 234. κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ὐκ εἴμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib. 313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med. 386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772. et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph. T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel. 767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451. 1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et 959. ἔςι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340. μητρὶ ὐκ ἔςιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν μοι εἴη ib. 498. σῖγα πᾶς ἔςω λεὼς ib. 532. ὐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ὐκ ἔςιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib. 805. ἵν' ῃ ποτε πείθειν ib. 818. ἔςιν, ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς ὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. ὐκ ἔςι, non ita est, Or. 307. et 1097. ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὐκ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔςιν, ὃ σιγῇ λόγυ κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔςι δ', ὃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἄφιλος ἦσθ' ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. ὃς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ᾖ ib. 895. ὅτ' ὐκέτ' εἶ ib. 1030. ἔςαι τάδε ib. 1041. σοὶ μέν ἐςι πόλις, ἐμοὶ δ' ὐκ ἔςι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἑτοιμάν ἐςιν, εἴγ' ἔςαι καλῶς ib. 1106. ὐκ ἔςιν ὐδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς ib. 1155. εὔφημος ἴσθι ib. 1327. ὐκ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph. 636. ἔςι σοι σωτηρία ib. 982. ὐκέτ' εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ὐκ εἰσὶ δόμοι Med. 139. ὐκ ἔςιν ἄλλως ib. 814. ἐσμέν, οἷον ἐσμὲν ib. 889. οἶδ' ὐκ ἔτ' εἰσί, non amplius vivunt, ib. 1370. et ita εἶναι sæpissime vivere denotat, e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191. Al. 272. 278. 393. 524. et 528. An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534. et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν μύσαις ἀεὶ Hip. 452. ἔςι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι ib. 705. ὅνεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμῦ ib. 1259. ἔςτ' ὐν, ὅπως Ἄλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; οὐκ ἔτι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔτι σοι ib. 139. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. οὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. οὐδέν εἰμ' ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχου Al. 475. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ οὐδὲν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ' οὐκέτ' ἔστι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. πολύκλαυτος ἐσεῖται ib. 782. τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ ib. 853. ὡς ἔτι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. οὐκοῦν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν ib. 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyp. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. οὐδὲν ὢν τοπρὶν Sup. 425. οὐκέτ' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι Al. 323. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. οὐδὲν οὖσα An. 134. οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.

Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίαισι πλάταις Tr. 1095.

Εἵνεκα. τοὐμοῦ εἵνεκ' ἀθλίου βίου An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.

Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Εἰπεῖν. μή τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἃ εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν; ib. 422. εἰπὲ ib. 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. οὐ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας ib. 881. Ἴδιόν τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπὲ παῖδ', εἰ ζῇ ib. 986. εἰπέ, ποῦ 'σθ' ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. οὐδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἴπω; ib. 154. τί ἄλλο γ' εἴπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. εὖ γ' εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac. 822. μὴ θάνατον εἴπῃς Or. 415. τί πρὸς τάδ' εἶπε; ib. 745. οὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σοῦ; ib. 1056. ὡς τἄλλα γ' εἶπας ib. 1212. δούλου τόδ' εἶπας Ph. 395. οὐ γὰρ εἰπεῖν οὐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς ib. 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ' ἄν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ' ἄν; ib. 1179. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας ib. 1216. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med. 272. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας ib. 921. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφὴν ib. 1036. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι Al. 139. τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὡς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν εἴποις Sup. 184. εἴπω τι σοί τε καὶ πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ' ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὡς σώφρον' εἶπας ib. 1024. εἴφ', ἃ 'ν ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεστιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἴπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. δι' αἰδοῦς εἶπον Bac. 441. ῥᾴδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἴφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους ib. 774. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπὲ τοὔνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ' εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τάδ' εἶπας ib. 465. πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἅ γ' εἶπας, ἀντήκουσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς οὓς τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), ὃς ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἵ μοι τόδ' οἷον εἶπας ib. 290. μὴ πλῶτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τῶτο εἰπεῖν ῥᾷον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾷστον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκέσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰπῶσα Ion. 1488. ὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπέσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἴπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἴπερ ποτὲ An. 554.

Εἴπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, *verb. poët.* Ph. 1182.

Εἴργειν. εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἢ πλῆθος αὐτὸν—εἴργυσι ib. 867. εἶργε, *prohibe* ib. 874. ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾷν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., ὐ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1057. μόλις νιν εἴργυσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. εἴργυσιν οἱ κρατῦντες Sup. 18. εἶργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἴργοις τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἶρξας Bac. 443. εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἶργε συμφορά; ib. 662. εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοί σ' εἴρξυσιν τόξων Ion. 173. εἶρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255. τάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τὸς—πονηρὸς κλεῖθρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἴργων βέλη Ph. 1081. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἴργυσ' (i. e. εἴργυσα) ἀγχόνης An. 817. κλεῖθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφυ ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσίᾳ πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσίᾳ ματῶν Tr. 569. εἰρεσίᾳ φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. ὅσῳ πολέμυ κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. Εἰρήνη βαθύπλυτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549.

Εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἕν. εἷς ἀγὼν Or. 1244. εἷς ἀνὴρ ὐ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. εἷς ὢν ib. 901. ὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἑνὸς ἁ δύναμις ib. 484. ὢν εἷς ἐγὼ δύστηνος ib. 615. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. ὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἕνα κακῶν Sup. 94. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἷς ib. 431. μνηστήρων ἕνα Iph. A. 68. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; ib. 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πίτυλος εἷς ib. 1123. ἑνὸς μόχθυ ib. 1150. εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα Cy. 198. πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Her. 8. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν ib. 328. εἷς μυ λόγος ib. 799. δῦλα πάντα, πλὴν ἑνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν Her. F. 220. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπυργήσῃ διπλᾶ ib. 328. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἷς νεοσσὸς ib. 982. ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, ὐ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἷς τις ἐπὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ὐ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ὐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ἔσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων Or. 264. μίαν πονήσας ἁμέραν ib. 655. πλεῖςυς Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔςιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὰν Hip. 258. ἕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῇν Al. 715. cf. v. 886. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' ὅσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μυσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν Ἐριννῦν ib. 457. μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμυ θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. τεφάνων ὑ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ ib. 771. μί' ἐτιν ἐλπὶς ib. 821. μίαν χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. ὐ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῷν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἦμαρ ἓν Hec. 285. et Her. F. 306. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῤῥοθεῖ Or. 529. ἓν ἀνθ' ἑνὸς δῦναι ib. 650. μνῆμα ἓν ib. 1059. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἑνὸς ὑ σφαλέντες ib. 1151. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἓν συνήγαγον ib. 1640. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἓν μέγιτον ib. 394. εἰς ἓν συνελθὼν ib. 465. ἕν ἐτιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἓν εἰπὲ ib. 1090. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων ib. 1662. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἕν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει ὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον ib. 1105. ἓν εὕρημα Hip. 715. ἓν ὐκ ἐπίτασθε ib. 919. ἑνὸς ἄθικτος ib. 1002. ἓν ὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρετι ὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι τένειν An. 96. ἓν συ δέδοικα ib. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἓν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἓν ὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἕν γ' ἀκύσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἓν συντεμῦσα ib. 1249. ἓν τῦτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. εἰ ἕν τι τῦθ' ὁμῦ γενήσεται ib. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν ib. 1016. ἑνὸς μόνυ δεῖ ib. 1052. φῶς ἓν ἡλίυ Rh. 447. τὔνομα ἓν Tr. 425. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἓν πάντων γνῶμα ib. 408. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἐτί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἓν τῆς τύχης ἄπετί μοι ib. 668. εἰς ἓν τέγος ib. 848. εἰς ἓν κραθέντα ib. 1016. ἓν τὸ λῷτον Her. F. 196. ἕν τί σ' ἡγῦμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἓν ἐνεγκῦσα ib. 489. ἑνὶ βέλει ib. 1000. ἕν μοί τι σύγκαμε ib. 1386. ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ El. 425. ἕν γ' ἔχει τι χρητὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἓν βύλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἕν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἓν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἁπάσης τὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. ἓν πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 655. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἴς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζυσ' εἰς ἐμὲ ib. 1257. εἰς Ἕλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἕρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκύσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν καιρῦ ib. 384. εἰς φίλυς ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τῦσχατον

Or. 447. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὅς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσυς ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὃς πέμπουσα μύθυς ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἷον ἥκω; Or. 671. εἴς τε δάκρυα, καὶ γόυς, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιστος εἰς μὲ ib. 734. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. εἰς τὺς τεκόντας ib. 891. μονόκωλον εἰς ἀῶ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὺς λόγυς ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ib. 1132. εἰς Αἴγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμυς ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς Ἑλέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾅδυ ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾅδυ δόμυς Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς ἀΐδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾅδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾅδυ Her. F. 610. πλήν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἓν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσις κακῶν Ph. 438. ἃς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγυς Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς λέχος ib 824. εἰς ὑμεναίυς ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον στόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παρῦσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὕποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τὔπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἧπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ᾖσσον ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμυς ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριτον εἰς θεὺς διδῦσα ib. 1745. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλυς ib. 84. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμυς ib. 238. εἰς τυράννυς ἄνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἔμ' ὢκ εὔορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμυς βασιλικὺς ib. 547. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσῦτον ἥκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τῦτο φρῦδός εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιστὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλυς ib. 897. εἰς τὸ λῷον ib. 911. στείχυσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπόστασιν βίυ

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσοῦσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίου ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν οὗς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. εἰς ἥλικας ib. 987. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς οὐρανὸν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τοὔμπροσθεν Hip. 1228. ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. εἰς ἀνθρώπους ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρείαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἴς σ' ἀποβλέπον, sc. ἄγαλμα ib. 245. δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμους ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὅς εἰς ἔμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀναστροφὴν ib. 1008. εἰς συστάσεις κύκλους τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τοὺς πλησίους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβους ib. 225. εἰς στρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τοὺς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἔμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατοῦ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 823. τοὺς εἰς τὰ σὰ μύθους ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχοὺς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. οὐκ εἰς σὲ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἦλυθον ib. 1349. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς στὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐςομωμένη ib. 287. μόσχες εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευρὰς ib. 298. εἰς ξένες γαληνὸς ib. 344. εἰς θυμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἕρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας ib. 525. εἴς τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν δὸς ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκες Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμὲ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἄπις' ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἶμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τῦ μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεῦ ib. 1186. τῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταὐτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ὐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίςην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλες τρόπες Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρες τοίχες μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. εἰς αὐγὰν, εἰς αἴγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρὲς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει ib. 611. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυςυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δῦλον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ὐκ εἰς λόγες ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγυ ib. 1036. ξένας εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβῦντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμὲς ib. 518. εἰς θίασον ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμέμενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρυν ib. 758. δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μεῖζον' ἥκω ib. 1235. κάλει φίλες εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τῦδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. εἰς ἄκρες τὲς ὄνυχας Cy. 158. εἰς λόγες ἀποςρέφυ ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίυ ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσες τὲς ἄνθρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγες—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἄντλον ib. 169. τὲς παῖδας εἰς χέρας λαβὼν ib. 229. κακῶν εἰς τὔσχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρῦ χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφὲς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες ib. 298. εἰς τοσοῦτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κᾀμοὶ δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἥκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἐλθὼν ib. 248. εἰς παρθένους χεῖρας ib. 270. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου ib. 322. εἰς τὴν ἀποῦσαν ib. 385. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. εἰς ὑμνῳδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίστους δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἓν τέγος ib. 848. εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἴτω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τοῦθ' ἱκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιοὺς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. οὗτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν ib. 532. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβου ib. 816. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλους μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην ib. 1276. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. οὐδ' ἂν ᾠόμην εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρείας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς ib. 253. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὕποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἥκει ib. 430. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εἰς θεοὺς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἥξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανερὰν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῄει ib. 36. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὦτα φέρειν ib. 55. κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν Æol. fr. IV. 1. εἰς πρώτους Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔτη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς τάμήχανα ib. 9. εἰς τὰ 'πίσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ἐκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρεῖσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμες ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς ἐδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκες πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὀξὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμες Hec. 1148. αὐτὴν εἴσαγε δόμοις Al. 1115. εἴσαγ' εἴσω τήνδε ib. 1150. ἥ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῷα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλεσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακέειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκεσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ἐκ εἰσακέετε; Or. 273. εἰσάκεσον ib. 1234. ἐκ εἰσακέεσι ib. 1286. ἃ εἰσήκεσα 'Αργείων πάρα Ph. 96. εἰσακέσατ' Οἰδίπε τάδε ib. 1351. ἄῤῥητον εἰσήκεσ' ὄπα Hip. 602. ἃ 'νδάθ' εἰσηκέσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκέσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακέσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. ἐ γὰρ εἰσηκέσαμεν Iph. T. 251. θεῦ τόδ' εἰσήκεσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακέσατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκέομεν Her. F. 516. εἰσακέσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ' εἰσακέσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακέσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμες Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἀλὸς μυχὲς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρε εἰσέβαινεν ἄντυγα ib. 948. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἴσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης 'Αργῦς σκάφος Med. 1335. ὅπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεώς σοι ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνεσα μαντεῖον θεῦ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775. σιγῇ δόμες εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν ἐκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βῦς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. Βρομίε πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βῦς εἰς ἀρύρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἴσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὔνε φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολὴ, et dor. ά. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμες σεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ὅπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ'. 'Αχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν ἐκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὡς δεσπότην—εἰσδεχώμεθα Cy. 35.

Εἰσδοχή. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.

Εἰσδῦναι. οὗ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583.

Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἣν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρῄζων σὲ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχου πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενοὺς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ᾅδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεοῦ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχορραγοῦντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν τείχουσαν Or. 57. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. ποῦ νιν εἰσιδών; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτοὺς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλοῦτον ἢ 'υγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936. ὃν εἰσιδοῦσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδοῦσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς στέγος An. 658. ὅ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὰς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργους Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. οὔ ποτ' οὔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἴσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίους δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἴσιμεν ἐς οἴκους Or. 1119. οὐκ ἔστιν, ἥτις εἴσεισιν γυνὴ Hip. 861. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. ᾗπερ εἰσῄει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας El. 661. εἴσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. οὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκτᾶσθαι. ὅστις εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εἰσόδυς ib. 1163. *καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν* Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. *γάμυς δυςυχεῖς εἰσόψεται* El. 49.

Εἰσορᾶν. *εἰσορᾶν φέγγος ἡλίυ* Hec. 248. *εἰσορῶ δεσπότυ δέμας* ib. 724. *ὃν εἰσορᾷς* ib. 766. *εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν;* ib. 1115. *ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα* Or. 532. *εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν* ib. 723. *κρείσσων γαλήνης εἰσορᾶν* ib. 726. *φέγγος εἰσορᾶν θεῦ* ib. 1025. *τίνας τυσδ' εἰσορῶ;* ib. 1347. *ξιφηφόρον εἰσορῶ 'Ορέςην* ib. 1504. *εἰσόρα τὸν πρῶτον* Ph. 119. *ὁ γὰρ —εἰσορᾷς κάρα Γοργόνος* ib. 458. *ἀδελφὸν εἰσορᾷς* ib. 459. *εἰσορῶ* ib. 600. et Iph. A. 323. *εἰσορῶμεν 'Αργείων ςρατὸν* Ph. 1106. *ὡς ὕςερον εἰσορᾶν παρῆν* ib. 1125. *τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε* ib. 1342. *κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν* Med. 264. *εἰσορῶ παῖδα Θησέως ςείχοντα* Hip. 51. *ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος* ib. 355. *κακῶν πέλαγος εἰσορῶ* ib. 822. *οἰωνὸν εἰσορῶ κακὸ* ib. 873. *εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν;* ib. 993. *ὀπαδὸν 'Ιππολύτυ τόνδ' εἰσορῶ* ib. 1151. *Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾶν* ib. 1208. *μηκέτ' εἰσορᾶν φάος* Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. *Θάνατον εἰσορῶ πέλας* Alc. 24. *αὐγὰς εἰσορῶ* ib. 670. cf. Hel. 1389. *εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;* Al. 1132. *ὁ φίλων τιν' εἰσορᾷς* An. 138. *εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος* ib. 495. *πενίαν εἰσορᾶν* Sup. 176. *διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ* ib. 612. *ἔτ' εἰσορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ* ib. 1152. *ὀκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ* Iph. A. 851. *ὥσπερ εἰσορᾷς* ib. 913. *ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ* ib. 1338. *εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τυσδε;* ib. 1359. *μάτην σ' εἰσορῶ θυμυμένην* ib. 1369. *φόβῳ, ἃ μὴ 'χρῆν, εἰσορᾶν* Iph. T. 1342. *τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει* Tr. 36. *τάδ' εἰσορᾷς* ib. 607. *ὀκ εἰσορᾷς,* sc. Bacchum, Bac. 502. *ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας* ib. 510. *αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ* ib. 925. *τὸν ξένον ὀκέτ' εἰσορᾶν παρῆν* ib. 1075. *εἰσορῶ εἰς δόμυς ὁρμωμένην* ib. 1164. *τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν* ib. 1264. *παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ* Cy. 36. *Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ* ib. 100. *φέγγος εἰσορᾶν* Hel. 538. et Ion. 853. *θνήσκοντας εἰσορῶ φίλυς* Hel. 756. *εἰσορῶ, ὃς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ.* ib. 1200. *εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν* Ion. 392. *τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς* ib. 613. *εἰσορῶ τῆσδε κοίρανον χθονὸς* Her. F. 138. *τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε;* ib. 144. *χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν* ib. 778. *ὅτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ.* ib. 1103. *εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ* El. 107. *εἰσορῶ τύραννον χθονὸς* Dan. 61. *σοφωτέρυς πένητας ἄνδρας εἰσορῶ* Dan. fr. XII. 5. *δακρύω σ' εἰσορῶν* Hec. 954. cf. Iph. A. 649. *ὕςατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι* Hip. 1097. *αὐτὴν εἰσορῶν* Al. 1069. *ἄλλυς εἰσορῶν τεκνυμένυς* Sup. 1087. *τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν* Bac. 252. *εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα* ib. 1310. *δυςυχῦντας εἰσορῶν* Ion. 968. *Ζῆνα εἰσορῶντα* Melan. fr. III. 3. *σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν* Syl. fr. IV. 2. *εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο* Hip. 1216. *πτωχὺς ἀλήτας εἰσορῶντες* Her. 319. *τάδ' εἰσορῶντες* Fr. inc. CLXXXVI. 1. *αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα* El. 562. *ἀδελφῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον* ib. 766. *εἰσορῶσα κακὺς* Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. *ὃ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμυς* Her. F. 850. *ἀδελφῆς 'Αργος εἰσπέμψων δέμας* Iph. T. 1440. *ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην* Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. *πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν* Ion. 1196. *ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην* Hel. 422. *ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν* Ion. 1088. *εἰσπίπτων πέπλυς* Tr. 1181. *κτύπυ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος* Or. 1312. *κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν* Rh. 560. *μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν* Her. F. 954. *εἰσπεσόντες ἐξαίφνης* Ph. 1478. *εἰσπεσῦσα δικτύων βρόχυς* Or. 1315. *θάλαμον εἰσπεσῦσα καὶ λέχος* Al. 173. *δύλειον ἦμαρ εἰσπεσῦσ' ἀναξίως* An. 99. *ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῦσ' ἀμηχανεῖς* ib. 984. *πολιὸν εἰσπεσῦσα γῆρας* Ion. 700. *ἵν' εἰσπεσῦμαι* ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. *πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς* Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. *Εὔξενον πόρον εἰσεπλεύσαμεν* Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. κόρην—οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.
Εἰσπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559.
Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
Εἰστιθέναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον) σέλματα Hel. 1582.
Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερε An. 177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν Bac. 353. τὸς λόγυς εἰσφέρεις καινὸς ib. 649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179. πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ Hel. 38. ὁ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα ib. 279. ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion. 1434. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος ib. 1340.
Εἰσφοιτᾷν An. 946.
Εἰσφορεῖν. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.
Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ὀκ εἰσεφρόμην Tr. 647.
Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχέας γάλα Cy. 388.
Εἴσω. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. εἴσω χθονὸς ib. 1231. εἴσω γῆς ib. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἴσω ξίφυς ib. 1531. τειχέων εἴσω Ph. 727. et Sup. 723. et εἴσω τειχέων Ph. 1484. et El. 101. εἴσω σαρκὸς Ph. 1571. δωμάτων εἴσω Med. 89. Bac. 825. et Her. F. 955. et εἴσω δωμάτων Ion. 1273. et δώματος εἴσω Med. 100. χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω ib. 105. πρίν τι κακῶσαι τὸς εἴσω ib. 182. εἴσω φρενῶν ib. 316. πόντυ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω Hip. 4. εἴσω δόμων Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et 624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606. et 996. εἴσαγ' εἴσω τήνδε Al. 1150. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. στείχομεν εἴσω Iph. A. 16. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. φονίυ τραύματος εἴσω Rh. 750. οἴκων εἴσω Tr. 158. εἴσω μελάθρων ib. 646. εἴσω στέγης Bac. 239. et στέγας εἴσω ib. 593. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων Cy. 62. ἕρπετ' εἴσω ib. 344. ὅστις διαγγέλλει τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὁ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. εἴσω νεὼς ib. 1570. στείχοιμ' ἂν εἴσω Ion. 418. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib. 524. εἴσω προξένων ib. 1039. κομίζειν τῦδε σῶμ' εἴσω χρεὼν El. 959. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. κομίζετ' εἴσω τήνδε St. fr. VI. 1.
Εἶτα. κᾆτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολλοῖσιν ἦλθες Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν ὀ φρονῶ; An. 667. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην ib. 911. κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον ὀκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894. etc.
Εἴωθα, ab inusit. ἔθω. ὅστις ὀκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας Sup. 576. φεύγειν ὀκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ὀκ εἰωθὸς ὂν Hec. 358. σαφῶς ὀδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108.
Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρυ δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et 573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404. λόγος ἔκ τ' ἀδοξύντων ἰὼν, κἀκ τῶν δοκύντων Hec. 294. sq. ἐκ νέυ βραχίονος ib. 407. ἐκ τῦ σκότυς, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977. Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων ib. 1160. ἐκ καρχησίων ib. 1261. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δακρύων ἄπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων ib. 407. ἐκ τρίτυ ib. 1178. ἐκ χειρὸς ib. 1304. ἐκ θανάτυ ib. 1369. Al. 224. ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πατρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ μιᾶς Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T. 497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ γὰρ ἄλγυς ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib. 374. ἐκ λόγυ ib. 731. et Al. 1145. ἐκ τῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων ib. 941. ἐκ γένυς τῦδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῦ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κἀκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἦρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἠρξάμην ἐκ τῦδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βυλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σῦ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῦδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προαςίυ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἐσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγυ; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τυ ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνυ—ὀλεῖται An. 1006. κἀκ τῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σῦ παῖδα —τεκῦσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ ςομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένυ καὶ θηριώδυς ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνυ ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσυ Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγὼς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμυ ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ὑρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγεὶς ib. 552. ἐκ φόβυ ib. 730. τρίποδος ἐκ χρυσῦ ib. 976. ἐκ πατροκτόνυ χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. 'Αγαμ. παιδὸς ἐκ βυλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεὼν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπυ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεῦ Bac. 4. ἐκ θνητῦ τινος ib. 28. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίυ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τύτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηΐδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίυ κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἠθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεῦ ib. 467. ἐκ τῦ Δαρδάνυ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένυς Πανδίονος Her. 36. ἐκ τῦδε ταὐτῦ ςόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἴθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεθέςηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχῦς—δυστυχῦνθ' ὁρᾷν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηςῦ γεγὼς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενῦς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείυ φόνυ ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίυ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μεταςὰς ib. 583. ἐκ θεῦ συθεὶς ib. 787. ἐκ δύλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾷν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσυ

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν προὔλαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν ib. 1346. ἔκ τινος θηλάτου ib. 1392. ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρηστοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τοῦδε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεοῦ χρηστηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων; ib. 237. ἐκ τοῦ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηστὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σοῦ στόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς ἐκ νικηφόρου ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κἀκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἕλκει ποτ' ἐκ ταυτοῦ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὸς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακοῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικροῦ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ejusd. fr. XI. 3. κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Phaëth. fr. I. 2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεστώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιοῦδε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέου Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ ib. 53. πάρεστιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, o Hecuba, Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύστην' Ἑκάβη Hec. 737. φιλτάτη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἑκηβ. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἑκὰς ἀφεστὼς Her. F. 198. ἄστεως ἑκὰς El. 246. ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκαστέρω Her. F. 1047.

Ἕκαστος. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκαστα πυνθάνου Tr. 246. etc.

Ἑκάστοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἔνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἕκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὧν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τοῦδ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέους ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κούφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτου ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνου

ἕκατι ib. 1198. τῦ θεῦ ἕκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἕκατι Her. F. 277. τύτων ἕκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἕκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιύμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδυς ἕκατι Œnei fr. VI. 2. ἕκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI.

'Εκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλυ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

'Εκατομπτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολιέθρυ Cret. fr. II. 4.

'Εκατόν. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατὸν Iph. A. 267. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος Cy. 471. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

'Εκατόστομος. ἑκατόστομοι βαρβάρυ ποταμῦ ῥοαὶ Bac. 404.

'Εκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Ταντολιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ὐκ εὔδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχυ ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ὐμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελῦντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέστατοι ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἔκβηθι βαρβάρυ χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωπῦ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ὕτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἔκβηθ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένυς Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἁρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98.

'Εκβακχεύειν. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσαμένα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294.

'Εκβάλλειν. κτανών νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὔκαρπον ἐκβάλλυσι Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὡς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὡς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις ὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ὐρανῦ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὐδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κἀκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλῦσι πολεμίυς πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κἀκβάλλοντα Her. 1003. ὐδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὀδῦ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπυς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κἀκβαλὼν σταθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ σταθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκβαλῦσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῦσα Tr. 59. ὗς ἐκβαλῦσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλῦσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾷν θεὺς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.

Ἔκβασις ἄτης εὐπρόσοιτος Med. 279.

Ἐκβλαστεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστῦμεν Hip. fr. VII. κείνυ ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.

Ἔκβλητος. ἔκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.

Ἐκβολὴ, et dor. ά. ὠρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κἀκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.

Ἔκβολος. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἔκβολον, *subst.* πόντυ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. ἔκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.

Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχᾶτο Hel. 1573. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.

Ἐκγαυροῦσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρύμενος Iph. A. 101.

Ἐκγείνεσθαι. ὐχὶ θνητῦ πατρὸς ἐκγεγὼς Bac. 1338.

Ἐκγελᾶν. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος Tr. 1176.

Ἐκγενέτης, et dor. ας. τὰν τῦ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.

Ἔκγονος. φίλυ πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἰῦς ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγῦ ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνω (in dual.) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. ὦ πάντες ἐσμὲν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τὺς σὺς παλαιὺς ἐκγόνυς αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τὺς ἐκγόνυς Her. F. 1262. οἴκτειρε σῦ φύντας ἐκγόνυς El. 673. τῶν Ταντὰλείων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὺς ἐκγόνυς οἱ θεοὶ τρέπυσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανῦσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρῆδος ἐκγόνυ κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τἄκγονα Her. F. 208. ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

Ἐκδακρύειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.

Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τῦ σῦ δικαίαν Hip. 1298.

Ἐκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.

Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Ἐκδέχεσθαι. τῦδε ἐκδέξῃ λόγυς Ph. 462.

Ἐκδημία Hyp. fr. fin.

Ἔκδημος. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. ἔκδημος ὢν τῆσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἔκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἔκδημον λαβὼν Iph. A. 76.

Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.

Ἐκδιδάσκειν. τί τὐκδιδάξαν τῦτό σε; Iph. T. 1164. ὅποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὺς Med. 295.

Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. ὐκ ἐξέδωκαν Her. 320. ἐκδῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδῦναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδῦναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδυ (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν Her. 454. ὐδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδὺς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδὺς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.

Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.

Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.

Ἐκδικατὰς, dor. pro ητής. τῦ φθιμένυ πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.

Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

'Εκδικος. ἔκδικος γεγὼς Hel. 1036. οὐδὲν ἔκδικον παθὼν Al. 717.

'Εκδίκως. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. κακοὺς ἐκδίκως τιμωμένους Bel. fr. XXIII. 3.

'Εκδοτος Ion. 1251.

'Εκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.

'Εκδῦναι. ἐξέδυ δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου Her. 857.

'Εκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾅδου κείσομαι Hec. 418. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί; ib. 1011. οὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ Or. 527. τοῦτ' ἐκεῖ λαβὼν ib. 654. λέγει δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἴ τι κἀκεῖ πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς Al. 747. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ, κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τἀκεῖ παρόντα πήματα ib. 686. τοὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους ib. 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας ib. 1172. καραδοκήσω στὴν ἐκεῖ παρουσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ οὐ ζῶσ' ἔτι ib. 771. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ οὐ παρὼν σ' ὁρᾷν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν Tr. 878. κἀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἔστ' ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἕξομεν κἀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσοῦμεν ib. 587. τοὐκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἔστιν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὧν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν 'Ερεχθείδαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐστιν Ion. 24. χῶρός ἐστ' ἐκεῖ ib. 283. κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ ib. 384. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ib. 547. τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κἀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν ib. 924. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.

'Εκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731. λέξειν τἀκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδουν ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. καραδοκῶ τἀκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τοὐκεῖθεν, ἢ τοὐνθένδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κᾆτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.

'Εκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τοὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' οὐ λήσομαι Iph. A. 516. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἴνιγμα ib. 794. πένης οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.

'Εκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τοὺς ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκεῖσε— ib. 285. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε ib. 333. ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ᾖσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δοὺς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἕλα Phaëth. fr. VIII. 6.

Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλυ Ion. 213. ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοισι Her. F. 472.

Ἔκητι Er. fr. I. 19.

Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.

Ἔκθεσις. ἔκθεσιν τέκνυ Ion. 956.

Ἔκθετος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70.

Ἐκθηριῦσθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.

Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένυς Fr. inc. CLV. 12.

Ἐκθυμιᾷν. κᾀξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1174.

Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Ἐκκαλεῖν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.

Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ὕστινας λέγεις λόγυς Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111.

Ἐκκαρπῦσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπύμενος Ion. 815.

Ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2.

Ἐκκαυχᾶσθαι. ὧν νιν ὕνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac. 31.

Ἐκκηρύσσειν. κᾀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτῦ καλλίνικος Her. F. 960.

Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέκλαγξε δὲ) ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204.

Ἐκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.

Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμυς; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγυσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνυ ib. 286. cf. v. 540.

Ἐκκληΐζειν. ἐκκλῄισσε ἄλλον ἄλλοσε τέγης Or. 1448.

Ἐκκλησία. ἀκύσας νυκτέρυς ἐκκλησίας Rh. 139.

Ἔκκλητος. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947.

Ἐκκολυμβᾷν ναὸς Hel. 1625.

Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κᾀκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τὺς ξένυς Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κᾀκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζυ Ph. 1586. ἐκκομίζυ παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζυ σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεὶς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.

Ἐκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψευσαι Iph. A. 333.

Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται El. 950.

Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων Her. F. 520.

Ἔκκριτος. ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἔκκριτον ib. 267. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισυμένη Tr. 1241.

Ἐκκυβιστᾷν. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Sup. 692.

Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.

Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.

Ἐκκωφῦσθαι. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.

Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλῦν Antiop. fr. X. 2.

Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἔκλαβ' ὓς ἔχω λόγυς Ion 1335.

Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἕως ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII.

Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν Bac. 1271. ὅ 'υπομ' ἐκλελήσεται Alc. 196.

Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.

Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Bac. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας Ion. 1306. οὔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. οὔ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑστίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τοῦσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἢν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοίβου ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τοὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ib. 750. et ὅρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα Ion. 576. θεοῦ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄστυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὅρους Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιποῦσα Ph. 1281. ἐκλιποῦσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιποῦσα ib. 1050. ἐκλιποῦσα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κἀκλελοιπότα στέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Æg. fr. X. 1.

Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρῴους Med. 800. οὔ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσα El. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. οὐδεὶς αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410.

Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458.

Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἁρμοὺς Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαθ' ἁρμοὺς Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τοὺς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτου νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκροὺς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Ἔκλυσις. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899.

Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976.

Ἔκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179.

Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229.

Ἔκμακτρον ποδῶν El. 535.

Ἐκμανθάνειν. τάδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα Rh. 156. ἐκμαθοῦσα εὖ Hel. 327.

Ἐκμαργοῦν. ἐξεμαργώθης φρένας Tr. 992.

Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτοῦ τύχας εἰς πάντας Œd. fr. XIII. 1.

Ἐκμάσσειν. ἔκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον; Iph. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμεῖσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον Antiop. fr. XXX. 2.

Ἐκμυσοῦν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσωσεν τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, οὓς ἐξεμόχθουν Iph. T. 84. et ὃς ἐξεμόχθεις ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας Tr. 641. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τοὺς ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους Her. F. 22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας ib. 309. ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph. T. 1186. ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾷν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion. 629.

Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἑκούσιος. ἑκουσίῳ τρόπῳ Med. 751. τὴν ἑκούσιον φυγὴν Sup. 151. ἑκουσία νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἑκουσίως Tr. 1037.

Ἐκπαγλεῖσθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλούμενος Or. 888. τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη Tr. 929. ἐκπαγλούμεναι Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152. κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν Her. F. 888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel. 1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Ἐκπειρᾶσθαι. κἀξεπειράθην τέκνων Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς ib. 247. πατὴρ νιν ἐξέπεμψεν ib. 768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων Med. 1285. τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι Iph. T. 335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib. 1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr. 1271. ἔκπεμπε γῆς τοῦσδε Her. 106. ἐκπέμψω στόλον Hel. 1443. τοὺς μὲν ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ᾅδου δόμους ib. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκπέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. οὐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

Ἐκπεραίνειν. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾷν. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip. 824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκπερᾷ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων Cy. 510. πέραν—Ἕβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθάνας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812. Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσουσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς Cy. 495.

Ἐκπηδᾷν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194. ὄρθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα Hel. 1591.

'Εκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib. 560. ἔκπιθι ib. 567.

'Εκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib. 776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel. 416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ τῆς ἐπιςήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip. 897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546. cf. v. 1227. βίᾳ 'κπεσὼν ςρωτῦ λέχυς Her. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. ἐκπεσῦσα δεμνίων Al. 184. ἐκπεσῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med. 450. et 458. ubi est ἐκπεσῆ χθονὸς, in fut. 1. med.

"Εκπλεθρος. κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883.

'Εκπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747.

"Εκπλεως. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόυ Cy. 246. ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντυ βορᾶς ib. 415.

'Εκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον Al. 167. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. πανταχῆ ἄςεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνυ El. 1290.

"Εκπληξις. ἔκπληξις ἂν γένοιτο Ph. 736. κᾀμοὶ ἔκπληξις πάρα ib. 968. τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις αὖ τεῖς; ib. 1276. μηδ' ἔκπληξιν ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 604. ἔκπληξιν ἡμῖν προστιθεῖς Hel. 556. εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων Fr. inc. XVI. 3.

'Εκπληρῦν. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρυμένας Al. 433.

'Εκπλήσσειν. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγυ Or. 548. σοὶ ἐκπλήσσυσί με λόγοι Hip. 934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με Sup. 160. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241. cf. v. 403. ὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὀδῦ πονηρὸς ὐδεὶς ib. 635. ἵνα μάλιςά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπυς Sis. fr. I. 28. τί ἐςι τῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγυ; Iph. T. 240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640. ἐξεπλήσσυ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαι Hip. 342. et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένυς Antiop. fr. XXVII. 2. κᾀκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 38. κᾀκπεπληγμένη φόβῳ Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγγον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel. 1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med. 8.

'Εκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν 'Αγαμ. βίον Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph. 883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463. ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600. ταχὺ πρὸς πατρὸς ἐκπνεύσετε Her. F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκπνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκπνεύσας (i. e. ὔσης) El. 1220. κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel. 1133.

'Εκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438.

'Εκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι 'Εκάβῃ Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ὐχ ἕλξετ' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or. 547. ὐκ ἐκποδὼν εἶ ib. 1161. et ὐκ ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. ὅπυ χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλις' ἴσῃ ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὸν ἐκποδὼν ἔςω λόγε ib. 1222. ἐ φεύγεσιν ἐκποδὼν θεὸς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν τὰς Al. 637. κἀκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποςᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίςασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνε ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμὲ, sc. εἰκός ἐςι Ph. 986. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ἐκ ἐκπονεμεν, sc. τὰ χρηςὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ἓ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονεσ' ἑκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηςεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τὲς θεὲς ἄκοντας ἐκπονήσομέν φράζειν, ἃ μὴ θέλεσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκεσαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ἐ ῥᾴδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κἀκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονεμέναισιν Med. 241. ἐκπονεμένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάςην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ἐκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες Sup. 1222.

Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμευται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.

Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζεσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.

Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Al. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλις' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.

Ἐκπρέπειν. ὦ μέγιςον ἐκπρέπεσ' εὐψυχίας Her. 597.

Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέςατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεςάτη γυνὴ Al. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐημι. τὰν ἀένναον' παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 119.

Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

Ἐκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

Ἐκπυνθάνεσθαι. τεδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κἀκπυθώμεθα δέλης γυναικὸς El. 109.

Ἐκπυρεν. αὐτῶν ἐκπυρεσι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρεται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

Ἔκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξεῤῥύετο Bac. 258.

Ἐκσπᾷν. ἣν ἐκσπάσωμαί γε βόλον El. 582.

Ἐκσπένδειν Ion. 1193.

Ἐκςέφειν. πάντας βωμὲς προσῆλθε κἀξέςεψε Al. 169. τέκν' ὁρῶ τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεςεμμένα Her. F. 526.

'Ἐκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

'Ἐκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγώ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἢν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἢν ἐκσώσῃς γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθυ χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζυσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἥδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τἄλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.

'Ἐκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμῦ Ph. 1202.

'Ἐκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.

'Ἐκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνυσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἧπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενείυ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὑδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῦμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῦ πέρα Sup. 745. ϛρατὸν κατὰ ϛόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα ϛρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

'Ἐκτεκνῦσθαι. παῖδας ἐκτεκνύμενος λάθρα Ion. 438.

'Ἐκτελευτᾷν. πρὶν ἄθλυς ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

'Ἐκτελής. ἐκτελῆ νεανίαν Ion. 780.

'Ἐκτέμνειν. μήτ' ὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς Iph. A. 1438.

'Ἐκτήκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν μαιτρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτήξυσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.

'Ἐκτίειν. 'Ορέϛῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

'Ἐκτιθέναι. κᾀκτίθησιν ὡς θανύμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.

'Ἐκτίνειν. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων ib. 983.

"Ἐκτοθεν An. 976.

'Ἐκτοξεύειν. σῦ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

"Ἐκτοπος Bac. 69.

'Ἐκτορεία χεὶρ Rh. 762.

'Ἐκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς 'Ἐκτορέυς Rh. 1.

"Ἐκτος. ἔκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.

'Ἐκτός. τάκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῴας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἴης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τῦ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὧν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.

'Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

Ἐκτρέφειν. Ὀρέϛην ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὺς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτυσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφυσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε μαϛὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερὶ Med. 939. νεανίαν ὡς ἤσθετ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεὶς κάλλιϛα παρθένων ὕπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τῦ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκέοισι νώτοις ὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλῦν. κἀκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἕκτωρ Hec. 18. Ἕκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἕκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἕκτορα ib. 422. Ἕκτορος δόρυ ib. 1210. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. ὐ γὰρ ἔσθ' Ἕκτωρ τάδε ib. 168. Ἕκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἕκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἕκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἕκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς Ἕκτορος ib. 961. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἕκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἕκτορος ἶνις ib. 570. Ἕκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἕκτορ, o *Hector*, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλταθ' Ἕκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἕκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. ϛαγόνα ἐκ παρῇδων—ἐξεφαίδρυνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακὺς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἀκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρυσι (sc. τὰ κακὰ βυλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. ὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σῦ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρυσι μητρῷ' ὀνείδη An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντυ νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὕποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ὕ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; Iph. T. 1204. ὃν ὔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἔκφυγεν ᾇδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἀκπέφευγε γῇ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῦλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. ὐκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

Ἐκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβῦν κἀκφοβῦν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963.

'Εκφοινίσσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. οὐδέπω βωμὸς θεᾶς 'Ελληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.

'Εκφοιτᾷν. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ El. 320.

'Εκφορά. ἐκφορὰν τοῦδε θήσομαι νεκροῦ Al. 424.

'Εκφορεῖν. τοὺς ἄρνας ἐξεφοροῦντο Cy. 233.

'Εκφορος. ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσενας Hip. 295.

'Εκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F. 1119.

'Εκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T. 1323.

'Εκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω Or. 1259. ἴχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.

'Εκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρὸς Ph. 422. οὔποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2. ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφὺς El. 206. ὁ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γέννυς ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης) ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολλῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542. Ξούθου φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib. 1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότι Bac. 44. ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς ἐξέφυσεν 'Αγαμέμνονα Hel. 398.

'Εκχαυνοῦν. αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις Sup. 412.

'Εκχεῖν. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόους Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς Ion. 1187. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

'Εκχορεύεσθαι. ἄν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο Hel. 387.

'Εκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367.

'Εκών. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. φεύγειν ἑκόντα χθόνα Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς ib. 479. ἐκεῖνο οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι ib. 522. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. πέμπεις ἑκὼν σῇ δάμαρτι Iph. A. 360. οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος ib. 1361. αἱρεθεὶς ἑκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκὼν Iph. T. 512. μ' οὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο ib. 948. οὐχ ἑκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705. οὐχ ἑκὼν ἄγω σε Bac. 441. τοὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα—ἑκὼν ἑκοῦσι Cy. 257. ἑκὼν τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ; Her. 414. οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. οὔκουν ἑκών γε Ion. 746. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών; Fr. inc. XC. 2. οὐχ ἑκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες An. 357. ἐκπονοῦσ' ἑκόντες Iph. A. 367. ἑκοῦσιν ἄρξας 'Ελλάδος νεανίαις Hel. 403. ἡμῶν ἑκόντων ib. 1656. ἃ ἂν διδῶσ' ἑκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἑκοῦσα θνήσκω ib. 548. ἑκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν Or. 612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκὼν Hip. 319. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γε ib. 324. et Al. 390. διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα Hip. 1305. ἃ 'γὼ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει ib. 38. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω ib. 262. ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἑκοῦσα ἐδέξατο πόνον τόνδε Sup. 393. ἄξει οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. τοὐμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα ib. 1555. ἑκούσης, οὐ βίᾳ λελησμένης Tr. 373. ἥδε ψυχὴ πάρα ἑκοῦσα Her. 532. cf. v. 552. ἑκοῦσ' ἀπώλετο El. 1065. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.

'Ελαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101. ἡ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

'Ελαιοφόρος. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων Her. F. 1178.

'Ελαιοφυής. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480.

'Ελᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν Med. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Al. 954. ἣν ἐλᾷ δι' οἴκων An. 711. ὄχον μόσχων ἐλᾷς μετ' ἀλόχου Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἥν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχους ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει Ion. 68. οὐρανοῦ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἕδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἕσπερα νῦν τ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἱκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἐλάσσων et ἐλάχιστος. v. μικρός.

Ἐλαστρεῖν. μητρὸς οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἐλάτη, et dor. άτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτᾳ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτᾳ δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἐλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾷν.

Ἐλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἔλαφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλις ἐλάφων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἐλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἐλαφρός. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἔλεγος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὅμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἐλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. οὐδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένους οὐκ ἠξίουν Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. οὐδ' ὅρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλους Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους Hip. 1337. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἐλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἐλεεινὸς Hel. 998.

Ἕλειος. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἕλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἑλελίζειν. ὡς ἑλελίζω Ph. 1516. διὰ ξουθᾶν γενύων ἑλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, *uxor Menelai*, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς συγεμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνυ φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὐχ ἑκῦσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν—Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ὕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοσυγὴς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίστης ἁρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. ὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἴδωλον Ἑλένης ib. 1283. ὐκ ἀπολῦμαι τῆς Ἑλένης ὕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, o *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόστρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τᾶς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκύρων Ἑλέναν ib. 769. ἁ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνυς Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab Helena nomen ducens, Hel. 1690.

Ἕλενος. θείαν Ἑλένυ ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἔλεος. τίς ἔλεος; Or. 333. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς ἔλεος μείζων; ib. 830. ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρυ κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίυ καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἐλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἐλευθερὶς πέτρα Sup. 759.

Ἐλεύθερος. πατρὸς ὄσ' ἐλευθέρυ Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβυ ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. ὐκ οἶσθά με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὸς ὢν, ὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν ὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα ὔτε δῦλον, ὔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὢν δῦλός ἐστι τῦ λέχυς Phaëth. fr. XV. 1. τὺς ἐλευθέρυς μὴ λυπρὰ—ἐξιστορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρυς ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρυς ἐστῶτας Iph. T. 1349. τὺς λόγυς ἐλευθέρυς Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. ὄσ' ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων ὐδεὶς κακίων δῦλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν ὐ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δῦλοι) ἀμείνυς εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δύλοισι ζῶμεν, οἵ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθέντες Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ὐκ ἐλευθέραν θύρσυ μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. ὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὄμμ' ἔχυσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τὐλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τὔνομ' ὐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρὴν τῶν ὐχὶ δύλων ἔτ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων An. 12.

'Ελευθεροστομεῖν An. 153.

'Ελευθερῦν. ἐπεί σε τῦδ' ἐλευθερῶ φόνυ Hip. 1449. μιᾶς μ' ὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. 'Ελλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθερωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθερῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τὐμὸν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθης; Bac. 613.

'Ελευθέρως. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλευθέρως παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Al. 1011. λέγομεν ἐλευθέρως Cy. 286. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2.

'Ελευσίς. ἑστιῦχ' 'Ελευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

'Ελεφαντόδετος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

'Ελικτός. κισσὸς ἑλικτὸς Ph. 655. ἑλικτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180. ἑλικτὰ An. 449.

'Ελικὼν, *nomen montis*, Her. F. 240.

'Ελικωνιάδες. ὦ Μυσῶν 'Ελικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

"Ελιξ. φέρομεν ἕλικα νεότομον Bac. 1168. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλατον ἕλικ' ἐφρύρει Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

'Ελίσσειν. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. διαςρόφυς ἑλίσσει γοργωπὺς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν Ph. 718. ἑλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακὺς λόγυς ἑλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἑλίσσων ib. 1379. ἑλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἃς (sc. δίνας) πυκναῖς αὔραις ἑλίσσων Iph. T. 7. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἑλίσσετο Ph. 1193. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἑλισσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 444.

"Ελκειν. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἕλκεις μακρόπυν ζωὰν ib. 1531. ἕλκει, κώπην ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευ', ἕλκε Cy. 657. ἕλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἕλκει ὔποτ' ἐκ ταυτῦ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βίᾳ νυν ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. εἷλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἷλχ' ὁμῦ λαβὼν γυναῖκα Antiop. fr. XXXI. 2. ὐχ ἕλξετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὠκυπομπὺς ἕλξετ' εἰς πόντον πλάτας Iph. T. 1427. ἕλκυσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπυδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκυσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἕλξων ib. 602. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237. ἕλκεσθαι βίᾳ Her. 226.

"Ελκημα. ῥίψω κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568.

"Ελκος. τελαμῶσιν ἕλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

'Ελκῦν. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 405. ὅ μυ φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἥλκωσας οἴκυς Sup. 223.

'Ελκύειν. ἧς πρῶτα μαςὸν εἵλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε An.

108. ἄμυστιν ἑλκύσας Cy. 416. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε Rh. 576.
Ἑλκώδης. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε Hip. 1359.
Ἐλλαμβάνειν. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 2. vid. not.
Ἑλλανία, dor. pro ηνία. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀτέρ' Ἀθήνας Hip. 1122. Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς Hel. 233. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. πρόσω γαίας Ἑλλανίας Ion. 797. ἀφ' Ἑλλανίας Her. F. 411.
Ἑλλανὶς, dor. pro Ἑλληνίς. γῆς ὅρους Ἑλλανίδος Hec. 1260. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος El. 1193. Ἑλλανίδες κόραι Hel. 193.
Ἑλλὰς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A. 1271. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. ἀπώλεσας πᾶσαν Ἑλλάδα Or. 131. ἀν' Ἑλλάδα ib. 250. et 806. An. 450. et Sup. 1225. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδα ib. 647. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων ib. 968. Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον ib. 1114. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην ib. 1134. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε ib. 1167. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον ib. 1365. ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο ib. 1515. τὴν Ἑλλάδος μιάστορα ib. 1584. ἐπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; Al. 862. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 13. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης ib. 106. Ἑλλάδος ἀλγεινὸς πόνους ib. 304. ὑκ ἄξι' Ἑλλάδος ib. 367. ὃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε ib. 654. πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα ib. 682. καθ' Ἑλλάδα ib. 694. et sæpius passim. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα ib. 1045. τεκῦσα πρῶτον Ἑλλάδος ib. 1238. cf. Her. F. 1306. ὑ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. ὃ δοκιμώτατος Ἑλλάδι ib. 277. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311. Ἑλλὰς δοριμανὴς ib. 485. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε ib. 538. μαρτύρημα Ἑλλάδι ib. 1203. Ἑλλάδος νεανίαι Iph. A. 52. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ξένω ib. 370. Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα ib. 1378. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ζηλῶ σῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. Ἑλλάδος εὐεργέτις ib. 1447. Ἑλλάδος εὐΐππυ πύργυς Iph. T. 133. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν ib. 1205. στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κυροτρόφῳ Tr. 565. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 1115. Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. cf. Hel. 80. Ἑλλὰς ὦ Her. F. 135. μέλεος Ἑλλὰς ib. 877. τὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε ib. 1310. νόμυς κοινὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. etc. 2) *adject.* Græca. θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. cf. Or. 573. et Iph. A. 1457. et 1554. Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. cf. Tr. 839. ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται Ph. 1231. τίς Ἑλλὰς (Græca mulier), ἢ βάρβαρος; ib. 1513. cf. Ion. 1367. Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρυ χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς Med. 536. Ἑλλὰς πόλις An. 169. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς ib. 448. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς ib. 1292. cf. v. 1345. et Cy. 85. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται Iph. T. 1386. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας Rh. 234. γῆς Ἑλλάδος μυχὺς οἰκεῖς Cy. 296. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι Her. 31. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21.
Ἐλλείπειν. ὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609.
Ἕλλην, et dor. Ἕλλαν, 1) Græcus. a) *subst.* ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 841. ὐ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος ib. 1200. ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Or. 21. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. καθ' Ἑλλήνων χθόνα Ph. 500. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας ib. 606. βάρβαροι — Ἕλλησιν ἄρξυσι; ib. 667. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὐ βαρβάρυς Ἑλλήνων Iph. A. 1400. sq. cf. v. 1275. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρέπιες Rh. 405. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δυλεύσομεν; ejusd. fr. XXIII.

ἀρίϛυ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἕλλανες. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων ϛρατιᾶς Iph. A. 753. Ἑλλάνων ϛρατὸν ib. 1526. ἁ μναϛευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρυς ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖσ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἕλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἕλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἕλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. Ἕλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἕλλανες δύω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. fœmin.: Ἕλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἕλληνος Iph. T. 495. ϛολὴν Ἕλληνα Her. 131. 2) Ἕλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὺς Hip. 1016. ἐπὶ βωμὺς καὶ τάφυς Ἑλληνικὺς Bac. 1356. γῆρυν ὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἐλλοχίζειν. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἐλπίζειν. ἦ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόσον ἐλπίζω λαβεῖν Iph. T. 1016. ὐ γὰρ—σ' ἐλπίζυσί πυ—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. ὃς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύϛηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρῄζειν ἤλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρῴας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἥν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ὔποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. ὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἠλπισας, ὡς εἰς σὲ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἐλπίς. ὔτ' ἐλπίδος—ὁρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῦ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ἐλπίδα δή τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐϛι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπὶς (i. e. *melius*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπὶς, ἐχθρὺς τὺς ἐμὺς τίσειν δίκην Med. 767. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπὶς ὐκ ἔτ' ἐϛι σώσασθαι βίον; ib. 144. ὔτις ἐλπὶς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐϛι κάκιϛον, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπὶς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπὶς ib. 1014. φίλα ἐλπὶς ἐγένετο Iph. T. 414. ὐκ ἔϛιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ οὐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γᾶ πατρίᾳ μεγάλαν ib. 857. τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπὶς ib. 435. οὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπὶς ἐκ πλουσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' ἐστιν ἐλπὶς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾶτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. ὅτε τὸν δείλαιον— ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. οὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες οὔπω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες οὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὕπο ib. 505. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. οὐ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φροῦδαι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κᾆλογοι βροτοὺς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπίσιν τἄλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὑτοὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ ib. 774. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τἀμαυτοῦ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτοῦ προδοὺς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σὲ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἄξενον στέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἕρμα στερεὸν 'μβάλλουσι γῆς Hel. 860. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. στρατῷ νόστον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοστον νόστον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

χέρα ib. 1392. πολιὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλῦσα πῆχυν ςέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλῦσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλεῖον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ὅκων ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

Ἔμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ὀκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρος ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζοσ' ἴχνος Her. F. 856.

Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσετ' ἐμβολὰς An. 1131.

Ἔμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

Ἐμέθεν, poët. pro ἐμῦ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

Ἐμμανής. ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο Cy. 3. τροχηλατήσοσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.

Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἅ σο κλύω Med. 753. et ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων, vers. sq. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Ἔμμοχθος. ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004.

Ἐμός. παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμὸν Or. 288. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιςὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν ςρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρὴν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ὢν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέροσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὀμὸν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔςαι ib. 51. ὄμμα ἐμὸν Or. 134. τὀμὸν ξίφος Ph. 628. τὀμὸν ὀχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐςὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τἀμὰ λέχη Ph. 47. τἀμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τἀμὰ ib. 782. et sic porro.

Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζοσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

Ἔμπαλιν. πρόσωπον τὄμπαλιν ςρέφοντα Hec. 343. εἰ τὄμπαλιν ib. 789. ςρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τὄμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν ςρέψας κάρα Iph. A. 1549. θάκος μοχλοῖς τριαίνο κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.

Ἔμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἄλις Al. 909. ἔμπας ὅ τις ἂν ψαύσειέ μο Cy. 533.

Ἔμπεδος. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίο ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.

Ἐμπεδῦν. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.

Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

Ἐμπειρία. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

Ἐμπίμπλασθαι. ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

Ἐμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε ςρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων ςρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφο Al. 801. Θρῃκῶν

ἀρίστοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμπεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Er. fr. II. 30. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1170. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ Hel. 870.

Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2. χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς Hip. 1236.

Ἐμπλῆθειν. ὃ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύθων Hel. 775. Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου Ph. 725. cf. Her. F. 572. σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1072. ἐμπλήσθητί μου πίνων αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεὶς El. 430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. μισῶν οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664.

Ἔμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.

Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεοῦ τις ἐμπλήσσει χαρά; Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' οὖρον ὥσπερ ἱστίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.

Ἔμπνους. ἦν ἔτ' ἔμπνους Ph. 1451. ἔμπνους εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἔμπνουν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 34.

Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604. ἃ ἐμποδὼν μάλιστα Ph. 713. μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν Med. 936. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; Sup. 395. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A. 1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις Hel. 789. οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος Ion. 1047. ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων ἕρπει Her. F. 1153.

Ἐμπολεῖν. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3.

Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολὴν λαβεῖν Cy. 253. ζαχρύσου δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111.

Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137.

Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6.

Ἔμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. κακὴν ἔμπορον βίου Hip. 964.

Ἐμπρέπειν. ἓν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.

Ἔμπροσθεν. εἰς τοὔμπροσθεν Hip. 1228.

Ἔμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νεκρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἐμπύρου φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρους ἀκμὰς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. κἀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.) μισθοὺς φέρειν Bac. 257. οὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Ἐμφαίνειν. οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι Fr. fal. cit. V. 2.

Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 586. γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 9. τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεστέρας Fr. inc. B. 13. 3.

Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι Phi. fr. XIII. 4.

Ἐμφανῶς Bac. 816. τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραστάθεὶς Or. 365. ἐξελέγχεται ἐμφανῶς κάκιστος ὢν Hip. 945. παρὼν πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβροὺς διδάξω An. 739. τὸν Οἰκλέους τόκον εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2.

Ἔμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμφρων ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.

Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέφυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

"Εμφυλος. ἔμφυλον ἕξουσι Ion. 1581.

"Εμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

"Εμψυχος. ἐκείνου ἄποδος ἐμψύχους πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνὴ Al. 137. ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν Cret. fr. II. 19.

'Εν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντου σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾅδου Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν στοναχῇσί τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν οὐ καλῷ ib. 578. ἐν ἐμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν 'Αργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαις ἐν ἁμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὑν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνῃ ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, interea, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἔν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος ib. 235. ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κἀν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μούσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίου ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. στόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι ib. 1219. ἔν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἥβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἥβᾳ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τοὐν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰστέον κακὸν ib. 742. ἐν 'Αδμήτου, sc. δώματι ib. 764. Θρήσ-

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὀ πλυτῦσι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπὶς An. 410. ἢ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἠ'ν (i. e. ἠ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τύτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφυ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαστρὸς βορᾷ ib. 865. ὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ὠδῖσι ib. 920. κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις ib. 957. ἐν Ἀργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτυ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἕλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ῥοιβδήσει βυκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοισι ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κἀν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότητι ib. 1343. κἀν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίστυ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἁρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἔν τε τοῖς θείοις, κἀν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. τἄμ' ἐν ὑμῖν ἐστιν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ὤμοις ib. 1141. ἐν παραστάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοισι Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν καταστάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοισι δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφυ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταὐτῷ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκᾳ ἐν ὀρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρειπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὄλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διαστρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν οὐ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἀν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσιδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσταμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ 'ν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηστοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναις ib. 201. κἀν τοῖσι δούλοις ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δούλοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τοὺς λόγους ib. 1002. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. οἴοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἑδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. ἐν τείχεσι λαΐνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτοῦ δώμασιν ib. 370. τἀν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾅδου ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τὸν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεοῦ ἐν στέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαεινναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀῤῥήτοισι ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾅδου ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν στεφάνοισιν ib. 677. ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζοσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι ib. 122. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τοῦτο, κἀν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὢν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέῳ πέδῳ ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταῤῥύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄςροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτᾳ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ὐκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. I. κἂν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὢν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὑτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκης βυλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει ib. 2. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῦ ὐρανῦ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὢν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτυ πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῷ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaëth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς ςρατῦ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπυ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὑγροῖς κύμασιν ib. 6. ἐν οἴδμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. ἐν τῦτῳ μυ τὴν πεῖραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ὐρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ὔ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἂν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων An. 1183. εἴθε με Καδμείων ἔναρον ςίχες Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρύμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίυ θεῦ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεῦ An. 252. ἐναλίυ κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπᾳ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίοις ἀκταῖς Hel. 1141. αὔραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἔναλος. νεῶν πρώρας ἐνάλυς El. 1348.

Ἔναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον ϛάντα Hip. 1078. ἐϛὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὺς ἐναντίυς Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὺς ἐναντίυς λόγυς Tr. 907. τὺς ἐναντίυς ὁρᾷν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίυς ἐχθρὺς ib. 943. τὸ σῶμα ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. λόγοι οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχυσι Her. F. 204. ἄϛρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὐναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὐναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τὐναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον ϛαθεὶς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τἀναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τἀναντί' ὐ μαντευτέον Ion. 373. τἀναντί' ἔϛαι τῶνδε El. 692. τἀναντί' εὔχετο ib. 809. πόλλ' ἀμιλληθέντα τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phœn. fr. IX. 3.

Ἐναντιῶσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνῆψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτηνὰ' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανῦν ἐνῆρκται El. 1142.

Ἔναυλος. λέοντας ἐναύλυς Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὁμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἔναυσις. ἀϛραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακῦσαι ϛόμια πυριγενῆ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγυς ὀνειδιϛῆρας ἐνδατύμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεὴς Sup. 873. χρημάτων ἐνδεὴς Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεής τυ Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεὴς Al. 635. μὴ θάνῃ τῦδ' ἐνδεὴς Tr. 906. ὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέϛην Her. 589. ἐνδεὴς τῦδ' ὅσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς ϛρατηλάτυ Sup. 192. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. τῦτο πολλῷ τῦ παρόντος ἐνδεὲς Her. 171. ὐδὲν τῶνδ' ἔχυσιν ἐνδεὲς El. 356. ἐνδεέϛερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere.* τῶν ἀπόρων ὐδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare.* ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέξιος παρασπιϛὴς Cy. 6.

Ἐνδεξιῦσθαι. ἐνδεξιύσθω βωμὸν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχυ An. 1239. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ὐκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ὐκ ἀπιϛίᾳ σὺς λόγυς ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρηϛῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγυς An. 966. ἢ ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδὺς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδέῃ πικρὸν An. 224. χερός τις ἐνδότω μοι στηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχῃ Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἔνδικος Syl fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκοις ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἷς δίκαιος μυρίων ὀκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐςὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρὸς ἐνδίκυς ἐπιςολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι Or. 780. ὀ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ςενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. ὀ ποικίλων δεῖ τὰ 'νδιχ' (i. e. τὰ ἔνδικα) ἑρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχυσαν ἔνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγυσαν ἔνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα El. 1096. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτυ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb.* Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγύμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἣν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονῦσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιςά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ὀκ ἐνδίκως El. 1050. ἦ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἔνδοθεν. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ςρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλύμεναι Ph. 1133. ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκύσασα Iph. A. 819. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485.

Ἔνδον. τἄνδον πιςὰ Hec. 1017. ὀδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον ib. 1018. τά τ' ἔνδον εἰσί, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. τἄνδον οἰκυρήματα ib. 926. τἄνδον ὀχ ὅπω φρονῶν ib. 1514. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται Med. 244. τοῖς ἔνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βυλεύματα ib. 649. ἡ ἔνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἔνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἔνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τἄνδον ib. 726. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ὀκ ἔνδον ib. 1303. τοῖς ἔνδον λέγω ib. 1304. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις ὀκ ἔνδον μένει ib. 644. εἱρκταῖσιν ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἔνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἔνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλυς τὺς ἔνδον ὄντας ib. 477. ἔνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔς' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδον ὢν ib. 709. ὀκ ἔνδον Hel. 475. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. τἄνδον ἐξάρτυε ib. 422. τἄνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἔνδον θαλάμοις βυκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἔνδον μένυσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἔνδυμα. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι ςολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ὅποθ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

Ἐνδυτὸς, vel ἔνδυτος. ςέμμασί γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. ςικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν ςεφέων ἱερὺς ςολμὺς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἔνεςι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεςί τις Ph. 1674. δίκη ὀκ ἔνες' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἔνεςι κᾀν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ὀκ ἔνεςι νῦς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν οὐκ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ σωφρονέστερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606 ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεστι Sup. 251. ἔνθ' ἔνεστι σὸς πόσις ib. 1010. οὐκ ἔνεστιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεστί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν οὐκ ἔνεισί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν ib. 316. ἔνεστιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεστί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι ib. 1703. ἡ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν Ion. 1264. ἔνεισιν οἵδε ib. 1432. ἐν ἡλίου περιπτυχαῖς ἔνεστι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη Her. F. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τινὶ Œno. fr. III. 1. v. not. πόνοι κἀν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. οὐκ ἔνεστι στέφανος Fr. inc. LI. 5. ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα οὐκ ἐνῆν χροῒ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146. τἀνόντα—ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἕνεκα. ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ Al. 813. ἧς ἕνεκ' εἷλέ σ' Ἄρης An. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς τοὔνεκ' οὐ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τούτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

Ἕνεκεν. ἕνεκεν Ἐριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. παίδων ἕνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742.

Ἐνέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἁμέτεροι πόσεις ἐνέπουσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρὴ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. οὐκ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τοὺς φθιμένους ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ὁ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἅιδου κόρης ἔνερθεν ib. 608.

Ἔνερος. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γᾶς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἐνέτης. πώλους Ἐνέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνῆσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἔνθα. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἔνθα βουθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ ib. 1652. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἔνθα παλαίτατοι θάσσουσι Med. 68. ἄγ', ἔνθα χρῄζεις Iph. T. 1198. ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λαΐου πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεοὺς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ 'νθάδ' εἰσηκούσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὡρφα-

νεύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὐπρ. 'Αργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. πῦ τῶν 'Αχ. ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσουσ' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὅ φασιν ἐνθάδε—ὀρανῦ πεσεῖν ἄπο Iph. T. 87. etc.

"Ενθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκων Hec. 1152. τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν —ἐς ταὐτὸν ἧκον ib. 1413. ἔνθεν τις ἠχὼ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔνθεν κομίζων ἐκ πόντυ πόδα An. 1260. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—ἐκβαίνει κοινά γ' ἐς οἴκυς Iph. T. 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας ib. 942. ἔνθεν τὰ 'πίλοιπ' ἄκυσον Tr. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν —ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἔνθεν ὐχ ἥκει πάλιν ib. 25. ἔνθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'υγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Œnei fr. I. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

'Ενθένδε. τὐνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν 'Αθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τὐνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τὐνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. τὐνθένδ' ἀκύσας ib. 1314. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560. τὐνθένδ' ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τὐκεῖθεν, ἢ τὐνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' ὐδὲν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τἀνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τἀνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. ἐνθένδε ὐκ ἔμελλες ἄξειν βίᾳ τῆσδε ib. 286. τὐνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τὐνθένδε βύλευσον El. 618. τὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

"Ενθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κύρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέυ κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

"Ενθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.

'Ενθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

'Ενθυσιᾷν. ἐνθυσιᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

'Ενθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

'Ενθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

'Ενθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδή σοι τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

'Ενὶ, poët. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

"Ενι, pro ἔνεστι, vid. ἐνεῖναι.

'Ενιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

'Ενιαυτός. ἐνιαυτῦ κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20.

'Ενιέναι (ab ἵημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

'Ενίζειν. μυσεῖα καὶ θάκυς ἐνίζυσαν Hel. 1114.

'Ενίοτε. ἐσθλῶν κακίυς ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229.

'Ενισπεῖν Sup. 435.

'Ενιστάναι. λόχοις ἐνεστὼς Sup. 896.

'Ενναίειν. τοῖσιδ' ἐνναίει δόμοις Hel. 495.

'Εννέα Med. 832.

'Εννεάφθογγος. Μυσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

'Εννέπειν, pro ἐνέπειν. ἔννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπυσι ib. 1462. ὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίυς δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἔννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

Hel. 1356. ἐννέπει τάδε Her. F. 964. et El. 783. et 790. σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόυς El. 144. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 626. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη El. 804. τάδ' ἐννέποντος ib. 1151. δῦλον ἐννέποντά με Her. F. 270.

Ἐννοεῖν. τὠνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὄσα Hip. 435. συγγένειαν ἐννουμένῳ Iph. A. 492. μητρὸς ὐδὲν ἐννούμενοι κακῶν Med. 47. τέκνων τῶνδ' ἐννουμένη πέρι ib. 925. οἷα εἰσῆλθέν μ' ἐννουμένην Iph. A. 1374. ταῦτ' ἐννοηθεῖσα Med. 882.

Ἔννοια. μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν Hel. 1032.

Ἔννομος. ὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35.

Ἐννότιος. αὔραις ἐννοτίαις Iph. T. 433.

Ἔννυς Bac. 1269.

Ἐννύχιος. προσέβα ϛρατὸς ἐννύχιος Rh. 45. ἴκυ ἐννύχιος ἀγεμὼν ib. 227. Ὠρίωνα ἐννύχιον Hel. 1506. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος Ion. 1077. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205.

Ἔννυχος. ἔννυχος φόβος Rh. 788. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 112. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἔννυχον ὄψιν ib. 72. ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55.

Ἐνοδία. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Ἐνοικεῖν. Θήβαις ἐνοικεῖν Her. F. 1282. τῶν ἐνοικύντων πόλιν Fr. inc. CLXI. 2. ἐνοικῆσαι βίον Sup. 535. πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει ϛέγην; Al. 1054. ὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 858.

Ἔνοικος. Σπάρτης ἔνοικοι An. 447. Παλλάδος ἔνοικα Ion. 235.

Ἐνοπή, et dor. ά. μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. νυχίυς ἐνοπὰς Iph. T. 1273. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε Bac. 159. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 198. Φοίβυ ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302.

Ἔνοπλος. Ἀργείων τις ἔνοπλος Or. 1289. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. θίασον ἔνοπλον ib. 803. ἵππον ἔνοπλον Tr. 520. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. Θρῄκης ἔνοπλον γένος Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς Hec. 925. cf. Tr. 1107. ἐνόπτρων ἐπιϛάτας Or. 1112.

Ἐνόρειν. θάρσος ἐνῶρσε ϛρατῷ Sup. 713.

Ἔνοσις. ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1326. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. πέδων χθονὸς ἔνοσι πότνια Bac. 585.

Ἐνράπτειν. ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς μηρῷ Bac. 286.

Ἔνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.

Ἐνϛρέφειν. σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίυ Ion. 300.

Ἐντάσσειν. ὐκ ἔϛ' ἐκείνῳ θῦρον ἐντάξαι δόρυ Rh. 492.

Ἐνταῦθα. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσῦ φύλαξ Hec. 772. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐϛι; ib. 1009. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον Med. 790. ἐνταῦθα ϛένυσα—ἀπόλλυται Hip. 38. εἶμι κἀνταῦθά σοι An. 628. κἀνταῦθ' Ὀρέϛυ μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο ib. 1110. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρυς Sup. 118. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε ib. 533. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίυ Iph. A. 20. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμυς ib. 707. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. ἐνταῦθα ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ἐνταῦθα δισσὺς εἶδε νεανίας ib. 264. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς ϛὴν φρένα ib. 1322. κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ib. 1345. ἐνταῦθα τάξας ναὸν ib. 1453. κἀνταῦθ' ἀριϛεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον—ἰδὼν Her. 843. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἡγωνίσμεθα ib. 939. ἐνταῦθ', ἵν'—ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ ib. 963. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. κἀνταῦθα —πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 959.

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνυ πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά πυ 'σὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὺς θεὺς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

'Ενταυθοῖ. ἣν μὴ κἀὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

'Εντάφιον. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ Hel. 1420.

'Εντείνειν. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

'Εντέλλειν. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

'Εντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔς' ἐργαςέον τὐντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ὑ 'ντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κἀντεῦθεν δόμοι νοσῦσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης. ib. 675. τὐντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τὐντεῦθεν τῦ ξένυ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τὐντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τἀντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

'Εντιθέναι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένυ Al. 857. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727. ὦ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

'Εντίκτειν. τὸ πανῦργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἔντιμος. πλῦτον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. ἔςαι σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688.

'Εντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἔντονος. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118.

'Εντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

'Εντός. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνυ πόρυ ib. 1263. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμυ νεὼς Iph. T. 1383. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρῦ τοξεύματος Her. F. 991. τειχέων ἐντὸς El. 94. et 615.

'Εντρέπεσθαι. τῦ τεκόντος ὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός; Alcmæon. fr. XIV.

'Εντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἔντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος Iph. A. 288.

'Εντυγχάνειν. ὀὐντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδε Al. 1035. ἐξυσίᾳ μήποτ' ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

'Εντύνειν. ἐντύνεθ' ἵππυς ἅρμασι Hip. 1183.

'Ενυάλιος. λόγχαις κοινὸν 'Ενυάλιον Ph. 1565. 'Ενυαλίῳ δοριμήςορι An. 1016.

'Ενυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ὐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἔνυδρος. λίμνης ἐνύδρυ Ion. 872. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733. νάματ' ἔνυδρα Ph. 663.

'Ενύπνιον Hec. 703.

'Ενώμοτος θεῶν Med. 737.

'Εξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάςορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ 'Αχαιῶν Hec. 872. λόγυς τὺς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριςερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, *a quo tempore*, Or. 89. ἐξ ὕπνυ ib. 168. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τὐξ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπυ ib. 983. ἐξ ὃ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλυ φήμης ib. 1223. ἐξ ἴσυ Ἄρης ἦν ib. 1411. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῦ ib. 1596. ἐξ Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ων θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἑτέρων μύθων ib. 654. ὐδὲν ἐξ ἐμῦ παθὼν ib. 692. γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ὔτ' ἐξ ἐμῦ παῖδας ὄψεται ζῶντας ib. 803. τί χρῆμα βύλει καινὸν ἐξ ἐμῦ; ib. 868. ὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρυ κρατὸς ib. 1198. οἷ' ἐξ ἐμῦ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτῦ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτυ τις εὐκλεὴς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνυ σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμῦ γεγὼς ib. 943. ὕνεκ' ἐϛὶν ἐξ ἐμῦ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκυ ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾅδυ ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ ἀΐδυ τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾅδαο ib. 464. ἐξ ἐμῦ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἕδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ Ἀχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ ἴσυ ib. 804. ἐξ Ἀτρειδῶν ib. 842. σοὶ τόδ' ἐϛὶν ἐξ ἐμῦ ib. 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων ϛαθμῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ Ἑλλάνων ib. 208. ἄκυε καινῶν ἐξ ἐμῦ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις; ib. 378. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. ἐξ Ἄργυς ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρυ ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμῦ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτῦ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χερὸς ib. 607. Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ὃ, *ex quo tempore*, Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαϊκῦ ϛρατῦ ib. 236. ὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρυς ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτυ Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμῦ πάντως ἔσῃ ib. 671. ἐξ ὕπνυ ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἕδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐξ Ἰλίυ Cy. 107. ἐξ ἀσκῦ ib. 147. ἐξ ἄντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδῦς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her. 326. ἐξ ἐμῦ ὐκ ἀκύσεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 954. διπλῦν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμῦ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, *posteris vestris*, ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ὐρανίων ib. 1333. καίν' ἀκύσῃ πήματ' ἐξ ἐμῦ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτυ ἔφυν ib. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῦ ib. 537. ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτυ ib. 1436. ἐξ ἐμῦ ὐχ ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς ib. 1560. ἐξ ᾅδυ Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμῦ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενῦς πατρὸς ib. 843. ἐξ ἐμῦ ἐσώζετο ib. 1100. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἀξ ἐμῦ γ' ἔχῃ ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς ib. 682. βαίνυσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ὐκ ἐξ ἐκείνυ Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀστῦ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτυ συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κἀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τάδ' ὖ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. παῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγυσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. Β. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φονεῖν βροτὺς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγυ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγῃ Her. F. 1212.

Ἐξαγριῶν. ἄνδρα δυστυχῆ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξᾴδειν. τἀγαθ' ἐξᾷσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ἔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἴακας ἐξῃρῦμεν νεὼς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἴκων φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τύτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὺς Ἡρακλείυς παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὺς νεκρὺς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἐλῦσα (i. e. ἐξελῦσα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρύμενοι An. 814. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρυμένη Med. 904. εἴθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῄρυ φρενῶν Hip. fr. III. 2. σύ μυ τέρψιν ἐξεῖλυ βίυ Al. 348. ὕτις ἐςὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι ςρατῦ Tr. 33.

Ἐξαίρετος. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμυς ἐξαιρέτυς Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρωᾴδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 15. ὐ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρὸς ἐξαιτῦντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὺς κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην τύμβυ κυρῆσαι Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. κἀξαιτώμεσθα ὑπέρ τε τύτυ—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτυμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτύμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτύμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτυμένη Hip. 711. cf. v. 859.

Ἐξαίφνης. ἔκλαγξεν ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρέσχεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περιφεῖ λαμπρὸς ἐξαίφνης Epist. III.

Ἐξακοντίζειν. τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενεῖυ χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας Her. F. 1149.

Ἐξακύειν. ὀ γὰρ ἐξηκύομεν Her. 677.

Ἐξακρίζειν. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

Ἐξαλείφειν. ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc XXVII. 2. μή μ' ἐξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. οὐδ' ἅπαις δόμος—ἐξαλειφθείη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

Ἐξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δηοῖ λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγεὶς τοῦ παρεστῶτος πόνου Ph. 1418.

Ἐξαλύσκειν. οὔ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

Ἐξαμᾶν. κἀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλλιστον θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

Ἐξαμαρτάνειν. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τοὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἤχθαιρε Sup. 878. δὶς ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἐξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες An. 868. πῶς ἂν τάδ' ἐξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἐξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες El. 408. οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτοῦσα Iph. A. 1204.

Ἐξαμβλοῦν. νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν An. 356.

Ἐξαμείβειν. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο Hel. 1549.

Ἐξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

Ἐξαμηχανεῖν. εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἐξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208.

Ἐξανάγειν. ᾅδου ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

Ἐξαναιρεῖν. ἣ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

Ἐξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 827.

Ἐξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph. A. 75.

Ἐξανασπᾶν. κἀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

Ἐξαναστέφειν. θύρσον—αὖθις ἐξανέστεφον Bac. 1053.

Ἐξανδροῦσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

Ἐξανεμοῦν. ἐξηνέμωσε τἄμ' Ἀλεξάνδρου

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939.

'Εξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.

'Εξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας ἐξανέξεται πάσχοντας; Med. 74. οὐκ ἐξανέξομαι λεύσσων δάμαρτος ὁμήλικας Al. 955. τοὺς ἐμοὺς τις παῖδας ἐξανέξεται Φθίας τυράννους ὄντας; An. 200.

'Εξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλὸς Iph. T. 300.

'Εξανίημι. θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν Bac. 761. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ Ion. 1000. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

'Εξανιστάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν Hec. 1165. 'Ελλάδ' ἐξανιστάναι Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606. τοὐρθὸν ἐξανιστάναι Cy. 168. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξαναστῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίου ἐξαναστήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξαναστάντες λέχους El. 786. σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναστήσω τάχα An. 262. cf. v. 266. ἐξανίστω (pro ἵστασο, surge) τῶνδ' ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίστανται λόχου El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα Hel. 1668.

'Εξανορθοῦν. σὺ τἄμ' ἐξανώρθωσας Al. 1141.

'Εξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόους Sup. 838. πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3.

'Εξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξανυέτω Iph. T. 1460. νάματ' ὅσσων μηκέτ' ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων Tr. 232. πάθεσι πάθεα ἐξανύτουσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίους ποτ' ἢ λέοντας—οὐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273. ἄστρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An. 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup. 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac. 131.

'Εξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν Iph. A. 1004.

'Εξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν Hip. 1406.

'Εξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν Ion. 705.

'Εξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν Tr. 1215.

'Εξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον Cy. 455.

'Εξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμὸν Iph. A. 1216. κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208. πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her. F. 1342. ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1064. τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροός; Hel. 1202. cf. Iph. A. 1449.

'Εξαπωθεῖν. οὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

'Εξαρκεῖν. εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip. 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκοῦντά μοι; Hip. 702. ἐξήρκουν ἐμοὶ Tr. 648. οὐδ' ἅπας ἂν οὐρανὸς—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III. 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511.

'Εξαρνεῖσθαι. οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα An. 437. οὔ τοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel. 585.

'Εξαρπάζειν. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.

'Εξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1226. γονάτων τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σοῦ ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2. πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.

'Εξαρτύειν. τἄνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647. οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420. ἐξηρτυμένας πώλυς Hip. 1186.
Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὅρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν Tr. 148. cf. v. 152. ἐξάρχυ κανᾶ Iph. A. 435.
Ἔξαρχος Bac. 141.
Ἐξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Rh. 922.
Ἐξαυγής. πώλων χιόνος ἐξαυγεςέρων Rh. 304.
Ἐξαυδᾷν. ἐξαύδα Hec. 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήςριαν—ἐξαυδᾷ Hip. 590. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. ἐξαύδα σαφῶς Iph. T. 1162. ἐξαυδᾷν σε χρὴ Hel. 85. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηύδων τάδε Ph. 1255. ἀντιψάλμυς ᾠδὰς—ἐξαυδάσω Iph. T. 181.
Ἐξαυχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς Sup. 504.
Ἐξαφίςασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίςαμαι λόγων Iph. A. 479.
Ἐξεγείρειν. εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ' ἐξεγεῖραι Or. 139. ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος ςρέφεται Her. F. 1068. Ἄργος ἐξεγείρεται Or. 1530. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623.
Ἔξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph. T. 80.
Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel. 928. πάντα ἐξειδὼς Ph. 95.
Ἐξεικάζειν. ςέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.
Ἐξεῖναι. ἔξεςι, *licet*, Hec. 238. Or. 251. Ph, 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. ἔξεςι πάντῃ Bac. 842. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεςί μοι Hec. 435. χειρὶ υκ ἔξεςί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος An. 574. αἰῶνα υκ ἔξεςιν, sc. ἐξορθῦσθαι Sup. 1084. ἔξεςι τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48. ἔξεςι πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; ib. 903. υδ' ἄρα πρὸς οἴκυς ναυςολεῖν ἔξεςί μοι; Hel. 808. δύλοις υκ ἔξες' ἀκύειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084. ἐξὸν αὐτῷ τάμ' ἑλεῖν βυλεύματα Med. 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν κτείνειν An. 522. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, υκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῦναι θανεῖν Er. fr. I. 23.
Ἐξειπεῖν. υκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ Hip. 658. υκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; El. 907. τί λέγων μεῖζόν σε τῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σῦ λόγον Hip. 492.
Ἐξείργειν. τῶνδ' υδὲν ἐξείργει νόμος An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. ἐξείργυσι γῆς ib. 25.
Ἐξελᾷν. ἐξελᾷς με Med. 326. ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052. υ γὰρ—τὺς Ἡρακλέυς παῖδας ἐξελῶσι γῆς Her. 193. ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ Hel. 1295. ἦλθες ἐξελῶν Ph. 610.
Ἐξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. ἥν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς) ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315. ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχυς Ph. 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην Hel. 796. πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς ib. 89.
Ἐξελέγχειν. μὴ 'ξέλεγχέ νιν Ion. 367. βύλομαί σ' ἐξελέγξαι Iph. A. 335. κἀξελέγχεται—κάκιςος ὢν Hip. 944. cf. v. 930. υ δὴ τῦτό γ' ἐξελέγχομαι El. 36. δεῖ υ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπυς Alex. fr. XXIII. 2.
Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῦ θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιςον ἴχνος ἐξελίσσυσιν ποδὸς Tr. 3. υχ ἧπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν Ion. 397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.
Ἐξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ Hec. 544.
Ἐξελκτέον El. 491.
Ἐξεπιπλήσσειν. κἀξεπιπέπληκται Dan. 36.

'Εξεπίϛασθαι. εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίϛαμαι Al. 514. οὐκ ἔϛι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίϛαται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξεπίϛασθε Cy. 474.

'Εξεργάζεσθαι. τἄλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τοῦτ' Ἀχαιῶν ἶξις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο Bac. 1127. ἐξειργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξειργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς ἐξειργασμένος Or. 1624. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον Bac. 1243. σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον Her. 960. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξειργασμένοις Or. 461. οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

'Εξερεῖν. ἐμαυτὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ Or. 559. τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

'Εξερευνᾷν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἤν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

'Εξερημοῦν. παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν An. 992. ἐξερημῶσαι δόμους ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253.

'Εξεριϛὴς τῶν λόγων Sup. 894.

'Εξέῤῥειν. ἔξεῤῥε γαίας τῆσδε Hip. 973.

'Εξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ' Ἑρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλοὺς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ', ἄκουσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. στανῶν φρουρὸς—ἐξῆλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023. τῶν σῶν ἀκούσασα ϛεναγμάτων ἐξῆλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1.

'Εξερωτᾷν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

'Εξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. ϛρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

'Εξευλαβεῖσθαι. τοῦτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβοῦνται An. 645.

'Εξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

'Εξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

'Εξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. ποῦ Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485. τὰ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τοῦδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας Ῥήσου ἐξεῦρεν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ἐξεῦρεν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

'Εξευτρεπίζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξευτρεπίζειν El. 75.

'Εξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξηύχου τέκνα Med. 930.

'Εξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

'Εξηγεῖσθαι. ἐξηγοῦ θεοὺς Med. 745.

ἐξηγῦ σύ μοι Bac. 185. ἔνϑ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἃ Κάλχας ϑέσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.

'Εξήκοντα. 'Ατϑίδος ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 248.

'Εξημερῦν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ ϑάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.

'Εξῆς. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι ib. 341. ἐξῆς κάϑησο δεῦρό μυ ποδὸς ib. 627. ὑχ ἐξῆς πέπλων τολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέϑεν Bac. 933. κεισόμεσϑα νεκρὼ δύ' ἐξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεϑ' ἐξῆς ὅσ' ἐν ὑτάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἐξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

'Εξιᾶσϑαι. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἰκός σε κεύϑων δύμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.

'Εξιδρύειν. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI.

'Εξιέναι (ab εἶμι). ἔξιϑι χϑονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἔξιϑ' ἐκ χώρας ib. 639. ἔξιϑ' ὡς τάχιτα Med. 321. ἔξειμι γαίας ib. 795. ἔξεισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἔξιϑι πάροιϑε δωμάτων Bac. 912. ἔξιτε χϑονὸς Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—ϑύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ' εἰσιὼν δόμυς Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾶν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ὅτ' εἰσιόντας τρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ὅτ' ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ ϑάλαμον ἐξιῦσ' ἐπετράφη Al. 185. ἐξιῦσαν ὑτάτην ὁδὸν ib. 613.

'Εξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν τράτευμ' 'Αργεῖον ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰϑέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120.

'Εξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ὑκ ἐξικμάζω An. 398.

'Εξικνεῖσϑαι. ὑκ ἐξικνῦμαι Μαινάδων ὅσοι μόϑων Bac. 1058. τίν' ἐξίκῃ χϑόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισϑε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῦδ' ἂν ἐξικοίμεϑα; El. 612.

'Εξίπτασϑαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.

'Εξίσυ Epig. II. 2.

'Εξιτάναι. ἔκτησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέτηχ' ὅδε Bac. 926. ἐξέτην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέταν Iph. A. 136. ἐκτάντος σῦ Epist. IV. φεύγετ', ἐξίτασϑε Iph. T. 1229. ἐξίταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.

'Εξιτορεῖν. εἰ κατ' ὄμματα ἐξιτόρυν νιν Or. 289. τὺς ἐλευϑέρυς μὴ λυπρὰ—ἐξιτορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιτορῆσαι σῶν ὁδὸν βυλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς ϑεῦ φίλον—ἐξιτορήσων εἶμι Iph. A. 748.

'Εξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν ϑηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσυσίν σε ib. 815.

'Εξογκῦν. ἐν ᾗ μητέρ' ἐξώγκυν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάϑησϑε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (*rebus secundis*) Iph. A. 921.

'Εξόγκωμα. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.

'Εξοδᾶν χρήματα Cy. 266.

"Εξοδος. ὅτε γέρας πατρὶ, ὅτ' ἔξοδον διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. τενοπόρυς κατ' ἐξόδυς An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν Rh. 514. ϑράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσϑητε Her. 475. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔϑαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδυς Her. F. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.

'Εξοδυνᾶσϑαι. ἐξοδυνηϑεὶς Cy. 657.

'Εξοιδᾶν, vel εῖν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226.

'Εξοικίζειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.

'Εξοινῦσϑαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

'Εξοιτέον ὅπλα Ph. 719.

'Εξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137.

'Εξολισϑαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισϑαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἧπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὸς κακὸς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. τεφάνων ὁ μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι. ςρατῦ Iph. A. 735.

Ἐξομματῦν. Πολύβυ παῖδα ἐξομματῦμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοιῦν. γυναιξὶν ἐξομοιῦσθαι φύσιν An. 354. κἀξομοιῦσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὅμορξον ςόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλόν γέ μοι τῦνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐζωπλίζετο Iph. T. 302. ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾷν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾷν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθῦν. γνώμαισιν ὑςέραισιν ἐξορθέμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξόριζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. προγενητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾷν. κλῄθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾷν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν ςρατῦ Iph. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὺς χαλινὺς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ὀυχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένυ El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξωρμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἔξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἔξορος. ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότυ. ἐξότυ—πυρὶ καθήγνιςαι δέμας Or. 39. ὀυκ οἶδ', ἐξότυ Cy. 635. ἐξότυ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξυσία. ἐξυσίᾳ ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξυσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξυσίᾳ Tem. fr. XIV. 2. ὅςτις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξυσίαν Phaëth. fr. III. 3.

Ἔξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾷν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἔξω. ἔξω δωμάτων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζυ τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρυ ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολὼν ib. 245. γῆς ἔξω περᾷν ib. 272. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγυ Hip. 437. ἔξω ἐκφέρυσι, sc. τὰ κακὰ βυλεύματα ib. 650. πήματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὺς Sup. 1209. τὺς ἔξω σειραφόρυς Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τἄξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κἄξω (i. e. καὶ ἔξω) ςᾶσα Iph. T. 47. δωμάτων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβῶς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τȣ̃ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τά γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. δεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβȣ El. 103. ἵν' ἔξω τȣ̃δ' ὄχȣ ϛήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τȣ̃δε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

'Εξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

"Εξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβȣ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

'Εξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίȣς ξενῶνας Al. 549. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

'Εξώϛης "Αρης Rh. 322.

'Εορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

'Εορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίȣ παράμȣσος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452.

'Εός. ἑῶν πέπλων El. 1206.

'Επαγγέλλειν. ὧν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. præs. med.) γονὰς Med. 721. βȣλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

'Επάγειν. τίς αὐτὸν οὑπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαϛόρων; Iph. A. 878. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774. ἐπῆγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ἤ σ' ἐπήγαγεν πρὸς ἀΐδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ 'Αργείȣς ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιϛὴν ἄλλον ȣ̓κ ἐπάξομαι Rh. 949.

'Επᾴδειν. ἐπᾴδȣσα Iph. A. 1212.

'Επαείδειν. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ El. 864.

'Επαείρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

"Επαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

'Επαιδεῖσθαι. ȣ̓κ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

'Επαΐειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773.

'Επαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθȣ̃σα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἔτι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣ̀ς κακȣ̀ς Er. fr. III. σὸν ȣ̓κ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῄνȣν ib. 580. οἱ δ' ȣ̓κ ἐπῄνȣν ib. 900. κἀπῄνει (i. e. καὶ ἐπῄνει) λόγȣς Ph. 1243. ἐπῄνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἧς λέχος γ' ἐπῄνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. ȣ̓κ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. ȣ̓δὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα Med. 707. μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας; Al. 557. ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιϛὸς ȣ̃νεκ' εἶ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ȣ̃τ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίȣς Tr. 53. ἐπῄνεσ' αἰδῶ ib. 713. κἀπῄνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. ϛρατὸς ἐπῄνεσε Her. 811. ȣ̓κ ἄν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἶτα κἀμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπȣ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ȣ̓δέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ȣ̓κ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.

'Επαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.

"Επαινος. ȣ̓κ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν ib. 901. τȣ̃δ' ἐπαίνȣ τὸ ϛράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 322. ȣ̓δεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἔτι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ὅτοι μ' ἐπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἴπερ τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. ὅτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ὅ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέῳ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.

Ἐπαισθάνεσθαι. ᾐσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419.

Ἐπαΐσσειν. πᾷ πόδ' ἐπαΐξας Hec. 1071.

Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.

Ἐπαιτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Her. 462.

Ἐπαίτιος. τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.

Ἐπακούειν. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1284. ἐπακουσόμεθα Tr. 166. ἐπακουσομένα σέθεν ib. 177.

Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Ἐπακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτοῦ ib. 592. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλοῦτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.

Ἐπαλγεῖν. ὅσσον ἐπαλγῶ τῶν φθιμένων Sup. 58.

Ἐπαλλάσσειν. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ Her. 836.

Ἔπαλξις. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν Or. 1203. τοὺς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957.

Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.

Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.

Ἐπάν. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364.

Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256.

Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.

Ἐπανιέναι (ab εἶμι). ῥαίσας τὸ σῶμα —ἐπάνιθι Epist. II.

Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.

Ἐπανορθοῦν. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.

Ἐπαντλεῖν. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2.

Ἐπάνω. κοῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465.

Ἐπάξιος. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.

Ἐπαρᾶσθαι. κἀπαράσασθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.

Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.

Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.

Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.

Ἐπαρωγὸς Hec. 165.

Ἐπαυλεῖν. δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.

Ἐπαύρεσθαι. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.

Ἔπαφος. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον, Ἔπαφον Ph. 683.

Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.

Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.

Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.

Ἐπεί. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεί τοι Med. 677.

'Επείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγε Al. 256. ἐπείγεσθαί με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγε λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τῦν' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

'Επείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβε προπετῆ —παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ὡς μή ποτ'—ὤφελον πρὸς σῦ φθιμένες ἐπιδέσθαι Med. 1414.

'Επειδὴ Ph. 921.

'Επειδήπερ Epist. V.

'Επεῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

'Επειοί. ὡς 'Επειὺς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

'Επειός, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

'Επείπερ. ἐπείπερ ὅτῳ—θρασυστομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

'Επείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

'Επεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 498.

'Επεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πλῆθος Hel. 1566.

'Επεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμες ib. 851.

'Επεισπίπτειν. βέλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσοῦσαι Bac. 752.

'Επεισφέρειν. πλείες ἐπεισφέρεσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

'Επεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

Ἔπειτα. κᾆπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κᾆπειτ' ἔκτας; *et tamen occidisti eos?* ib. 1398. quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

'Επείτοι Med. 677.

'Επέκεινα. τἀπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

'Επεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

'Επελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, *appuli*) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam a πελάζειν esse potest.

'Επελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

'Επεμβαίνειν. κᾄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

'Επεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἱματηρὰ τόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935. δόμες ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

'Επεμβάτης. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

'Επεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An. 736.

'Επερείδειν. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114.

'Επέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρε Er. fr. II. 1.

'Επέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἄνδρας ἐ μόνες ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' ἐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ξύμβελον ὄν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντεις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρε μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, 'Ελλάδος Her. 152. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχη—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρυς Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἕπεσθαι. ἕπυ Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἕπυ μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἕπυ ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε—Ἄρτεμιν Hip. 58. πρός σ' ἕπεσθαι διαβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἄν σε χρῄζοι ἄγειν, ἕπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ μαςῶν ἕπεται ib. 569. ὅπως ἕποι' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἕπεσθέ μοι, ἕπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. εἰπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόδ' εἰπόμην Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἵπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἵπετο ib. 1035. ἕψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἐπεσθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηύξατο ςρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πώλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλῳ ἐπεῖχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμὺς ἐπέσχον ib. 873. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὧν μ' ἐπέσχες ὕνεκα Iph. A. 861. ὐκ ἐπέσχον τροφεῖα ματρὸς Ion. 1492. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. ἐπίσχες Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχες αὐτῦ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχες τάφον Hec. 895. ἐπίσχες ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ὐκ ἐφέξετε ςόμα; Hec. 1283. ὐδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἔπηλυς. ἔπηλυς ὢν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηςήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε ςρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρυ χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενῦς ῥώμης ὀχύμεθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ ςρωτῦ λέχυς ib. 313. τἀπί (i. e. τὰ ἐπί) συ σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἔπι ib. 1461. ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργείυ δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμῦ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἔπι ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπυδαςέον μοι; ib. 902. νεὼς ἔπι Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνυ νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἔπι ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἔπι ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἔπι Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. ἐπὶ ξυρῦ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαΐας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἔπι ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἔπι Me-

leag. fr. VI. 1. κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κἀπὶ φροντίδων Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἶσπερ ἤγγειλέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χρωτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τἀπ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τἀπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κἀφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἥκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ ib. 538. ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνοῦ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἄκροις ἀρηΐοις στεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπι ib. 1103. ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοις ἔπι ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσι ib. 1505. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπί τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. κἀπὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἱππολύτῳ ἔπι Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib. 459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧτινι στένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἄχθει τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίστοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὅπλοις Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τἀπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ καθέσταμεν τύχῃ ib. 719. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, *præterea*, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. ἐπὶ πήμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παροῦσι ib. 471. κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδε ib. 601. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον ib. 157. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψῃ ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινὰ ib. 578. ἐπ' εὐτυχοῦντι σρατῷ ib. 649. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι ib. 315. cf. Hel. 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322. et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφεσιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ ib. 809. ἐπὶ κάρᾳ ib. 937. τοὐπὶ τῶδε ib. 945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028. ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τάξεσιν ib. 303. ἐφ' ἴσοις ib. 514. ἐπὶ βοσρύχοις ib. 756. ἐπὶ σῷ κρατὶ ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. ἐπὶ κάρᾳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακῶς πράσσουσι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481. ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίσοισι Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἥκω ib. 136. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ σὰς ib. 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel. 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib. 615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντου 'πὶ νώτοις ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844. cf. El. 1030. τύμβου 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et v. 'πὶ νώτοις ib. 990. κακοῖς ἔφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεσῷ τάφῳ ib. 992. ἐπὶ τῷ 'μῷ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib. 1301. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228. τἀπὶ τῷδε σιγῶ ib. 256. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507. ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib. 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα ib. 978. κἀπὶ καρπῷ χερὸς ib. 1009. ἐφ' ᾧ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἔπι ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἀνδρίᾳ ib. 475. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib. 691. ἐφ' οἷς ὑπέσητε—θανεῖν ib. 706. ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708. cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λώβᾳ ib. 881. ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς ib. 892. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ib. 998. ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσαισιν ib. 133. ἐπὶ σεφάνοις ib. 163. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ' οἰκτροῖσιν Antiop. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1. ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. ἐπ' ὤμοις Fr. inc. CLXXII. 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοί. ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum accusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τοὐπί σ' (i. e. τὸ ἐπὶ σὲ) ib. 514. Al. 669. et Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα ib. 653. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059. ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑσίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὅ, τι χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib. 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ib. 616. ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κρᾶτα ib. 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλτιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν ib. 1263. ἐπὶ τύμβον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἕδραν ib. 1441. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ ib. 1494. ἐπὶ Λαΐου πύργους Ph. 226. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ' ἦμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib. 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποίαν συμφοράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409. τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας σοὺς ib. 1552. μοῦσαν ἐπὶ καλλίνικον οὐράνιόν τε ib. 1719. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κλῇδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν μίαν ib. 355. ἐπ' ἕδας ib. 1195. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224. ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνην ib. 246. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον ib. 292. ἐπὶ πόντιον κῦμα ib. 735. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ' αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib. 912. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο An. 42. et 917. et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. σταθμοὺς ἐπὶ βοῦτα ib. 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν ib. 797. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν Sup. 369. ἐπὶ πολλοὺς ib. 1066. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλους τ' ἐπ' ἄλλους ib. 413. sq. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. ἐπὶ τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646. ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib. 906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512. Ἰλίου πύργους ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ τυγχὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τὸπ' ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph. A. 1557. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Παρθοῖδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖστον ib. 946. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094. ἐπὶ τάλαιναν δούλειον ἁμέραν βίου ib. 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει ib. 454. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib. 965. κἀπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978. ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib. 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τοὐφ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπὶ κινδύνου βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφοὺς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib. 407. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας ib. 554. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρου νεανίου ib. 672. ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθεα ib. 1179. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517. Ἰλίου Φοιβείους ἐπὶ πύργους ib. 1527. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον Ion. 361. ἐφ' ὅ ποτε βάσεται ib. 688. ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα ib. 1043. θανασίμους ἐπὶ σφαγὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τοῦτο ib. 1318. γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μίλαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνῳ, ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλους πύλας El 342. ἓν ἐπ' ἦμαρ ib. 425. ἐφ' ᾗ

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε τέφανον ib. 614. θοίνην ἔπι ib. 641. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δουλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν Œd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. κἀφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἔπι, adverb. sine casu positum, *insuper, praeterea*, Or. 206.

'Επιβαίνειν. μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. οὐρανίων ἕδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβου ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ἐκ ἔτι συζυγίαν πώλων 'Ενετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.

'Επιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.

'Επιβαστάζειν. κἀπιβαστάσας χεροῖν Cy. 378.

'Επιβοᾷν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.

'Επιβουλεύειν. ἐπεβούλευσα Or. 1236.

'Επιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.

'Επιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. El. 715.

'Επιβωμιοστατεῖν Her. 44.

'Επιγαμεῖν. ἐκ. ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ 'πιγήμῃς μητρυιὰν τέκνοις Al. 306.

'Επίγονοι Sup. 1223.

'Επίγραμμα. αἰσχρὸν τοὐπίγραμμ' ἐν 'Ελλάδι Tr. 1191.

'Επιδάκρυον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284.

'Επιδαύρειος. ὅπλισμα τοὐπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.

'Επιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.

'Επιδεικνύναι. ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχεταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.

'Επίδειξις. θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις 'Ελλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν ἔσαν Epist. I.

'Επιδέμνιος Hec. 927.

'Επιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. μόχθου χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186.

'Επιδρομή. 'Ιλίου ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411.

'Επιείκεια. γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.

'Επιεικής. πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς Epist. IV. εἴς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν ib. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6.

'Επιεικῶς Epist. V.

'Επιέναι. ἔτι σοι μεταστροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῄει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ὁ 'πιὼν (i. e. ὁ ἐπιὼν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος ib. 1659. σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674. οὐπιὼν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ Med. 352. ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ Al. 310. ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία Iph. A. 651. τοὐπιὸν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τοὐπιὸν σέλας θεοῦ Rh. 331. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313.

'Επιζαρεῖν. ὡς ἐπεζάρει Σφὶγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα—ἐπεζάρει Rh. 441.

'Επιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

'Επιθοάζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιθοάζω Med. 1409.
'Επιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.
'Επιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα (pro ἐπέθυσα δὲ) ματέρα Or. 561.
'Επιθυμεῖν. κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν Al. 870. εἰ μὴ διὰ τῦτο πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.
'Επιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχειν An. 1282. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. τῦ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.
'Επιθωΰσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει Iph. T. 1127.
'Επικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.
'Επικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.
'Επικελεύειν. ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.
'Επικηρύκευμα. κἀπικηρυκεύμασιν ὐκ ἂν πίθοιο Med. 738.
'Επικινδύνως Scy. fr. I. 1.
'Επίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.
'Επικλίνειν. τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.
'Επικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.
'Επικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12.
'Επίκοινος. ἐπίκοινον ἐῦσαν An. 124.
'Επικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.
'Επικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.
'Επικυρεῖν. ἐπεκύρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικυρῆσαι χθονὶ Rh. 956.
'Επικύρησις. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικύρησιν κακῶν An. 28.
'Επικυρία. ἣν ἐπικυρία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικυρίᾳ τίνι; ib. 878. τίν' ἐπικυρίαν λάβω; Or. 266. ἐπικυρίαι αἵδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.
'Επίκυρος. ἐπίκυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκυρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκυρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον Rh. 753. ἐπίκυρος ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκυρος—εἴη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίστων ἐπίκυρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκυρον Or. 306. χέρ' ἐπίκυρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' 'Αθάναν λέγυσ' ἐπίκυρον εἶναι Her. 921. ὕπνυ θέλγητρον, ἐπίκυρον νόσυ Or. 211. ὦ Διὸς κράτος, ἐλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.
'Επικυφίζειν. μόχθυ 'πικυφίζυσαν El. 72.
'Επίκρανον. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.
'Επικρύπτειν. χρής' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτῦ τύχας) σοφὸν Œd. fr. XIII. 2.
'Επικτᾶσθαι. δράσει ὐδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.
'Επικυρῦν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν; Or. 860.
'Επικωμάζειν. κἀπεκώμαζον Al. 834.
'Επιλάζυσθαι. κἀπιλάζυμαι ςόμα An. 249.
'Επιλάθεσθαι, dor. pro ἤθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς ἐπελάθοντο Hel. 272.
'Επιλαμβάνεσθαι. μὴ 'πιλαμβάνυ Ph. 903.
'Επιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλησαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.
'Επίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.
'Επίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.
'Επίλοιπος. ἡ 'πίλοιπος ἄςεως ὁδὸς Ph. 849. τἀπίλοιπα ὐκ ἔχω Or. 1120. τἀπίλοιπα κλύειν Ph. 1218. τὰ 'πίλοιπ' ἄκυσον Tr. 923. λάφυρα τἀπίλοιπ' 'Αχιλλεῖυ τάφυ ib. 1124. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.
'Επιμαςίδιον βρέφος Iph. T. 231.
'Επιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελύμεθα Ph. 559.
'Επιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.
'Επιμένειν. Καςαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίυ κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

Ἐπίμομφος. κἀπίμομφος εἶ φίλοις Rh. 327.

Ἐπινεύειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.

Ἐπινοεῖν. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195.

Ἐπίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.

Ἐπινωμᾷν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.

Ἐπινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.

Ἐπίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.

Ἐπιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι (pro πρ. ξ. αἵμ. σῷ ἐπιπαλάξαι) Iph. T. 880.

Ἐπιπέμπειν. γένναν, ἂν—Ἅιδης Καδμείοις ἐπιπέμπει Ph. 818.

Ἐπιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γᾶς ἐπιπετόμενος Hel. 1502.

Ἐπιπηδᾷν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Ἐπιπίπτειν. οὐχὶ σοὶ μόνᾳ δύσφρονες ἐπέπεσον λῦπαι An. 1043.

Ἐπιπλήττειν. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2.

Ἐπιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ϛρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.

Ἐπίπονος. ἐπίπονον εἰς γόους πάθος Sup. 84.

Ἐπίπροσθε Sup. 514.

Ἐπίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐϛι ib. 640.

Ἐπιῤῥεῖν. ὄλβου ἐπιῤῥυέντος Med. 1229.

Ἐπιῤῥοή. κακῶν ἐπιῤῥοὰς An. 349. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.

Ἐπιῤῥοθεῖν. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. ἐπεῤῥόθησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι Or. 899. πάντες ἐπεῤῥόθησαν Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.

Ἐπιῤῥοίβδην, *adverb.* Her. F. 860.

Ἐπίσαμος, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Phœn. 812.

Ἐπισείειν. μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωποὺς —κόρας Or. 255. ἐκοῦσαν—ἐπισείσω πόλιν ib. 612. ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ἁρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ Hel. 1178.

Ἐπίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. cf. v. 1132.

Ἐπισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς Ion. 1593.

Ἐπίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac. 965. εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ 'πίσημος Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἐπισήμους συμφορὰς Or. 542. λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249. ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα λέχη El. 936. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2.

Ἐπισκέπτεσθαι. χρόνῳ τἀμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869.

Ἐπισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε Iph. T. 701. ὧν ἐπισκήπτεις πέρι ib. 1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh. 840. ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους Hec. 840. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιϛά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τἀμὰ θεῖναι πλευρὰ Al. 366.

Ἐπισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph. T. 1414. νάματ' ἔνυδρα—δεργμάτων κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A. 1579.

Ἐπίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος Ph. 939.

Ἐπισπᾷν. ἐπισπάσας κόμης An. 711. et Hel. 115. cf. Tr. 882.

Ἐπισπαϛός. ἐξ ἐπισπαϛῶν βρόχων Hip. 783.

Ἐπισπεύδειν. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275.

Ἐπίσσυτος. φήμα φρένας ἐπίσσυτος Hip. 574.

Ἐπίϛασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίϛαται Hec. 1182. φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίϛασαι Med. 401. cf. v. 407. δίκην ἐπίϛασαι ib. 537. τὰ χρήϛ' ἐπιϛάμεσθα Hip. 380. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίϛαται ib. 396. ἓν οὐκ ἐπίϛασθε ib. 919. ἐπίϛαμαι θεοὺς σέβειν, κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίϛαμαι ib. 1254. ἐπίϛασαι τοὺς ἐμοὺς

τρόπους Al. 62. ταῦτα πᾶσ' ἐπίσταται πόλις ib. 154. ἐπίσαμαί γε ib. 422. τἀμὰ ὐκ ἐπίσαται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένους ib. 569. ἐπιςάμεσθα ταῦτα ib. 806. τἀμφὶ σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίσασο An. 431. ὐκ ἐπίσανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσαται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾶν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιςάμεσθα Iph. T. 491. ὐχ ὡὑτὸς πάντ' ἐπίσασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσαται ib. 876. γραφῇ ἰδῦσα καὶ κλύυσ' ἐπίσαμαι Tr. 682. ςρατηγεῖν ἐπίσασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσαμαι σαφῶς Her. 872. ἣ τὰ πάντ' ἐπίσαται Hel. 324. τὺς τεκόντας ὐκ ἐπίσαται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίσασο ib. 650. σώζειν τὺς σὺς ὐκ ἐπίσασαι φίλυς Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ὐκ ἐπίσαται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ὐκ ἐπίσαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίσαμαι μὲν ὖ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσαμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. ὐκ ἐπίσανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιςάμεσθα Œno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίσασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσαται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονῦντ' ἐπίσαμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσαται Fr. inc. CXX. 2. ἐμαυτῦ καὶ κλύειν ἐπίσαμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπισάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίσατο, οἵ ἐξ ἐμῦ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίσατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν ὐκ ἠπίσατο El. 1028. ἠπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπισάμενος Epist. V.

Ἐπισατεῖν. ποιμνίων ἐπισατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἐπισάτης. θύματος ἐπισάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνόων ἐπισάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπισάτας Or. 1112. ἁρμάτων ἐπισάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπισάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπισάτας Hel. 1283. et 1429.

Ἐπιστείχειν. τὴν ἐπιστείχυσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπιστέλλειν. ἐπιστέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλυσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιστέλλυσιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπιστέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέστειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

Ἐπιστενάζειν. κἀπεστέναξεν (i. e. καὶ ἔπεσ.) Iph. T. 283.

Ἐπιστένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις; Med. 929.

Ἐπιστήμη. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

Ἐπιστήμων. ἐπιστήμων εἶ Sup. 843. ὐκ ἐπιστήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.

Ἐπιστολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρυσιν Epist. V. λέχυς καὶ τέκνων ἐπιστολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ὐ μένων ἐπιστολὰς An. 965. τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς (*mandata*) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπιστολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκυς ἐπιστολὰς Hel. 1665.

Ἐπιστρατεύειν. ἐπεστράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεστρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιστρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλῦν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο Med. 1185. ὓς ἐπιστρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεστρατευμένυ Ph. 608.

Ἐπιστρέφειν. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα Her. 942. τί Νείλυ τάσδ' ἐπιστρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιῦσ' ἐπεστράφη Al. 185. θεῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη An. 1031. ὐδ' ἐπεστράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐπεστράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεστράφη πέδον Ion. 352.

Ἐπιστροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666.

Ἐπιστροφή. ὧν ἐπιστροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ὐκ ἐπιστροφαὶ Hel. 447.

Ἐπισφάττειν. ἆρα κἀμ' ἐπισφάξαι ἦλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείυ φόνυ El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς El. 281.

κᾆμ' ἐπισφάξων Her. F. 602. τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν ib. 995.

Ἐπίσχειν. ὐδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T. 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. ἔπισχε El. 758.

Ἐπιτακτός. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 2.

Ἐπιτάσσειν. εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ Sup. 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7.

Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέςειλας ἴσθι ἐπιτελῆ ὄντα Epist. II.

Ἐπιτήδειος. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist. V. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Ἐπίτηδες Iph. A. 476.

Ἐπιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist. V.

Ἐπιτήδευσις. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις Hip. 261.

Ἐπιτιθέναι. ὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or. 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499. κᾀπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. κᾀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δὲ) κισσίνυς ςεφάνυς, κ. τ. λ. Bac. 701. κᾀπέθυ (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν Ion. 1597. ὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλοόν; An. 1211.

Ἐπιτιμητής. τύτων κολαςὴν κᾀπιτιμητὴν Sup. 255.

Ἐπιτίμιον. δεινὰ τᾀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1086.

Ἐπιτολή. σὺν ἄςρων ἐπιτολαῖσιν Ph. 1123.

Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέπυσιν αὐτὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς Her. F. 1248.

Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον πανπευχίαν Sup. 1191.

Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα— ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 130.

Ἐπίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med. 529. ἐπίφθονος ὐκ ἦν πόλει Sup. 893. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος Med. 303. αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι Hec. 1185. ὐκ ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχυς ἐπίφθονον Rh. 334. ὐδ' αἰσχρὸν ὐδὲν, ὐδ' ἐπίφθονον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐςι Her. 203.

Ἐπίφρυρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ Or. 1575.

Ἐπιφύλιος. κᾀπιφυλίυ χθονὸς Ion. 1577.

Ἐπίχαρμα Her. F. 459.

Ἐπιχειρεῖν. τὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κᾀπεχείρησας κακὰ Hip. 707. κᾀπιχειρήσω κακοῖς Bac. 190. κᾀπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τὺς ἄλλυς τῦτο συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.

Ἐπιχρῆσθαι. κᾀπιχρώμεθα χθονὶ Rh. 942.

Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. σφάγια τᾀπιχώρια Iph. T. 280. τᾀπιχώρια τύμπανα Bac. 58.

Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσυσι νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Ἐποικτείρειν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην Hec. 341. αὐτῦ τάφον ἐποικτείρας El. 545.

Ἐπομνύναι. τίν' ὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὁρκίων θεῶν; Iph. T. 747. θεὺς ἐπώμοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῦ βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974.

Ἐπονείδιςος. ὃ σὺ λυπρὸν κᾀπονείδιςον λέγεις Iph. T. 689. τὔνομα τὸ ἐπονείδιςον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.

Ἐπονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.

Ἐπόρειν. ἐπεὶ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.

Ἐπορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόυς νυχίυς ἐπορθοβοάσω El. 142.

Ἔπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec. 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε ib. 1525. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος ib. 1540. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκύω Al. 274. ἔπος ςυγνότατον Sup. 1160. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A. 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὁσία

ἐίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν γ' ἂν εἴποι τὅπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τυ κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ὐκ οἶδα τὅπος τῦτο Bac. 1268. πρὸς σῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῦ τόδ' εἰσήκυσ' ἔπος Ἑρμῦ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τῦτο τολμᾷ τὅπος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὁποῖα ὐ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβυ ὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς ϛέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc LIX. 1.

Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.

Ἐπυρίζειν. ὗτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας An. 611.

Ἔποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον Hip. 214.

Ἑπτά. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Ph. 162. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων ib. 187. ἕπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748. ἑπτὰ πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἑπτὰ ib. 981. et 1101. λόχυς ἑπτὰ ib. 1100. ἑπτὰ γενναίων τέκνων Sup. 12. ἑπτὰ ϛρατηγῶν ib. 102. ἑπτὰ ὄχυς ib. 131. ἑπτὰ πρὸς Κάδμυ πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἕπτ' ἐφέσασαν δόμοις ib. 755. ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κύρυς ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἑπτὰ καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς Hel. 111. ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρυς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων Phaëth. fr. VIII. 1.

Ἑπτάπορος. ἑπταπόρυ δρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἑπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.

Ἑπτάπυλος. ἑπταπύλυ πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμυ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79.

Ἑπτάπυργος. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065.

Ἑπτάϛολον πύργωμα Sup. 1220.

Ἑπτάϛομος. ἀμφ' ἑπταςόμυς πύλας Sup. 401. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἑπτάϛομον Bac. 917.

Ἑπτάτονος. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνυ λύρας Iph. T. 1129.

Ἑπτάφθογγος. τᾶς ἑπταφθόγγυ μελπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881.

Ἐπῳδή. οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip. 478.

Ἐπῳδός. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπῳδὸν Hec. 1272.

Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.

Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κείνυ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σῦ πόλις κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέϛυ Or. 1007.

Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.

Ἐπωφελεῖν. ὐκῦν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια ὐδέν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.

Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τὔνομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾷς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγυσιν ἀνθρώπυς ἐρᾶν Hip. 347. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾷς χρηςὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τῦτ' ἔρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τῦδ' ἐρᾷς ib. 530. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾷν Tr. 727. ἐπεί μυ φῂς ἐρᾷν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρᾷν Her. F. 318. τῶν ὐσεβύντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἷος ἡδίων ἐρᾷν ib. 3. μακρῦ βίυ ἠσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. ὐ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἤρων, *amabam*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πώλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμυ λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τὺς ἄγαν ἐρωμένυς Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἦπυ χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν Med. 700. οἷον ἠράσθης ἔρον Hip. 337. ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἠράσθη σέθεν ib. 1303. ὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Dan. fr. V. 4. τῦδ' ἐρασθῆναι λέχυς Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἔρανος. κάλλιςον ἔρανον δὺς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὺς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐραςής. παίδων ἐραςὴς ἦν Sup. 1088. ὐκ ἔς' ἐραςὴς, ὅςις ὐκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφῃ τὸν ἐραςήν; Cy. 584. πολέμων ἐραςὰς (dor. pro ἐραςὴς) Her. 378. πολλὺς ἐραςὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἴπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσῦτον ib. 812. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας ὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. ὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργαςαι κακὸν Hec. 264. ὡς σοι δύσφορ' εἴργαςαι κακὰ ib. 1085. σὺ τὔργον εἴργασαι τόδε; ib. 1122. εἴργαςαι ἐμοὶ μαρτῷον αἷμα Or. 284. ὡς ὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργαςαι τάδε ib. 599. μεγάλα εἴργαςαι κακὰ Med. 293. et Hel. 109. ὐδὲν εἴργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργαςαι νέον; ib. 794. ὅς μ' εἴργαςαι τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. cf v. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὡς ὐ δίκην δώσυσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281.

Ἐργαςέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἔργμα. ἐχθίςων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' ὐχὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἔργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τὔργον (i. e. τὸ ἔργον) εἴργασαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον ὐκ ἔχυσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἴσχιςον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τὔργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐςὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὺν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον ὐκ ἔςιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἷον ἔργον ἐς' ἐργαςέον ἡμῖν Med. 791. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τὔργον ib. 1236. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέςατον ib. 1328. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. κρεῖσσον τὔργον ib. 501. σιωπῆς ὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, ὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλᾶσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. ὐ τῶν πονύντων τὔργον ἡγῦνται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. οὐ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. οὔκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. στολὴν πρέπουσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τοὔργον ib. 218. ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοὔργον—; ib. 704. οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατὸς ib. 672: τὸ ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τοὔργον ἢ τοῦτο Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἵεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τοὔργον οὐ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ .ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τοῦ καλοῦ ἔργου παρασχεῖν χαριστήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Or. 287. τἄργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς ib. 1024. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. μεταρτροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σου οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ ib. 1233. φανερὰ καὶ τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Hel. 293. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. Ἥρας τάδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενοῦ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 74. ἥκω οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυσαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Fr. inc. LI. 2. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἔρεβος. οὔπω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρείδειν.. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε Her. 603. ἔρεισον σκόλοπι El. 898. πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 664. τί ἐρῶ καλόν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δή τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. οὐκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ὐκ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ὐκ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἣν πάρος ὐκ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῦσιν—; Sup. 343. ὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων ϛρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῦμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἤ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ὐκ ἐρεῖς σύνθημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τύτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῷϛον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγυς) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ὖθ' ἱϛορύσῃ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὔνυς ὖσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ὐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ὐ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινὰ—ἐρῦσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἴρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἴς τε δάκρυα —εἴρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἴρηται γὰρ ib. 1284. εἴρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἴρηται τόδε Iph. A. 960. τἄλλα εἰρῆται μάτην Her. 118. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σῦ ϛόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταί τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἔρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον ϛέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾅδυ ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἔρεσθαι. κἀμὲ νῦν ἔρυ, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἤν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. κἂν τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βύλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρυ, τίν' ἄνδρ' ἄριϛον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βύλομαι ἔρεσθαι σῦ κασιγνήτυ πέρι El. 548. ἀϛῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἤρυ; ib. 1072. εἰδότ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ὐ χρησμὸν ἠρόμην θεῦ; Her. 1038. ὕτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ὐκ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἤρυ τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχυσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἓν ὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ὖ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας· ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιϛάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχυσαν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῦν. μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίϛων Med. 4.

Ἔρευνα. ὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾷν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾷν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾷς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾷ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὺς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθειδᾶν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθείδαις νόμος τίς ἐςιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν ib. 1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἤδ' ἐρημία Hec. 981. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄγουσ' ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr. 26. ναὸς τε—ἐρημίᾳ δὺς ib. 97. καρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημίᾳ ὀρφανὸς δόμους οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἐρημίας τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἔρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιςοῦ σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίου πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμους δεσπότας Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος οὖσα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς ib. 712. ἔρημον ἐσοῦχον αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρημον οὖσαν ἐναλίου κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους Al. 928. εὐνὰς ἐρήμους Rh. 574. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. οὐκ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημοῦν. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεσῶν Περγάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἁ πολύτονος Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; ib. 627. ἕνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. πρὸς Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ὀρείας ναίουσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἔρις. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίου μετέβαλεν ἅρμα ib. 1001. ἔριν λύουσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος ib. 354. οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις ϛρατηλάταις ib. 1471. σὰ ἔρις, ἐκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι ϛυγερᾷ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μῶσαι φιλῶσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος—ἔμμ-νον ib. 961. Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέϛυ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μυσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίϛην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σῦ πέρι ἔϛαι ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ὃ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἔρις, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τῦ γηγενῦς Ἐριχθονίυ ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίυ τῦ πάλαι μιμήματα ib. 1429.

Ἕρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίυ Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἕρκος. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας ἕρκος ὑκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 155.

Ἕρμα ϛερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκυς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα —τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. ὑ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τῦπος ἑρμηνεὺς τόδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεὺς ἐγὼ El. 333. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβὼν μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμῦ ib. 57. ἥ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κλῆρος Ἑρμῦ Æol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιὼν, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἔρνος. ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὦ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροισιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἔρος. οἷον ἠράσθης ἔρον; Hip. 337. διδῦσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἕρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει Or. 1012. οἷον ἁ Κύπρις ἕρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἕρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἕρπε νῦν Or.

793. ἕρπ' ἐς οἴκυς Hec. 1019. et An. 434. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ ib. 1245. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἕρπ' Ὄλυμπον Tr. 92. ἕρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἕρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν Cy. 444. κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἶρπ' ἄνανδος Ph. 41. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715. πρὸς ᾠδὰς εἷρπε Cy. 422. εἰς πρῷραν εἷρπε Hel. 1598. εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἑρπετόν. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἐῤῥειν. ἔῤῥεις Or. 328. et Tr. 173. ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχυ προνοίας Or. 1407. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔῤῥει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. μάταν μόχθος ἔῤῥει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ ib. 1346. ἔῤῥ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ὓς χρῆν θανόντας ἔῤῥειν Sup. 1113. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις ib. 379. ἔῤῥει ϛρατιὰ Rh. 747. ἡ πατρὶς ἔῤῥει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔῤῥει νὺξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔῤῥεις μάτην Hel. 1236. ἡ μὲν ἔῤῥει συμφοραῖς Ion. 699. ἔῤῥει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι Her. F. 651. ἔῤῥ', ὐδὲν εἰδὼς El. 952. ἔῤῥυ νυν αὐτὸς—Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπυ Ph. 1495.

Ἐρυθραὶ, *nom. urbis.* Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἵ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾷν παρεσκευασμένον Her. 691. ὕτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἕρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκύσας πατρίδος ὐλομένας ib. 792. vid. not. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἔρχεσθαι. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβυ ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεταί σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανυμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. ὐκ εἰς αὔριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσυσ' ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ χρεὼν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίϛην ναυϛολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὢν ἐλήλυθας ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθυ ἐλήλυθας ib. 387. ὐκ οἶσθ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. ὐδ' ἐπὶ τὸ κεῖνυ βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. ὐκ εἰς λόγυς ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρυσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίυ κατάσκοπος Hec. 239. ἆρα κἀμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἤλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; ib. 516. ἐλθὲ, ὡς πίῃς—αἷμα ib. 536. ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκύσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. ὃ

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι ib. 503. ὧν οὕνεκ' ἦλθον ib. 610. ἦλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. ὅτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινοὺς λόγους ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἦλθον εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἦλθε ib. 1479. κἀμοὶ ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. οὔ τι φαύλως ἦλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθου εἰς τέρψιν ἦλθες ib. 203. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ib. 367. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἦλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες —ἐς μάχην; ib. 601. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν —ἐλθεῖν ib. 813. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου ib. 886. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib. 936. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; ib. 1087. οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρου ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων ib. 1108. οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος Hip. 76. ἦλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. οὔ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παιὰν ἔλθοι ib. 1373. ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τοὐμὸν στόμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους Al. 123. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακὸν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μείζων ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἦλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἦλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. οὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. οὔτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. νόσον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; Tr. 60. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες ib. 901. οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχὴς Tr. 1167. ὃ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 384. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. ἐλθεῖν ἐγγὺς δορὸς ib. 815. οὐκ ἐβούλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389. εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ib. 545. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον; ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου; ib. 1514. οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδου; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib. 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ' ἔλθω; ib. 377. ἢν ἔλθῃ πόσις εὐτυχὴς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Dan. 65. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr. XXI. 4. εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἤλυθε Ταντα λίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε ib. 1011. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δούλειος An. 301. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον Iph. A. 186. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον ib. 231. εἰς θόρυβον ἐγὼ ἤλυθον ib. 1349. σοὶ ἤλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἤλυθ' ἔχων στρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους Tr. 374. ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἤλυθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 167. καίριος ἤλυθες ib. 598. ἐλθὼν εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν Hec. 287. Τροίαθεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' ἕνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib. 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἴκους ib. 1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν ib. 1648. ἐλθὼν ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος Sup. 562. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416. ἐπὶ πλεῖστον ἐλθόντα Rh. 947. πυκνὰς εἰς Τροίαν ὁδοὺς ἐλθόντα Tr. 236. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπίκουρος ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλθόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628. φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph. T. 902. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης ib. 748. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλθοῦσα Hec. 727. ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαιϊκὸν ἐλθοῦσα Tr. 653. παίδων ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2.

Ἔρως. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει Ph. 625. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τᾶς ἀπλήστου κοίτας ἔρως ib. 151. ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib. 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος ib. 39. ὅ τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεί μ' ἔρως

ἔτρωσεν ib. 392. ἔρωτος οὕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικροῦ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. οὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1430. ἔρως τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρως ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρως στρατείας ib. 808. ἔρως ἵππων Rh. 859. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέστη ib. 414. οὐκέτ' ἔρως ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένου ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπιστον ἔστ' ἔρως ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1. μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρως ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος Œd. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρως βίου Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας ib. 844. οὐχ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τοὺς προκότας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. λωτοῦ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ὠσκοῦσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίους τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 2. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρως, deus amoris, *Cupido*, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾷν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾷν, ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρῄζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾷν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρούσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκοῦσαι (sc. χρεὼν) τοὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. οὐκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθών σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα ib. 554. ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. οὐ πώποτ' ἠρώτησα Phœn. fr. IX. 8. εἴφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεὶς Med. 501.

Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἴκους ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῷον ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίους ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντου ib.

992. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείυς ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὺς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγυς ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ἕδας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Her. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίῳ ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες βίυ ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἀΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἅλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυςηρίων Hip. 25. ἐς τρὶς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρέπτον ἐς ᾅδην ςείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμυς ib. 544. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτυ δόμυς ib. 751. ἐς τήνδ' ἑςίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθὼ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὺς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργείαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχὺς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὖλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπυς ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961. ἐς τίνα; sc. θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργείαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἁγνὸν Φοίβυ πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὔριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐύδρυ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων ςρατὸν ib. 342. ἐς ᾅδυ ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἕλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἅλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην ib. 347. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὡραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀςέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ὐρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. πελαγίυς ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὺς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφυς Φοίβυ Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ὓς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὺς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾅδυ Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὀρφναν Her. F. 352. ἑσπέριον ἐς αὐ-

λὰν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν ib. 427. ἐς ὐρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολὼν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίυ ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεὶς ἐς ὖδας ib. 956. ἐς τίνα τεναγμὸν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmæon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιόν χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἔς τε, *usque dum, donec.* ἔς τ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Hip. 659. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὀυμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἔς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσείδειν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες μαςὸν ib. 630. πικρὺς ἐσεῖδες γάμυς Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς ςείχυσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσείδομεν πρῦργυ πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσείδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐςὶ Hel. 751. ὄϊν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῦ ποτε θείαν Ἑλένυ ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένυς Med. 163. μὴ 'σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς μαςὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ συγγονωτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734. χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδῦσ' οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκυε, ὧν μ' ἐσῆλθέν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκυς ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἔσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἐλῦσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ὗτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἠσθημένος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἤσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς ib. 597. ἐσθλῦ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλῦ πατρὸς Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίςαμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλῦ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ὐκ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλῦ παῖ Rh. 388. ὦ μῆτερ ἐσθλῦ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλὸς Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλῦ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῦντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῦ Æg. fr. VI. δῦλον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλὸς Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλῦ καὶ φίλυ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλὺς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φὺς ib. 326. ἐσθλῶν κακίυς ἔνιοτ' εὐτυχέςεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ὄσα Ion. 620. ἐσθλὺς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' οὐδὲν ἆθλον ἦτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκέσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2.

Ἐσιέναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔσειμι; Hip. 1067. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῄει Dan. 36.

Ἐσμός. γάλακτος ἐσμοὺς εἶχον Bac. 709.

Ἔσοδος. ἐσόδους Φοίβου Ion. 104.

Ἐσοικίζειν. εἰ παρ' εὐγενοῦς μητρὸς— ἐσῴκισ' οἴκους Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. μ' ἐσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν σᾶς Hec. 206. ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται El. 635.

Ἐσορᾷν. ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους Med. 1099. οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾷς τάδε; Bac. 550. ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τούσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει ib. 811.

Ἑσπέρα. ἣ πρὸς ἑσπέραν φέρει Or. 1260. οὐχ ἑσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.

Ἑσπερίδες. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Ἑσπέριος. ἀστέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.

Ἕσπερος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. τὰ ἕσπερα νῶτα El. 731.

Ἕσπεσθαι, i. q. ἕπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαι—ἕσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονοῦσα—ἅμ' ἑσπόμην; Tr. 946.

Ἐσσαιεί, pro εἰσαεί. χάριν τὰν ἐσσαιεὶ Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.

Ἑστία. πατρῴα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 359. ἕδραν παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἑστίαν ᾠκισμένη ib. 1130. στᾶσα πρόσθεν ἑστίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἑστίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς ib. 592. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμου τύραννον ἑστίαν An. 3. δῶμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἑστίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν Hel.

239. μεσόμφαλος ἑςία Ion. 462. πρόπυλα ἑςίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσειπε ἑςίαν ib. 599. πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας βάθροις ib. 715. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205. ἑςίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῦσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἑςίαι Iph. T. 844. πολλῶν κᾴλλων ἑςίας ἀφιγμένων Her. 145.

Ἑςίαμα. τὰ Ταντάλυ θεοῖσιν ἑςιάματα Iph. T. 387.

Ἑςιᾷν. ἐν δόμοισιν ἑςιῶ ξένον Al. 768. ἑςιᾷ γάμυς Her. F. 483. ἑςιᾷ λαμπρότερον Epist. V.

Ἑςιῦσθαι. δῶμα ἑςιῦται Ion. 1464.

Ἑςιῦχος. ἑςιῦχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἑςιῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐσύςερον Iph. A. 720.

Ἐσφέρειν.—λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι Hel. 670.

Ἐσχάρα. βωμῦ δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἔπι Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζηνὸς ἐσχάραν λιπὼν ib. 342. πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίυ ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις Al. 117. ἐσχάραις ἐφέσαμεν An. 1103. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Ἔσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταισι Iph. A. 292. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὔσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τὔσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τῦτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τῦτο θαυμαςὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάθυ ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.

Ἔσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. ἔςιν ἔσω ib. 60. δωμάτων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγυς πέμψασ' ἔσω Or. 1221. ἔσω τείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1408. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ Med. 134. ὐρανῦ ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔςειχον ἔσω Al. 919. πέμπυσί μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἄντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω δέρας El. 1223.

Ἔσωθε Her. 42.

Ἔσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Ἑταίρα. χλιδανῆς ἑταίρας βόςρυχον Cy. 498.

Ἑταιρία. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἑταιρίαν σέβων ib. 1079.

Ἑταῖρος. ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότυ παρόνθ' ὁρῶν Al. 779. κτᾶσθ' ἑταίρυς Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλυς ἑταίρυς Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις Epist. V.

Ἔτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.

Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.

Ἐτέοκλος, *nom. propr. viri*, Sup. 872. et 1037.

Ἕτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτνεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἐλῦ δυοῖν πότμοιν

τὸν ἕτερον Ph. 959. εὐγενετᾶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρυς ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὺς ἔτλην χ᾽ἁτέρυς ἄλλυς πόνυς Sup. 573. ἕτεροι σῦ πλέον ὐ μέλονται Her. 354. ὐ δόμων γ' ἑτέρυς ἄρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρυς Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρυς ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλω πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἢ ᾽τερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ὐκ ἔτῃ πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον σόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἔτι. κᾆτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ὖν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδῦμαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὅδ' ὐκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἑτοιμάζειν. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. ἑτοίμαζε, scil. βυλὴν Her. 473. δάκρυα ἑτοιμάζυσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἕτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἑτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph. 487. θνήσκειν ἕτοιμος Ph. 976. ἕτοιμος ἀφθόνῳ δῦναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἕτοιμος Al. 147. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἥκω ἕτοιμος Bac. 180. ἕτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἕτοιμοι El. 796. γάμυς ἑτοίμυς Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. τὸ ἕτοιμόν ἐςιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ Her. F. 86. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδυ τάδε ib. 453. τάδ' ἕτοιμα Al. 256. ἕτοιμ', ἃ βύλει, τὰ 'π' ἐμῦ Tr. 74. ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς Hel. 111. δέκα διελθύσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾷς ὐδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾷν. εὖ πράξειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ ςάχυν φέρει ib. 593. τῦτο ἦν τις εὖ μάθοι ib. 601. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐςὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κᾀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκυσον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν· εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et sæpius ὡς ὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίςειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως ςρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλύμεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆςο ib. 1475. εὖ ἔςαι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τύσδ' ἐκόσμησας λόγυς ib. 576. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βυλεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926.

κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν ib. 1034. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου ib. 477. εὖ οἰκουμένας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοί σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγου ib. 907. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βουλεύεται ib. 1281. εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ ib. 778. παῖδας εὖ παιδεύετε ib. 917. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτοὺς Iph. A. 66. γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ ib. 388. θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσται ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὖ πυνθάνῃ τάφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται ib. 580. τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινεῖς ib. 339. εὖ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ καταστῆσαι τάδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ διϊάνοντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνῃ ib. 1312. εὖ τεθραμμένη El. 65. εὖ δραστέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεῦσθαι ib. 981. οὐ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antiop. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Ant. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τοῦ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. οὐρανὸν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010.

Εὐαγής. πύργον εὐαγῆ Sup. 652. χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ Bac. 661.

Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Capanei, Sup. 985.

Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεὸν Bac. 67.

Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520.

Εὐαίων. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro εὐημ. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197.

Εὐᾶν, *partic. lætæ exclamationis,* Tr. 326.

Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 913. οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὔανδρος. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229.

Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407.

Εὐάρμοστος. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Εὔασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνους εὐαχήτους Ion. 884.

Εὔβοια. πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολὼν Her. F. 32.

Εὐβοΐς. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442.

Εὔβοτος. βουσὶ καὶ ποιμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβουλία. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβουλίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. μετετέθην εὐβουλίᾳ Iph. A. 388.

Εὔβυλος ἀνὴρ Rh. 105.
Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.
Εὐγάθητος. θῦμ' ὐκ εὐγάθητον Iph. T. 212.
Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τὔνομα Hec. 381. μέγα ἡ 'υγένειά συ Or. 782. εὐγένεια ὐδέν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ὐδ' ἡ 'υγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῦ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλύμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'υγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλῦτον, ἢ 'υγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μή μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. ὐδὲν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ὐκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.
Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ὐ σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν 'Ερεχθειδᾶν Ion. 1060.
Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῦς γήμας Or. 1676. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρὸς εὐγενῦς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' 'Ελλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῦς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. ὀυμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῦς πατρὸς ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῦς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐγενὴς ἀνὴρ ςρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίςαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατρὸς εὐγενῦς ἄπο Tem. fr. XIII. 1. τὺς εὐγενεῖς ὐ ςυγῦσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἤθεσιν τὺς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῦς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηΐδα Ion. 242. παρ' εὐγενῦς μητρὸς ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ὐκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῦτο τό τ' εὐγενὲς —δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τῦ πρὶν εὐγενέςερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεςέρυς Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέςατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεςάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεςάτης γνώμης Hel. 1702.
Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανύμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
Εὔγλωσσος. ἧσσον εὐγλώσσυ φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.
Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.
Εὔγνωςος. τὰ πρὶν ὐκ εὔγνωςα συμβαλῦσ' ἔχω Or. 1394.
Εὔγομφος. εὐγόμφυς πύλας Iph. T. 1286.
Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τῦτο ὐκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγυσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς ὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένων εὐδαιμονῆς Hel. 1456. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. ἔ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις ὐκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3, ὐδεὶς διὰ τέλυς εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ὐκ ἔςιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονῦντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονύντων ὡς τάχα ςρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. ὐκ ἔςιν ὐδὲν διὰ τέλυς εὐδαιμονῦν Sup. 270. εὐδαιμονήσει ὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἵν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλύσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφυ Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν ὐδεὶς ἔςιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ὐδεὶς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχυσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἁγιςεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλὺς ἐς οἴκυς καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ὐ γὰρ, ὅν γ' ἐγᾦδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβύντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύυσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ὐ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. Ἀραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν ὐκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κὐκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχυσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὕδειν. ὕποθ' εὕδει λυπρά συ κηρύγματα Hec. 662. εὕδειν νιν ἔδοξα Or. 169. ὅπω κακὸν τόδ' εὕδει Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὕδειν Iph. T. 46. ςρατὸν εὕδειν ἐῶμεν Rh. 124. εὕδει ὕπνον ὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὕδει; ναὶ, εὕδει ὕπνον ὀλόμενον ib. 1061. ὐχ εὕδει σαφῶς El. 617. εὕδυσ' ἐν ἀςρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὕδομεν πεδοςιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὕδομεν ib. 769. εὗδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὗδον πᾶσαι Bac. 682. εὕδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγ. φόνον El. 41. εὕδυσα Ἰνῦς συμφορὰ Inus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
Εὔδενδρος. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
Εὐδία An. 1146.
Εὐδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κἂν γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3.
Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων Sup. 1130.
Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ; Rh. 496.
Εὐδοξία. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία Hec. 956. οὐκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾷν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλους μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βούλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ὦ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔσῃ Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἢ τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.
Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
Εὐήθης. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα An. 626.
Εὐηθία. ἀνωφελὴς εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ Hip. 639.
Εὐήλιος. εὐηλίῃσι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
Εὐήρετμος. εὐηρέτμους ναῦς Ion. 1160.
Εὐήρης. νεὼς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.
Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν El. 526.
Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
Εὔθηλος. εὔθηλον πόριν Bac. 736. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579.
Εὔθηρος Bac. 1251.
Εὔθριγκος. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70.
Εὐθὺ, adverb. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
Εὔθυρσος. νάρθηκα εὔθυρσον Bac. 1156.
Εὐθὺς, 1) adject. τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτιστα τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) adverb. εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὂν—εὐθὺς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὤτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθὺς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθὺς ib. 1206. τὴν εὐθὺς Ἄργους—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθὺς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἴετ' εὐθὺς ἁρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. στέφουσιν εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὔφρουρον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τοῦτο ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὔιος, *cognomen Bacchi*, Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὔιος θεὸς ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐίου Cy. 191. γυναιξὶν εὐίοις Ph. 660. τελετὰς εὐίους Bac. 238. εὐίου βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐίων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὔια Tr. 451. εὐίων ὀρῶν ἄπο Bac. 790.

Εὔιππος. εὐίππους ὄχους An. 1019. Ἑλλάδος εὐίππου Iph. T. 133. εὔιππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐίπποις Ph. 17. Θρῄκης εὔιππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.

Εὔκαρπος. εὔκαρπον Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὔκηλος. ὡς οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεής. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεὴς ib. 197. ἔσται ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς Ion. 1575. εὐκλεὴς πόσις Her. F. 290. εὐκλεὴς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς οὕνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν Hip. 47. εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ Iph. A. 1441. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ Med. 236. οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 687. εὐκλεές, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. τοῖς κατθανοῦσιν εὐκλεὲς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέστατος βίος Med. 810. et εὐκλεέστατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέστατον Hel. 973. εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὔκλεια. πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὔκλεια οἷς ἔστ' ἀληθείας ὕπο An. 321. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 801. πόλει στέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὔκλειαν πατρὸς ib. 1370. εὔκλειαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τοῦτο αὐτὸ βούλομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271.

Εὔκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὔκοσμος. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὔκρας Antiop. fr. XLI.

Εὔκρατος. βίος εὔκρατος Melan. fr. XV. 2. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὔκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὑμὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον.ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβῦ λύσσης μεταϛχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβῦ, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. εὐλαβεῖσϑ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλυς ib. 1059. καιρὸν εὐλαβύμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαϛρὸς εὐλαβύμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβύμενος μολεῖν Dan. 24. ὑδὲν ὑδέν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβυμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέπυσιν εὐλαβύμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβύμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβεϛέρως Iph. T. 1375.

Εὔλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένης Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μή μ' εὐλογείτω τις Ph. 974. Οἰκλέυς τόκον θεοὶ εὐλογῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία..δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὔλοχος. τὰν εὔλοχον ὐρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὔλυρος. Ἄπολλον εὔλυρε Lic. fr. IV.

Εὔλυτος. εὔλυτα ϛέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῆ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδυ χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τῦτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐϛὶν εὐμενὴς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενῦ τᾷδ' εὐμενὴς Sup. 630. ὧν ὐκ εὐμενὴς Bac. 921. δῦλον εὐμενῆ Meleag. fr. VIII. 2. λυπυμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρὺς τὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιύμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεϛάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἔξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῆ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρυσία Al. 609. εὐμενὴς ἡ θεὸς ib. 794. σῦ εὐμενῦς πόλει ὕσης Sup. 1229. εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρυ χθονὸς Iph. T. 1086. ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' ὔσαν εὐμενῆ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐϛὶν εὐμενὴς Æol. fr. X. 3. ἔϛιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέϛερον Sup. 351. ἵν' ὑδὲν μητρὸς εὐμενέϛερον Al. 320. εὐμενέϛερον ἂν —Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχες—Εὐμενίσι τρισσαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκυσι τύχας Iph. A. 595.

Εὔμηλος, nom. propr. viri, Iph. A. 216.

Εὔμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὔμολπος, nom. propr. viri. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπυ δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι ϛυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936. ὐδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Œd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὔμορφος. εὔμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμυσία. εἰ ζῴην μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.

Εὔμυσος. τᾶς ὐκ εὐμύσυ μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὅπερ ηὐνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναστήριον ὑγιὲς Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. εὐνῆς ἕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. ὀρθυμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίυ ib. 673. εὐνῆς ἕκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνὴν ἀντὶ σῦ στέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ εὐνὴν Cy. 386. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἣν ὅποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρὸς An. 471. εἴς τιν' ἀνδρὺς εὐνὰν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμυς εὐνὰς σεβίζυσα Med. 643. γαμηλίυς εὐνὰς ἁγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίυς εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἠδικημένην An. 350. κάστρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib. 1306. οἵ τά τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέυς Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδύμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν Her. F. 344. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος ib. 800. ἐφεςίυς εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὔνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίςης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκυς εὐνοῶν ἐτύγχανες Dan. 64. εὐνοούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὔνοια. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. ὑκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ὑ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέςη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως Hel. 1441. ἄκαιρος εὔνοι' ὑδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ὑ κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὺς Her. F. 779.

Εὔνυς. εὔνυν ὄντα σ' ἐξεπίςαμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὔνυς ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιύμεθα εὔνυν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὔνυς ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) *fœm.* εὔνυς εἰμὶ Hip. 698. εὔνυς καὶ σοί, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει An. 59. εὔνυς εἰμ' Ἕλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὔνυς ὑσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὔξεινος. ἐντὸς εὐξείνυ πόρυ An. 1263.

Πόντȣ—πέτρας Εὐξείνȣ Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.
Εὔξενος. Εὔξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένȣ Πόντȣ πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.
Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092.
Εὔογκος. εὔογκος εἶναι γαςρὶ μὴ πληρȣμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ȣδ' ἄγαν εὔογκος Syl. fr. III. 3.
Εὐοδία. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.
Εὐοῖ, *partic. lætæ exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.
Εὔολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.
Εὐοργησία. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.
Εὐορκεῖν. ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.
Εὐορκησία. ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1039.
Εὔορκος. εἰς ἔμ' ȣκ εὔορκος ὢν Med. 495.
Εὔορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμȣς Tr. 125.
Εὔοχθος. εὐόχθȣ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρȣν Ion. 1169.
Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.
Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.
Εὔπαις. εὔπαις ὁ Λατȣ̃ς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὔπαις ποτ' ȣ̓σα Hec. 810. ȣκέτ' εὔπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὔπαιδος Ion. 491.
Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.
Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.
Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.
Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηΐδος Iph. A. 1077.
Εὐπειθής. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι An. 820.
Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.
Εὐπετής Cy. 524. πάντα εὐπετῆ θεοῖς Ph. 696.
Εὔπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.
Εὔπηνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.
Εὔπηχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.
Εὔπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.
Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμȣς κόμας Iph. A. 791.
Εὔπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.
Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχȣσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.
Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ȣ̓ποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.
Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῆ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῆ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῆ ib. 822. ȣ̓ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τȣ̓μὸν εὐπρεπὲς ποιȣ́μενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῆ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῆ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέςερον ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269.
Εὐπρεπῶς Al. 159.
Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔςι τις χάρις; Hip. 95. μύθȣς εὐπροσηγόρȣς Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ȣ̓ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρȣς ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον ςόμα Sup. 869.
Εὐπρόσοιςος. ȣ̓κ ἔςιν ἄτης εὐπρόσοιςος ἔκβασις Med. 279.
Εὐπρόσωπος. ȣ̓κ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγȣ Ph. 1346.
Εὔπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνȣ νεὼς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὔπτερος. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὔπτερον δέμας ib. 1203.

Εὔπυργος. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ Tr. 809.

Εὕρημα. τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. εὕρημα οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε ib. 716. εὕρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὕρημα κάλλιστον εὕρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὕρημα ib. 1441. φίλον εὕρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188. εὕρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὑρήματα Hec. 250. 'Ρέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris*, Epist. V.

Εὔριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπου διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπου πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Εὑρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὑρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγους πειστηρίους εὕρισκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. εὑρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὕρημα οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1194. τὰ χείριστ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν ib. 1528. εὗρες που νιν; Hec. 777. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὗρεν ἐν 'Ηλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὕροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὕρῃ μέγα Hip. 445. εὗρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε εὕροιμ' ἂν ib. 1154. οὐχ εὗρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον ib. 539. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον ib. 969. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην βέλοι' ἂν εὑρεῖν; ib. 351. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρου παράτροπον μέλος εὕρω; ib. 528. οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὕρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὕρω; ib. 356. ποῦ χρή μ' εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὗρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπῖδας εὕρῃ ἀγάλματος ib. 997. οὐ γὰρ εὕρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὗρον Bac. 125. βότρυος πόμ' εὗρε ib. 279. εὕρομεν φίλους καὶ ξυγγενεῖς τούσδε Her. 305. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. τὰ φίλτραθ' εὗρες ib. 571. ἴσως εὕροιμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὗρον ib. 617. ποῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ἵν' εὕρω μηθὲν, ὧν οὐ βούλομαι ib. 1381. εὑρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὕρημα εὕρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1158. εὕρῃς γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους ib. 530. γενναῖον λέχος εὑρεῖν And. fr. XIV. 2. οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενὶ Fr. inc. LXXXVII. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς, εὑρὼν Or. 1352. αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρὼν Ph. 1721. εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὑρὼν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν

ib. 1217. τὰ φίλτραθ' εὑρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. πῦ νιν εὑρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακὸς Iph. A. 459. πολλὸς εὑρήσω φίλυς Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. ὀρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῷϛον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὑρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνυς—εὕροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὑρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόγοις εὑρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος Ion. 1407. πῦ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὕρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. ἀδικῦσα εὑρέθη Hec. 270. ὅπερ εὑρέθη θανὼν ib. 770. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην Hip. 657. ἀπληϛίαν λέχυς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης An. 218. ἄριϛος εὑρέθη El. 382. τίς ὅτως εὑρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὃς ἀνόσια πράσσων εὑρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὔροος. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὖρος. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὔῤῥυς. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥυν Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θὲς τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντυ κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀναϛόμυ τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὔρυτος, *nom. propr. viri,* Iph. A. 282.

Εὔρυτος, *adject.* εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρυς ἀγυιὰς Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ὤπα. Εὐρώπης ὅρυς Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. Ἀσιῆτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fœm.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, fluvius terræ Laconicæ. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥυν Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφυ Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Ἐύς. ἐὺς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθυς τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ηὐσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῳ σῷ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεϛι σῷ πόσει; El. 254. ὐ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῦντας εὐσεβεῖν Or. 898. τἄλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένυς Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βύλομαι Hel. 1004. ὐκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβύντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβύντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβῦσιν εἰς θεὺς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβὴς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῆ ξένον ib. 1234. εὐσεβὴς ἂν

ἦν Or. 502. εὐσεβὴς γεγὼς Hip. 1309. εὐσεβὴς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβὴς Iph. T. 743. εὐσεβῦς πατρὸς Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς El. 253. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεὸς εὐσεβὴς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβὴς ὢν Phry. fr. VI. 1. τὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὐ χαίρυσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβῦς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβῦς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδὺς ἥκοντα An. 1126. τὐμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῦ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρηςήριον El. 1272. τἀμὰ εὐσεβῆ τότ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβεςέρυς φίλυς Or. 627. τῶν βυθυτῦντων ὄντας εὐσεβεςέρυς Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέςατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεςάτυ τραφεὶς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεςάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεςάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὔσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὔσημος. ἐντὸς εὐσήμυ νεὼς Iph. T. 1383. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐςοχία. ἐπὶ τόξων εὐςοχίᾳ Iph. T. 1239. χερὰς εὐςοχίαν Tr. 812.

Εὔςοχος. εὐςόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχυσιν εὔςοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐςοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιςῆρες εὐςοχώτατοι Ph. 142.

Εὔςροφος. δώδεκ' εὐςροφωτάταισι ναυσὶν Iph. A. 293.

Εὔςυλος. εὐςύλων ναῶν Iph. T. 128.

Εὔσφυρος. εὐσφύρυ ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὖτε. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὖτ' ἂν εἰς ᾅδυ μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχής. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν— καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίυ κύρσαι Ion. 470.

Εὔτεκνος. εὐτέκνυς χρησμὺς Ion. 423. εὔτεκνος ξυνωρὶς Ph. 1612. ὐκέτ' εὔτεκνος Sup. 955. πατρὶς εὔτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὔτεκνοι Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὔτορνος. Ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος ὐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένυς Iph. T. 304.

Εὐτρεπής. πάρεςι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῆ Her. F. 969. εὐτρεπὲς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιυμένη Iph. T. 245. ὥς σοι τἀνθάδ' ἐςὶν εὐτρεπῆ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῦ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρῃ Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἃ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέςατον πάχος Cy. 379.

Εὔτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηςὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιςα τὐκείνυ εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἆρ' εὐτυχεῖς ὖν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ὐκ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν ἀεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχῦσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίην Iph. A. 716. τύπ' ἐμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ὁ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχῦμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρᾳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τάδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκυς εὐτυχῦμεν ib. 1385. εὐτυχῦμεν ὐ πέρα Ion. 264. τἄλλ' εὐτυχῦσ' ὐκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίστασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχῦσιν, ὓς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' ὐ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσῦ νόμιζε σαυτὸν ὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' ὐκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ejusd. fr. XXIII. 2. ὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ὐ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ὐ πάντες ὔτε δυστυχῦσιν ἐν γάμοις, ὔτ' εὐτυχῦσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρὴ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνυς εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' ὗπερ ηὐτύχυν ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ ὅδ' εὐτύχει ib. 1228. ὐδεὶς τὰ τῆς θεῦ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχυν ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίστασο Al. 1125. ὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχῦντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν Iph. A. 348.

εὐτυχῶν ἐμῦ ψυχὰ Iph. T. 887. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχῦντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἕκτορος εὐτυχῦντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχῦνθ' ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμυς El. 398. τὸν εὐτυχῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. ὐδεὶς μέχρι τέλυς ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρὴ τὸν εὐτυχῦνθ' ὁτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ὐδ' εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχῦντας Or. 373. τί δ' εὐτυχῦντες (sc. λέγυσιν); Sup. 124. εὐτυχῦντας συμμάχυς ὁρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχῦσι μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχῦντες, διὰ τέλυς ὐκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχῦντες ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τὺς εὐτυχῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχῦντες ἐπιπλήττυσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχῦσα Hec. 970. μέν' εὐτυχῦσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεὐτυχῦσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχῦσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχῦσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. ὐκ εὐτυχῦσαι Bac. 1261. εὐτυχῦν δόρυ Rh. 60. εὐτυχῦντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλὰς Tr. 935. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὁ εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσ σοῖσιν εὐτυχήσυσιν λόγοις Ion. 6[illegible] ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3. [illegible]

Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχή[illegible] 1104. χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτ[illegible] ἂν

ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ ib. 893. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. παρ' εὐτυχῆ πότμον ib. 929. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα Sup. 608. ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς ib. 741. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 583. πότμος εὐτυχὴς Tr. 244. ὁ ϛρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν ἐϛιν Her. 386. εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα ib. 797. ἐξ εὐτυχȣ̃ς ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχȣ̃νθ' ὁρᾶν ib. 939. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ȣ̔͂τος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρȣ̃ντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 1. ȣ̓κ ἔϛιν, ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν And. fr. XX. 1. εὐτυχὴς ἀνὴρ Antig. fr. I. 1. εἰς γένος ȣ̓κ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec. 619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph. T. 1232. οἱ εὐτυχȣ̃ντες διὰ τέλȣς ȣ̓κ εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. δεῖ τȣ̀ς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τȣ̀ς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχὴς ἔϛαι ἥδε γῆ Ph. 1204. εὐτυχὴς εἴην ἐγὼ ib. 1207. γυνὴ εὐτυχὴς Al. 180. ἢ δ' ἐξαμαρτȣ̃σ'—εὐτυχὴς γενήσεται Iph. A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥώμῃ θεȣ̃ Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. πύϛις εὐτυχὴς El. 690. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. τὸ τῆς θεȣ̃ φίλον γ', ἐμοὶ δ' ȣ̓κ εὐτυχὲς Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχὲς γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ȣ̓κ εὐτυχὲς ib. 753. ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι ib. 1485. εὐτυχȣ̃ς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς, ȣ̓κ εὐτυχὲς Pol. fr. III. 3. ...ρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425. ...τὰ Τρῴ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077. θα...ων ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέϛερος, ἢ ζῶν ... 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ... εὐτυχέϛερος βίος Ph. 1577. εὐ-... ...ϛερος ἄλλȣ γένοιτ' ἂν ἄλλος Med. ... δαίμον' εὐτυχέϛερον Al. 938. εὐτυχεϛέρῳ πότμῳ Tr. 627. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεϛέροις ȣ̓ φρονȣ̃σιν εὖ Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίȣς ἔνιοτ' εὐτυχέϛεροι Hel. 1229. ȣ̓δὲν εὐτυχεϛέρȣς Œno. fr. II. 5. τί τȣ̃δ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέϛερον; Med. 553. τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέϛερον An. 1186. ὤφελες εὐτυχέϛερον μολεῖν Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχέϛατοι Ph. 1487. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέϛατα Hel. 725.

Εὐτυχία. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν Med. 1092. ȣ̓δ' εὐτυχίας μέτεϛίν μοι Sup. 956. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Rh. 882. ȣ̓δὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ Her. 611. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. ἁ εὐτυχία φρονεῖν βροτȣ̀ς ἐξάγεται Her. F. 774. εὐτυχίαν κακȣ̃ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1. μετ' εὐτυχίας (accus. plur. *post res secundas*) κακȣ̃σθαι Iph. T. 1121. σὺν εὐτυχίαις Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς Iph. A. 624. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. μοχθȣ̃σι μόχθȣς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4.

Εὔυδρος. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 399. ἐς εὐύδρȣ πατρὸς δίνας Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαμεῖτε Iph. T. 123.

Εὔφαμος, dor. pro εὔφημος. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134.

Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ȣ̓ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν ϛόμα Hec. 664. εὐφημȣ̃ντας Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. εὐφημίαν ἀνεῖπε ϛρατῷ ib. 1564.

Εὔφημος. ἐν εὐφήμοισι δόμοις An. 1145. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072. εὔφημος ἴσθι Or. 1327. et Hip. 724. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. τῳδί ποτ' εὔφημα Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὔφθογγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνοις ἂν ib. 356. εὔφραινε σαυτὸν ib. 791. ὥς μ' ηὔφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ὀ ib. 287. τὰς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανοῦσί σε Med. 1058. παρὼν τὰς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. οὐδ' ὁρῶσ' (sc. τὰς παῖδας) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνοισθε Al. 324. ἵν' εὐφρανθῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μετ' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. ποῦ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὔφρουρος. δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρουρον κόραις Dan. 23.

Εὔφρων. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ Al. 590. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβοῦσα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυῆ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ Her. F. 201.

Εὔφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνᾳ Iph. T. 1247.

Εὔχαρις. θεὸς εὔχαρις Med. 632. εἴη εὔχαρις Ἀφροδίτα Her. 894.

Εὐχαρίστως. τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν Her. 380.

Εὔχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὔχου μόνον Or. 780. εὔχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν Hip. 1455. θεοῖσιν εὐχώμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι; Iph. A. 1188. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. cf. Meleag. fr. XVII. 4. εὔχου τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 336. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; Rh. 703. εὐτέκνους εὔχου θεοῖς χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὔχου, θύγατερ, θεοῖς El. 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Bel. fr. XXV. 14. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης Fr. inc. LXV. 3. οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B. 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου Or. 355. ηὔχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τἀναντί' εὔχετο El. 809. εὔξατο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. ὡς εὔξαιτο Φοίβῳ An. 1114. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ηὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ηὖξω ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζους Epist. V. εὐξαμένᾳ μοι Hip. 1111. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ηὖξω Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσιν κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει Bac. 46. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες ib. 712. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐχαῖς θεὰς σεβίζουσα El. 196. τελεσφόρους εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένου Iph. A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὔψυχος. γέρων εὔψυχος An. 765. ἀνὴρ εὔψυχος Rh. 510. et εὔψυχον ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένȣ Hip. 605.
Εὐωπός. μορφῇ ἐκ εὐωπὸς Or. 916. εὔωποι πύλαι Ion. 1611.
Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῇτέ με Cy. 345.
Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεί γε τȣ͂δ' ἐφάπτομαι τόπȣ Hel. 563. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion. 1057. ξίφȣς ἐφαψάμην ἅμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.
Ἐφαύειν. ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323.
Ἐφεδρεύειν. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55.
Ἔφεδρος. ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 954. πτερȣ͂ντος ἔφεδρον ἵππȣ Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφέδρȣς Ph. 1102. σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονείαις Tr. 139.
Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel. 1508.
Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνȣς Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρȣ φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τȣ͂σδ' ἐφέλξω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ Med. 462. ἐάν σοι τȣ͂σδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. ὃ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τȣ͂τ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκȣ́ειν Tr. 643.
Ἐφεξῆς Hel. 1406.
Ἐφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.
Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270.
Ἐφέσπεσθαι. ȣ̓κ ἐφέσπετο λόγοισιν Hip. 1307. ȣ̓δ' ἐφεσπόμην Al. 770.
Ἐφέστιος. ἐλθὼν εἰς δόμȣς ἐφέστιος Rh. 201. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον Ion. 654. δωμάτων ἐφεϛίȣς Cy. 369. δέξαι με χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέϛιον Med. 713. ἐφέϛιον φλόγα Hel. 878. ἐφεϛίȣς εὐνὰς ἔχοντες El. 216.
Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ȣ̓κ ἀπιϛȣ͂σαι σέθεν Iph. A. 634.
Ἐφευρίσκειν. πάρος τȣ͂δ' ἐφεῦρες Al. 223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib. 731. οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτȣσαν Tr. 957. ὅσȣς κακȣ̀ς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ȣ̓ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' ἀεί; ib. 453. ἐφευρέθης ἧσσον φρονȣ͂σα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεὶς El. 952.
Ἐφηβᾷν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Œnei fr. III. 2.
Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.
Ἐφῆσθαι. ἔχȣσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.
Ἐφθός. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.
Ἐφιέναι. ὡς δυϛυχῆ Θήβαισι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τάδ' ȣ̓κ ἐφῆκέ πω ϛρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ὀϊϛὸν Med. 634. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίϛης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ' ἐφίετο Al. 767. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. ὃν ϛῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199.
Ἐφιϛάναι. ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέϛηκεν Hip. 101. τίς ἐφέϛηκεν δεξιὰ πλευροῖς; ib. 1360. ἧς ἐφέϛηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέϛησ' αὖθις Ph. 1177. θύματος ἐπιϛάτης ἱερεύς τ' ἐπέϛη Hec. 224. ȣ̓δεὶς ἐπέϛη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιϛὰς βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιϛὰς βάθροις El. 706. ταῖσδ' ἐπιϛᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφεϛάναι Hec. 363. τίνες ἐφεϛᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεȣ͂ χρημάτων ἐφέϛασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέσαμεν ib. 1103. οἵ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέσασαν δόμοις Sup. 755. ἢ μόνω—παῖσδ' ἐφέσατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεςῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεςῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεςάθης Hip. 819.

Ἔφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049.

Ἐφολκίς. ἐμαυτῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τάσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424.

Ἐφορᾷν. ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίυ κ. τ. λ. Hip. 849.

Ἐφορμᾷν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275.

Ἔφορος. πῦ σφαγίων ἔφοροι; Rh. 30.

Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας An. 625. ὃς ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρὺς Ph. 1657.

Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῳ λόγῳ An. 191. δόμυς ἐχεγγύυς παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.

Ἔχειν. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βυλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλῦ ib. 600. ὡς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπυδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὡς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἷ' ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγώ σε—δι' οἴκτυ, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδώς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει ib. 1195. τὰ χρηςὰ ἕκας' ἔχει φίλυς ib. 1227. cf. v. 1230. ὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ὕτως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίυς ἔχει; ib. 101. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ὐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει ib. 235. ἅλις ἔχω τῦ δυςυχεῖν ib. 240. κεἰ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταὐτὸν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηςὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' ὐκ ἔχυσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακύργυς ὅταν ἔχωσι προςάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. ὐκ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ὧδ' ἔχει ib. 795. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. ἓν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρυς ὀπάονας ib. 1110. ἔχω τοσῦτον· τἀπίλοιπα, δ' ὐκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὡς θροεῖς ib. 1265. ἄφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχυσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν ὐκ εὔγνωςα συμβαλῦσ' ἔχω ib. 1394. σῖγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν ςέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἁδονὰν ἔχειν ib. 341. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχυσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus carere) ib. 408. ὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. κἀμὲ τῦδ' ἔρως ἔχει ib. 625. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσῦν ςέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις ib. 960. τὐμὸν ὐχὶ συγγνώμην

E X E I

ἔχει ib. 1002. ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιοῦτον ib. 1321. κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. οὐχ ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. οὐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὔνοιαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει οὕτω ib. 506. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. οὐ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. οὕτω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν ib. 201. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἄτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἢ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τἄλλ' ἔχεις ib. 1021. οὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281.

ὧσθ' οὕτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σοῦ προμηθίαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανούσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες Al. 1135. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἅμιλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νῦν οὐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ ib. 263. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὧς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἳ ναοὺς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἔνδικα ib. 65. μή τι ἔχῃ νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ ib. 178. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον ib. 351. ἔχε στόμα ib. 513. τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει ib. 597. οὐκ ἔχω, τί πρῶτον εἴπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἅ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία μ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ὐκ ἔχω πρὸς τῦτ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ὐδ' αὖ συνάψαι τῦναρ εἰς φίλυς ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι —ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ὐ κακῶς ἔχει ib. 691. ὐ νοσῦντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὡρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τὺς φιλτάτυς—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτῦ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τὔργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. ὐκ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τῦσδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα — καταςένυσ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἕκτορος—ἄκυσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ὐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχυσι τὔνομα κήρυκες ἕν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἣ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ὐδαμῆ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ὐκ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὃς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθα πύλαις Πέλοπος ἔχυσιν ἕδραι ib. 1099. ἑνὸς μόχθυ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib. 1150. ἵν' ὡὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ὐδαμῦ μνείαν ἔχει (sc. ἐμῦ) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἴνυ τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδώς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἔνθ' ἔχυσι ib. 976. κράτος ἔχυσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίυς ἔχω πόνυς Cy. 1. τίνα σπυδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχυσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. *tace*) ib. 269. ςέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἃν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ὐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τἀνθάδε ib. 437. ὑμῖν ὐκ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτυ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ὐδὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ὅτω τἄμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ὐκ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ὐ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὺς γόυς τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθονίων ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ 'χόντων βίον, ὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ὐκ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. ςολὴν ἀμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. οὐδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμὲ), ἐγώ τε σὲ ib. 658. οὐ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδ', οὐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τοὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ib. 899. ὁ νοῦς —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει ib. 1054. ἀΐδαν μέλεον ἔχουσι ib. 1133. οὐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας ματρὸς ib. 1371. γάμους ἑτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν ib. 1402. ἕξεις μ', οἵαν χρῆν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθοῦσα ib. 230. τὸ σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν ib. 417. ὑπερβαλλούσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχῃς ib. 615. ἔχειν πόνους ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. οὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχῃ δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib. 721. οὐ καταισχύνασ' ἔχεις τοὺς σοὺς ἐκγόνους ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013. οὐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. οὓς ἔχω λόγους ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. οὐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἡ τόλμα σου ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. οὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχουσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' οὒ ib. 636. μετρίως σπουδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. [illegible]ί πόνους διπλοῦς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω ib. 1097. οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σοὺς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. οὕτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεὲς ib. 356. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἧδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότιν ἐμὴν βάξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει Æol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κουφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἔν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. *τὸ μὴ θανεῖν ὐκ ἔχει* (sc. *ἡ τυραννὶς*), *τὰ δ' ἄλλ' ἔχει* Ar. fr. IX. 2. *ἔχει τῦτ' ὐχὶ μικρὸν* ejusd. fr. XI. 1. *κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται* Aug. fr. VII. 4. *τίν' ἔχει ϛάσιν εὐοδίας* Bel. fr. I. 4. *χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι* Chry. fr. III. 1. *μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφροσ' ἐν δόμοις ἔχειν* Cress. fr. IV. 5. *ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ* Dic. fr. X. 1. *ὐρανὸν—ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον* Er. fr. I. 15. *φρένας ἠπίυς ἔχειν* ejusd. fr. II. 6. *ὐκ ἔχει σωτηρίαν* ib. 13. *ἔχειν πειρῶ* ib. 14. *τὺς γάμυς τὺς πρώτυς ἔχειν* ib. 15. *δυσκρίτως ἔχω* ejusd fr. XII. 1. *ἄν τις οἴκοι πλυσίαν ἔχῃ φάτνην* Eu. fr. VI. 1. *τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσυς* Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. *ἔχω τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον* Hip. fr. VI. 1. *ἔχειν φωνὴν* ejusd. fr. IX. 1. *ὁτιπλείϛας ἔχειν γυναῖκας* Inus fr. VII. 2. *τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμὺς ἔχει* ejusd. fr. X. 3. *ἂν 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ* ejusd. fr. XV. 1. *ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον* ejusd. fr. XVIII. *πλέον ἔχειν* Ix. fr. II. 1. *ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει* Melan. fr. XIII. 1. *οἵτινες ἀχάλιν' ἔχυσι ϛόματα* ejusd. fr. XX. 4. *ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν* Meleag. fr. VII. 1. *ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ* Œd. fr. VIII. 2. *ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* ejusd. fr. XII. *ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ* ejusd. fr. XVII. 8. *ὐκ ἔχω μαθεῖν* Œnom. fr. II. 1. *ἀμηχάνως ἔχει* ejusd. fr. III. 5. *μορφὴν ἔχυσι* Pal. fr. III. 2. *ὃς ἂν πλεῖϛ' ἔχει* ib. 5. *σύγχυσιν πολλὴν ἔχει* Peliad. fr. III. 2. *παρθένυ τρόπυς ἔχειν* ejusd. fr. VI. 3. *τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας* Phaëth. fr. V. 4. *τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει* ejusd. fr. XIV. *τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον* Ph. fr. X. 2. *εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις* ejusd. fr. XI. 2. *δόξαν εὐκλείας ἔχειν* Rha. fr. II. 10. *ἐπικινδύνως ἔχει* Scy. fr. I. 1. *ἵνα τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ* Sis. fr. I. 7. *ὐκ ἔχει βίον* St. fr. I. 2. *καλῶς ἔχοιμι* Tel. fr. IX. *θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν* ejusd. fr. XVII. *ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε* Tem. fr. XIII. 2. *τιμὴν ἔχει τινὰ* ib. 4. *ὐκ ἔχυσ', ὅπως δείξωσιν αὐτὺς* ejusd. fr. XIV. 1. *εὔκλειαν ἔχει* Fr. fal. cit. I. 1. *πρῶτ' ἀμυσίαν ἔχει* Fr. inc. XII. 2. *ἀσφάλειαν ὐκ ἔχει* eorund. XXV. *σιγὴν ἔχε* eor. XXXVI. *ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει* eor. LI. 8. *παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν* eor. LII. 1. *ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ* eor. LVI. *τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει* eor. LIX. 1. *ὧν ἔχυσιν οἱ νέοι* eor. LXXVI. 2. *οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις;* eor. LXXVIII. 1. *τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας* eor. LXXXVI. 2. *ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο* eor. CVIII. *ὁ βίος ὄνομ' ἔχει* eor. CXXII. *ζημίαν ὐκ ἔχει* eor. CXXXII. 5. *ἔχειν πόνυς* eor. CXLVIII. 8. *λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος* eor. CLII. 10. *πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς* eor. CLXXXIII. *πάντα συλλαβὼν ἔχει* eor. CXCII. *τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν* Fr. inc. B. 10. 1. *πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν* eorund. 17. *ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει*—eor. 20. 2. *τἀμὰ καλῶς ἔχει* eor. 27. 2. *τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος* eor. 28. 5. *χρυσός ἐϛιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος* eor. 36. *ἀμαθίαν ἔχει* eor. 40. 2. *πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω* Epist. III. *ἐλάττω χάριν ἔχειν* ib. cf. Epist. IV. *ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας* Epist. IV. *ἄν τι πλεῖον ἔχωσι* Epist. V. b) *Imperf.* *πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν* Hec. 569. *ὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον* ib. 572. *ὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῦναι χάριν* ib. 899. *μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν* ib. 1119. *τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα* ib. 1163. *ἐπεὶ πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν* ib. 1209. *εἶχες ἂν καλὸν κλέος* ib. 1225. *τίν' εἶχες ψυχήν;* Or. 525. *σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον* ib. 867. *εἴγε λαιμὺς εἶχε τριπτύχυς θανεῖν* ib. 1513. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' ὐκ εἶχον ἂν* Ph. 404. *πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης* ib. 1415. *ὐ τῦτό σ' εἶχεν* Med. 591. *εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν* ib. 1032. *πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα* ib. 1146. *ἀρρήκτως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε* ib. 1193. *τύχην εἴχομεν διδάσκαλον* ib. 1203. *ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα* Hip. 647. *ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον* Al. 183. *κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως* Sup. 305. *φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν* ib. 863. *τὸ πρᾶ-*

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθὼ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρώρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὸς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ 'ν ξένῃ γαίᾳ ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνυς πέρι; ib. 713. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπυ ib. 768. εἶθ' εἶχες βελτίυς φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατὴρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὐ πέπλον, ὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλιςά τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἷμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὦ ποθεινὸν ἥδιςόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν ὐκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτυ τις τυγχάνει χρείαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνυσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρείαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηςόν τι βύλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄκραντον ὐδὲν ἔχων ib. 870. διπλῦν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήςυς ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν ὐκ ἔχων ib. 657. τὺσδ' αὐτὺς ἔχων σοι φράζειν μύθυς ib. 1620. ἐρωτᾷς ὐ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρῃκίαν ἔχων ςολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων ςολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρυν κάρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνυς ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ὐκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέραςον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἴκυς ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνυ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾷν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίυς λόγυς ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἄλις ἔχων

Hel. 595. πολλὺς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων ib. 721. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν οὐδενὸς μνήμην ἔχων ib. 1599. τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνους ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἅρματ' οὐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τοῦτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικοὺς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν οὐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρείαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν οὐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. πολιὰν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναοὺς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τοὺς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ οὐκ ἔχοντες (i. e. *pauperes*) Sup. 240. quibus opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνους ἔχοντας Rh. 988. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ 'χόντων βίον Hel. 440. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφετίους εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν! Phœn. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνους ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκοὺς λίθους ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 466. πύρσ' ἔχουσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχίμους ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς Med. 376. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβουλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἧους ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα An. 186. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφὸν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πήματα ib. 689. μίκρ' ἔχουσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχȣσαν ib. 1028. ὄνομ' ἔχȣσα, τἄργα δ' ȣ̓ ib. 1233. ὅν ποτ' ἔχȣσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχȣσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχȣσαν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχαρίϛως ἔχȣσαν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχȣσα δυστυχῆ Hel. 292. ἔχȣσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχȣσα Ion. 697. πόνȣς ἔχȣσα El. 65. ἀρετὴν ἐχȣ́σης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχȣσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τἄργ' ἔχȣσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχȣσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπίκλημ' ἐχȣ́σαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. ȣ̓ ῥυθμὸν ἕνα κακῶν ἐχȣ́σας Sup. 95. ἔχȣσαι διὰ λόγȣ κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχȣσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχȣσαι συντόνοις δρομήμασιν ib. 1089. ἔχȣσαι τὸν Λίβυν λωτὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων φρȣ́ρημ' ἔχȣσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχȣσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλȣ̀ς λόγȣς Hip. 984. τί τȣ́των ἐϛὶν ȣ̓ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάϛαγμα αἰσχύνην ἔχον ib. 767. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νῦν ȣ̓κ ἔχον Bac. 252. ȣ̓κ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τȣ̃νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τἀμφὶ σȣ̃ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίϛασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ Dan. 42. d.) *Aor.* 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρȣς ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαϛον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώμην θεȣ̃ τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχες Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρȣ Hip. 338. ȣ̓κ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ ib. 658. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. καί μ' ȣ̔́θ' ὁ Πλȣ́τωνος κύων, ȣ̔́θ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείϛας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχεν Iph. A. 184. τάμὰ ἔσχες λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ȣ̓κ ἂν ἔσχον εὐτυχȣ̃ν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. ȣ̓κ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνȣ μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱϛορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχὲς Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχών; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) *Fut.* ἕξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἕξομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἕξω κόρας ib. 1319. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ȣ̓κέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φίλων σὲ χώρα ἕξει ib. 849. ȣ̓ παῖδας ἕξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἕξομεν ϛόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἕξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις; ib. 1216. ἀτάφȣς τίς ἕξει Sup. 540. χάριν ἀγήρω ἕξομεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνον Iph. T. 92. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον ib. 718. ὅπως ἕξει καλῶς ib. 1051. ἕξω τȣ̀ς μέγ' αὐχȣ̃ντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξȣσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθȣς ἕξω κρείσσȣς ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἵ σȣ μέριμναν ἕξȣσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἕξει ib. 618. πολλὴν ἕξεις μέμψιν ib. 974. διπλȣ̃ν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1043. ȣ̓κ ἄχρωϛα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. ȣ̓δὲν κακίω μ' ἕξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἕξȣσι Ion. 1581. ἕξȣσι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἕξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἕξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἕξομεν; ib. 1301. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἕξω σῶμα ib. 308. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fut.* σχήσω. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ȣ̓ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νόϛον ἄθλιον πάλιν σχήσȣσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος Hel. 30. 2) *Med.* ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γȣνάτων Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχȣ χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχȣ Inus fr. XIX. 2. τȣ̃ νόμȣ ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. ȣ̓ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι Hec. 398. ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) *Pass.* ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμȣ̃ γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρα Hip. 1054. ȣ̓ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκȣ̃ντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεȣ̃ Bac. 476. χάριν γηράσκȣσαν ἐχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τȣ̀ς ἐξαμαρτάνοντας, ȣ̓χὶ τὴν πόλιν, ἤχθαιρε Sup. 879. τί παῖδ' ἤχθηρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἔχθειν. τί τȣ́σδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονȣ̃ντι ἤχθετο Hip. 1402.

Ἔχθος. εἰ τȣ̓μὸν ἔχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπȣ Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἔχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολὼν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλȣ̃σα ib. 59. ȣ̓ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. τὸν θεὸν μεῖζον τίȣσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὔνοι' ȣ̓δὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθρόξενος. δόμȣς ἐχθροξένȣς Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν, sc. ἡγεῖται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ȣ̓δ' ἐχθρὸς ὢν σὸς ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ȣ̓κ ἐχθρὸς ὢν ib. 1646. Πελίȣ ἐχθρός ἐϛί μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις ib. 719. ἐχθρȣ̃ λέοντος βλαϛήματα Her. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς Fr. inc. CIII. *a* et *b*. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ϛέγος Ion. 848. ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρῄζω τȣ̀ς ἐμȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθρȣ̀ς ἐς ἄνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἐχθρȣ̀ς, μὴ φίλȣς, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρȣ̀ς θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρῄζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτȣ̃ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπȣς ἐχθρȣ̀ς θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθρȣ̀ς ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο ib. 1070. ἀν-

δρας ἐχθρὺς ὠφελεῖς Sup. 494. ἁπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὺς πρὶν ἐχθρὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὺς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ib. 277. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὺς ἐμύς; ib. 604. τροπαῖ^ (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὦ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μηδὲ τὺς ἐχθρὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν τάσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 395. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) *Comp.* ἐχθίων. ἄλλως μᾶλλον ἐχθίως σέθεν El. 222. κᾂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βυλῆς ὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) *Superl.* ἔχθιστος. ἔχθιστος ὢν Ph. 620. ἔχθιστος γεγὼς θεοῖς τε, κἀμοὶ, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίστυς An. 660. τὺς ἐχθίστυς ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Tr. 211. ἔχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τἄχθιστα (i. e. τὰ ἔχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὕπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἔχιδνα. νερτέρυ ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ὐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχίδνας φαγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσυς Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἕψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἑωθινός. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἑῷος. ἑῷος ἱππότης ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII. ἑῷοι ἐξαναστάντες λέχυς El. 786. ἑῴοις βολαῖς ἀελίυ Ph. 172.

Ἕως, *subst.* aurora. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1158. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἕως, *adverb.* usque, donec. ἕως γῆς ὅρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνυ Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως, ἐς ἁγνὸν ἦλθον Φοίβυ πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἡλίυ τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. νυκτιπόλυ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. τρίποδα ζάθεον Ion. 91. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ζαθέυς ναὺς Cret. fr. II. 5. ζαθέα χθὼν Hip. 750. μετὰ τὰν—Θησέως ζαθέαν χώραν Tr. 219. ζαθέαν θεράπαιναν ib. 1070. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων ib. 228. ῥίπτε ζαθέυς κλῇδας ib. 256. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι ib. 1075. ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις Ion. 184. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος ib. 808. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1253. ἀπὸ ζαθέων χρηςηρίων ib. 1260.

Ζάπλυτος Bel. fr. XVI. 6. ζαπλύτυς φερνὰς An. 1283.

Ζάχρυσος. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης Al. 501. ζαχρύσυ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. τὰν ζάχρυσον πέλταν Rh. 370. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. ταύρων ἐπιςάτην ζεύγλῃσι Med. 479. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Ζεῦγμα. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. ζεύγνυτε τόξα νευραῖς Rh. 33. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 2. ἐπεὶ γάμοις ἔζευξ' (i. e. ἔζευξα) Ἀδράςυ παῖδα Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. πλείςυς—ὄχυς ἐζεύξατε An. 1019. ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις; Iph. A. 698. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. πρὸς βίαν ἔζευξ' ἀνάγκη Her. 886. γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραίαν Fr. inc. CLVII. 1. ἵππυς ἅρμασι ζεύξας ὑπο Hip. 111. ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα ib. 549. θηρῶν ζυγίυς ζεύξασα σατίναν Hel. 1327. ἑωθινὴν ζεύξειν (sc. τὺς πώλυς) πρὸς ἀλκὴν Rh. 772. ζεύγνυσθε ἵππυς Ph. 525. τέθριππα ζεύγνυσθε Al. 430. γενναιοτάταν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν ib. 997. τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος Tr. 671. ἵνα με λέχεσιν ἐζεύξω Ion. 901. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ζεύξομαι ἅρματι πώλυς Hec. 469. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι Sup. 1228. ὐκέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις Hel. 1670. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 317. ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις Ion. 949. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο Sup. 877. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν El. 99. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 822. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης Iph. A. 907. σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα Ph. 340. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. θεσφάτοις Φοίβυ ζυγεὶς Sup. 220. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. σύγκροτον ζεῦγος An. 496. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. ζεῦγος ὐ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. ζεῦγος τριπάρθενον Er. fr. XV.

Ζεύς. ὦ ςεροπὰ Διὸς Hec. 68. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. ὦ Ζεῦ ib. 488. ὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς Med. 764. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. ὅρκιόν σοι Ζῆνα ὄμνυμι ib. 1025. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὁ Διὸς ἄγγελος Iph. A. 1302. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 359. Ζηνὸς Ἑρκίυ Tr. 17. Διὸς κρείσσων γενῦ ib. 948. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211. Ζηνὸς κεραυνὸν ὐ φρίσσω ib. 319. ὐδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔς' ἐμῦ κρείσσων θεὸς ib. 320. Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ Hel. 497. ὀλυμπίυ Ζηνὸς πέδον Her. F. 1304. cf. El. 782. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. τῦ μεγάλυ Ζανὸς Cret. fr. II. 3. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. Ζεὺς ὅστις ἐςὶν Melan. fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. ὁ Ζεὺς κολαςὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Fr. inc. B. 7.

Ζέφυρος. ζεφύρυ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὐρανῷ Ph. 220. πνοαῖσι ζεφύρυ Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνῆμα τῦ Ζήθυ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ὐ σμικρὸν γάμυ ἔχυσα Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph. fr. IV. 3. φέρυσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον Epist. III.

Ζηλῦν. ὅσοι δημηγόρυς ζηλῦτε τιμὰς Hec. 255. ὐδὲ σὲ ζηλῶ Or. 520. ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph. A. 16. ζηλῶ φθιμένυς Al. 869. ζηλῶ ἀγάμυς ἀτέκνυς τε βροτῶν ib. 885. ζηλῶ—ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 17. τὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἤ με ib. 677. ζηλῶ σῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκῦντα μὴ ζηλῦν Her. 865. εἰς τὺς πλυσίυς ἀποβλέπειν ζηλῦντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἵων κακῶν ἐῤῥεις, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν Or. 247. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτὸς ᾖ (sc. ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr. inc. B. 50. 2. ζηλωτὸς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι Med. 1035.

Ζημία. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. σὺ ὐχ ὑφέξεις ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ὐκ ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιῦν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιῦσιν οἱ θεοὶ Ion. 441. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημίωσε πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιυμένη φυγῇ Med. 454. ἐζημιῦτο, εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῆν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf. Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῇ γε ib. 429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶμεν ib. 801. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 308. ὐ ζῶ κακοῖς ib. 386. οἵτινες ζῆν ὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι ib. 438. μὴ ζῴην ἔτι ib. 1147. et Sup. 454. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. cf. v. 798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 249. ὅ, τι τῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὐ δυοῖν, ὀφείλομεν ib. 715. τί μοι ζῆν κύδιον; ib. 963. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ἕρπε καὶ ζῇ Iph. T. 699. ζῆν θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τῦ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐςι κατθανεῖν Tr. 632. ὐκ οἶσθ', ὅτι ζῇς Bac. 506. τῷ ζῶσι; Cy. 121. βάρος τῦ ζῆν Her. 202. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νῦς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ὐ, γνώμην δ' ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν ib. 1303. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib. 858. εἰ ζῴην μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίςαται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2. ὐ ζῶμεν ὡς ἥδιςα; ejusd. fr. XXV. 5. οἱ ζῆν ὔτε μανθάνυσιν εὖ Aut. fr. III. 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ τῦ καλῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. τὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τῦ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd. fr. XI. 2. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπίδος ζῇ (*vive*) Phry. fr. III. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐςὶ ejusd. fr. XV. 1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ὐκῦν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἔς', ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr. VIII. ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ζῇ Tem. fr. I. 2. θεῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI. 10. τῦ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δῦλοισι ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἔζη Πρίαμος Hec. 1210. cf. Hel. 4. κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. ζῶντι καθ' ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες 'Αργείους ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον στήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδοὺ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 938. ζῶντος γέροντος An. 23. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς Sup. 926. τίν' 'Αχαιῶν ζῶντ' ὠπειρᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου Tr. 442. ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὅντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ᾅδου ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔτι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου Hec. 12. ὦ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων θεῶν Sup. 221. ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμουμένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγουσα Iph. T. 640. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔστιν δ' ἐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανοῦσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ὡς ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔτι σοι Al. 139. ἐπιστέλλει τάδε ζῶσ' 'Ιφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὁ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὃ πάντες, οὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 229. ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς οὐδὲν κέρδος Iph. T. 506. ἣν—ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητοῦσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκοίμεθα Her. 46. μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν Hel. 155. ἣν—ζητοῦτοῦ εἶναι Ion. 596. ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητοῦσι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον; ib. 143. ἢν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Inus fr. III. 2. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ ζητοῦσιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπὰν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δευρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτουν σὲ Cy. 17. τἀμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ζητοῦντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄστεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἴ μέ τις γνοίη ζητοῦντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βιοῦν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσου σοι ζητοῦσά γ' εὗρον φάρμακα Hip. 699. βωμοὺς μηλοθύτας ζητοῦσα Iph. T. 1117. ἐζήτησα τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. ὁ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππους ζυγηφόρους Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων Rh. 303.

Ζύγιος. τοὺς μέσους ζυγίους Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίους ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δούλειος An. 301. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθλοῦμαι εἰς δοῦλον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ὃ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν τῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ 'ρετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσε δύλια Tr. 595. ἐκλιπέσθαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἔλκεις μακρόπνων ζωὰν Ph. 1531. ἐλπίδες ἐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωὰν Tr. 254. ἀπλῶν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. τυγερᾶς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τῶτον ἔφερον ζώνης ὕπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωτήρ. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωτῆρος ὀλεθρίους ἄγρας Her. F. 415.

H.

'Η, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἢ ἢ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἤ, *quam* et *aut*.

Ἥβα. vid. Ἥβη.

Ἡβᾷν. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. εὖ ἡβᾷ σοι κακὸν Al. 1088. κἀγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾷ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ. ὁ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβήσας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνῦ πόλιν Sup. 1213.

Ἥβη. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Or. 1029. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἥβῃ τὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. μάτην ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ὐκ ἔστιν, ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἥβα. ἐν ἥβᾳ νέᾳ Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. 2) Ἥβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἥβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσθαι. μήτε τὺς φίλυς ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγῦ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τὺς θεὺς ἡγύμεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τῦτον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγῦ πάροιθε Ph. 841. ἡγῦ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγῦ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγῦ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγῦμαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ὁ θεῖ, ὐδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγῦ σὺ θᾶσσον ib. 552. ὁ τῶν πονύντων τὔργον ἡγῦνται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ὃς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ὅτ' ἄρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένους φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεοὺς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα Hel. 965. ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. ὁ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεοὺς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγοῦ θεὸν Fr. inc. I. 3. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρούρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δούλην με πολεμίαν θ' ἡγούμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγούμενος Bac. 1332. ἡγούμενος λόγχαισιν ib. 1357. δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἥπου με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδοῦ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλοῦ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἠδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένους κομίζων Hip. 1068. οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχίῳ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. οὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τοῦτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. οὐ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύστισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλυς ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ὅσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.
Ἥδη. ἥξει ὅσον ὐκ ἤδη Hec. 143.
Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δῦς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχυ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγυς Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῦ καλῦ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ὕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔςι δή σοι τῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ὐ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τὺς πονηρὺς ἡδονὴ φίλυς ἔχειν Ion. 627. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεῦ θανεῖν ἐν ςέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. ὐκ ἔςι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ὖθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ὐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὺς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὺς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς ib. 23. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ὐ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἔςι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μακαριωτάτας τυχῦσ' ἡδονᾶς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμυ πολίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίυ Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν ςρατέςθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρημένον Iph. A. 199. πιςὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὺς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448. Βακχίυ πρὸς ἡδοναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρείυς ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ὐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.
Ἡδυβόας. ἡδυβόᾳ Φρυγίων. αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.
Ἡδύθροος. μῦσαν ἡδύθροον El. 703.
Ἡδυλόγος Hec. 134.
Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόυς αὔρας Med. 839.
Ἡδύς. ὕπνος ἡδὺς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγυς ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. ςεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πόνον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὺς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκῦς ἡδείας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δύλευμ' ἡδύ ib. 221. ὃ βύλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἶθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθυσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τῦτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔςιν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181, ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδύ ἐϛι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμῷ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτῃ—ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεϛέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηϛοὺς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων. ἡδίων γενοῦ Hip. 289. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἥδιον θανεῖν Hel. 820. οὐκ ἔϛιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. οὐκ ἔϛι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐϛὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἥδιϛος. ἥδιϛος θάνατος Sup. 1006. ὄλβου θάλαμον ἥδιϛον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἥδιϛος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίϛων λόγων El. 231. τὴν πλεῖϛον ἡδίϛην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίϛαν χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίϛαν συζυγίαν Her. F. 675. ἥδιϛον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἥδιϛον τέκνων Med. 1075. ἥδιϛον ταὐτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιϛον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχοῦς, ἥδιϛον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυϛυχοῦνθ' ὁρᾷν Her. 940. ἥδιϛον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἥδιϛον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιϛόν ἐϛι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἥδιϛον Sis. fr. I. 25. ἥδιϛ' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἥδιϛα Sup. 1098. ἥδιϛ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τοῦτον ὅπως ἥδιϛα διαπεράσετε Her. F. 504. τί οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιϛα μὴ λυπούμενοι; Antig. fr. XXV. 5.

Ἠδωνός. κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153.

Ἠέλιος, poët. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἠελίου ἅρμα Or. 1002. ἅμ' ἠελίου πτέρυγι θοῇ Ion. 122.

Ἠθάς. τῶν ἠθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐϛὶν Cy. 249.

Ἤιθεος, pro ἠΐθεος Ph. 952.

Ἠθμός. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 2.

Ἦθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλούσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαϛον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτοῦ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἤθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥᾴδια ἤθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἤθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἤθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἤθεσιν (sc. κρινεῖτε) τοὺς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαϛα ἤθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ἤϊος. ἤϊον βοὰν Ph. 1043. ἤϊον μέλος ib. 1044.

Ἠϊών. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995. ἠϊόνες ἅλιαι Tr. 827.

Ἥκειν. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἥκω ib. 503. ἥκω μεταϛείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἥκεις κομίζουσα ib. 672. ἥκω ἀποϛελῶν σε ib. 731. εἰς ταὐτὸν ἥκεις ib. 748. et Or. 1280. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἥκει πέρι; ib. 491. εἰς οἷον ἥκω; ib. 671. κακῶν ἥκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἥκει Ph. 1489. οὐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος Med. 252. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. ἥκω πρ

λευσθεὶς ib. 866. ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hip. 273. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιστος ἥκει ib. 892. φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. τίνος ἥκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν Sup. 170. ἥκεις δή τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῆ νεκροὺς ἥκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἥκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἀγὼν 'Ατρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας ib. 1254. ἃ καινὰ ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἥκουσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς δή τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν; ib. 772. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων ib. 337. ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον—βάθος πόντου Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δοῦλον ἥκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι ib. 174. ἥκω ἕτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἥκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μεῖζον' ἥκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἥκω, καὶ παρ' οὗ, λέγειν θέλω Her. 136. γένους ἥκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις; ib. 383. ἥκεις σωτὴρ νῷν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει Ion. 539. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου ib. 816. πόλει οὐδὲν ἥκομεν βλάβος ib. 824. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; ib. 751. οὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει τῇδε ib. 848. οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων ib. 1054. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἥκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἧκον Ph. 1414. οὔριαι ἧκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλοὺς ἧκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκοάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἥκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τοῦτο ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου ib. 292. τοσούτου κακοῦ ἥκοντος Epist. II. ἥξω An. 739. ἥξουσιν El. 760. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἥξει 'Οδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη ib. 143. πότε ἥξετ' ἐς οἴκους; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν Ph. 1336. ὡς ἥξοι An. 79. ὅπως ἥξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε ib. 1221. ἥξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἥξω πρὸς οἴκους Rh. 223. ἥξω εἰς νεκροὺς νικηφόρος Tr. 460. ἥξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει ib. 639. ἥξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἥξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. ὡς ἧξουσ' (i. e. ἧξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἡκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII. vid. not.

Ἥκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικὸν Med. 348. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἥκιστα τοῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκισ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν Her. F. 299. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. οὐχ ἥκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V.

'Ηλακάτα, dor. pro ἄτη. λῖνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431.

'Ηλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἠλεκτροφαής. *δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς* Hip. 741.

Ἠλεκτρυὼν, vel *ύων*, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἠλίβατος. *ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι* Hip. 732.

Ἠλίθιος Cy. 535.

Ἡλικία. *ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ* Sup. 283. *χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν* Her. 706. *μέσοι τὴν ἡλικίαν* Epist. V.

Ἡλίκος Al. 646.

Ἧλιξ. *πρὸς ἥλικα τραπεὶς* Med. 246. *ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων* El. 560. *φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ* Or. 730. *ἥλικες ἐμοὶ* Ph. 635. *εἰς ἥλικας κὠλίγους σοφώτερος* Hip. 987. *ἡλίκων ὁμήγυρις* ib. 1180. *ἡλίκων θιάσους* Iph. T. 1146. *οὐδ' ἥλικας* (sc. *νικήσαντα*) *τόξοισιν* Tr. 1210. *ἐν ἡλίκων πόνοις* Her. F. 127. *ἥλικες*, o *æquales* ib. 513. *πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς* Ph. 1736.

Ἡλιόβλητος. *Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας* Bac. 14.

Ἥλιος. *εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου* Hec. 248. *ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου* ib. 412. et Al. 206. *πρὸς ἡλίου βολὰς* Or. 1259. *ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς* Ph. 507. *ἡλίου φῶς* ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. *ἥλιος μὲν, νύξ τε δουλεύει βροτοῖς* Ph. 549. *γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἄπο* Med. 406. cf. v. 746. *ἥλιον προσβλέπεις* ib. 1327. *ἡλίου ἀναπτυχαὶ* Hip. 601. *ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ* Al. 149. *κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου* ib. 204. *τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους* An. 1087. *ἡλίου κανὼν σαφὴς* Sup. 650. *ἃς δέδορκεν ἥλιος* ib. 1061. *μηκέθ' ἥλιον βλέπειν* Iph. T. 349. *ἡλίου μετάστασιν* ib. 816. *ἡλίου πρόσθεν φλογὸς* ib. 1207. cf. Ion. 1134. *φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες* Rh. 59. *ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίου καταρκέσει* ib. 447. *ἡλίου φάος* ib. 850. *ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου* ib. 992. *ἡλίου ἁγναὶ βόες* Tr. 439. *ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας* ib. 860. *ἡλίου βολαῖσιν* Bac. 458. *ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι* ib. 677. *πρὸς θάλπος ἡλίου* Cy. 540. *ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ* Ion. 41. *ἥλιος ἤδη λάμπει* ib. 83. *ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος* ib. 1149. *ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίου* ib. 1439. *ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς* ib. 1516. *ἥλιον μαρτυρόμεσθα* Her. F. 858. *τόξα ἡλίου* ib. 1090. *τί μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;* ib. 1231. *ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας* El. 866. *τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα* Ar. fr. II. 5. *θερμὰ ἡλίου τοξεύματα* Bel. fr. XVII. 7. *τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν* Cresph. fr. XIII. 5. *φίλον φέγγος ἡλίου τόδε* Dan. fr. X. 1. *ἥλιος ἀνίσχων* Phaëth. fr. I. 3. *ἡλίου ἱπποστάσεις* ib. 5. *φῶς λιπεῖν ἡλίου* Fr. inc. LXXXI. 11. *πρὸς αὐγὰς ἡλίου* Fr. inc. B. 46. 1. *ἥλιε* Ph. 3. et Epig. I. 1. *ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε* Phaëth. fr. X. 1. *ὁρᾷν μοι δύο ἡλίους δοκῶ* Bac. 916. *ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν* Hel. 658. *λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχὼ* El. 654.

Ἦλις. *Ἤλιδος δυνάστορες* Iph. A. 280. *Ἦλις, ἣ Διὸς γείτων κάθηται* Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἤλυσις. *βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα* Hec. 67. *πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν* Ph. 851. *πικρὰν διώκων ἤλυσιν* Her. F. 1041.

Ἦμαρ. *δούλειον ἦμαρ* Hec. 56. et An. 99. *τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο* Hec. 285. *κατ' ἦμαρ* ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. *ἕκτον τόδ' ἦμαρ* Or. 39. et 422. *τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον* ib. 1035. cf. Al. 104. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον* Ph. 404. *πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη* ib. 1573. *πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ* ib. 1577. *ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν* ib. 1683. *ἐχθρὸν ἦμαρ* Hip. 355. *φρουρῶν τόδ' ἦμαρ* Al. 27. *κατθανοῦσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει* ib. 233. *ἦμαρ τόδε θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν* Iph. A. 1611. *εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι* Rh. 464. *ἦμαρ εἰς νύκτα τε* Bac. 1006. *δεινοῦ φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ* Her. 868. *σύλλογος σοῦ πέρι ἔσται—τῷδ' ἐν ἤματι* Hel. 885. *ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον*

Her. F. 306. ἓν ἐπ' ἦμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακυμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀςέναικτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδῦσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν, ib. 991. ταφήσῃ νυκτὸς, ὐκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὐ κάμοιμ' ἂν ὔτε νύκτ', ὔθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τὐφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βύθυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπύμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει ib. 429. τὸ πλεῖςον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Œd. fr. XII. τὴν ἐπιςείχυσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἑκάςης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕςερον ἡμέραις Epist. V.

Ἱμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευυσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμίδυλος. παῖδας ἡμιδύλυς An. 943.

Ἡμίθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἥμισυς. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἧμος Hec. 915.

Ἦν, 1) *Si*, Hec. 399. et 586. et passim. 2) *en, ecce*, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίυ κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκῦμεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοςροφεῖν. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοςροφεῖ βεβὼς Ph. 176.

Ἧπαρ. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἧπαρ ξίφος Ἐτεοκλέυς Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἧπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν —βάλλει πρὸς ἧπαρ· Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἧπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἤπειρος. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἠπειρῶτις. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ὅσαν ἠπειρῶτιν ib. 653.

Ἤπιος. ὐδέπω ἤπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίυς Tr. 53. φρένας ἠπίυς ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ὐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἠπιώτατος Bac. 859.

Ἦρ. ἦρος ὥραις Cy. 506. ἦρος ἴσυς, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἥρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et permultis aliis locis.

Ἡρακλέης, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παρατάτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Her. F. 140. τὰς Ἡρακλείας παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τὰς Ἡρακλείας γόνας Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέος Ἥβῃ Or. 1686. Ἰλίου ἐξαναστήσας βάθρα— Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείστων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλεις, o *Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἠριδανός, nomen fluvii. Ἠριδανοῦ ὕδωρ Hip. 737.

Ἠρινός. λειμῶν' ἠρινὸν Hip. 77. λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν Sup. 448. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Ἥρως. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἧσθαι. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧσαι Al. 607. ἥμεσθα Iph. A. 88. ἐγγὺς ἧσαι Rh. 613. ἧσο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἧστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. δαρὸν ἥμενοι χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ οὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσσώμενος δούλης Hec. 1252. ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τοῦ γέροντος ἡττήθη χερί; An. 918. πικροῦ ἔρωτος ἡττηθήσομαι Hip. 727. εἰ παθών γε σοῦ τάδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἥσσων, vel ἥττων. οὐχ ἥττων σέθεν An. 580. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἥσσονα δουλόμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα Iph. A. 1354. ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ Bac. 776. ἧσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἥσσων ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τοῦτο ἥσσονες καθέσταμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἥσσονες Her. 769. ἥσσονες τοῦ πεπρωμένου Hel. 1676. οἱ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν Ar. fr. XVI. 1. ἥσσους γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. οὐδ' ἥσσων ἔφυ Γοργοῦς σταλαγμῶν Ion. 1264. στεμμάτων οὐχ ἥσσονας σοῖς πρόστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες Bac. 1088. ἀδικοῦσα ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῷδέ γ' ἧσσον ἢ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἧσσον φρονοῦσα τοῦδε An. 313. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἧσσον λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103. τοὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εὔνους εἰμί, σῷ δ' ἧσσον πόσει ib. 871. ὃν οὐδὲν ἧσσον, ἤ με, φῶς ὁρᾷν θέλω Iph. T. 608. ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Alex. fr. III. 3. ἧσσον ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς— Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνουσιν Œno. fr. III. 4. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἧσσον' εἴη, sc. τὰ Τρῷα El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσύχαζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταστήσασ' ὕπνου τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφου πλέᾳ Ion. 601.

Ἡσυχαῖος. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' ἡσυχαία Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῆ. τὸν εἰκονθ' ἡσυχῆ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῆ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῆ ἐπάνιθι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 388.

Ἥσυχος. πλὴν δρῶντας ἥσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. στρατὸν ἥσυχον εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ἥσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων Sup. 952. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα; Hel. 1090. ὅποθ' ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. οὐ γὰρ ἥσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις Or. 186. τᾶς ἡσύχου προνοίας ib. 1407. μένουσα ἥσυχος ἐν οὐρανῷ Tr. 985. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἥσυχοι πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκοι Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἥτριον. ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὅπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἥφαιστος. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου Tr. 220. Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἥφαιστε Tr. 343. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἠχή. ἠχῆς ὅπως ἤκουσαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ ib. 1387. πολλῇ ἠχῇ ῥέων ἔστειχε Rh. 290. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἠχώ. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἠχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἄπο ἠχοῦς ἴσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1267.

Ἠώς. ἠοῦς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἠὼς Iph. A. 158.

Θακεῖν. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκους ἀπήνης ib. 618. ᾧ μοι θάκους, οὓς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκους τούσδε Bac. 347. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας Ion. 394. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσοῦσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη ib. 185. θανούσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον ib. 540. ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἱ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους Hel. 1173. ὃν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antiop. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας ib. 393. ἣν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. θαλάσσῃ ἐναιωρέμενον Cy. 696. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐστάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἥσει, ἀπεννέπουσά με) μὴ περᾶν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ὁ πεδοστιβὴς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνους θαλασσίους Cy. 347. ἡ θαλασσία Θέτις An. 17. θαλασσίᾳ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεοῦ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. νεκύων θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγὼς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μή,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ Iph. A. 1225. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.

Θάλος. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἁλίῳ πέπλους—θάλπουσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίου Cy. 540.

Θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2.

Θάμυρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.

Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν Hec. 1033. παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπεροῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα θα-

νασίμως ὁδὸς Med. 376. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμως ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πτῶμα θανάσιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βελευμάτων An. 1059. cf. Her. F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616.

Θανατόεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288.

Θάνατος. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. Ἀγαμέμνονος ἠπιςάμην θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἴπῃς ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib. 721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ib. 783. θανάτε ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. ψήφῳ θανάτε κατακυρωθεὶς ib. 1013. θανάτε ἀώρε ib. 1030. θανάτε πέλας βεβῶσι ib. 1044. δῦλον παρασχὼν θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτε πέφευγα ib. 1369. ἀρχὰν θανάτε ib. 1395. λισσόμενος θανάτε προβολὰν ib. 1488. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. τὸν θανάτῳ προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτόχειρ ib. 887. θανάτε δῶρον ἐκ αἰσχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. θάνατον ἀνταλλάξεται ib. 1627. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. τίς σοι —ἔρως σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib. 152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην ib. 650. μοῖραν θανάτε προσλήψεται ib. 987. ςυγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111. θανάτε κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib. 250. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι ib. 1373. τοῖς μέλλεσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτε γενῦ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτε μεῖζον ib. 275. θάνατον σφῦ παιδὸς ἀπείργειν ib. 471. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος ib. 674. πολλὲς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθίνεσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; An. 261. πρὔτεινα παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνατος ἐχ ὕτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θανάτε κατακεκριμένον ib. 497. ἄνες θανατόν μοι ib. 532. θανάτε νιν ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46. ὐδεὶς ἔθ' αὐτῦ θάνατον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ib. 484. ἥδιςος θάνατος ib. 1006. θάνατον ἀκύσασα Iph. A. 1102. οἳ ἐγώ, θανάτε σε ib. 1277. ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. ἔςαι αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς Rh. 607. παιδὶ θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυςυχὴς ib. 1167. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπροφάσιςος Bac. 1000. εἰς τῦδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει θανάτε μέρος Her. 621. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δαναΐδαις ἄγεσα θάνατον ib. 244. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται ib. 487. θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν; ib. 1224. θάνατος ὧν κεῖται πέρι Ion. 756. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἀτελὴς θάνατος ib. 1061. θανάτε παρατροπὰ ib. 1229. θανάτε λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγεσα ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο ib. 547. θανάτε περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θάνατος ἐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα δέραν—θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτᾳ ἐν οἰκροτάτα θανάτε ib. 158. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον προταρβῦσα Er. fr. I. 30. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. θανάτε τελευτὴ eorund. CLX. 7. ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανάτες ἔθηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι Med. 197. νυμφιδίες εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889. εἰ σέβεις θανάτες ἀγαθῶν Her. 629. ἐ γάρ τι θανάτῳ τὲς κακὲς κολάζομεν Hel. 1188. σὲ πέμψεσι θανάτοισι El. 484. θανάτες ἀώρες Thes. fr. IV. 4. 2) Θάνατος ut nomen proprium ponitur Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr. 764.

Θάπτειν. διπτύχες νεκρὲς θάπτε Hec. 1288. θάπτ'. ἄλοχον Med. 1394.

ϑάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῦ σφε ϑάπτει; ib. 837. νεκρὺς ϑάπτειν λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881. ἄϑλιον ϑάπτω νεκρὸν Tr. 1186. ϑάπτετ' ἀϑλίῳ τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενοῖσι ϑάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. ϑάπτειν πόσιν ib. 1292. ϑάφϑ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. ϑάπτει τέκνα Hyp. fr. IV. 3. ἣν ἔϑαπτον Al. 1132. ϑάπτων,— ὕβρις ἃς ἀπώλεσεν Sup. 495. ὐ ϑάπτων νεκρὺς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔϑαψα σὲ Hel. 1182. ϑάψον κοινῇ Or. 1067. ϑάψον μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ Ph. 1456. τὸν ϑανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον ϑάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατϑανῦσαν ὡς ϑάψῃς Hec. 508. ὡς ϑάψῃς νεκρὺς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν ϑάψῃς τέκνα Her. F. 1420. ϑάψαι νεκρὺς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et ϑάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. ϑάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σώτειραν ϑάψαι Her. 588. ϑανόντα κενῷ τάφῳ ϑάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω — ϑνήσκειν τὸν ϑάψαντα Ph. 784. τόνδε ϑάψας An. 1278. ἐγώ σφε ϑάψω Ph. 1651. ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ ϑάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ὔ τιν' ἄλλον φίλτερον ϑάψω νεκρὸν τῦδε Al. 434. ϑάψεις αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ὐ τεκὼν ϑάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὕπερ ϑάψεις νεκρὺς πεσόντας; Her. 166. ϑανόντα με ϑάψεϑ', ὗ τὸ μόρσιμον ib. 1030. ϑάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν — ϑάψει El. 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χϑονὶ Ph. 783. ὔτ' ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφείσας χερσὶν ib. 175. πλυσίως ταφήσεται Al. 57. ὔ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ ib. 1193. ὗ καὶ τεϑάψῃ κατϑανῦσα Iph. T. 1464. etc.

Θαῤῥεῖν. σέβοντα δαίμονας ϑαῤῥεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. ϑαρσῶ Rh. 16. ϑάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1. Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. ϑάρσει νυν Med. 926. τὰ ἄλλα ϑάρσει Hec. 875. ϑάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. ϑαρσεῖτε Her. F. 822. ϑαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.

Θάρσος. ὔτ' ἐλπίδος, ὔτε τυ δόξης ὁρῶ ϑάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. ϑάρσει προκρίνας Ph. 753. ϑάρσος ἐνῶρσε ςρατῷ Sup. 713. πᾶς τις ϑάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ ϑάρσος ἐκ φόβυ πέσῃ Iph. T. 730. ἔνι ϑάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε ϑάρσος, ὐδὲν ἄλλ' ἔχω Her. 716. ϑάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ϑάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ϑάρση βροτοῖς ϑεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε ϑαρσύνει Al. 95.— τὰ δὲ ϑαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι ϑαρσύνοντες Ph. 1255. ὔτ' ἐν τόκοισι ϑαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἥσυχοι ϑάσσυσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ ϑάσσω Or. 85. ἔνθα δὴ παλαίτατοι ϑάσσυσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον ϑάσσω τόδ' ἐλθῦσα An. 44. ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα ϑάσσεις ib. 117. ςρατὸς ϑάσσει κἀξετάζεται Sup. 391. ἐνθάδε ϑάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονές τινες ϑάσσυσιν οἵδε Iph. T. 268. ϑάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ ϑάσσεις ib. 1254. ᾧ μοι ϑάκυς, ὓς ϑάσσω Tr. 138. ϑάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἳ πλησίον ϑάσσυσι τρίποδος ib. 415. ἃ— τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον ϑάσσει ib. 1480. πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας ϑάσσειν βάθροις Her. F. 715. ὁρῶ ὄχλον ϑάσσοντ' ἄκραν Or. 869. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄςεος πέλας ϑάσσων Rh. 509. ἥσυχος ϑάσσων Bac. 622. ϑάσσων ἄνω ib. 1074. ὑψῦ ϑάσσων ib. 1109. τὸν ϑάσσοντα δυςήνυς ἕδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ ϑάτερον δεῖ δυςυχεῖν, ἢ ϑάτερον Ion. 849. ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει ϑατέρας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται ϑαῦμα Hec. 680. τί τῦτο ϑαῦμα; Hip. 439. μεγίςυ ϑαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. ϑαῦμ' ἀνέλπιςον τόδε Al. 1126. ϑαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὠ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὁρᾷν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐστ', ἔλασσον τὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐσήει Dan. 36. ὠ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὢ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾷν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν οὐ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν ib. 1144. σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιστεῖν οὐ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κάρτα θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τόσδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγους ἐμοὺς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. κἀυτὴ θαυμάζω El. 562. οὐχὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τοῦτο σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμαστέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαστὸς Hip. 106. ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις An. 567. θαυμαστὸν νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαστὰ ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμαστ' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμαστ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. θαυμαστὰ τοῦ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους θέᾳ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. οὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηΐδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὰν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρους θεὰς Ph. 695. τὰς αἱματωποὺς θεὰς An. 979. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρῇδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῆν ἑκάστου τῶνδέ μοι θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη Iph. A. 1452. κάμακα Θρῄκιαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολὼν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔστην θεατὴς Sup. 652. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατὴς—; Ion. 301. τῆσδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτους ἕδρας Ion. 1306. ἔκ τινος θεηλάτου ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θείνειν. θείνετε Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θείνοντε οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα ib. 784. κἄθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε)—χερὶ Her. F. 949. πώλους κέντρῳ θεινομένους Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε. θεῖε Or. 673. ἢ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. θεῖον σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θείαν Ἑλένου ψυχὰν Hec. 87. θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τῆς θείας φρενὸς Her. 541. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐστὶ τοιοῦτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι θείου; An. 1228. οὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεστράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἅγνευμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. οὐκ ἔστιν—ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα οὐ θεῖ' ἡγῇ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς θείοις ἔνι Iph. T. 572. τὰ θεῖα—πάντ' ἠπίστατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργοῦσ' Bel. fr. XXV. 15. ἢ τὰ θεῖα προὐμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρως Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος Rh. 554. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. οὔτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε Hip. 303. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στόλος Sup. 1055. οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὡς ἐγὼ θέλω ib. 864. κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων Hec. 262. ὁ οὐ θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. οὐδεὶς ἀπαντᾷν βούλεται προθυμίᾳ τῇ τοῦ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεοῦ θέλοντος ib. 1145. τῷ βούλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. θέλουσ' (i. e. θέλουσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος οὐ θελούσας (i. e. οὔσης)—χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν οὐ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ οὐ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὅσσων οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾷν ib. 1437. οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιστα ib. 835. οὐ θέμις σοι ib. 1192. οὐ θέμις θύειν θεᾷ Iph. T. 1035. τοῦτον πρὸς σῆς οὐ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σε ib. 474. μόρσιμα οὔτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὃν οὐ θέμις,—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι—;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. *ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν* ib. 1256. cf. Fr. inc. CLXXX. *λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν* Her. F. 1341. *θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; θέμις* El. 1292—1294. *οὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων* Pro. fr. I. *εἰ θανεῖν θέμις* Fr. inc. CX. 1. 2) Θέμις, *nom. propr. deæ*, Or 164. Med. 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.

Θεμιστεύειν. *ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων* Bac. 79. *τὸν θεμιστεύοντά σοι* Ion. 371.

Θεμιτός. *σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον;* Or. 97. *οὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα* Ph. 615.

Θένειν. *φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς* Rh. 687. *μὴ—κήρυκα τολμήσεις θένειν* Her. 272. *ἰτέαν εἰς μέσην θένων* Cy. 7. *δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινὰ* Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21. *κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων* Her. F. 949.

Θεογόνος. *ἀπὸ θεογόνων γάμων* Or. 346.

Θεόδμητος. *βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ* Hec. 23. *Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν* An. 1264. *Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους* Hip. 974. et Iph. T. 1449.

Θεοδόκος. *οἴκων θεοδόκων* Ion. 1549.

Θεόθεν. *τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν* Hec. 593. *ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων* Or. 160. *θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου* ib. 355. *φθόνος νιν εἷλε θεόθεν* ib. 972. *δειμαίνω—τὸ θεόθεν* Ph. 265. *ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη* Med. 1270. *εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι* Hip. 1112. *πένθος θεόθεν καταληπτὸν* ib. 1347. *τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα* Rh. 199. *εὐτυχίας μετέχειν θεόθεν τέκνα θνατοῖς* Ion. 509. *ἔσσυτο θεόθεν—κακὰ τάδε* Her. F. 919.

Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti, Hel. 9. 1184. et 1659.

Θεοκλυτεῖν. *θεοκλυτεῖ ἄδικα παθοῦσα* Med. 207.

Θεομανής. *θεομανεῖ πότμῳ* Or. 79. *θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς* ib. 843. *θεομανὴς ἥλατο* Ion. 1402.

Θεομαχεῖν. *τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα* Iph. A. 1409. *ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ* Bac. 45. *θεομαχεῖν μόνον οἷός τ' ἐκεῖνος* ib. 1253. *οὐ θεομαχήσω* ib. 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel. 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214. et 1664.

Θεοπόνητος. *θεοπόνητα λέχη* Tr. 953. et Hel. 590.

Θεόπυρος. *φλογὶ θεοπύρῳ* El. 732.

Θεός. *ἀψευδὴς θεὸς* Or. 364. *ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν* ib. 1169. *θεοῦ λέγεις πρόνοιαν* ib. 1179. *ἐναλίου θεοῦ παῖς* Ph. 1163. *χθόνιον θεὸν* ib. 1331. *ἱππείου θεοῦ* ib. 1701. *λαμπὰς θεοῦ* Med. 352. *σὺν θεῷ εἰρήσεται* ib. 625. *ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην* ib. 802. *τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς* ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. *ὁ μελαγχαίτας θεὸς* Al. 441. *φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ* ib. 725. *θεοῦ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰς* An. 1204. *θεὸς συνοικήσεις θεῷ* ib. 1259. *αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ* Sup. 208. *τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν* ib. 216. *ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν* ib. 331. *θεοῦ σέλας* ib. 469. *θεοῦ θέλοντος* ib. 499. et 1145. *θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος* Iph. A. 973. *εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν* Iph. T. 390. *δίψιον πῦρ θεοῦ* Rh. 417. *μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν* Bac. 4. *τὸν βάκχιον θεὸν* ib. 67. *Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ* ib. 84. *ταυροκέρων θεὸν* ib. 100. *θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς* ib. 284. *θεὸς δεινότατος* ib. 858. *θεὸς φαίνῃ μέγας* ib. 1030. *ποντίου παῖδες θεοῦ* Cy. 21. cf. v. 285. et 412. *οὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;* ib. 230. *θεοῦ τὸ πρᾶγμα* ib. 284. *ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς* ib. 315. *ἐκ σπονδῆς θεοῦ* ib. 467. *τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν* Her. 259. *θεὸς τὸ γινώσκειν φίλους* Hel. 567. *ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον* ib. 717. *μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν* ib. 909. *τὸν πολύυμνον θεὸν* Ion. 1075. *ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν* Her. F. 1339. *δεῖται ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, οὐδενὸς* ib. 1345. *τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν* Alex. fr. XII. 10. *στύλον Εὐίου θεοῦ* Antiop. fr. XXXII. 2. *τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει* Tem. fr. III. *θεοῦ βίον ζῆν* Fr. inc. LXX. 2. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ* eorund. CIV. *τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς* eor. CXXIX. 2. *θεὸν ποῖον νοητέον;* eor. CXLVI. 1. *θεός τις ἐν ἡμῖν* eor.

CLXXXVIII. πολλὰ κραίνει ϑεὸς eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν ϑεὸς eor. CCXVIII. χωρὶς ϑεῶν Hec. 2. σὲ φϑείρει ϑεῶν τις ib. 58. ὦ χϑόνιοι ϑεοὶ ib. 79. πρὸς ϑεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. ϑεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ϑεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεταί τις ϑεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. δουλεύομεν ϑεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν ϑεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι ϑεοὶ ib. 619. ὁρκίους δοὺς ϑεοὺς Ph. 484. τὰς ἐκ ϑεῶν ἀνάγκους ib. 1751. ϑεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε Med. 413. ϑεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ ϑεοὺς, λόγος ib. 964. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι ϑεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. ϑεοὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. τῶν κατὰ χϑονὸς ϑεῶν Al. 76. ϑεῶν ἁ δύναμις μεγίστη ib. 218. ϑεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. οὐκ ἦλθες εὐνοίᾳ ϑεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελϑὼν ϑεοὺς ib. 231. τὰ τῶν ϑεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ ϑεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. τὰ ϑεῶν οὕτω νενόμισται Iph. A. 33. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν ϑεῶν ib. 351. οὐκ ἄνευ ϑεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν ϑεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν ϑεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 476. ϑεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέους τίκτει ϑεοὺς Bac. 467. ὀργὰς πρέπει ϑεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσϑαι βροτοῖς ib. 1346. μάτηρ ϑεῶν Hel. 1318. ϑεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν ϑεῶν ib. 1615. ἐγώ σ' ἴσον ϑεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. ϑεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. ϑεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. πολλὰ σφάλλουσιν ἀνθρώπους ϑεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι ϑεοὺς ib. 2. εἰ ϑεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν ϑεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν ϑεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρὴ, τῶν ϑεῶν δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι ϑεοὶ Meleag. fr. XXI. οὐκ ἔστι τὰ τῶν ϑεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. ϑεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ϑεοῖσι μὴ μάχου eorund. XXX. 1. αὔρα ϑεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ ϑεὸς, dea. εὐκταία ϑεὸς Or. 214. δεινὴ ἡ ϑεὸς ib. 399. ἡδεῖαν ϑεὸν Ph. 402. ἀκραίας ϑεοῦ Med. 1[illegible] τᾶς ποντίας ϑεοῦ An. 130. ἐναλίας ϑεοῦ ib. 252. Ἰσϑμίας ϑεοῦ Sup. 1211. τῆς ϑαλασσίας ϑεοῦ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. οὐχὶ μικρὰν ϑεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα Tr. 940.

Θεοσεβής. ϑεοσεβῆ φῶτα Al. 608. ϑεοσεβὴς τις ὢν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοστυγής. τῷ ϑεοστυγεῖ ᾅδου μαγείρῳ Cy. 395. ϑηρὶ τῷ ϑεοστυγεῖ ib. 598. ἡ ϑεοστυγὴς Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας ϑεράπαιναν Hec. 482. ζαϑέαν ϑεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιναι Iph. A. 1499.

Θεραπεία. φίλον ϑεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες ϑεραπεῖαι Ion. 187. πρὸς ϑεῶν ϑεραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ ϑεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ ϑεραπεύειν Hip. 186. ἔνϑα κύκνος μελῳδὸς Μούσας ϑεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον ϑεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ ϑεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοίβου ναοὺς ϑεραπεύω Ion. 111. τούτους ϑεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων ϑεραπεύεσϑαι Epist. IV. τοὺς βόσκοντας ϑεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον ϑεραπεύοντες Epist. V. τίς σε ϑεραπεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας ϑεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. οὐκ ἀναίνομαι ϑεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν— ϑεραπεύμασιν ἐμόχϑει Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχϑίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόντες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μουσᾶν ϑεράπων El. 717. ϑεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II.

Θέραψ. ἦπου πικρῶς νιν ϑέραπες ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ὦ Φοίβου Δελφοὶ ϑέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον ϑερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχήλους κἀπικείμενον κάρα κυνέας ϑερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχν' ἐϑέρμαινον πυρῷ Cy. 423. ἥλιος ϑερμαίνων χϑόνα Bac. 678. ἕως ἐϑέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνου Al. 761. χαρᾷ ϑερμαινόμεσϑα καρδίαν El. 402.

Θερμός. ϑερμός κρουνὸς—αἵματος νέου

Rh. 790. φρας θερμὸν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάφω Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίω θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίω Hip. 128. θερμὰν ἀελίω ἕδραν El. 739. πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἕσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίω τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλιστον θέρος ib. 1314. θέρως λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρως—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. θεῖον σεμνῶ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296.

Θεσπίζειν. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίω φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ὦ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῶ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπυθέσθαι παρθένω θεσπίσματα Hel. 335. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιῳδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν θεσπιῳδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιῳδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. τῆς θεσπιῳδῶ Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς θεσπιῳδῶ κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἕδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et *subst.* Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. ὦκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλῶ πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλὸς, ἢ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἄναξ ib. 513. τίς τῶδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θεστιάς. Λήδᾳ Θεστιάδι Iph. A. 49. Θεστιὰς κόρη Hel. 132.

Θέστιος. Θεστίω παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεστίω κῶροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβω αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς ib. 914. ἄκουε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοίβω ζυγεὶς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεστί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβω κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Λοξίω ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω ib. 1039. ὅ με σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.
Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἁ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.
Θετός. θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἅρμασιν θετὸν Iph. A. 251.
Θεωρία. ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.
Θεωρικός. πεπλώματ' ὑ θεωρικὰ Sup. 97.
Θεωρός. ὅ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχὴς θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—ςόλον, ςείχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.
Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmæon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.
Θηβαιγενής. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.
Θηβαῖος. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον ςάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄςυ Θηβαίων Bac. 172. χρήζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίαισι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.
Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον θήγυσα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.

Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσῦ Hec. 1147.
Θηκτός. θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.
Θήλεια. θήλεια σπορὰ Tr. 503. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πολλά γ' ἐςὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.
Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.
Θηλυγενής. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ ςολὰν ib. 1154.
Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.
Θηλύνειν. πολλὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένυς Er. fr. I. 34.
Θηλύπυς. θηλύπυν βάσιν Iph. A. 421.
Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529. ἀντὶ θήλεως ςάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύυσα θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. ςολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. τίσαι—τὸ θῆλυ τῦτο Tr. 1035. τὸ θῆλυ σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὸ θῆλυ σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.
Θήρ. τετράποδος θηρὸς ὀρεςέρυ Hec. 1058. θὴρ ὣς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θὴρ ὅδ' ἡμῖν πρᾷος Bac. 436. ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. θηρὸς πανύργυ Cy. 441. θηρὶ τῷ θεοςυγεῖ ib. 598. θηρὸς τῦ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι θηρὸς ib. 363. ϛολὴν θηρὸς ib. 465. θῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε θὴρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. θῆρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν ib. 1597. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἄφθογγα δάκη θηρῶν ib. 647. θῆρας ἐναίρων ib. 1129. θηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. θηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα θηρῶν ib. 282. ἀμύνων θῆρας Rh. 787. κᾀμὲ—θηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε θῆρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ θῆρες ib. 726. θηρῶν ὐκ ἂν ἤκυσας βοὴν ib. 1083. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—θηρῶν ὀριγνῷτο ib. 1253. θηρῶν γένος Cy. 117. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. θῆρες vocantur Satyri ib. 620. θηρῶν βρόχυς Hel. 1185. θηρῶν ζυγίυς ib. 1326. θῆράς σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. θηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. θηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα θηρῶν ib. 700. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—θηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρυμένη Bac. 1142. μορφᾶ θηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, θηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίσι θήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. θήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν θήραμα Bac. 867. μακάριον θήραμα ib. 1170. θήραμα βαρβάρυ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162.

Θηρᾷν. θηρῶσι λέκτρον τὐμὸν Iph. A. 960. θηρᾷν τῇ θεῷ σφάγια Iph. T. 280. θηρᾷν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς θηρᾷν κακὰ ib. 837. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς θηρᾷ Hel. 51. θηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ θηρᾷ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 678. τί χρῆμα θηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. θηρῶσα; Hel. 1254. θηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι θηράσασ' ἐγὼ Bac. 1213. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με θηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον Rh. 793. ὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν θηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι θηρωμένη Fr. inc. LI. 9. μαςοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι Bac. 1277. ἓν ὐκ ἐπίςασθ', ὐδ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. θηρασώμεθα Ἀγαυὴν Bac. 718. ὅστις τὺς ξένυς θηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρυς θηράσομαι Bac. 228. θηρώμεθα (in *pass.*) Ion. 1111. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. θηρεύυσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. θηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεςῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ θηρεύων γάμυς Hel. 321. τὸν σοφὸν—θηρεύυσα Bac. 1003. τῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. θηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἴῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάςῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος θηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ θηριῶδες τῦτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένυ καὶ θηριώδυς Sup. 202. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ θηροτρόφου δράκοντος Ph. 827. Νύσσης θηροτρόφου Bac. 556. θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. θηροφόνοι κύνες Hip. 216. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου El. 497. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν El. 565. θησαυροὺς βροτῶν An. 1094. θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τὼ Θησείδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεὺς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με θητεύειν πατὴρ—ἠνάγκασεν Al. 6. θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθίασέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσιν Or. 319. θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς θίασον ib. 583. θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι ib. 976. ἡλίκων θιάσους Iph. T. 1146. τοὺς προπότας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει θιάσους εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν μου μηδένα—τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βούλει θίγω σου Or. 218. εὖ γ' οὖν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. θίγειν ὠλέναις τέκνου Ph. 307. οὐ ποτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι Al. 346. οὐκ ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἤν τις—νεκροῦ θίγῃ χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς Her. 274. μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κᾂν ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἦ θίγω δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν; Ion. 560. οὐκ ἔσθ', ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς θίγῃ πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τοῦδ' ἔθιγε θηρὸς ib. 1181. θιγεῖν νεκροῦ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὀςέων θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν; Iph. A. 1351. θιγεῖν ὅσιον ἔς' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγχης θιγεῖν Bac. 304. σοῦ θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμοῦ γε θίξεται; Hip. 1086.

Θὶν, vel θίς. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. θνατογενοῦς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατὸς, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιςαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν Al. 897. τί ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶν ἥσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι πόνους θνατῶν Hel. 1169. δοῦλαν χέρ' ἔχειν οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. ϑνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκτει (sc. ἡ γαῖα) ϑνατοὺς Chry. fr. VII. 4. ϑνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. τέκνων ϑνατῶν (i. e. h. l. *mortuorum*) κόμισαι δέμας Sup. 273.

Θνήσκειν. ἑκοῦσα ϑνήσκω Hec. 548. τίνι μόρῳ ϑνήσκεις; ib. 695. ϑνήσκει πρὸς τοῦ; ib. 773. αὐτοχειρὶ ϑνῆσχ', ὅτῳ βούλει τρόπῳ Or. 1040. ὦ ϑνήσκω πέρι Al. 176. ϑνήσκω, παρόν μοι μὴ ϑανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693. οὐδεὶς βούλεται ϑνήσκειν ib. 675. ἐκ δισσαῖν ϑνήσκετ' ἀνάγκαιν An. 518. δεσποτῶν ϑνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. μὴ ϑνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh. 870. πῶς ἔτ' ἂν ϑνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως Tr. 961. ἐγὼ αὐτὴ ϑνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. χρὴ οὐχ ἅπαξ ϑνήσκειν σὲ ib. 960. φαρμάκοισι ϑνήσκομεν Ion. 1221. ϑνήσκει οὐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται ϑανεῖν, τὸ ζῆν δὲ ϑνήσκειν ἐστί; Phry. fr. XV. 1. 2. ϑνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους Or. 685. οὐ φθάνοι ϑνήσκων τις ἂν ib. 939. ἔχει ἡδονὰς ϑνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν ϑνήσκοντες Or. 935. τοὺς εὐσεβεῖς ϑεοὶ ϑνήσκοντας οὐ χαίρουσι Hip. 1340. συνθνήσκειν ϑνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὕπερ ϑνήσκοντας Hel. 756. ϑνήσκουσα Hec. 568. κἀγὼ οὐκ ἔθνησκον, ὃ μ' ἐχρῆν ϑανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F. 550. τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν ϑανεῖν, κακῶν ὕπο Hec. 431. ἅλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Hel. 293. τί τοὺς ϑανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681. τῶν τεϑνηκότων ἅλις ib. 278. cf. Rh. 870. τοὺς καλῶς τεϑνηκότας Hec. 329. παῦσαι λύπης τῶν τεϑνηκότων ὕπερ An. 1271. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. ἡ πεπρωμένη ἄγει ϑανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf. v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550. etc. ϑανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. ἔκανες, ἔϑανες ib. 195. οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν ϑανεῖν ib. 538. δὶς ϑανεῖν οὐ χάζομαι ib. 1116. χρῆν ϑανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ Ph. 1596. ὄλβιος ϑάνοις Med. 715. ϑανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὡς ὑπ' εὐκλείας ϑάνοι Hip. 1299. ἥτις ἤθελε ϑανεῖν πρὸ κείνου Al. 18. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται ϑανεῖν ib. 672. ϑάνῃ δυσκλεής, ὅταν ϑάνῃς ib. 728. κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ ϑανεῖν An. 811. μαίνεται, ὃς εὔχεται ϑανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ ϑανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος ϑανεῖν ib. 1389. οὐ δικαίως, ἣν ϑάνω, ϑανούμεθα Tr. 904. εἰ ἔϑανες πρὸ πόλεως ib. 1168. ἐλευθέρως ϑάνω Her. 559. τὸ ϑανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 595. βούλει λέγεσθαι μὴ ϑανὼν λόγῳ ϑανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον ϑανεῖν ib. 1657. κεἰ ϑανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ ϑανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τοῦ ϑανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχρῶς ϑανεῖν Fr. inc. B. 22. ϑανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. ϑανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔρρει χειρὶ χοὰς ϑανόντι πατρὶ Hec. 529. μή μ' ἰδεῖν ϑανόνθ' ὑπ' ἀστῶν Or. 744. σ' ἐγὼ ϑανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. πολεμίων ϑανόνθ' ὕπο Hel. 858. οἱ ϑανόντες χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. νέοι ϑανόντες ἀλγυνοῦσί σε Hip. 798. τεθνᾶσιν οἱ ϑανόντες Al. 544. οὐκ ἔστι τοὺς ϑανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἁ ἀρετὰ καὶ ϑανοῦσι λάμπει An. 778. ἀνώνυμοι ϑανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν ϑανόντων οὐδὲν Hel. 1437. ϑανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν ϑανοῦσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573. τὴν ἀρτίως ϑανοῦσαν ib. 955. σφαγαῖς ϑανοῦσα Or. 40. ὦ βιαίως ϑανοῦσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ ϑανοῦσαν ἔστι σοι Al. 139. ϑανῇ, οὐ ϑανοῦσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. ϑανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ Pol. fr. X. 2. τέκνων ϑανόντων Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὧν ὑπ' Ἰλίῳ παῖδες τεθνᾶσιν Or. 59. εἰ τεϑνᾶσι παγκάκως Med. 1135. τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι Hel. 137. τεθνᾶσι παῖδες

ὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δύλη θανῦμαι Hec. 420. θανύμεθα Or. 1033. ὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανύμεθα Hip. 688. πῶς ὐ θανῦμαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. θανῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ὐκ ἄρ' ὡς θανυμένυς μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανυμένων ὕπερ Or. 967. θανυμένην ἄγυσί με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῦ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγὼς ib. 199. ὐχὶ θνητῦ πατρὸς ἐκγεγὼς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὐ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ᾧ μέλει τὰ τῦ θνητῦ βίυ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθῦμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. ὐκ ἔςι θνητῶν, ὅστις ἔς' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνυ πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ὐδεὶς ἐςιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὐδεὶς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγυς ἀποςρέφυ Cy. 298. θνητοῖς τὺς νόμυς ὡς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. ὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. πῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ὐ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ὐδέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in *fœmin.* pro θνητὴ Iph. A. 901. et 1396. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ὐ νῦν πρῶτον ἡγῦμαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ὐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔςαι μεγάλα Her. F. 842. θνητά τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὦ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωςὶ δαίμονα ib. 219. αἶ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζυσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζυσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ὐ θοινᾷ φίλυς Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίυσι θοινᾶσθαι ξένυς Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλυς ἑταίρυς; Cy. 376. ἡ μυ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὐ πρέπει θοινωμένυς κλύειν ςεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕςερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευςηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πῦ γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέται ἐν πόσει ϑοίνην ἔπι El. 641. χρὴ συνετέυς ἐμοὶ ϑοίνην πένεσϑαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ ϑοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. ϑοίνα. ϑοίναν ἀγρίων ϑηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε ϑοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν ϑοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν ϑολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολῦν. ϑολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτυ ϑοᾶς Or. 341. ἅμ' ἡελίυ πτέρυγι ϑοῇ Ion. 123. ϑοᾶς ἐχίδνας ςαγόσι ib. 1232. ϑοὰς ἀκάτυς Hec. 446. ϑοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et ϑοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ ϑοαὶ An. 479. ϑοαῖς αὔραις Tr. 454. ϑοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. ϑοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος ϑορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον ϑορῶσα (pro ϑορῦσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν ϑόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῦσα ϑόρυβον ib. 1111. ϑορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν ϑόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι ϑόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ ϑόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς ϑόρυβον ἤλυϑον ib. 1349. τί φέρῃ ϑορύβῳ; Rh. 15. σὺν ϑορύβῳ ib. 45.

Θύριος. Θύριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως ϑύριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ ϑυρίαις Iph. A. 238.

Θῦρος. ϑῦρος Ἄρης Sup. 579. ϑῦρον δόρυ Rh. 492.

Θρᾴκιος. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501.

Θρᾴξ. Θρᾷξ λεὼς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἥξυσι ϑράσυς Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης ϑράσος Or. 585. ἰσχύων ϑράσει ib. 901. ὃς πεπύργωσαι ϑράσει ib. 1568. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τῦ ϑράσυς παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι ϑράσος τόδ' ἐςὶν Med. 469. πῶς ϑράσος ἢ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι ϑράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ ϑράσυς γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ ϑράσος ἧςαι Al. 607. σκληρὸν ϑράσος An. 260. τόδε μοι ϑράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα ϑράσος ἐπεύξεται Rh. 693. ϑράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσϑητε Her. 475. εἰ κὰν ἡμῶν ϑράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ ϑράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ ϑράσει τὰς συμφορὰς ζητῦσ' ἀμαυρῦν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ ϑράσυς Fr. inc. VI. 2. ϑράσει ὑδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καὶ τι μυ ϑράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν ϑρασύνυ Hec. 1183. ἐπεὶ ϑρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ὕτε ϑρασὺς, ὕτ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. ϑρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. ϑρασὺς ςρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν ϑρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ ϑρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκύντως ϑρασὺς Rh. 499. ϑρασὺς Ἕκτωρ νῦν,—ϑρασὺς ib. 579. ϑρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ϑρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς ϑρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ϑρασύν τε κᾴμαϑη Œd. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας ϑρασεῖς Ph. 723. ϑρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. ςράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς ϑρασὺ Iph. A. 914. γίνυ ϑρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυςομεῖν. ἐπείπερ ὕτω καὶ λίαν ϑρασυςομεῖ Hec. 1286.

Θρασύςομος. γυναῖκες ϑρασύςομοι Æg. fr. V.

Θρᾶττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. ϑραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. ϑραύσας λόγχην ib. 193. ϑραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. ϑραύσαντες σκάφος Hel. 1560. ϑραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυςός. ϑραυςῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ ϑρεομένη σαυτῇ κακὰ Med. 51. τᾶς τυράννυ πάθεα μέλεα ϑρεομένας (pro ένης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον ϑρέμμα An. 260. νεογνὸν ϑρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα ϑρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηΐκιος. Θρηΐκιος ἱππόρας Hec. 710. βορέας Θρηΐκιος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηϊκίαν ib. 1155. Θρηΐκιον πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἄνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὦ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάσσων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίῳ ξένῳ Hec. 7. Θρήκιος στρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρῄκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μούσης ib. 651. Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππους Θρηκίους Al. 1024. Θρηκίαν στολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ στρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κἄπειτα θρήνει Med. 1249. οὔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα Hel. 610. ἔδει—τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνοῦσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνῆσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μουσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρῆνος. οὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνους Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνους Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κουραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνῳδεῖν. τήνδε θρηνῳδοῦσ' (i. e. οὖσα) ἀεὶ Iph. A. 1176.

Θρῄξ. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους Al. 486. Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρῃκὸς ποταμοῦ ib. 394. Θρῇκα στρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρῃκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρῃκὶ ib. 924. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρῃκῶν ἀρίστοις ib. 409. Θρῃκῶν συμμάχων ib. 731. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρῇσσα. Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκοὺς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκοῦν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. θείνοντε οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα Rh. 784. κουρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμὼν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. οὐ ψευδῆ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τοῦ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. οὐ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα ib. 1170. θρόνους, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. οὐκ οἶσθα—θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις θρόνοις Διός Hel. 246. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. εἰς θρόνους γ' ἷζου παλαιοὺς ib. 1618. θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. οὔποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσ' (i. e. οὖσα), ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχοῦ θρυλλούμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ θρύα πολύνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκουσί μου Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἔπι Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμούμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179. ὦ Πελίου θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῴου θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. οὐ θέμις θύειν θεᾷ ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ 'γὼ τίνι θύω, πλὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀπαρχάς, οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἃ σοι πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τούτων ὑπέρ μου θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρῴοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διὶ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μούσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέστης, *nom. propr. viri*. Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. ὁ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄστυ μαντέων ὕπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in *fœmin.*) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους—ἰδοῦσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. στος θεᾷ γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάζων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα ib. 1524. ὐδεὶς τὰ τῆς θεῦ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθε ib. 1163. χαιρέτω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδυ τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἄπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508.

Θυμέλη, et dor. ἐλα. τὰν Φοίβυ θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρυς θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον— θυμῦ πνοὰς Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σὲ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῦ; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμῦ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρῦσα θυμὸν ib. 1328. βίᾳ θυμῦ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγυσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίυ θυμὸν Her. F. 1211. ὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλὺς ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῦν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῦ Iph. T. 1474. Ὀρέστῃ τ' ἀδελφῇ τ' ὐχὶ θυμῦμαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ὐχὶ θυμῦσθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμῦται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ὐχὶ θυμῦσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμύμενος Or. 749. θυμύμενος τεύξεται θυμυμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμύμενος λόγοισιν Sup. 476. θυμύμενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμύμενος; Her. F. 1246. θατέρυ θυμυμένυ Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμυμένων ὀργὰς ἀφῄρυν Med. 455. εἰς κέρας θυμύμενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμύμενοι Her. F. 277. πόλιν θυμυμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμυμένην Med. 271. μάτην θυμυμένη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ὐχὶ τῷ κτανῦντί με θυμυμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμυμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμυμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ Hec. 299. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόυς Bac. 224.

Θυοσκόπος. ὐ μένυσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλῄσατε θύρας μεσαύλυς Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλήτυς Iph. A. 340. θυρῶν λάτριν Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτες Cy. 631. θύραισιν ὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσί, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τῦ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἴσοδοι γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμυς Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίυς Hip. 409. παῖδας θυραίυς Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κυφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίυ πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395.

Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Θυρσομανής. ὑδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798.

Θύρσος. θύρσον δὺς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσω κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῦντα θύρσον ib. 240. etc. ὑ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσυς ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσυς Bac. 557.

Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64.

Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἃν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσυσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσιῶν ἄπο καταπαύσας Hec. 918. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιστάμεσθα ib. 491. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ὑδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ὑ σεβίζυσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332.

Θυτήριον Iph. T. 243.

Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025.

Θῶκος. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δῦλον θωπείας ὄχλυ Fr. inc. IV. 3.

Θωπεύειν. δοκεῖς ἄν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983.

Θώπευμα. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103.

Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095.

Θωΰσσειν. τί θωΰσσεις; Tr. 154. τάδε θωΰσσων Hec. 115. θωΰσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωΰξαι Hip. 219. θωΰξασα Or. 168.

Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852.

Ἰὰ, *subst.* vox. σύριγγος ἰὰν κατακέω Rh. 553.

Ἴακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἷος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὺς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041.

Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἁμαρτίαν—ἀδικίαν τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Ἰάσιμος Or. 399.

Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama.

Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1.

Ἰατρός. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἰατρὸς Tr. 1233. τῦ γήρως μοι—ἰατρὸς γενῦ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἰατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

LXVII. 1. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρύων eorund. CCXI. ἰατρὸς ὐκ ἐπιϛήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαύειν. πῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἰαχείτω γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. ὀλολύγματα ἰαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἰαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἰάχει El. 707. θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ ἰάχησε Or. 824. ἰαχήσατε ὐρανῷ Her. 752. ἰάχησε ϛέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἁ δ' ἴαχεν, ἴαχεν Or. 1465. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1303. τὸν ἀεὶ χρόνον —ἰαχήσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; Her. F. 1027.

Ἰαχή, et dor. ἰαχά. ἰαχὴ σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἰαχᾷ ϛεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. ϛενακτὰν ἰαχὰν ib. 1311. ἀΐες ἰαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἰαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔςασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἰαχὰν ἐξαυδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. βοάσατ'—ἰαχαῖς νύμφαν Tr. 337. πλανάτας ἰαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἰάχημα. Θέτιν ἰαχήμασι — κλείυσαι Iph. A. 1045. ὄφεων ἰαχήμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἴαχος. νεκρῶν ἴαχον Tr. 1229.

Ἴδα, vel Ἴδη, *nom. montis*. Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βύταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαίυ Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἱϛοῖς Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐϛὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδίᾳ. *adverb.* ἰδίᾳ ἑκάϛῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ϛέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἴς τε βυλευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοσῦσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσων ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἴδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφὴν ἰδίαν Chry. fr. VII. 14. ἴδιόν τι πρός σε βύλομαι εἰπεῖν Hec. 978. ἴδιον ἔγκλημα Or. 764. φίλων ὐδὲν ἴδιον An. 376. πρὸς κέρδος ἴδιον Sup. 413. εἰς ἄγχος ἴδιον Iph. T. 953. λέξω ἴδιον τῦτο El. 633. ἴδιον ὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. ὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδὺ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἴδρις. γραμμάτων ὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Ἱδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον Ἄλκηϛιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνυς τυραννικὺς ἵδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοϛάταις ἱδρύετο Ion. 1134. ὃς—Σπαρτὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἵδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἕδρας ἱδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἱδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκυ δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο Her. F. 49. ϛρατόπεδόν ἐν ἀσφαλεῖ—ἱδρύσεται Her. 398. τρόπαι'

ἱδρύεται ib. 786. Ἱππολύτῳ ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ἀνωφελὴς κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ ib. 639. οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων; El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένος Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826.

Ἵδρυμα. τὸ σὸν ἵδρυμα Sup. 631. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. θεῶν ἱδρύματα Dan. 3.

Ἱδρώς. πλείων τοῖς δρῶσιν ἐσάλαξ ἱδρὼς Ph. 1397. ἴτυος ἐν περιδρόμοις ἱδρὼς Tr. 1197. ἱδρῶτα σώματος σάζων ἄπο Bac. 620. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016. πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καθ' ὁδὸν εἶμι Or. 549. οὐκ ἐκποδὼν ἴτε; ib. 1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. εἶμι τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον Hip. 292. οὐκ εἶ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup. 326. δράσων τάδ' εἶμι ib. 346. ἐξ ὧν εἶσί τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—εἶσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413. εἶμι, ὅπερ εἶ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. οὐκ ἐς ταὐτόν ποτε οὔτ' εἶσιν—ib. 969. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. ζῶν εἶσ' ἐς ἅδου ib. 442. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. πρός γε μαστοῖς εἶσιν; Cy. 206. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676. ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς Hec. 146. ἴτε, ἴτε, μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' οὖν ἴτω ib. 791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. ἴτω—γαυρούμενος ib. 1532. ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Ph. 524. χαίρων ἴθι ib. 928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699. ἴθ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χθονὸς ἴτω Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516. ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω στρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν δούλειον ἁμέραν βίου Tr. 1330. ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990. sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612. ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον, sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς δόμους El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς ib. 632. ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417. εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ στόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343. ὡς τάχιστ' ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο Ion. 831. εἰς Θήβας ἰὼν Alcmæon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων Sup. 1192. κατὰ Μοῦσαν ἰόντες Ion. 1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο ἠχοῦς ἰούσης Sup. 89. λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰούσης τῆς τύχης Iph. A. 441. ἰοῦσ' εἰς Πηλέως μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτου μέσον πέλαγος ἰούσας (i. e. ἰούσης) Tr. 1101. μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. εἰς ἀνδρὸς ᾔει λέκτρα Or. 558. πρὸς πέτρας ᾔει Iph. T. 1406. Πλειὰς ᾔει μεσοπόρου δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἱέναι. οὐ γὰρ ἵησ' οὐρίας πνοὰς Hec. 900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ Ph. 1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας (sc. βέλος) ἵησιν ἐκ χερῶν Hip. 533. ἃ φᾶσ' Ἐρινῦς ἱέναι μιμήματα Iph. T. 294. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 291. ἱέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ἵει (in *imperat.* mitte) λιτὰς εἰς θεοὺς El. 592. ἵει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας Iph. A. 152. παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἱεὶς Iph. T. 298. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα

Hec. 338. τὸν πολύκαρπον βότρυν ἱεῖσα Ph. 238. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη ib. 327. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101. γάμον ἱεῖσα γοερὸν Hel. 188. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον ib. 1325. θαυματὸν ἵει νᾶμα πυρὸς Med. 1187. ἵεσαν φυγῇ πόδα Rh. 798. θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποίμναις ὀχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας El. 799. ἧκεν ἀρὰς Ph. 1373. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σὲ—ἧκ' (i. e. ἧκα) ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας Rh. 927. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1209. αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν Tr. 440. νεὼς σκάφος ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. ἵεται ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανα ἐκ χειρὸς ἱέμενοι Or. 1304. ἵππιον ἅρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι Hel. 1512. κατ' ὄρη ἱεμένα (pro ἐνῃ) Ph. 154. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433. ψῆφος, ἣν Ἄρει Ζεὺς εἵσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον Hip. 1125. ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38.

Ἱέραξ. ἱέρακ' ἰδοῦσαι An. 1142.

Ἱέρεια. πρώτη ἦρξεν ἱέρεια φόνου Bac. 1112. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261.

Ἱερεύς. ἱερεὺς ἐπέστη τοῦδε Hec. 224. Θάνατον εἰσορῶ ἱερῆ θανόντων Al. 25. ἱερεὺς—ἐπεύξατο Iph. A. 1578. βοᾷ ἱερεὺς ib. 1584. ἱερεὺς ἦν ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. τίς ἱερεύς; Her. F. 451.

Ἱερία. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf. v. 1399.

Ἱερός. ἱερὸς Κολωνὸς Ph. 1701. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἱερὸς οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν ib. 981. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101. χῶρος ἱερὸς ib. 1452. ἱερὸν Τμῶλον Bac. 64. λωτὸς ἱερὸς ib. 161. ἱερὸς ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερὸς λιμὴν Cy. 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf. El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν Ion. 1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf. Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 2. ἱεροὺς πτόρθους Hec. 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. ἱεροὺς τολμοὺς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖσιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱεροὺς Hel. 1377. κρατῆρας ἱεροὺς Ion. 1195. ἱερᾶς χώρας ἄπο Med. 826. Ἴλιον ἱερὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib. 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν ib. 120. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. αἰθέρος ἱερᾶς ib. 4. δρόσοι ἱεραὶ Ion. 117. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν ib. 982. ἀνὰ—Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip, 555. ἱερὸν κῦμα ib. 1206. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. πῦρ ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. ἄγαλμα ἱερὸν Iph. T. 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρίδος ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 138. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν Ion. 1285. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 764. ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ στέμματα Sup. 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἱερὰ παίγματα Bac. 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. στέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ ib. 1141. 2) ἱερὸν, *subst.* templum, sacrificium. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. ἐν ἱερῷ τραφεὶς Ion. 1190. εἰς ποῖον ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειθοῦς ἱερὸν Antig. fr. II. 1. οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ φέρειν Hec. 804. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph. A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λείπων ἱερὰ ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 826.

"Ιζειν. Ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ἵζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 443. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. ἷζε πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. τὺς ἀδίκυς βωμὸν ὐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλυσίαν τράπεζαν ἵζυσα Hel. 303. θρόνυς, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἵζυ An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἵζυ κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνυς γ' ἵζυ παλαιὺς Ion. 1618. τύραννος ἱζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊος. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

"Ιθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνυσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέςυ Or. 1016.

Ἰκανός. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐςι καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. ὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

"Ικειν. πονηρὸν ἵξομεν νάπος Bac. 1046.

Ἱκεσία. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἱκέσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα ἱκεσίαν Hec. 851. et ἱκεσίᾳ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἱκεσίυς Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἱκεσίυς Sup. 39.

Ἱκετεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἱκετεύω σὲ, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκυ παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκετεύω σε γεραρῶν ἐκ ςομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ' ἐκεῖνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῇς φίλυς κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τόδε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἀλίαν πέτραν—λιταῖς ὣς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύυσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύυσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ὐ τῦθ' ἱκέτευσά συ τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἱκετεῦσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἱκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὐμὸν Iph. A. 1216.

Ἱκέτης. ἱκέτης ἀφύλλυ ςόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἱκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἱκέτης γίνυ πατρὸς ib. 1242. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ Her. 255. τὸν ἱκέτην ὐ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἱκέτας. μαςὸν ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἱκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἱκέτις. Ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. μαςὸν ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; ib. 860. βύλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνῆμα προσπιτνῶ τόδε ἱκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. ἱκέτιν ὐ θέμις φονεύειν ib. 1256. ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἱκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ὐ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται Or. 630. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἱκόμην Or. 727. ἵκυ δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἱκοίμεθ᾽ ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἱκόμεσθα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκυ Φρυγίαν ib. 1627. ἵκυ ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 227. ϛρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἱκέσθαι ib. 433. ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ᾽ εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ᾽ ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τῦθ᾽ ἱκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ᾽ ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν ἱκύμενος Sup. 370. χρόνιον ἱκόμενον ἐς οἴκυς El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. ἵξεται μόνος πάτραν Tr. 434. ὗ ποτ᾽ ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν Her. 931. ὗ ποθ᾽ ἵξεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἱκνῦμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ᾽ ἱκνῦνται Δαναΐδαι Sup. 130. σὲ, καί σ᾽ ἱκνῦμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῷν δὸς χάριν, ἱκνύμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτήρ. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. ξενικὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένυς ἱκτῆρας ib. 764.

Ἴλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἵλεως. ἵλεως ἡμῖν γενῦ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ ἵλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαυνομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ᾽ ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιὰς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ᾽ ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνυς Ἰλιάδας Hec. 1062. ὗτ᾽ ἂν ἐπ᾽ Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δύλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121.

Ἰλιόθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἴλιος, vel Ἴλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἱμάς. ἱμᾶσιν εἰς τῦπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς τμητῶν ἱμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας An. 719. τὰς— φορυμένας ἱμᾶσιν αἵματος—ῥοὰς Sup. 690.

Ἱμείρειν. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἱμείρομαι Iph. A. 486.

Ἵμερος. ἵμερός μ᾽ ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἱμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τῦ παρόντος ἱμέρυ νικώμενος Dan. 19.

Ἱμερτός. τὸν πλῦτον ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἵνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἴναχος. ὦ γῆν Ἰνάχυ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ᾽ Ἰνάχυ ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ᾽ Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχυ ῥοαὶ El. 1. γᾶν φίλαν Ἰνάχυ θεῖτ᾽ ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ᾤκισ᾽ Ἰνάχυ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχυ, Ἀργείυ ποταμῦ, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἶνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἶνις An. 800. Ἕκτορος ἶνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος ἶνιν Her. F. 354. ὄυμος ἶνις τάλας ib. 1182. 2) ἶνις, ἡ, filia. τὰν σὰν ἶνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἶξις Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ᾽ Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον᾽ ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ᾽ Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάϛη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

Ἰϋ, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.

Ἱππεία, *subst.* μώνυχα πώλων—ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.

Ἵππειος. δῶμαθ' ἱππείῳ θεῷ Ph. 1701. ἱππείων δίφρον Her. 845. et ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ἱππείας ἄγρας Ion. 1161. ὄχημ' ἵππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.

Ἱππεύειν. ἱππεύουσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. ἵππευε παῖδα νωθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρῳ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ Ph. 220.

Ἵππευμα. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἱππεύμασι λαβόντος αὐτοὺς Iph. T. 1428.

Ἱππεύς. ἱππεῖς Ph. 1154. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. ἱππεῦσιν ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.

Ἱππευτής, vel dor. άς. τὸν ἱππευτὰν Ἀμαζόνων στρατὸν Her. F. 408.

Ἱππηλάται Rh. 117.

Ἱππικός. ἱππικῷ ὄχλῳ An. 760. ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμου ἱππικὸν Sup. 682. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι Hip. 1219. μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.

Ἵππιος. διαύλους ἱππίους El. 825. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμάζονα Hip. 307. ἱππίου Ἄργους Or. 1621. et ἵππιον Ἄργος Iph. T. 700. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511.

Ἱπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἱπποβότα Or. 1001. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.

Ἱππόβοτος. ἱππόβοτον Ἄργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.

Ἱπποβουκόλοι Ph. 28.

Ἱπποδάμια, *nom. propr. fœminæ.* Iph. T. 825.

Ἱππόδεσμον. οὐθ' ἱπποδέσμων—μεταστρέψουσαι Hip. 1225.

Ἱππόδρομος. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138.

Ἱππόκροτος. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. ἱππόκροτα δάπεδα Hel. 209.

Ἱππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἱππομέδων, *nom. propr. viri.* Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.

Ἱππονώμας Hip. 1399.

Ἵππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δούρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππους ib. 525. καταψήχειν ἵππους Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵππους δεῦρο Θρῃκίους ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι ib. 1033. κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπποις χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἠσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. δινευούσαις ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. ἵππους Ἀχιλλέως ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237. ἐστῶτ' ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πλῆκτρα οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοστο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεὶς ib. 839. μή μ' ἔρως ἕλοι τοιοῦτος ἵππων ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππους ὀχμάζει ib. 817. σχοινίνας ἵπποισι φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἱππόστασις. ἀμφὶ ἀελίου κνέφαιαν ἱπποστασιν Al. 596. ἡλίου ἱπποστάσεις Phaëth. fr. I. 5.

Ἱπποσύνα (dor. pro ύνη) Δαρδανία Or. 1392.

Ἱππότης et dor. ας. ἱππότην ὄχον

Sup. 660. ἕῶος ἱππότης ἀςὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρῄκιος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἔπι Ph. 1102.

Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.

Ἵπτασθαι. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.

Ἶρις, *nom. propr.* nuncia deorum. Her. F. 824. et 872.

Ἶρις, arcus cœlestis. Fr. inc. B. 46. 3.

Ἰσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.

Ἰσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλῆα Iph. A. 207.

Ἴσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργυς πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυςον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴςε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσῦτον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. ὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ὐκ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐςιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. ὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴςω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκύσας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴςω νυν εὐκλεὴς γε κατθανυμένη Al. 148. τἄλλ' ὄντες ἴςε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴςω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ἴςον, ἀρίςης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴςω Γοργοφόνα Ion. 1478. τοσῦτον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι μυ κλύων El. 609. ἴςω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Inus fr. VI. 1. ὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.

Ἰσήρετμος. ἰσήρετμοι νᾶες Iph. A. 242.

Ἰσήρης. ἰσήρεις ψῆφυς Iph. T. 1472.

Ἴσθμιος. Ἴσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1211. δίπορον κορυφὰν Ἴσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176.

Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν Hip. 1209. Ἰσθμῦ ναταίας πλάκας Her. F. 958.

Ἰσμήνη, filia Œdipi. Ph. 57.

Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.

Ἰσμηνὸς, *nom. fluvii.* παρ' Ἰσμηνῦ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.

Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέυ τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τῦ Νηρῇδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.

Ἰσόνεκυς. ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200.

Ἰσόῤῥοπος ἀγὼν Sup. 706.

Ἴσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῦμαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πῶς ἂν ὐ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ Er. fr. II. 8. ἴσυς ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσυς ἀριθμὸν Sup. 662. τοῖχυς—λαϊνὺς ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχυς (sc. μῆνας), ἦρός τ' ἴσυς Fr. inc. CXLIII. 2. ἴση θεῇσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Œd. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἴνυ τέρψιν Bac. 421. σπυδαὶ λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Λοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφυς Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. ὐκ ἔςιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr. inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω ib. 426. ὐθ' ὅμοιον ὐδὲν ὔτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ Ph. 541. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νὺξ ib. 733. cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσυ Ἄρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχων ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεν ὄνομα

ib. 905. φρόνημα ἴσον ib. 908. τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις Iph. A. 641. οὐκ ἐξ ἴσου μένομεν ib. 804. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. ἐν ἴσῳ ἦν τόδε ib. 1199. ἴσον βακχίου μέτρημα Iph. T. 953. λαχεῖν ἴσον ib. 1009. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω Tr. 631. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. ἴσον μέτασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πάντα τἀνθρώπων ἴσα Her. F. 633. Adverbial. ponitur: a) ἴσον. ἴσον βαδίζειν Ph. 547. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. ἴσον σθένει An. 673. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ἴσον σ' ἀσπάζομαι Ion. 1363. τούς τε κακοὺς γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον Her. F. 667. b) ἴσα. ἴσα φίλῳ λυπούμενον Or. 880. ἴσα δ' ἀγάλμασι—Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 228. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. 2) *Compar.* ἰσαίτερος. τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει; Sup. 441.

Ἰσότης. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545.

Ἰσόψηφος. ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353.

Ἱστάναι. χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι Al. 1158. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη Sup. 1229. τίς ἵστησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἵστημι, sc. πόδα Hel. 563. εἰς συμφορὰν ἵστησι πολλὴν βροτοὺς Fr. inc. VIII. 2. Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας Ph. 1482. ἔστηκα El. 227. ἔστηκας Hec. 577. πόλις ἐπ' ἄκροις ἔστακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν Ph. 840. τί πρὸς πύλαισιν ἔστηκας; Med. 51. τί συγχυθεῖσ' ἔστηκας; ib. 1005. βρόχοις ἀνικήτοισιν ἔστηκεν φόνου An. 997. τί ποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν; Sup. 987. ὁρῶ τελευτὰν, ἣν ἔστακα ib. 1013. ἐγγὺς ἕστηκα φόνου Iph. T. 720. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἔστηκε; Her. 74. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕστηκεν ib. 401. λαιὸν ἕστηκεν κέρας ib. 671. τὸ ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος Dan. fr. VII. 3. χορὸς εἱστήκει τέκνων Her. F. 925. πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις Hel. 445. Πολυξένην ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος Hec. 524. νήνεμον ἔστησ' ὄχλον ib. 533. πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν Hip. 1187. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν ib. 1203. τρόπαια Ζηνὸς ἔστησεν Sup. 648. παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. ἔστασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν Cy. 386. βοὴν ἔστησε Her. 129. cf. v. 656. βρέτας Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἔστασαν ib. 937. μάχην, ἣν Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς Ion. 988. χρυσέους ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔστησε ib. 1166. αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον Or. 231. στῆσον πόδα Bac. 646. et Hel. 562. ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ An. 695. ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα El. 999. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. στῆσαι κραυγὴν ib. 1529. τρίπους, ὃν στῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199. ἔστη Or. 706. ἔσταν λαμπρῶ Ph. 1252. ἔστη 'πι βωμοῦ An. 1124. εὐδία ὅπως ἔστη ib. 1147. κατ' ἄκραν Νηρῇδες ἔστασαν θεαὶ Iph. A. 240. νᾶες ἔστασαν πέλας ib. 243. κἄστην (i. e. καὶ ἔστην) νενευκὼς ib. 1581. ἐς δίκην ἔστην Iph. T. 962. ἔστησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ἔστη σιωπῇ Her. F. 930. ὡς ἐντὸς ἔστη λυγροῦ τοξεύματος ib. 991. ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. εἰς ὀρθὸν ἔστη Ar. fr. XXVI. 3. στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδε τρίβον Or. 1251. ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. χοροῖς σταίην Iph. T. 1143. ἴσως ἡ τύχη σταίη καλῶς El. 403. πᾷ στῶ; Hec. 1057. et 1079. et πῇ στῶ Al. 866. στῶμεν Iph. A. 598. ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι El. 792. παρ' ἀσπίδα στῆναι Med. 251. παρὰ Περσεφόνῃ στάντα Hec. 139. πρὸς δεξιὰν αὐτοῦ στὰς Or. 475. σωτήριος στὰς ib. 656. στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς ib. 1098. ἐναντίον στάντα Hip. 1079. ἐκποδὼν στὰς Al. 637. κατ' ὄμμα στὰς An. 1118. στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις Iph. A. 528. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ στὰς Her. 837. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς El. 840. σιδήρου πέλας στὰς Aut. fr. III. 23. στάντες παρ' ἀσπίδα Ph. 1008. ἀμφὶ κῶμον στάντες Cy. 345. στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος Or. 116. μεθ' Ἥρας στᾶσα Hel. 895. στᾶσα χοροὺς El. 178. ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. γῆς Φθιώτιδος στήσεις τυράννους An. 666. στάσω Sup. 1149. στήσομεν ἀμφὶ βωμὸν χοροὺς

Iph. A. 676. ἐλπὶς, οἵαν ϛήσουσι ib. 789. τοῦτον—ϛήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν ϛήσων τινὰ ib. 578. 2) *Med.* ἵϛασθαι. ἐν ὡραίῳ ἵϛαμαι βίῳ Ph. 975. Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἵϛω Ion. 1097. ἐϛᾶσ' ἄθραυϛοι Ph. 1086. αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕϛατε ϛέγης Med. 1293. ἕϛαμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑϛάναι; Rh. 92. θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑϛᾶναι Bac. 221. οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς ϛάσιν—ἑϛάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕϛαμεν λόγοις Her. 146. ἵν' ἕϛαμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑϛάναι νεανιῶν El. 344. ἑϛὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἑϛῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἑϛῶτας νεὼς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἑϛῶτες Cy. 632. τοὺς πόδας ἑϛῶτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. 636. ποῦ ποτε ϛήσῃ πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτοῦ ϛήσομαι An. 764. ϛάσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ϛήσεται Hel. 1078. ϛήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) *Pass.* δορὸς ἵϛανται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εὖ ϛαθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι ϛαθεὶς Or. 1256. ἀπ' ὀρθίου ϛαθεὶς πύργου Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλαις ϛαθεὶς An. 748. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ϛαθεὶς Tr. 523. ἐν Βάκχαις ϛαθεὶς Bac. 499. ἐν πύλαισι ϛαθεὶς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ϛαθεὶς Hel. 1599. et ἐκ ταυρείου φόνου ϛαθεὶς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς ϛαθεὶς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον ϛαθεὶς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον ϛαθεὶς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς ϛαθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι ϛαθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι ϛαθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ ϛαθέντες Tr. 934. πλησία ϛαθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. ϛαθεῖσα εὔξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις ϛαθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἑϛήξῃ πέλας Iph. A. 675.

Ἱϛίον. ὥσπερ ἱϛίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἱϛία Iph. T. 1134. αὔραν ἱϛίοις καραδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἱϛία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἱϛί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551.

Ἱϛορεῖν. εἰμ' Ὀρέϛης, ὃν ἱϛορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἱϛορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἄδραϛον ἱϛορῶ Sup. 840. σὲ ἱϛορῶ Iph. T. 94. εἰ τάδ' ἱϛορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἱϛορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἱϛορεῖν τάδε Her. 666. χρὴ ἱϛορεῖν, ἃ βούλομαι Her. F. 142. ἱϛοροῦντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἱϛορῶν τάδε ib. 1125. ἱϛορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. οὗθ' ἱϛορούσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἱϛορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423. ἱϛορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἥντιν' ἱϛορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱϛορουμένη Hel. 1387.

Ἱϛορία. ὅϛις τῆς ἱϛορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἱϛός. πρὸς ἱϛὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἱϛὸν—καθίϛατο Hel. 1550. ἱϛὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἱϛοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἱϛοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἱϛοῖς Tr. 199. ἀφ' ἱϛῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἵϛωρ. τὰς τῶνδ' ἵϛορας βουλευμάτων γυναῖκας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε Or. 298.

Ἴσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. μ' ἴσχει δή τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶς τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος Hel. 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχων Iph. A. 814. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχουσα μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τοῦτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. fr. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει Tr. 723. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχύων θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.

Ἰσχυρός. ἄνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. fr. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὡς ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων Ph. 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. ἰσχὺς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχὺν ἔχειν

Bac. 892. cf. Ion. 1004. τὴν Εὐρυσθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει Her. 158. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. ὅϛις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Ἴσως 1) similiter. Sup. 166. Her. 262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824. et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517. Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726. Alcmen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV. aliisque locis compluribus.

Ἰτέα. ἰτέαν λαβὼν χερὶ Sup. 695. χαλκόνωτον ἰτέαν Tr. 1193. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. ἰτέα κατάχαλκος Her. 376.

Ἰτέον Or. 784.

Ἴτυς. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν Ion. 210. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458.

Ἰϋγμός. τί δῆτ' ἰϋγμῶν ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127.

Ἰφιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23. Iph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.

Ἰφιγόνη, eadem. El. 1023.

Ἶφις, pater Evadnes, uxoris Capanei. Sup. 986. et 1032.

Ἰχθύς. μὰ ἰχθύων πᾶν γένος Cy. 264.

Ἰχνεύειν. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130.

Ἴχνος. βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος Hec. 1059. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. χρόνιον ἴχνος θεὶς ib. 234. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ib. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105. εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν ib. 843. ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδὸς ib. 752. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κάλλιϛον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς Tr. 3. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων ib. 232. σοῦ κατ' ἴχνος ib. 1003. φέρετ' ἐμὸν ἴχνος ib. 1329. ἀνέφερε—ἴχνος (i. e. *pedem*) αὐταῖς ἀρβύλαις Bac. 1132. ὡς οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος Ion. 663. cf. v. 792. ἴχνος ἐκφύλασσ', ὅπου τιθεῖς ib. 741. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. εἰς τὸ λῷϛον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος ib. 859. δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἰχώρ. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Ἰώ, *nom. fœminæ*. τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς Ph. 255. τὸν προμάτορος Ἰοῦς ἔκγονον ib. 682. Ἰώ, ἁ κερόεσσα προμάτωρ ib. 835.

Ἰώ, *exclamatio tristis*. Hec. 716. 1033. 1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811. et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio læta*. Bac. 576. 577. 580. et 582.

Ἰωλκία. πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐπεὶ μετέϛην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς ib. 551.

Ἰωλκός, *nom. urbis*. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484. πατρίας Ἰωλκοῦ Al. 250.

Ἴων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661. 802. et 831.

Ἴωνες Ion. 1588.

K.

Καδμεῖος Sup. 896. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. Καδμεῖος οὐκ ὢν Her. F. 32. cf. v. 256. Καδμείων ἔμολον γᾶν Ph. 224. etc. τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. ἐπεϛράτευσε Καδμείων πόλιν ib. 646. Καδμείων ϛίχες ib. 669. et 821. Καδμείων δορὶ ib. 1036. ἑπτάϛολον πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. Καδμείους λαθὼν ib. 838. vid. etiam v. 983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61. 438. 568. 1042. et 1086. Καδμείων

μέριμναν Ph. 1070. Καδμείας χθονὸς ib. 1108. et Tr. 242. et Καδμείαν χθόνα Sup. 587. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. Βάκχαι Καδμεῖαι Bac. 1158. Καδμεῖα βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274.

Καδμογενής. Καδμογενῆ γένναν Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. Κάδμȣ λαὸς Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 744. et K. λαὸν Sup. 329. Κάδμȣ πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ Sup. 12. et ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας ib. 588. ἐν χθονὶ Κάδμȣ ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάδμȣ ἱππικὸν ib. 682. Κάδμȣ πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάδμȣ κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάδμȣ Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα ib. 754. τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον κράτος ib. 543.

Κάζειν. φρȣραῖς κέκασαι El. 616.

Καθαγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας Ion. 708. πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 40.

Καθαιμακτός. τὸν Ἑλένας φόνον καθαιμακτὸν Or. 1358.

Καθαιμάσσειν. ἵνα—καθαιμάξω χρόα Hec. 1126. καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.

Καθαιματȣ̃ν. οἰνωπὸν γένυν καθῃμάτωσεν Ph. 1168. καθαιματῶσαι δεξιὰν ib. 1377. τȣ̃δε τȣ̀ς ξανθȣ̀ς πλόκȣς καθῃμάτωσ' ἂν Her. F. 234. καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων Hel. 1615. ȣ̓—τȣ̃δ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα καθαιματώσετε; Her. F. 256.

Κάθαιμος. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάθαιμα σῖτα Her. F. 384.

Καθαιρεῖν. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι Her. F. 1396. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα; Hec. 1047. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 67. κατά με πέδον γᾶς ἕλοι (pro καθέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλῳ) πόσιν καθεῖλεν El. 984. ἥπερ καθεῖλε ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν Inus fr. XVI. 3. τυκίσματα Φοίβȣ—καθελὼν Tr. 816. τȣ́σδ' ἀδίκȣς καθελόντες El. 878. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ȣ̓ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.

Καθαμέριος, dor. pro καθημ. ἃ καθαμέριον τάζεις—βότρυν Ph. 237.

Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.

Καθαπτός. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. δόλια καθάρματα Iph. T. 1316. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. βρόχον καθαρμόζȣσα δέρᾳ Hip. 771. ὡς ἐγώ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα Bac. 927. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. πλῆκτρα ȣ̓κ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοσο ib. 767.

Καθαρμός. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι Iph. T. 1221. καθαρμὸν θύȣσα ib. 1332. ἁγνοῖς καθαρμοῖς ib. 1191. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77.

Καθαρός. ȣ̓ καθαρὸν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρὸν δόμον ib. 1231. καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίȣς ὃς ἂν κτάνῃ Ion. 1334. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 660. ȣ̓κέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω Hip. 1120. καθαρὰν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαραῖς δρόσοις ib. 96. ἐσόδȣς Φοίβȣ καθαρὰς θήσομεν ib. 105. καθαρὸν μέλαθρον Iph. T. 1216. καθαρὸν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃ Hel. 873. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. καθαρὰ μέλαθρα Iph. T. 693. ȣ̓ καθαρὰ θύματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθαρὰ ἡμῖν δώματα Hel. 1446. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λȣτροῖσι καθαροῖς El. 794.

Καθαρπάζειν. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζȣσιν An. 814. κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας ib. 1123. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 401.

Καθάρσιος. προχύταις καθαρσίοισι Iph. A. 1472. καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 875. καθάρσιον πῦρ Her. F. 937. ὅσα πρȣ̓θέμην ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 923.

Καθαρῶς. ὐδὲν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθὲ Ion. 1333.
Καθέζεσθαι. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587. ὑρὰν ὑπίλλυσ'—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.
Καθείργειν. ὃ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθείρξατ' αὐτὸν ib. 509.
Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθείλκομεν Hel. 1547.
Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.
Καθεύδειν. ἐλπίδες ὔπω καθεύδυσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.
Καθημέραν Bac. 282.
Καθῆσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μυ ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἦ πυ καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἱκέται κάθηνται ib. 124. ἥσυχοι καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἦλις—γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἱκέτας βωμίυς καθημένυς Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. καθῆςο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθῆςο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2.
Καθιδρύειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον Bac. 1337. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθίδρυται πατὴρ Cy. 317.
Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιὰν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλῦ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφρυ καθεῖσεν Ἀργείων ςρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμυς κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ᾗ (sc. πορθμίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ ib. 1067.
Καθίζειν. ςρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1.
Καθικετεύειν. ἃ μυ καθικετεύσατε Hel. 1024. καθικετεύομαι, καθικετεύομαι Or. 324.
Καθιππεύειν. εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων ςρατὸν Ph. 739.
Καθιςάναι. ὅτι καθιςαίη νόμυς—ὐ καλῶς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι βίυ καθίςης An. 385. ποῖ δεῖ καθιςάναι πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυςυχῆ καθιςάναι Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέςηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέςηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέςηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέςηκας λόγοις An. 235. δύλη καθέςηκα Hel. 282. ἐπεί γε δεσπότης ὑμῶν καθέςηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταςῆσαι βίον Al. 363. κατέςησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταςῆσαι ςρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔςιν εὖ καταςῆσαι τάδε Bac. 801. καταςήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταςήσασα Al. 284. κατάςηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσων

κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυστυχεῖ δούλη κατέστης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς καταστὰς An. 1065. στρατηλάτης νέος καταστὰς Sup. 1216. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὅς κλαίοντά σε καὶ τὴν— σὴν καταστήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίσταται τοὔλασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίσταμαι An. 371. δυστυχὴς καθίσταμαι ib. 386. πόλεμον τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι Sup. 522. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταταιHer. F. 1168. πλάτην καθίστατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον ib. 1279. κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέσταμεν τύχῃ Iph. A. 719. τοῦτο ἥσσονες καθέσταμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέστατε Bac. 1260. τῶν καθεστώτων πέρι Her. F. 205.

Καθόλου Her. F. 19.

Καθορᾷν. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιοῦν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τοῦτον λαβοῦσα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ Med. 1380. παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιστά με βούλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖστα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV. καιέτω Cy. 655. ἐπὶ βοστρύχοις πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. οὓς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T. 1252. ἦ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F. 1062. sq. ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὀξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν οὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὖθις ἔσται καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς δδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὤν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλους καινοὺς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τοὺς λόγους εἰσφέρεις καινοὺς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινάς τινας—ἀκούσας συμφορὰς ib. 1126. οὐ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib 873. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐστι καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμα ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἤθη ib. 238. καινῶν βουλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐϛὶν Cy. 249. καινὰ πήματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἐ χρὴ ϛένειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινεργεῖν. τί καινεργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μὴ—καινεργεῖς λόγον ib. 838.

Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἦλθες El. 598. καιρίες σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βελὴν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχῦσα καιρῦ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφῖξαι εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ἐ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένᾳ—; An. 131. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sup. 509. καιρῦ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ἐ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς ἀκῦσαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἦλθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕϛερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν ἐ καιρῷ πάρει Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίε Hel. 309. καιρὸν ἐδὲν ἦλθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπεδαί τε—ὅ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περᾷ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 997. μηδ' αὔξε (sc. ἄνδρα) καιρῦ μεῖζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν σὴν ἁμαρτιαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σῦ πατρὸς κάκῃ An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κάκιζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. præs. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῇς Med. 1246. κακισθεὶς El. 982.

Κακιϛέον Iph. T. 105.

Κακοβελεύειν. ψυχὰ—κακοβελευθεῖσ' ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβελος. κακοβέλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κακόγαμβρον γόον Rh. 260.

Κακόγλωσσος. κακογλώσσε βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὦ κακόνυμφε ib. 990. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτμος. ἐμὲ κακόποτμον Hel. 700.

Κακορροθεῖν. συγγόνες κακορροθεῖς; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορροθῶν Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. ἀεὶ ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μή τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινὸν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλες ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακός γ' ὢν εἰς φίλες ἁλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. ἔ τις ἦν ἔτω κακὸς, ὃν ἐ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόϛον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ἐ κακῦ τρόποι Iph. A. 502. ἐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

κακῦ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρυ ib. 744. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῦ Her. F. 106. ἢ χρηςὸν ὄντα γνώσομαί σέ γ', ἢ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐςὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. ςέφανος ἀνδρὸς ὑ κακῦ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακῦ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ὑκ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοί ποτ' εἴη— κακῷ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπυ κακῦ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακός τις ἐςὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοιῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν eorund. fr. LXII. 3. κακός. κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τὺς κακὺς τιμωρυμένη Hec. 756. τὺς κακὺς κακῶς δρᾷν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακὺς λόγυς ἑλίσσων ib. 889. Φρύγας κακὺς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ὑχ ὁρᾷ Δίκα κακὺς Ph. 1717. τὺς κακὺς πεφυκότας Hip. 942. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολαςὴς τῶν κακῶν ib. 341. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακὺς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακὺς ἀνακαλῶ τὺς συμμάχυς Tr. 469. κακῶς ἦτοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιντο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακὺς ἡμεῖς ὑ προσωφελήσομεν ib. 520. ὑ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ὑποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σὲ Her. F. 496. ὅσυς κακὺς ἐφεῦρον ib. 569. χρηςὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῦσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ὑκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὺς Antig. fr. XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακὺς ἐκδίκως τιμωρυμένυς Bel. fr. XXIII. 3. vid. not. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. ὀλίγυς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλὺς κακὺς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακὺς ἀποπτύωμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν ὑκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Œnei fr. II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶς ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (sc. παῖδες) Œno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶν κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. πόλει εὐτυχῦντες οἱ κακοὶ νόσος Pli. fr. I. 7. ἔςι τοι καλὸν κακὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιςος πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶν ἐξυσίᾳ ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μάρπτει τὺς κακὺς Fr. inc. II. 4. ἄρχεσθαι χρεὼν κακὺς ὑπ' ἐσθλῶν eorund. XLI. 2. νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς eor. fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ ὑ κακὺς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. 2. κακοὶ εὐτυχῦντες ἐπιπλήττυσί με Fr. inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 348. et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς Or. 520. 735. et 1139. An. 272. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 1073. Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3. γῇ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγύμενος Or. 504. φυτεύσας θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίυ ib. 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. 26. κακὴ φανῦμαι τῷ θανόντι ib. 658. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δόξαν κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ El. 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 919. συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ὑδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Bel. fr. XIV.

2. *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς* Er. fr. II. 23. *τόλμη κακῇ* Rha. fr. II. 6. *βυλῆς κακῆς* Fr. inc. IX. *κακὰ* (pro *κακὴ*) *ἀμηχανία* Hip. 162. *σὺ διάφερε τῶν κακῶν* (sc. *γυναικῶν*) Or. 251. *κακῶν φρενῶν* Hip. 473. *δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βυλεύματα* ib. 649. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ* An. 229. *κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι* ib. 931. *ἡδοναὶ κακαὶ* Iph. A. 387. *κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες* Rh. 1176. *ὦ κακαὶ* Tr. 464. *φήμας κακὰς ἤκυσεν* Hel. 621. *τὰς φρένας ἔχειν κακὰς* ib. 738. *κἀν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι* Ion. 399. *πημάτων κακὰς ὁδὺς* ib. 930. *κακὰς προσβολὰς* El. 829. *αἱ κακαὶ συμφοραὶ* Bel. fr. XXV. 15. *ταῖς ὑ κακαῖσιν αἱ κακαὶ* (sc. *αἶσχος κεκοίνωνται*) Melan. fr. XXVI. 4. *κακὰς ἀμοιβὰς* Œd. fr. IV. 2. *ὁμιλίαι κακαὶ* Fr. inc. CLXXXIX. *αἱ κακαὶ γλῶσσαι* Epist. V. *ὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργαςαι κακὸν* Hec. 264. *τὸ δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι* ib. 332. *ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν* ib. 628. *τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι* Or. 478. *κακὸν τὸ μὴ ἔχειν* Ph. 408. *τὸ φροίμιον κακὸν τόδε* Hip. 568. *ὦ κακὸν κάρα* ib. 651. *κακὸν τὸ λῆμα* Al. 726. *κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον* An. 183. *κακὸν λέχος* Iph. A. 389. *τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν* ib. 520. *ὐδὲν οἶδ' ὐδεὶς κακὸν* Iph. T. 477. *κακὸν ὄνειδος* Her. 463. *κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις* Hel. 124. *κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται* Ion. 1017. *δρᾶσαί τι κακὸν τὺς πέλας* ib. 1248. *κακόν τι πράξειν* Her. F. 728. *κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον* Æol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro *νέαν* est *γραῖαν*. *κακὸν παίδευμα* Alex. fr. XV. 1. *κακὸν ὁμίλημα* Antiop. fr. X. 3. *τὸ κατὰ σκότος, κακὸν* Meleag. fr. V. *τὸ κακὸν ὐδεὶς χρηςὸν ἂν θείη ποτὲ* Phœn. fr. VII. 1. *κακόν τι πράσσων* Phry. fr. V. 2. *τὰ μὴ δίκαια ἁπανταχῦ κακὸν* Fr. inc. XVII. 2. *ἢν κακόν τι πράξῃ* eorund. CLII. 3. *ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι Τρῳάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι πήματα* Hec. 166. sq. *φροίμιά μοι κακὰ* ib. 182. cf. Tr. 707. *ὦ κακὰ μνηςεύματα* Ph. 583. *κακὰ βυλεύματα* Hip. 649. et *τῶν κακῶν βυλευμάτων* Œd. fr. IV. 1. et *κακοῖς βυλεύμασιν* Her. F. 273. *κακοῖς πήμασι* An. 1172. *κακῶν λέκτρων* ib. 1282. *κέντρα κακὰ* Sup. 242. *σοφισμάτων κακῶν* Bac. 489. *ἔργα κακὰ* Aut. fr. III. 26. *οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν* Œd. fr. XV. 2. b) *κακὸν subst. κακὸν ὀλέθριον* Hec. 641. et 1031. *τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν* Or. 762. *κακῦ τῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν* Med. 234. *ἀμήχανον κακὸν* ib. 447. *κακῦ ὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος* ib. 1219. *τερπνὸν κακὸν* Hip. 384. *σὺν κακῷ* ib. 528. *ἀτηρὸν κακὸν* An. 353. *ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται* ib. 803. *τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθῦ* (sc. *ἕλωμαι*); Iph. A. 488. *δεινὸν κακὸν* ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. *ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο* Iph. T. 559. *τὸ σὸν κακὸν κοσμῦσα* Tr. 982. *ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν* Cy. 623. *κακόν γε πρὸς κακῷ* ib. 679. *τὸ κακὸν ἀγαθὸν* Hel. 649. *κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῦ καὶ τῦ κακῦ* El. 607. *ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίςαται κακὸν* Æol. fr. XVI. 1. *τῦ πάσχειν τὐπιὸν μεῖζον κακὸν* And. fr. XVIII. 2. *τὸ δῦλον ὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν*; Antiop. fr. XV. *κακὸν ἔχθιςον* Ar. fr. XXIV. 3. *τοῖς πράσσυσίν κακὸν ἦλθε* ejusd. fr. XXXII. 2. *θεῖον κακὸν* Chry. fr. II. 1. *ἀγριώτατον κακὸν* Phœn. fr. VI. *οἷον τοῖς ἔχυσιν εἶ κακόν*; ejusd. fr. VIII. *ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν* Fr. inc. XXVIII. 2. *ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθῦ* eorund. CCXXIII. *ἀληθὲς κακὸν* Fr. inc. B. 18. *ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται* Epist. V. *δύο κακὼ σπεύδεις* Ph. 585. *δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει* Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. *ἀμέγαρτα κακῶν* Hec. 193. *παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν* ib. 227. *σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* ib. 228. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* ib. 233. *ἐπιλήθομαι κακῶν* ib. 279. *γεύεσθαι κακῶν* ib. 375. *τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὕπο* ib. 431. *σημανῶν κακὰ* ib. 512. *λέγων κακὰ* ib. 519. *τοιάδ' ἥκυεν κακὰ* ib. 576. *ὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν* ib. 585. *λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς* ib. 588. *ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ* ib. 689. *δεινὰ πάσχομεν κακὰ* ib. 693. *πέπρακται καίν' ἔσω*

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1226. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἵδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἷ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. οὐ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρᾶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. οὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λῆστις Cy. 171. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔστι σοι κακὰ Æg. fr. III. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Pli. fr. II. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. οὐ μή ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) *Compar.* κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς Her. 327. οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἕξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τοὺς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τοὺς κακίονας (sc. φίλους) λάβῃς Her. 179. θεοῖσιν οὐ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίους ἔνιοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἴκειν ὁδοῦ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίω Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὑρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καί μοι δοκοῦσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονοῦσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) *Superl.* κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μὲ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χῷ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. δάμαρτα τὴν κακίστην Or. 739. τῆς κακίστης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίστην An. 596. τὴν

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. *κακίστης εὐνίδος* Iph. A. 397. *τῆς κακίστης Ἑλένης* Cy. 279. *σύγγονον κακίστην* Hel. 1648. *κακίστην λαμβάνων* (sc. *τὴν Ἑλλάδα*) *εἰς παῖδ' ἐμὸν* Her. F. 223. *ἀγάλματι κακίστῳ* Hip. 632. *ἐλπίς ἐστι κάκιστον* Sup. 479. *κάκιστον ὅπλον* Her. F. 161. *τὰ κάκιστ' ἐμῶν κακῶν* Hip. 818. *κακίστων γραμμάτων* Iph. A. 322. *κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ* Bac. 1306.

Κακόστομος. *λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους* Iph. A. 1001.

Κακότης. *δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας* Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. *ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι* Hip. 669. *κακοτυχὲς γύναι* Med. 1274. *τὸ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων* Her. F. 133. *κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγὼ* Hip. 679.

Κακοῦν. *ὅστις σῶμα κακοῖ* Dan. fr. IV. 2. *πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω* Med. 182. *οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω* Her. F. 1162. *μήτ' αὖ κακώσῃς* (sc. *τὸν δῆμον*) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. *τὸ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι* Iph. T. 1121. *ὅστις πρὸς θεῶν κακοῦται* Hel. 275. *πρὸς σέθεν κακούμενος* Hip. 1308. *εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ* Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακουργεῖν. *τὸ κακουργεῖν ἀσέβεια μεγάλη* Or. 821. *δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος;* Sup. 537.

Κακοῦργος Or. 1407. et El. 953. *φωτὸς κακούργου* Antiop. fr. XXX. 2. *κακούργους προστάτας* Or. 770. *κακούργους ἄνδρας* Ion. 832. *φῶτας κακούργους* El. 219. *οὐ τῶν κακούργων οἶκτος* Aug. fr. II. *κακοῦργος οὖσα* Tr. 968. *κακούργου τῆσδε βακχείας* Bac. 232.

Κακόφρων. *Κάδμου κακόφρων λαὸς* Sup. 744. *ὦ κακόφρων ἄναξ* Her. 373. *κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια* Or. 822. *οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες* Iph. A. 391. *κακόφρων κούρα* El. 482.

Κακύνειν. *οὐκοῦν κακύνῃ* (2 sing. præs. pass.) *τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν;* Hec. 251. *ἐφ' οἷσι κακύνομαι* Hip. 686.

Κακῶς. *ὡς πράσσεις κακῶς* Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. *ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ* Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. *κἂν κακῶς λέγῃ* Hec. 293. *εἰ κακῶς νομίζομεν* ib. 326. *εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς* ib. 1178. cf. Al. 707. *κακῶς ἀπόλοντο* Hec. 1194. *ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην* Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. *φρονῶν κακῶς* Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. *ὄλλυμαι κακῶς* Or. 1296. cf. Med. 788. etc. *κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος* Ph. 382. *κακῶς γῆμαι* ib. 384. *κακῶς εἰρημένα* ib. 1643. *κακῶς πάσχουσα* Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. *τὰ κακῶς πιτνοῦντα* Med. 55. *κακῶς πέπρακται πανταχῇ* ib. 364. cf. Rh. 756. *οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν* Med. 464. *οὐ κακῶς ἔχει* ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. *ἡμῶν βεβούλευμαι κακῶς;* Med. 567. *κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη* ib. 805. *κείνην ἔρξουσιν κακῶς* ib. 1302. *κατθανῇ κακὸς κακῶς* ib. 1386. *κακῶς ἀκούειν* Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. *κακῶς κλύοντι* Al. 964. *μὴ κακῶς οἰκεῖν* An. 180. *καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται* ib. 694. *ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται* ib. 803. *ὡς ἐσιγήθη κακῶς* Sup. 298. *γραφῆναι μὴ κακῶς* ib. 911. *ἐξεχώρησαν κακῶς* Iph. A. 367. *βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ* ib. 378. *κακῶς ἦρχες* ib. 383. *τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους* ib. 395. *κακῶς ζῆν* ib. 1252. et Pi. fr. VIII. *κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι* Iph. T. 522. *τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε* Rh. 718. *ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται* ib. 981. *κακὸς κακῶς ταφήσῃ* Tr. 446. *ὡς κακῶς διόλλυσαι* ib. 625. *οὐ κακῶς λέγεις* ib. 1054. *κακῶς κακὴ θανεῖται* ib. 1055. *κακῶς ἐξόλοιο* Cy. 260. *κακῶς οὗτοι κακοὶ—ἀπόλοιντο* ib. 267. *ὡς πίῃ κακῶς* ib. 615. *κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην* ib. 690. *σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς* Her. 27. *κακῶς μάχοιντο* ib. 172. *κακῶς λιπεῖν βίον* ib. 451. *ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκούσεται κακῶς* ib. 718. *δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς* ib. 958. *κακῶς σ' οὐκ ἐατέον κλύειν* Her. F. 173. *ᾧ αἰεὶ κακῶς ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ* ib. 1292. *οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς* El. 925. *κακῶς τελευτᾷ* Æol. fr. III. 2. *τὸ ἀσθενές μου—κακῶς*

ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Er. fr. II. 12.

Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph. A. 1038.

Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπου καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τοὺς θεοὺς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βούλει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. καλοῦσιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ θεοὺς ib. 566. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλοῦσ' (i. e. καλοῦσα) ὁμόγνιον An. 922. τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλοῦσαι Bac. 725. τέκνα καλοῦντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγώ σ', ἐγὼ νῦν γε καλοῦμαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος Ion. 309. ξείνᾳ χθονὶ κέκλημαι δούλα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίου κεκλήμεθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298. ταὐτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένους ἀνακαλούμεθ' αὖ θεοὺς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ Her. F. 150. Κουρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς Al. 632. Ἐπίγονοι ἀν' Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δούρειος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία τοὐμὸν οὐδαμοῦ κεκλήσεται Iph. A. 954. οὔποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς Hel. 1035. θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. οὐδὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ οὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπώνυμός σου πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύστηνος, κ' οὐ σοφὸς, κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.

Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.

Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον Or. 1382.

Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.

Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.

Καλλιδίνας Her. F. 368.

Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας Hec. 467.

Καλλιδόναξ. τοῦ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.

Καλλιζυγής. ἅρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγὲς An. 277.

Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108. τῆς καλλικάρπου Πελασγίας Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.

Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.

Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.

Καλλίναος. καλλινάου Κηφισοῦ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον ςέφανον Ἰλίυ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέυς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. καλλινίκυς Κεκροπίδας Ph. 862. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ὖσα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέυς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ὖ τοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίυ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκυ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. καλλίνικα ςέφη Ph. 865. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα ςέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὰ Or. 962.

Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένυ δέρης Iph. A. 1574. Νείλυ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργῦς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄςυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτυς πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλιςάδιος. δρόμυς καλλιςαδίυς Iph. T. 437.

Καλλιςεῖον Iph. T. 23.

Καλλιςεύειν. καλλιςεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιςεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιςεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιςευομένα Πιερία Μύσειος ἕδρα Bac. 407.

Καλλίςευμα. τῷ τῆσδε καλλιςεύματι Or. 1639. καλλιςεύματα Λοξίᾳ Ph. 223.

Καλλιςέφανος. παρὰ καλλιςεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλιςώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιςοῖ Hel. 381.

Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίυ σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἴσοις ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγυς ᾠδὰς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἱλίσσυσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις ςεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναις Her. 360. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρυς ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei.* Sup. 392. et 619.

Καλλονή, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρυσαν Hec. 268. σώζυσα κάλλος Or. 129. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; ib. 1287. ὐ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπυσι τὺς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέςατος ib. 987. ὐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλυς πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, dor. pro ύνη. καλλοσύνας Λήδας σκύμνε Or. 1388. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac. 1161. τε καλε νεανίε Al. 701. καλὸν σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεί με φῂς ἐρᾷν ὄντος καλε Cy. 552. καλὸς ὁ παιὰν ib. 660. μάντις ὁ καλὸς Her. 65. καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς σέφανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2. καλοῖς κακὲς λόγες ἑλίσσων Or. 889. νόμες ὁ καλὲς ib. 891. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib. 634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333. καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὀσμὴν ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως ib. 418. ἕδραν καλὴν Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. καλῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις καλὴ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. ἐπικερίαι καλαὶ Or. 300. ἀμοιβὰς ὁ καλὰς ib. 467. τόλμας ὁ καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac. 267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271. et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς Œd. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 382. κανόνι τε καλε ib. 602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph. A. 357. λέγειν ὁ καλὸν Or. 27. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὁ καλὸν ib. 108. ἀμαθέστερος ὢν τε καλε Or. 417. ἐν ὁ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ καλὸν, ὁ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν ἔπος ib. 1525. ὁ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν, ὅποτ' ἔφυ καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ νικᾷν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med. 514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τε καλε Hip. 382. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχε καλὸν ib. 431. ὅδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ— An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω τῷ φόβῳ τεμὸν καλὸν ib. 300. καλὸν ἄγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib. 783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίε Iph. A. 20. τετό γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν ib. 21. τὸ καλὸν παρεὶς ib. 387. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα ib. 1106. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν ib. 1209. τενομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36. ὅδέ σοι κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ ib. 1064. τί πρὸς τὲς—θεὲς ἁμιλλᾶσθαι καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ὁ καλὸν ib. 1038. καλὸν τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy. 540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El. 1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλὸν, ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. ἐχθρὲς τοῖσιδ' ὁ καλὸν κτανεῖν ib. 965. ἐκεν ἔτ' ἐςιν ἐν καλῷ δεναι δίκην; ib. 971. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. εἶθ' αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τε καλε λάβω ib. 270. ἐχὶ τετο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε, αἱρήσομαι ib. 958. τὴν εὐσέβειαν καλὸν τιμᾷν Ion. 1045. ἐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1315. ζεῦγος ὁ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. ἐκ τῶν καλῶν κομπεσι—εἶναι τόδε El. 815. παρθένῳ ὁ καλὸν λέγειν ib. 945. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλε τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI. δέλες ὁ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. καλὸν, πόντε χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τε καλε Er. fr. I. 35. τί τέτων ἐχὶ δέξασθαι καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε τε καλε Rha. fr. II. 7. ἔςι τοι καλὸν κακὲς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνε καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία Temen. fr. II. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλὸν eorund. CXIX. τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν eor. CXXIV. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. τε καλε ἔργε Epist. III. καλὸν *adverb.*: καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων ib. 510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ καλῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔτι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μηδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθη καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φρᾶσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῷ λέλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἴσοδοι Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιστος. κάλλιστον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιστον ἔρανον δοὺς Sup. 363. κάλλιστον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιστον El. 717. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίστους πώλους Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθους καλλίστους Her. 785. καλλίστων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἣν) καλλίσταν—ἅλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίστα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίστα Iph. A. 553. κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίσταν Tr. 215. καλλίσταν λατρείαν ib. 824. ὦ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518. b. ὦ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιστον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. κάλλιστον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 21. κάλλιστον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιστον σκῦλον ib. 620. κάλλιστον ἴχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιστον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιστον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιστον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιστον Cy. 265. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 478. εὕρημα κάλλιστον ib. 535. ἀκροθίνιων κάλλιστον ib. 862. κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξίωμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1. καλλίστων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίστοισι Bac. 575. στέρνα κάλλιστα Hec. 561. ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιστα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιστα σκῦλα Iph. A. 1629. καλλίστων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἃ— τρέφει κάλλιστα Er. fr. I. 17. κάλλιστα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιστα ὀμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεὶς κάλλιστα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 579. κάλλιστά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα ib. 794. κάλλιστα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδὼν, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œnei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε στέρνα An. 833.

cf. v. 834. χέρσῳ καλύπτειν τὺς θανόντας ἐναλίυς Hel. 1072. κάλυπτε μέλεα ματέρος El. 1227. νεκρὸν γῇ καλύπτων Ph. 1627. ἐκάλυψε σώματα Sup. 766. ἀμπέλυ νιν κάλυψα χλόῃ Bac. 12. σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκύσατε Hip. 712. νεφέλῃ καλύψας Hel. 45. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ὃν σκοτίᾳ γᾷ καλύψω Ph. 1735. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; Hip. 251. τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψυσιν τάφῳ El. 1277. ἐᾶσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὺς Sup. 531.

Καλυψὼ, *nom. propr. deæ*. μὰ τὴν Καλυψὼ Cy. 263.

Καλχαίνειν. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis*. Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων Med. 278. ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. ὅταν—ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. καλῶς τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 19. τὺς καλῶς τεθνηκότας ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. καλῶς εἶπας Hec. 382. θρεφθῆναι καλῶς Hec. 600. εἴ τι τῶνδ' ἐςὶν καλῶς ib. 732. πράξειν καλῶς ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Œnei fr. IX. 1. Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. τῦτον καλῶς δρῶν Hec. 834. καλῶς ἔχειν ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009, Iph. T. 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. καλῶς ἔλεξας Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298. et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206. 1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὒ ib. 194. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. εἴ γ' ἔςαι καλῶς ib. 1106. ὡς καλῶς βυλεύομαι ib. 1131. cf. Sup. 248. καλῶς σεσωσμένοι Or. 1152. καλῶς τά γ' ἔνθεν ib. 1278. φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. πάντα γιγνώσκειν καλῶς Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις Med. 504. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. καλῶς γ' ἄν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ ib. 588. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. θεῶν ποριζόντων καλῶς ib. 879. ὅπως θρέψυσι καλῶς ib. 1101. ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόδ' εἰπόμην Hip. 291. ὐδὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν ib. 469. αἰσχρὰ ἦν λέγῃς καλῶς ib. 505. φίλως, καλῶς δ' ὒ ib. 597. μὴ καλῶς εὐεργετεῖν ib. 694. τὰ πρὶν ὐ καλῶς παρῄνεσάς μοι ib. 706. ὐ καλῶς ἐχρώμεθα (sc. τῷ σωφρονεῖν) ib. 1035. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314. πρῦςημεν καλῶς An. 220. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ὐ καλῶς ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. ὅταν τις τὺς νόμυς σώζῃ καλῶς Sup. 313. εἴρηκας καλῶς ib. 332. παρθενεύειν παῖδας καλῶς ib. 452. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 464. ἠμύνασθε πολεμίυς καλῶς ib. 529. ἃ ὐ καλῶς ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς Iph. A. 107. sq. τὰ ἄλλ' ἔςαι καλῶς ib. 441. θάκυς ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς ib. 618. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε ib. 724. παρθενῶσι φρυρῦνται καλῶς ib. 738. ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. cf. v. 929. ἐν εὐμαρεῖ, δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς ib. 969. καλῶς κρανθέντων ib. 1022. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίῃ καλῶς Iph. T. 1055. ὡς ᾔσθυ καλῶς ib. 1180. βυλεύειν καλῶς Rh. 108. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. καλῶς σοι παρῄνεσεν Bac. 330. καταψεύδυ καλῶς ib. 334. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. πῶς γένοιτ' ἂν —καλῶς ib. 824. ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς ib. 1299. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ συ καλῶς; Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐςιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. ςρατηγεῖν ἐπίςασθαι καλῶς ib. 392. τἀμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμῆσαι καλῶς ib. 568. οὐ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πρᾶξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη ςέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ςαίη καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ οὐ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγους συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περιςεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr VI. 2. τοῦ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. οὐ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ἰατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα —πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεςερημένοιν Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. οὐδεὶς κάματος εὖ σέβειν θεοὺς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνουσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τοὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης κάμνω An. 817. μὴ κάμνῃς λέγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις οὐ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. οὐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιςά σοι ib. 363. κάμνουσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει El. 1358. ὁ θεός πως κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κουφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου ςρατοῦ Sup. 709. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ᾗ μάλις' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. οὐ κάμοιμ' ἂν θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμὼν χερὶ Her. F. 259. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμους πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. ποῖ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγου κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψῃς—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίου El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ (2 sing. præs. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανοῦν. εἰς κανοῦν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανοῦν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανοῦν εἵλικτο βωμοῦ Her. F. 926. ἐκ κανοῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανοῦν ἐνῆρκται ib. 1142.

ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ᾖρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τᾶ καλᾶ Hec. 602. ἡλίᾳ κανὼν σαφὴς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργυς ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρύμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίυς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεὺς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχυ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄςυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνυ καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954.

Καπνᾶσθαι. ὅτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνᾶται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνᾶται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδᾶ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμυς Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέςεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύςηνον κάρα ib. 496, τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδῦμαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργῦς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν ςρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρᾳ μιάςορες ib. 1371. Ἀργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθῦτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὦ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέςεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδύμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύςηνον κάρα ταύρυ ib. 1247. κάρα ςεφάνοις πυκασθεὶς Al. 834. δυλοσύναν ἀμφιβαλῦσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερός; An. 1212. ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα ςέψυσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν ςρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ψαφαρόχρυν κάρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. Ἕκτορος φίλον κάρα ib. 656. ςέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὦ κατάπτυςον κάρα ib. 1024. ςέφυ κάρα Bac. 313. σῦ ςέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλῦσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίςρεψον κάρα Her. 942. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα. Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. ςολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τύμβον ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρᾳ πλόκυς ib. 778. ςέφυσι σῦ κασιγνήτυ κάρα ib. 854. τίς εὐσεβὴς

ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ κύκλον ib. 1257. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 3. βότρυσιν ἔστεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. κάρα σου συγχέω Thes. fr. I. 1.

Καραδοκεῖν. καραδοκῶ τἀκεῖθεν Med. 1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. καραδοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν Tr. 456. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. καραδοκήσω στὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433.

Καρανιστὴς μόρος Rh. 817.

Καρατομεῖν ξίφει Rh. 586.

Καρατόμος. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων Tr. 564. καρατόμους σφαγὰς Rh. 606.

Καρδία. καρδίας δηκτήρια Hec. 235. οὐκ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου ib. 242. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 433. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ib. 1027. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129. ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ. τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς θράσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία οἴχεται ib. 1042. ὁπλίζου, καρδία ib. 1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία Al. 840. θολοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. μελούσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. τίς στὴν ταράσσει καρδίαν; ib. 1320. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ καρδία σφαγήσεται Her. 583. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402. καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Œno. fr. V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. κάρηνα γέννσι Μελανίππου σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.

Καρκίνος Cy. 605.

Καρνεῖος. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450.

Καρπίζειν. ἂν—ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πεδία γᾶς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Κάρπιμος. κάρπιμος στάχυς Sup. 31. cf. Hyp. fr. IV. 6. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. κάρπιμον πέδον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς Inus fr. XVII. 3.

Καρποποιός. τῆς καρποποιοῦ θεᾶς Rh. 964.

Καρπός. κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec. 595. χθὼν ἀντὶ καρποῦ καρπὸν—ἣν λάβῃ Ph. 944. τροφὴν καρποῦ Sup. 205. καρποῦ ὕπερ γῆς ἥκετε; Ion. 303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπὸς, junctura manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009. λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib. 891. δίοισι καρποῖς ib. 922.

Καρποτρόφος. καρποτρόφοι νεάνιδες ἧβαι Ion. 475.

Καρποῦσθαι. τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι Œd. fr. IV. 2. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι Hip. 1427. τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη An. 936.

Καρποφόρος. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρποφόρα Hel. 1501.

Κάρτα. κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὕποπτόν ἐστι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τοὐλεύθερον Tr. 302.

Καρτερεῖν. ἔχων (sc. τὸν χρυσὸν) καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρτερεῖν βούλεται Med. 708. καρτερεῖν

θεῦ δόσιν Al. 1074. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερῦνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένυσι καρτερῦντες ib. 418. ἐκαρτέρυν πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τἀμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῦ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394.

Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾷν παραδῦναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσυσιν θυσίαν El. 172. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ἃς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυςία. γείτων δειράδος Καρυςίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνη Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῦ Φοίβυ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτυς τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγυς μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Κασταλία. Κασταλίας ὕδωρ Ph. 230. ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. τὰς Κασταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάςωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' ἀΐδυ Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίυ ςόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργυς Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγυς ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὑτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' ᾅδυ ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄςυ Τροίας ib. 929. κατ' ἴχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμυς Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκυς Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ ςέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἰόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῦ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ ςόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ὠρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτυ δόμυς Al. 168. κατ' ἄςυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν ςέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ὄρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583 Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. ςενοπόρυς κατ' ἐξόδυς An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὔριπον Iph. A. 11. κατ' Αὖλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὔξεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πρώραν ib. 1134. κατὰ ςρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυςάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρυ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἴδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὄλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὔλιον ib. 344. κατ' ὠρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μῦσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδυς ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδυς Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄςυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκυὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὑτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμὺς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νῦν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα Sup. 797. ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ (*descendes*) An. 545.

Καταβακχιῦσθαι. καταβακχιῦσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πε-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ὐρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σῦν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῦσα δαίμοσιν Bac. 1244. ὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολὴ Tem. fr. XXII.

Καταβόϛρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγυσαι Φρυγίων ἐξ ὐρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλυς κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ᾅδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾷν. καταγελᾷς νιν Bac. 286. βαρβάρυς καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίυ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρεὼν, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. κατεδάκρυσα Hel. 679.

Κατᾴδειν. κατῇδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (a δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἃ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδυλῦν. ὐ Μενέλεώς με καταδεδύλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον Hec. 356. ὐ σὲ κατθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο ib. 389. ἣν σὺ κατθάνῃς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι Or. 307. σιωπῇ κατθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς κατθανεῖν ib. 784. κατθανεῖν χρῄζω Med. 227. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον Hip. 401. πῶς ἂν ὐ̓τὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίυ ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο An. 1070. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ὐ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. τῦ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐϛι κατθανεῖν ib. 632. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς Her. 958. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. κατθανεῖν φοβύμενος Ion. 628. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐϛι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ὐ κατθανεῖν δεινὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ὐ τιμώμενον Hec. 316. τὸν κατθανόντα ἡγεῖται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. κατθανών γ' ἂν ὤλετο Al. 195. ὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. τῦ σῦ πρὸ παιδὸς κατθανὼν ib. 652. ἄτεκνος κατθανὼν ib. 659. ὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. ὠφελεῖ κατθανὼν ib. 1049. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 1. τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα κατθανῦσαν Hec. 508. κατθανῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν Med. 1034. ἥ με κατθανῦσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα κατθανῦσαν ὄψει Al. 233. κατθανῦσ' ἥκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα —δράσαντε κατθανύμεθα Or. 1061. κατθανῇ, κατθανῇ ib. 1462. κατθανῇ κακὸς κακῶς Med. 1386. κατθανύμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς κατθανύμεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεὺς σέβειν σε κατθανύμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴϛω εὐκλεής γε κατθανυμένη Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326

Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.

Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδῦμαι κάρα Or. 681. μὴ καταιδῦ Hel. 811. ἐπεί με κατῃδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα ϛυγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.

Καταιθαλῦν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δάϊον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατῃθαλωμένης Tr. 60.

Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ καταίθεται τέρεμνα Tr. 1296.

Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; An. 829.

Καταινεῖν. ἦτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τῦνομα παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατῄνεσας ib. 695.

Καταίρειν. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; Bac. 1293.

Καταισχύνειν. προγόνυς ὐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον ὐ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὀρέϛην ὐ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. ὅτυ κατῄσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842. πολλῦς—γυνὴ κατῄσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. ὐ καταισχύνασ' ἔχεις τὺς σὺς ἐκγόνυς Ion. 736. ὃν ὐ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν ὐ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.

Κατακαίειν. κατέκαυσε Cy. 673.

Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314.

Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίυσα El. 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι ib. 156. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 149.

Κατακλᾷν. ὐχ ὁσίων ἐρώτων—νόσῳ κατεκλάσθη Hip. 766.

Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων—ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν—ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995.

Κατάκομος. ἀρτιγένυν—κατάκομον βάλλει Bac. 1185.

Κατακονᾷν. κατακονᾷ ἀβίωτος βίος Hip. 821.

Κατακύειν. σύριγγος ἰὰν κατακύω Rh. 553.

Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.

Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτυ κατακεκριμένον An. 497.

Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. τῦτον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διά μ' ἔφθειρας κατά τ' ἔκτεινας Hip. 1357. τῷ σφῷ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμῦς ἐχθρῦς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὧν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατακτάνῃς Bac. 1119. ὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλυς κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. ὐκ ἔϛ' ἄνυϛον τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. τύραννον Βιϛόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὅς μυ κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνῇ κατακτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699. μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715. τῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά μυ κατακτενῦσι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.

Κατακυρῦν. ψήφῳ θανάτυ κατακυρωθεὶς Or. 1013.

Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο Ph. 355.

Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἴπερ ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀϛυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V. ὡς μὴ

παρὼν τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σὺ λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένας (i. e. ένης) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἳ καταλείπουσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπών μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομέναν σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὁρμὰ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἅμμα λύσειν λόγου (i. e. καταλ. ἅ. λόγου) ib. 671. ἐς ἀΐδαν καταλύσουσ' (i. e. ὑσουσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὔψυχον ἄνδρα κεύθη καταμπίσχουσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασοῦ κατενάσθην Ph. 215.

Κατανθρακοῦσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμα Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ ὅπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.

Καταξαίνειν. ἵν' αὐτῆς πλόκους κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες Ion. 1267. ὡς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Ph. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπαυσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. οὐκ ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. οὔπω καταπαύσομεν Μούσας Her. F. 685. δοροῖς λόγχαισι καταπαυόμενοι πόνους θανάτων Hel. 1168.

Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἱστία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἱστία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίῃς μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἥκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυστος. ὦ κατάπτυστον κάρα Tr. 1024.

Κατάρα. τὰν τοῖν Διοσκούροιν κάσιν —κατάρᾳ διδοῦσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρατοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρατοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐπρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίου καταρκέσει Rh. 447.

Καταρρεῖν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρεῖ Tr. 16.

Καταρρηγνύναι. καταρρήξω μέλαθρα

Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071.

Κατάῤῥυτος. κῆποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρῄκην χιόνι τὴν κατάῤῥυτον An. 214. κατάῤῥυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι κατάῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067.

Καταρτύειν. κατηρτυκὼς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.

Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπόταν γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκται σῶμα Her. 601.

Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.

Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρῷα ἑστία κατεσκάφη Hec. 22.

Κατασκαφὴ, et dor. αφά. Ἰλίου κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.

Κατασκευή. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.

Κατασκήπτειν. οὐκ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκῆψαί τινα Med. 94.

Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.

Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.

Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.

Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836.

Κατάσκοπος. Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129. 140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.

Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοὰς κατασπείσουσα ib. 1187.

Καταστάζειν. νεκρὸν, ὃ καταστάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλλην ὃ καταστάζει φόνος Iph. T. 72. ἵν' αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζωσι Hel. 991. φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῷ καταστάζοντα Sup. 587.

Κατάστασις. δαιμόνων κατάστασις Ph. 1272. οὔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. ἄκουε σῶν κακῶν κατάστασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν καταστάσει Rh. 111.

Καταστέλλειν. σὲ—οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν καταστελοῦμεν Bac. 931.

Καταστένειν. ἰδών σε καταστένω Or. 357. τί τάδε καταστένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σοῦ καταστένω; An. 444. καταστένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν καταστένεις Tr. 675. καταστένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις καταστένοι Her. F. 1115. σὰς καταστένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—καταστένουσα Tr. 318.

Καταστέφειν. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν Iph. A. 1478. καταστέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν καταστέφων Ph. 1626. βωμὸν καταστέψαντες Her. 125. σοὶ καταστέψασ' (i. e. ἔψασα) ἐγώ νιν ἦγον Iph. A. 905.

Καταστηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.

Κατάστικτος. καταστίκτους δορὰς Bac. 696.

Καταστρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου Hip. 477.

Καταστροφή. χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι—καταστροφῇ Sup. 259.

Καταστρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάϛυφλος. καταϛύφλȣ πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη ϛρατὸς Rh. 810. ὅστις ȣ̓ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyp. fr. XII.

Κατατείνειν. σπȣδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Κατατιθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτῃ κατατρυχομένȣς τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Her. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ȣ̓κ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίειν, vel ίνειν. ȣ̓ρανία—καταφθίνει γᾶ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τȣ̃ καταφθιμένȣ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. οἴ μοι τȣ̃ καταφθιμένȣ El. 201. τῆσδ' ἀδελφῶ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφονεύειν. κατεφόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ȣ̓ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ὅτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραίϛιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Her. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει Ph. 110.

Καταχέειν. μηδ' ἀτιμίαν σκεθρήν τις ὑμῶν καταχέῃ Alcmæon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μȣ βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.

Καταχρωννύναι. κατὰ δ' αἰθάλȣ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. καταψεύδȣ καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππȣς Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πλῆθος—κατάωρα ϛένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾷν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἥν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. ȣ̓ νῦν κατεῖδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα ib. 1252. ἥτις σφαγὰς Ἕκτορος κατεῖδον An. 400. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192. ȣ̃ς μὴ πάρος κατεῖδες ib. 824. ȣ̓δέ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας Bac. 1073. κατεῖδες, οἷον—ἔδειξε μαϛὸν El. 1206. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἵν' ἀϛραπῆς κατεῖδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μήδ' ἀτάφȣς παῖδας κατίδῃς Sup. 283. ναύϛαθμα κατιδεῖν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργȣ̃ς ȣ̓ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ȣ̓ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ȣ̓ κάτοιδ' ὅπȣ χθονὸς ib. 1248. ȣ̓ κάτοισθα τὰ 'ν δόμοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοίδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ȣ̓δὲν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ȣ̓ κατειδὼς ὀλέθριον βιοτὰν προϛάγεις Med. 992. ȣ̃ς ȣ̓ κατειδὼς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμαν πρύμνας Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἴ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. μή μȣ κατείπῃς—πόσιν ἥκοντα Hel. 904. τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' ȣ̓κ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατειπὼν Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρȣ̀ς τάφȣ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλύτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασαι Iph. T. 1081. κατείργασαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασαι πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἐν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν ᾅδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκύσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ κατεύνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Rh. 614. πῦ κατεύνασαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχυ Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῷ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρήκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχυσιν Hip. 1466. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς κατέχει Ion. 224. δακρύων κατέχειν ὅσσων πηγὰς Her. F. 449. ὅς πυ γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππυς Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχυσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῦσαν, ἣ κατεῖχ' ἐμὺς δόμυς Al. 345. ὥς μιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλὸξ Er. fr. I. 28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. κατέσχε πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λῃσταί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην κατέσχον ib. 348. ἦ πέραθεν ἀλίῳ πλάτᾳ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχες; Ion. 551. ἀστωτὺς κατέσχεν οἴκυς Her. F. 406. φονίυ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίυ θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσι Or. 789. ἣν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμυς κατασχεῖν θέλεις τύσδε An. 156. οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar. fr. I. 3. ὁ καθέξω τειχέων εἴσω στρατὸν Ph. 727. τόδε ὐκ ἔτι στόματος ἐν πύλαις καθέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχυ σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς καθέξυσα Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχίυ κατείχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβυ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ συ πιστὰ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίυ κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορύντων Her. 419. ἅ σ' οἶδα ἐμῦ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. στέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσυ, ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῆ Or. 879. κατηφὲς ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾅδυ δόμυς Al. 74. εἰς ἄλλας βιότυ μορφὰς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία κατοικήσυσιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδῦσα χρησμὸν, ὃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίυ κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ὃ κατῳκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτείρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοίκτειρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβύλυς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμώζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεσθαι. δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεςὸν Al. 839.

Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει ςρατῦ ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθῦν. τῦτ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ὑ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἀρεϊ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τὺς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγυ με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἥξει κάτω An. 102. φρῦδα ἄρθρα μυ κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορυμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν— χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεὶς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. τῦ κάτω σκότυς ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ςρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν ib. 842. ἀψῖδα τὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῇν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄςρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱμοςαγεῖς πρηςῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἅπτῃ κάτωθεν ὑρανῦ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσῦ παλαιαὶ κατώρυχες Hec. 1002.

Καυςός. καυςὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ήριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὃ χαίρων τις τὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph. 1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοσρόφον Med. 523. λόγυς κεδνὺς Al. 39. et Rh. 272. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέχος Hip. 835. δρᾷν τι κεδνὸν Iph. A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485. κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678. τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρυ τεχνάσματα Or. 1053. κέδρυ παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ κέδρυ Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἔζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her. F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγισον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐσί μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἢ κείναν, σείχω; ib. 163. et sic porro.

Κείρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκείρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390. κόμας κερῦνταί σοι Hip. 1426. πολύν σοι βοσρύχων πλόκαμον κερῦμαι Tr. 1183. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. χαίτης βοσρύχυς κεκαρμένυς El. 515. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις αἵματος κεῖται πέρι ib. 292. πέλας συ κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ κεῖται ib. 496. τίς ὗτος σῶμα τὐμὸν ὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 36. κεῖται θανὼν ib. 366. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας ib. 1653. κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692. κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494. χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ' ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902. κεῖσο μασοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 511. πάντα φρῦδα κεῖται ib. 1220. ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph. A. 1295. ὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι ib. 1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται ἡμῖν Θρήκιος σρατηλάτης ib. 670. μή με κτείνειν' δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἐγγύς πυ κεῖσαι κλήρυ ib. 186. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 379. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν, ἢ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα κεῖται Bac. 18. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίσραις κεῖται Hel. 1135. ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θάνατος ὢν κεῖται πέρι Ion. 756. ὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι κείμενον Or. 1358. χρυσῦς ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον βωμῦ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾅδῃ κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον πέδῳ El. 763. τὺς κειμένυς νεκρὺς Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόντον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200. κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219. τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F. 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El. 1179. ἕως γῆς ὅρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ὢν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. ὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχορραγὴς ἔκειτο Her. F. 1008. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾅδυ κείσομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph. 1681. πόσει συνθανῦσα κείσομαι Sup. 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονὸς Her. 1033. κείσομαι σῦ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμῦ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613.

Κεκροπίδαι. ὃ καλλινίκυς Κεκροπίδας ἔθηκα Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορὶ Ion. 296.

Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία *subst.* Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, *nom. propr. viri.* Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτυς Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδυν Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716. κόμπυς παρὰ πορπάκων τὺς κελαδῦντας Rh. 384. βοὰν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 376. βοὰς, ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνυ λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐίυ Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780

Κέλεσθαι. σὲ κέλομαι ἐπακῦσαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποςῆναι πόνον ib 345. δράσομεν ὕτως, ὡς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρὺς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρυς—ἀπαντᾷν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ὐ μὴν κελεύω γ', ὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σῦ κελεύσης An. 1277. ὀπάονας κέλευσον ἀποςῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελευσθῆναι Her. 502. κελευσθεὶς ἐκ Διὸς πατρὸς Or. 1634. ἥκω κελευσθεὶς Med. 866. Φοίβυ κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελευσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευθος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον ὐρανῦ Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ᾐσθόμην κτύπυ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνυσα κέλευθον Sup. 989. τετράπυν μιμήσομαι λύκυ κέλευθον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφυ βαίνων κελεύθυ Tr. 888. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθυ Ion. 549. βίυ κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. ὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀςέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' ἄςυ Hec. 929. θεῦ νιν κέλευσμ' ἐπεςράφη μαντόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τῦ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.

Κελευσμός. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 701. ὐδὲν κελευσμῦ δεῖ Iph. A. 1130. ὡς ἐγνώρισαν σαφῆ κελευσμὸν Βακχίυ Bac. 1087. κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελευσμῶν Ion. 1346.

Κελευςής Hel. 1612.

Κέλλειν. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾷ κέλσω; Hec. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύςανον Hip. 140. Τροίας

ἀπηύδων ἄτυ μὴ κέλσαι Rh. 934. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον ib. 753. Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα Iph. A. 167.

Κέλωρ An. 1034.

Κεμὰς Iph. T. 176.

Κενός. ἀγὼν δακρύων ὁ κενὸς Hec. 230. κενὸς τίβος Or. 1273. κενὸς ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063. κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβυς κενὺς Sup. 548. ὦ κενοὶ βροτῶν ib. 744. Ṡρόνυς κενὺς Iph. A. 1174. κενὺς παρθενῶνας ib. 1175. κενοῖσι θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κενοῖσιν δόμοις Antiop. fr. XXXIII. 6. κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκύσας βάξιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel. 36. δοκῶ κενὴ El. 747. ὕσας κενὰς (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς Al. 948. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. κενὰς κρηπῖδας ἀγάλματος ib. 996. τύμβυ κενὰς ἕδρας Hel. 1194. κεναῖσι χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. τῦ λόγυ κενὸν Hec. 824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν ὑν Ph. 554. ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion. 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασμάτων El. 383.

Κενοταφεῖν. ὃν ἀκόντα κενοταφεῖ Hel. 1562. κενοταφῦντ' (i. e. ὖντε) ἐμὸν δέμας ib. 1066.

Κενῦν. τί τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. λόχμην κενώσας Bac. 729. ναὺς κενώσετε Ion. 447.

Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.

Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι Iph. A. 1047. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων Κενταύρων γένναν ib. 365.

Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῆ πόλεμον Her. F. 1273.

Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντῦσι παῖδας ib. 1162. τὰς ταλαιπώρυς κόρας (*pupillas oculorum*) κεντῦσιν ib. 1171. κεντῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320. κᾀκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631.

Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πώλοις Hip. 1194. πώλυς κέντρῳ θεινομένυς Iph. A. 220. cf. Her. F. 949. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίστης θεῶν δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονύμενοι ib. 1288.

Κεραΐζειν. νυμφιδίυς εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889.

Κεραννύναι. ἀνὰ βακχείᾳ—κέρασαν—Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid. not. πῶς ἂν κέκραται (sc. ὁ σκύφος) Cy. 554. κραθεὶς αἵματι δεινῷ Ph. 1503. εἰς ἓν κραθέντ' ἰχῶρα Ion. 1016. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν Hec. 219.

Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph. A. 235. et 289. et Rhes. 485. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 704. cf. Her. 671. ταῦροι εἰς κέρας θυμύμενοι Bac. 742. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.

Κεράστης. ὦ κεράστα Cy. 52.

Κερασφόρος. τᾶς κερασφόρυ Ἰῦς Ph. 255.

Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac. 6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac. 244. κεραυνίυς βολὰς Tr. 92. κεραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127. et ἐκ πυρὸς κεραυνίυ Bac. 288. Καπανέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.

Κεραυνοβόλος Bac. 598.

Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ Sup. 640. τῦ καταφθιμένυ κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ὃ φρίσσω Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. κεραυνῦ οἶςρος ib. 862.
Κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104.
Κερδαίνειν. κερδαίνυσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ὐ τὸ νικῶν τῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδανεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.
Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δυλευτέον Ph. 398. κέρδυς χάριν Med. 87. τί μοι ζῇν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib. 798. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτῦς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγῦ ib. 454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. κέρδυς ὕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. ζητεῖς ὐδὲν κέρδος Iph. T. 506. τί προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. διπλῦν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης, κέρδος ὐδὲν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F. 1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744. κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. κέρδυς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. τί σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 4. κέρδη τὰ σὰ Hec. 1207. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.
Κερκίς. ἔχυσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύυσα Tr. 199. ἱςῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος δύλευμα πιςὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλάνυς ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El. 539. κερκίδος ἀοιδῦ μελέτας Meleag. fr. III. κερκίσιν ἐφεςάναι Hec. 363. παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ' ἱςοῖς ἐκλιπῦσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθῦσα κερκίσιν πέπλυς El. 307. κερκίδων πόνος Meleag. fr. XI. 1.
Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.
Κερόεις. ἁ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835. τὰν κερόεσσαν χρυσεόμαλλον ποίμναν El. 724.
Κερυλκός. τόξα κερυλκὰ Or. 268.
Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690.
Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy. 683. ὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη τοῖς κερτομῦσιν ἀναβλέπει σὴ πατρὶς Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac. 1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καί σέ τις Iph. A. 849.
Κέρτομος. κέρτομος θεῦ χαρὰ Al. 1128. ἀσκῦσι χάριτας κερτόμυς Melan. fr. XX. 2.
Κεύθειν. ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph. 1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295. ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν κεύθειν Her. 762. ὐδὲ κεύθει μηνῶν φθινὰς ἁμέρα ib. 778. ἣν ἄντρα κεύθει Hel. 579. οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. cf. v. 870. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύθων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν; Her. 879. ςέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλτος Iph. A. 112. ὧν κέκευθεν Ἴλιος Rhes. 171. ὐκ ἔσθ', ὅπυ τοιονδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.
Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292.
Κεῦθος. βᾶθι κεῦθος οἴκων Al. 875.
Κεφαλή, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἴ μοι κεφαλῆς ib. 115. διά μυ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μυ κρύψον κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. ἃ δία κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμυς κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.

Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.

Κηδεία. ὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.

Κηδεςής. ὄντα κηδεςὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεςαῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὗτος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύυσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύυσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσυσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.

Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῦδε κῆδος μᾶλλον εἶλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. κῆδος τὐμὸν καὶ σὸν ὐκέτ' ἐςὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράςυ λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῦ κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρὸς ib. 484. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. κήδη συνάψυσα Her. F. 477.

Κηδόσυνος. ποδὶ κηδοσύνῳ Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.

Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίυς Hec. 535.

Κηλιδῦν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλίς. κατὰ δ' αἰθάλυ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 912. κηλὶς ἄφραςος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνυ κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκῦσα βόςρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777.

Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἕλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρυ ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiæ) El. 1252. πῶς ὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ' ὄνειρα κηραίνυσ' ὁρῶ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκυε καινῶν ἐξ ἐμῦ κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀναςὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄςυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ —ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—ςείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὕπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχυσι τὔνομα κήρυκες ἕν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὺς Hec. 148. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι ϛρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύξεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίϛυ—ἀκέω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῦ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφήν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισὸς, *nom. fluvii.* καλλινάυ ἐπὶ Κηφισῦ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισῦ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicus Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τῦτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κίβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916.

Κιθαιρὼν, *nom. montis.* Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαιρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρυ κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τᾶς ἑπταφθόγγυ κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὺς Tr. 470. ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκυσί μ' ἀθλίαν Ἠλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον Antiop. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' ὗ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, *nom. propr.* filius Agenoris. ib. 2) *nom. gentile,* Cilix. Κίλικας Παίων ϛρατὸς ἤγειρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαιτ' ἂν) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antiop. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείυ δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνυ βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνυ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπυμένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς ϛρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινῦσι ϛρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνυ κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινῦντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραιὰ κινῦσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνυν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ὐκ ἄλλᾳ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπυκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν ϛρατὸς κινοῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπήρης χεὶρ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινύμενον ϛράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται ϛρατὸς Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774.

Κίρκη, *nom. propr. fœminæ*. Tr. 438.

Κισσεὺς, pater Hecubæ. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2.

Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνυς ϛεφάνυς Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνυ βάκτρυ μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Κισσός. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς ὃν περιϛεφὴς —ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ ϛεφανωθεὶς Bac. 81. cf. v. 106. ὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό συ ϛέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέϛεφον ib. 1053. σκύφος κισσῦ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κισσῦν. κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν Bac. 205.

Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066.

Κιχάνειν, vel κιχεῖν. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω; Al. 480. μαϛεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ὐκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ Sup. 1069.

Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον παράξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων Her. F. 1038.

Κλαγγή, vel dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147.

Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ὐράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιύρυ κλάδῳ Cy. 393. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυΐνυς συγκεραυνῶσαι κλάδυς Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρυ Rh. 568. κιθάρᾳ κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151.

Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνυς κλαίω συμφορᾷ κεχρημένυς Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἅλις κλαίειν τὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῦ θίξεται Hip. 1086. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν Al. 602. ὐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ib. 991. ὅς κλαίοντά σε καταϛήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῇ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίυσι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίυσ' (i. e. κλαίυσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γυνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνῦσα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὺς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείυσαι Iph. A. 1047.

Κλεῖθρον. τὺς—πονηρὺς κλεῖθρον εἰρ-

γέτω στέγης Er. fr. II. 20. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἆρα πύλαι κλείθροις—ἥρμοσαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα ib. 268. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι δωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίου παῖ Epig. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπου κλεινὸς γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινὸς An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρὸς κλεινοῦ γεγὼς An. 648. cf. El. 206. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινὸς ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινὸς ὅστις τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκους βίαν Ph. 56. Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου Sup. 984. Ἰλίου κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνου κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν An. 797. τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾶς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοίβου πέδον An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄστυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ στρατεύματα Hel. 460. στρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον στέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλειστός. δῶμα γαίας κλειστὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἕξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μου μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος οὐ σε μὴ λίπῃ ib. 1504. κλέος ἀείμνηστον ib. 1531. τὸ κάλλιστον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν οὐ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τοὐμοῦ πατρὸς οὐκ ἂν μιάναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βούλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 958. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίϐ Al. 204. κλέψας λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέψας δέμας σὸν Hel. 1688. ϐδὲ κλέπτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλεφθεὶς ὕπο Or. 1580.

Κλέπτης. κλεπτῶν ἡ νὺξ Iph. T. 1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονϐμενοι Her. F. 1288.

Κληδϐχεῖν Iph. T. 1463.

Κληδϐχος. φιλτάτων θαλάμων κληδϐχον Hip. 541. ὁσίας κληδϐχϐ δϐλα Iph. T. 132.

Κληδών. αἰσχρὰν προσβαλϐσα κληδόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 962. ϐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύθων Rh. 4. τῶνδε κληδὼν—ἀπώλεσέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. κληδὼν ἦλθεν εἰς 'Ερ. πόλιν Her. F. 1166. κληδὼν μένει El. 700.

Κλῄειν, pro κλείειν. χρυσῆ πλάστιγξ αὐχένα πώλων ἔκλῃε Rh. 304. κλῄσας στόμα Ph. 872. κλῄσας μιν ἐν παρθενῶσι Dan. 58. ὅρκοις κεκλῄμεθα Hel. 983.

Κλῄζειν. ὅθεν σ' 'Απόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλῄζομεν Her. F. 340. vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Iph. A. 1522. παῖς κλῄζομαι Μενοικέως Ph. 10. Στρόφιος τϐδε κλῄζεται πατὴρ Iph. T. 917. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται Hel. 125. θανὼν κλῄζεται ib. 131. ἁπλϐν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται ib. 501. ϐδ' ἔδρασας, οἷα κλῄζεται ib. 727. ἡ κληζομαι—προδϐσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατὴρ τε καὶ σοφὸς κλῄζῃ θεὸς ib. 1457. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρϐ Iph. T. 249. ἡ πρὶν μακαρία ἐκληζόμην βροτοῖς Her. F. 493. Μακραὶ χῶρός ἐσ' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion. 283.

Κλῇθρον. παρὰ κλῇθρα Hip. 577. χαλᾶτε κλῇθρα πυλωμάτων ib. 808. cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλῄθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκότευκτα κλῇθρα Iph. T. 99. κλῄθρων λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κλῇθρα Her. F. 332. διάνδιχα κλῇθρα κλίνεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζϐσιν χώραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν ὁ σρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο Or. 1402.

Κληῒς pro κλείς. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντϐ κληῗδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῗδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε ζαθέϐς κληῗδας Tr. 257.

Κλῆρος. κλῆρον ϐ δεδεγμένη Hip. 1057. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρϐ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς πϐ κεῖσαι κλήρϐ Tr. 186. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾧ σε δϐλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας ib. 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. κλῆρος 'Ερμϐ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. κλήρϐς μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρϐς ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληρϐν. ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς Ion. 908. ϐς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμαλωτίδων δεσπότας κληρϐμένων Tr. 29. ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἵν' ἐκληρώθην—δϐλη Hec. 102.

Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσίν μοι καθίστης An. 384.

Κλῄς pro κλείς. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. κλῇδας φυλάσσειν Tr. 493. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρϐ ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρϐ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων ὀρθοσάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις —κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἔκλινε κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν Sup. 704. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

κλῇθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλίθητι νῦν μοι Cy. 541. κλίθητι καὶ πίωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεὶς ἐς ὕδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὁπλοφόρυς Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ὑτάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποςᾶσα κλισμῦ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπυ Bac. 409. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri*. Epist. I. et V.

Κλοιός. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορῦντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ὑ κλοπαίαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτυσα μύθοις ἀθλίυς κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντυ πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἢν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανὴς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλίῤῥυς ib. 1397. ὑ 'κ θεῶν δύςηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα. δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ὑδ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βύλομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῆ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλύντων ib. 1231. κλύω βοὴν ib. 1325. κλύειν ἐμῦ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σῦ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μυ, et τίς ἂν κλύοι συ Ph. 608. ὑ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει συ θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τύτυ κλύειν Hip. 119. σῦ πυθέσθαι καὶ κλύειν βυλοίμεθ' ἂν ib. 270. σῦ τάδ', ὑκ ἐμῦ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ὗτος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθῦσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἢ ςεναγμὸν —Al. 87. ὑ πρέπει θοινωμένυς κλύειν ςεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ὑ σφαγίων κλύει ib. 978. ὅπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγυς ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ὑδέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπυς κωδωνοκρότυς Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ὗν τι ib. 1270. μύθυς συντομωτάτυς κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεςί σοι ib. 853. συμφορὰς—τὰς παρεςώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρήςʼ ἐμῦ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ὑ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφυς κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ὑκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ὑδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μειζόνων κλύυσι δυσσεβεςέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτῦ κλύειν ἐπίςαμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθυς, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δραςήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἃ— ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. κλύων τἀληθὲς ib. 711. et τἀληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος συγνότατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κᾀρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1561. ὅ, τι χρὴ κλύοντά σου λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δὶς κλύων ib. 779. οὐδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh. 858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμοῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένους Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους Hec. 298. τὴν οὐ κλύουσαν, οὐδ' ὁρῶσαν Al. 405. κλύουσα τούσδε σειρήνων λόγους An. 937. δυςήνους γόους κλύουσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύουσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκους κλύουσα Iph. A. 301. φθογγῆς κλύουσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1208. ἀντίφων' ἐμῶν ςεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. οὐκ ἔκλυον Ph. 926. ἔκλυες ὦ—τᾶς τυράννου πάθεα Hip. 362. ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὦτα κλύζων Hip. 654.

Κλῦμι. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. cf. El. 1238. κλῦτε Pelei fr. II.

Κλυταιμνήςρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλών. κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλῶνας Ion. 423.

Κλῳός. δήσαντές σε κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512.

Κλωςήρ. λίνου κλωςῆρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωςός. κλωςοῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανοῦργον κλῶπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. κλῶπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. οὐ κλῶπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόςασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλλου οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκότιον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. ᾗ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἤν τι κνισθῇς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμοὺς κνισσᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς Iph. A. 1600. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλῃ, ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεὼς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαςρὸς Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263.

Κοιμᾷν. εἴθε με κοιμάσειε ᾄδου ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῇσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, adverb. κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσυ τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῦ ϛρατῦ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐϛιν ὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἴς τις ἐϛὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινὺς λόγυς ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὺς αἰρόμενος πόνυς Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμυς κοινὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 189. κοινὰν τὰν εὔκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὄλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίϛρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγύμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοιναὶ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ὐ κοινὸν ϛρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐῶ τῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐϛιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσί μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὺς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλυς ib. 696. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηϛὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηϛήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐϛὶ Φοίβῳ σοί τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ὖ τὸ πλεῖϛον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βυλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσυσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινῦν. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τύτῳ θεῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῦσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῦσθαι λέγω Al. 428. ὧν καὶ σὺ κοινῦ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινύμενος An. 216. τῦ σῦ παιδὸς αἵματος κοινυμένην ib. 655. σοὶ λέχυς κοινυμένην ib. 934. κοινυμένη τὰς συμφοράς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ἄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγυς; Tr. 61. αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. ὐχ ἑκῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει An. 38.

Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς 'Αθήνας ϛεῖχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.

Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφυ Or. 1055. ἦ καὶ σὺ τῦδε κοινωνεῖς φόνυ; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῆσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις— παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her. 301. τίς ἂν πατρός συ φόνυ ἐκοινώνησέ μοι; El. 1048.

Κοινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ Bac. 1275. κοινωνίαν δύϛηνον Her. F. 1363. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377.

Κοινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνὸς Ion. 773. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ El. 637. κακῶν κοινωνὸς εἶ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173.

Κοινῶς Ion. 1462.

Κοίρανος. τὸν νεωϛὶ κοίρανον Ph. 1637. κοίρανος χθονὸς Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. T. 1287. et Her. F. 138. κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ ib. 1143. δώμασι κοιράνυ Dan. 52. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίϛαμαι Med. 875. κοιράνοις χθονὸς ib. 936. et κοιράνυς χθ. ib. 1299. ὑ τι πάντες εὖ φρονῦσι κοιράνοις Al. 208. ἃ (pro ἥ, sc. τύχη) πάρεϛι κοιράνοις ib. 213. 'Αχαιῶν κοίρανοι κοινῦ ϛρατῦ Iph. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς ϛαθεὶς Ion. 1219. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. κοιράνυς ϛυγεῖν Œn. fr. XI.

Κοίτη. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779. 2) dor. κοίτα. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἀπλήϛυ κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. 437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτυ El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπυσιν Παρνασῦ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρυ κοίτας ib. 892.

Κοῖτος. πῦ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Κολάζειν. ὑ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηϛὰ ὑ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὡς κολάζω τὸν ἀδικῦντά σε Bac. 1321. ὑ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔϛι τοι καλὸν κακὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.

Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.

Κόλασμα Sis. fr. I. 4.

Κολαϛής. τύτων κολαϛὴν Sup. 255. κολαϛὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαϛὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμυς θέσθαι κολαϛὰς Sis. fr. I. 6.

Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.

Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.

Κολούειν. ὅστις δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολύων φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2.

Κόλπος. ἐν κόλποισιν 'Ελλάδος νεὼς Iph. T. 1292. Μύσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.

Κολχίς. τᾶς δυϛάνυ Κολχίδος Med. 132.

Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνὸς ἱερὸς Ph. 1701.

Κομᾷν. βυκόλον, κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρυσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὔκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοςρύχυς ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τὺς ἀκηράτυς πλόκυς κόμης Ion. 1267. ὑ ῥίψεθ' ᾅδυ τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἀπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ὐ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. ςέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλυς δικὼν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερῦνταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμυς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δῦσα σῇ ib. 820. ἀνασείοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμυς κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κάρα συ συγχέω κόμαις ὁμῦ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέςεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hec. 432. et Ion. 738. ἅτις ποντοπόρυς κομίζεις ἀκάτυς Hec. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμυς χρεὼν κομίζειν ib. 1622. κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμυς τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεὼν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρὺς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265. μὴ δῷς τάδ' ὁςᾶ — παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγῖδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγὰς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τὺς ξένυς Iph. T. 342. μόνας δή μ' Ἀχαιοὶ κομίζυσι Tr. 1093. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος Cy. 361. τῦ ποτ' ἐν χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρυς; Her. 93. ἐφέςιον φλόγ' εἰς δόμυς κομίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέςατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴν ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναικῶν λυμεῶνας ξένυς κομίζων καὶ ξυνοικύρυς κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντυ πόδα An. 1260. θάπτων κομίζων θ', ὕβρις ὓς ἀπώλεσεν Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F. 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἥκεις κομίζυσα Hec. 672. τήνδε κομίζυσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. παῖδα κομίζυσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. ὑπόςροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζυσα ib. 1205. πρὸς ἄνακτα τῆσδε γῆς κομιζομέν (i. e. ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτοσφαγῆ δύςηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν Ph. 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432. ἥ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. κομίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup. 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμυ κομίσαι θέλων εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 770. τῶνδ' ἔξω κομίζυ τειχέων Ph. 596. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατθανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν; El. 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος Iph. T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ᾄδυ ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομιςήρ. πομπὺς καὶ κομιςῆρας κόρης Hec. 222.

Κομιςής. λαβῦσα — κομιςὴν συ An. 1269. νεκρῶν κομιςὴν γενέσθαι Sup. 25.

Κόμιςρον. ἀθλίυ κυνὸς κόμιςρα Her F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεὼν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἄν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίςην ἔςι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325 μέγιςον κομπάσαι πάρεςί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ὕνεκ' ὄλβυ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὡς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, *subst.* κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. κόμπυ χάριν Tr. 1038. ὐ κόμπος ὐδεὶς Bac. 461. τόδ' ὐ κόμπῳ λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ὔτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπυς κωδωνοκρότυς Rh. 383. κόμπυς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπὸς, *adject.* Ph. 603.

Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄςυ τε—ἐν κονίαις An. 112. εἴθε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρυσα δύςηνον κάρα ib. 496. ὔ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ὐρανὸν κονὶν προσαντέλλυσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τάδ' ὄμματα μέτεςιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator] vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπὶς, *fœm.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἴσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπῳ πάρειμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπυ ὕπο—παρεῖται Bac. 634. εὕδειν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυςήνυ κόρης Hec. 46. ἅλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητῦς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρὶς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέυ κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύυσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμυ κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεςιὰς κόρη Hel. 132. ἄρρητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένυ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατῦς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρῇ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρὶς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιῳδῦ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοςέφανον κόραν Ion. 1085. κό-

ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρυ κόρας λάφυρα ib. 417. Τρῳάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρῴων κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπὲς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτυς Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρήδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμυ κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἁγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλυ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνῳδὺς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ῦ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρυς κόρας κεντῦσιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοςρύχων πάντῃ ib. 1267. σκυθρωπὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἄπο κόρας ςρέφυσαν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας ςάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διαςρόφυς κόρας ἑλίσσυσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρυς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ςάζυσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κύρα et κύρη vid. infra suo loco.

Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.

Κορμός. κορμὺς φέροντες πευκίνυς Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὺς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμὺς ναυτικὺς Hel. 1617.

Κόροιβος, *nom. propr. viri.* Rh. 539.

Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνυ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρυς An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτὺς Ἀθηναίων κόρυς ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρυς Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρυς δὶς ἑπτὰ ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ὐδέ ἐςί τις τῦτυ κόρος Epist. IV. κόρυς ἔχυσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.

Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.

Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.

Κορύνη. ὅπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.

Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.

Κορύσσειν. φιλαιμάτυς ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὅπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι ςυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.

Κορυφὴ et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρον Or. 6. κορυφὴ θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας γύμβυ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 457.

Κοσμεῖν. χρεὼν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείυς φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμάχυς Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὃς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἳ μηχαναῖς κοσμῦσι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμῦσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμυν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τὖσδ' ἐκόσμησας λόγυς Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμῆσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ϛέφανον ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῇκα κοσμήσων ϛρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότυ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τῦ θεῦ κοσμύμεθ', ᾧ δυλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. ϛεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. ὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβῦσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν ἀΐδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίϛῳ Hip. 631. κόσμος ἕτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττυσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὴς Iph. A. 571. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον ὐκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τῦ κόσμυ Bac. 830. κόσμον Πενθεῖ προσάψων ib. 855. ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζυ τῷδε ib. 725. ἢ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ὐ κακῦ Antiop. fr. X. 1. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτυ φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 6. θεᾶς κόσμυς Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. αθλα κοττάβων διδὺς Œnei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pli. fr. IV. 1.

Κότος. μή μοι κότον θῇς Rh. 827.

Κυρά. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κυρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. κυρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κυραὶ Sup. 97. πένθιμοι κυραὶ ib. 974. γυναικείοις κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κύρη et κύρα, pro κόρη. κύρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κύρα Hip. 141. Λήδας ἁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κύρας ib. 217. ἔνθα κύρα διατέγγει βωμὺς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κύραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κύραν Hel. 388. τᾶς ἀῤῥήτυ κύρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κύρα El. 116. κακόφρων κύρα ib. 482. ἅ μ' ἔτικτε κύραν ib. 1183. κῦραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κύραισιν Hec. 462. μετὰ κυρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κῦραι Νηρέος Ion. 1081.

Κύρητες. ὦ θαλάμευμα Κυρήτων Bac. 120. Κυρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κύριμος. σίδαρον κύριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κύριμον Tr. 279. κυρίμης τριχὸς El. 521.

Κῦρος, poët. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κῦρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κύρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κύροιν Διὸς ib. 990. ὓς ἀπώλεσα κύρυς Sup. 274. ἑπτὰ κύρυς ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θεϛίυ κῦροι Meleag. fr. VI. 7.

Κυροτόκος. κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κυροτρόφος. Ἑλλάδι κυροτρόφῳ Tr. 565. κυροτρόφον θεὰν Bac. 420.

Κυφίζειν. δύϛηνον αἰώρημα κυφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κυφίζει φρενῶν Œno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. ὐράνιον πήδημα κυφίζυσα El. 861. τἄλλα ῥᾳδίως εἴσω νεὼς ἐθέμεσθα κυφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας Rh. 281. ὡς ὄχλυ βροτῶν πλήθυς τε κυφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόσυ Or. 43. κυφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κυφισμα. *χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα* Ph. 855.
Κῦφος. *τὸ κῦφον ἅλμα ποδῶν* El. 439. *κύφῃ χθονὶ* Hel. 859. et *κύφα χθὼν* Al. 464 *κύφα δαπάνα* Bac. 891. *σφυρῷ κύφῳ* Al. 589. *κῦφον βῆμα* Tr. 342. *τὰ κῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν*— Al. 1032. *κύφων ἕκατι γραμμάτων* Iph. T. 594.
Κυφότης. *ἔχει κυφότητα μόχθων* And. fr. XXII. 3.
Κύφως. *κύφως φερύσῃ κρεισσόνων βυλεύματα* Med. 449. *κύφως φέρειν συμφορὰς* ib. 1018.
Κόχλος. *κόχλυς φυσῶν* Iph. T 303.
Κραδαίνειν. *Παλλὰς κραδαίνυσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ* Her. F. 1003.
Κράδεμνον. *κράδεμνα δικῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς* Ph. 1497.
Κράδη. *προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις* Sc. fr. II. 2.
Κραδία, poët. pro *καρδία*. *κινεῖ κραδίαν* Med. 99. *μαινομένᾳ κραδίᾳ* ib. 433. et Hip. 1274.
Κρᾶθις, *nom. fluvii*. Tr. 228.
Κραίνειν. *μὴ τελεσφόρυς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν* Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro *ἀρὰς* est *εὐχάς*. *πολλὰ ἀέλπτως κραίνυσι θεοὶ* Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. *τεκτόνοιν—ἔριν Μῦσαι φιλῦσι κραίνειν* An. 478. *εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι* Sup. 1008. *κυρίυς κραίνειν δίκας* Her. 144. *μαντεύματα κραίνει* Ion. 464. *νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος* Al. fr. XII. 8. *ὐκ ὀρθῶς ταῦτα κραίνυσιν θεοὶ* Hip. fr. XVI. *εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει* Fr. inc. CLXXXVII. *πολλὰ κραίνει θεὸς* eorund. CXCIII. *παρθένοις κραίνων γάμον* Sup. 139. *ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε* Hel. 1334. *θεὸς ἔκρανε συμφορὰς* An. 1204. *εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε* Ion. 570. *ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σῦ πέρι* El. 1248. *κρανεῖ ποτ' ἄρα* Sup. 375. *ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται* Her. 778. *κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν* Hip. 1255. *πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται* An. 1273. cf. Tr. 780. *πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;* Ion. 1010. *ὦ πόνος οἴκων οἷος ἐκράνθη* Hip. 1345. *ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη* Sup. 814. *χρησμῦ μὴ κρανθέντος* Her. 606. *πρὸς τὸ κρανθὲν* Hip. 868. *τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω* Ion. 77. *ὐ σῖγα στέρξεις τὰ κρανθέντα;* Or. 1023. *καλῶς κρανθέντων* Iph. A. 1022.
Κράνα, dor. pro *κρήνη*. *ὦ καλλίστα κρανᾶν* Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)
Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.
Κρανίον. *τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον στείχοντα* Cy. 643. *τὸ κρανίον παίσας κατέαγα* ib. 679.
Κράνος. *εἰς κράνος βλέψαντα* Sup. 318. *ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει* El. 470.
Κράντωρ. *ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες* An. 508.
Κράς. *πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα* Hec. 653. *κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων* Or. 280. *κτύπον κρατὸς* ib. 961. *σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον* ib. 964. *κτύπησε κρᾶτα* ib. 1467. *ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε* Ph. 1166. *ἐπὶ κρατὶ στέφανος* Med. 1065. cf. v. 1186. *σείυσα χαίτην κρᾶτά τε* ib. 1191. *αἷμα ἐξ ἄκρυ ἔσταζε κρατὸς* ib. 1199. *ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν* Hip. 1203. *ὅτυ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα* Al. 77. *στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις* ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. *κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχυσα* An. 147. *ἐκκαλύψας κρᾶτα* Sup. 111. *ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα* ib. 289. cf. Rh. 789. *εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων* Sup. 692. *στεφανῦσθε κρᾶτα* Iph. A. 436. *Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι* Rh. 259. *κυρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς* Tr. 142. *ἄρασσε κρᾶτα κύριμον* ib. 279. cf. v. 1235. *πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον* ib. 353. *πλήγματα κρατὸς* ib. 789. *κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην* ib. 1026. *δύστηνε κρατὸς* ib. 1173. *στεφανῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν* Bac. 177. *κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν* ib. 185. *κρᾶτα κισσώσας* ib. 205. *κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ* ib. 829. *κρᾶτα ἄθλιον—πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον* ib. 1137. *τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν;* Cy. 228. *ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν* Hel. 377. *κρατὶ ὀρθίυς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα* ib. 638. *ἐκ κρατὸς εὐγενῦς κόμας ἀπέθρισας* ib. 1203. *κρᾶτα κρύψας* Ion. 967. *κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν* Her. F. 567. *ἐπὶ κρατὶ κεῖται* ib. 640. *τί μυ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;* ib. 1231.

τὺν σὸν κρᾶτ' ἀναϛέψαι θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἱματύμενοι Ph. 1156. ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ὑκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφυς κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι ϛρατοπέδυ Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδῦσθαι. κεκρασπέδωται ὄφεσιν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλυς Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ὐ τὺς κρατῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν Hec. 282. κρατεῖς ξένυ; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600 Ἄργυς Ὀρέϛην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σῦ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὺς ib. 1016. ὧν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμυ χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἷς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὅ συ κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεὼν σῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. θρασὺς Ἕκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, κὐ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν ϛόματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ὐ κρατῦμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίωκε Ion. 439. ὃς ὐρανῦ κρατεῖ ib. 446. τῦ ἄκοντος ὐ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ὐχ ὁ κατθανὼν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. ὗ τῆς ὐσίας ἄλλοι κρατῦσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαίτερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαϛρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἷς δίκαιος μυρίων ὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκήπτρων κρατῦντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατῦντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατῦσι μὴ μάχυ Hec. 404. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν Ph. 396. πολλὰ κρατῦντες Med. 120. λίσσυ τὺς κρατῦντας θεὺς Al. 252. εἴργυσιν οἱ κρατῦντες Sup. 18. κρατύντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατῦντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σῦ κρατῦντες Her 101. τῶν κρατύντων ἀδικίαις Ion. 254. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῦσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τὺς κρατῦντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατῦντες Œnei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατῦσί συ Peliad. fr. IV. τὸ κρατῦν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτυν, ἡσσῶντό τε Sup. 683. Συρηκοσίυς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. ἥν περ κρατήσῃ τἀμὰ Ph. 782. ἢν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατῆσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δῦλος ὤν; Hel. 1646. κρατήσειν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1040. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατύμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἢν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατήρ. κρατῆρα Βάκχυ Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μυ τίθης; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρῦν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὺς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri*. Epist. II.

Κράτιςος. τὸν κράτιςον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιςον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιςον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. κράτιςον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιςα—φαρμάκοις αὐτὺς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὕπερ μέγιςον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔςαι κράτος; ib. 883. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299. ὑ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὦ πολιῦχον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχυσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμυ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βυλαὶ δ' ἔχυσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐςιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τὺς σέβοντας τἀμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ ὑ φιλῶ ςρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ὑκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγὴ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκύσας Hec. 1109. et Hip. 902. ὅ τι πυ κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν; Or. 1510. ςῆσαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῦδε El. 695. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπῃς τῦδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλυς El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυνάικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος Hip. 1252. ὡς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμαςός. κρεμαςὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχυς κρεμαςὺς Or. 1036. et κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1123. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέυσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὦ παῖ Κρέοντος Alcmæon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell.* dominus, princeps. πόντυ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεὺς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325. παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup. 660. εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνυ Bac. 706. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἴζυ κρήνας Iph. A. 142. κρῆναι Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.

Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος

ἐντὸς An. 1113. κρηπῖδ' Ὀλύμπυ καλλίςαν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπῖδα Her. F. 985. κρηπὶς γένυς ib. 1261. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. κρηπίδων ἔπι ναῦ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπίδων ἔπι Her. F. 1008.

Κρής. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ὦ Κρῆτες Cret. fr. I. 1.

Κρήσιος. Κρησίυς δόμυς Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

Κρῆσσα. Κρήσσης ματρὸς ἄπο Or. 18. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

Κρητὴρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέυς κρητῆρας ἔςησε Ion. 1166.

Κρητικός. Κρητικὺς αὐλὺς Pol. fr. X. 1.

Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρυς Hec. 89. ἔρις, ἃν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ib. 645. ὡς κρίνω δικαίως ib. 1131. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 370. ὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. τὰ Ταντάλυ ἑςιάματα ἄπιςα κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; Her. 180. εἰ λόγυς κρίνυσι σὺς ib. 198. εἰ ἅμιλλα κρίνει νιν αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον ὐδὲν ὐδαμῦ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ ςρατηγεῖν τῦτ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. 1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέγαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς eor. CXXXIV. 2. ὐκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐςιν, ἀλλὰ νῦς eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων, ὐχ ἅ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεὺς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιςον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ὗτε τῷ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτὺς κρινεῖτε; ib. 385. ὐ κρινῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα Med. 609. ἕν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν ὐ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. ςράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεᾶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ ςυγνὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτής τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης ὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.

Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ἀςέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. ςολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίυ Πανὸς Rh. 36. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνυ παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκῦ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἵ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἱμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παννυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.

Κρύειν. πέπλον κρύω Cy. 327. κρύυσα Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἐν γᾷ κρύυσαι Iph. A. 1043. ἔκρυσα χεῖρας Sup.

720. κρῶσον πεύκην πυρὸς Hel. 876. κρούσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κρῦμα. Ἀσιάδος κρούματα Er. fr. XIX.

Κρυνός. θερμὸς κρουνὸς αἵματος Rh. 790. κρουνοὶ ἐχώρουν Hec. 568.

Κρυερός. κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμὸς Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδουλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. οὐδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ οὖσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεὼν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοις ib. 1248. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. οὓς ἐγὼ γάμους ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μου κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μου πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἂν Her. F. 1217. μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὡς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρου μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαυτὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντι δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτοὺς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. οὐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. οὐρανῷ κρύπτεται Hel. 612. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένους θῆρας ξιφήρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσοῦ Hec. 1146. ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἵν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὡς τώδ' ἀδελφὼ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 43. κρυφθεὶς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύουσι ποικίλως δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 886. οὔ τι που κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτὸς πόσις Or. 560. κρυπτὸς καταστὰς An. 1065. κρυπτὸν λόχον Rh. 560. κρυπτὸς ἐν ἄντροις χθονὸς ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς ib. 549. κρυπτὸς λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμου κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτᾷ κοίτᾳ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ξίφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτά μυ Iph. A. 1140. διακονῦσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυϛαλλόπηκτος. φυσήματα κρυϛαλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῦ χορὺς κρυφαίυς Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίϛω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα ib. 598. ἡ ναῦς Ὀρέϛυ κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὺς ὑδρηλὺς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἑταίρυς Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῦντας εἰς φόβυς κτᾶσθαι φίλυς Sup. 225. κτᾶσθαι πλῦτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὐδεὶς βύλεται κτᾶσθαι φίλυς El. 1131. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλῦτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ 'πισήμυς συμφορὰς ἐκτήσατο Or. 542. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτήσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες Iph. A. 383. παρθένον Πισάτιδα ἐκτήσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ὐκ ἐκτησαίμην Tr. 416. ἡ κάλλος ἐκτήσω Hel. 1103. ἃν (sc. δύσκλειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτήσατο Ion. 1296. ὔποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ib. 1269. ὃν χ' ὡ κάκιϛος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραίυς εἰς δόμυς ἐκτήσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 526. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὡς εὐψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρυ κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλυς Hec. 879. νόσον κτήσῃ τινὰ Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ὐκ εἰς γάμυς σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀϛῶν Her. 167. ὐκ ἔϛιν ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὑτῆς πλεῖϛα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα Sup. 264. ὅ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκὺς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλυτῦντες ὐ κεκτήμεθα Æol. fr. VI. 5. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῦτ', ἐγὼ δ' ὐ κτήσομαι Or. 489. φίλυς τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ Inus fr. XV. 1. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα

πολλὴν Her. 283. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος Or. 804. ὐκ οἶδα δεσπότας κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχυ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δῦλον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη El. 927. τῇ νῦν κεκτημένῃ Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ὐ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλυς ἄρ' ὐχὶ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δυλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρίν τινα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσῦ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῆ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ ὐ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τὺς ἐναντίυς Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνυσα τὺς ὐ χρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνυσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἃς τὸ πρῶτον ὐκ ἐκτείνατε Hec 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνατε Hec. 551. ὡς—διηπέτη κτεῖναι Phaeth. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μυ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτὺς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανὼν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. ματέρα κτανὼν Or. 505. ὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε ναυστάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἔκτας, Med. 1398. τὸν τρισώματον οἶσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἡ τῦδ' ἄλοχος ib. 1277. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενῦντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529.

Κτερίζειν. κτέριζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλυσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιστον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβυ κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. ὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ὐ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ὐκ ἔστιν—κτῆσις κακίων, ὐδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιότυ μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

ἔκτισαν) Ph. 688. ποταπὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἄγαμόν μ'— ὦφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι ib. 788. ᾇ διώνυμοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις, πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Er. fr. I. 9.

Κτίστωρ. κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74.

Κτίτης. ἱππίυ Ἄργυς κτίται Or. 1621.

Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her. F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυπεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος Hel. 865. παύσω κτυπῦντα θύρσον Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf. El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε χθὼν Ph. 1188.

Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32.

Κτύπος. φόβον παρέσχεν ὅδε κτύπος Hec. 1113. μηδ' ἔστω κτύπος Or. 137. et 141. μεθεμένα κτύπυ ib. 172. κτύπον ἠγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς ib. 961. ᾐσθόμην κτύπυ τινὸς ib. 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβύμεθα; Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας κτύπος ib. 432. στέρνων κτύπον Sup. 87. ποδῶν ἔστω κτύπος Iph. A. 438. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετο ib. 1582. ὐκ ἤκυσας τευχέων τινὰ κτύπον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης κτύπυ παύσας ib. 513. λευκοπήχεις κτύπυς χεροῖν Ph. 1360. στερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 605. στέρνων κτύπυς Tr. 789.

Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.

Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261.

Κυανέμβολος. πρώραις κυανεμβόλοισιν El. 436.

Κυάνεος. κυανέαν ἅλα Iph. T. 7. κυανέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392. Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.

Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel. 179.

Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.

Κυανόχρυς, vel ως. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια Hel. 1518.

Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 3.

Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.

Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880.

Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείυς Ἄρην Rh. 446.

Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνὸς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.

Κύβος. τῦ κύβυ μὴ σφαλῆς Pol. fr. IX. 2. βέβληκε δύο κύβω Tel. fr. IV. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183.

Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963. κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 640.

Κύειν, 1) in utero ferre. κύυσα Antiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ' ὗτος ἔκυσεν Cy. 550.

Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείυ μηνὸς ὥρα Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or. 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or. 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλῦνται Hec. 639. δρομάδες στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλύμεναι Ph. 1133. quorum locorum tria ultima etiam ad κυκλῦν referri possunt, quod vid. infra suo loco.

Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερίᾳ ib. 1379. εἱλισσόμεναι κύκλια Iph. A. 1056.

Κύκλος. κύκλον ἡλίυ Hec. 412. et Al. 206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 358. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ ib. 1428. ἐνιαυτῦ κύκλον ib. 1645. et Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463. ὥς μιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. φρυρῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε ib. 1568. κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ Bac. 652. περιςᾶσαι κύκλῳ ib. 1104. ὄμμ' ἀναςρέφων κύκλῳ Hel. 1573. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ἀνιπτεύοντος ἡλίυ κύκλῳ ib. 41. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. κύκλος πανσέληνος ib. 1155. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ Her. F. 926. κίονος κύκλῳ ib. 977. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. φαέθων κύκλος ἀελίοιο ib. 465. γοργῶπα κύκλον ib. 1257. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρύμενος Thes. fr. V. 3. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391. εἰς συςάσεις κύκλυς τ' ἐχώρει An. 1090. ἑπτὰ καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς Hel. 111.

Κυκλῦν. Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. κυκλῦτο (pro ἐκυκλ.), ὥστε τόξον Bac. 1064.

Κύκλωμα. κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. θυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Κυκλώπειος. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. τείχεα Κυκλώπεια Tr. 1088. et El. 1158. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὢν Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἑςίαι Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας Iph. A. 265. Κυκλωπίαν γνάθον Cy. 92. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας Iph. A. 152. οἱ μόνωπες—Κύκλωπες Cy. 22. etc. Κυκλώπων βάθρα Her. F. 944.

Κύκνειος. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. κυκνοπτέρυ Λήδας σκύμνυ Or. 1388.

Κύκνος. τὰν κύκνυ δολιχαύχενος γόνον Iph. A. 794. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. ποταμίυ κύκνυ πτερὸν Rh. 618. πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. κύκνυ μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19. χιονόχρως κύκνυ πτερῷ ib. 218. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος Ion. 162. κύκνος ὣς Her. F. 692. κύκνος ἀχέτας El. 151. 2) Κύκνος, nom. propr. filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II.

Κύλιξ. ἐκπιεῖν κύλικα Cy. 163. ἄλλην ἔδωκα κύλικα ib. 420. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι ib. 432. κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἁμίλλαις Rh. 363. κυλίκων πλήρωμα Tr. 823.

Κῦμα. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 754. ἐκπεράσαι κῦμα συμφορᾶς ib. 824. ἱερὸν εἴδομεν κῦμ' ὐρανῷ ςηρίζον ib. 1207. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον ib. 1214. τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν, ἢ κῦμα An. 539. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. μηδὲ προσίςη πρώραν βιότυ πρὸς κῦμα Tr. 104. ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα Bac. 901. βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927. γέμυσαν κύματος θεοπνόρυ Alop. fr. VI. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορύμενος Hec. 29. ἐκ κυμάτων γαλήν' ὁρῶ Or. 279. πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυςολήσεις Sup. 473. τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Iph. A. 948. διαρρὼξ κυμάτων—ἁρμὸς Iph. T. 262. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. παρεῖσαν αὐτὺς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον Hel. 229. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια ib. 1518. κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι Her. F. 650. πόντος κύμασι ςένων ib. 861. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι ib. 6. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. ἀωρὶ πόντυ κύματ' εὐρέως περῶντα eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. ὁρῶ—νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro κυνηγέτης Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro κυνηγ. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896.

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109.
Κυναγὸς, dor. pro κυνηγός. κυναγὸς ὡσεὶ Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. ὐκ ἔτι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς κυναγῦ ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 888.
Κυνέα. ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.
Κυνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. v. 1207. κύνει προσπιτνῦσα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 171.
Κυνηγέσιον. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.
Κυνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτῃ κύνα Her. F. 860. ὐ παρῶν κυνηγέταις Rh. 325.
Κυνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.
Κύνθιος. παρὰ Κύνθιον ὄχθον Iph. T. 1098.
Κύντατος. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν Sup. 807.
Κυνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. cf. El. 1252.
Κυπάρισσος Cret. fr. II. 9.
Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.
Κύπρος, *nom. insulæ*. Bac. 400. et Hel. 147.
Κύρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πλησίον θρώσκυσά μυ Bac. 727. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ Sup. 1169. cf. v. 1172. νόθυ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσθλῦ ἔκυρσυ δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν (sc. τύμβυ) El. 289. εὐτεκνίας χρονίυ—κύρσαι Ion. 471. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήμασι κύρσας An. 1172.
Κυρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις ib. 698. ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ Or. 513. ὗτος ὁ τᾶς Πολ.—νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. πόθεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἵας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ ib. 265. ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip. 1421. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πῦ κυρεῖ βεβώς; ib. 1285. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ ϛρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνυσα μαντεῖον θεῦ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δείπνων κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβυ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τῦ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς ib. 777. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ὐρανῦ Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχυ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἃ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπυ κυρήσας τύσδ' ἀπαγγελεῖς λόγυς Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίυς Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ὐχ ὥτω, ἃ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.
Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τῦ κυρίυ σέθεν An. 559. ὐκῦν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐϛὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὑτῶν κυρίυς κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῇσδε πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318.
Κυρῦν. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς El. 1069.
Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.
Κυρτῦν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.
Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Cy. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῳ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλέτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίε κυνὸς κόμιϛρα ib. 1386. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρε κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μιαιφόνες κύνας ib. 1173. ἐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωΰξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ὅπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχεσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπες κωδωνοκρότες Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτὸς, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460.

Κωλῆν. ἐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέϛε Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπεν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἐκῦν ὁρᾷς με κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ib. 1317. τε γήρως μοι συνεκπονεσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τρσχηλάτοιο κώλε ib. 123. φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἑλίσσετο Ph. 1192. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἠκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κώλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχισὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανέσης κῶλα ποικίλης νεβρε Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. Ph. 997. χάριν δεναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἄν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τε θεε κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἃ βέλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ἐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τέτων γίνεσθαι Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. ἐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπης κῶμος Hip. 55. κώμε καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐΐε θεε Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον πάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν ib. 444. κώμε αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κώμες Al. 344. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμες ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ξυνελθῦσα κώμοις Ὑακίνθυ Hel. 1485. φιλοςεφάνυς κώμυς Cresph. fr. IV. 8.

Κώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec. 543. ἕλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ὁ 'πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. ὗτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὁρῶ—κώπης ἄνακτας Cy. 86. δαλῦ κώπην ὀχμάσας ib. 482. πλεῖςον ςράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος ib. 1288. cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἁλιήρει κώπᾳ Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπα—νεκροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ ib. 461. ἔρημον ὖσαν ἐναλίυ κώπας An. 856. cf. Hel. 534. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3) Plur. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. κώπαις ἐπιθωΰξει ib. 1127. νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώπαις δι' ἅλα βαίνυσαι Tr. 123. κινεῖν κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.

Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy. 460.

Κωπήρης. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. κωπῆρες σκάφος Hel. 1397.

Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559.

Λ.

Λᾶας. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ἀμαξοπληθῆ Ph. 1164.

Λαβδακίδαι. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις Ph. 807.

Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.

Λάβρος. λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ λάβρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Λάβρως Her. F. 861.

Λαγχάνειν. τίνα πότμον εἴληχε βιότυ Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἴληχε Tr. 31. πρόσθεν εἴληχας φόνυ El. 668. ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἴληχεν Dan. 4. ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς—Περσέφασσα ib. 961. λοιβὰν, ἃν ἔλαχ' Ἀΐδας Ph. 1569. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίν' ἔλαχον; Tr. 244. τὑμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δύλην σ' ἔχειν ib. 278. αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν Hel. 215. ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὔκλειάν τ' ἴσην Er. fr. I. 38. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρτην ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. τάφυ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ τὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν ἴσον Iph. T. 1009. πατρῴων ὐ λαχὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα λαχόντων Ph. 1492. διπλῦ βίυ λαχόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. λαχῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχῦσα δυστυχὴς καθίςαμαι An. 386. τῆς εὐδοξίας λαχῦσα πλεῖον Tr. 639. ἡ λαχῦσα θνησκέτω Her. 546. cf. v. 548. ὐχ ὁμῦ λελόγχατε Tr. 243. μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δυλεύειν ib. 281.

Λαγών. ἔῤῥηξε λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. ἀνεῖτο λαγόνας El. 826.

Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτυ γόνος Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίυ Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτιυ (pro Λαερτίυ) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῦδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμυς ἐμὺς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 943.

Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ὑ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλυς ἐς οἴκυς An. 47. cf. v. 310. κεντῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κἂν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πυσὸς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπαςο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φρῦδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμυς κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτυ σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεςι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or. 1472. εἴ γε λαιμὺς εἶχε τριπτύχυς ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. λαιμὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἔριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κάρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῦς λαιμοτόμων ἀπὸ ςαλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαΐνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116.

Λάϊνος. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαΐνυς περὶ πύργυς Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαΐνυς ὀρθοςάτας Her. F. 979. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων ib. 1037. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνῆμα λάϊνον El. 328. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων ib. 1141. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λάϊος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν ib. 1143. τοίχυς λαιὺς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτυ θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαίφυς κρασπέδοις Med. 524. ὅποτ' ἔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο ib. 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χαίρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ' Ἄρης ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717.

Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—'Ελένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. τὴν Λάκαιναν 'Ερμιόνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς (i. e. Clytæmnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. γαῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.

Λακεδαιμόνιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250.

Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.

Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.

Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὧν λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.

Λάλημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.

Λάλος. ἧσσον λάλον σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. ἀεί ποτ' ἐςὶ σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος Cy. 314.

Λαμβάνειν. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. 'Ελλάδα κακίςην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. λαμβάνεσ' ἐν ἀγκάλαις ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. ὅσας εἴληφα δεσμίες Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμὲ λαβὼν πάρα ib. 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν 'Ελένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες ib. 1617. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν 'Ελένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὔκλειαν ἔλαβον ὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—μυ δέμας Hec. 62. λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1431. λαβ' ὅρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ἤτοι πλέον γ' ἄν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1050. ὐ γάμυς ἐξαιρέτυς ἄλλυς λάβοιμ' ἄν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. ὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. τίν' ἐπικυρίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἣν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς μή μυ λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφυς λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἔνευσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπυ χρυσὸν ἠράσθη λαβειν; ib. 775. λαβεῖν ἄδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ' ἀρίςην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκτυ λαβεῖν τύχας Sup. 194. ςέφανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόσον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεῦ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πλῆρες ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράσυ λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τὔνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμυς κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. λόγυς ματαίυς λαβὼν ib. 583. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῦ λαβὼν ib. 976. vid. not. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δῦλα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιῦτον λαβὼν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνυ κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρύρια λαβόντας Epist. V. λαβῦσα πέπλυς Hec. 558. λαβῦσα τεῦχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβῦσα ib. 877. λαβῦσα πρευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῦσ' ἐμῦ Tr. 360. λαβῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβῦσαι ib. 1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χείρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνυ Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβῦ, λαβῦ δῆτα Or. 219. λαβῦ αὐτῦ Ph. 853. λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς Med. 899. λαβῦ μυ Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πτόρθυ λάβεσθε Bac. 1105. λαβῦ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. ἑκῦν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός; El. 1006. χειρὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθῦ κῆδος λῆψῃ Iph. A. 626. δύσνυν με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύυσαν ὐ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ὅτι πυ λελήμμεθα—ἐκπορίζυσαι φόνον; ib. 1113. ὡς ἐγκύμων εἴληπται Dan. 57. λελημμένος πτέρυγας Cy. 432. ἐπεί γ' ἐλήφθης Hip. 955. πῦ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγυσα; Tr. 1012. ἢν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δόμυς ὑπερβαίνυσα Med. 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδῦχος ἁμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἡ 'πιῦσα λαμπὰς θεῦ Med. 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. Bac.

244. αἴθυσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἁλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἁ ἀρετὰ καὶ θανῦσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἧβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπυσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπυσ' ἠὼς Iph. A. 158. ἅς ὕπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἀςέρα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο Med. 1194. ὑδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρός ἐςι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. ὑκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ἐν τύτῳ λαμπρὸς ἕκαςος Antiop. fr. XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 35. ςολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. cf. Epist. III. ἔςαν λαμπρὼ Ph. 1252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ἡλίυ φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρυ φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. λαμπρῶν ἄςρων Or. 1685. et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 2. ἤδη λαμπρὰ συγγελᾷν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναί μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἐςιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτυ βαίνοντες αἰθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεῦ αὐγαὶ Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ ςολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρῦ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. φαεννοὶ ἡλίυ λαμπτῆρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτῆρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρηςὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθυσιν αἰσχρῶς Rh. 810. ὑποπεσῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τῦτ' ἂν Iph. A. 516. ὑ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν ὑχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. ὃ λαθεῖν βὑλεται Ion. 365. ὑκ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείυς λαθὼν Bac. 838. λαθὼν τυράννυς El. 93. τῆσδε σκοπὺς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τὑμὸν Rh. 54. τὺς νεωςὶ δεσπότας λαθῦσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ὓς ὑ λήσομεν ib. 1027. σόν γε λήσεις πόσιν, ἅ σε σπεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τῦτ' ὑχὶ λήσει τὺς θεὺς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. ὑ λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν ὑδὲν τῶνδέ με Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ξυνῦσιν ὧν βαρὸς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ὐδὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὺς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τὺς θεὺς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθῦ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ὐ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ὕπω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ὃ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν Ph. 740. Κάδμυ λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμυ λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῇξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριστὴν λαὸν ib. 728. τετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίυ χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τὺς ὄνυς τὺς λαρκαγωγὺς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ συ καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις τὺς ἀναγκαίυς φίλυς; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοὰν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ὐχ ἥσυχος—λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἀχὼ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων —κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. ὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι τένυσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσταν λατρείαν Tr. 824. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ᾧ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μὴ πανσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἥ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεός σ' ἐβύλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέστης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔσῃ λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατὼ, *nom. deæ*, Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλείυ τάφυ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρυ κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνᾳ (dor. pro λάχνῃ) γυίων Hel. 384.

Λαχνώδης. λαχνῶδες τὺδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. λέαιναν, ὐ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξαλλάξασα Hel. 385. v. not. πύρπνους λέαινα El. 474. ὀρεία λέαινα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῷον τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὤρθυν El. 802.

Λέγειν. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κἂν κακῶς λέγῃ ib. 293. ὐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν λέγω, λέγυσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν ὐ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἐςιν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρῆς' ἔδει λέγειν ib. 1189. τἄδικ' εὖ λέγειν ib. 1191. τἀληθῆ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, ὐ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν ib. 410. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ ib. 772. τίς χρῄζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. μὴ λόγυς λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἃ 'ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταἰσχρὰ ἣν λέγῃς καλῶς ib. 505. παρ' ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τῦτο λέγειν ὐχ ἅζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμῦ λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. ὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. ὐ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. τῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. ὐκέτ' ἀνθρώπυς κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 2. δόλῳ ὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ὐκ ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ, φρονῦντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγυσα Hec. 373. λέγυσ' ἀεὶ κακῶς τυράννυς Med. 457. συνετὰ λέγυσα Iph. A. 653. μὴ λέγυσαν ἔνδικα Tr. 970. ἔργον, ὐ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, *dicebant*) παιδὸς θανάσης Hec. 580. τί δῆτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύμαςʼ ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακὺς λέξω λόγυς Med. 776. ὐ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορθήτων πόλις ὐκέτι λέξῃ ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ὐκ ἔτ' ὖσι λέξομαι Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T. 1047. ὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς Or. 331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334. τὼ τῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννυς ἔςι σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (*delectas*)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκύσεται Sis. fr. I. 20.

Λεηλατεῖν. Θρῄκης πεδία—λεηλατῦντες Hec. 1143. λεηλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ὐ παρὼν κυνηγέταις, αἵρυσι λείαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λείβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύσισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρυς Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἠρινῦ ςάχυν Sup. 448. λειμὼν ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένυ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. ἐπί τε λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε ςέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λεῖπε χαμεύνας φυλλοςρώτυς Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον Ph. 1437. ἣν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἔλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ ὅπου' ἄλγη πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἣν κατ' οἴκυς ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τῦδε νεκρὸν ὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ὅ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθρὺς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίυ Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότυ πύλας λιπὼν Hec. 2. ὐδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῦ λιπὼν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίυς λιπὼν νεκρὺς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γόυς ib. 1064. ἀκλῃς' ἄθυλα δώμαθ' ἑςίας λιπὼν An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντυ Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλύτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλυ λιπὼν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιπῦσ' Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιπῦσα ib. 934. λιπῦσ' αἰσχρῶς δόμυς Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιπῦσα Ph. 1727. λιπῦσα—ἐχθροῖσι παῖδας τὺς ἐμὺς Med. 781. μήτε ναΐαν λιπῦσ' ἀκήνην, μήτ' ὄχον πεδοςιβῆ ib. 1123. λιπῦσ' αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 92. ποιηρὺς λιπῦσα νομὺς Cy. 61. ὄμβρον λιπῦσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρὸς ὕδωρ λιπῦσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῦσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὁπόθεν λείψυσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυπλέθρυς σοι γύας λείψω ib. 691. ὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς συ μόνη λείπεσθαι θέλει; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρὸς Al. 407. ὐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. ὐκ ἔςι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σῦ λειπόμενος El. 1310. ὑςέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ' ὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἁλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτυ λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς ὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. ὅκυν τιμωρὺς ἐμὺς χρήζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ πυ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βυλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. ὅπω λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχῦ λελείμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὢν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφῦ λελειμμένος ib. 904. νεὼς πί-

τυλος εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. ὐδέν σε ξίφυς λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὺς Ἀθηναίων κόρυς Sup. 356. κακὸν ὐ τλητὸν, ὐδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλυ Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα Or. 558. ἡ προδῦσα λέκτρ' ἐμῦ πατρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὃς ὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἅμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δυλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν στεῤῥοῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγυσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλυ Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. τρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν. δῦλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τἀλλότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. ὐ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.

Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπυς. ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυής. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξῆκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτῦ δόνακος Or. 146. νῦς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.

Λεπτουργεῖν. οὐκ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς Hip. 923.

Λερναῖος. Λερναίᾳ Τριαίνᾳ Ph. 195. Λερναῖον Ὕδραν Ion. 191. Λερναῖα νάματα Ph. 127.

Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὕδραν Her. F. 420.

Λέσχη. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους Iph. A. 1001.

Λεύειν. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.

Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἠὼς Iph. A. 157. ῥόθια λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες Cy. 17.

Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165.

Λεύκασπις. λεύκασπιν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106.

Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph. A. 283.

Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel. 1482.

Λεύκιππος. κόροι λεύκιπποι Hel. 646.

Λευκοθέα, nom. propr. deæ. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.

Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112.

Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις Or. 993.

Λευκολόφας Ph. 120.

Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.

Λευκόπους. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν Cy. 72.

Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρου ἀμέρας φέγγος Tr. 848.

Λευκόπωλος. τὼ λευκοπώλω Her. F. 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα Ph. 609.

Λευκός. λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466. λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν χρόα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευκῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al. 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς καρποῖς χειροῖν Ion. 891. λευκοὺς λίθους Fr. inc. CCXVI. λευκὴν παρηΐδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875. λευκὴν χροιὰν Bac. 457. λευκῆς χιόνος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκῇ δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh. 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac. 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. λευκοῦ πώματος Bac. 707. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς ib. 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἱστία ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα Her. F. 910.

Λευκόστικτος. λευκοστίκτῳ τριχὶ Iph. A. 221.

Λευκοφαής. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1054.

Λευκόχρους. λευκόχροα κόμαν Ph. 326.

Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ λευρὸν πέδον Ph. 843.

Λεύσιμος. λεύσιμον δοῦναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευσίμῳ χερὶ Or. 861. θανάτου λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. λεύσιμοι καταφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442. λεύσιμον Ἄργος Her. 765. vid. not.

Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κἀν νυκτὶ λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παίδων Sup. 794. λεῦσσε Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. ὦ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε περιπολῦνθ' ἡμῶν ϛρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα ὦ φίλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν ὐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τῦ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τἀμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ Ph. 1555. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσσων ταῦτα, κὐ κλύων Sup. 684. λεύσσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 955. γύαλα λεύσσοντες θεῦ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσυσ' (i. e. λεύσσυσα) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νύσδε λεύσσυσαι πέπλυς ib. 1154.

Λευϛήρ. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήϛρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ ϛρωτῦ λέχυς ib. 313. cf. Her. F. 555. ὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθυ λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίυ λέχυς ib. 1050. ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἵν' ἔϛρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχυς ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχυς ἄπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεϛάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχυς ib. 1338. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχυς ἁγνὸν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσῦσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δῦλον λέχος An. 30. ἀπληϛίαν λέχυς ib. 217. λέχυς ϛέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχυς κοινυμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχυς Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ὐκ ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένειον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχυς Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκα διαδρόμυ λέχυς El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δῦλος τῦ λέχυς Phaëth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τἀμὰ δῦλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπῦσα Hec. 933. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων ib. 1000. τἀμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπώλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τἀμ' ἐκαρπῦτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων ϛυγερῶν χάριν Tr. 593. θεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὤπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμυς Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχυς ὀρύσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχῦντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεσέρυ λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρῦ λέοντος βλαςήματα Her. 1006. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. ςολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίυ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλυς Ph. 1566. λεόντων ὁ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὕδρας λεόντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίυς λέοντας—ὐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεὼς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔςω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δυλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρήκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαιϊκὸς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ᾖ, ὐκ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς ὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θρᾷξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις ςεφανῦσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λῆγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δείπνων ὅταν λήγωσι Ion. 1032. σφάζοντες ὐ λήγοιτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λῆξον ὑβρίζυσα Hip. 474. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζυσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνυ Rh. 71. et λήξας ὕπνυ ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθυ El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξασ' ὀδυρμὼν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξυσιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μῦσα—ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ὐ λήξει· λέγων Rh. 874. ὐ λήξω τὺς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ἔτι πυ λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχυς; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρυ λελησμένη Med. 256. ὐ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἴ πως λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίυ λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμυ λήματος ib. 986. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς ib. 499. ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῳ λήματι Bac. 998. πέτρας τό λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ὔπω τόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἧσσων Her. F. 1416. λῆμ' ἔχυσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, nom. insulæ. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Ληϛής. πανῦργον κλῶπα καὶ ληϛήν τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος Τυρσηνικὸν ληϛῶν Cy. 12. ληϛὰς διώκων ib. 112. ληϛαί τινες κατέσχον χθόνα ib. 222.

Λῆϛις κακῶν Cy. 171.

Λητὼ, nom. deæ, Latona. Or. 1626. Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386. 1230. et 1398. et Ion. 1619. vid. etiam Λατώ.

Λιάζεσθαι. σπυδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. ἐπείπερ λίαν θρασυτομεῖ ib. 1286. τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκυ Med. 158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib. 526. ὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιτείνεις τέκνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ὐδ' ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτὺς ib. 467. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ ib. 518. μὴ λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκεῖος ἦν ib. 814. τὸ λίαν ὗτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδέν τι λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπόταισι πιϛὸς εἶ Iph. A. 304. ὗτοι κἀταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v. 977. μὴ λίαν ἂν ὦ ib. 378. ὗτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf. v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924. λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔϛιν ἡ λίαν δυσπραξία λίαν διδῦσα μεταβολὰς Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν ib. 1344. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F. 215. μὴ 'πείγυ λίαν ib. 586. ναυτίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr. XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ὑπ' αἰδῦς ὐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. τῦ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνυ καπνὸς Bac. 144.

Λιβάς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr. II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμυς Hel. 411. cf. v. 774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτῦ Λίβυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος Bac. 989.

Λιβυϛικός. Λαμίας τῆς Λιβυϛικῆς γένος Lam. fr. vera. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχεα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτῦ χάρις Her. 893.

Λίγυϛις Tr. 437. vid. not.

Λίην, poët. pro λίαν. γνώμην λίην σοφὴν El. 296.

Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον Ph. 1069.

Λίθος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2. λευκὺς λίθυς ἔχοντες Fr. inc. CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54. μέγας πλύτυ λιμὴν ib. 1077. λιμὴν τῶν ἐμῶν βυλευμάτων Med. 769. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. Ταινάρυ λιμὴν Cy. 291. λιμένα λιπὼν τὸν 'Αχερόντιον Her. F. 770. ἴτε πρὸς λιμένας Hec. 1293. λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμυς An. 750. διὰ λιμένας 'Ελλάδος εὐόρμυς Tr. 125. ὡς ὗπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453.

Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρυ Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδμα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λίμναν 'Αχεροντίαν Al. 445. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθονίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἰλίσσυσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103. λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, nom. loci. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμῦ σχετήριον Cy. 135. λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι El. 371.

Λίνεος. κλωστῶ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 538.

Λινόδετος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043.

Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.

Λίνον. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431. ἀγάλματα συστολίσαι λίνῳ ib. 1436. λίνου κλωστῆρα Fr. inc. CCVI.

Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T. 411.

Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454. χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν Bac. 575.

Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179.

Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.

Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.

Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et Her. F. 1148.

Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε λίσσου Med. 153. μὴ προδοῦναι λίσσεται Al. 200. λίσσου τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεὸς ib. 252. λίσσου γόνασι δεσπότου χρίμπτων An. 529. παράπεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup. 60. σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδε Iph. A. 1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσόμεσθά σε Bac. 1342. λισσόμενος θανάτου προβολὰν Or. 1487. ποῖον οὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299. τόνδ' ἐλισσόμην γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 973. συμμάχους ἐλίσσετο Her. 829.

Λιταίνω El. 1215.

Λιτὴ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσάκουσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολλὰς γενείου ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. οὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An. 539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262. ἴει λιτὰς εἰς θεοὺς El. 593.

Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III.

Λιχμᾶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσα καρδία Hip. 913.

Λοβὸς El. 827.

Λογάς. λογάσιν Ἀργείων στρατοῦ νεανίαις Hec. 544. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324.

Λογίζεσθαι. πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ταῦτ' οὖν λογίζου An. 316. τί οὐ λογίζομαι κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδ', ᾗ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4. λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. οὐ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. λογίζομαι τἀληθὲς Phœn. fr. IX. 5. ἐλογισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελογισμένον παρεὶς ib. 386.

Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.

Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 602.

Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.

Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,—οὐ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. τοῦ λόγου κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος Or. 150. λόγου μετάδος ib. 153. βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC. 1. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου Or. 548. ἔστιν, οὗ σιγὴ λόγου κρεῖσσον γένοιτ' ἄν', ἔστι δ', οὗ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ ἐστὶ μεῖζον (sc. κακὸν), ἢ λόγῳ Ph. 392. ἀρχέτω τις λόγου ib. 450. ὁ ἄδικος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἄργει εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον ib. 1257. βραβεὺς λόγου τοῦδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν ib. 530. οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδὼν μοι ἔστω λόγου ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. σὸς οὐ 'ντεῦθεν λόγος ib. 336. οὐδὲν ἔξω λόγου πέπονθας ib. 437. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ

λόγον ib. 492. καϑ' ἅμμα λύσειν λόγȣ ib. 671. εἴ τι μοι λόγȣ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δȣ̃ναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοί ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ȣ̓κ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγȣ νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πȣ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγȣ; An. 592. ȣ̓ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγȣ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καϑαιρεῖσϑ', ȣ̓ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγȣ πρόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ πορϑμεύετε; ib. 1358. οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγȣ δὶς τόσον μ' ἐκȣ́φισας ib. 281. ςρατȣ̃ πλῆϑος ἐν ψήφȣ λόγῳ ϑέσϑαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρȣ̃ δεῖ καὶ σοφȣ̃ λόγȣ ib. 837. ἐκ λόγȣ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. οἶδα ȣ̓ λόγῳ μαϑὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀςῶν ib. 166. ἐν τῷδε κευχόμεσϑα σωϑῆναι λόγῳ; ib. 499. παρϑένȣ μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηςῷ λόγον ib. 555. ἁπλȣ̃ς λόγος Hel. 985. ὀλβίȣς τῷ λόγῳ δοκȣ̃ντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἑνὶ λόγῳ πενϑήσατε νεκρȣ̀ς τε κἀμὲ ib. 1391. τὸ δȣ̃λον ȣ̓ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ȣ̓κ ἔςι Πειϑȣ̃ς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐςὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισϑὸν ἂν λόγȣ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιςέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτὸς λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ȣ̓κ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγȣ τινὸς ἀξίȣς Epist. IV. σπȣδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὑρήματα ib. 250. ȣ̓μοὶ λόγοι πρὸς αἰϑέρα φρȣ̃δοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκήπτοντα παντοίȣς λόγȣς ib. 840. ὡς μὴ μακρȣ̀ς τείνω λόγȣς ib. 1177. τȣ̀ς λόγȣς σαϑρȣ̀ς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηςῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ηὔφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσϑέν ἐςι ib. 639. μαλϑακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776. et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905· εἰς κοινȣ̀ς λόγȣς ἔλϑωμεν ib. 1098. λόγȣς πέμψασ' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκὰς λόγων ἀϑροίσας ib. 498. ȣ̓ λόγων ἔς' ἀγὼν ib. 591. ὡς εἰς λόγȣς συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας ϑρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγȣς ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγων' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῇξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. ȣ̓δὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγȣς Med. 282. μὴ λόγȣς λέγε ib. 321. λόγȣς ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ὕνεκα ib. 450. ἅμιλλαν σὺ πρȣ̃ϑηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχȣ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγȣς ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι ϑελκτήριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ȣ̓ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίςων λόγων ib. 692. ϑηρεύȣσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχȣς ib. 1337. λόγȣς κεδνȣ̀ς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγȣς ib. 682. πλεῖςον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δȣλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. λόγȣς ȣ̓ φίλȣς ἀκȣ́σεται ib. 427. πέμψω λόγȣς Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγȣς ματαίȣς ib. 583. λόγων ξυναλλαγαῖς ib. 602. ȣ̓κ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρȣς λόγȣς ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσϑαι λόγȣς ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγȣς ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίȣσιν λόγȣς ib. 1013. ταῦτ' ἦλϑον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ȣ̓ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λόγȣς πειςηρίȣς εὕρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνȣ̀ς λόγȣς Rh. 272. εὐϑεῖαν λόγων τέμνων κέλευϑον ib. 422. σαϑροῖς λόγοισιν ἐχϑρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγȣς ib. 834. ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ȣ̓κ εἰς λόγȣς ἐλήλυϑα ib. 905. δὸς τȣ̀ς ἐναντίȣς λόγȣς ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι λόγων γενήσομαι Bac. 211. ὡκ οἶσθα, πῶ ποτ' εἶ λόγων ib. 358. τρίβων λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγους ἐλευθέρους ἐς τὸν τύραννον ib. 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πολεμίους λόγους ἔχων Her. 655. πικροὺς λόγους ἔδωκα Hel. 489. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχη μιᾷ στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445. ἣν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib. 1287. λόγχην ἐνώμα στόματι ib. 1394. στέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχη Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ ib. 578. τρῶμα λόγχης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἴσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύγοντας αὐτοὺς—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἠντλεῖτο λόγχῃ ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον ib. 604. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac. 304. ὁδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Bel. fr. XXV. 12. λόγχῃ ἄνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πρωτοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως πολυφόνου χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δοροὺς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντίζοντας ib. 1173. ἧσσον λόγχαις ib. 1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481. λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1564. ὡς—ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306. τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. εἵλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528. πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph. T. 1110. ἡγούμενος λόγχαισιν Bac. 1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel. 1123. δοροὺς ἀλκαίου λόγχαισι ib. 1168. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. λόγχας φέρουσαν ib. 224. λόγχας θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπισταῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Λογχοφόρος. Θρῄκης λογχοφόρον γένος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβή, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεοῦ Ion. 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph. 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. λοιβὰν ἀΐδᾳ Iph. T. 168. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 892. Βάκχου οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότας οὐ λοιδορῶ Hec. 1237. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. λοιδόρει μὴ Cy. 105. αἰεὶ λοιδοροῦσα Ion. 430. ἐλοιδόρουν Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδόρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους Ph. 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. οὐδὲν λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοίσθιος. λοίσθιος βροτῶν Al. 419. τὸν λοίσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ λοίσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοίσθιον μίασμα Or. 516. τὸ πάντων λοίσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr. 489. et 1272. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματα σου El. 1333.

Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165. 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph. 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51. et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084. 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.

Λοξός. λοξαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.

Λύειν. ἔλυσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λύσῃ—ὑκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hec. 613. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλύσατο Al. 158.

Λυτρόν. λυτροῖς τοῖς παννυτάτοις Hec. 611. λῦτρ' ᾤχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ ib. 780. φόνια λυτρὰ ib. 1281. ὑ λύτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λυτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λυτροῖσιν περιπεσὼν παννυτάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν Ph. 1661. λῦτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λυτρὰ Tr. 833. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λυτρῶν τύχε ib. 1312. λυτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. λυτρὰ χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λυτρὰ Her. F. 482. λύτρ' ὡς τάχιτα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λυτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λυτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.

Λυτροφόρος. λυτροφόρυ χλιδᾶς Ph. 350.

Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.

Λοχαγὸς Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὺς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.

Λοχᾷν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν —μάρψω Al. 849.

Λοχεία. λοχείαν—συντείνυσι Iph. T. 206. ἥν τις λοχείας θίγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχείαν ib. 1097.

Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπῦσα Iph. T. 1241. κλύυσα λοχεῖ' ἐμῦ νοσήματος El. 656.

Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.

Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάστης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γᾶς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύματα σεμνᾶ Ion. 921. ἥκυσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55.

Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμις λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμαις ἔχεσθαι ib. 955.

Λόχος. ἐκ λόχυ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; ib. 577. ξετὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχυ ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχυ κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίσταναι λόχυ El. 217. χωρίζυσιν ἀλλήλων λόχυς Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχυς ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνετὼς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχυς Τρῴων ib. 844.

Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.

Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλιαὶ λύγκες Al. 582.

Λύγος. τρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Λυγρός. λυγρὺς θήσω γάμυς Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθυς λυγρῦ Iph. A. 1618. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρῦ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.

Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρὶς ib. 464. hinc Λυδίανδε, *in Lydiam*, ib. 572.

Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.

Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.

Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, *pro-*

dest: v. not.)—τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. λύειν χέρας An. 717. λύεις γράμματα Iph. A. 38. cf. v. 110. λύεθ' ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ἔριν λύουσα Ph. 81. cf. v. 1283. ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα Al. 175. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν Tr. 501. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων El. 1128. καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Œno. fr. V. 4. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Tel. fr. I. 7. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ Sup. 39. νεῶν λῦσαι πόδα Hec. 1020. μίασμα λῦσαι Or. 597. ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων Hip. 783. λῦσαι δέλτον Iph. A. 307. λῦσαι τεῦχος θεᾶς Ion. 273. λύσαντα σεμνὰ σεμμάτων μυστήρια Sup. 470. λύσας ἀσκὸν El. 511. κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. τὸν φόβον λύσασα Or. 104. συγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. φόνῳ φόνον λύσει; Or. 510. ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. τί τοὐμὸν οὐ λύσω στόμα; ib. 1060. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς Iph. A. 1268. λύσει μ' ὁ δαίμων Bac. 498. cf. v. 648. λύσω δεσμὰ παιδός; Her. F. 1123. λύσειν βίον Iph. T. 692. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. λύεταί μου μέλη ib. 438. cf. Her. 602. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 445. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο ib. 696. ἢν λυθῇς Hip. fr. XIII. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. λυθέντες Iph. T. 1340. κλήθρων λυθέντων Hel. 866.

Λύκαιος. Λυκαίου πλησίον σηκώματος El. 1274.

Λυκάων, *nom. propr. viri.* Al. 505.

Λύκειος. λύκειον, δορὰν Rh. 208.

Λυκία Al. 112. et Rh. 224.

Λύκιος. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε Tel. fr. VI. Λυκίων ἀνδρῶν Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562.

Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell.* lupus. ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τετράπουν μιμήσομαι λύκου κέλευθον Rh. 212. εἰς κλισίαν λύκων Iph. T. 857. εἶδον λύκους ἐπεμβεβῶτας Rh. 783. σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι Bac. 698.

Λῦμα. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287.

Λυμαίνεσθαι. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται ib. 632. τὸν δ' (sc. νόμον) πολλάκις λυμαίνεται Pi. fr. VII. 4. ὧδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας; An. 720. ἅλις λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος Hel. 1105.

Λυμεών. γυναικῶν λυμεῶνας Hip. 1068. ἔπαυσ' ὀδουροὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.

Λύμη, et dor. λύμα. ἅλις λύμης Hel. 1105. τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν Hec. 213. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς ib. 1074. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. πατρὸς μεμνημένοι λύμας Her. 471.

Λυπεῖν. εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι ib. 1021. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον Iph. A. 23. τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς; Iph. T. 483. λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν Cy. 337. γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι λυπεῖν Ion. 658. λυπεῖ βροτοὺς Æol. fr. X. 2. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. λυποῦσι τὸν φύσαντα Œno. fr. II. 8. λυπῶν ἐμὲ Iph. A. 409. πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς λυποῦσαν Med. 1047. τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὅπου σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα Or. 544. ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ ib. 766. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο Ion. 1311. λυπῇ (2 sing. præs. med.) Med. 286. et 1361. συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι ib. 703. οὐ πρέπει λυπεῖσθαι ξένους Al. 553. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς Tr. 1005. ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον Or. 880. εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον Al. 539. εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ Ion. 632. λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. λυπουμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τἀλάχιςα λυπυμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπυμένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπυμένῃ γένοιτ' ἄν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιςά γ' ἡ διαφθείρυσά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη παχνωθεῖσα ib. 803. λύπῃ κἀμοὶ ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεθίςασο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπῃ Her. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπη τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπη ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. λύπας ἅλις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. ςυγίυς λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λύπαι ib. 1044. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῦσα, ἣ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὁρᾷν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτὺς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτυσιν νόσυς eorund. LXVI.

Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τῦσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμυς Hip. 796. λυπηρὸς ὐκ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τἀν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.

Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τῦτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τῦτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιςον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρόν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξιςορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηςὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκυσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρής' ἐμῦ κλύειν, καὶ λυπρά γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς ςερηθεὶς—ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνυ λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθυ λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέυ Or. 326. ἦρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.

Λυτὴρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτυ Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἁμμένα δάϊα Cy. 512.
Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.
Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίςαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ὀ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ᾤμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποςαλεὶς ὁμαίμȣ λώβᾳ Ph. 323. μεγάλαν Πριάμȣ πόλεως λώβαν An. 298. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. Κάςορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβᾳ Her. F. 881. λυγρὰν Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα El. 165.
Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.
Λωτός. λωτȣ̃ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτȣ̃ Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτȣ̃ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτȣ̃ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτȣ̃ χάρις Her. 893. ἣν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716.
Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοςυγεῖ ᾅδȣ μαγείρῳ Cy. 396.
Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.
Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2.
Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.
Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.
Μάθημα. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθȣ̃μεν—; Hec. 814.
Μάθησις. ὧν μάθησιν ȣ̓κ ἔχει Sup. 915. ὅςτις τῆς ἱςορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.
Μαῖα, *nom. propr.* mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.
Μαῖα, *nom. appell.* mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.
Μαιὰς, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.
Μαίναλος. Μαινάλȣ κόρῃ Ph. 1169.
Μαινάς. τὰν βακχεύȣσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεαι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι ςρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.
Μαίνειν, in *activ.* semel tantum occurrit, sc. σ' ἔμηνε θεȣ̃ τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαίνῃ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ȣ̓ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνῃ Iph. T. 1300. μαίνῃ ὡς ἄλγιςα Bac. 326. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. όμενοι) οἴςρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἵδε τρόποι ib. 398. μαινομένᾳ κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμηνεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ςρατῷ Iph. A. 1274. μέμηνας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τȣ̀ς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. μεμηνότας ξένȣς Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεὶς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. μανεῖσα πραπίδι Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἳ μετρίας θεῦ—μετέσχον Iph. A. 543. δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel. 1693. ὐρανίων μακάρων Her. F. 758. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. καλλίϛα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένυς Fr. inc. CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006. Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483. τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μάκαιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγαυὴ ib. 1177. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε Hel. 380.

Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ' ὐκ ἂν μακαρίσειε; Epist. IV.

Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or. 4. σὺ εἶ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ (viro) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακαρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006. ἀποϛολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450. μακάριον λέχος Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439. κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον θήραμα Bac. 1170. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριωτάτας τυχῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ πατρὸς ἐμῦ μακαριωτάταις τύχαις Tr. 327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. ἔοικεν ὐ μακρὰν λέξειν τἀκεῖθεν Or. 848. ὐ μακρὰν ἄπεϛι Ph. 913. ὐ μακρὰν τειχέων περιπτυχαὶ ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι Med. 1158. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. μακρὰν ἀπαίρεις; ib. 664. μακρὰν βαρβάρυ ναίει χθονὸς Iph. T. 629. ὐ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. ὡς ὀδηθείης μακρὰν Cy. 12. ὡς παραινῶ μὴ μακρὰν Hel. 1023. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλυν Fr. inc. CLXVII. 2.

Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph. 768. μακρηγορῦμεν Hip. 704.

Μακρόπυς. ἕλκεις μακρόπυν ζωὰν Ph. 1531.

Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr. IV. Œno. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρῦ Hip. 1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. μακρῦ βίυ ib. 718. et Her. 448. λόγυ μακρῦ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. μακρὺς λόγυς Hec. 1177. et Iph. A. 313. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. πόνυς μακρὺς ib. 1040. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. μακρὰν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ ἀπυσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ μακρᾶς κελεύθυ Ion. 549. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. μακραὶ ἄρυραι πεδίων ib. 369. μακρὰς οἰκυρίας ib. 1373. διὰ μακρῦ ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὺν μῆκος χρόνυ Or. 72. μακρῷ λῷϛα βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης ματέρος ϛερηθεὶς Al. 410. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίϛας θυγατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὀδυρμάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐϛι Or. 639. τῶν μακρῶν νυθετημάτων Ph. 595. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὦ μακρὰ πένθη

Al. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννυς διὰ μακρῶν ηὐξημένυς Inus fr. XVI. 1. ἐσμὲν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραὶ πέτραι, *nom. speluncæ*. Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῦ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσυσ' (i. e. ἀσσυσα) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, *nom. loci*. Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ὦ μαλθακὸς χρὼς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὺς λόγυς Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίυ Sup. 883. ἤν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῆ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ὗτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἥει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μὰν, dor. pro μήν. ὐ μὰν Al. 89.

Μανθάνειν. σπυδάζομεν μισθὺς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ὑκῦν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὗτε μανθάνυσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῦ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἔμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἔμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἔμαθον τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὐ σωφρονίζειν ἔμαθον Antiop. fr. XX. 1. κείνυ τὺς λόγυς μάθε Bac. 656. τῦτο ἤν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἵν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέστερον μάθῃς Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βύλει μαθεῖν ἐμῦ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλυ Hip. 517. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ὐ βύλομαι Her. F. 1126. τἀληθὲς ὄψει προσκοπύμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῦ καλῦ μαθὼν Hec. 602. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Iph. T. 1446. ὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τῦ θεῦ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῦτο παρὰ σοφῦ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν Med. 239. μαθῦσα Θεονόης φίλυς λόγυς Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον Hip. 214. Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτυ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτυλον μεθεὶς ib. 307. μανία καὶ τῦτ' ἐστι Διονύσυ πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.
Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.
Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.
Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾶν Hel. 760.
Μαντεῖον. Φοίβυ λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνυσα μαντεῖον θεῦ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.
Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.
Μαντεύεσθαι. ἃ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλυσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἥ τοι φυγῦσα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βύλεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ μεμαντεῦσθαι El. 981.
Μάντευμα. τύτῳ θεῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τῦ θεῦ γ' ὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίυ μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων ϛρατῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ὕποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τῦ θεῦ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεῦ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.
Μαντευτέον Ion. 373.
Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.
Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντική, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ ὐ λέγω ib. 368. ἀρίϛην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.
Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλυ βάκχης Hec. 123.
Μάντις. ὕτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακῦ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. ὐδὲν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἶσθ' ἄρ' ὐ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν ὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριϛος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλασ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὄπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνυσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐϛὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, fœm. δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν,—Med. 239. ὐ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίϛη μάντις Hel. 763. ὅσα μάντις ib. 925.
Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.
Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.
Μάραγνα Rh. 817.
Μαραθὼν, nom. loci. Μαραθῶνα ἐλθόντες Her. 32.
Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.
Μαργᾷν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὅς νιν φόνυ μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.
Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. ὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθυ Cy. 309.
Μαργότης An. 950.
Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρνασθαι. μάρνανται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένυς ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβεστέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὺς κακὺς Fr. inc. II. 4. τύσδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνυς μάρψαι χρῄζων Hec. 1061. ἄνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτυ Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὺς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὺς ἀφώνυς μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεύς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὕπο Phœn. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ὁ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὺς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὅρκυς παλαιὺς — μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μαστεύειν. τί δῆτα τἄλλα μὲν—μαστεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μαστεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μαστεύουσα; Hec. 754. μαστεύουσα πόρυς—δολίυς Hel. 1337.

Μαστὴρ Bac. 983.

Μάστιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μαστός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν Or. 526. φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ib. 1561. μαστὸν ποθῦντα ib. 1597. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες μαστὸν ib. 630. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. μαστῦ δραγμὸς Cy. 169. ὅπω ποτ' ἔγνων μαστὸν Ion. 319. μαστῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μαστὸν διώκειν ib. 962. μαστὸν ὑχ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὦ μαστοί, οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μαστὺς ἔδειξε ib. 560. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν ib. 1525. κεῖσο μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μαστῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τὺς μαστὺς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαστοῖς εἶναι; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ὕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὦ μάταιοι Sup. 549. ὦ mataία Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ηὖξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίω El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἕξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τοῦτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὸν τείχω ματεύσων Iph. A. 854.

Μάτην. μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμουμένη ib. 883. μάτην λόγος ἔῤῥιπται ib. 1404. μάτην ὄχλον στέγει δῶμα προστάλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὅρκους συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκερτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην σῷ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθουν Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὡς ἔῤῥεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τοὺς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.

Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. δυστανοτάτας ματέρος ib. 173. ἀΐε ματέρος αὐδὰν ib. 174. ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνου ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς οὐρείας φοιταλέου Hip. 144. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερὶς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.

Ματρόθεν Hel. 216.

Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονοῦντας Or. 48.

Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.

Ματροφόντης Or. 1140.

Ματρῷον αἷμα Or. 285.

Μάχαιρα. ὀξύστομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. οὐκοῦν κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.

Μάχεσθαι. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοιντο Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχου Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὕπερ Ph. 1009. πότερα μαχούμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχουμένους τάχα Ph. 721.

Μάχη. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ξυσταθέντα διὰ μάχης ib. 762. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίου μάχης Ph. 1387. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης ἀΐστορες An. 683. μάχης ἀγὼν

ib. 726. *κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ* ib. 1065. *μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας* Sup. 146. *διὰ μάχης μολεῖν* Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. *Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν* Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. *ὁ μάχης ἐρᾷν* Tr. 727. *παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε* ib. 1018. *πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν* Bac. 636. *συμβαλὼν Βάκχαις μάχην* ib. 835. *ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς* Cy. 5. cf. Ion. 987. *μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχῃ* Her. 275. *μὴ μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης φίλοις* ib. 683. *λειφθεὶς μάχης* ib. 732. *ἐκαρτέρει μάχῃ* ib. 837. *ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε* Her. F. 579. *μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ* ib. 612. sq. *εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται* ib. 1168. *τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης* El. 881. *οὐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς* Er. fr. I. 29. *εἰς μάχην ὁρμωμένους* ib. 34. *δειλοὶ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν* Meleag. fr. VII. 1. *μάχῃ δορὸς σθένων* Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. *σχετλίαισι μάχαις βρίθων* Ph. 1551. *δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε* Iph. A. 377. *μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα* ib. 1418. *μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν* Rh. 274. *μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν;* Her. F. 560. *μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις* Aut. fr. III. 27. *μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει* Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. *μαψίδιον ἔχει φάτιν* Hel. 259.

Μεγαλανορία. *μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις* Ph. 192.

Μεγαληγορία. *μεγαληγορίαισιν ἐμὰς φρένας οὐ φοβήσεις* Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος *ψυχὴ* Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. *ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις* Bac. 320.

Μεγάλως. *εἰ μὴ μεγάλως* Med. 123. *πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται* ib. 183. *μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας* Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. *ἀγὼν μέγας* Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. *εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν* Hec. 244. *μέγας πόνος* ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. *μέγαν χόλον* Hec. 1118. et Med. 590. *θησαυρὸς μέγας* Hec. 1229. *ὁ μέγας ὄλβος* Or. 340. et 805. et *μέγαν ἐς ὄλβον* Ion. 703. *θυμὸς μέγας* Or. 701. et *ὁ θυμὸς ὁ μέγας* Fr. inc. XXIII. 2. *οἰωνὸς μέγας* Or. 786. *μέγας πλούτου λιμὴν* ib. 1077. *μέγας φίλος* Med. 549. et Her. F. 1252. *μέγαν ἔρωτα* Med. 698. *μέγαν κωκυτὸν* ib. 1176. *πύργον μέγαν* Al. 312. *μέγας Ζεὺς* Iph. T. 1077. *μέγας πνέων* Rh. 323. *ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν* Tr. 669. *ψόγος μέγας* Bac. 778. *μέγαν λόγον* Her. 536. *μέγαν οἶκτον* Hel. 163. *αἰθέρ' εἰς μέγαν* El. 59. *ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν* Med. 111. *μεγάλοις ὅρκοις* ib. 161. *τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι* Hip. 1465. *ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι* Iph. A. 594. *πόθοι μεγάλοι* Tr. 590. *μεγάλων ἄθλων* Tem. fr. XVIII. 1. *ἀσέβεια μεγάλη* Or. 821. *μεγάλη θνητοῖς μοῖρα* El. 69. *γνώμην μεγάλην* ib. 372. *μεγάλα ἁ δύναμις* Or. 1546. *ὦ μεγάλα Θέμι* Med. 160. *Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ* ib. 440. et Tr. 1115. *ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν* Tr. 858. *ματρὸς μεγάλας* Bac. 78. cf. Hel. 1371. *μεγάλα θεὸς* El. 190. *μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι* Iph. A. 590. *ἔξω μεγάλων ἐλπίδων* Tr. 345. *ἀγγελίας βάρος μέγα* Hec. 108. *μέγα κακὸν* Or. 126. et 248. *μέγα ηὐγένειά σου* ib. 782. *τί μέγ' ἥγησαι τόδε;* Ph. 553. *νεῖκος μέγα* An. 643. *μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν* Iph. A. 562. *μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν* ib. 568. *φίλτρον μέγα* ib. 917. *μέγα φῶς* ib. 1063. et *μέγα φάος* ib. 1502. *μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν* Rh. 198. *μέγα θράσος* ib. 693. *χάρμα μέγα* Her. 637. *ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς* Her. F. 1244. *μέγα σθένος* El. 958. *κλέος μέγα* ib. 1084. *τὸ μέγ' εἰς οὐδὲν μεθίστησι* Bel. fr. XX. 5. *δύνασθαί τι μέγα* Epist. V. et Hel. 1374. *μέγα* adverbial. usurpatum: *τοῦ μέγ' ὀλβίου* Hec. 493. cf. Or. 1338. *μέγα φρονοῦσ' ἀν' Ἑλλάδα* Or. 806. Hæc dictio, *μέγα φρονεῖν*, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur *εἰς ἡμᾶς*) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα ςένειν Med. 291. et μέγα ςενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ Hip. 1102. μέγ' ἀρίςα Al. 745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὺς μέγ' αὐχῦντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέυσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μεγάλα ςένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βυλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. II. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριςήρια Epist. III. 2) *Comp.* μείζων. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. ὐκ ἐξ ἐμαυτῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαυτῦ ξένυς El. 405. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχύσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζυς Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1102. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτυ μεῖζον ib. 275. τῦ θεῦ μεῖζον σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μεῖζον ib. 863. μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μεῖζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μεῖζον τίνσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον eorund. CCXVII. 2., ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον' ἥκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) *Superl.* μέγιςος. μέγιςος ἀνὴρ Ph. 1747. τῦ μεγίςυ Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιςος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιςος ib. 1004. πάντων μέγιςος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημιυργὸς κακῶν μέγιςος Fr. inc. LIII. 8. μεγίςη σωτηρία Med. 14. πίςιν μεγίςην ib. 22. μεγίςην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἁ δύναμις μεγίςη Al. 219. Ἑλλὰς ἡ μεγίςη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίςη ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίςη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίςας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίςας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. μέγιςον κράτος Hec. 556. ὦ μέγιςον Ἕλλησιν φάος ib. 841. cf. Bac. 608. μεγίςυ θαύματος ἄξιον Hip. 906. μέγιςον ἄλγος Sup. 785. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιςον Iph. A. 633. μέγιςον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας μέγιςον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιςον φάρμακον Her. 596. μέγιςον ἆρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὦ μέγιςον ἐχθίςη γύναι Med. 1323. μέγιςον κομπάσαι πάρεςί σοι Bac. 1231. ὦ μέγιςον ἐκπρέπυσ' εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιςόν γ' εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἶ μεγίςοις Or. 753. μεγίςων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιςα Hip. 1427. μέγιςα πήματα Rh. 808. τὰ μέγιςα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίςων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγις' ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιςα πολλάκις θεὸς ταπεὶν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὖ τὰ μέγιςα πεπονθέναι. Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπηρμένη An. 196. ἐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πόνων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc. CLV. 1. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. τόξων μεδέουσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμερίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τοῦ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326. μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα Tr. 1270.

Μεθιέναι. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς Or. 1671. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 27. μεθῆκαν, sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε Ph. 90. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. ἣν παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων Tr. 42. μεθῆκα τόξα Ion. 256. κρύσας πλευρὰν—ὀχημάτων, μεθῆκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν An. 1017. μεθεῖσαν θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τοῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον El. 797. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128. μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf. Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333. μέθετε τάλανα ib. 1372. μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. μέθετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες ib. 1263. εἴσω προξένων μέθες πόδα Ion. 1039. μέθετον τὸ λίαν, μέθετον Ph. 587. εἴπως—ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις Al. 1114. οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος ib. 283. οὔ σε μὴ μεθῶ ποτε Med. 728. τούτοις ἄγουσιν οὐ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ Al. 852. ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ μεθῆτε Her. F. 521. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα μεθεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς Ph. 1235. ῥᾳδίως οὕτω μεθεὶς Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. φιλίων πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. φάσγανον ματέρος ἔσω δέρας μεθεὶς El. 1223. ἐλευθέραν με μεθέντες Hec. 551. βίου χάριν μεθεῖσα Med. 227. ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους ib. 1050. φόβου μεθεῖσα Hel. 562. οὔ τοι μεθήσω Or. 262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίους λόγους; Hip. 499. οὐκ ἐλευθέραν θύρσου μεθήσεις χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὡς μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 161. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἑκουσίῳ τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. F. 627. οὐκ ἂν μεθείμην, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα (dor. pro ένη) κτύπου Or. 172. τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκεῖνο οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι Ph. 522. τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ ib. 1655. σῶν γε γονάτων οὐ μεθήσομαί ποτε Hip. 326. ἦ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε οὐ μεθήσομαι Her. 267.

Μεθιστάναι. τοὺς τρόπους μεθιστάναι Iph. A. 346. τὸ μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν Œnei fr. V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Phry. fr. XI. 4. οὐδὲ τούπιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. μεθέστηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911. μεθέστηκεν φυγῇ ib. 1295. μεθέστηκας φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον Her. 488. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέστησεν τύχας ib. 935. μετάστησόν με

θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετάστησον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς μεταστήσω φόνυ, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T. 1177. θέλω σε μεταστῆσαι πόνων ib. 991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς Med. 551. μετέστημεν φόβυ Rh. 295. μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστῆναι βίυ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστὰς Ion. 584. τάχα μεταστήσυσ' ὕπνυ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49. ὃ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο Ph. 40. λύπης μεθίστασο Al. 1125. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν El. 1202. μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.

Μεθορμίζειν. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῦ νῦν σκυθρωπῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν μεθορμιεῖ σε Al. 801. ὃ μητέρα—μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχυσα συμφορᾶς Med. 258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.

Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων ib. 486. et 667. μεθυσθεὶς ib. 166. et 536.

Μειζόνως. Ἑκάβη με—ὃκ ἀπώλεσ,' ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μειζόνως παθόντες Rh. 849.

Μείλιγμα. ὅταν—μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2.

Μείλινος. μείλινον ἀδονὰν Iph. A. 234.

Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσσων ςυγίυς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.

Μελαγχαίτας Al. 440.

Μελάγχιμος. πέπλυς μελαγχίμυς Ph. 375. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον Rh. 962.

Μελαγχρώς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες Or. 321.

Μέλαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269. ἐπ' ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ Med. 135. πρὸς πατρῷον μέλαθρον An. 924. cf. Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξυσα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 368. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δύλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ Hec. 648. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον ἐγείρετε—πρὸ μελάθρων ib. 1354. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib. 1547. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F. 107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὺς θεῶν Ph. 370. τήνδε κομίζυσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346. λείπω μελάθρων τήνδε στέγην Al. 23. cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29. πρόσθε μελάθρων ib. 78. τἀμὰ ὃκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένυς ib. 570. ςυγεραὶ πρόσοδοι—χήρων μελάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib. 883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων ib. 1096. τᾶς φυγύσας μέλαθρα Iph. A. 270. χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ' εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib. 376. φιλόπλυτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν ib. 413. καθαρά, ὃ νοσῦντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ μελάθρων—ἄϊον οἴκτυς Tr. 155. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib. 1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ Βακχίυ ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489. ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια μέλαθρα ib. 230. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017.

Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.

Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. μελαμπέπλυς στολμὺς ib. 822. μελαμπέπλῳ στολῇ ib. 429. μελάμπεπλος Νὺξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαὲς δι' ἔρεβος Hel. 525.

Μελαναυγής. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154.

Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2.

Μελάνιππος, *nom. propr. viri*. Meleag. fr. XVIII. 2.

Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.

Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71.

Μελανοχρώς. τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.

Μέλας. μέλανα ϛολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες ϛολμοὶ Al. 926. μέλανας πέπλυς Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ᾄδυ μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἴγλαν Tr. 549. νεὼς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτὸς ib. 597. et ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.

Μελέαγρος, *nom. propr. viri*. Sup. 904. et Meleag. fr. II.

Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.

Μέλει. ὐδὲν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κἀμοὶ μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τόδε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκύειν ὐ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ ib. 1037. ἵνα θανῦσα νερτέροισι μέλω An. 851. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ᾧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ ϛρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῦδε ξὺν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρὴ τἄλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρὴ πώλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σός μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ὗτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ᾧ θεῶν ὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλιϛ' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεὼς μέλυσί μοι ib. 1596. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θαλίαι μέλυσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλυσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν ib. 772. ὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ὐδὲν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλυσι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ᾗ νόμων ὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ᾧ μέλει τὰ τῦ θνητῦ βίυ Fr. inc. B. 12. 4. ὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελύσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλυσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀριϛ.—οἶσθά ποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῦ Βρομίυ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμυς ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεσθε ib. 109. ἕτεροι σῦ πλέον ὐ μέλονται Her. 355. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πόλεως μελομένῳ τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς Ph. 1312.

Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.

Μέλεος, propr. *niger*, sed plerumque pro *infelice* seu *misero* usurpatur. ὦ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὦ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμυ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπυν ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. ἀΐδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίυ μελέυς πύργυς Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἲ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἁ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ὐ πάρα μοι μελέᾳ ϛενάχειν; Tr. 106. ἀκάτυ μελέας ib. 1100. τράγυ χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. μέλεος ἁμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐζεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δυὸς πατροφόνυ ματέρος Or. 192. μέλεα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατὴρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτῃ κατατρυχομένυς Med. 1099. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῦ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἷα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνος ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφυ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρυπτειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, *cunctatur*, Or. 420. ὅπυ σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾷν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἴσχιϛα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξασ', ἃ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακὸν, ὐδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρῄζεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλυσιν, ἢ πάρεισιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρυς; Hel. 1609. τί γ' ὐ μέλλεις; Ion. 999. τῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκυ El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλυσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλυσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλιϛ' Ἄρης ϛυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὔριον μέλλυσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλύσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλυσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίϛατο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαϛήματα Hec. 1204. ὐ θρόμαντις ὢν ἔμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385. ἤϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρυ παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος ἀΐδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μυσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτῃ μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεταί μυ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἳ καταλείπυσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινῦσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρυς τοίχυς μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπῃ Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχὰν, οἵαν μέλπει Med. 149. ὅπυ—χοροὶ μέλπυσιν ἐγκυκλίοις —πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἃ μέλπυσ' ὑ σαφῆ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, ὦ... τὸν παιᾶνα ib. 660. ὦ τᾶς ἑπταφθόγγυ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ὑ τὰν Ἄργει μέλπυσ' (i. e. υσα) Ἥραν Iph. T. 221. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. πολλά σε μυσοπόλοι μέλψυσι Al. 448. λωτῦ κατὰ πνεύματα μέλπῃ (2 sing. præs. med.) μῦσαν Ph. 794. ἀχόρυς τοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελῳδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας Rh. 923.

Μελῳδός. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. τᾶς μελῳδῦ Μύσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελῳδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ὑ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νείλυ μεμπτόν ἐςί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ὐ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας ib. 962. Λοξίᾳ μέμφομαι Or. 285. ὐδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθῶν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῷ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ὐ μεμφόμεσθά γε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐραςὴν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὕρημα —μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. ςρατὸς ἂν ὑ μέμψαιτό με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El. 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ὐ τῦτ' ἐμέμφθην Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μυ—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμφθεῖσα Hel. 31.

Μέμψις. διπλῆν φοβῦμαι μέμψιν Al. 1060. ὡς ἄν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἕξεις

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβουμένη Dan. 37.

Μενεαίνειν. ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Dan. 51.

Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ στρωτοῦ λέχους ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχοῦσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἶτ' αὐτοῦ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. οὐκ ἐξ ἴσου μένομεν Εὐρίπου πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκους ib. 996. παγαὶ πατρῷαι μένουσί σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βουλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένουσι καρτεροῦντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένουσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. οὔ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιστῆρες ib. 278. 'Αλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; Ion. 801. δύσκλειαν, ἣ μένει με Her. F. 1152. οὐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῷος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν 'Ατρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν στέγας μένων. τέταγμαι τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τοὺς ἀκόντας ἠδίκουν Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὡς μένουσ' ἀκουσίως Tr. 1011. ἢ τὸ χρεὼν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν Iph. A. 580. ὃς οὔτε πίστιν, οὔτε μάντεων ὄπα ἔμεινας Hip. 1322. οὐδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μεῖνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μεῖνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἢν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὅρκοι An. 1001. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μεῖναι φάος Rh. 66. οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνασ' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνασ' ἄκουσον El. 226. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν οὐ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. θανὼν αὐτοῦ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. οὐ μενῶ Rh. 687. μάραγνα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν 'Ιλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε, μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν λέχος Hel. 809. ὡς οὐ μενοῦντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δάϊα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλας Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεύς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾷν. σφάξαι νιν μενοινᾷς Cy. 447.

Μένος. μένος ξύστασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μέριμνα. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχȣς ἰὼν ὁδȣ̀ς Or. 632. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μȣσοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἵ σȣ μέριμναν ἕξȣσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκȣ εἰς μέριμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἕξομεν κᾀκεῖ μερίμνας Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509.

Μέρος. μάλιϛα τȣ̓κείνȣ εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκȣ́σας σȣ̃ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν ϛοναχῆσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζȣ πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τȣ̃ μέρȣς ἔχων τὸ πλεῖϛον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τȣ̃το ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος ib. 241. δεῖ δȣ̃ναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τȣ̓μὸν μέρος Iph. A. 499. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, *quod ad te attinet, quantum in te est*, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τȣ̓μὸν μέρος. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς ȣ̓κ ἦν μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖϛον ἡμέρας τȣ́τῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ὃ τὸ πλεῖϛον ἐν καινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλȣσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδȣ̀ς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγȣ̃μαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρη ϛαθμῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κȣ́ραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. θύρας μεσαύλȣς Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μεσόμφαλος ἑϛία Ion. 462. μεσομφάλȣς ἕδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβȣ Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρȣ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διὰ μέσȣ αὐχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θιάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσην Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (pro μέσην) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσην El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχȣς εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ 'ν μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηϛόν τι βȣ́λευμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἥκει Iph. T. 421. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινȣ̀ς—εἰς μέσον λόγȣς Tr. 54. πολλȣ̀ς ἐν μέσῳ λόγȣς ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐϛι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τȣ̃τον μεθεῖσαν ἐκ μέσȣ λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσων Ph. 1144. μέσα Αἰετὸς ȣ̓ρανȣ̃ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσȣ̃ν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κȣ̓δέπω μεσοῖ Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910.

Μέσσος, poet. pro μέσος. ὀρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 403.
Μεσός. τὸ Ἄργος αὐτῦ μεσὸν Iph. T. 804.
Μέσως. φόβον παρέσχεν ὀ μέσως ὅδε κτύπος Hec. 1113. πόλεως ὀ μέσως εὐδαίμονος An. 874. μέσως εὔνυς ἐμοὶ Her. F. 58. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.
Μετὰ, 1) cum genit. νεκρῶν μέτα Hec. 209. μεθ᾽ ὅπλων Or. 572. ἐμῦ μέτα ib. 1071. νεβρίδων μέτα Ph. 798. πολλῶν μέτα ib. 901. μὰ τὸν μετ᾽ ἄστρων Ζῆνα ib. 1013. δυνόντων μέτα ib. 1124. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. μετ᾽ ἀνδρὸς Med. 33. μητρὸς μέτα ib. 897. μετ᾽ ὄλβυ Hip. 1113. δαίμονος τῦμῦ μέτα Sup. 592. ἥσυχοι μεθ᾽ ἡσύχων ib. 952. ὅπλων μέτα Iph. A. 65. τῦ ὄχλυ μέτα ib. 526. μέτα σωφροσύνας ib. 544. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. γνώμης μέτα ib. 923. μετὰ φιλοχόρυ κιθάρας ib. 1037. χρημάτων μέτα Iph. T. 756. ἀλλήλων μέτα ib. 841. συγγόνυ μέτα ib. 1420. χειρὸς ἀσιδήρυ μέτα Bac. 735. ὑμεναίων μέτα ib. 1272. μετὰ Νυμφᾶν Cy. 68. ἀσκῦ μέτα ib. 151. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. μετ᾽ ὀργῆς Fr. inc. XXIII. 1. κινδύνυ μέτα eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισί τε μέτα Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. μεθ᾽ ἡμέραν Or. 58. et Bac. 485. ἃ ᾽γὼ μέθ᾽ ἥκω δεῦρο Ph. 444. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. ἵππειον μέτα ὄχημα ib. 67. ἅρμα Διομήδυς μέτα ib. 486. νεκρὺς μέτα Sup. 670. ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα Her. 218.
Μεταβαίνειν. ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292.
Μεταβάλλειν. δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει Or. 1006. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 204. μεταβάλλει δυσδαιμονία Iph. T. 1120. φαεννὰς ἄστρων μεταβάλλει ὁδὺς Ζεὺς El. 728. καιναὶ καινῶν μεταβάλλυσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίυ μετέβαλεν ἅρμα Or. 1002. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. μεταβαλὼν ἄλλυς τρόπυς Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς ib. 363. ὄνομα μεταβαλὼν Cy. 687. ὦ μεταβαλῦσα μυρίυς βροτῶν Ion. 1512. μεταβαλῦσ᾽ ἀϊδρίας ib. 1614. μεταβαλῦσα ἡ τύχη Her. F. 480. θεῦ πνεῦμα μεταβαλὸν ib. 216. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ Tr. 101. ῥᾴδια ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ Hip. 1118.
Μεταβολὴ, et dor. ολά. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. μεταβολὰ κακῶν Her. F. 734. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων ib. 1101. λίαν διδῦσα μεταβολὰς Iph. T. 722. μεταβολὰς τοσάσδ᾽ ἔχον Tr. 611. cf. Bac. 1265. φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. μεταβολὰς τῆς τύχης Œd. fr. XI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ Fr. inc. CLXX.
Μεταβυλεύεσθαι. μεταβυλευσόμεσθα Or. 1526.
Μεταγιγνώσκειν. μετέγνων τὰ πρόσθ᾽ εἰρημένα Med. 64. ἴσως γε κᾂν μεταγνοίης τάδε Iph. A. 1425.
Μεταγράφω Iph. A. 108.
Μεταδιδόναι. μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. λόγυ μετάδος ib. 153. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας ib. 450. μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας. μετάδος δ᾽, ὅσσον κ. τ. λ. Sup. 57. sq. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δακρύων μεταδὺς And. fr. XXII. 2.
Μεταδρομή. μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 941.
Μεταίρειν. τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα; Iph. T. 1157.
Μεταίτιος. τάφυ μεταίτιον γενέσθαι Sup. 26.
Μεταίχμιον. εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. ἐν μεταιχμίοις ὅρκυς συνῆψαν ib. 1246. ἡγῦ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803.
Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.
Μετακλαίειν. τὸν ἐμὸν βίον—ὐ μετακλαίομαι Hec. 214.
Μετακύμιος ἄτας Al. 91.
Μεταλαγχάνειν. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her. F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib. 766. φθίνυσ' αἰτίοις προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὡς εὖ μεταλλάσσυσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκληρῶς μεταλλάσσυσιν εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. μεταλλάσσων ἀεὶ Antiop. fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὐδεμία μείζων ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Epist. IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάυ μετανισσόμεναι συγγὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφυς μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνονος πέμψαντος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mutavi* Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μύσας καὶ μετάρσιος ἦξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. μετάρσι', ὐ βέβαια Her. F. 1093.

Μετάστασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; Hec. 1266. μετάστασις γνώμης An. 1004. ἡλίυ μετάστασιν Iph. T. 816. πολλὰς τῦ βίυ μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1.

Μεταστείχειν. ἣν μεταστείχω ποδὶ Sup. 90. μεταστείχων σε Hec. 509.

Μεταστένειν. μεταστένομαι σὸν ἄλγος Med. 996.

Μεταστρέφειν. ὕτε ναυκλήρυ χερὸς,— μεταστρέφυσαι Hip. 1226. ὁρᾷς τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. ταχὺς μετέθυ λύσσαν Or. 254. μετετέθην εὐβυλίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, dor. pro οπή. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494.

Μετάτροπος. μετάτροποι πνέυσιν αὖραι δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτεστιν ὐδὲν Hec. 436. ὧν μέτεστί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι τῶν βυλευμάτων Med. 886. σοί τυ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγυ An. 592. cf. Her. 665. et 666. ὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι, μή μοι μετέστω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρυ γάμων Ἑλένης τε; ib. 1236. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέτεστι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro μέτεστι: φέγγος εἰσορᾷν θεῦ τόδ' υκέθ' ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγυ μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῦ ξένων δρασμῦ μέτα; Iph. T. 1300. κἀμοὶ μύθυ μέτα; El. 1295. ὔκυν μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς Αἰόλυ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion. 1297.

Μετέρχεσθαι. ὃς μετέρχεται δόμυς Ph. 267. ἢ τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ὐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. ἣν ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib. 582. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1. ὐκ ἄρ' ὡς θανυμένυς μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 512. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον Med. 6. ὐ μᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες Bac. 712. τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τῶν παρεστώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδὺς Ion. 930. μὴ μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An. 993. τὺς ὑβρισθέντυς γάμυς Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων δώσω Her. 1023.

Μετεύχεσθαι. οἶσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.

Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέχοιμι τᾶς 'Αφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν θοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων 'Αιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. οὐδὲν μετέχων An. 500. τούτων μετέχουσα Al. 748. οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5. κἀγὼ μετέσχον φόνου Or. 32. οἳ—μετέσχον λέκτρων 'Αφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείστων μετέσχον 'Ηρακλεῖ Her. 8. cf. Hel. 722. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. οὐκοῦν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσου τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.

Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Μετιέναι. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἱμάτου θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.

Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τοὺς μετοικοῦντας ξένους Sup. 892.

Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.

Μετοίχεσθαι. καθαρμόν, ὃν μετῴχετο Iph. T. 1332.

Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.

Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.

Μέτοχος. μέτοχος τοῦ φόνου Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.

Μετρεῖν. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἦν—οὐδὲ μετρήσειας ἂν Œd. fr. XVII. 2.

Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βακχίου μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχουσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.

Μετρητός. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν Bac. 1242.

Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεοῦ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τοὔνομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. οὐ μέτρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.

Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.

Μέτρον. ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταὔτ' ἔχουσ' 'Αλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.

Μέτωπον. ἱδρώς, ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις ἔσταζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.

Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.

Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.

Μηδείς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνε ib. 1183. μηδὲν ἄγαν Hip. 265. τὰ μηδὲν ὄντα Tr. 609. μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Κύπρις ὧδ' ἐμήσατο Hip. 1400. τί σοι μήσομαι; ib. 593. κακὰ μήσεται Her. F. 1076.

Μῆδοι. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 16.

Μηκάς. μηκάδων βοσκήματα Cy. 188.

Μηκιστεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.

Μῆκος. μακρὸν μῆκος χρόνυ Or. 72. cf. v. 1215. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. πλέθρυ μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Μηκύνειν. χρόνον μηκύνωμεν Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. μηκῦναι βίον Her. F. 143.

Μήλειος. αἷμα μηλείυ φόνυ El. 92. μήλειον γάλα Cy. 217.

Μηλοβότας. μηλοβότα τασίωρον Cy. 53.

Μηλοθύτης, vel dor. ύτας. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ Al. 119. βωμὺς μηλοθύτας ζητῦσα Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovis. μάντεις μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. μῆλα λαβόντες An. 1101. λαιμὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. μῆλα νέα Cy. 28. ὡς μῆλα εἰσδεχώμεθα ib. 35. μήλων βορᾷ ib. 122. μήλων τόκον ib. 161. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 229. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος. τὸν Αἴτνας μηλονόμον Cy. 656.

Μηλόσπορος. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III.

Μηλοφόρος. μηλοφόρον καρπὸν Her. F. 396.

Μὴν, nom. subst. mensis. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. κυκλὰς Καρνείυ μηνὸς ὥρα ib. 452. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. θέρυς τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. ὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534.

Μήνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. μηνίων ςρατηλάταισιν Rh. 494.

Μήνιμα. Κάδμυ παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941.

Μῆνις. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1273. μῆνιν κεύθειν Her. 762. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς Hel. 1371. μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Μηνύειν. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν Hip. 1077. σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ Sup. 98. τί μηνύεις νέον; Bac. 1028. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ Hip. 520. μηνῦσαι κακὰ Ph. 1224. εἰ ἀγαθά μοι μηνύσετε Ion. 750. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. πρᾶγμα μηνυθὲν Ion. 1563.

Μηνυτής. μηνυτὴν χρόνον Hip. 1051.

Μηριόνης, nom. propr. Iph. A. 201.

Μηρός. κατὰ μηρῷ καλύψας Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599.

Μήτηρ. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. μῆτερ ib. 402. ὦ μῆτερ ib. 55. et 414. ὦ φίλη μοι μῆτερ ib. 409. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὦ γαῖα μῆτερ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 773. παῖ τῆς μελῳδῦ μητέρος Rh. 393. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. Ῥέας μητρὸς Bac. 59. μητέρα χθόνα Hel. 40. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1372. ῥοθίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα ib. 1468. μήτηρ πάντων (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. ἔςιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς eorund. LVII. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ eor. CLXXXV. 2. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ τέκνα An. 229. etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. μητροκτονῦντα Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. τῦ μητροκτόνυ τεχνάσματ' ἐπὶ ταῦτα Or. 1559. μητροκτόνυς ἀγῶνας Tr. 363. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. δίκην αἵματος μητροκτόνυ Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.

Μητρυιά. μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἡ 'πιῦσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμὲν ib. 1330. ὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.

Μητρῷος. μητρῷον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῴᾳ Med. 1309. μητρῷ' ὀνείδη An. 623.

Μήτρως. μή ποτε μήτρωος ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.

Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχρὰ μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἵ' ἐμηχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ ὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.

Μηχανή. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἥν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996. ἄν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυτάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. τροφῦ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκυσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμῦσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Μηχάνημα. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἥρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.

Μηχανοῤῥάφος An. 1117. μηχανοῤῥάφοι κακῶν ib. 448.

Μῆχος κακῶν An. 537.

Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμυς βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμῦ γε μὴ μιαίνοντος θεὺς Her. 265. κλέος τὐμῦ πατρὸς ὐκ ἂν μιάναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν ὐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. στέφη μιαίνεται Her. 71. ὐ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.

Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.

Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνυ Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνε Med. 1346. τὰς μιαιφόνυς κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παίων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. ὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.

Μιαρός. Κιθαιρὼν μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. ὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἐστιν Aug. fr. IX. 3.

Μίασμα. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἔκ τυ χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταὐτὸν χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 2.

Μιάϛωρ. σέ, μιάϛορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα An. 616. οἵδ' εἰσιν σῷ κάρᾳ μιάϛορες Med. 1371. ἀνοσίες μιάϛορας El. 683. τὴν 'Ελλάδος μιάϛορα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον ϛρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἔπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῦ Bac. 18.

Μιγνύναι. 'Αργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατὴρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An. 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El. 756. σπονδὰς—ἐχίδνας ϛαγόσι μιγνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρυ μέμικται καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γυῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπίκυρος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρῦ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ὀχὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ὀ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ὀ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ὀ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχυσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τῦ βίυ Her. F. 503. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, ϛέρξυσ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζυ Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) *Comp.* a) ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ὀκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν ὀδὲν ἐλάσσον' Ἄργυς Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὸν ὀκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. τὔλασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται τὔλασσον ib. 543. θαῦμα, ἔλασσον τὔνυμ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ὀκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἔλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ὀκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεί μοι συμφορὰ ὀδὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλις An. 193. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. 3) *Superl.* ἐλάχιϛος. ἐπ' ἐλαχίϛοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τἀλάχιϛα λυπυμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. ϛεφάνυς μίλακος ἀνθεσφόρυ Bac. 702.

Μίμας, *nom. gigantis.* Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμύμεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμῦ τρόπυς πατρὸς δικαίυ Hel. 946. τετράπυν μιμήσομαι λύκυ κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις 'Ελένης Hel. 73. τῦ σῦ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. 'Ολύμπυ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φᾶσ' 'Εριννῦς ἰέναι μιμήματα Iph. T. 294. 'Εριχθονίυ τῦ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ὀδὲ αἰδὼς 'Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὅ μυ φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκύσης

τῆσδε μέμνηται τί μυ ib. 992. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 741. ὑ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. ἁ Τροία ἁμῦ πατέρος μέμναται El. 189. ὡς τάχιςα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῦ Or. 125. μέμνησο μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκύσας Rh. 522. ἄλλυ λόγυ μέμνησο Hel. 119. μέμνησο τύτων Epist. IV. μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνημένυς Sup. 1168. γάμυ μεμνημένυς Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315. πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν ὑ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὧν ὑ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.

Μῖμος. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, **passim per totum Euripidem.**

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule devictæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιξοβάρβαρος Ph. 140.

Μιξόθηρ. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161.

Μιξοπάρθενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίυς Or. 517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας, μισῦσι δ' ἀςοὶ ib. 707. sq. ἐμὸν πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιὰς An. 926. μισεῖ ὑβριςὴν λαὸν Sup. 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ, ὅσοι χρῄζυσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109. μισῦσι τὺς αἰνῦντας Iph. A. 980. μισῶ φίλοισιν ὕςερον βοηδρομεῖν Rh. 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. μισῶ τὸν ἀσκὸν Cy. 527. μισεῖ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἐσθλὺς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας μισῶ ib. 650. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ ὄντως, οἵτινες φρονῦσι κ. τ. λ. Ar. fr. XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαςα ἤθη μίσει ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Inus fr. X. 3. πῶς μισῶ γελοίυς Melan. fr. XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. κακὺς μισεῖ Tem. fr. VI. 3. μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ σοφιςὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or. 571. μισῶν ὔποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. οἱ πέρα μισῦντες Fr. inc. B. 45. 2. πᾶσαν μισῦσ' (i. e. ὖσα) Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μισῦν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα ὐδέποτε Epist. V. θεοί σε μισήσειαν Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 597. cf. v. 611. μισύμεθα ib. 400. μισύμεθ' ὕτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428. μισῇ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισύμενον πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισυμένην An. 33. οἶδά σοι μισυμένη Tr. 898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισυμένη ib. 1241. ἄλγιςόν ἐςι θῆλυ μισηθὲν γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύπριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Meleag. fr. VI. 4.

Μισθός. μισθός ἐςιν ὗτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An. 610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib. 165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχυσ' ἐν ἀγκάλαις ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel. 977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. μισθῦ τὺς γάμυς ὠνυμένη ib. 1090. πλεῖςον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4. μισθὸν λαβῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγυ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. μισθὸν ὐκ ἀηδῆ, ὐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V. μισθὺς φέρειν Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν ᾔσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V. ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὡ μῖσος εἰς Ἕλληνας Iph. T. 525.

Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.

Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 924. ἐ μίτραις σε γυνὴ δέξατο El. 162.

Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.

Μνᾶσθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.

Μναστεύειν, dor. pro μνηστ. μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.

Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὥς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ἐδαμῦ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῦ Bac. 46.

Μνῆμα. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἕν; ib. 1053. ἀμφὶ μνῆμα τῦ Ζήθυ Ph. 147. πῦ θήσεις μνῆμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείυ τάφυ Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνῆμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνῆμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.

Μνημεῖον. τῦτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὅρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά μυ διὰ μακρῦ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.

Μνήμη. τάφυ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι ϛρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τύτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ὐδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ὐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.

Μνημονεύειν. μνημονεύων ὐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὔσεται) ἡ χάρις Her. 335.

Μνηστεύειν. μνήστευε πολλὰς Al. 723. μνηστεύω γάμυς ὐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ὅ ἐμὲ μνήστευον El. 313.

Μνήστευμα. ὦ κακὰ μνηστεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα γυναικὸς Hel. 1530.

Μνηστήρ. μνηστὴρ Ἑλένης Hel. 98. μνηστῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.

Μογεῖν. μογῦντα πλευρὰ Al. 852.

Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερῦ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχεα μογερὰ Med. 205.

Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλίυς μυρίυς μόγις διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῦλαβον μόγις πόδα ib. 1253.

Μόθων Bac. 1058. vid. not.

Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. ποίᾳ μοίρᾳ ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοίρᾳ ib. 1559. ὅπυ μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτυ προσλήψεται ib. 987. μοίρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ὐδ' ἔτι μοίρας ἀπαλλαγὴ ib. 1256. ὐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναϛροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφυ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 609. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχυσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1491. κλήρυ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσσιδώτειρα ib. 899. ὦ μοίρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε ib. 1334. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκραινε σῦ πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνῳ ib. 1290. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παρατρέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε καράπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκουρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλῃτον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βούλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά πυ ἡ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν Ἀργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antiop. fr. XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολὼν ib. 709. σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. δρυμὸν ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. εἰς ᾅδου μολὼν ib. 915. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολὼν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἥβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820. πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωστί μοι μολὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀτήμους πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανεὶς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1169. ἐπίστευσον μόλις Tr. 1275. ὁρμᾶται μόλις Bac. 860. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλουσαν ὁ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθην μόλις ib. 419. ματεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβοῦσα ib. 902. ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπή, vel dor. μολπά. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ ib. 590. τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυος ἑπτατόνου μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἄπο — καταπαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς Med. 200. ᾄδω μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κε-

λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς· ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.

Μομφὴ, et dor. μομφά. ἔν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς οὐκ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012.

Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέρην Hel. 1583.

Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλους Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680.

Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας οὐκ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2.

Μονάς. ἐπακτίαν ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον ἔσαν ἐναλίου κώπας An. 855. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν Bac. 609.

Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.

Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.

Μονογενής. μονογενοῦς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.

Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ Cy. 78.

Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.

Μονομάτωρ Ph. 1518.

Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχοῦντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.

Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχου δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph. 1335.

Μονόπαις Al. 909.

Μονόπεπλος Hec. 933.

Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004.

Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. οὐ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνου παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἢ μόνου πάροιθε δῆτα παῖσδ' ἐφέσατον πύλαις;' Iph. A. 862. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνη μόνοις Med. 513. μόνα αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521. ὦ μόνα γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.

Μονόστολος Al. 408. μονοστόλου δορὸς Ph. 749.

Μονότεκνος. μονοτέκνου Πρόκνης Her. F. 1021.

Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.

Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.

Μονοῦσθαι. σοῦ μονούμενος Al. 381. δεσποτῶν μονούμενος Rh. 871. λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος Her. F. 1388. μονωθεὶς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτοὺς St. fr. V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.

Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.

Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ ib. 21.

Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.

Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. τένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον Ph. 598. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον 'Αδμήτου διακωλῦσαι; Al. 33. μόρος ἄποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἢν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. μόρου παράτροπον μέλος ib. 527. σοῦ παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517. καρανιστὴς μόρος ib. 817. τοῦδ' 'Αθάνα παντὸς αἰτία μόρου ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον 'Ελένης ἐᾶσαι Tr. 876. ὁρᾷς τὸν 'Ακταίωνος ἄθλιον μόρον Bac. 337. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Μόρσιμος. μορσίμους σφαγὰς Rh. 636. παρεὶς τὸ μόρσιμον Al. 942. μὲ θάψεθ', ὃ τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Μενέλεῳ θεῶν πάρα—ἐςὶ μόρσιμον ib. 1693. μόρσιμα ὥτι φυγεῖν θέμις Her. 615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάςασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπῳδὸν ib. 1272. μορφῇ ὐκ εὐωπὸς Or. 916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταῦτ' ἔχυσ' Ἀλκήςιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. παρῆν ὁρᾷν ὐ ταὐτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς πέρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεῦ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. πρέπεις Κάδμυ θυγατέρων μορφῇ μιᾷ ib. 915. μορφῆς θέλυσαι διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχυσαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχυσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά. ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ib. 683. μορφᾷ μόνον ηὔχεις ib. 1384. 3) plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένυς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν' ὡὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο Tr. 1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν) διαφέρυσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότυ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ Antiop. fr. XXI. 2. μορφὰς (sc. τῶν γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλυσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μόρφωμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2. κύκνυ μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 811.

Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643. τόνδε μόσχον νεαγενῆ (de infante humano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος (de catulo leonis, vel potius de Pentheo juvene, quem mater furibunda pro leone habitum discerpserat) Bac. 1183. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν μόσχυ πόδα ib. 822. ὐρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἠλλάσσετο φθογγὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκήματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2) μόσχος, ἡ. ὐριθρέπταν μόσχον Hec. 205. σκίρτημα μόσχυ σῆς (de Polyxena) ib. 526. ςεῖρος ὖσα μόσχος (de Hermione) An. 712. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359. μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. μόσχυς ὁρῶσας εἰς μέσας Iph. T. 297. νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον Bac. 735. μόσχυς ἀμέλξας Cy. 388.

Μύναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν μύναρχοι Rh. 31.

Μυνύχιος. Μυνυχίυ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 760.

Μῦσα. μέλπῃ μῦσαν Ph. 795. ἄλυρον ἀμφὶ μῦσαν ib. 1035. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ὐράνιόν τε ib. 1719. λύπας μύσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 196. ἔςι Μῦσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μῦσα ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις μῦσαν Iph. T. 182. Μῦσα αὕτη τοῖς δυςήνοις Tr. 120. Μῦσα, ἣ λύπας ἔχει ib. 605. τίνα μῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. τίς ἥδε μῦσα; Ion. 757. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μῦσαν ib. 884. κατὰ Μῦσαν ἰόντες ib. 1091. παλίμφαμος ἀοιδὰ καὶ Μῦσ' εἰς ἄνδρας ἴςω ib. 1097. μῦσαν ἡδύθροον El. 703. Μῦσα, dea, mater Rhesi, Rh. 352. 387. et 652. Μῦσαι λήξυσιν τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιςοσύναν Med. 421. Πιερίδας Μύσας ib. 833. εἰσὶν ἐν μύσαις ἀεὶ Hip. 452. παύσω μῦσαν Al. 345. διὰ Μῦσας ᾖξα ib. 965. Μύσαισι προσφιλεςάτη Sup. 489. πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι ib. 883. ἔνθα κύκνος—Μύσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Μυσῶν ἔρις Rh. 917. τὰς Χάριτας Μύσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674. ὔπω καταπαύσομεν Μύσας ib. 686. Μυσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα ib. 791. Μυσᾶν θεράπων El. 717. ἅπαν Μυσῶν ἐννεά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.

Μυσαῖος, *nom. poetæ.* Rh. 945.

Μυσεῖον. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. μυσεῖα καὶ θάκυς ἐνίζυσαν ib. 1114. χελιδόνων μυσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Μύσειος ἕδρα Bac. 408.

Μυσίζεσθαι. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487.

Μυσική. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μυσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.

Μυσικός. μυσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν Hip. 989.

Μυσοποιὸς Tr. 1189. μυσοποιὸς μέριμνα Hip. 1428.

Μυσοπόλος. πολλά σε μυσοπόλοι μέλψυσι Al. 447. τίνα μυσοπόλον ςοναχὰν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθῦμεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηςοῖς μοχθῦσι Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τύσδε μοχθῦμεν πόνυς ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852. et Her. 59. πόνυς, ὓς ἐκ παιδὸς μοχθῦμεν ἀεὶ Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ὐκ ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948. τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὐ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὕπερ μοχθῦσιν Pal. fr. III. 5. μοχθῦμεν ἄλλως θῆλυ φρυρῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μοχθῦντα τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθυν Med. 1030. μάτην ἐμόχθυν Tr. 755. ἅλις μόχθων, ὓς ἐμοχθῦμεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὐχ ἑκῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681. ὧν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226. ἃ 'τικτον, ἃ 'μόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκνμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνὰς ἀνίςη τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ὐκ ἔτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῦν Phœn. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὑ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθυ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει ib. 191. ἑνὸς μόχθυ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἣν δὴ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθυ 'πικυφίζυσαν El. 72. λήξαντα μόχθυ ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων ὐκ ἄλλος ὑπερθεν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθυς ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων Iph. T. 156. ὗτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθος ἔξω κρείσσυς ib. 202. ἡνίκα μόχθοις— θρώσκῃ Bac. 871. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ὐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βραβεὺς ib. 710. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἐκπαύσω μόχθυς Ion. 144. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις ib. 181. τεφάνωμα μόχθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθυς διεπέρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθυς, ὃς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. μόχθυς ἀσπιδὰς ἔφερον τευχέων El. 444. τύτυς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων ib. 1353. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. φεύγει μόχθυς Dan. fr. V. 3. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phil. fr. II. 1. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13.

Μοχλεύειν. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Μοχλός. καυτὸν μοχλὸν λαβόντας Cy. 629. θύρετρα καὶ σταθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβιιλόντες Or. 1475. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. μοχλοῖσιν ἐξαναστάσας βίᾳ (sc. τὴν πόλιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας An. 952. κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. θάκυς μοχλοῖς τριαίνυ Bac. 348. μοχλὺς φέρωμεν ib. 947. ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 944.

Μυγδὼν, *nom. propr. viri*. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539.

Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα Her. F. 992.

Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.

Μύειν. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255.

Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύυσα Her. F. 77. παρ' ἴσοις μυθεῦσαι Iph. A. 789. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 196. ὡς μεμύθευται βροτοῖς ib. 265.

Μῦθος. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ὐκ οἶδα Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354. κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔτι μοι λέγειν Al. 522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν; ib. 566. ὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει ib. 72. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. πρός σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος ib. 1442. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1. τὸν αὐτὸν μῦθον ὐ λήξει λέγων Rh. 874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. κᾀμοὶ μύθυ μέτα; ib. 1295. καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. λέγυσα μύθυς ib. 967. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. πτηνοῖσι μύθοις τέρψω φρένας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν τοιύσδε μύθυς Ph. 448. βραδεῖς μῦθοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα μύθοις Med. 143. πῶς ἂν μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν ib. 174. ὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον ib. 1082. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα ib. 197. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχυ ib. 1288. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μύθυς Sup. 840. μύθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα μύθοις ib. 1049. ὄναισθε μύθων ib. 1078. κληδόνα μύθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. *μύθους συντομωτάτους κλύειν* Her. 784. *ἅλις μύθων* Hel. 142. *οὐκ ἐμπλήσαιμί σε μύθων* ib. 776. *κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς* Her. F. 100. *φοβεροὶ μῦθοι* El. 743. *μύθους εὐπροσηγόρους* Dan. 45. *ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων* Fr. inc. XCVII. 2.

Μυκᾶσθαι. *μυκᾶται* Her. F. 870. *πόριν μυκωμένην* Bac. 737.

Μύκημα. *μυκήματα βοῶν* Bac. 690.

Μυκῆναι, *nom. urbis.* Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. *Μυκήνα* Iph. A. 265. et Iph. T. 845.

Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. *ὑπὸ Μυκηναίου ξένου* An. 1076. *Μυκηναῖος λαὸς* Her. 88. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ* Her. F. 388. *Μυκηναίων ἄκροι* Ph. 433. *ἐν Μυκηναίοις* Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. *βωμῶν Μυκηναίων* El. 674. *Μυκηναίου δορὸς* Ph. 516. et 1089.

Μυκηνίς. *Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς* Or. 1470. *πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα* Ph. 869. *Μυκηνίδες ὦ φίλαι* Or. 1246. *ὦ παρθένοι Μυκηνίδες* El. 761.

Μύκονος, *nom. insulæ.* *ἀκταὶ Μυκόνου* Tr. 89.

Μυκτήρ. *εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο* Al. 496. *γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους* Fr. inc. CCXIII.

Μυριάς. *μυριάδας ἀγαθῶν* Ph. 837. *μυριάδας πόλεις* Rh. 913. *μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων* Bac. 744. *μυριάδας Δαναῶν* Hel. 698.

Μυριόκρανος. *τὰν μυριόκρανον κύνα* Her. F. 419.

Μυριοπληθὴς *κόσμος* Iph. A. 571.

Μυρίος. *μυρίον χρυσοῦ σταθμὸν* Bac. 810. *μυρίον ὄχλον* Cy. 198. *πόνοισι μυρίοις* Or. 688. et *μυρ. πόνοις* ib. 1662. et *πόνους μυρίους* ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et Œnom. fr. IV. 3. et *μυρίων πόνων* Her. F. 1275. et 1353. et *σὺν μυρίοις πόνοις* Fr. inc. XXXIV. *μυρίων ὁμαίμων* Or. 804. *μυρίους νεκροὺς* Ph. 582. et *μυρίων νεκρῶν* ib. 1480. *μυρίων λόγων* Med. 965. *μυρίων ὑπ' ἀγγέλων* An. 563. *μυρίων ὄντων πέλας* ib. 1128. *μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ* Iph. A. 366. *μυρίων πέπλων* Rh. 960. *μυρίους ἀπώλεσαν* Tr. 369. cf. v. 775. *μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες* Bac. 905. *μυρίοι ἀσπιστῆρες* Her. 277. *πορθμοὺς μυρίους* Hel. 539. *ἥλιους μυρίους* ib. 658. *βαρβάρων μυρίων* ib. 1396. *μυρίους οἰστοὺς* Her. F. 196. *ἔρωτας μυρίους* Bel. fr. XV. 6. *στρατηλάται μυρίοι* Pal. fr. I. 1. *εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ* ejusd. fr. IX. 1. *μυρίαν λόγχην* Ph. 444. *μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις* Hip. 1179. *σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν* Al. 547. *ἀλκῆς μυρίας* Rh. 276. *ἡ μυρία γερουσία* ib. 936. *μυρίας χερὸς* Tr. 1163. et *μυρίαν χέρα* Bac. 1107. *μυρίαις ἐν ἁμέραις* Ph. 312. *τέχνας μυρίας* Hip. 917. *μυρίαι κόραι* Iph. A. 959. *γυναικῶν μυρίων* ib. 1394. *μυρίων ἐκ χερῶν* Iph. T. 328. *ἐν μυρίῳ στρατεύματι* Hec. 606. et *μυρίου στρατεύματος* Ar. fr. X. 2. *μυρίοις ὅπλοις* Ph. 113. *εὐδαιμονήσει οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία* Med. 952. *μυρίοις ὀνείδεσι* ib. 1344. *κακῶν μυρίων* Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. *μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ* Rh. 193. *κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει* Tr. 443. *μυρίων τροπαίων* ib. 1221. *μυρίοις οἰμώγμασι* Bac. 1110. *μυρίοις ζητήμασι* ib. 1216. *μυρίων δώρων* Her. F. 1352. *ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς* Bel. fr. XXI. 1. *μυρίοισι νάμασι* Cresph. fr. XIII. 2.

Μυριότευχος. *μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρειδᾶν* Iph. T. 141. v. not.

Μυρμιδόνες, *nom. gentis.* Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352.

Μύρον. *ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας* Or. 1112.

Μυρόχριστος Cy. 499.

Μυρσίνη, et dor. *ινα.* *στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις* Al. 762. *κλῶνα μυρσίνης* El. 324. *δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους* ib. 778. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* Ion. 120. *τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας* El. 512.

Μυρσινός. *πτόρθων μυρσινῶν* Al. 170.

Μυρτίλος, *nom. propr. viri.* Or. 992. et 1548.

Μυσαρός. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρὸν ὡς ἡγυμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρὸν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὁδῦσιν Cy. 372. ὀ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ὐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐϛὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδυς Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοὶ, *nom. gentis*. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μιαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν προσφθεγμάτων ib. 1219.

Μυϛήριον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυϛηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυϛήρια Sup. 173. σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια ib. 470. μυϛηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύϛης. Διὸς Ἰδαίυ μύϛης Cret. fr. II. 11. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχατα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὺς Hec. 1040. ποῖ με φυγᾷ πτώσσυσι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μυχοῖς ναίυσαν ἑϛίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχὺς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχὺς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχύς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχὺς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ᾅδυ ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἄντρυ μυχοῖς Hel. 431. ἄϛρων βεβηκυῖαν μυχὺς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἁλὸς μυχὺς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδυ κόρης ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἅρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. ὐδεὶς ταῦτα μωραίνει Ant. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νυθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναῖκα μωραίνυσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεϛί τις Ph. 1674. εἰς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ὐκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίϛην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939. μωρίᾳ φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορύντων ib. 418. ὐδὲ μωρίᾳ ξύμβυλος ἔσομαι τυ κασιγνήτυ Hel. 1024. μωρίᾳ γε τῦ νέυ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel μωρὸς Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἶ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐϛι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antiop. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τῦτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in *fœm.*) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ὐκ ἔνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναῖκες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὐκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐϛὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989.

N.

Ναὶ, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. *ναὶ ὅτω* Or. 148. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσυ χάριν οἴνας* Bac. 534. *ναὶ μὰ Δία* Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. *αἳ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίυσιν* Hec. 617. *ξένην πόλιν ναίω* Ph. 373. *ναίω χθόνα* ib. 1375. cf. v. 1620. *ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ* Med. 436. *μήτ' ἐμποδὼν σοι—ναίειν* ib. 937. *ὅσοι πόντυ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίυσιν εἴσω* Hip. 4. *αἳ μέγαν κατ' ὐρανὸν ναίετε* ib. 68. cf. v. 457. *ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι* ib. 624. *οἳ Ἀθηναίων πόλιν ναίυσι* ib. 1159. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδα* Al. 287. *σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν* ib. 575. *κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν* ib. 870. *Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία* An. 17. *ναίειν οἶκον θέλω τόνδε* ib. 34. *σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ* ib. 968. *εἴσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω* Iph. T. 66. *ἀξείνυ πόντυ δυσχόρτυς οἴκυς ναίω* ib. 219. *μακρὰν βαρβάρυ ναίει χθονὸς* ib. 629. *ἐνθάδ' ὐ πρέπει ναίειν* ib. 1088. *τίνες ναίυσί νιν;* Cy. 113. *τὰ Βακχίυ ναίειν μέλαθρα* ib. 429. *ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐπεὶ κατ' ὐρανὸν ναίει* ib. 10. *οἳ ναίετ' ὐράνιοι* Hel. 1515. *Λοξίυ ἐν δόμοις ἄτρεπτα ναίυσι* Ion. 1198. *ὃν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκυν ναίειν* ib. 1442. *σκόπελον οἳ ναίυσ' ἐμὸν* ib. 1578. *εἰ τύσδε ναίει τόπυς* El. 106. *ἐν χέρνησι δόμοις ναίω* ib. 208. *ἐκ τῦ ναίεις ἐνθάδε;* ib. 246. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνυ τηλυρὸς ναίω δόμοις* ib. 251. *ὑπὸ τέγαισιν οἴαισι ναίω* ib. 306. *φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίυσι* ib. 992. *ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις* ib. 1120. *ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας* And. fr. XXVI. 2. *εἴθε πάντες, οἳ ναίυσί σε, ὅτω φιλοῖεν* Er. fr. I. 58. *ναίειν ἔφασκε τὺς θεὺς ἐνταῦθα* Sis. fr. I. 27. *ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων* eorund. CLXV. 8. *πένητα ναίειν* Fr. inc. B. 1. 3. *μεσομφάλυς ἕδρας ναίων* Or. 591. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φαεινὰς ὐρανῦ ναίων πτύχας* Ph. 84. *δόμυς ναίοντα νησιωτικὺς* An. 1262. *ἀγρὺς ναίων* Sup. 884. *ὦ ναίων ἅλα* Hel. 1600. *ὦ Πόντυ—πέτρας Εὐξείνυ ναίοντες* Iph. T. 125. *αἰθέρα ναίοντες* Bac. 391. *πλάκας ναίοντες ὀρέων* ib. 718. *ἄστυ Θηβαίας χθονὸς ναίοντες* ib. 1201. *μυχοῖς ναίυσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τηλυρὰ ναίυσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 891. *ὐρείας ναίυσ' ἐρίπνας* El. 210. *τὰν ἀγχιστεύυσαν γᾶν Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ* (sc. ἀκύω) Tr. 225.

Νάϊος. *ναΐυ στρατῦ* Iph. A. 260. *ναΐοις δρασμοῖς* Iph. T. 892. *ναΐαν ἀπήνην* Med. 1122. *νάϊον πόρευμα* Iph. A. 300. *νάϊον ὄχημα* Iph. T. 410. *τὸ νάϊον δόρυ* Rh. 458.

Νάϊς, 1) *adject.* imperitus, rudis. *ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν νάϊδα* Hip. 550. 2) *nom. propr.* *Νύμφα Ναΐς* Hel. 187.

Νᾶμα. *Δίρκης νᾶμα* Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. *νᾶμα παμφάγυ πυρὸς* Med. 1187. *νᾶμα ποτάμιον* Cy. 96. *Λερναῖα νάματα* Ph. 127. *νάματ' ἔνυδρα* ib. 663. *νάματ' ὄσσων* Her. F. 625.

Ναξία Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. *ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο* Hip. 31. *Φοίβυ ναὸν ἐκπέρσαι θέλων* An. 1096. *πρὸς ναὸν θεᾶς* Iph. A. 1432. *ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν* ib. 1480. *Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* Rh. 225. *τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρῦδωκας Ἀχαιοῖς* Tr. 1061. *ἔσωθε ναῦ* Her. 42. *πρόσθε ναῦ* ib. 657. *πρὸ ναῦ Παλλάδος* Hel. 1482. *κρηπίδων ἔπι ναῦ τῦδε* Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. *ἴθι ναὺς* Hec. 146. *σοῖσιν ἐν ναοῖς* Hip. 620. *οἳ ναὺς ἔχετε θεᾶς* Sup. 2. *ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. etc. *ὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναὺς ἐμύς;* Tr. 96.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἕδρας Cy. 289. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τῶτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. τείχετε ναὸς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέυς ναὸς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμῶ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὔλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάῤῥυ νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπῶσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλίυ Med. 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. ὃς—νάρθηκα, πιςὸν ἀΐδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριςὰς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὺς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομέναν Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσυ Ph. 212. νάσυ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὺς ἀριθμὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄςρον ὡς Ph. 842. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med 527. ναυκληρίαν τείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρυ χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459.

Ναυπλίειος. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) *nom. propr. viri*. Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὥρμισαι νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἱςὸν ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοςρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπυ ib. 1137. ὅπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. νεὼς ὅριον πτερὸν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίςη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θυρίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib. 1379. χιλίων ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. νεῶν ϛαθμὰ Rh. 43. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990. ubi est αἶθον pro φλόγα. νεῶν πρήσων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν ϛερηθεὶς Hel. 881. εὐηρέτμȣς ναῦς Ion. 1160. κλειναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντȣ σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλȣ̃ν. ἦπȣ με ναυσθλώσȣσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup. 1037. ναυσθλȣ̃σθε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσθλȣ̃μαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλȣμενον Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὔραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος ϛρατὸς Rh. 48. πλάτας ναυσιπόρȣς Iph. A. 172.

Ναύϛαθμον. ϛείχωμεν ναυϛάθμȣ πέλας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυϛάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591. 602. et 673.

Ναυϛολεῖν. τήνδε ναυϛολεῖς χθόνα Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς οἴκȣς ναυϛολῶσ' ἀπ' Ἰλίȣ Tr. 77. cf. Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυϛολεῖν Tr. 1125. σὺν τέκνοισι ναυϛολῶ Cy. 13. δάμαρτα τὴν κακίϛην ναυϛολῶν Or. 739. ὁ ναυϛολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυϛολῶν Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλȣν Fr. inc. CLXVII. 2. ἧπερ δεῦρ' ἐναυϛολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν ναυϛολήσῃ γῆς ὅρȣς Ἑλλανίδος; Hec. 1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυϛολήσεις Sup. 474. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυϛολήσων Hec. 634. ἔνθα ναυϛολήσεται Tr. 1048. τὰ ναυϛολȣ̃μενα ἔσω δόμων σώζȣσι Melan. fr. XX. 6.

Ναυϛόλημα. πόντȣ ναυϛολήματα Sup. 209.

Ναυϛολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An. 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφὸς Sup. 509. ναύταν ὅμιλον Hec. 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel. 194. δακρύων ἔπλησεν ναύτας ἐμȣ̀ς Or. 368. ἔϛαι σπονδαῖς ἔντιμος— ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ȣ̓κ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα ϛέλλονται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel. 440. 1233. 1261. 1431. 478. et 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617. ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν ϛράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ȣ̓ πάλιν ναυτίλλεται Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ȣ̓̓τε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637. πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλȣς θοαὶ An. 479. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. ναυτίλȣς ἐφθαρμένȣς Iph. T. 276. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέϛατον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρȣ ϛολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. ϛράτευμα ναύφρακτον Iph. A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A. 1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ȣ̓χ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τȣ̃ καλȣ̃ σȣ̃ προȣ̃θανεν νεανίȣ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. νεανίȣ μετ' ἀνδρὸς ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 190. νῦν εἶ νεανίας (i. e. *audax*, *ferox*) ib. 580. νεανίαν τεκὼν

ἄριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάστορος νεανίυ Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανία ib. 672. νεανίας γενῦ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾷν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ 'Αχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. 'Ελλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς, νεάνίαι τε Her. 470. ἑκῦσιν ἄρξας 'Ελλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὅμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βύλευμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὑ πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ' ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. 'Αρτέμιδι προτελίζυσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζυσα ib. 1204. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε Cy. 178. πῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ὑκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὐΐυς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῦ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. στικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεστείλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρῦ στικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ὐράνιον πήδημα κυφίζυσα ib. 860. θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νείκυς διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρυμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρεστα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὅμηρον ἐκδιδὺς—"Ηρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Ægypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* νεῖσθαι, abire, redire. νεῖσθε Al. 740. νεόμενος εἰς ἀγόρυς El 723.

Νείσσεσθαι. Ἀργείαν χθόνα νείσσεσθε Ph. 1240.

Νεκροθήκη. νεκροθήκης ὐ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται—νεκρῷ Hec. 393. νεκρὸν τόνδε Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. σῶμα γυμνωθὲν νεκρῦ ib. 679. ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε ib. 760. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ὗτος —Or. 83. sq. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνυσι Hip. 789. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς ib. 1410. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. νοσφιεῖς με τῦδε δευτέρυ νεκρῦ ib. 44. ὀθνείυ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῦ ib. 813. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680. δύω νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς Hel. 992. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. νεκρῶν μέτα κείσομαι ib. 209. χοὰς νεκρῶν ἀγωγὺς ib. 536. ἐν νεκροῖσι δύλη κεκλῆσθαι—αἰσχύνομαι ib. 551. διπτύχυς νεκρὺς θάπτε ib. 1287. τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. νεκροὶ ἔπιπτον ib. 1489. πολλοὶ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. cf. v. 1202. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὺς θήσω Med. 374. ἥξω εἰς νεκρὺς νικηφόρος Tr. 460. νεκρῶν ἴαχον ib. 1229. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα Her. F. 526. νεκρῶν ἀγάλμασιν ib. 703. νεκρὺς ὑβρίζειν El. 902. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2. ὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III. etc.

Νέκταρ. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 144.

Νέκυς. νέκυς ὢν Or. 1486. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1302. νέκυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῦ ib. 1337. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. Πολυνείκυς νέκυν ib 1623. ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν ib. 1664. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. ὀρθῶσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὐ δὴ φρῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν ib. 602. νέκυν—φέρυσιν ἄρδην πρὸς τάφον ib. 610. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς ib. 1015. τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψυσιν τάφῳ El. 1276. ὗτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. ὅταν τις ἐν δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. νεκύων πορθμεὺς ib. 254. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. φθιμένων νεκύων Sup. 45. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tr. 193. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. νέκυα μέλη παιδὸς Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις Hec. 868. βροτοῖσι σόμα σαφέστατον νέμει Or. 591. ἵνα—ναύταις ὐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει Hip. 745. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 380. τίνες ἄλλοι νέμυσι συμφοράς; ib. 611. κακῶν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμυσιν ib. 616. σοὶ νέμω τὐμὸν μέρος Iph. A. 499. ὔκυν χρή σε συγγόνῳ πλέον νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. νέμει δίκαν θεὸς El. 1169. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτῦ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI. τὸ μὴ ὐ σε προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ Fr. inc. LVIII. 2. τοῖς τεκῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τύτῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ Her. F. 462. λόχυς ἔνειμεν ἑπτὰ Ph. 1100. ὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἔνειμας Hip. 1323. ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα Epist. V. ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες Bac. 402. 2) pascere. νέμυσι κατ' Ἴδαν ποίμνια Rh. 551. νέμυσι μῆλα νέα Cy. 28. ὐ τάδε νέμῃ (pasceris); ib. 49. λέαινα δρύοχα νεμομένα El. 1164. νεμομέναις χλόην μόσχοις Bac. 734. 3) habitare, incolere. εἰ πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν ib. 700. ἵνα τείχεα —ὐράνια νέμονται Tr. 1088.

Νέμειος. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F. 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τῦτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεόγαμος. τῆς νεογάμυ κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνὺς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαςήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμῆτες γάμοι Med. 1366.

Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fœm.* recens nupta. τῆς νεοδμήτυ κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγυ νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέυ βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέυ προθανῦσα φωτὸς ib. 474. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέυ γάμυ πόθος ib. 1090. ςρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέςηκ' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότῃ Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέυ El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐς' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέυ Epist. V. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέυς πεδαίρυσα ib. 1034. τὺς νέυς ὐ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνῦσί σε ib. 798. οἶδ' ἐγὼ νέυς ὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεςέρυς ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις ςρωφωμένη ib. 1055. νέυς λόγυς An. 60. πολλῶν νέων, κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεὶς ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεςι ib. 250. νέοι βραχίοσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀςῶν τῶνδε ib. 843. νέυς δὶς εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μύθων referendum est) Rh. 3. νέυς θεὺς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἔκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντὶς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένυς Her. 43. νέα γυνὴ Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθυς ἔξω κρείσσυς Tr. 201. sq. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔςαι τι νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργαςαι νέον; Hip. 794. θέλει τί σημᾶναι νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅςτις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 39. νέον πρᾶγμα ib. 86. ὐδὲν ἐν ϛρατῷ νέον ib. 661. θερμὸς κρυνὸς αἵματος νέυ ib. 791. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾷν ib. 362. τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. μωρίᾳ τῦ νέυ Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένυ El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δείπνων νέων Ion. 712. νείκη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hyp. fr. IV. 3. ἐγώ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρυς λόγυς Sup. 1032. ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρυς Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολεμίυς νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμιδῶν Hec. 13. et 1132.

Νεοσσός. ὁ σὸς νεοσσὸς (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265.

Νεοσφαγής. τῆς νεοσφαγῦς Πολυξένης Hec. 894.

Νεότης And. fr. XI. et dor. ἁ νεότας Her. F. 637.

Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700.

Νεότομος. ἕλικα νεότομον Bac. 1169.

Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρυς Her. 93.

Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι El. 1172.

Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216.

Νέρθε. τὰ νέρθε ὐδεὶς, sc. βλέπειν εὔχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὺς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ὐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142. τὺς ἐμὺς καλῦσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἱ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλύμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῶ Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκύομεν ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν ib. 1415.

Νέρτερος. ὦ νέρτερ' ᾄδη Hel. 975. νερτέρων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νερτέρων; ib. 385. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἁ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα Or. 962. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νερτέροις χοὰς ib. 1322. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὺς παρ' ᾄδην νερτέρυς ἀλάϛορας ib. 1059. νερτέρων ὁρῶ πύλας Hip. 1447. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νερτέρων ib. 1130. ἵνα θανῦσα νερτέροισι μέλω; An. 851. νόμῳ τῶν νερτέρων ib. 1200. νερτέρων ϛέφη Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐϛὶ τοῖς τε νερτέροις Hel. 1019. προσφάζεται αἷμα νερτέροις ib. 1271. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. νερτέρυ ἐχίδνας Ph. 1027. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. et νερτέρᾳ χθονὶ Her. F. 335. et νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νερτέρᾳ κώπᾳ Al. 461. νερτέρα βροντὴ El. 748. Πλύτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. et νερτέρων ἐκ δωμάτων Al. 1076.

Νεϛόρειος. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Νέϛωρ, *nom. pr.* Iph. A. 273.

Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα And. fr. XIX. 3. 4. τῦ δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔϛην νενευκὼς Iph. A. 1581. λογάσι—ϛρατῦ νεανίαις ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981.

Νευρά. ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τόξων χερὶ ψάλλυσι νευρὰς Bac. 783.

Νεφέλη, et dor. ἐλα. νεφέλῃ καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἄγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δι-

ναι νεφέλας δρομαίυ Al. 245. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιῦτον, ὥστε—ib. 1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. σεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος ib. 1216. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμυ Hel. 1504. πρὸς νέφη Fr. inc. B. 46. 2.

Νεὼν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel. 1546.

Νεωςί. τὺς νεωςὶ δεσπότας Hec. 617. τοῖς νεωςὶ νυμφίοις Med. 366. et τῷ νεωςὶ νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ὑ νεωςὶ δυστυχεῖς Hip. 343. νεωςί μοι μολὸν τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωςὶ δαίμονα Bac. 219. μάλιςά σ', ὑ νεωςὶ δὴ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωςὶ τεκῦσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νηδὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμβλῦμεν ib. 356. ὡς ἄρδη νηδὺν Sup. 207. νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος ib. 1305. πλήσυσι νηδὺν τὴν ἐμὴν Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII. 1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηῖται πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔςησ' ὄχλον Hec. 533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412. πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf. Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἴσθημά τι κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τὺς νηπίυς ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr. VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399. τὸ νήπιον ἄπληςον ἔχων Hyp. fr. V. 5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

Νηρεὺς, *nom. propr.* Or. 364. An. 1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A. 701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et 273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009. et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel *contr.* Νηρῇς, filia Nerei, i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph. A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078. Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. *plur.* Νηρηΐδες, vel Νηρῇδες, filiæ Nerei. An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274. et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188. νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et Her. 86.

Νησιωτικός. δόμυς νησιωτικὺς An. 1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσυς Iph. A. 287.

Νῆςις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist. II.

Νίζειν. φόνον νίζυσα Iph. T. 1338.

Νικᾷν. νικᾷ λέγων Or. 942. et Tr. 716. τὸ νικᾷν ἐςὶ πᾶν εὐβυλίᾳ Ph. 728. καλὸν τὸ νικᾷν ib. 1206. τῶν μετρίων τὖνομα νικᾷ Med. 126. γνώμῃ νικᾷν τὴν Κύπριν Hip. 1304. νίκα νυν Al. 1111. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νικᾷς ib. 947. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὐλέθρυ νικᾷν Iph. T. 485. νικᾷν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφυς λάβῃ ib. 1472. cf. El. 1269. νικᾶτε Rh. 137. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾷν πόσιν Tr. 650. νικᾷ ὑ 'κ θεῶν με δύςηνος κλύδων ib. 691. νικᾷ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel. 29. et 31. ἣν νικῶ λόγῳ Her. 254. νικᾶτε ἐχθρὺς ib. 531. cf. v. 786. et Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. νικᾷν τὴν δίκην El. 955. λογισμὸς τἔργον ὑ νικᾷ ποτε Alcmen. fr. IX. 3. ὅθεν νικᾷν χρή σε, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δὐλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς ib. 3. σοφὸν ἓν βύλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 4. τοσῷδε νικᾷ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾷ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106. νικῶντα ἵπποις ϛρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῇρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέϛην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. τὰ κῦφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 912. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τȣ̃ ϛρατȣ̃ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκὼς μάχῃ ib. 1425. πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτȣ̃ πέρι Tr. 719. ἢν νικήσῃ σ' ὅδε Ph. 564. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ Or. 1652. ȣ̓χ ἵπποισι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας θεȣ̃ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίȣ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τȣ̃ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antiop. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένȣς Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ȣ̓κ ἀνέξεται ib. 353. ȣ̃ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ȣ̓δέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμην κεκραγμȣ̃ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ȣ̓δαμȣ̃ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ᾔδειν—κείνῳ νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἁμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας ϛεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. c) *plur.* Συρηκοσίȣς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr.* dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κρᾶτα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφȣ̃ κρᾶτα τȣ̃ νικηφόρȣ El. 872. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ γεγὼς ib. 880. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἥξω εἰς νεκρȣ̀ς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρȣ δώρȣ τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτȣ̀ς et αὐτὰς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. fœminæ.* Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἔνιψεν αὐτῶν σφαγάς; Sup. 765. ἢν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἁγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βȣ̃ς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσȣ Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, *nom. pr.* Νίσȣ πόλιν ἥκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλȣς; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδύμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασῦ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῇδε νόει νόσον πρὸς οἴκυς Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν ὑχὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.

Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.

Νοθαγενὴς Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.

Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθυ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες ib. 639. παῖδας ὐκ ἐῶ νόθυς λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. ὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.

Νομάς. ὁρῶ — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεὺς νομίζεις τὺς τότ' ὐκ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω ib. 807. μ' ὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέσερον τῦ 'μῦ νομίζω ib. 939. νῦν θεὺς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ Tr. 510. σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλυς νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ ib. 1039. ὐ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιςὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσῦ νόμιζε σαυτὸν ὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τῦτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. ὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Œnei fr. IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχυ ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν ὐ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνη βάρος τῦ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιςον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιςαι Med. 170. ὅστις χρηςὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμιςαι Al. 109. τὰ θεῶν ὕτω νενόμιςαι Iph. A. 33. ὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιςαι (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.

Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293.

Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταὐτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ὅτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τοῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4.

Νόμος νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα ib. 800. αἴτιόν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τῷ νόμου ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph 301. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νερτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. θεοῦ νόμον οὐ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὄλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν οὐδεὶς νόμος ib. 1316. τοῦ νόμου χάριν ib. 1322. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. οὔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς eorund. CIII. a. 2) *plur.* κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487. Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἤδη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. οὐ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφου Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμους κοινοὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ἢ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2.

Νομὸς, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤδη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61.

Νόος. νόου φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. *Contr.* νοῦς vid. infra suo loco.

Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέστης Or. 34. κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσοῦμεν οὐδὲν ὄντες αἴτιοι ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 549. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν ib. 907. δόμοι νοσοῦσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλὰς σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς θεῦ, νοσεῖ ib. 1404. πάντα τἀκείνυ νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἅτερα ib. 615. ἢν ἡ δόξα συ νοσῇ Bac. 311. ὅτ' ἄνευ τύτων νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνυ πήμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὄμμα μυ νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ νοσῦμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ὐκ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib. 808. νόμῳ νοσῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδυς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες ὐδὲν νοσῦσιν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ συ Scy. fr. I. 1. πλυτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσῦντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσῦντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὑτῷ ib. 475. μὴ νοσῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1050. τοῖς τῦ νοσῦντος πήμασιν Sup. 227. νοσῦντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσῦντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλῦτος ὠφελεῖ νοσῦντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον οἱ νοσῦντες Or. 232. ἦ πυ νοσῦντας ὕβρισεν δόμυς; Iph. T. 930. φίλων νοσέντων Rh. 412. νοσῦσα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσῦσα Iph. A. 982. ὡς νοσῦσ' εὗρον νόσυς Ion. 320. στάσει νοσῦσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσῦντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τῦτο παύσαντες νοσῦν ib. 1178. νοσῦντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσῦσι δώμασιν Iph. T. 680. νοσῦντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. λοχεῖ' ἐμῦ νοσήματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὺς γάμυς Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόσυ ib. 43. ἐπίκυρον νόσυ ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ ib. 798. παρειμένον νόσῳ ib. 879. νόσυ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾶ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφυ ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσῦντί μοι νόσον προσθῇς ib. 1050. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῦμεν An. 219. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἑκυσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ διδὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσυ τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. στυγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσυς Al. 888. ὡς νοσῦσ' εὗρον νόσυς Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσυς ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσυς Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX.

1. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν eor. CLXI. 3.

Νοστεῖν. μόνος νοστῶ Hel. 435. οὔπω νενόστηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ' ἐνόστησεν An. 972. νοστήσαιμι Al. 1026. πατρίδα νοστῆσαι Hel. 1031. γῆν τήνδε νοστήσας ib. 897. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο ib. 481.

Νόστιμος. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. νόστιμος ἔλθοις δόμον Al. 1156.

Νόσος. πρευμενοῦς νόσου τυχόντας Hec. 541. πικρὸν 'Αδράστῳ νόσον—θήσει Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. νόσον οὐκ ἀποίσεται Iph. A. 298. 'Ελένης νόσος ib. 882. εἰ πρὸς "Ιλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. νόσον πονηρὸν ib. 1187. οἷς νόσος οὐκ ἔστ' 'Ιλίου πύργους ἔπι ib. 1261. ὡς τύχοι νόσου στρατὸς ib. 1603. ἐκ τερμάτων νόσου ἄρωμεν πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. νόσον τὸν πρὸς "Ιλιον περᾷν Rhes. 427. δύσνοσον νόσον Tr. 75. στέλλουσ' 'Αργεῖοι νόσον ib 168. νόσον ἄθλιον σχήσουσι Bac. 1335. νόσος εἰς πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645. οὐδ' οἶσθα νόσον οἴκαδε Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σε Hel. 647. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἢ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς Or. 480. νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423.

Νοτερός. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. πέδον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἅλμας (i. e. ἅλμης) Hip. 150. σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτὶς Hec. 1259. καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 649. et δροσώδης ὑδ. ν. Bac. 704. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107. ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Νουθεσία. πρὸς νουθεσίας τὰς σὰς Her. F. 1256.

Νουθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται Hip. 396. σύ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς Sup. 337. cf. Bac. 824. ὥστε μή σε νουθετεῖν Iph. A. 692. τὴν σὴν μητέρα νουθέτει Ion. 1307. μή με νουθέτει ib. 1397. cf. Her. F. 855. σύ γε με νουθετεῖς Her. F. 1249. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νουθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. παῖδα νουθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ἐνουθέτουν σὲ πολλὰ, πολλάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών; Ion. 1332. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. νουθετουμένη Med. 29. Κύπρις οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1.

Νουθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραίνοντι νουθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3.

Νουθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νουνεχὴς Dan. 48.

Νοῦς. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ Or. 907. δεῦρο νοῦν ἔχε ib. 1181. τὸν νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v. 1427. σοὶ ἐστι νοῦς λεπτὸς Med. 529. νοῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf. An. 251. οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τοὺς νοῦν ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. νοῦς οὐ βέβαιος Iph. A. 334. ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει ib. 1139. τὸν νοῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. νοῦς βροτῶν ib. 886. ὁ σὸς νοῦς ἐποιήθη Κύπρις ib. 988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς ib. 1052. τὸ γῆρας, νοῦν οὐκ ἔχον Bac. 252. cf. v. 271. νοῦς ὁρᾷ Hel. 121. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νοῦν δὲ ib. 737. ὁ νοῦς τῶν κατθανόν-

των ib. 1020. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῦ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς ib. 1370. νῦς ὑκέτ' ἐςὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῦ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένῃ eorund. CLI. 5. ὑκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐςιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ ςρατὸν φύλακες Rh. 87. ᾄδυ νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρυς ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορῦσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμυ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλυ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγὸς Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπιὰς El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύυσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύυσα σὴν ib. 885. ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάθρα Ion. 819. ὔ σε μήτηρ ὔτε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ᾄδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν Iph. T. 364. νυμφεύυ δέμας Ἠλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμέναν κατεύνασε Hip. 561. ὔ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῦ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐθρέφθην—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας ib. 352. ἁ δύςανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ᾄδυ νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250. βοάσατ' εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἴκυς ἐρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) *nom. pr.* Nympha. Νύμφα Ναῒς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801. ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίυς εὐνὰς ib. 888. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικὺς δόμυς Med. 1137. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωϛὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωϛὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ὑπερ ἔσϑ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχιϛ' ἐς ᾅδυ νυμφίῳ γημώμεϑα Tr. 445. νυμφίυ πέλας τάφυ ib. 449. ὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίϛων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adject.* νυμφίοισι παρϑένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ὐδὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νὺξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὦ φῶς καὶ νὺξ ib. 1496. νὺξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546. νὺξ δυλεύει βροτοῖς ib. 549. νὺξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ ϑαυμαϛὸς ϑεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀϛερωπὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. ἡδὺ φίλον κᾀν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλϑόντε φυγάδε νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρυσα νὺξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἡ νὺξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρυρὰν Rh. 5. νυκτὸς ἐν καταϛάσει ib. 111. ἔῤῥει νὺξ αὑτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς ib. 446. ὔτε νύκτ', ὔϑ' ἡμέραν Bac. 187. ἦμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy. 597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνϑακῶν Her. 994. ἄϛρα φεύγει εἰς νύχϑ' (i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἢξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπύμενοι Her. F. 505. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. ὦ γαῖα, καὶ νὺξ ib. 867. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξυσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ὐκέτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νὺξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνϑα χρὴ ϛρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. τῶ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίυς ὀνείρυς Iph. T. 1277. γόυς νυχίυς El. 142. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοίταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίυς ἐνοπὰς Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαϑρα νύχια Hel. 177.

Νωϑής. νωϑὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾷν. ἐμπύρυς ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγχην ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρϑρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. ὃν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) tergum vertere. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν An. 1142.

Νώτισμα ϑηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. νῶτον χαραχϑεὶς Rh. 73. διαδῦναι νῶτον Tr. 117. μάϛιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποϑλίψειν Cy. 236. τὸ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβυ 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib. 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007. χρύσεαί μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1. νῶτ' ἔχυσ' ἐπὶ χϑονὶ Hec. 486. ὑποπτέροις νώτοισιν ib. 1264. ϑερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χϑονὸς νῶτα Iph. T. 46. γαίας ἐν νώτοις

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς λήξαιμι θοάζεσα ib. 1141. πόντε νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ἔχεσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; Hel. 128. κυρτῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώτοις ἐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. τὰ ἕσπερα νῶτα ib. 731. ἀστεροειδέα νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὄπισθε νῶτα Σειρίε βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or. 798.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2. στέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον Iph. A. 175. ξανθὸν βόστρυχον Cy. 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071. ξανθοῖς βοστρύχοις Or. 1532. et ξανθοῖσι βοστρύχοισιν Bac. 235. ξανθὲς πλοκάμες Iph. A. 758. τὲς ξανθὲς πλόκες Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel. 1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν Ἁρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφαλὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med. 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξειναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med. 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξείνε πατρῴε Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798. Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El. 247. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 225. ἐν ξείνᾳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνε πόντε ξεῖνα δυσχόρτες οἴκες ναίω Iph. T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ξενικὲς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy. 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949. ξένια δῦναι Cy. 300. ξένια λήψῃ τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια ἀνθρώπων πάρα ἕξεις ib. 1684. παιδὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her. F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τε ξενοδαίτα Cy. 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. ξενοκτόνες τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Θρῃκίε ξένε Hec. 7. πατρῴῳ ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρῷος ib. 26. cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ἐβεφόρβεν ξένῳ Al. 8. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880. ξένον πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδεσα πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac. 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102. et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259. 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. *πῦ δίκα ξένων;* Hec. 715. *ξένοισιν ἐν δόμοις* Ph. 341. *ξένοις πέμπειν σύμβολα* Med. 613. *ὅτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν* ib. 616. *τίνος ξένων δόμυς ἔσειμι* Hip. 1066. *πολλοί σοι ξένοι Φεραίων* Al. 1048. *εὐσέβει περὶ ξένυς* ib. 1151. *τὺς μετοικῦντας ξένυς* Sup. 892. *τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων* Iph. T. 75. *μ' ὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο* ib. 947. *ἐλέγξαι ξένυς ὐκ ἠξίυν* ib. 955. *ὅσιοι περὶ ξένυς* Cy. 125. *γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὺς ξένυς φορεῖν* ib. 126. *τὺς ξένυς μὴ ἀδίκει* ib. 271. *κρεωκοπεῖν μέλη ξένων* ib. 358. *φίλτατε ξένων* ib. 417. *τὰ ξένων πρόσωπα φεύγυσιν φίλοι* Her. F. 305. *ξένοις ἐπήρκεις* Bel. fr. XXVIII. 2. *ξένοισιν ἄξενος* Fr. inc. LXXXV. 1. *ξένοι, o hospites,* Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. *ὦ ξένοι* Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. *ὦ ταλαίπωροι ξένοι* Cy. 89. *ξένην πόλιν* Ph. 372. *ἐπὶ ξένῳ χθονὶ* Med. 435. *ξένην ἐπ' αἶαν* Hip. 898. et 1049. *τόλμα θίγειν ξένης* Al. 1120. *ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις;* An. 671. *γυναῖκα ξένην* Iph. A. 469. et *ξένης γυναικὸς ὕπο* Ion. 1221. *ἐν ξένῃ γῇ* Tr. 378. et *ἐν ξένῃ γαίᾳ* Hel. 74. *ὦ ξένη* Iph. T. 597. et Ion. 339. *ἐπὶ ξένας* (pro ης, sc. *γῆς*) An. 136. et ita *ξένα* pro *ξένη* Bac. 1033. *ξέναι γυναῖκες* Ph. 285. et An. 882. et *ξένυς γυναῖκας* Sup. 94. *ξένας εἰς εὐνὰς* Tr. 1038. *ὦ ξέναι* Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine *ὦ* Or. 1375. *ξένον κῆδος* Ph. 342.

Ξενῦν. *ὐκ ἀκύετε πάλαι ξενῦσθαι τόνδε πρὐννέποντά με;* Hip. 1085. *πόλει ξενῦσθαι* Æg. fr. X. 2. *ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν* Ion. 820. *ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτυ δόμοις* Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενών. *χωρὶς ξενῶνές εἰσιν* Al. 546. *ἐξωπίυς ξενῶνας οἴξας* ib. 550.

Ξένωσις. *τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε;* Her. F. 965.

Ξεϛός. *τύμβον ξεϛὸν* Al. 839. *ξεϛὸν λόχον Ἀργείων* Tr. 534. *ἐπὶ ξεϛῷ τάφῳ* Hel. 992. *ξεϛὸν ὄχθον* Bel. fr. XXVII. *ὀβελὺς ξεϛὺς* Cy. 393. *ξεϛαὶ πόλεως ἀγυιαὶ* Her. F. 782. *ξεϛὸν ἄγαλμα* Iph. T. 111. *ξεϛὸν πύργωμα* Tr. 46. *ξεϛῶν Περγάμων* Or. 1389. *κλίμακος ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα* Ph. 1186.

Ξηραίνειν. *ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος* Cy. 572.

Ξηρός. *κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντυ πόδα* An. 1260. *ξηρὰν γαῖαν* Ph. 1159. *ξηρὰ σπορὰ* An. 638. *ὀμμάτων ζηραῖς κόραις* Or. 389. *ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι* El. 734. *ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν* An. 784. *ξηρὸν δέμας* El. 239. *ξηρὸν πέδον* Œd. fr. XVII. 7. *αὔτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὺς* Bac. 277.

Ξιφήρης. *ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ* Or. 1627. *ξιφήρης λόχος* An. 1115. *ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις* Rh. 713. *ὁ ξιφήρης Ὠρίων* Ion. 1153. *πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;* El. 225. *κεκρυμμένυς θῆρας ξιφήρεις* Or. 1272. *φίλοι ξιφήρεις* ib. 1346. *ἀγωνιϛαὶ ξιφήρεις* Ion. 1258. *ξιφήρη χεῖρ' ἔχων* Ph. 366.

Ξιφηφόρος. *ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέϛην* Or. 1504. *ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ϛήσεται ξιφηφόρος* Hel. 1078. *ξιφηφόρυς ὀπάονας* Ion. 980. *βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι* Her. F. 730. *ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν* ib. 812. *δίκα ξιφηφόρος* Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. *ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορρύτυ σφαγᾶς* Hel. 360.

Ξίφος. *ξίφυς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ.* Hec. 436. *τεκύσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος* Or. 291. *μελάνδετον φόνῳ ξίφος* ib. 820. *ξίφος θήγειν χερὶ* ib. 1036. *ὐδέν συ ξίφυς λελείψομαι* ib. 1041. *πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτὸν κτάνοι;* ib. 1052. *εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν ξίφος μεθεῖμεν* ib. 1133. *ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένυ σπάσαντ' ἔχειν* ib. 1193. *ξίφος ἐκ θανάτυ πέφευγα* ib. 1369. *παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος* ib. 1472. *ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων* ib. 1478. Μενέλεων— *ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφυς* ib. 1531. *θα-*

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ὀκέϑ' αἱματηρὸν τομὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν διῆκε ib. 1098. ὅρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφος Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβοῦσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει ϑύουσα ϑῆλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι ib. 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παίει με νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. διαμεϑεὶς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίστομον ξίφος ib. 989. et διστόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος ib. 1672. ϑηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κάρα τομὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφους ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίϑων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καϑαρπάζουσιν An. 814. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. ϑηκτὰ κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαϑραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. χρυσέων ξοάνων τύποι ib. 1074. βωμοῦ λιποῦσα ξόανα Ion. 1403.

Ξουϑόπτερος μέλισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξοῦϑος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξουϑὸς, *adject.* γάνος ξουϑῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξουϑᾶν πόνημα μελισσᾶν ib. 165. διὰ ξουϑᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξὺν compositis.) ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὕρομεν φίλους καὶ ξυγγενεῖς τούσδε Her. 306. ξυγγενοῦς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηϑεῖν. ξυγγέγηϑε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, soror. τοῖν ἀγαϑοῖν ξύγγονε κούροιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταϑνήσκειν. ξυγκατϑανόντι κατϑανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν ϑανουμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἂν Ion. 331. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληϑεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεϑήσει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 471. ξύλον καϑῆκε παιδὸς εἰς ξανϑὸν κάρα ib. 993. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. σιδηροβριϑὲς ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιϑεὶς Cy. 241. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλουργικός. ἔπραττες οὐ ξυλουργικὰ Fr. inc. CXLI.

Ξυμβαίνειν. οὐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληϑεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τοῦδε δείματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλϑόντες Hel. 298.

Ξύμβουλος. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλϑες; Sup. 125. οὐδὲ μωρίᾳ ξύμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς Hip. 286. τάδε—ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχίᾳ τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενῦ τᾷδ' εὐμενὴς ib. 630. Ζεύς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἡ ξυμμάχυς ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ὐδὲν οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχυς οἵυς ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμπέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κᾀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς ὐ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγάς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὦ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βύλομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσυσι σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἥκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρηςοῖσι δύλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρῦσαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφοράν τιν' ὖσαν ὐκ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῦσα An. 984. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τῦ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ' ἀβύλυς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραί γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ' εἶναι Med. 779.

Ξὺν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν Med. 11. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοισιν An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὑμεναίοισιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῦδε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ ςρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδὶ Tr. 984. ξὺν οἶσπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλις' ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὦ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταὐτὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄςυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἢ σὺ ξυνάψεις βλέφαρα κόραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.

Ξυναρμόζειν. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.

Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας στρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν Iph. A. 535.

Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879.

Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοιντ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.

Ξύνδουλος. ὦ ξύνδουλε Ion. 1109.

Ξυνείδειν, vel ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1269. ξύνοιδεν ὅστις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύνοιδ' ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν Her. 1001. οὐδενὸς ξυνειδότος El. 88. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου; Ion. 956.

Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 86. ἐμοὶ γ' ἄλυτος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ οὐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τούτῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνείην Æol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. οἵσπερ ἥδεται ξυνὼν Phœn. fr. IX. 9. ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν eorund. LXXV. 3. ἃ 'ν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνοῦσα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμοῦ Sup. 595. ὦ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυνέσται χείρ; Hec. 879.

Ξυνέμπορος. Μενέλεῳ ξυνέμποροι Hel. 1554. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρους ἐμοὶ Bac. 57.

Ξυνεξαιρεῖν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.

Ξυνέπεσθαι. ἄντυγι ξυνείπετο Hip. 1231.

Ξυνερᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.

Ξυνεργάτης. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.

Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.

Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med. 845. ἣν ξυνεργὸν εἱλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.

Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1155.

Ξύνεσις. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.

Ξυνέτιος Al. 1154.

Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμου ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. δυσξύνετον ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν ib. 501.

Ξυνεύδειν. ἡ παιδὶ πατρὸς τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.

Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἳ πῶς ποτε βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας An. 207.

Ξυνευνέτις. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909.

Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.

Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59.

Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα Or. 955.

Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.

Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παίδοιν ξυν-

θανοῦσα Med. 1289. ξυνθανοῦμαι Ph. 1675.

Ξυνιέναι (ab ἵημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς οὐ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.

Ξυνίστημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.

Ξυνιστάναι. ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίστατο Iph. A. 54. ξυνεστῶτος στρατοῦ ib. 87. τοῦ σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν Al. 800. ξυσταθέντα διὰ μάχης Ph. 762.

Ξυνίστωρ Sup. 1173.

Ξύνοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.

Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ ib. 1001. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), οὗτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.

Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.

Ξύνοικος. ξύνοικον λαὸν Her. 82.

Ξυνοίκουρος. ξυνοικούρους κακῶν Hip. 1069.

Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ Hel. 103.

Ξυνομαίμονες Hel. 646.

Ξύνοπλος. ξύνοπλα δόρατα Her. F. 128.

Ξυνουσία. αἱ ξυνουσίαι Dan. fr. XI. 4.

Ξυντείνειν. στέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.

Ξυντιθέναι. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. εἴδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.

Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.

Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182.

Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει θνητῶν El. 1358.

Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.

Ξυνῳδός. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοὶ Or. 133. τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. μουσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173.

Ξυνώνυμος Hel. 502.

Ξυνωρίζεσθαι. ξυνώριζε χέρα Bac. 198.

Ξυνωρίς. ξυνωρὶς τέκνων Ph. 1092. εὔτεκνος ξυνωρὶς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρίδας λόχων Ph. 451. πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.

Ξυρηκής, vel ξυρήκης. κουρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et κ. ξυρῆκες El. 335.

Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ Her. F. 630. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Ξύστασις. μένος ξύστασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.

Ξυστὸν Hec. 920.

Ξυστρατηγοὶ Ph. 752.

Ο.

Ὀβελός. ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελοὺς ἄκρους ἐγκεκαυμένους πυρὶ ib. 392.

Ὄβρια Peliad. fr. VIII.

Ὄβριμος. Ἰδαία μᾶτερ ὀβρίμα Or. 1454.

Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 108. μεῖζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης (sc. χρὴ) Alcmæon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.
'Ογκῶν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.
'Οδᾶν. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.
'Οδάξ. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες Ph. 1432.
'Οδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.
'Οδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.
'Οδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.
'Οδός. ἡγεμὼν ὁδοῦ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βουλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταὐτὸν Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ ib. 38. ἄκουε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις οὐκ εὖθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξῄεσαν ὑστάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ An. 753. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνήρου με—μιᾷ ὁδῷ Hel. 771. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ Ion. 635. εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς El. 161. πάρεργ' ὁδοῦ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγροὺς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς Or. 632. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδοὺς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄστρων μεταβάλλει ὁδοὺς El. 728.
'Οδοῦν. ὅδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.
'Οδυρός. ἀξία ἡμῶν ὀδυρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδυροὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.
'Οδούς. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν Cy. 372. τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.
'Οδυνᾶν. τὸ ὀρθοῦσθαι γνώμαν, ὀδυνᾷ Hip. 247.
'Οδύνη, et dor. ὐνα. οἷα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διά μου κεφαλᾶς ἀΐσσουσ' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
'Οδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλοῦτος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.
'Οδύρεσθαι. τί ὀδύρῃ; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρῃ Sup. 770. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.
Ὄδυρμα. πικρὸν ὄδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους Hec. 297. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.
'Οδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λῆξασ' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνῳδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.
'Οδυσσεύς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ὡς οἶδα τὰς σὰς 'Οδυσσέας Rh. 866.

"Οζος. παρὰ—"Αρεος ὄζον Iph. A. 202. τὼ Θησείδα, ὄζω (in dual.) 'Αθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. cf. v. 1096.

"Οθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

'Οθνεῖος. ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ Al. 813. ὀθνεῖος γυνὴ ib. 535. et 536. et γυναῖκ' ὀθνείαν ib. 649.

"Οθρυς, nom. montis. λιποῦσ' "Οθρυος νάπαν Al. 583.

Οἶ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἴ μοι.

'Οιακοστρόφος Med. 523.

Οἴαξ, nom. pr. viri. Or. 432.

Οἴαξ, appell. clavus, gubernaculum. οἴαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἴακα Tr. 685. στρέφ' οἴακα Hel. 1607. ἔχων οἴακας Hip. 1227. οἴακας ἐξηρῶμεν νεὼς Iph. T. 1357. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἰάκων βὰς ib. 1626.

Οἴγειν. οἴγειν κλῇθρα Her. F. 332. δωμάτων ἐξωπίους ξενῶνας οἴξας Al. 550. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπους, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmæon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυστολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντου Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὔξεινον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; ib. 1282. ποταμοῦ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρους ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. ὅπου ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Pol. fr. I. 8.

Οἴεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986.

'Οϊζὺς Hec. 949.

Οἴκαδε. νεῶν λῦσαι ποδοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἄπαγ' οἴκαδε στρατὸν Iph. A. 817. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ὡς στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδε Hel. 883. οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. βίος—οἴκαδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς Al. 592. οἱ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. ὃ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελε ib. 663. Χείρων ἵν' οἰκεῖ—Πηλίου βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄστυ ποῖον 'Ελλάδος; ib. 712. δόμους οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. ἃ παρὰ Κόνθιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἳ κατ' 'Ιδαῖον λέπας οἰκοῦμεν Rh. 288. ὄρος οἰκοῦσι Bac. 33. οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα ib. 124. γῆς 'Ελλάδος μυχὸς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου Hel. 302. ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον ib. 968. ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ στέγας; Ion. 314. ἔμελλες οἰκεῖν τἀμὰ ib. 1295. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκοῦσ' ὄλυμπον ib. 1318. οἴκει πόλιν τήνδε ib. 1365. φασί νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ ib. 386. ἄλγιστα οἰκεῖς, ὁ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. σὲ 'Αρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πῦ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. 'Ελλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀςέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκύντων ὁμῦ Ph. 70. ὦ τὰς 'Αθήνας δαρὸν οἰκῦντες χρόνον Her. 69. οἰκῦντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκύσῃ πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκῦσ' ἄςυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκῦμεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκυν Tr. 393. ἢ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίυ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσυς δόμυς Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμυς 'Αθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἢν δώματ' οἰκήσητε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νάσυ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανὺς δόμυς οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἔμελλες οἰκήσειν δόμυς Her. F. 463. ὃ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκῦνται πόλεις Antiop. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκυμένης 'Ελληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκυμένας πόλεις Hip. 486. πῦ τὺς Φρύγας λέγυσιν ᾠκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκείυ φίλυ An. 987. οἰκείυ ςρατῦ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεία χεὶρ El. 629. οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βυλεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκείοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρυσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἀκράντον ὐδὲν ὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνὴ El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. 'Αμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἤ πυ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ παῖδ' ἐς οἴκυς οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ὑπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' 'Ινάχυ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βυκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπη γῆς πύργον οἰκυμεθα Her. 46. ἵν' ᾅδης ᾤκιςαι Hec. 2. ὃ δὴ ςενὸν δίαυλον ᾤκιςαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἴκοθεν. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβυσα Ph. 301. μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν Med. 239. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέςηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχυσα χρηςὸν ib.

648. τὰ οἴκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1207.

Οἴκοι. τὰ οἴκοι Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἴκοι Tr. 397. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. ἄν τις οἴκοι πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἴκοι σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.

Οἶκος. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν Ph. 489. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν Cy. 177. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύθιον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. οὔτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἑνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δεμας τὸ θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἔξελθ' οἴκων ib. 174. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις ib. 457. ὦ σχήματ' οἴκων ib. 619. ὅν μοι Θρῄξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ ib. 682. ἥξετ' ἐς οἴκους ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος Hec. 948. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχοὺς ib. 1040. κατ' οἴκους Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἴκων Or. 170. πήματ' οἴκων ib. 965. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας Med. 432. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. ὀλβίων ἀπ' οἴκων ib. 756. ὦ πόνος οἴκων ib. 1345. ἐξ οἴκων Al. 94. οἴκων δεσπότην ib. 684. βᾶθι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι ib. 1019. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι An. 523. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει Tr. 1321. ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων Cy. 523. Περσείων οἴκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεις οἴκους Ion. 157. φέρομαι οἴκων ib. 865. τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. οἴκων θεοδόκων ib. 1549. στείχωμεν οἴκους ib. 1616. ἀστρωποὺς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων ib. 923. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνόνητον ἄγαλμα οἴκοισι τεκὼν Thes. fr. III. 2. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 3. τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.

Οἰκούρημα. πικρὸν οἰκούρημα Hip. 787. αἰσχρὸν οἰκούρημα Her. 700. τἄνδον οἰκουρήματα Or. 926.

Οἰκουρία. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας Her. F. 1373.

Οἰκουρός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν Her. F. 45. οἰκουρὸς πικρὰ Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτείρειν. οἰκτείρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἴκτειρε αὐτοὺς Med. 344. ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν ib. 1233. οἴκτειρε ἡμᾶς Iph. A. 985. et El. 672. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rhes. 905. οἰκτείρειν γῆν Tr. 403. οἴκτειρέ με Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω Ion. 618. οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους El. 673. οἰκτείροντες Or. 949. δέσποιναν οἰκτείροντες Al. 191. οἰκτείρουσα—τάσδε ματέρας τέκνων Sup. 34. ᾠκτείρατε Hec. 290. σὲ ἡ πόλις, ἡ φίλων τις ᾤκτειρε Med. 657. ᾤκτειρ' ἀκούσας An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἴκτειρον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσε τὲς κρατᾶντας οἰκτεῖραι θεὲς Al. 252. τἀμὰ οἰκτείρας κακὰ Sup. 168. οἰκτείρας ἐμὲ Iph. T. 584.

Οἰκτίζειν. καί τις ἄν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὲς φέρεσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλες Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ᾤκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὃς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτες Tr. 155. ἐδ' ᾤκτίσω Hec. 721. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059.

Οἴκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159.

Οἶκτος. σῆς παιδὸς οἴκτῳ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγώ σε—δι' οἴκτε ἔχω ib. 851. ἔνεςιν οἶκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἴκτε Ph. 964. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. Φαέθοντος οἴκτῳ Hip. 740. ἕ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἴκτῳ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρεσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἴκτε λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν ib. 934. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὐλέθρε νικᾷν Iph. T. 485. οἶκτος ἐ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ὅτ' οἴκτε τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἶκτον Hel. 163. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἶκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἶκτος εἷλε; El. 968. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. ἐ τῶν κακέργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἴκτοισι καταστένδω σε Or. 1239. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. ὃς οἰκτίζῃ ᾄϊον οἴκτες Tr. 156. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330.

Οἰκτρός. οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; Hel. 463. οἰκτρὸς πάρειμι Her. F. 1237. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὲς τέσδε Sup. 938. οἰκτρὲς λόγες Iph. A. 981. τείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρὰ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτρὰν βιοτὰν Hec. 457. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτρὰν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτρὰν ἄταν Iph. T. 226. ἡ παῖς οἰκτρὰ τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρὰ ib. 206. οἰκτρὰ τύχα ib. 584. οἰκτρὰ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. οἰκτρὰν ἀδελφεὰν El. 132. συμφυγάδας οἰκτρὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. οἰκτρὸν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ τενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρὰ τάδε Or. 1023. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρὰ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ τάζειν Antiop. fr. XL. 1. οἰκτρόατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλε κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτε El. 158. οἰκτρόταται θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649.

Οἰκτρῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτρῶς Ἴλιον πυρέμενον An. 400. οἰκτρῶς θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κερᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ὀϊλεὺς, *nom. viri.* Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175.

Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἠκϋσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγήν; Hec. 1036. κέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ ϛεναγμὸν, οἰμωγήν Θ' ὁμῦ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἴμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ᾤμωξα Med. 791. ᾤμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ᾤμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρυμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσϑεν Bac. 1284.

Οἰνάνϑα, dor. pro η. οἰνάνϑας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, *nom. propr. viri*. Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἴνη, vel dor. οἴνα. Διονύσυ οἴνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχυ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, *nom. propr*. Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἁμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλὸξ οἴνυ Al. 762. ῥεῖ πέδον οἴνῳ Bac. 143. οἴνυ τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνυ ib. 706. οἴνυ μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἴνυ χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. ἀντ' οἴνυ σκύφυ ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἴνυ ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάϑρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ᾧ ᾽νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέϛησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἴϑοπα eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνῦσϑαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωᾶτις ϑεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, *nom. insulæ*. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἷος. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142.

Οἷός τε. ὅτε φέρειν ὅπλα, ὅτ' ἔγχος, οἷός τ' ἦν Hec. 15. οἷός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. ϑεομαχεῖν οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1254. δρᾷν σύ γ' ὐχ οἷός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλὺς λόγυς οἷός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασϑαι μίαν οἷοί τε Tr. 727. πένεσϑαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 8. ὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἷα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ὐχ οἷόν τε μὴ ϛένειν κακὰ Or. 1033. ὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασϑαι πόσιν Med. 237. ὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνυς οἷόν τέ μοι Al. 490. ὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαϑεῖν ὐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. δύλῳ ὐχ οἷόν τε τἀληϑῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Ὄϊς. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰϛέον. οἰϛέον τάδε Or. 767. τὺν ποσὶν οἰϛέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰϛέον δ' ὅμως Hel. 275. οἰϛέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Ὀϊϛός. ἄφυκτον ὀϊϛὸν Med. 635. ὀϊϛοὶ An. 1134. μυρίυς ὀϊϛὺς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰϛρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴϛρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καϑ' Ἑλλάδ' οἰϛρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰϛρηϑεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰϛροπλήξ. οἰϛροπλῆγας ἀϑλίας Bac. 1227.

Οἶϛρος. μὴ ϑεαί μ' οἴϛρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶϛρον Hip. 1300. οἶϛρος ὁ ποτώμενος Ἀργόϑεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνῦ οἶϛρος Her. F. 862. πῦ οἶϛρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἴϛρων Iph. A. 547. οἴϛροις Ἐριννύων Iph. T. 1456. αἳ—οἴϛροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091.

Οἰχαλία, *nom. loci*. Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἴχεσθαι. οἴχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἴχομαι Hec. 822. χρυσοῦ ὄνησις οἴχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίου τὸ πλέον μέρος ἐν στοναχῇσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. καρδία οἴχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ᾅδου δόμους οἴχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. et ὀλ. οἴχεται Hel. 205. προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οἴχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο Iph. A. 63. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἴχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἴχεται θανὼν Tr. 395. et οἴχ. θανοῦσα Hel. 133. et sine θανοῦσα ib. 221. πόλις οἴχεται Her. 14. οὕπω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖαι γυμνάσιά τ' οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἴχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (*mortuis*) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχομένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἐνης) σοῦ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν στερηθεὶς ᾠχόμην γάμων An. 982. λοῦτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾤχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾠχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. οὗτος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακοῦ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαθεὶς ib. 917 ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. οὐκ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδοῦναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; Or. 792. οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὄκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνου ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβίζων Al. 922. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. ἕν ἦμάρ μ' ὤλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὤλβισαν, ὤλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. οὐδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα—ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὄλβιος. Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου Hec. 493. θεῶν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ὄλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ οὔποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει ib. 554. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς Iph. A. 161. ὄλβιος εἶ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὄλβιον Bac. 421. οὔ τινά φημι

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608. τὸν ὄλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς ὀλβίου Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν And. fr. XIX. 1. ἐγὼ οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc. CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238. ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλοῦσι τῶν ὀλβίων σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal. cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβίᾳ Or. 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al. 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel. 731. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ὀλβιώτατος Hec. 627.

Ὀλβοδότας. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.

Ὀλβοδότειρα εἰρήνα Bac. 419.

Ὄλβος. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v. 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος, ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ ib. 740. ὄλβου ἐπιρρυέντος ib. 1229. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν μετ' ὄλβου ib. 1113. πολὺς ὄλβος An. 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβου βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος ὄλβου ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib. 455. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω ib. 551. ὄλβῳ βρίθειν Tr. 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔστιν ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. οὕνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644. ἃ καλλίστα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἅρμα ib. 780. ὁ ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ὦ κρεῖττον ὄλβου κτῆμα ejusd. fr. XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr. XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον ejusd. fr. XVI. 8. ὄλβου μέτα Dan. fr. I. 8. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς Phaëth. fr. V. 3. βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Pol. fr. V. 2. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ eorund. fr. LVI. θνητῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. στρατείαν ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας Her. F. 415. κακὸν ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Ὄλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886. et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὠλέθρα νικᾷν Iph. T. 485. ὄλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πολυξένης ὄλεθρος Tr. 675. ὀλέθρου διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ib. 1058. στενάζω τέκνων ὄλεθρον Her. F. 1065.

Ὀλεσίθηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V. δι' ὀλίγου Ph. 1105. ὀλίγου σοφώτερος Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεὶς

Sup. 1126. σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνήρου μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.

'Ολκὰς Cy. 503.

'Ολκός. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων ib. 673. δάφνας ὁλκοῖς Ion. 145.

'Ολλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ὅδ' ὤλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὤλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν ib. 388. Θρῂξ νιν ὤλεσε ξένος ib. 774. ἣ πλείστους 'Αχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὤλεσας κεδνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὤλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον; Al. 537. ὁ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς—ὤλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὤλεσεν Her. F. 392. πολλοὺς βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχους οἴους ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρους ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἃ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ὁ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) med. ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθα ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὤλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668. ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντὶς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200. θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ἔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἄν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. κἂν γραῦς ὄληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον 'Ιδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὕδει ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. ὀλομένους—τυράννων δόμους Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένους 'Αχαιοὺς ib. 392. ὀλομένην 'Ερινὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1253. ὥς σ' ὀλόμενον τέκνω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλούμεθα Her. 443. τοῦ κακῶς ὀλουμένου Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλουμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλουμένας Tr. 1079. etc.

'Ολολυγή. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

'Ολολύγματα Her. 782.

'Ολολυγμὸς Or. 1137.

'Ολολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691.

'Ολοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

"Ολος. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον Cy. 216. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

'Ολοφύρομαι Rh. 896.

'Ολύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

"Ολυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ' Ὀλύμπȣ Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. vid. not. 3) cœlum. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ Med. 1415. τῶν κατ' ὄλυμπον παρθένων Hip. 71. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. ἕρπ' ὄλυμπον Tr. 92. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. οἰκȣ̃σ' ὅμως ὄλυμπον Her. F. 1319. τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' ὀλύμπȣ And. fr. XXVIII. 5.

"Ολως. ȣ̃ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. ὅλως μὴ πανομένȣς τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

"Ομαδος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

"Ομαιμος, ὁ, frater, cognatus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε Or. 673. ὁμαίμȣ λώβᾳ Ph. 323. τῆσδ' ὅμαιμος Iph. T. 1361. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων Or. 804. 2) ἡ, soror. Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

'Ομαίμων. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 683. φιλεῖν τȣ̀ς ὁμαίμονας Iph. T. 1402.

'Ομαρτεῖν. μήτηρ ὁμαρτεῖ Iph. A. 417. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας ib. 1212. πολὺς ὄχλος γυμνὴς ὁμαρτεῖ Rh. 313. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν Bac. 921. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. cf. v. 622. ἐπιβροίβδην ὁμαρτεῖν ib. 860. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ἄστρα ὡμάρτει θεᾷ Ion. 1151. τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλȣ̃ Ph. 1610. οἵδ' ὁμαρτήσȣσί σοι Iph. T. 1208.

'Ομαρτῇ, *adverb.* simul. Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

"Ομβριμος. κεραυνὸν ὄμβριμον Ion. 212.

"Ομβρος. Ζεὺς ὄμβρον—πέμψει Tr. 78. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ὄμβρον λιπȣ̃σαι χειμέριον Hel. 1497. καλλίστων ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι El. 736. ἐρᾷ ὄμβρȣ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. ȣ̓ρανὸς πληρȣ́μενος ὄμβρȣ ib. 10. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36.

'Ομευνέτης, et dor. έτας. ἀνδρός γ' ἀρίστȣ σȣ̃ τυχȣ̃σ' ὁμευνέτȣ Med. 953. θεὸς ὁμευνέτας Ion. 894.

'Ομήγυρις φίλων ἡλίκων Hip. 1180.

'Ομῆλιξ. τῆσδε γῆς μοι ὁμήλικες Hip. 1098. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμȣς ἀπάξω Tr. 1183. δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας Al. 956. ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 201.

'Ομηρεύειν. θεᾷ θεὸς "Ηρᾳ ποθ' ὡμήρευσε Bac. 297. τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα Rh. 434.

"Ομηρος. τοῖον ὅμηρον—"Αιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 873. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδȣ̀ς—νεικέων Bac. 293. συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189.

'Ομιλεῖν. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. θεοῖς ὁμιλεῖν Her. 872. μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. χρηστοῖς ὁμιλȣ̃ντα Fr. inc. LXII. 2. ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλȣ́ντων Hip. 1000. Κενταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον El. 940. ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας Antiop. fr. XLII. 3.

'Ομίλημα κακὸν Antiop. fr. X. 3.

'Ομιλία. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς Or. 1082. ὁμιλίᾳ χθονὸς Ph. 1417. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας ib. 838. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν ib. 1441. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 684. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. ἀδελφῶν ἡ παρȣ̃σ' ὁμιλία Her. 581. τῇ ὁμιλίᾳ βροτȣ̀ς κρινεῖτε; El. 384. κρείσσον εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr. II. 21. ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

"Ομιλος. ναύταν ȣ̓κέθ' ὁρῶν ὅμιλον Hec. 921. ȣ̓κ ἔπειθ' ὅμιλον Or. 941. φεύγȣσ' ὅμιλον An. 19. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ Iph. A. 427. Σατύρων — ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100. θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206.

"Ομμα. θανȣ́σης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τέγξω τόδ' ὄμμα ib. 520. ὄμμα λαμπρὸν ib. 1045. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. ὄμμα σὸν ταράσσεται ib. 253. ὄμμα φαιδρωπὸν ib. 891. ȣ̓δ' ὄμμ', ἔδειξεν ib. 1058. ὦ

ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνυ ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. 'Αρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαὸν ὄμμα ib. 1528. ὅτ' ὄμμ' ἐπαίρυσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ An. 1065. κατ' ὄμμα σὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχυσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχῦ στρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τὐμὸν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἥσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. ὐκ ἐβύλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. τὸ ὄμμα μυ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἄπο Hec. 240. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῦσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ὃ—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπυσί γ' ὄμμασιν ib. 400. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν ib. 957. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἄπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλῦσα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρὺκαλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἄπο κόρας στρέφυσαν ib. 1174. ὅτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν ib. 1070. θέᾳ διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῦσα Sup. 286. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὄμμασιν ib. 851. ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίστων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ὐ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ib. 509. τάδ' ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ὗς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

932. μύσος εἰς ὄμμαθ᾽ ἥξει—ξένων ἐμῶν ib. 1156. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. συννεφῦσαν ὄμματα ib. 1078. ὀμμάτων ἄπο αἱμοταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοστερὴς Ph. 331.

Ὀμνύναι. ὄμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ. Med. 752. ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Hip. 713. ὅρκιόν σοι Ζῆνα—ὄμνυμι ib. 1026. ὄμνυ Iph. T. 743. ὄμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ. Med. 746. τόνδ᾽ ὀμνύναι χρεὼν Sup. 1187. ἡ γλῶσσ᾽ ὀμώμοκε Hip. 612. δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε Ph. 430. ὅρκοις, ὓς ὤμοσα Hip. 1063. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 498. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὄμοσον Or. 1516. κάλλιστα ὀμόσασα Iph. T. 789. Ζεὺς ὀμώμοσται πατὴρ Rh. 816.

Ὁμόγαμος Ph. 139. μάτην ὁμόγαμόν σ᾽ ἐκτησάμην Her. F. 339.

Ὁμογενέτωρ Ph. 168.

Ὁμογενής. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. ὁμογενῆ κτανεῖν Ph. 1378. ὁμογενὴς ἐμοὶ Iph. T. 918. ἀνδροκτόνυ γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1. ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐυ Ph. 226. ὁμογενεῖς φίλυς ib. 439. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. ὁμογενᾶ ψυχὰν ib. 1299. ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Ὁμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὁμόδυλος, ἡ, Hec. 60.

Ὁμόθεν. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν Or. 486. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων Iph. A. 501. κἂν ὁμόθεν ὦσι Fr. inc. LXXXVI. 2.

Ὅμοιος. ὅμοιος (sc. ὁ δῆμος) ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696. ὑμῖν ἐγένεθ᾽ ὅμοιος Bac. 1301. cf. Cy. 38. ὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 818. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρῦνται Alex. fr. IX. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῦσ᾽ ἀεὶ ejusd. fr. XI. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. σεμνύνεσθαι παρ᾽ ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4. Ἑλένῃ σ᾽ ὁμοίαν δὴ μάλιστ᾽ εἶδον Hel. 569. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ὁμοίαις συμφοραῖς Ph. 1352. ὐ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. ὅμοιον Sup. 1069. ὖθ᾽ ὅμοιον ὐδὲν, ὖτ᾽ ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. Ἑλένῃ ὅμοιον σῶμ᾽ ἔχυσα Hel. 159. ὅμοια τοῖς βυλεύμασιν Hec. 331. ὅμοια τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. ὅμοι᾽ ἐκεῖσε δεῦρό τ᾽ ἤγαγες πάλιν (sc. τὰ τεύχη) An. 619. τὰ οἴκοι τοῖσδ᾽ ὅμοι᾽ ἐγίνετο Tr. 379. φιλεῖ τὰ πόλλ᾽ ὅμοια σώματος πεφυκέναι El. 523. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ἐμοῖς ὅμοια (*adverb.*) φλεγέθων βολαῖς ἀελίυ Ph. 172.

Ὁμοιῦν. ὁμοιώσασ᾽ ἐμοὶ εἴδωλον ἔμπνυν Hel. 33. ὁμοιῦσθαι κακοῖς Med. 890. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὐχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. ἄστροις ὁμοιωθέντε Hel. 139.

Ὁμοίως. δράσεις ὁμοίως ταῦτα Al. 72. θεοῖσιν ὁμοίως τιμάσθω ib. 1001. πεσσῶν ὁμοίως Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὁμόλα, dor. pro ὄλη, *nom. montis*. Her. F. 371.

Ὁμόλεκτρος γυνὴ Or. 507. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα ib. 476.

Ὁμολογεῖν. ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 1. ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι κ. τ. λ. Epist. III. cf. Epist. IV. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογῦντος ἐστί συ Iph. A. 1142.

Ὁμολωΐδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὁμόπτερος. βοστρύχυς ὁμοπτέρυς El. 530. ἀπήνας ὁμοπτέρυ Ph. 331.

Ὁμορροθεῖν. ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ Or. 529.

Ὁμόσε χωρεῖν τοῖς λόγοις Or. 919.

Ὁμόσπορος. ὁμοσπόρυς φῦναι τυράννυς παῖδας Med. 596. τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων ὅσπερ λέλειπται Iph. T. 611. φόνον ὁμοσπόρων ἐκπράξειν Her. F. 1079. 2) ἡ, soror. σφάγι᾽ ἐμῆς ὁμοσπόρυ Or. 657. cf. Iph. T. 695. et 922. αἱ ὁμόσποροι Bac. 971. cf. v. 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὁμόφυλος. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. εἰς θὐμόφυλον Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. παρ᾽ ὀμφαλὸν Hec. 559. δι᾽ ὀμφαλῦ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1421. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. cf. Ion. 5. et 223.

Ὀμφή, vel dor. ὀμφά. πῶς μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ᾽ ὀμφάν; Med. 175.

ὡς ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 908.

"Οναρ. τοὔναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. οὐδ' ὄναρ—φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.

"Ονασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

'Ονειδίζειν. οὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ἃ εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας Med. 547. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τἄλλα οὐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.

'Ονειδιστήρ. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

"Ονειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου An. 411. ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her. 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν—λέγω Ph. 1549. οὐκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 623. ἡμῖν ὀνείδη (sc. λέγεις) ib. 650. 'Αργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. τὰ 'Ελλάδος δύσφορα ὀνείδη Cy. 295. πατρίδος οὐκ ὀνείδη Her. F. 130.

'Ονείρατα. ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν Al. 355. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.

"Ονειρος, et ὄνειρον. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδου σκότος οὐδεὶς ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἃν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους ib. 89. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων οὐκ ἀψευδέστεροι ib. 571. παῦσε νυχίους ὀνείρους ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

'Ονειρόφρων Hec. 708.

"Ονημι. ὅπῃ ὤνησας Med. 533. οὐμὸς γάμος ὤνησεν 'Ελλάδα Tr. 933. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ 'ρετὴ δ' ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνῆσαι Hip. 314. cf. Med. 567. γᾶν φίλαν 'Ινάχου θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. οὐδέ νιν μετάστασις γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τοῦ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου Hip. 517. ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν Her. F. 1368. οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσθα Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι Hel. 941. σοῦ οὐκ ὠνήμεθα Al. 336.

"Ονησις. χρυσοῦ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπου κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίου ὄνησις Med. 254. κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30.

"Ονομα. τῆς εὐγενείας τοὔνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσιος (sc. εἰμὶ) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τὄνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὦ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκες ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τὄνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τὔργον,— ἢ τὄνομα—Hip. 502. ὄνομ', ὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σόν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τὐμὸν, ὐχὶ τὄνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχυσι τὄνομα κήρυκες ἕν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τὄνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραστον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πυλύπονον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τὔνομ' ὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστήριον τὔνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἁπάσης τὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. δῦλον ἐσθλὸν τὔνομ' ὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δύλοις τὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκυς Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταὐτ' ἔχυσι ib. 505. δεῖ ὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπυς Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τῦ ὐρανῦ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζυσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἱππολύτῳ ἔπι ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι ὐ βύλομαι Or. 409. ὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα συ— ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τῦ ἄρσενος πατρὸς ὐκ ὠνόμασται El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένυς Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509.

Ὄνος. τὺς ὄνυς τὺς λαρκαγωγὺς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρυς τὺς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρυς El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρυσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξυθυμεῖν. ἣν ὀξυθυμῇς An. 690.

Ὀξυθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κὀξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τὐξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύπυς Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. ὀξὺς Ἄρης Her. 290. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκῦσαν Ἄργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύστομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφρων Med. 644.

Ὄπᾳ, dor. pro ὅπῃ Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἱππολύτῳ τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fœmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λοιβὰν, ἃν ὤπασεν Ἄρης Ph. 1569. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ; ib. 517. ἀραῖσιν, ἃς —ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὤπασας λέχεα El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὅπῃ. ὅπῃ γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὄπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὄπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπους. προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπους φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τὀπίσω οὐδὲν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὅπλητες Ion. 1580.

Ὁπλίζειν. ὁπλίζειν χέρα Rh. 84. ὁ δαῖθ' ὁπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὁπλίσας Al. 36. ξιφηφόρους ὁπλίσασ' ὀπάονας Ion. 980. ὁπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὁπλίζῃ Med. 1242. ὁπλίζῃ χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. βουσφαγεῖν ὡπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατὸς Her. 672. ὡπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. οἶδα τοὺς ὡπλισμένους Ph. 146. οἵδ' ὡπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι Bac. 732.

Ὅπλισμα. ὅπλισμα τοὐπιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Ὁπλίτης. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124. ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 585. ὁπλίτην κόσμον Her. 699. ἦ παιδαγωγεῖν τὸν ὁπλίτην χρεών; ib. 729. ὁπλίτην στρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὁπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὁπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὅπλον. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὅπλῳ ib. 570. ὅπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrit *plur.* ὅπλα. φέρειν ὅπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὅπλοις ib. 112. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὅπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὅπλοις βρέμων Ph. 113. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς ib. 171. ἄσημ' ὅπλα ib. 1119. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. ὅπλων ὄντες καὶ μάχης ἀϊστορες An. 683. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις ib. 1147. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα ib. 698. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὅπλων ἡφαιστοπόνων ib. 1072. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. στρατὸν ἐν ὅπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν ib. 758. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ ib. 788. ὅπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι ib. 843. πόλις ἐν ὅπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὅπλα ib. 695. ὅπλων τήνδ' ὁρᾷς πανσευχίαν ib. 720. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὅπλα ib. 1279. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο ib. 1395. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὅπλοισιν αὐτὴν—ἐῤῥύσατο ib. 1298. δοῦλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὅπλοις ἁπαντῶν ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377. γυμνωθεὶς ὅπλων ib. 1382. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὁπλοφόρος. σὺν ὁπλοφόροις Ph. 796. ὁπλοφόρους Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὁπόθεν Iph. A. 696.

Ὁποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὄπτεσθαι. οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. ὄψει νιν αὐτίκα Hec. 1049. πότ' ὄψομαι Μενέλαον Or. 67. εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ Med. 352. μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις ὄψεσθε ib. 1039. σῶν τέκνων ὄψει φόνον ib. 1313. οὔποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον ὄψεσθε Hip. 1101. γυναῖκα κατθανοῦσαν ὄψει Al. 233. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνοῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς ib. 1262. εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν Sup. 783. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. οὐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς ib. 1163. ποῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; Iph. A. 1026. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε ib. 1224. σὺν σοί μ' ὄψει καρτεροῦντα Rh. 148. οὐ μητρὸς ὄψεται δέμας ib. 969. cf. Ion. 563. ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε Tr. 488. πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα Bac. 981. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι Cy. 585. πόλιν πατρὸς ὄψεσθε Her. 876. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται Ion. 1077. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. οὐκ ἔτι σ' ὄψομαι El. 1331. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα ib. 710. ὤφθη Ion. 1215. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα Hec. 970. ὤφθημεν—ὄντες ἄθλιοι Iph. T. 933. ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μ. Bac. 1073. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. ἐπεὶ ὤφθης Her. F. 593. ὄφθητί μοι Bac. 912. μὴ δρῶσ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς Hip. 321. παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ib. 430. ἢν ὀφθῇς ἐκεῖ Bac. 821. φόνιον ὄψωμ' αἷμα El. 486. ὀφθῆναι κόραις Iph. A. 678. ὀφθεὶς Rh. 335. οὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ὀφθησόμεσθα Her. F. 1155. etc.

Ὀπτήρια, τά. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127.

Ὀπτός. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ ib. 357.

Ὀπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

Ὀπωρινός. ὀρχάτους ὀπωρινοὺς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὅπως, sic, ita. Hec. 398.

Ὁρᾷν. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 232. ὁρῶ σε δεξιὰν—κρύπτοντα χεῖρα ib. 342. οὔτ' ἐλπίδος ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν ib. 370. ἀνθρώπους ὁρᾷν ib. 488. δυστυχεστάτην σε ὁρῶ ib. 582. τίν' ἄνδρα τόνδ'—ὁρῶ θανόντα ib. 733. cf. v. 833. ὡς ὁρᾷς ib. 1053. πνοὰς—πομπίμους ὁρῶ ib. 1290. ὅρα,—μὴ κατθανών σε λέληθε Or. 208. ὁρᾷς οὐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. γαλήν' ὁρῶ ib. 279. φάος ὁρῶ ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. μῶν οὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς ib. 1717. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. ὁρᾷς, ἃ πάσχεις; ib. 404. ὁρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας Hip. 268. πόσους δοκεῖς—νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾷν; ib. 463. ἐμοὶ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾷν ib. 1437. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος Al. 253. ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ ib. 1130. κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιῤῥοάς; An. 349. κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε ib. 1174. cf. Sup. 792. τἀναγκαῖ' ὁρᾷν Sup. 855. ὁρῶ τελευτὰν ib. 1012. οὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ ib. 1624. τἀῤῥηθ' ὁρᾷν Iph. T. 1198. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὅρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς ib. 570. τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς Bac. 210. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι ib. 392. τὸν θεὸν ὁρᾷν σαφῶς ib. 477. ὁρᾷν μοι δύο ἡλίους δοκῶ ib. 916. ὡς ὁρῶμεν, οὐχ ὁρώμενοι ib. 1048. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ib. 1281. τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ; Cy. 221. ξένι' ὅρα τάδε ib. 353. τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας Her. 333. ἀγγέλουσι τοὺς ἐναντίους ὁρᾷν ib. 393. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν ib. 940. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. χθόνα πάτριον οὐχ ὁρᾷς ib. 224. αὐχμηροὶ ὁρᾷν ib. 1556. δεσπότην ὁρᾷν πάρα Ion. 516. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾷν ib. 1142. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; ib. 1395. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾷν ib. 1552. ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ Her. F. 518. ὅρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς ib. 593. ὡς ὁρᾷν ἐφαίνετο ib. 1002. παρ' Ἥρας ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127. τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς ib. 1358. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων El. 624.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον Alcmæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ὀυχ ὁρᾷς—And. fr. VIII. 1. τὸ δῦλον ὀυχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὁρᾷς μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὁρᾷς τὸν ὑψῦ—αἰθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὁρῶν ὁρῶντα Bac. 470. ὁρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὃ βόλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν ὀυχ ὁρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ὀυ τιμώμενον Hec. 316. πλῦν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. φῶς ὁρῶντες ἡλίυ Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὁρῶντας ὀυτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ὀυ κλύυσαν, ὀυδ' ὁρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα Aug. fr. IX. 2. ὀυχ ὁρᾶσθ' ἑκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βυλοίμην ἂν ἀξιόυμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακὸς ὁρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὁρωμένη An. 879. ὃ γε μηδ' ὁρωμένη πίϛις παρῆν Iph. A. 1586. ἔϛιν ὀυχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὁρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μῦσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὀργάνον χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἴδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή συ καὶ τὸ γῆρας ὀυ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιύμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργὴ ib. 520. cf. Iph. T. 987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς ib. 900. ὀυκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἣν ὀργῇ—ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραΰνυσα Phry. fr. XI. 3. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV. ὀυδεὶς μετ' ὀργῆς ὀυδὲν εὖ βυλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῄρυν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγυς ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτυσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσυσ' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἠπίυς Tr. 53. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὀυχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων ϛυγίυς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἦλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεσθαι. ὀυ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβῦσιν Epist. I. ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῇς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀρέγειν. ὄρεγε νῦν, ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιὰν Her. 844. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμῦ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἵων ὀρεχθεὶς Or. 328.

Ὄρεγμα παρῄδων Ph. 314.

Ὀρειβάτης Tr. 436.

Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.

Ὄρειν. οἵαν σοι λώβαν—ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὦρσε στρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.

Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.

Ὄρειος. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.

Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόυ Cy. 246. et

Ὀρεσκῷος. ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277.

Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.

Ὀρέστειος. τῆς Ὀρεστείας χερὸς An. 1243. Ὀρέστειον δάπεδον Or. 1647.

Ὀρέστερος. θηρὸς ὀρεστέρυ Hec. 1058. ὀρεστέρυ λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέστεροι Or. 1460. τὰν ὀρεστέραν παρθένον Tr. 551.

Ὀρέστης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέστας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.

Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας Or. 405.

Ὄρθιος. ἀπ' ὀρθίυ πύργυ Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίυς ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὄρθια φθέγματα Hel. 1591.

Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔστησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφυ Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσῦσαν αἶρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. τὸ ὀρθὸν ἐξανιστάναι (*sensu obscœno*) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔστη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμὴ) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὄμμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbial.* φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. ὐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. ὐκ ἄρ' ὄρθ' ἀκύομεν; Ion. 533.

Ὀρθοστάδη. ἐπὶ ἐμπύρυς ὀρθοστάδας Hel. 554.

Ὀρθοστάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοστάταις ἱδρύετο Ion. 1134. λαΐνυς ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980.

Ὀρθόστατος. κλιμάκων ὀρθοστάτων Sup. 497.

Ὀρθῦν, ὀρθῦτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὄρθυ πρόσωπον Al. 389. τί δῆτά μ' ὀρθῦτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθῦσαι τὴν ὁμόδυλον Hec. 60. λέβητας ὄρθυν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὄρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσῦσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ὔτ' οἶκον, ὔτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσῃς στρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῷον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθῦσθαι γνώμαν Hip. 247. ὐκέτ' ὀρθῦμαι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθῦται λόγος Fr.

inc. CCXXIV. ὀρθυμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθῦντο Hel. 1621. τὰ θεῶν ἐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύυσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα (dor. pro ἐνη) Sup. 977.
Ὄρθρος. δι' ὄρθρων El. 909.
Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκύσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. ὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῦδε σώματος πατὴρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχυσ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. ὗτ' ἂν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνῦται ib. 496. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὺς λόγυς Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ὐκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτίζεις Rh. 327. τῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρυργίαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. ὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν ὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζητῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἶσιν ὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ὃ ᾖξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς ib. 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. ὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ ὐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. ὁ πλῦτος) Alex. fr. XIV. τὰ ὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσυσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. ὀρθῶς μ' ἐπήρυ Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τῷ ἐρᾶν) Fr. inc. CLXV. 11.
Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῷτο Bac. 1253.
Ὁρίζειν. ὁρίζω τῦτο Fr. inc. LVIII. 5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνυ Hec. 259. ἐπεί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. ὃ ὥρισέν σε ib. 1686. ὥρισαν πετρορρίφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δῦλον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμυς ὁρίσασα πόντυ πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295.
Ὅριον. ὐ γῆς ὅρι' ἀποστερύμενοι Tr. 375. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82.
Ὅρισμα. ὅρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἕως γῆς ἀρθ' ἔκεισθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437.
Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσύμενος Bac. 611.
Ὅρκιος. ὅρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὁρκίυς θεὺς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν Med. 208. ὅρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.
Ὅρκος. ὅρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754. ὐδ ὅρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὅρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὅρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὅρκον ib. 743. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὅρκυς συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὅρκυς Med. 21. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161. ὅρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. ὅρκων φρύδη πίστις ib. 492. ὅρκυς μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ib. 657. ποῖοι ὅρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὅρκυς παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμ', ὓς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὅρκων ib. 1306. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὅρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνημεῖα ὅρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι ib. 1228. ὅρκους παλαιοὺς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὅρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.

Ὁρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ Sup. 1189.

Ὁρμάθειν, verb. poët. ὅταν τις—πέλας ὁρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; An. 860.

Ὁρμᾶν. οὐκ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. cf. v. 788. ὁρμᾶν πύργωμα ἔπι Sup. 1219. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν Med. 1178. οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἔνοπλος ὁρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι Hip. 829. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. ὁρμᾶσθαι χρεὼν πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 584. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον Sup. 328. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34. εἰς δόμους ὁρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην Dan. 38. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμους ὡρμημένον El. 340. κἀμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. εἴπερ πρὸς ἄλλου δῶμαθ' ὡρμήθης ξένου Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὡρμάθῃ (dor. pro ήθη) Tr. 532. ὁρμήθητε Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595.

Ὁρμεῖν. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. ἡ ναῦς—ὁρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἆσσον ὥρμει Iph. A. 291.

Ὁρμή, et dor. ὁρμά. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὁρμὰ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127.

Ὁρμιά. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631.

Ὁρμίζειν. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους ib. 203. ἡ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328.

Ὅρμος. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. χρυσοῦν ὅρμον Alcmæon. fr. XVII. 2. μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τούσδ' εἰς ὅρμους Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 177.

Ὀρνιθόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα Or. 1387.

Ὄρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1516. πτεροῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046. κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθος οὕνεκα (boni ominis causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πόνους Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολιὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίθων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρνιθας ὣς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 754. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 159. τίς δὲ ὀρνίθων καινὸς προσέβα; ib. 170.

Ὄρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T. 1149.

Ὅρος. πεδίων δαπέδοις ὅρον Al. 594. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστι μοι; Iph. T. 1219.

τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 190. ὅρος σαφὴς Her. F. 669. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf. Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. ἐκ ἔτιν ὅρος κείμενος ἀδεὶς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις Hec. 963. γῆς ὅρος Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρος Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς Ph. 676. ἢ δυοῖν ὅρος ἔχει ib. 1263. ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας ὅροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὅρος χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὅρος Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὅροις πελάσαι στρατὸν Ἀργείων Her. 289. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων Her. F. 235. Ἀργείας ὅρος γαίας El. 410. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4

Ὄρος. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος Hip. 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκῶσι Bac. 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et 164. ἑκῶν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν ib. 191. ἐξ ὄρος οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ἁ κατ' ὄρη Ἄρτεμις ἱεμένα Ph. 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf. v. 1744. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203. Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἴδας ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222. ἐν ὄρεσι βακχείων Bac. 76. Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα Hel. 188. ἀλίμενα ὄρεα μέλεα ib. 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. κατ' ἐναύλως ὀρέων ἀβάτως Tem. fr. XVIII. 2.

Ὀρύειν. ὤρυον ἄλλος ἄλλοσε Her. F. 972. ἐκ τάξεων ὄρυσε Ph. 1243. μόσχως ὀρύσας εἰς μέσας Iph. T. 297.

Ὄροφος. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφως Φοίβω ib. 89.

Ὄρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.

Ὀῤῥωδεῖν. ὀῤῥωδῶ τινα δόλον θυραῖον El. 831. ὀῤῥωδῶν θανεῖν Hec. 768. ὀῤῥωδῶν θανεῖν And. fr. XXI. 2.

Ὀῤῥωδία. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν Ph. 1398. εἴσω φρενῶν ὀῤῥωδία μοι, μή τι βωλεύσῃς κακὸν Med. 317. μῶν σ' ἐξέπληξ' ὀῤῥωδίᾳ; Ion. 403. τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6.

Ὄρυγμα τύμβω Hel. 553.

Ὀρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.

Ὀρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al. 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ' ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι Sup. 1132.

Ὀρφάνευμα Her. F. 546.

Ὀρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al. 398.

Ὀρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὀρφανὸς ἀπεζυγεὶς Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209. δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανὸς δόμος Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν Al. 289. τεκέων ὀρφανοὶ An. 308. et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σὲ λιταὶ διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρὸς El. 914. et πατρὸς ὀρφαναὶ ib. 1010. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136.

Ὄρφειος. Ὀρφεία γῆρυς Al. 971.

Ὀρφεὺς, nom. poëtæ. Med. 543. Hip. 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh. 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et Bel. fr. XVII. 10.

Ὀρφναῖος. ὀρφναία νὺξ Pi. fr. II. 3. cf. Or. 1225. et Sup. 994.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955. νυκτῆς δι' ὄρφνης Rh. 774. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίω Her. 857. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. 2) dor. ὄρφνα. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. πᾶσαν ἀν' ὄρφναν Rh. 42. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. et Tr. 1072. δι' ὄρφνας Rh. 697. γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ὄρχατος. ὀρχάτυς ὀπωρινὸς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀρχηςὺς Cy. 170.

Ὅσιος. ἐχ ὅσιον ξένον Hec. 1235. ὅσιος ἕτερον ὅσιομα Or. 546. φόνος

ὅσιος ib. 934. ὁσίυ ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὢν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ὐχ ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένυς Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν ὐχ ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κληδέχυ Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πότνα θεῶν, ὁσία δ', ἃ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. ὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. ὐ θέμις, ὐθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας ὐχ ὁσίας Iph. T. 465. θεὺς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιον ἔτ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. ὔτε Θήβαις ἐνδικεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φίλον El. 1351. ὐχ ὅσια, ὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὐ τολμᾷς ὅσια Or. 825. τὺς τεκόντας ὅσια δρᾷν Hip. 1081. ὅσια χρήζοντος σέθεν Sup. 123. ὅσια περὶ θεὺς ib. 367. ὅσια δρᾷν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμῦ ὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὅσια El. 1203. ὁσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

Ὁσιῦν. φυγαῖσιν ὡσίυν (sc. αἷμα) Or. 514. στόμα εὔφημον ἅπας ὁσιύσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας—ὁσιῦσθε ib. 114. ὁσιωθεὶς Cret. fr. II. 16.

Ὁσίως. παῖδ' ὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

Ὀσμή. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει Cy. 153. ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Ὅσος. ἥξει ὅσον ὐκ ἤδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

Ὄσσα, nom. montis. El. 446.

Ὄσσος. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διατρόφοις ὄσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὄσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσειδ' ὄσσοισιν Ion. 193. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὄσσων ib. 625. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν ib. 933.

Ὀστέον, et contr. ὀστῦν. σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀστέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀπέῤῥεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὀστᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀστέων ῥαγέντων Tr. 1177.

Ὀσφραίνομαι Cy. 154.

Ὅτιὴ pro ὅτι Cy. 639.

Ὀτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὤτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν Rh. 558.

Ὅττε, pro ὅτε Hel. 1326.

Ὀττοτοῖ, partic. lamentandi Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201, interdum syllaba το sæpius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Æol. fr. XV.

Οὐδαμῦ. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς ὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' ὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ὐδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὖδας. πεσεῖν πρὸς ὖδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν ὖδας Ph. 989. ἐς ὖδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτνεῖ ἐπ' ὖδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐχμηρὸν ὖδας Al. 950. τέγος βεβλημένον πρὸς ὖδας Iph. T. 49. πίπτει

-πρὸς ὕδας Bac. 1110. λαχνῶδες τὕδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν ὕδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὕδας; Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὕδας Her. F. 956. 'Αργεῖον ὕδας El. 88.

Οὐδείς. ὐδὲν ὐδέν' εὐλαβουμένη Iph. A. 1417. ἀκύει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενὸς Cy. 120. πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ὁ ὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 4. ὁ ὐδὲν ὐδεὶς ejusd. fr. XVI. 15. ὄντες ὐδένες An. 701. cf. Iph. A. 371. ὐδὲν παθέων ἀποκυφίζυσα Hec. 106. ὐδέν ἧττον ib. 270. et 322. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. τάδ' ὐδὲν ib. 626. ὐδέν τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὐδὲν αἰσχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὐδὲν ib. 601. σὺ ὐδὲν εἶ An. 642. ὐδὲν εἰμὶ ib. 1078. Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ' ὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιϛολὰς ib. 732. ὐδὲν οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663. τὰ τῶν θανόντων ὐδὲν Hel. 1437. μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et 635. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Οὐλή El. 573.

Οὐλόμενος. πύργων ὐλομένων Iph. T. 1109. πατρίδος ὐλομένας (dor. pro ένης) Iph. A. 793. ὐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Οὔλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F. 872.

Οὕνεκα. δύλων σφαγίων ἕνεκα Hec. 137. ἕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.

Οὔνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.

Οὐρά. θείνοντε ὐρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα Rh. 784. ὐρὰν ὑπίλλυσ' ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Οὐραῖος. ἄρκτος ϛρέφυσ' ὐραῖα Ion. 1154.

Οὐρανίδης. θεὺς τὺς οὐρανίδας Hec. 148. εἰς ὑμεναίους ἦλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσί σε θανάτοισι El. 483. ἔνι τοῖς οὐρανίδαις οἶκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον—μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 6.

Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. οὐράνιον ϛέφανον Tr. 800. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 10. οἳ ναίετ' οὐράνιοι Hel. 1515. οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μοῦσαν οὐράνιον Ph. 1720. φλὸξ οὐρανία Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν "Αρτεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον ἕδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρανία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέτας Iph. T. 986. οὐράνιον πήδημα El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158. ἵππον, οὐράνια (*adverb.*) βρέμοντα Tr. 519.

Οὐρανός. τὰν οὐρανῦ μέσον καὶ χθονὸς—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν ἐν ἄϛροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam usurpatur Her. F 844.

Οὔρειος pro ὄρειος, montanus. οὐρείου Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μόσχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. ματρὸς οὐρείας Hip. 144. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El. 210. οὔρειον τέρας Ph. 813.

Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.

Οὐρίθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 204.

Οὔριος. πλεῖν οὔριον Iph. A. 1596. οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. οὔριον λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.

Οὖρος, *masc.* ventus secundus. κατ' οὖρον An. 555. μένυσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 20. οὖρος ἐκ κακῶν Ion. 1509.

Οὖρος, poët. pro ὄρος Bac. 975.

Οὖς. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion. 696. 911. et 1521. οὓς εἰς οὐρανὸν ἵπποι, sc. ἔϛησαν Hip. 1203. πρὸς οὓς βάλω Her. F. 1060. δι' ὤτων ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ὅ τι τοῖ-

σιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. δι' ὤτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος στάζει δι' ὤτων ib. 566. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρὸς οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὐ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὖτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὖτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὀφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὀφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὀφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίῳ An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρῖνόν ἐστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. εἰ—τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Bel. fr. XV. 5. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὀφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὄφις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεσιν ib. 1423. ὄφεων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωποὺς ὄφεις ib. 1266.

Ὀφλεῖν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μή μοι —αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὀφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.

Ὀφρύη. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὀφρύς. συγγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς Cy. 653. οὐλὴν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὀχεῖν. ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἀπεὸς σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὀχετός. βροτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμοεντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. ναΐον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. αἷμα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἁρμάτων ὀχήματι Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρηκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὄχθη. Νείλυ παρ' ὄχθαις Hel. 498.

Ὄχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς Ἄρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνθειον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. Ἄρεος ὄχθος El. 1258. ξεστὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπισταθέντες Iph. T. 1375.

Ὀχληρός. λυπυμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ὀχληρὸς εὖ Œnei fr. XI.

Ὄχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔστησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνσκλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. ὄχλον προσπόλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ δυλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατῦ ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλυ ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνὴς Rh. 312. ἅλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. νέας παρθένυς αἰδόμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὡς ὄχλυ βροτῶν—κυφίσειε χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγυς ἐμβάλλοντες εἰς τὺς ὄχλυς Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτρων Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππυς ὀχμάζει El. 817. δαλῷ κόμην ὀχμάσας Cy. 482.

Ὄχος. ὄχον πεδοστιβῆ Med. 1123. ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχυς ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀστέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἵν' ἔξω τῦδ' ὄχυ στήσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐΐππυς ὄχυς An. 1019. ἐλαύνεις ὄχυς Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβᾶσα ib. 622. ὠκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσυσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται El. 966. τύσδ' ὄχυς—ἄγοντες ib. 1135.

Ὀχυρός. ὀχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὄψ. ἤκυσαν ὑστάτην ὄπα Hec. 555. κλύειν ὄπα Or. 1669. σαφὲς ὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἵων λόγων ἄρρητον εἰσήκυσ' ὄπα ib. 602. μάντεων ὄπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὄπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. ἐξέκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.

Ὀψέ. ὀψὲ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψὲ στενάζεις El. 1111.

Ὄψις. ἔννυχον ὄψιν Hec. 72. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἔπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν ἐς ὄψιν μυστηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib. 1256. εἰς μέσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ἐκ ἔτ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἄελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλῦσα παιδὶ Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνυσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τἀληθὲς ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. συγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

Ὄψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾶ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀέναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῦσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, *nom. montis*. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιστος Her. F. 731. ὦ παγκάκιστε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιστοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίστη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος καταχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρυς δόμυς Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατὴς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. στένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθῦσαι δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. ἐδὲν παθέων ἀποκυφίζυσα Hec. 106. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ᾤμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθῦσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δείν' ἄρχῃ πάθη Bac. 969 θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. etc.

Παιὰν, 1) cantus, hymnus. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν Ph. 1109. ἀντηχήσατε παιᾶνα — θεῷ Al. 426. vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T. 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph. T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her. F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cognomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion. 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr. IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881.

Παιδαγωγός. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως Ion. 725. πατρὸς παιδαγωγὸς El. 287.

Παιδεία. τεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. πλεκτὰν Αἰγύπτυ παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist. IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παιδεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὅ τις ὅτῳ παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII. 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891. ἐν θεῦ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822. ᾧδε ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτυ παίδευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. ἁγνῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1102. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy. 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ παιδί' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf. ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνυ Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F. 1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνυς φρενῶν ταραγμὸς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνυς σὺς ib. 1381.

Παιδολέτειρα Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh. 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποίησαι Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδουργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῦ παιδούργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνυ λεαίνης Med. 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον Hec. 564. παίειν λαιμῶν' εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε Rh. 685. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλυς ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2. τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σανίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κάρα τύμὸν ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης; Her. F. 952. παίζω Fr. incert. CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κλῆρος Fr. inc. CXLII. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. φρῦδοι παῖδες ib. 162. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν παῖδας (i. e. incolas) An. 1125. etc. 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec. 1110. ἡ Τυνδαρὶς παῖς Or. 1154. τὴν δίκην λέγυσι παῖδ' εἶναι Διὸς And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr. III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνυ. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων στρατὸς Rh. 541. Παιόνων γῆν ib. 408. οἷα φυσήματα — Παίονας ἐπεζάρει ib. 441.

Πακτὸς, dor. pro πηκτός. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίου τοῦ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξουσιν ἀοιδᾶν Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεὶς El. 686.

Παλαίμων, nom. dei marini. Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς Sup. 563. παλαιὸς πατὴρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 868. παλαιὸς χρησμὸς Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν πραγεννητόρων Hip. 1380. ὅρκους παλαιοὺς Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους Ion. 737. εἰς θρόνους παλαιοὺς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χειράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἁ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. παλαιαὶ Bac. 693. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβου παλαιὸν χρηστήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος Ion. 469. παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσου ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαιὰ νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πήματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. ὁ παλαίτερος κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἔνθα παλαίτατοι θάσσουσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip. 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup. 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαιστὴς δεινὸς Sup. 704.

Παλαίστρα. δρόμους παλαίστρας τε κοινὰς ἔχουσι An. 600. παλαίστραις τραφεὶς πλόκος El. 528.

Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et dor. ἄμα. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. βέβακεν Ἀτρ. ἀλόχου παλάμαις An. 1027.

Παλαμήδης, nom. propr. viri. Or. 433. et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. . μὴ παλαμναῖον λάβω Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην Al. 1034. πάλης ὕπο Bac. 455. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς τὸ πρᾶγμα Her. 160.

Παλιγκότως Œno. fr. III. 2.

Παλιμβλαστής. παλιμβλαστῆ κύνα ὕδραν Her. F. 1274.

Παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096.

Πάλιν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. λεχρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν Sup. 331. etc.

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλίουρος. παλιούρου κλάδῳ Cy. 393.

Παλίρροπον γόνυ El. 492.

Παλίρρους. κλύδων παλίρρους Iph. T.

1397. θεῶν παλίῤῥυς πότμος Her. F. 739. παλίῤῥυς τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.
Παλίσσυτος Sup. 388.
Παλλαντίδαι Hip. 35.
Παλλὰς, *nom. deæ.* Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
Πάλλειν. πέλτας ὅσοι πάλλυσι Bac. 782. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. ἣν (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 824. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. πάλλυσαν Ἴτυν Ion. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hec. 1158. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἔπαλλεν Ion. 1151. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς El. 435. ἐν δορὶ φονίῳ ἵπποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
Πάλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. πάλλευκον δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον κάρα Hec. 500. πάλλευκα εἵματα Cret. fr. II. 17.
Παλληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 849. cf. v. 1031.
Πάλος. βρέφος τὑμὸν σῷ προσώρισας πάλῳ Iph. A. 1151. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλυ Her. 547. ὃς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 416.
Παμισὸς Cresph. fr. XVI.
Πάμπαν. πάμπαν ἄπειροι Med. 1091. ὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2.
Παμπησία Ion. 1305.
Παμποίκιλος. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1375.
Παμφάγος. νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 1187.
Παμφαὴς. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 1251. παμφαὲς σέλας πυρὸς Tr. 548.
Πὰν, *nom. propr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
Πᾶν, *verb.* μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένυ δέμας Or. 1197. γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. πλῦτον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι Her. F. 1426. δύλυς ὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2.
Πανάθλιος. Ἑκάβη ἡ παναθλία Hec. 658. cf. An. 67.
Παναμερεύειν. τὺς προπότας παναμερεύσει θιάσυς ἐρώτων Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανῦσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
Πανδερκέτης. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν El. 1177.
Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμυ στέγης Bac. 444. et πανδήμοισι στέγαις ib. 227.
Πανδίκως Rh. 720.
Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φίλων Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος. ἐν παννυχίοις χοροῖς Bac. 860. παννυχίοις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
Πάννυχος. παννύχυ σελάνας Al. 453.
Πανόδυρτος. πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212.
Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.
Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοίταν πανόπλυς κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανυργεῖν Med. 583.
Πανῦργος Hip. 940. πανῦργον κλῶπα Al. 769. θηρὸς πανύργυ Cy. 441. ὦ πανῦργε Her. 947. et in *fœmin.* Hec. 1257. Κύπρις ἡ πανῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. τὸ πανῦργον Hip. 642. πανύργων λαλημάτων An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188.
Πανσυδίᾳ Tr. 792.
Παντάλας. ὦ παντάλαινα Hec. 667. et An. 140.
Πανταχῇ. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῇ ἄστεος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν Epist. IV.
Πανταχῦ. ὄμμα πανταχῦ τρέφων Iph. T. 68. ἔτι—κῦδαμῦ, καὶ πανταχῦ ib. 568. τὸ πανταχῦ θρυλλῦμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῦ πατρὶς ἡ βόσκυσα γῆ Phaëth. fr. II. ὁ πανταχῦ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.
Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.
Πάντῃ. κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντῃ Or. 1267. σκοπῦσαι πάντῃ ib. 1295. πάντῃ πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαστα πάντῃ γίνεται δύλων τέκνα Fr. inc. CXXX.
Παντλάμων, dor. pro ἡμων. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.
Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.
Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.
Παντοῖος. παντοίυς λόγυς Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίυ Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὺς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.
Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.
Παντόσυνος. θεῦ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.
Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμῦ πάντως ἔσῃ Bac. 671. etc.
Πανύστατος. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. πανύστατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίυ Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύστατον est πανύστατα. πανυστάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύστατόν σε προσπιτνῦσ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λυτροῖς τοῖς πανυστάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύστατα εἰς ἐμὲ—ἦλυθε Or. 1010. ὃς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.
Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.
Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἡ πανώλης Τυνδαρὶς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.
Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.
Παπαιὰξ Cy. 153.
Παρὰ, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνυ πάρα Or. 69. ἄλλυ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμῦ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σῦ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ὐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμυντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόστρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.
Παραβαίνειν. θεῦ νόμον ὐ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκυς παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ὅ με παρέβα φάσμα Hec. 704.
Παραβάλλειν. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνυς Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.
Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. στρατῷ παρήγγειλε Her. 825.
Παράγειν. παρῆγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478. παρῆκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεὶς Sup. 232.
Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.
Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλυς σαγόνας νοτίυς παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.
Παραδιδόναι. 'Αργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξυσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἥν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ὐκ

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὅμηρον Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.

Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.

Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρουρῷ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων οὐδενὸς οὐδὲν παραθαλπομένα (dor. pro ένη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν οὐ καλῶς παρῄνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρῄνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῷν τι βούλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τοῦ λίαν παρείλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.

Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτοῦμαι τάδε Iph. A. 685. οὐ παραιτοῦμαί σε Her. 1026. παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κἀμὲ παρακαλεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλοῦντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακόμιζε Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσους παράλους Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς πόνους An. 304. δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένουσα El. 942.

Παράμουσος Βρομίου ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθοῦ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τἄλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Παρανόμως Med. 1121.
Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελείδας Iph. A. 228.
Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
Παραπίπτειν. εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία Or. 1173.
Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
Παραπλήττειν. γέλωτι παραπεπληγμένῳ Her. F. 935.
Παράσειρος Or. 1017.
Παράσημος δόξα Hip. 1116.
Παρασκευάζειν. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241. παρεσκευασμένε ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριςον εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾷν παρεσκευασμένον Her. 691.
Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζυσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίοσιν Her. F. 1099.
Παρασπιςής Cy. 6. et El. 886. παρασπιςὰς πυκνὸς Ph. 1172.
Παραςὰς, άδος, subst. παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1122. 'Αδράςυ ἦλθον εἰς παραςάδας Ph. 418.
Παράςασις. ἔχ' αὐτῦ πόδα σὸν ἐν παραςάσει Iph. T. 1159.
Παραςατεῖν. 'Αδράςῳ πλησίον παραςατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παραςατεῖν Rh. 638.
Παραςάτης. τὸν 'Ηράκλειον παραςάτην Her. 90. cf. v. 126. παραςάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παραςάτας Bel. fr. XXIX. 1.
Παραςρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραςρέφων Melan. fr. XII. 3.
Παρατιθέναι. σκύφος κισσῦ παρέθετο Cy. 389.
Παράτονος. παρατόνυς χέρας Al. 400.
Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
Παρατροπή vel dor. οπα. θανάτυ παρατροπὰ Ion. 1230.

Παράτροπος. μόρυ παράτροπον μέλος An. 528.
Παραυλίζειν. παραυλίζυσα πέτρα Ion. 493.
Πάραυτα, adverb. Fr. inc. LXXV. 5.
Παραυτίκα Or. 908. ᾄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραυτίκ', ἢ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρυσ' οἰκτρὺς λόγυς Iph. A. 981. λαμπάδων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρίποδι Ion. 463.
Παραχρῆμα Epist. II. et IV.
Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐςί μοι παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62.
Παρεᾷν. τὰ κατ' οἴκυς ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.
Παρεγγυᾷν. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
Πάρεδρος. πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σῦ πέρι ἔςαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σοφίᾳ παρέδρυς ἔρωτας Med. 843. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. 'Ήβη πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκέοις Έκτορος ὅπλοις Tr. 572. αἵ μοι πάρεδροι—ναίυσιν Hec. 616. ἃς—ἐκόμισα παρέδρυς ἐμοὶ Bac. 57.
Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται παρειὰν ib. 655. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280.
Παρείκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παριέναι.)
Παρεῖναι. πάρεςι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ 'Εκάβη παρεῖναι ib. 1043. αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί, τῷ δ' ὐ πάρεισι—; ib. 582. sq. ἢν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεςι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεςι Hip. 1019. σοί τι πάρεςι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεςιν Iph. A. 5. πάρεισι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεισιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεςι) Hec. 34. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἅ γε παρῦσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παρῦσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παρῦσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρύσας ὐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τῦ παρόντος Hec. 997. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ παρὸν αἷμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρόν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τὐπιὸν πιςύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρῆν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς εἰσορᾷν παρῆν Ph. 1125. παρῆν ἑκάςυ τῶνδέ μοι θεάματα ib. 1146. τὸν ςρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν Sup. 707. cf. v. 730. ὃ γε μηδ' ὁρωμένη πίςις παρῆν Iph. A. 1586. ὅτῳ παρέςαι μὴ φίλυς τιμᾷν Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾷν. γάμυς παρεμπολῶντι ἀλλοίυς Med. 910.

Παρεξιέναι (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῦσα τῦτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τάδ' ἐς' ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέςην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὁδῦ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρῆλθε νυμφικὺς δόμυς Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. ὃν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. πολὺς παρῆλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεὺς Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθύσας τύχας An. 406.

Παρέςιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τἄνδον Iph. T. 725. παρευτρέπιςαι ὐδὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν—ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. πάρεχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγυς Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', ὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει παρεῖχον Tr. 650. πόνυς παρεῖχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἴκων Iph. T. 950. σοὶ δυλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτυμένῃ Hip. 711. εἴθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὺς τρόπυς δύλυς παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τῦ καλῦ ἔργυ—παρασχεῖν σοι χαριςήρια Epist. III. δῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυλον καὶ δόμυς ἐχεγγύυς παρασχὼν Med. 388. ὅρκυς παρασχὼν Hip. 1037. τὔνομα παρασχῦσ', ὐ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὕπνυ χαρὰν παρέξεις Or. 186. ὐ γὰρ—παρέξω σῷ πόσει τὐμὸν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ὔνομα Hel. 1669. ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῆ An. 55. ὐκ

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε Hip. 619. τὰ πίσϑ' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. ἔ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμυμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αὔραν—πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. βοςρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. ςρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματῦτε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσυσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ ςέρνα καὶ παρῇδες Iph. A. 681. etc.

Παρῆσθαι. Δηῦς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδυμένη Rh. 927. ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειὸς ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένειά κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύυ Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰςῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερὸν ib. 813. ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri*, Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἴνιγμα παρθένυ Ph. 48. ἁ πτερῦσσα παρθένος ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. 429. τὰν Φοίβυ παρθένον Tr. 253. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὁ καλὸν Or. 108. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2) interdum *adjective* ponitur: παρθένῳ χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένυς χεῖρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενών. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς ib. 202. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρυρῦνται Iph. A. 738. κενὺς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. vid. etiam Dan. 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἄδραςον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αὐτὺς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρὺς μοι τύσδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθυ Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τῦτο τὸ χρηςὸν ὐχὶ βύλομαι ἄλλῳ παρεῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al. 1036. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ Al. 637. παρεὶς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρεὶς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρεὶς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς Iph. T. 793. τύσδ' εἰς γαῖαν παρεὶς Her. 154. μυσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκυς ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τότε παρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἰῦ ςόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208. ὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τὺς ἐμὺς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμὸν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σῶμα Sup. 1070. κότω ὕπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὕπνῳ παρειμένος Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παριστάναι. παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέστη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέσταν ἀλκᾷ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παραστῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παραστῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παραστὰς Hec. 531. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται An. 231. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. παρίστασθαι σφαγῇ Her. 503. ἣ 'νθάδε βωμοῖς παρίστατο Iph. T. 1314. παρεστάναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι Al. 209. ὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. εὔξῃ τοιῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεὶς τῦ παρεστῶτος πόνυ Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς Al. 1014. 'Ρήσῳ παρεστὼς Rh. 782. παύσω τὺς παρεστῶτας λόγυς Ph. 1319. τὰς παρεστώσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παρασταθεὶς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς 'Επειὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δύλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἠγῦ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον 'Αλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, adverb. i. q. πάροιθε. δωμάτων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρυσία. γίνωσκε παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρυσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρυσίαν Al. 207. εὐμενὴς παρυσία ib. 609. ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν Iph. A. 1433. οἷα δή γ' ἐμῦ παρυσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ὖν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥησία. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥησίᾳ φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παῤῥησίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

Παρφέρειν, poët. pro παραφέρειν. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόγων Ph. 1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβεστέρυς φίλυς Or. 627. τὐμὸν παρώσας δῦλον λέχος An. 30. τἄνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένυς Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγῦ Med. 454. πᾶν πέριξ φρονῦντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυςὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμαςὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Παςάς. παςάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτε πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνείε ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῦ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) *aor.* 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμῦ ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ὐδὲν ἐξ ἐμῦ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. ὐδὲν ἔκδικον παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὦ δεινὰ παθῦσα Hec. 198. et πάθος παθῦσαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθῦσα Med. 207. ὦ παθῦσ' ἀμήχανα Hip. 598. παθῦσ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὦ παθῦσα σχέτλια ib. 932. etc. 2) *med.* a) *perf.* δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ὐ περισσὸν ὐδὲν, ὐδ' ἔξω λόγυ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταὐτὸ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) *fut.* 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σύ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἅδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ὔτ' ὂν τι δράσω φλαῦρον, ὔτε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαί με κἀυτὴν δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρὸς ὐσ' ἐλευθέρυ Hec. 420. τὸν καλλίςων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὐκ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατὴρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὤμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πολιὺς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν ib. 432. ἐλῶν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόςυ μή ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἴκων πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γᾶς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκῦ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel. 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. γῆ πατρὶς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾷν ib. 362. ςέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἅπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἑκάςῳ τῦ γένυς ἐςὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνυ χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος. πατροφόνυ ματέρος Or. 193.

Πατρῷος. πατρῴῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρῷον Or. 783. πατρῷον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρῷον νόμον Al. 686. πατρῷον θάλαμον ἑςίας Tr. 1111. πατρῷον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρῷε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι Ph. 607. δόμυς πατρῴυς Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρῴων πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρῴοις Her. 877. πατρῴων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 133. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατρῷα ἑςία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρῴας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρῴαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρῴας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρῴαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατρῴαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκα πατρῷος Sup. 1146. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. πατρῴαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατρῴυς Her. 810. πατρῷον δῶμα Or. 1595. et πατρῴοις δώμασιν Her. F. 600. πατρῷον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατρῴων μελάθρων El. 1323. πατρῷον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατρῷον γόνυ Her. F. 79. πατρῴων παθέων Or. 841. πατρῷα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρῷα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μύσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τὺς λόγυς Iph. A. 683. ὃ παύει τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ᾽ ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίυς ὀνείρυς Iph. T. 1277. ἔπαυσ᾽ ὀδυρὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δέσυ καὶ βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντυ σάλον παύσαντε El. 1242. τῦτο παύσαντες νοσῦν Ph. 1178. παύσω τὺς παρεςῶτας λόγυς ib. 1319. παύσω σ᾽ ὄντ᾽ ἄπαιδα Med. 717. ἅ σε παύσει νόσυ τῆσδε Hip. 512. παύσω κώμυς, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νηῶν τ᾽ ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακέργυ τῆσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπῦντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγυ σε Hel. 1308. 2) *med.* ὔπω παύεται γόων Med. 59. μὴ παυομένυς τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ᾽ ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνυ τῦδε Med. 1319. παῦσαι λέγυσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκυσα Ion. 1410. τρόμυ παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὥς συ πένθυς λυγρῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαί σ᾽ αἰνῶν Or. 1161. ὐδὲ παύσεται χόλυ Med. 93. παύσῃ θυμῦ ib. 1152. cf. Al. 65. ὐδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμυμένη El. 1118. 3) *pass.* τὸ ςόμα δῦλον πέπαυται Ion. 675. πέπαυται διδὺς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.
Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.
Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.
Πανσίπονος δυλείας Iph. T. 451.
Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.
Παχνῦν. λύπῃ παχνωθεῖσα Hip. 803.
Πάχος σαρκὸς Cy. 379.
Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέυς πεδαίρυσα Ph. 1034. πεδαίρυσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.
Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.
Πεδιὰς ἁμαξιτὸς Rh. 283.
Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.
Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνυ ib. 725. χλοερορτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμυ πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίςων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλυρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.
Πεδόθεν. Tr. 98.
Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf. An. 11. et 58. καρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιςροφᾷ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπῦσα πέδον An. 314. Φοίβυ πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτυ πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ὐ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀςρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῴας πέδον Œnei fr. I. 1. ὐκ ἔςι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.
Πεδόσε Bac. 137. et 600.
Πεδοςιβής. ὄχον πεδοςιβῆ Med. 1123. ὁ πεδοςιβὴς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοςιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὕδομεν πεδοςιβεῖς Rh. 763. ὐ πεδοςιβὴς τροφὸς θάλασσα St. fr. III. 3.
Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.
Πεζὸς Rh. 437.
Πειθαρχεῖν. πειθαρχῦσά σοι Iph. A. 1120.
Πείθειν. πείθει ςρατιὰν Hec. 135. πεῖθε ib. 340. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν, ὅ τις βύλοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέςην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεύς, λόγος Med. 964. πείθειν τὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πεῖσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. ὐκ ἂν πίθοιμι γαςέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) *med.* πείθομαι Or. 144. et πείθομαί σοι ib. 110. ἣν γε πείθῃ τοῖσι σῦ σοφωτέροις Hec. 399. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ἐ πείϑεσϑε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. πείϑεσϑαι εἴϑισμαι σέϑεν Iph. A. 726. πειϑώμεϑ' αὖτις πατέρα ib. 1011. (ubi pro *activo* ponitur) πατρὶ πείϑεσϑαι χρεὼν παῖδας Alop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII. γυναικὶ πείϑε μηδὲ τὰ 'ληϑῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείϑεσϑαι μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πειϑόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποιϑα μέντοι ματρί, κἐ πέποιϑ' ἅμα Ph. 279. τῇ σῇ πέποιϑα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ Al. 1118. πέποιϑας ἤδη πολεμίες ᾐρηκέναι; πέποιϑα Rh. 330. sq. ὅστις ἐλπίσι πέποιϑεν αἰεὶ Her. F. 106. σπονδαῖς πεποιϑὼς Ph. 603. κυσὶν πεποιϑὼς Hel. 153. πιϑἐ μοι Hec. 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιϑοῖ' ἂν ῥῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύμασιν ἐκ ἂν πίϑοιο Med. 739. ἐκ ἂν πιϑοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. τέτῳ πιϑόμενος Or. 593. πείσομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3) *pass.* συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι ϑυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι 'Ερ. ἐκ ἐπείσϑησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισϑῇς λόγοις Iph. A. 1240. ψεύδεσι μύϑοις πεισϑεὶς ἀλόχε Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρε πεισϑεὶς λόγοις An. 871. cf. Med. 802. An. 192. et Iph. T. 574. πεισϑεῖσαι δίκῃ Iph. T. 968.

Πειϑώ. πειϑώ, τὴν τύραννον ἀνϑρώποις —μανϑάνειν Hec. 816. πειϑὼ εἶχον τήνδε Iph. A. 104. πειϑὼ διαφϑείρεσα τῆσδε Tr. 967. τίς τἐδε πειϑώ; Hel. 802. 2) Πειϑὼ, *nom. propr. deæ*, Suada. Antig. fr. II. 1.

Πεινᾷν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ἐ Fr. inc. CLXIV.

Πεῖρα. εἰς πεῖραν ἔλϑωμεν φίλων Her. 310. τὴν πεῖραν εὐϑὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν eorund. CXIII. 2.

Πειρᾷν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy. 577. 2) Frequentius occurrit *med.* πειρᾶσϑαι. πειρῶ ἀνορϑἐν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577. ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ϑανεῖν πειρωμένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον πυϑέσϑαι τῆσδε ib. 282. γνώμῃ νικᾷν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304. γάμον ϑεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979. τἐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεών τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or. 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493. πειράσομαί σε προξενεῖν Med. 724. σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel. 1010. πειράσομαι παρϑένος μένειν ἀεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχϑων Hec. 1294. 3) *pass.* πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπειρᾶσϑαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. Πειρήνα, *dor.* Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειςέον. πειςέον πατρὸς λόγοις Hip. 1182. cf. Iph. T. 118.

Πειςήριος. λόγες πειςηρίες εὕρισκε Iph. T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701. σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πελαγίες ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελάγες—νοτίας ἅλμας Hip. 149. κακῶν πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her. F. 1088. ὅταν ᾖ—ἐν πελάγει πόλις Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. et πέλ. Αἰγ. πόρε Hel. 129. πέλαγος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσϑλέμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας 'Ελληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286. μὴ πέλαζε (*act.* sc. τὰ τέκνα) μητρὶ Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σιμεντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρϑένες αἰδύμεϑα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνε πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ὧδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ὅ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι ϛρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ὁ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὄμορξον—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολύν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σϐ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρϐσα πέλας Or. 208. πέλας ϛείχοντα ib. 875. θανάτϐ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνϐ Ph. 1314. πᾶς τις αὑτὸν τϐ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν ϛράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἄργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτητ' ὀχ ἥσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, *verb. poët.* i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ὀδαμϐ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄϛρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριϛον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίᾳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ὀχ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίϛομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοις Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, *nom. urbis*. Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or, 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταϛής. πολλὰ πελταϛῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσϐ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλυσι Bac. 782.

Πελώριος. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248.

Πέμπειν. πέμπυσίν με δισσοὶ Ἀτρεῖδαι Hec. 509. τί ὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίςομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὺς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμυς πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἑκάςῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανῦσι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 616. πέμπυσαι χορὺς El. 434. σῇ μ' ἀλόχῳ πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ ςρατῦ γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ἀΐδᾳ πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγυς πέμψασ' ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγυς Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ὐρανίδαι πέμψυσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμψομαί γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἁλιήρει κώπᾳ πεμπομέναν Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσῦ φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτυ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 7. etc.

Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. fr. V. 10.

Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ὐ πένεσθαι οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δῦναι πενομένοις Hec. 1220.

Πενέτης Her. 639. et Phry. fr. VII.

Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηςὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὺς πλυσίυς ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Ar. fr. XIV. 1. ὐ βύλομαι πλυτῦντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ὐδεὶς βύλεται κτᾶσθαι φίλυς ib. 1131. πένητας εἰς δόμυς ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.

Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθῦντα δεσπότην ὁρῶν Al. 754. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὺς τε κἀμὲ Her. F. 1391.

Πενθερός. Ἅιδην νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερὺς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὺς Her. F. 14.

Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre discerptus. Bac. 44. etc.

Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἰεῖσα πενθήρη Ph. 327. κυρᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.

Πενθήτρια Hip. 805.

Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κυρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κυραὶ Sup. 973. πενθίμυς ςεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γήρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.

Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐςὶ Al. 821. ὡς ἄρτι πένθυς τῦδε γεύομαι πικρῦ ib. 1072. διπλῦν πένθος δαιμόνων ἔχων. Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθυς ib. 1117. ὥς συ πένθυς λυγρῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρῆξιν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. ὦ πένθος ὐ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἵρεσθε Her. F. 147.

πένθεα. γαίας Ph. 814. πένθη μέγιστα δακρύων καρπέμεναι Hip. 1427. νεκύων πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία δύστηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. ὐκ ἔτι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421. πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph. T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντήκοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254. ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135. ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ ejusd. fr. II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124. et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτυς ὀπωρινὺς Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπανθῇς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib. 487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic porro; admodum enim frequens apud Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ὐ θεωρικὰ Sup. 97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. *particip.* πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A. 882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. ὐ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη, *subst.* fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ὐκ ἂν δύναιο τῦ πεπρωμένυ πλέον Rh. 634. ἥσσονες ἦμεν τῦ πεπρωμένυ Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ὐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Πέρα. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. μή γε πέρᾳ προβῇς τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ὐ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. καιρῦ πέρα Sup. 745. πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα ib. 900. εὐτυχῦμεν ὐ πέρα Ion. 264. Ἀτλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. πέρα γε παθῦσα El. 1186. οἱ μὲν πέρα ῥέξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισῦντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ὐδὲν ἡ προθυμία Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445. ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμὺς θεῷ Ion. 1569. εἰς ἀνάστασιν δόμων περαίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέραινε Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε, ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. ἅλις, ὦ βιοτὺ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησμὸς Λοξίυ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἓν τῦτ' οἶδα, κὐ περαιτέρω Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Περᾷν, *verb.* περᾷ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. δόμων ἔσω περᾷν ib. 1572. τίς ὗτος ἀμφὶ μνῆμα τῦ Ζήθυ περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα περᾷν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib. 988. γῆς ἔξω περᾷν φυγάδα Med. 272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον ὐ περᾷν Hip. 645. περᾷν δόμυς ib. 782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 724. cf. v. 1217. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν Rh. 427. πρὸς οἴκυς διὰ σπυδῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437. ἀωρὶ πόντυ κύματ' εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρυς περῶντες

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμίυς διαῤῥοὰς Rh. 919. ἡ διὰ Κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφὺς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσὶ πόντιον ςόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ὑκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντυ καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόμων πέραν βαίνυσ' ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς Sup. 676. πέραν Ἔβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ὑδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. πῦ εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. ὑκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ὑδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἐνθένδ' ὑδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, arx Trojana, vel tota urbs. Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in *plur.* occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότυ πέρσαντος 'Αχαιῶν Rh. 239. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄςυ πέρσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hec. 547. τὰν 'Ιλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμυς πέρσασ' 'Ατρειδῶν Tr. 461. 'Ελλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολλὰς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμῦ Hec. 73. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας πέρι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756. τίνος ἀναγκαίυ πέρι; ib. 772. σῦ κασιγνήτυ πέρι ib. 849. ςρωμνῆς πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum dat. τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένῳ Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένυς Al. 1151. περὶ τείχη An. 107. ὅσια περὶ θεὺς Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγυσίν σε πρὸς τἀριςερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγυς Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄςυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ςεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. περίβαλ', ὦ τέκνον Hyp. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δοκῶν 'Ορέςην—χερσὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πιθανὸς αὐτὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. ἐν αἵματι ςάζυσαν χέρα περιβαλεῖν τέκνυ Bac. 1163. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δυλείαν περιβαλὼν Ph. 197. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα ib. 799. ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῦσ' ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἅρμα περιβαλῦσα χάσματι Sup. 501. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με Iph. T. 788. εἴσω με περιβαλῦσα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν Θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς ςέρνα πατρὸς ςέρνα τἀμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμες περιβαλλομένα (i. e. ἐνῃ) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτε περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχες περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾄδε περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* τέφεα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. ὄρεσι περίδρομος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τϋτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργε Epist. IV. περιόντος σε Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὑμνῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιϊέναι (ab εἶμι). περιῄει Epist. III.

Περιϊστάναι. τοιῶσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβε τοίχες Sis. fr. I. 37. περιστᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani.* Ph. 1164.

Περίκλυστος. Ταφίων περίκλυστον ἄστυ Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσε περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τὺς περιλελειμμένες φίλων Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνείε περινίσσεται ὥρα μηνὸς Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ ib. 740. ἢν πέριξ ἔχει νέφος τοιϋτον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον κῦμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονϋντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λετροῖσιν ἀλόχε περιπεσὼν παννυτάτοις Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτε περιπολϋνθ' ἡμῶν τρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλίε περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίρρυτος. περιῤῥύτων ὑπὲρ—πεδίων Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, dor. pro ημος. ὁ φόνος περισαμότατος Her. F. 1017.

Περιστᾶν. περιστάσας ξίφος Iph. T. 296.
Περισπείρειν. περισπείρϐσαν Ἀχελῴϐ δρόσον An. 167.
Περισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.
Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τὐς περισσὐς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ὐδὲν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735.
Περισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὐς Med. 295. λαβῦσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.
Περισταδὸν An. 1137.
Περιστέλλειν. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν; Iph. T. 627. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσσῃ αὐχεῖν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιστέλλϐ κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο Tr. 390.
Περιστεφὴς κισσὸς Ph. 654.
Περίστυλος. ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100.
Περισώζεσθαι Epist. II.
Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.
Περιτιθέναι. χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι Med. 984.
Περιφέρειν. λίνϐ κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
Περιφερής. περιφερῆ στίβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
Περιφορά. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύϐσα Ph. 320.
Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον Cy. 270.
Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.
Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.
Περσεὺς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.
Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.
Περσηΐς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801.
Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτϐς πλᾶκας Bac. 14.
Πέσημα. πέσημα φοινίϐ δορὸς Hec. 699. Μυρτίλϐ πέσημ' ἐκ δίφρϐ Or. 1548. ἀδάματον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ὐρανῦ πέσημα ib. 1384. ὦ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δϐριπετῆ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι στέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.
Πέσος. πέσεα δάϊα Ph. 1307.
Πεσσός. πεσσὐς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένϐς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Πέταλον. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.
Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφϐς Φοίβϐ πέταται Ion. 90.
Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.
Πέτεσθαι. νῦν πέτῃ Bac. 332. ὐκ—πετομένας κώπας (genit. dor.), πετομένϐ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.
Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ὐρανῦ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπϐσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανῦ τις ὕδωρ στάζϐσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίϐ ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιῦ ib. 1209.

συννοοῦντα Sup. 227. τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματα ib. 686. πημάτων γ' ἅλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τἀμὰ πήματα Iph. A. 536. ἐπὶ πήμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα ib. 610. καίν' ἀκούσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελησμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτοὺς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σὲ Med. 1398. ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειός, nom. fluvii. Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 197.

Πῆχυς. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβὰς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερὶς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μούσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν— ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.

Πίθος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὅλον πίθον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νόστον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικροῦ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638. πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικροὺς γόους Ph. 890. πικροὺς γάμους Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε Sup. 1221. πικροὺς προχύτας χέρνιβάς τε Iph. A. 955. πικροὺς λόγους Hel. 488. ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλους πικροὺς Her. F. 827. οἰκουρὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τε βίου ib. 384. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικράν, πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἥλυσιν Her. F. 1041. πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τοῦτο Ph. 530. πικρὸν τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκούρημα ib. 787. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ib. 829. πένθους γεύομαι πικροῦ Al. 1072. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὄδυρμα ib. 1227. ἦ τὸ δέρμα σοι πικρόν; Cy. 526. πικρὸν ὂν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. ὀδὲν ἔϛαι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρὸς σῦ πικρὰ Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονέμενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πικροτάτε χρυσῦ φύλαξ Hec. 772. πικρότατον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτες δεσμὸς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τὸς κρείσσυς λόγυς πικρῶς φέρυσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνυ Sup. 762. πικρῶς ἐδύλευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὸς σὸς λόγυς Hel. 455. τὴν τύχην οἴσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ὐκ ἂν δυναίμην μὴ ϛέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπρᾶσι μυχὸς; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἴκυς ib. 893. πιμπράναι Πριάμυ ἄϛυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίυ χρηϛήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχθέως δόμυς Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (*pass.* incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβυ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένυ δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πίῃς μεθ' ἡμῶν Al. 798. πίωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῳ δσῳ βέβριθα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοϛρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πραθεὶς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτυσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβεύων—Rh. 446. vid. not. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτυσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτυσιν ἀνθρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίυς ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; Or. 88. ὐ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρηϛήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦ Ion. 419. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμυς πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. εἴ ποτ' Ἰλίυ τείχη πέσοι Hec. 11. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιύτοις ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβυ πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἤν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενὺς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ὖδας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ὅτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἄχρηϛον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ὀκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων. Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis*. Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδῃ πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δούλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίστιν μεγίστην Med. 22. θεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρούδη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι τούτων ib. 731. πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίστις ἅδε πρώτα Sup. 627. ᾧ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιστός. ὁ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιστὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιστὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιστὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ ib. 304. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιστὸς παραστάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ. οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοὶ Al. 369. πιστῆς ἀλόχου ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου Or. 245. γλώσσῃ οὐδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδὲν Iph. T. 1205. πιστόν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. βούλευμα πιστὸν ib. 748. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. δεῖν' ἰδὼν—κοὐ πιστὰ Cy. 375. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πιστότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιστοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας Al. 904.

Πιστοῦσθαι. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιστώθησαν Iph. A. 66.

Πίτρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίτραις κεῖται Cy. 47.

Πίτρον. πληροῦν πίτρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis*. Tr. 1112.

Πιτθεύς, rex Trœzeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4 et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς σαγύσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' οὔδας Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλαις δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. τρεῖς

τῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύςηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ὖδας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναςήσασα ἡμᾶς πιτνῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνῦντες An. 358. τὺς πιτνῦντας ὐκ ἀπωθῦμαι πόνυς Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμὰς, πιτνύσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφυ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργεῖυ δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβυ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρῃκὶ πλασθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρυ πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2. ὐδ' ἀγύμναςον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνυς Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλυσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτυς πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασῦ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμῦ ναταίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγυσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάςιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλαςός. πλαςαῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίςατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλυς πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργυς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τὔσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῦ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσύμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis.* Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδῃ πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δὐλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίστιν μεγίστην Med. 22. θεῶν ὐκέτι πίστις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρέδη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι τύτων ib. 731. πίστιν ὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίστις ἅδε πρώτα Sup. 627. ὐ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιστός. ὐ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιστὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιστὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιστὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ ib. 304. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιστὸς παραστάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ. ὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοὶ Al. 369. πιστῆς ἀλόχυ ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. ὐκ ἔστιν ὐδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχυ Or. 245. γλώσσῃ ὐδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν Iph. T. 1205. πιστόν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. βύλευμα πιστὸν ib. 748. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. ὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ συ πιστὰ Hip. 1058. δείν' ἰδὼν—κὐ πιστὰ Cy. 375. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πιστότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιστοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας Al. 904.

Πιστῦσθαι. τῷ παρόντι τὐπιὸν πιστύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιστώθησαν Iph. A. 66.

Πίστρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται Cy. 47.

Πίστρον. πληρῦν πίστρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis.* Tr. 1112.

Πιτθεύς, rex Trœzeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς σταγόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ὔδας Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ὕδας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνῦντες An. 358. τὺς πιτνῦντας ὐκ ἀπωθῦμαι πόνυς Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμὰς, πιτνύσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφυ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος 'Αργείυ δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβυ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῦ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρῃκὶ πλασθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' 'Αχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' 'Ιλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρυ πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2. ὐδ' ἀγύμναςον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνυς Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλυσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτυς πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασῦ πλάκες Ion. 1267. 'Ισθμῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγυσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάςιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλαςός. πλαςαῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἱρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίςατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλυς πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

1579. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ὑδενὸς πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. 'Αργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. τὸν Διὸς πληγέντα πυρὶ Sup. 934. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 923. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. βοςρύχων πλόκαμον Ph. 316. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081. cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν ξανθὺς πλοκάμυς Iph. A. 758. πλοκάμυς περιβαλλομένα Iph. T. 1150. vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ib. 842. χρυσῦς πλόκος ib. 1186. χαίτης πλόκος El. 527. τὺς ἀκηράτυς πλόκυς κόμης Ion. 1266. τῦδε τὺς ξανθὺς πλόκυς καθημάτωσ' ἂν Her. F. 233. μυρσίνης πλόκυς El. 778.

Πλῦς. εἰ ἦν ςρατῷ πλῦς Hec. 899. πλῦν δρῶντας ἥσυχον ib. 901. πλῦν ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v. 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλῦς αὐτὸς σημανεῖ Hel. 150. περὶ τὸν εἰς Χῖον πλῦν Epist. II.

Πλύσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλύσιος κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλύσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίυ φρονήματι El. 371. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλυσίυ μᾶλλον ξένος ib. 395. πλυσίυ γάμυ Ar. fr. XX. 2. εἰς τὺς πλυσίυς ἀποβλέπειν Sup. 177. ἐκ πλυσίων δόμων Hel. 439. πρὸς πλυσίαν τράπεζαν ib. 302. πλυσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. πλυσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλύσιον ἦθος Sup. 907. πλύσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. πλυσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πλυσίων κτερισμάτων Tr. 1249.

Πλυσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλυτεῖν. πλυτεῖς ἐν ὑ πλυτῦσι An. 210. πλυτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλυτεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1. σκαιὸν τὸ πλυτεῖν Fr. inc. LXIV. 2. cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλυτῶν ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος χρόνον πλυτῶν Bel. fr. XVI. 10. πλυτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ὑ βύλομαι πλυτῦντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ eorund. CLXXIII. οἱ πλυτῦντες Æol. fr. VI. 6. ὑδεὶς ἐπλύτησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Πλῦτος. μέγας πλύτυ λιμὴν Or. 1077. ὀδυνηρὸς ὁ πλῦτος γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. δειλὸν ὁ πλῦτος ib. 600. τῷ πλύτῳ διδὺς τὸ πλεῖςον Sup. 407. κτᾶσθαι πλῦτον τέκνοις ib. 450. πλύτῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλύτυ ἄξιος οἶκος Hel. 69. ἑατέος ὁ πλῦτός ἐς' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr. XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτορα πλῦτον Ion. 478. πλύτυ πάρος ib. 485. πλῦτον εἰσιδὼν El. 1097. et Cress. fr. IV. 3. πλύτυ βάρος El. 1287. μὴ πλῦτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τὸν κάκιςον πλῦτος εἰς πρώτυς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιόν τι χρῆμα πλῦτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν τίκτει πλῦτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος ὁ πλῦτος Inus fr. XVI. 4. πλῦτος — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα πλύτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. λαμπρῶς πλύτῳ γαυρύμενον Fr. inc. XXVI. 2. πλύτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund. CXVII. 1. πλύτῳ χλιδῶσα eorund. CXXXIX. πλῦτον αὐτάρκη Epist. IV. τῶν πλύτων ὅδ' ἄριςος And. fr. XIV. 1.

Πλύτων, deus inferorum. Al. 361. Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph. T. 449. τὺς σὺς πλωτῆρας παρεῖναι δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μή γε πῦρ πνέυσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. ὑδὲ πνεῖν ἐῶ Cy. 621. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῦ οἶςρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεῦ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἥδιςον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἠρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 780. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ὐρανῦ ib. 873. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. ὅταν θεῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον eorund. CXXXVII. λωτῦ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. πνευμάτων ὐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίοις — ἐξωσθέντες Cy. 277. μεθίςαται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τάδ' ὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω—πνευμόνων ἄπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοὰ λεπτοῦ δόνακος Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμυς Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ζεφύρυ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὐρανῷ Ph. 220. σχάσον—θυμῦ πνοὰς ib. 457. εὐηλίοισιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαὶ Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιςίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρυ ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαὶ ib. 1487. θεῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνυσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδὺς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοιαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγὸς, ὁ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθῦσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ποθέυσι—βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τῦ Μενέλεω ποθῶ λόγυς ἀκῦσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τὺς προσήκοντας φίλυς Phry. fr. XVI. 2. οἱ τὴν ἐπιςείχυσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μαςὸν ποθῦντα Ph. 1597. ἡ ποθῦσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθῦσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνυ τῦ ποθυμένυ Hip. 513.

Ποθεινός. ἦ ποθεινὸς φίλοις, ἦ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανὼν, ποθεινὸς ib. 1006. Βρόμιον ποθεινὸν Cy. 617. ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ϐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθϐ εἰς τέρψιν ἤλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθϐ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτϐ κόρης αἱρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐςέλλϐ Hip. 234. κατ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον ib. 526. νέϐ γάμϐ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἁ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἰλίξαι καὶ διαδῦναι νῶτον Tr. 116. τϐτϐ παρεῖσα πόθον ib. 645. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. πόθϐ πλέως Bac. 456. λευκϐ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σϐ πατρὸς πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀῤῥήτϐ κόρας ib. 1322. τϐτο κἄμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τϐ βίϐ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, herba. γῆ τίκτϐσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ϐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τϐς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλϐτος πολλὰ ϐκ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. *sed* bene *seu* recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τϐς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν δυναμένϐς Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιϐσα δορυπετῆ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεϐς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὸς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῆ ποιϐ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὀργὰς ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιϐμεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιϐ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέςην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιϐμενος Or. 1630. σύμβασιν ποιϐμένϐ Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιϐμενον Rh. 604. τύμον εὐπρεπὲς ποιϐμενος Bac. 440. ἐχθρϐς τϐς πρὶν εὐμενεῖς ποιϐμενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιϐμένϐς εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιϐμενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τϐς γάμϐς ποιϐμένϐς Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῆ ποιϐμένη Iph. T. 245. ϐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεςέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὸς νϐς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιηρός. ποιηρϐς νομϐς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνα ib. 45. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλϐσα—πήναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποίκιλται τρόπϐς Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρόνϐ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀςέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πώλϐς) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλϐς ποικίλϐς Med. 1159. cf. An. 148. τϐς θυλάκϐς τϐς ποικίλϐς

—ἰδῦσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον Hel. 717. ποικίλων ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An. 938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Æol. fr. X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν ϛρατὸν Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένια ἄλϛη Tem. fr. XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων Sup. 674. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy. 187. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυσεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib. 37. ποίμναις ὐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίυς Al. 580.

Ποίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὁπότε γένετο Or. 998. εὐτυχῦντα ποίμνια Rh. 270. ἤδη νέμυσι κατ' Ἴδαν ποίμνια ib. 552. ποιμνίων ἐπιϛατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ποινᾷν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T. 1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας El. 23. cf. v. 268.

Ποινή, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκυς Iph. T. 201. εἰρήνη, ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς δῦσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῦσ' ἐμῦ Tr. 360. cf. v. 879.

Πόκος. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὅδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς; Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263. τῦ θεῦ προθυμίᾳ πολεμῶ Ion. 1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειφθεὶς Hec. 1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δόμοις El. 833. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγγελμά τι Or. 873. πολεμίυς λόγυς ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγύμενος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μήτηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. ὐ πολεμίαν με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται τὔλασσον Ph. 542. ἤ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her. F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. Ἕλλησιν πολεμιώτατος Hel. 475. φίλυς τιθέντες τὺς γε πολεμιωτάτυς Hec. 848. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or. 13. ξυνετὸς πολέμυ ib. 1406. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πολέμυ κρεῖσσον εἰρήνη ib. 488. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. φιλεῖ τοι πόλεμος ὐ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμυς αὐ-

ξάνυσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. πολέμων ἐραςὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.
Πολίαρχος Rh. 381.
Πολιῆται, poët. pro πολῖται El. 119.
Πολιῆτις. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς Hip. 1126.
Πολιός. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιὸν αἰθέρα Or. 1376. πολιὸς ἀνὴρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιὸς ὄρνις Her. F. 110. πολιὼς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιὰν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιὸν An. 348. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. πολιὰς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιὸν αἰθέρος εἴδωλον Ph. 1538. γῆρας πολιὸν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 4. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας Hel. 1519.
Πολιῦχος. ὦ πολιῦχον κράτος Rh. 821.
Πολιόχρως κύκνος Bac. 1362.
Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πλῆθος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἄργυ Tel. fr. V. πόλις νοσῦσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἡ (sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.
Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἑπτάςομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.
Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV.
Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐςὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 2.
Πολίτιδες El. 1336.
Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.
Πολλαχῦ Hel. 594.
Πόλος. λαμπρῶν ἄςρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς ὀράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Epig. I. 1.
Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκᾷ πολυαίνετον Her. 761.
Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.
Πολύαςρος. τὸ Διὸς πολύαςρον ἕδος Ion. 870.
Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.
Πόλυβος, *nom. propr. viri*. Ph. 28. 45. et 1601. et Œd. fr. III. 1.
Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.
Πολύβροχος. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.
Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.
Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.
Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπυ θαλάμαις Bac. 560.
Πολυδεύκης, Pollux, Tyndari et Ledæ filius. Or. 1636. et El. 1240.
Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.
Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319.
Πολυετὴς Or. 473. et Hel. 657.
Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.
Πολύθηρος. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. πολυθηρότατον νάπος Ph. 808.
Πολύθροος. δέλτυ πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
Πολύκαπνον τέγος El. 1140.
Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
Πολύκλαυτος. τόκυς πολυκλαύτυς Ion. 869. τείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτυς ib. 779.
Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
Πολυκτήμων βίυ Ion. 581.
Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
Πολυκτόνος. ζωςῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνυ Or. 1142. cf. Hel. 199. ἁ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
Πολύκωπος. πυλυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981.
Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν τάχυν Meleag. fr. I. 6.
Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἑςίαν οἰκεῖς Al. 591.
Πολυμήςωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excœcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
Πολύμοχθος, ὦ πολύμοχθος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις ib. 807. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχθων Τρωϊάδων Hec. 96. ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἦ πολύμοχθον ἁμερίων; Iph. A. 1330. sq. ὑκ ἄν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.
Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
Πολύξενος οἶκος Al. 571.
Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβυ Ar. fr. XXXIII. 1.
Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
Πολύπλαγκτος. ὑκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον—πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.
Πολυπλανὴς Hel. 204.
Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλανήτων πόνων Hel. 1335.
Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
Πολύπλεθρος. πολυπλέθρυς γύας Al. 690.
Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων Her. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.
Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.
Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοί, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἦ πολλῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βύλει; Ph. 555. πονῦσα πολλά, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀναςρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνήρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει θεὸς Fr. inc. CXCIII. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. τήματος πλέον ib. 1168. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίῳ τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τοὔλασσον ib. 542. φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖστος. ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. οὐχὶ τῷ πλείστῳ διδοὺς τὸ πλεῖστον Sup. 408. ὦ πλεῖστ' ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743.

Πολύστονος. ὦ δαίμονος πολυστόνου Hel. 212. τὴν πολύστονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύστονος ib. 997. ὦ πτεροῦσσα —πολύστονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύστονον γόων Med. 204. ἁ πολύστονος Ἐριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύστονα Or. 975.

Πολύτεκνος. οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύϋμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ᾠδαῖς Med. 196. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπή, et dor. πομπά. οὐρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἥν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πόμπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέτειραν ἕξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμους Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπὸς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονοῦμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. οὐκοῦν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' οὐ πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἠπιστάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφυ οὐδεὶς, ὅστις οὐ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr. IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. οἱ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε An. 696. πονοῦσ' (i. e. οὖσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονοῦσα πολλὰ Sup. 577. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνησα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. e. ἐπόνησα) ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. ἃ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἁμέραν ἡμῶν ὕπερ Or. 655. πόνους πονήσας μυρίους ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἷλον ἂν τάχα ξένους Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῦ πονηρὸς ὐδεὶς Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἁρμὸς πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρὼ ὄντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν Sup. 243. φόβυς πονηρὺς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὺς πονηρὺς φίλυς ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τὺς πρὸς χάριν —πονηρὺς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λέσχας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾷν Hec. 1190. ἦν πονηρὰ ᾖ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τἄργ' ἔχυσα Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονῦσ' ἄλλον πόνον ib. 779. 'Αχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλῦν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὐ πόνυ πολλῦ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς πόνος ib. 373. πῦ πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλεὴς Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βύλει πόνον μοι τῷδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων ὐδέν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος Hel. 1487. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμέτρητων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζυ πόνων ib. 452. . καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνυς ib. 1224. πόνυς πονήσας μυρίυς ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι ib. 706. ὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἴκυς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνῆσθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτυσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ὐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 4. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυστόλυν eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντιὰς αὔρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. "Αρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίυ παῖδες θεῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίυς ἐφθαρμένυς ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἔπι· Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὦ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τᾶς ποντίας θεῦ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φυσήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον ϛόμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεῳ ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρυς σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρυς θοὰς ἀκάτυς ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῳ σάλῳ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντυ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ὕτε πόντος, ὕτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πόνων, ὡς πόντυ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντυ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῇδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντυ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντυ ναυϛολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντυ εὐξείνυ ib. 123. et ἀξείνυ πόντυ ib. 218. πόντυ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φῦλα πόντυ Æol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντυ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. πόντυ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεί σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμυς ματέρος αἷμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῆ El. 438. πορεύυσ' (i. e. υσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνισσαν Hip. 755. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλᾳ τὸν ἐπάγοντα ϛρατὸν Her. 773. ᾆδυ πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεῦσαι El. 706. γυναῖκ' ἀρίϛαν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανόντα—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον ϛράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) *med.* ἐτ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύυ Med. 756. ἔξω δωμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται ϛρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεὶς Ἰλίυ πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἥνπερ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθάων, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκυς) An. 634. φίλυς πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθῦντα γῆν Ph. 514. ἡνίκα Σπάρτην ἐπόρθεις Her. 742. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνῦ πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ὓς (sc. βωμὺς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων ϛαθμὰ Rh. 293. κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθυμένας Ph. 568. βυφόρβια πορθύμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ Tr. 213.

Πορθμεύειν. τίς ἀνὴρ ὅδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθμεύυσ' (i. e. υσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἁρμάτων ὄχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρῇκα πορθμεῦσαι ϛρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν Tr. 568.

Πορθμεὺς νεκύων Al. 254.

Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. δῦναι κελεύσω πορθμίδα Hel. 1067.

Πορθμός. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω; Hec. 1106. πορθμὸς νηῶν Iph. A. 1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102. πορθμὸν ἐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. ὁ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII. πορθμὸς μυρίους πεπλωκότα Hel. 539.

Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2. θεῶν ποριζόντων καλῶς Med. 879.

Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὑτῷ Fr. inc. B. 32. 3.

Πόρις. πόριος Ἰνάχου Sup. 629. εὔθηλον πόριν Bac. 736.

Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v. 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991. ἤν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τίς ἂν πως πόρος κακῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et ἀξένου πόρου Iph. T. 253. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πόρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T. 876. οὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξανύσας ib. 897. οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον φεύγουσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερούσιον πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 2. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. ματεύουσα πόρους Hel. 1337. μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820.

Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.

Πόρπη. πόρπας λαβοῦσαι Hec. 1170. χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας Ph. 62. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 318.

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh. 442.

Πόρρω. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει Rh. 482. πόρρω Τροίας Tr. 189. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV.

Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύνειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25. 1. ὅπως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε Rh. 878. σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf. Al. 1077. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμενον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al. 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται An. 804.

Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V.

Πορφύρεος, vel πορφυροῦς. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457. πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.

Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ τέγαι Iph. T. 263.

Πορφυροειδής. δι' ἅλα πορφυροειδέα Tr. 124.

Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887. Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel. 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν Iph. A. 198.

Ποσειδώνειος. Ποσειδωνείοις ὕδασι Ph. 196.

Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919. Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi est frequentatissima.

Ποτάμειος. χιόνι ποταμείᾳ Tr. 1067.

Ποτάμιος. ποταμίου κύκνου Rh. 618. ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel. 1400. ποταμίᾳ κώπᾳ Al. 461. ποταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίους διαῤῥοὰς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας El. 56. et π. ποταμίους ib. 309. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152. ποταμίων ῥεέθρων ἄπο ib. 794.

Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμὲ καὶ Rh. 346: cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρε ποταμὲ Bac. 405. ποταμὲ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Ταὐὸν El. 410. Ἀργεῖε ποταμὲ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανὸς. ποτανοὶ ἥνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς ὠρανῶ ποτᾶται Rh. 531. Οἶςρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτῆρα ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox poët. i. q. πρός. ποτὶ τέρμα ὠκεανὸν Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίνος πότμε τυχών; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμε ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. οἴ μοι πότμε An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον ἐκ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἴληχε βιότε; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος ἐυλᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν παλίρρους πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἑλεῖ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πότνια χθὼν Hec. 70. πότνια νὺξ Or. 174. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατες Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πότνι' Ἄρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. ὦ πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιάς. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. ποτνιάδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131.

Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτε ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτε ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110. χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. ςέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πυλυπινής, poët. pro πολυπ. κάρα πυλυπινὲς Rh. 716.

Πυλύπονος, pro πολ. δι' ἐμὸν ὄνομα πυλύπονον Hel. 200.

Πᾶς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53. ὦ τλᾶμον πὲς ib. 171. ἔρχεται σπεδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόςιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ ςείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ενταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἢν χαλᾷ πόδα ib. 706. οἴαξ ποδός μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ σὺ Ph. 841. ἀφ' ἡσύχε ποδὸς δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 217. ἀσκε τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑςέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντε πόδα An. 1260. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσασι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. ὑαρὸν χρόνῳ

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. στῆσον λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. ποδὶ στείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἢν μὴ πόδ᾽ ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοστιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ᾽ ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δύλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. ὦ σθένω ποσὶ Al. 269. τὸν ποσὶν οἰστέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ᾽ ἐς χέρας λαβόντ᾽ ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ᾽ ἔνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ὐδὲν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τὔνομ᾽, ἢ τὸ πρᾶγμ᾽, ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ᾽ ὡς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ὐ σπύδησιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν ὐχὶ θυμῦσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πράγος. ἄνασσα πράγυς τῦδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297. κοιναὶ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκυς πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾶος Bac. 436.

Πραπίς: ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσᾳ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φρόντις Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ᾽ ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν᾽ Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν ὐχ οἷα κώμυ—ἄξια ib. 806. πάντα δι᾽ ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσυσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τἀπεστάλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμῦ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτῦ τέκνοις ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509. ἀθλίως πράσσυσιν εὐτυχῆς μολὼν Or. 449. ὐκ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσυσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὖτ᾽ ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπραττες ὐ ξυλυργικὰ Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ᾽ ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακὺς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 97. ἔπραξε βύλησιν, ἣν ἐβύλετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ᾽ εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν ὐδὲν Iph. A. 1373. τῦτο βύ-

λομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι ib. 1376. Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἥνχυ Or. 355. δίκαια πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ Θεῶν κάλλιςα Her. 794. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέςατα Hel. 725. ὔτ' ἄρα πράξεις ὐδὲν Ion. 337. ὐ χρὴ τὺς εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ἔοικα πράξειν ὐδὲν ib. 813. κεδνὰ πράξειν Al. 608. ὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. κακῶς πεπραγότι Al. 964. λαὸν εὖ πεπραγότα Sup. 329. διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. cf. Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. τὰ ὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσυσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. πέπρακται Hip. 680. et 778. πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται πανταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐςὶν Hec. 732. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph. 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354. τὸ πραχθὲν ὐ λέγεις; Hec. 740. cf. Hip. 842. τὸ ἔργον τῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται Her. 980. etc.

Πραΰνειν. ὀργὴν πραΰνυσα Phry. fr. XI. 3. μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX.

Πράως χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει Epist. IV.

Πρέπειν. ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. ὡς πρέπει δύλοις λέγειν Hip. 115. τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. ὐ πρέπει θοινωμένυς κλύειν ςεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124. ὡς ὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾷν Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπεις Κάδμυ θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac. 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλυ φόβῃ ib. 1186. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὐχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. πῦ τάδ' ἐν χρηςοῖς πρέπει; Her. 511. cf. v. 527. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ὐ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. κοσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. φωτὶ ὐκ ἔτῃ πρέπων Fr. inc. CCXX. ςολὴν πρέπυσαν ἔργῳ Rh. 205. ἡ ἀρχὴ τῦ λόγυ πρέπυσά μοι Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναιξὶ πρέπον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion. 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph. A. 505. δεσπόταισι μὴ πρέποντα Bus. fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941. οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. σὲ πρεσβεύυσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν, legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' ὐ Δήμητρος εἰς μυςήρια Sup. 173. Ἕκτορος πρεσβεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὦ τέκνων ἀμῶν πρεσβυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φρῦδος πρέσβυς Hec. 162. ὦ πρέσβυ Or. 476. etc. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πῦς πρεσβύτυ Ph. 854. γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1. et V. πρεσβῦται Hec. 323. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728.

Πρεσβῦτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβῦσα πρευμένειαν Or. 1323.

Πρευμενής. πρευμενὴς ἡμῖν γενῦ Hec. 538. πρευμενῦς νόςυ τυχόντας ib. 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. πρευμενὴς Κύπρις Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεςέρων τύχοις Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390. μικρῦ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαντες οἴκυς τύσδε Or. 1150. πρήσων πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Πρηνὴς Rh. 797.

Πρηςήρ. αἱμοσαγεῖς πρηςῆρες Thes. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμὶς γᾶ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσυ Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτῦ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεὶς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πριςός. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβυ Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄςεος ib. 727. πρὸ παρηΐδος ib. 1429. πρὸ δορὸς ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκυ El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιοῖ ὑδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάςιον. ἐκ προαςίυ Al. 839.

Προβαίνειν. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἤ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνυσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. ἑκατέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καραδοκῶ τἀκεῖθεν, οἷ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἷ προβήσεται Al. 788.

Προβακχήϊος. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλείδᾳ προβαλῦ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτυ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὦ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνυ Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός συ πρόγονος πατὴρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνυς ὑ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συςελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζυσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδυ Cy. 360. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρῦδωκε Or. 574. ὐδ' ἐγὼ πρῦδωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ πρῦδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν πρῦδωκα; An. 389. ὡς ξένυς πρῦδώκαμεν Her. 464. οἵ με πρῦδοσαν Or. 1165. ὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῷς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδῦναι Her. 247. σὲ προδὺς Or. 1087. κασιγνήτυ προδὺς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδὺς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδὺς αὐτῦ τέκνα Med. 17. τῦ λόγυ

προδὺς Sup. 351. προδύς με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδὺς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμυς ἐμὺς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδῦσα λέκτρ' ἐμῦ πατρὸς Or. 937. πατέρα καὶ δόμυς προδῦσ' ἐμὺς Med. 483. προδῦσα σὺς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ὐ προδῦσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ὔποτ' ἐμῇ προδῦσα ψυχῇ Sup. 1024. ξένῳ προδῦσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἶδ' ὐ προδώσυσίν σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μυ Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τὐμῦ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδόταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. πατρὸς καὶ γῆς προδότιν Med. 1332. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. προδότις ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προείδειν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. παίδων προθνήσκειν Al. 687. σῦ προθνήσκων ib. 713. οἱ προθνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥτις τῆς σῆς πρῦθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρῦθανον γένυς Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότυ προθύυσα Sup. 29. παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, *subst.* victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινῦσθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαίνει ὐδὲν ἡ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμίᾳ ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὐ μὴν ἀνήσω— προθυμίας Hip. 285. ἁπαντῶν προθυμίᾳ τῇ τῦ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω— προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τῦδ' ἔχυσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχυσι πόνων Tr. 684. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. σορὸς προθυμίᾳ Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προθυμία ib. 1211. τῦ θεῦ προθυμίᾳ πολεμῶ; ib. 1385. ἡ προθυμία ἄφρων Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἢν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι δῦναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλυς πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. ὐδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006. πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἕξει ib. 617. εἰθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾷν, ὅσον πρόθυμος εἶ ib. 731. ἐπειδή μ' ὐ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλυσίυ μᾶλλον ξένος El. 395. δῦναι μᾶλλον πλυσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἤν τι πρόθυμος ᾖ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόθυμον ὖσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med. 178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἤνεσα ib. 1023. ἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ Tr. 355. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βυληθέντα—προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βύλεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχυσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἵημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὺς λόγυς Med. 1052.

Προϊστάναι. πρὔστημεν καλῶς An. 220. οἱ τῶνδε πρὔστησαν μόνοι Her. 307. τοιύτων ξένων πρὔστητε ib. 1037. τί τάδε πρὐστήσω λόγῳ; Cy. 318.

Προιτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἵ τετράμοιραν νυκτὸς φρυρὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλύμεθ᾽ εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὐκάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ὑ προκαλυπτομένα (dor. pro ένη) βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493. πρὐκαλύψατ᾽ (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακῦ τοσύτυ δώμασι προκειμένυ ib. 836. τῶν προκειμένων σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι᾽ ἄκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, *nom. fœminæ*. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ᾽ ὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόυς Hel. 346. τῦ θεῦ προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρὔλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ὑ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ὑ προλείπει Ἀτρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπῃς Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέυς ναὺς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς προλιπῦσα Hec. 101. Δίρκαν προλιπῦσα Ph. 245. βιοτὰν στυγερὰν προλιπῦσα Med. 147. προλιπῦσα ἕδρας σκοτίυς ἀΐδα τε πύλας Al. 122. προλιπῦσα ἀμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιπῦσα Iph. A. 168. πόσιν προλιπῦσα ib. 783. προλιπῦσα δόμον Rh. 910. προλιπῦσ᾽ Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλυς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρὐμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ὑ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατῦς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆστο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγώ συ προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τῦτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ἡὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμυν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A. 699. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν πρυνοησάμην Hip. 399. ἐ σῆς πρυνοησάμην φρενός; ib. 685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεῦ λέγεις πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρδοι τᾶς ἡσύχυ προνοίας Or. 1407. ὄνομα—ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743. τῆς θανύσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν Al. 1064. προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἡ 'μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her. F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπὴς ἐςὶ (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v. 184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαί συ προξενεῖν Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθικοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663. ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίυ El. 1060. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρωνόμασσε τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph. 1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται ςρατῦ Ph. 121. πρόπαρ' Ἰσμηνῦ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλοπος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἑλένην πρὔπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμψατε χθονὸς Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 913. τύμβυ προπετῆ παρθένον Hec. 152.

Προπίνειν. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρὔπιες Rh. 405.

Προπίπτειν. ὐχ ὑπ' ἀνάγκας προπίπτυσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. τὺς προπότας τρναμερεύσει θιάσυς ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἑςίας ἐμῆς Her. F. 523.

Πρόῤῥιζος. Ζεὺς πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105. πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τῦ φέροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνθρώπων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or. 361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς Ἀργείας χθονὸς, eod. vers. πάντων πρὸς ἀςῶν ib. 446. ὐ θανῦσα πρὸς σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτυ ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. πρὸς γενείυ ib. 65. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμῦ γενῦ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐςιν (a nobis stat) Rh. 320. etc. 2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς σῇσι πλευραῖς ib. 826. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιςίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι ςρατοπέδυ Sup. 661. etc. 3) cum accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς ὖδας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406. it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσμενὲς ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἅδαν ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτῦ ςὰς ib. 474. πρὸς τὸ δυστυχέςερον ib. 605. γόυς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν ib. 773. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς τάναιδὲς Iph. A. 379. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4) adverbial. sine casu positum, ubi notat *prælerea, insuper,* ut Or. 621. Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώμαθ' αἱματοσταγῆ Sup. 811. δεινὰν προσάγυσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηΐταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. ὐκ ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποίᾳ προσάξει ϛρατόπεδον Her. 397. ὅ ποτ' Ἄργυς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ ϛόματι Sup. 1100. ὀϛᾶ προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννυς βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοτον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτῦσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς ὐρανὸν κόνιν προσαντέλλυσαν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσυ τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς ὐ πατρῴυς δόμυς ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περί μοι ϛέρνοις ϛέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεῖ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκέσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω ϛόμα; Her. F. 486. μαϛῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον προσαρμόσασ' ὐρανῦ εἰς ἀῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρυς βάριδας Iph. A. 296.

Προσαυγή. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίυ Al. 204.

Προσαυδᾷν. νῦν σφε προσαυδᾷς Med. 1401. προσαυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσαυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσαυδῶν τύχω; Hip. 827. φίλυς προσαυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείυς τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμῦ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα——μελάθροις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα ϛρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄϛυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάρα Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον ὑσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτος αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχυ Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγυς ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βύλομαι τὰ σὰ ϛέρν' ὑποδραμῦσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ϛόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλῦσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλῦσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἥλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἶθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. ὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται Her. 687. γραπτὺς προσβλέπων τύπυς Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.

Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῦντι προσβολὰς El. 829.

Πρόσβοῤῥος. προσβόῤῥυς πέτρας Ion. 11. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937.

Προσγελᾶν. τί προσγελᾶτε τὸν πανύςατον γέλων; Med. 1041. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703.

Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἃ προσδεδορκὼς Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται; Ph. 1700.

Προσδιδόναι. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδῦναι ποτῦ Cy. 529.

Προσδοκᾶν. μῶν τὴν θανῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακόν τι πράξειν Her. F. 727. τῦτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὡς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγὸς αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βύλεται μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὡς προσεδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Œd. fr. XIV. 2. ὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.

Προσεδρεύειν. Ἅιδυ νύμφα προσεδρεύοις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403.

Προσεδρία. ἄσχολος συγγόνυ προσεδρίᾳ Or. 93. cf. v. 304.

Προσειδεῖν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες κόριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν Bac. 736. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193.

Προσείειν. προσείων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσείων χεῖρα Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλύτυ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεικάσω; Rh. 696.

Προσείκειν. λέοντι προσεοικέναι Bac. 1282. προσῄξαι δέμας Al. 1066.

Προσειλᾶν. μὴ προσείλα χεῖρα Hel. 452.

Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσεςιν Hec. 383. τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. ὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεςιν Ph. 532. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac. 336. χάρις ὐ πρόσεςι Her. 549. πρόσειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεςτι σῷ πόσει El. 254. ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλεῖςος φόβος πρόσεςι Peliad. fr. V. 4. ὅςτις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς ὐ προσῆν σπλάγχνοις El. 827. μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι Tr. 1259.

Προσειπεῖν. ὅν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσείπατε πατέρα Med. 895. προσεῖπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσεῖπατ' ἐξιῦσαν ὑςάτην ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσειπε (sc. τὺς φίλυς) Ion. 665. πρόσειπε ἑςίαν Her. F. 599. Ἑλένην ὐκ ἂν προσείποιμι Or. 520. πῶς σε προσείπω; Iph. A. 1616. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεςί μοι Hec. 435. παῖδας προσειπεῖν Med. 1069. et 1350. θεὺς προσειπεῖν Her. F. 609. τίν' ἂν προσειπών; Al. 945. προσειπὸσ' ὕςατον πρόσφθεγμα Her. 573.

Προσελκύειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφερής. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ὁ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιάι νιν προσερῦσι φῆμαι Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἐλπὶς ib. 857. πάντας βωμὸς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ μυ An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσέλθητε Med. 102. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. πεσσὺς προσελθὼν Med. 68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελθῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχεται θεῷ An. 1118. τοιαύτη θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσηύξατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύξεται θεοῖς El. 415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ὁ δεσμῶν ὕπο προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. 'Ιοκάστην προσηγορήσων εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσήκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ὁ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμῦ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ὕδας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ὐδὲν 'Αργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 3. ἐκτὸς τῦ προσήκοντος Her. 215. μῶν προσῆκέ σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω Med. 725. ἃ ἔτ' ἄσημα—μάντις προσημαίνυσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' ὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἴληχας φόνυ El. 668. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τῦ καλῦ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192.

Προσθιγγάνειν. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. μή συ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσθίξεις χερὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—'Αλθαίας δόμυς προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἣν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσυ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιύτοις ὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζυσ' Ἄρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιϛάναι. μηδὲ προσίϛη πρῷραν βιότυ πρὸς κῦμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίϛαται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιϛάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρῷραν Or. 362. κύαθον — προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον ὐκ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώϛαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δῦλα; Tr. 185. ἐμοὶ τῦτο πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ὁ σὺ πρόσκεισαι μόνη Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' ἀεὶ προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484.

Προσκέπτεσθαι. πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην Ph. 476. ὃ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256.

Προσκλαίω Ph. 1520.

Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπούμενος Med. 460. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπουμένη πόσιν Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64.

Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτου προσλήψεται Med. 988.

Προσμένειν. προσμένουσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε Hel. 512.

Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36.

Πρόσοδος. συγεραὶ πρόσοδοι Al. 864.

Προσοιστέος Hec. 394.

Προσομιλεῖν. Μοῦσα, ἣ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἥδιστος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτᾳ Ph. 130.

Προσόπτεσθαι. ὅποτ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; El. 1195.

Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871.

Προσουρίζειν. βρέφος τοὐμὸν σῷ προσουρίσας πάλῳ Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. παννστάτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν Tr. 757. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δοῦλα δούλοις γόνασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάροισι προσπεσὼν Or. 1507. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλαυσα El. 510. σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα Or. 1338. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν Med. 225. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπεσόντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ᾧ προσπεσοῦμαι Al. 351. πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἳ ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν στόμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὰν γενειάδα — προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνοῦσ' (i. e. οὖσα) ἐμοῦ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλευρὰ τάμὰ προσπιτνόντα (sc. ὅπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιούμεθα εὔνουν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπτύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας πρόσπτυξον El. 1255. πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. ϛόματος παίδων προσπτύξασθαι Med. 1400. ϛόμα σὸν προσπτύξομαι Ph. 1665. ὐκ ἔτι τὸν μητρὸς πατέρα προσπτύξῃ Bac. 1318.

Προσρεῖν, alloqui. προσεῤῥήθη Al. 193. et 313. τῦ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.

Πρόσρησις. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182.

Προσσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσσαίνυσί με Hip. 863.

Πρόσσω, poët. pro πρόσω. βιότυ πρόσσω Al. 914.

Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαϛος, οἷ προστάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Sup. 185. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589. ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel. 896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον Ion. 1176. τί προστετάχθαι δρᾷν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην δύλη Hec. 102.

Προϛατεῖν. ἐπείπερ τῆσδε προϛατεῖς χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα προϛατεῖ,—ib. 350. προϛατεῖν δωμάτων El. 932.

Προϛάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. προϛάτην χθονὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4. προϛάτην βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 449. προϛάτης ἁπλῶς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακύργυς προϛάτας Or. 770. γλώσσαις πονηρῶν προϛατῶν φηλύμενοι Sup. 243. τοῖς τῆσδε χώρας προϛάταισιν ὐ δοκεῖ Her. 964.

Προστιθέναι. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθησ' ἄλλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίϛῳ Hip. 631. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. ὁποίαν προστιθεὶς σπυδὴν λόγυ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr. IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνυς Her. 506. ᾄδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας Hec. 368. ἀπληϛίαν λέχυς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα Ph. 1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. τύσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἔτι καὶ προσθείης Epist. V. μὴ νοσῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1051. ὅταν τύσδε προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ᾄδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσθεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ προσθεῖναι Sup. 946. βύλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τίνων χρῄζυσα προσθεῖναι κακῶν Hel. 681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib. 1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὦ κακὰ μνηϛεύματα προσθεὶς Ph. 584. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεὶς φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων χέρα Ἐνυαλίῳ προσθέντες An. 1016. τύτοις με προσθήσυσιν Tr. 492. τῇ σῇ ἡδὺ προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2) med. ἄλγος ἂν προσθείμεθα Hec. 742. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147. Ἄργυς τοσήνδε χεῖρα—προσθέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς ϛέρνα προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.

Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.

Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F. 1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260. et Her. F. 1161.

Προστροπή. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω Iph. T. 618. βωμὸς κνισσᾷν βυθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757.

Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243. et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al. 848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νερτέροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἐκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. τίς ὁ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν— μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. ἐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα Hip. 606. cf. Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175.

Προσφερής. Διόνυσον, ὁ Κύκλωπι προσφερῆ Cy. 435. Ἑλένῃ προσφερὴς Hel. 597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408. πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. ἐ πώποτ' εἶδον προσφερεςέραν δέμας Hel. 566.

Προσφθέγγεσθαι. προσφθέγγῃ νίν; Or. 481. ἐδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνες Sup. 959. ὕςατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. ἔ τις ἀντὶ σῦ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσφθέγξεται Al. 332.

Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. ὕςατον πρόσφθεγμα Her. 573. τέλος δέχε τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. προσφθέγμασιν ἐ μαίνομαι σέθεν Or. 75. τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. Θρῃκίοις προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδὲς προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 401. μύσος σῶν προσφθεγμάτων Her. F. 1219. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. λοίσθια προσφθέγματα ib. 1333.

Προσφιλής. προσφιλές μοι ςράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχῇ προσφιλές ἐςιν εἰπεῖν Rh. 345. προσφιλῆ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνη Μέσαισι προσφιλεςάτη Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα El. 423.

Πρόσφορος. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ἐχὶ πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἥκιςα τῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὸ ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ Hel. 836. λέγεις σαυτῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπως γυμνάσω (sc. τὲς ἵππες) τὰ πρόσφορα Hip. 112. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. ἑκὼν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315. et Ion. 73.

Προσφῦναι. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματροκτονῦντας Or. 47. τῦδε προοίμιον κάλλιον ἐδεὶς εἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med. 664. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid. etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147.

Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr. III. 2. πρόσχημα εἰς τὲς πολλὲς Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρεσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib. 1158. ἐ πρόσω βέβηκας Ph. 599. πρόσω τὰ κοῖλα γαςρὸς εὐλαβέμενος ib. 1420. πρόσω ἤδη βίοτος Hip. 795. ἦ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. ἐ πρόσω Σπάρτης ib. 734. κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. λόγε πρόσω Iph. T. 840. ἀποςῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib. 943. γαίας πρόσω ib. 1593. cf. Ion. 797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεῦ πρόσω Her. F. 557. θάνατος ἐ πρόσω ib. 752. πρόσω ἄςεος El. 298. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm. XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω An. 923. et προσώτατα Iph. T. 712.

Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχη

τῷ 'μῷ πάθει Ion. 369. Κέκροπος προσῳδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.

Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.

Πρόσωπον. πρόσωπον τἄμπαλιν στρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπου ib. 1496. οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενὲς ib. 1072. εὐφυὲς πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. συγγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.

Προσωφελεῖν. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. οὔτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακοὺς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.

Προσωφέλημα Med. 611.

Προταινὶ, *adverb.* Rh. 523. vid. not.

Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30.

Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὔθυς νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτείνουσα El. 1067. δεξιὰν πρότειν' ἀνάσσῃ Al. 192. πρότεινα παιδὸς θάνατον An. 429. πρότεινε τεύχη ib. 1131. τοὐμὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.

Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.

Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.

Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.

Προτιθέναι. βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἁμιλλαν σὺ προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε προὔθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα προὔθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς προὔθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηροὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. ὡς τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. ὁ σοὶ προθεὶς γάμους Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεὶς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ Hip. 382. δυο λόγους προθεῖσ' ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν προὐθέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε προὐθέμην Bel. fr. XVI. 5. οὔτ' ἐν δίκης βουλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθοῦμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἵ σε προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.

Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν οὐδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.

Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῷραν Iph. T. 1134.

Προτρέπειν. ἓν προτρέπουσ' ἐγὼ εὕρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.

Προυννέπειν. προὐννέπω σοι Med. 351. προὐννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὐξερευνᾷν. ὡς ἂν πρὐξερευνήσω τίβον Ph. 92.
Προὐξερευνηταὶ ϛρατῦ Rh. 296.
Προὐπάρχειν. πρὐπῆρξε Ph. 1229.
Προὖπτος. πρὖπτον ἐς ᾄδην τείχω Hip. 1366.
Προὔργυ. ὡς ἐσείδομεν πρὔργυ πεσόντα Iph. T. 309. πρὔργυ—σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395.
Προὐφείλειν Her. 241. κἀμοί τι πρὐφείλει κακὸν Iph. T. 523.
Προὔχειν. ἀσκῦ τὸν πρὔχοντα πόδα Med. 679.
Προφαίνεσθαι. πρὐφαίνετ' εἰς τὔμπροσθεν ταῦρος Hip. 1228.
Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340. Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμυμένην Iph. A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων ϛρατόν; Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχῦσα Fr. inc. XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.
Προφέρειν. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν Tr. 1334. μῦθον προφέρων Med. 189. ἐς ἀΐδαν προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111.
Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεῦ; Ion. 413. ὐκ ἔϛιν, ὅστις σοι προφητεύσει τάδε ib. 369.
Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364. Βάκχυ προφήτης Rh. 972. προφήτης λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας (ut *fæmin.* pro προφήτιδας) ib. 551.
Προφῆτις Ion. 42. 321. et 1322.
Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph. 1394.
Πρόφρων Al. 746.
Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῦ El. 685. cf. Ar. fr. IV. 1.
Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφήμως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc. CLV. 5.
Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. φάσγανον πρόχειρον Hel. 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696. τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf. Her. 726.

Πρόχευμα. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1145. sed vid. not.
Προχόος. χρυσέαις προχόοισιν Ion. 435.
Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797.
Προχύτης. πικρὰς προχύτας—ἀνάξεται Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύταις καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύτας El. 803.
Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάϛασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι Her. 487.
Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 1121. vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. πρύμνης ἔπι ϛαθέντες ib. 1377. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. λύσαι πρύμνας Hec. 539. ἔϛασαν πρύμναις Iph. A. 241. κατειδόμαν πρύμναῖς ib. 275. ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf. Ion. 1243. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.
Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel. 1619. et Ion. 928.
Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 479.
Πρυμνήτης κάλως Med. 770.
Πρυμνὸς, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 445.
Πρυμνῦχος Αὖλις El. 1022.
Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.
Πρῶνες ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.
Πρώρα, vel πρῶρα. Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρώραν Iph. T. 1135. πρώραν βιότυ Tr. 103. ὔκυν—ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῶραν εἷρπε ib. 1598. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. δελφὶς πρώραις κυανεμβόλοισιν εἱλισσόμενος El. 436. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλυς ib. 1348.
Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum in expeditione adversus Trojam. Iph. A. 195.
Πρωτεὺς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et El. 1280.
Πρώτιϛος. τὸ πρώτιϛον, *adverbial.* Sup. 430. et ita in *plur.* πρώτιϛα El. 664.
Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.

Πρωτόλεια Or. 382.

Πρωτόπλυς πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλυν Hel. 1547.

Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ ϛρατῦ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκιϛον πλῦτος εἰς πρώτυς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τὺς γάμυς τὺς πρώτυς ἔχειν Er. fr. II. 15. τῦτό μοι πρῶτον βίυ Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius *adverbial.* ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.

Πταίειν. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.

Πτανὸς, dor. pro πτηνός. Ἔρως πτανὸς Hip. 1275. πτανὸς πατὴρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπυσιν πτανοὶ Παρνασῦ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.

Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.

Πτερόεις. πτερῦντος ἵππυ Ion. 202. ἁ πτερῦσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.

Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμίυ κύκνυ πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὼς ὕριον πτερὸν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσυ πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἣν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. τὰ κείνυ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὺς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.

Πτερῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐκπτερωμένον Iph. T. 1346.

Πτεροφόρος. δρομάδες ὦ πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Πτέρυξ. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γᾶ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἀμ' ἡελίυ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζυσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.

Πτερωτός. πτερωτὸς ᾄδας Al. 262. ὁ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτὺς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡελίυ ἅρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.

Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ᾖραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.

Πτήσσειν. ὐκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 269. ἐπτηξάτην Rh. 775. ὁ βωμὸν ἔπτηξεν θεῦ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδῦ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.

Πτοεῖσθαι. ὡς ἐπτόηται Bac. 214. ϛείχυσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ἤθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῇ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλῶσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην Hec. 20. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφνης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα τέγξω Sup. 979. ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας Ph. 84. εἶμι Πηλίου πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασοῦ πτύχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτῶμα. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλέους πτῶμα, Πολυνείκους τε ποῦ; Ph. 1691. πτῶμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτῶμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503.

Πτωχὸς Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βούλεται, πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχοὺς παῖδας Med. 515. πτωχοὺς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικᾷν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, *subst.* pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοίβου ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀστραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρηστος Ion. 1218.

Πυθώ. ἐς Πυθὼ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, *adverb.* Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζου τῷδε Her. 725. στεφάνοις πυκασθεὶς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνοὺς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρασπιστὰς πυκνοὺς ib. 1172. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄμυστιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδοὺς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεψγμένας πύλας ᾄδυ Hip. 56. cf. Al. 124. τόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμυ Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπυ πύλας Iph. A. 804. εὔωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci*. Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῆ πυλώματα Ion. 79.

Πυλών. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾄδυ πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα Ph. 268. τύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ὑδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmaeon. fr. I. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνυ Iph. T. 809. ὡς ἔτι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σῦ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θαύματ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ὦ πευσόμεσθα, τὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. πέπυσται τρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ὐδὲν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὅσσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καθήγνυται δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίςῳ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψυσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμυς ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ. Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δίυ πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ ib. 127. εἰ μή γε πῦρ πνέυσι μυκτήρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. πῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καθέξυσα Sup. 1002. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίυ Iph. A. 159. πῦρ καθάρσιον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεῦ Rh. 417. κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτυ ib. 523. φῶς σεμνῦ πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄςρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεῦ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαςῦμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in *plur*. (ut videtur) occurrit Rhes. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρῦσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 408. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφυ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσίυ ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἵζε νῦν πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείυ φόνυ El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραίθειν. πυραίθει ϛρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρῦμαι. σῶμα πυργηρύμεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρυμένυς ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίυ ϛαθεὶς πύργυ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῆ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυϛοι Hec. 17. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργυς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς ib. 1098. πύργυς γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνυς περὶ πύργυς Iph. A. 774. Ἰλίυ πύργυς ἔπι ib. 1261. Ἑλλάδος εὐΐππυ πύργυς Iph. T. 133. τᾶς Τροίας πύργυς ib. 139. πύργων ὀλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίυ πύργυς ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργῦν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργῦσ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δὶς τόσα πυργῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργυ Her. F. 475. ἡνίκα—ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄϛυ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεϛὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίυ πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίυ πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμᾳ Or. 818. τόμια πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. τάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμυ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέυσαν ἐναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phœn. fr. X. 1.

Πυρίϛακτος. τῇ πυριϛάκτῳ πέτρᾳ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἱρεῖ Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρῦν. πυρῶν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρῦτε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρώσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. πυρώσοντες δόμυς τὺς Ταντάλείυς Or. 1543. πυρυμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρυμένῃ Tr. 1283. Ἴλιον πυρύμενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρυς θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίυ Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυῤῥίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας—παιδὸς An. 1136.

Πυῤῥόθριξ. πυῤῥότριχας Iph. A. 225.

Πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῦδε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσὸς, *subst.* fax. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσὸς, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχυσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσὸς) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσῦν. διϊπετῆ νεῶν πυρσοῖ ϛαθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλὸξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ὐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεὰ Sup. 260.
Πύςις εὐτυχὴς El. 690.
Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
Πωλικός. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχυς ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινῦ Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. σχῆμα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
Πωλοδαμνᾷν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
Πῶλος, ὁ. πηδᾷ—, πῶλος ὣς ἀπὸ ζυγῦ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλυ Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἅρματι πώλυς Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πώλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πώλων ib. 799. v. not. πώλυς Ἐνέτας δαμαζομένυ Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πώλυς Al. 431. χρυσοδαιδάλτυς πώλυς Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum fœminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.
Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκῦ πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίυ πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχόυ Fr. inc. XIV. 2.
Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751.

Ρ.

Ῥαδάμανθυς, judex inferorum. Cy. 272.
Ῥᾴδιος. ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με Iph. T. 788. ἣν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ Med. 1375. αἱ διαλύσεις ὐ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6. ῥᾴδιόν ἐςί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ὐ ῥᾴδιον, λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα ὐ ῥᾴδιον εἴργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὐ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. ῥᾴδια ἤθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥᾴδια Iph. A. 400. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ Rh. 478. 2) *Comp.* ῥᾴων. ῥᾴων φυλάσσειν Med. 320. ῥᾴων ἔσομαι Ion. 875. et ῥᾴων ἔσῃ Her. F. 1407. ῥάων γένοιτ' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾷον αἰδῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾷον νόσον οἴσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) *Superl.* ῥᾷςος. ταχὺς ᾅδης ῥᾷςος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾷςον, ὅτῳ τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾷςον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾷςον βάρος φέρειν Pli. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷςα διεκπερᾷν Sup. 954. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τῦ βίυ φέρειν Hel. 261.
Ῥᾳδίως. τύχοις ἂν αὐτῦ ῥᾳδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ὕτοι ῥᾳδίως γε—καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίςαται An. 231. πῶς ῥᾳδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. ῥᾳδίως ὕτω μεθεὶς ib. 1185. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ὐκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω ib. 640. ὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ᾧ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 59. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ῥᾳθυμία. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. τίς ἡ ῥᾳθυμία; Cy. 202.
Ῥᾴθυμος Ar. fr. VII. 2.
Ῥαΐζειν. ῥαΐσας τὸ σῶμα Epist. II.
Ῥαίνειν. ὡς ἄν τις—κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ᾽ ἄρδην τῆς θεῦ Iph. A. 1589.
Ῥακόδυτος. ῥακοδύτῳ τολῇ πυκασθεὶς Rh. 712.
Ῥάκος. ἀμφίβληςρα σώματος ῥάκη Hel. 1085.
Ῥανίς. ῥανίδ᾽ ὑπαιθρίας δρόσυ An. 226. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις θανῦσαν Iph. A. 1515. τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 106.
Ῥάπτειν. μῶν εἰς γυναῖκ᾽ ἔῤῥαψας, οἷα δὴ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν An. 837. ἐν μηρῷ ποτ᾽ ἐῤῥάφη Διὸς Bac. 243.
Ῥαφή. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀςέων Ph. 1166. cf. Sup. 503.
Ῥάχις. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν ib. 783. τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν Cy. 639.
Ῥέα, *nom. deæ.* Bac. 59. et 128.
Ῥέγκειν. ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.
Ῥέεθρον. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460. ὑπὲρ Καςαλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. παρ᾽ Ἀλφειῦ ῥεέθροις El. 863.
Ῥέζειν. τί ῥέζεις; Al. 263. ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Med. 1292. δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξα An. 839. δεινότατον παθέων ἔρεξας El. 1226.
Ῥέθος Her. F. 1204.
Ῥεῖθρον. ποταμίων ῥείθρων ἄπο El. 794.
Ῥεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ᾽ ὕτως Sup. 520. ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ᾽ οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 142. sq. ἀποςήσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. Θρῄκιος ῥέων ςρατὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέτρας ῥέυσα ςαγὼν Sup. 81. πόλιν χρυσῷ ῥέυσαν Tr. 995. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέυσαι ib. 449. κακῦ ῥέοντος Fr. inc. B. 37. 2. ἔῤῥει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν Ph. 1480. ὡς διὰ τέγυς ῥεύσειεν ἐν χεροῖν κόρης Dan. 32. φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο Hel. 1618. ὀμμάτων ἄπο αἱμοςαγεῖς κρηνῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3. ἣν πολλὴ ῥυῇ Hip. 443. ὅσον ἂν ἐξ ἀσκῦ ῥυῇ Cy. 147. 2) dicere. ἐνθένδ᾽ ὐδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622.
Ῥέπειν. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.
Ῥεῦμα. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637. cf. Iph. T. 401. ῥεῦμα ἐξορμῶν ςρατῦ Iph. T. 1437. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pi. fr. III. 2.
Ῥηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ Iph. T. 253.
Ῥηγνύναι. ῥηγνῦσα σάρκας Bac. 1128. λαβῦσα πέπλυς—ἔῤῥηξε Hec. 559. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀςέων Ph. 1167. ἔῤῥηξεν αὐδὴν Sup. 710. ἔῤῥηξα πέλτην Rh. 410. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε Bac. 633. ἔῤῥηξεν ὀςᾶ Her. F. 994. νωτιαῖα ἔῤῥηξεν ἄρθρα El. 842. μὴ τὰ τῦ θεῦ ςέμματα ῥήξῃς χερὶ Ion. 522. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. ῥήξας μέρος τι αἰθέρος Bac. 292. μάλιςα νῦν σοί πυ τάδ᾽ ἔῤῥωγεν κακὰ Hip. 1338. πίτυλος Ἀργείυ δορὸς ἐῤῥήξαθ᾽ ἡμᾶς Her. 835. ὀςέων ῥαγέντων Tr. 1177.
Ῥῆμα. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI.
Ῥῆξις. ῥήξεις ἐνώμων Ph. 1262.
Ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.
Ῥητός. ἄλγος ὐ τλητὸν, ὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. ἐπὶ ῥητοῖς Hip. 459.
Ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. διςςῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.
Ῥίζα. ἀπ᾽ εὐγενῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. γενόμενοι ῥίζης μιᾶς Ion. 1576. ῥίζα κακῶν Fr. inc. CLV. 11. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπῦς ἐκβαλὼν Her. F. 933.
Ῥίνημα. τριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.
Ῥινός. πωλικῆς ῥινῦ τρίχα Rh. 784.
Ῥίον, promontorium Peloponnesi, Ion. 1592.
Ῥιπή, vel dor. ῥιπά. ποδῶν ῥιπᾷ Iph. T. 885. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

Ῥίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ῥίπτειν ξανθὰς πλοκάμους ib. 758. ῥίπτε ζαθέους κλῇδας Tr. 256. ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτετ' εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥίπτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβάρους ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac. 864. χερμάδας κραταβόλους ἔῤῥιπτον ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔῤῥιψας ἔπος; Hip. 232. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1114. θεοῦ ἔῤῥιψε φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔῤῥιψεν (sc. λόγον) Pi. fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI. καταστύφλου πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐτοὺς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλουσα στέφανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν ὅρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥίψαι δόμον Ion. 45. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥίψω πέτρον τάχα σου Cy. 51. cf. Her. F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν Ion. 146. οὐ ῥίψεθ' ᾅδου τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562. κρᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἕλκημα ib. 568. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740. μάτην λόγος ἔῤῥιπται Med. 1404. et μάτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.

Ῥιπτεῖν. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥιπτοῦντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτοῦντες Her. 150.

Ῥόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

Ῥοδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ῥόδος, *nom. insulæ.* Epist. II.

Ῥοή. ὅταν πληθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 285. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ib. 651. cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος φοινίου ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990. et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνικαῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 53. ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωποῦ ῥοαῖς ib. 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499. παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr. XXIII. 3.

Ῥόθιος. ῥοθίαις πλάταις Iph. T. 1133. hinc ῥόθιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426. ῥοθίοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόθια λευκαίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόθια μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285. 1468. et 1519. et El. 992.

Ῥοίβδησις. ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων Iph. A. 1086.

Ῥόμβος. ῥόμβῳ ἑλισσομένα κύκλιος ἔνοσις Hel. 1378.

Ῥόος. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον Hyp. fr. X.

Ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. βλέπω δύο ῥοπὰς Hel. 1096.

Ῥόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1612.

Ῥύεσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν μυρίων ἐῤῥύετο Al. 773. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην Al. 11. πατὴρ—σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1155. ὅπλοισιν αὐτήν, οὐ λόγοις, ἐῤῥύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ῥῦσαί με πρὸς θεῶν An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. οὐδέν σ' ἃ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165. ὡς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. ὃν ὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύσεταί με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύσεται τὐμὸν δέμας Med. 388. ταῦτα πάντα κατθανῦσα ῥύσομαι Iph. A. 1383. ὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς Rh. 978. σὲ Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται Bac. 1336.

Ῥυθμός. γυναῖκας, ὐ ῥυθμόν γ' ἕνα κακῶν ἐχὐσας Sup. 94. φῶτε δύω ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v. 446. ibique not. Ἕλληνα ῥυθμὸν πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυθμῷ φόνυ κτείνει Θυέςυ παῖδα; El. 772.

Ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα Her. 261.

Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II. 2.

Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεῦ Rh. 64.

Ῥυπᾷν. ῥυπῶν Epist. III.

Ῥυσιάζειν. ὐ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυσιάζομαι λόγῳ ib. 1406.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσός. ῥυσσῷ γέροντι El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495.

Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653. ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν Hel. 1137.

Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενῦς ῥώμης ὀχύμεθα Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην θεῦ τιν' ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώμῃ Sup. 26. ὐκ ἔνεςιν ῥώμη ib. 1117. ὐκ ἔςιν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her. 688. πνεύματ' ἀνέμων ὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν ib. 230. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI.

Ῥωννύναι. ὐδαμῶς ἐῤῥώμεθα Her. 636. ἔῤῥωσο fin. omn. V. epp. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618.

Σαθρός. τὐς λόγυς σαθρὐς Hec. 1190. et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. τῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐςι καὶ σαθρὸν Bac. 487.

Σαίνειν. σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55. ὅ με σαίνει θέσφατα Ion. 685.

Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et An. 166. ἃ τὰν Φοίβυ θυμέλαν σαίρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαίρειν ςέγας Cy. 29. cf. v. 33.

Σακεσφόροι Ph. 141.

Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. Ἕκτορος φίλον σάκος Tr. 1222.

Σαλαμὶς, nom. loci. Iph. A. 194. et 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et 149. et Meleag. fr. VI. 3.

Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh. 248.

Σαλμωνεὺς, *nom. propr. viri. Æol.* fr. XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντυ σάλῳ φορύμενος Hec. 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἥν τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ ib. 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994.

Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr. 1267. et Her. 831.

Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Σάρδεις, *nom. urbis*. Bac. 463.

Σαρδιανὸς Plis. fr. V.

Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1292. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med. 1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440. διεφορῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέςατον πάχος ib. 379. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκῦσι βίοτον Antiop.

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μϐ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. 2) *plur.* σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. σάρκες ἀπ' ὀςέων—φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1200. cf. v. 1217. μήτε πόντος—δέξαιτό μϐ σάρκας θανόντος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib. 1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεὶς ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα Sup. 50. δαίνυσθε τϐδε σάρκας Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607. ῥηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ίνα. ζεύξασα σατίναν Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100.

Σαυλϐσθαι. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλϐμενοι Cy. 40.

Σάφα, *adverb.* ὁρᾷς ϐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph. 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc. σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip. 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφὴς Or. 1155. et Iph. T. 919. μῦθος σαφὴς Med. 72. et Her. 181. καιρὸς σαφὴς Hip. 386. ᾐσθόμην ϐ σαφῆ λόγον An. 1049. cf. Hel. 21. ἡλίϐ κανὼν σαφὴς Sup. 650. σαφῆ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. φίλων τϐς μὲν ϐ σαφεῖς ὁρῶ φίλϐς Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρὰς Hip. 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφὲς, ϐ τὸ μὴ σαφὲς Or. 397. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφὲς ϐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 585. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς ib. 926. νϐς ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, κϐ σαφὲς φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σαφὲς ib. 560. σύμβολον σαφὲς Rh. 220. αἴνιγμ' ϐ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. ὡς ϐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποςερεῖ ib. 583. ϐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς ib. 1164. ὡς ϐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πϐ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. σημεῖον σαφὲς Thes. fr. V. 4. τὰ σαφῆ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἃ ϐ σαφῆ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317. λέγεις μοι δόλια, κϐ σαφῆ τάδε Ion. 1481. φρᾶζέ μοι σαφέςερον Med. 693. et Peliad. fr. II. σαφέςερον μάθε Bac. 1280. cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέςατε Or. 1619. cf. Hec. 1226. μάρτυρος σαφεςάτϐ Hip. 972. ςόμα σαφέςατον Or. 591. ὁρῶ σαφέςατον κακὸν Sup. 792. σαφέςατον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or. 728. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ϐ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν ἕκαςα ib. 1393. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δῆτ' ϐ σαφῶς ib. 164. ἐκεῖνο βϐλομαι σαφῶς μαθεῖν ib. 911. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. σαφῶς ἤκϐσας An. 1054. πᾶν πεύσῃ σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαύδα σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθρήσας ib. 1323. τϐτ' ἐκεῖνό μοι—αἴνιγμ' ϐ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. τὸν θεὸν ὁρᾷν σὺ φῄς σαφῶς; Bac. 477. ὠσὶν ἠχὴν ϐ σαφῶς δεδεγμέναι ib. 1084. σαφῶς ϐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108. ϐχ εὕδει σαφῶς El. 617. σαφῶς πείθειν ϐκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέβας χειρὸς αἰδϐμαι τὸ σὸν Hip. 335. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιςον Iph. A. 633. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576.

Σέβειν. ἣν ἐγὼ σέβω μάλιςα πάντων Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, ϐς σέβω, διόλλυμαι Hip. 1061. ἣν σὺ θαυμαςὴν σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει Sup. 75. σύ τοι σέβεις δίκαν ib. 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ σέβεις σύ γε θανάτϐς ἀγαθῶν Her. 628. κακὸς, ὅςις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον

ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον ὦ σέβω Phœn. fr. II. 1. ὅςις τὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ὦ Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίςαμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσήνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατῦντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τὺς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμυς Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβυσα Ph. 301. σέβυσα ἱερὰ ςέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεταί σ' Εὔϊος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 347. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμυς εὐνὰς σεβίζυσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζυσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζυσα El. 196. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πρ. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείυσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύειν. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρὴν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, *nom. sideris.* Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄςυ πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀςερωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχυ σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαὲς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίυ σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρυς λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρυμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμυ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Her. 849. ἐκεῖ πυ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Œd. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἄρτεμιν ib. 713. σεμνῆς Θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζυσ' Ἄρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειῦ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπυ Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίυ Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τῦ Φοίβυ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν Θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνῦ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηςήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυςηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ ςέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίυ βάθρα Iph. A. 705. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίυ χρηςήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τῦ σεμνοτάτυ δι' Ὀλύμπυ And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro άτη) Hip. 61.

Σεμνότης. ὑ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.

Σεμνῦν. Θεῖον σεμνῦ Θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.

Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.

Σεμνῶς Ion. 1133.

Σεύειν, verb. poët. ὅτε σύτο (pro ἐσέσυτο) πατρίδος ἄπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἕδρας συθεὶς Al. 849. φρῦδος ἐκ ναῦ συθεὶς Iph. T. 1294. ἐκ Θεῦ συθεὶς Ion. 787.

Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθῦσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολὼν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικῦ σηκὸν τάφυ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐνςρέφει Τροφωνίυ Ion. 300.

Σήκωμα. Λυκαίυ πλησίον σηκώματος El. 1274.

Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίυ μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλείυ ςρατῦ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπυν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.

Σημαίνειν Hec. 983. ἢ σῷ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' ὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιςὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἔσθ', ἃ βύλει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημᾶναι νέον; Hip. 857. θαυμαςά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. τῷ σῷ τῦτο σημανεῖς λόγῳ Hec. 999. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρός σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνȣ δή τι τȣ̃ ποθȣμένȣ σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέςατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ȣ̉ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημείοις ἐςολισμένας Iph. A. 255. δύεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεσθαι. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπιὰς χοιρὰς An. 1267.

Σθεναρὸς βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ȣ̉ ταὐτὸν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένȣσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ȣ̉ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾷν ȣ̉ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὤν, ȣ̉δὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἑνὸς οἶκος ȣ̉ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ȣ̉δ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. vers. 4. ȣ̉ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πȣ̃ τὸ τᾶς αἰδȣ̃ς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τȣ̀ς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τȣ̀ς σθένοντας θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι ib. 1396. σθένȣσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μέν ἐςιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος An. 676. σοί τι πάρεςι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἤ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιςὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ȣ̉ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. ȣ̉χ ὑπὸ σθένȣς ib. 1125. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῇρε καὶ σθένος τȣ̃ νȣ̃ πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεȣ̃ Œd. fr. XVII. 6.

Σῖγα, adverb. Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾷν. τȣ̉νθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾷς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγȣς Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἤδη Hip. 336. σιγᾷν ἄμεινον Or. 787. σιγᾷν χρεὼν ib. 1347. σιγᾷν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾷν ȣ̉ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾷν ὁμολογȣ̃ντος ἐςί σȣ ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾷν; τί δὲ μὴ σιγᾷν; Tr. 110. σιγᾷν ταἰσχρὰ ib. 384. σιγᾷν φρονȣ̃ντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνȣν Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα Iph. T. 763. καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμȣς, σιγῶσα τόκȣς πολυκλαύτȣς ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἠςι-

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ὐκ ἐς',—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ὔτε πάσχων, ὔτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἅ μυ καθικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ὐ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτυ; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἰσόδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. ὐκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμῦ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι ςρατῷ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔςιν, ὖ σιγὴ λόγυ κρείσσων γένοιτ' ἂν, ἔςι δ', ὖ σιγῆς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμυς εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκύσατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ' ἄν; An. 671. ὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμῦ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγυν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρεῖχον Tr. 649. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιςον Her. 477. σιγῇ τῦθ' ὑφαιρύμεσθά νιν El. 271. κόσμος σιγῆς ςέφανος ἀνδρὸς ὐ κακῦ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βυλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγᾷ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ὐ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέῳ φασγάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἴτιος Ph. 353. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρῦς. σιδηρᾶ ἁρπαγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηρόβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. διὰ σιδήρυ πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. ὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip. 781. πώλυς σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τίς ὐ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδήρῳ τρωτὸν ὐκ ἔχει δέμας; Hel. 816. ςρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδήρυ πέλας ςὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιὰς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίυ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄςυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, *nom. insulæ*. Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. et ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῇσιν Tr. 1116.

Σιμύντιος. παρὰ Σιμυντίοις ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμυντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμυντίς. τᾷ Σιμυντίδι γᾷ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμυντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.
Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.
Σιρός. ἀνοῖξαι σιρὺς Phry. fr. IV.
Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ὐ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.
Σίσυφος, *nom. propr. viri*. Æol. fr. XXIII. 2. γῇ Σισύφυ Med. 1381. ὁ Σισύφυ γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.
Σῖτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. ὅδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. ὕτε σῖτον πάρα Hel. 427. ὕτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχυ βορᾶς σίτοις καπήλευε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.
Σιτοποιεῖν Tr. 494.
Σιτοποιός. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.
Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 438.
Σιωπᾷν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων ϛρατῦ αἰσχρὸν σιωπᾷν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾷν τά γε δίκαι' ὐ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ὕτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. ὐ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.
Σιωπή. σιωπῇ κατθάνω; Or. 775. σιωπῆς ὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ὐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τῦτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. ὐκ ἐν σιωπῇ τἀμὰ ib. 1397. ἔϛη σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ὐ βύλομαι ib. 1126. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.
Σιωπηλὸς Med. 320.
Σκαιός. σκαιὸς ἀπῳδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπυ Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὸς λέγων—τὺς πρόσθε βροτὺς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τοῖς πλυτῦσι τῦτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmeon. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Œd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώϛαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.
Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.
Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίυς Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίυς διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.
Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.
Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.
Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.
Σκαφεὺς El. 252.
Σκάφος. Ἀργῦς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. πῦ σκάφος τὸ τῦ ϛρατηγῦ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκὰς ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρῄσων σκάφη Rh. 392.
Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 2.
Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.
Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.
Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.
Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.
Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ὐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγάν, σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὀρθῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μυ πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148.

Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057.

Σκευή. σκευῇ τῇδε τῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

Σκεῦος. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Σκέψις. ὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας Hip. 1323.

Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνονος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς προλιποῦσα Hec. 101. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς ἐς ἱερὰς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

Σκήνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. στέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

Σκήπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις Hel. 840.

Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπυς γύας σκηπτὸς (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτῦ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674.

Σκηπτῦχος Iph. T. 235.

Σκῆπτρον. σκῆπτρον ὐ θέλων λαβεῖν An. 23. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκήπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκήπτρῳ Πριάμυ διερειδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἢ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ὐ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλυ λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυρῦται λαβὼν ib. 321.

Σκῆψις. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; Or. 747. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. ὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει Hel. 1070. στενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνυσα ib. 1067.

Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγῦμαι σκιὰν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὣς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιᾶς τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιὰν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὰν Ph. 316. γέννυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γέννυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116.

Σκιαροκόμος. σκιαροκόμυ ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφύμενος Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. σκιερᾷ δάφνᾳ Iph. T. 1246. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 65.

Σκιρτᾷν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132.

Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχυ σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχυ Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836.

Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρὸν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδὺς Sup. 884. σκλῆρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοψ. ἀπὸ σκόλοπος ὄψεταί νιν Bac. 981. ὃν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ ϛρατός; Rh. 116.

Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Her. 396. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τἀπί συ σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν Her. F. 748. ἐῶ τῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν Ph. 466. υδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεὼν Iph. T. 76. σκοπεῖν πτερωτὺς Bac. 257. υδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσυς σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῦντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phœn. fr. IX. 6. σκοπῦσαι πάντῃ Or. 1295. σκοπῦμαι ὄμμα πανταχῦ ϛρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοπῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ar. fr. XXVI. 1. τῦτ' ἄρα σκοπύμενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπυμένη Med. 1166. etc.

Σκόπελος. σκόπελον ᾔμαξαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ὑτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλυς; Cy. 43. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. cf. Her. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπιά. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν Or. 1264. ὕρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. σκοπιὰς Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπός, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπὺς πέμψω πρὸς αὐτὸν Her. 338. λεληθέναι σκοπὺς Hel. 1190. cf. El. 546. εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν El. 97. σκοπὺς ἔπεμψε τύσδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 354.

Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. σκοτεινὰ πράσσυσιν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέπυσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338.

Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν Ion. 1239. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτίᾳ γᾷ ib. 1735. ἕδρας σκοτίυς Al. 123. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχῃ τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Σκότος, 1) *masc.* 2 *decl.* σκότυ πύλας λιπὼν Hec. 1. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότυ ξίφη σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. κακόν τι—ϛέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἤδη με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. υδὲ σκότον φρίσσυσι Hip. 417. σκότῳ θανὼν ib. 837. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1105. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα Rh. 571. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) *neutr.* 3 *decl.* ἐκ τῦ σκότυς — τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκότος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λαβόντες Iph. T. 1025. τῦ κάτω σκότυς φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F. 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος κακὸν Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδυ σκότος ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης λεὼς Rh. 426. αἱματηρὸς πέλανος Σκύθης ib. 430.

Σκυθίζειν. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρωπὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271. et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας Or. 1319. σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf. Bac. 1250. τῦ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν Al. 800.

Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338.

Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.

Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώζομεν τάδε σκυλεύματα Rh. 593. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1207. et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα Ion. 1145.

Σκύλλα, monstrum marinum. Med. 1343. et 1359.

Σκῦλον. κάλλιςον οἴκοις σκῦλον Rh. 620. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύλων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχυ ῥοαῖς; Ph. 577. κάλλιςά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλῴν Iph. A. 1629. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. σκῦλα βαρβάρων El. 7. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίυ πατρὸς Or. 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνυ ib. 1388. σκύμνον ὀρείαν ib. 1493. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1171. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. σκύμνυς λύκων ἀγρίυς Bac. 698.

Σκῦρος, *nom. insulæ.* An. 209. et Tr. 90.

Σκύφος. 1) *masc.* 2 *decl.* πίτυλος σκύφυ Al. 801. ἀντ' οἴνυ σκύφυ Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδυ μόνον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 499. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) *neutr.* 3 *decl.* σκύφος κισσῦ παρέθετο Cy. 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib. 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.

Σμικρὸς, att. pro μικρός. ζῆλον ὑ σμικρὸν γάμυ Hec. 352. σμικρὸν χρόνον Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν ib. 693. cf. Med. 367. σμικρὺς τύσδε ἐξείργυσι γῆς Her. 24. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ ib. 689. πίςιν ὑ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ὑ σμικρὰ φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ὑ σμικρὰν φίλων ἔχθραν Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or. 1114. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. ὐκ ἔςιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ χόλον καταπαύσει Med. 171. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῦ βίυ Sup. 953. ὑ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προςίθεις φίλοις ib. 690. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίυ Hel. 309. ὐκῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾄδυ τόδε El. 662. σμικρὸν γέρας ib. 1003. ὑ σμικρὸν κακὸν Antiop. fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2. σμικρὸν ἐμπνέυσ' ἔτι Al. 203. εἰ σμίκρ' ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII. 2. τάδ' ἐςὶ σμικρὰ An. 366. βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν Ion. 647. οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὢν El. 408. σμικρὰ φροντίζων ὄχλυ Or. 799. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705.

Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ἐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. etc.

Σένιον, *nom. loci*. Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας πέρι Or. 491. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρες ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ἐ σοφία Bac. 393. ἐ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. σοφίζομαι Iph. A. 744. ἐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τεθ' ἡγέμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥστε τῶν σοφισμάτων πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμε σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δεναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλεσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστῇ Θρῃκὶ Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον ἐκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην Her. 993. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἐδ' αὑτῷ σοφὸς Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφε Πανδίονος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. κρεσὴς ἂν εἴης ἐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν ib. 1237. σοφε παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφὸς ib. 625. σοφε λόγε ib. 837. ὁ ςρατηγὸς ὁ σοφὸς Tr. 370. σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἐ σοφε Hel. 817. τὸν εὐτυχεντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφὲς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγες Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιςὴν, ὅςις ἐδ' αὑτῷ σοφὸς eorund. CXI. σοφοὶ μέν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες· ἀλλ' ἐ δύνανται διὰ τέλες εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τεξ ἀνάγκης δελόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφὲς λόγες ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὲς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντεις Rh. 65. ὁ πλετος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τὲς σοφὲς ςρατηλάτας Er. fr. V. I. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνεσίᾳ eorund. XLIV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὡς εἶ σοφὴ Or. 213. σοφῆς αἴνιγμα παρθένε Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκέσιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσα σοφὴ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφε παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφὲς Or. 397. τὸ γῆράς σε ἐ σοφὸν ib. 490. βραδεῖς μῦθοι πλεῖςον ἀνύεσιν σοφὸν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφόν ἐ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλε

Cy. 569. *σοφὸν βȣ́λευμα* Antiop. fr. XII. 3. *φαρμάκων δεῖται σοφῶν* Ph. 475. *καινὰ προσφέρων σοφὰ* Med. 298. *ἢ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά;* An. 438. *πολλά γ' ἐςὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ* Sup. 294. *πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ* ib. 903. *τἀπ' ἐμȣ̃ σοφὰ* Iph. A. 1214. *τὰ δοκήμασιν σοφὰ* Tr. 411. *ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων* Bac. 480. *σοφοῖς χαίρειν κακοῖς* ib. 1255. etc. 2) *Comp. τίς ἐςί σȣ σοφώτερος;* Hel. 584. *εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Antig. fr. VI. 3. *ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Hyp. fr. VII. *ἤν γε πείθῃ τοῖσι σȣ̃ σοφωτέροις* Hec. 399. *σοφωτέρȣς δεῖ βροτῶν εἶναι θεȣ̀ς* Hip. 120. *δοκȣ̃μεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι* Sup. 218. *τίς ȣ̓̃ν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;* Ph. 743. *πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα* Med. 485. *σοφωτέρα φανῇ* ib. 600. *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι* Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. *καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον* Hec. 1007. *ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον* Ph. 533. *τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε* Pelei fr. V. 2. *σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη* Med. 675. etc. 3) *Superl. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης* Ph. fr. I. 3. *κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται* Med. 409. *σοφώτατον χρῆμα* Bac. 1149. *σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα* Hel. 1544.

Σοφῶς. *σοφῶς ἐφεῦρες ὥςε μὴ θανεῖν ποτε* Al. 702. *κλύοις ἂν ȣ̓̃ν τι κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς;* Bac. 1270. *σοφῶς κελεύεις* Her. 558.

Σπάθη. *σπάθῃ φασγάνȣ μελανδέτȣ* Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. *συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι* Cy. 568. *ἔσπασεν ἄμυςιν ἑλκύσας* ib. 416. *ξίφος σπάσαντα* Or. 1194. cf. v. 1458. *νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας* An. 442. *λαιμητόμȣς κεφαλὰς σπάσας* Iph. A. 777. *φάσγανον σπάσας* ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. *κάρηνα γέννσι Μελανίππȣ σπάσας* Meleag. fr. XVIII. 2. *κᾂν σπάσῃ* (2 sing. aor. 1. conj. med.) *γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν* (sc. *οἶνον*) Cy. 570. *τȣ̀ς πόδας ἑςῶτες ἐσπάσθημεν* ib. 635. cf. v. seq. *ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν* Hec. 92. *ἐκ νέȣ βραχίονος σπασθεῖσα* ib. 408.

Σπανίζειν. *ȣ̓ βίȣ σπανίζομεν* Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— *σῖτον, ȣ̓̃ σπανίζομεν* Cy. 133. cf. v. 140. *ȣ̓ τῶνδ' ἐν ἀγάλαις ὀλβίαις σπανίζομεν* Hel. 1276. *σπανίζειν πέπλων* Med. 960. *ȣ̓ρίας πομπῆς σπανίζων* Iph. A. 352. *σπανίζοντας φίλων* Med. 881. cf. Her. F. 558. *βωμȣ̃ σπανίζȣσα* Hel. 806. *εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων* Hec. 1228. *μὴ σπανιζοίμεσθα* Med. 560. *ὁρᾷς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα* Or. 1055.

Σπάνιος. *ἔσω κλείθρων σπάνιος* Iph. A. 345. *σπάνιον μέρος* Al. 477. *σπάνιον θήρευμα* Iph. A. 1162. *σπάνιον ἄρ' ἦν θανȣ̃σιν ἀσφαλεῖς φίλοι* Fr. inc. LXXXVI. 1. *ȣ̓ σπάνια τυρεύματα* Cy. 189.

Σπάνις. *σπάνις βίȣ* Hec. 12. *τόλμης σπάνις* Or. 940. *ἀλκᾶς ȣ̓ σπάνις εὐγενέταις* An. 772. *φλαύραν ȣ̓ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν* Iph. A. 1163. *σπάνις τῶν ἀγαθῶν* Rh. 245.

Σπάραγμα *κόμας* An. 827. *δαμάλας διεφόρȣν σπαράγμασιν* Bac. 738.

Σπαραγμός. *ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν* Bac. 734. *δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς* Hec. 657. *ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς* Ph. 1523. *χρωτὸς σπαραγμοῖς* Tr. 453. *γυμνȣ̃ντο πλευραὶ σπαραγμοῖς* Bac. 1133.

Σπαράσσειν. *τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων* Pi. fr. VII. 4. *σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀςέων* Med. 1217. *ȣ̓ σπαράξομαι κόμαν;* An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾶν. *μαζὸς σπαργῶν* Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. *ἐν σπαργάνοις* Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανȣ̃ν. *σπαργανώσαντες* (sc. *τὸν παῖδα*) *πέπλοις* Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. *Σπάρτα* Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. *Σπαρτιᾶται* An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιᾶτις. *Σπαρτιάτιδος χθονὸς* Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. *Σπαρτιατίδων κόρη* An. 597.

ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν Hel. 114.

Σπαρτοὶ, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρουσι Δήμητρος στάχυν Cy. 121. τοὺς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπεῖραι Med. 718. βρότειον σπεῖραι γένος Hip. 618. ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τοῦ σπείραντος ἅπτομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα οὐκ οἶδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπεροῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοὰς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάριστον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀστέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχου Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέσθαι i. q. ἕπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσποῦδαστα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. οἱ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σόν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμους ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. σπεῦδε Or. 124. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκους σπεῦδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ἂν βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεῦσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχνον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ἐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ ib. 423. λρβὸς ἐ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδέμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδέμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδᾶ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῷ ib. 1140. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεᾶ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος · Or. 1688. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἕν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεᾶ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπεδάζειν. πειθὼ ἐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπεδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπεδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπέδαζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπέδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπεδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτᾶ σπεδάσας ib. 507. τὲς κατὰ τέχνας σπεδαζομένες Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπεδάζεται Sup. 761.

Σπεδαςέον Iph. A. 902.

Σπεδή. σπεδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100. ἔρχεται σπεδῇ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπεδὴν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπεδὴν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμε σπεδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπεδῇ; Ph. 856. ἀκῦσαι σπεδὴν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπεδὴν ἔχων Med. 557. ἀφικόμην σπεδῇ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραίε πήματος σπεδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπεδὴν ἔχων An. 1051. σπεδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπεδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπεδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποίαν προστιθεὶς σπεδὴν λόγε; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπεδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπεδῇ σύναψαι ib. 1460. σπεδῆς ὕπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπεδὴν ἔχειν Her. F. 709. σπεδῆς ἀξίας Epist. IV. σπεδαὶ λόγων Hec. 132. σπεδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπεδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ ςαγὼν Sup. 81. ςαγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. ςαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἴνε χλωραὶ ςαγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας ςαγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλες ςαγόνας νοτίες Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμᾶμαι Her. F. 863.

Στάδιον. ςάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον ςάζεις — βότρυν Ph. 237. δ' κατ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας ςάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος ςάζει δι' ὤτων Rh. 566. ςάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἱδρῶτα σώματος ςάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὠκεανᾶ ὕδωρ ςάζεσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι ςάζεσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρε ἔςαζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔςαζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ἐτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔςαξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρε ςαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ 'ρετῇ ςαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἵαν ἤλθομεν ςάθμην βίυ Ion. 1514.

Σταθμὸς, 1) stabulum. ἐν ςαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. ςαθμὸς ἐπὶ βέτα An. 280. σὰ πορθήσων ςαθμὰ Rh. 293. 2) postis. ςαθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὺς χρυσῦ ςαθμὸν Bac. 810. μέρη ςαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διϊπετῆ νεῶν ςαθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. ςαλαγμὸς αἵματος Ion. 351. φόνυ ςαλαγμοὶ Hec. 241. δισσὺς ςαλαγμὺς αἵματος Γοργῦς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. ςαλάσσυσιν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ ςαλάσσω Hel. 639. ςαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. τοῖς ὁρῶσιν ἐςάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397.

Στάσις. ςάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνῦς ςάσιν Bac. 923. ςάσει νοσῦσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἳ ςάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν ςάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ςάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ςάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ ςατίζυσι El. 316. ὐδέ τις ἀμφιπόλων ςατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ςάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα ςάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος ςάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἠρινῦ ςάχυν Sup. 448. γηγενῆ ςάχυν Bac. 264. Θηβαῖον ςάχυν ib. 749. σπείρυσι Δήμητρος ςάχυν; Cy. 121. ςάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. ςάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ςάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὺς ςεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακόν τι—ςέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ὐκέτι ςέγει Iph. A. 888. ςέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον ςέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε ςέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς El. 273. ςέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ὐκ ἂν δυναίμην μὴ ςέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν ςέγοντι γαςέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Στέγη. ὐδὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμυ ςέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in *Plur.* πανδήμοισι ςέγαις. ἄξενον ςέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει ςέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὺς πονηρὺς κλεῖθρον εἰργέτω ςέγης Er. fr. II. 20. ἥδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα, ςέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor. ςέγα. νυμφιδίῳ ςέγᾳ An. 859. ςέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε ςέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ςέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται ςέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ςέγαι ib. 1016. ἀνὰ ςέγας ib. 1171. ςέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε ςέγας Med. 894. μελάθρων ςέγαι Al. 248. τυραννικαὶ ςέγαι An. 883. πορφυρευτικαὶ ςέγαι Iph. T. 263. σαίρειν ςέγας Cy. 29. ςέγας δόμων ib. 118. ςέγαι ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατὰ ςέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. ςέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. ὁ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ ςέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον ςέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη ςέγος (sc. ἀυτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ςέγος Ion. 848. πολύκαπνον ςέγος El. 1140. διὰ ςέγυς Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα ςείβυσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορὺς ςείβυσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μόσχος An. 712.

Στείχειν. ποίαν—ςείχω; Hec. 164. ςείχυσιν εἰς φόνον Med. 977. πρῦπτον ἐς ᾅδην ςείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν ςείχει Her. F. 729. ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. ὡς ςείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον ςείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ ςείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. δρόμῳ ςείχοντα Or. 724. βάρβαρα φῦλα καὶ διόδυς ἀνόδυς ςείχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ςείχοντα Cy. 644.

ϛείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας ϛείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς ϛείχυσα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν ϛείχυσαν ἡλίυ Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ ϛείχυσα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. ϛέλλυσ' Ἀργεῖοι νόϛον Tr. 168. μὴ ϛέλλειν τὰν σὰν Ἶνιν πρὸς Αὖλιν Iph. A. 119. ϛέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ ϛέλλειν ϛρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος ϛέλλων Hec. 1081. ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐϛείλαμεν Iph. T. 70. ὅπῃ νεὼς ϛείλαιμ' ἂν ὕριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—ϛείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχυ ϛείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῳ σκάφει ϛείλας Iph. T. 982. ϛελῶ σε Bac. 825. ποῖ δὴ ϛέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται ϛέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ—ϛέλλεται Bac. 998. ὡς ϛελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς ϛέλλῃ (2 sing. præs. conj. med. *proficiscaris*) πρὸς οἴκυς Hel. 1456. ἐπὶ θῆρας πόθον ἐϛέλλυ Hip. 234. ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819. λόγον ϛειλώμεθα ib. 668. ϛείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐϛάλης; Med. 668. ὕπερ ὕνεκ' ἐϛάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ —πρὸς θάλασσαν ἐϛάλη Hel. 1543. ἐϛάλην ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Στέμμα. ϛέμματα ξήνασα Or. 12. ϛεμμάτων ὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. σέβυσα ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια Sup. 470. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. δόμος ϛέμμασιν ἐνδυτὸς Ion 224. τὰ τῦ θεῦ ϛέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν ϛέμμασιν ib. 1338.

Στεμματῦν. ϛεμματῦτε Her. 530.

Στέναγμα. ἄξια ϛεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν ϛεναγμάτων κλύυσαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκύσασα ϛεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι ϛεναγμὸν Or. 958. βροντᾷ ϛεναγμὸς—ἦν ὅμοιος Ph. 1046. κλύει τις ϛεναγμόν; Al. 87. ϛεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 798. ϛεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. πόσον ϛεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ ϛεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης ϛεναγμῶν Hec. 230. εἰς ϛεναγμὺς καὶ γόυς δραμυμένη Or. 957. κλύειν ϛεναγμῶν Al. 553. πενθίμυς ϛεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὥς σε ϛενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παιᾶν' ἐμὸν ϛενάζεις; Tr. 578. ὐ μόνον ϛενάζετε τὺς Ἡρακλείυς παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὀψὲ ϛενάζεις El. 1111. ϛέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ Her. F. 913. τότε ϛενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. ὐ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. ϛενάζειν πολλὰ ib. 1143. ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις Ph. 336. ὁ ϛενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα ϛενάζων Iph. T. 957. ϛενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. ϛενάζων φροίμιον φόνυ Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐϛέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐϛέναξας τῦτο; Iph. T. 550. ϛέναξον Al. 235. et Her. F. 875. ἥπυ ϛενάξει' οἶσιν κακοῖς Al. 197. μήπω ϛενάξῃς Ion. 768. δεινὸν ϛενάξασα Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. ϛενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. ϛενακτὰν ἄταν Her. F. 917. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον ϛενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα ϛενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. ϛένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα ὐ ϛένεις τόνδε ib. 678. ϛένω γε τὸν Κλυταιμνήϛρας μόρον Or. 77. ὥς σ' ὀλόμενον ϛένω ib. 1384. ἤ πυ ϛένυσι φυγὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω; ib. 1321. κακῶν σῶν ϛένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν ϛένεις Hip. 903. ϛένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ ib. 1409. ϛένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ϛένω Iph. A. 370. τέκνων πλῆθος δάκρυσι κατάωρα ϛένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς ϛένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ὐκέτι ϛένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις ϛένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. ϛένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

στένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπότιν στένωσιν Al. 952. στένειν πάθος Hec. 589. ὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακὰ Or. 1033. μέγα στένειν Med. 291. cf. Cy. 197. στένειν πάρα Al 342. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὐ χρὴ στένειν Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. τίς ὁ στένων; Rh. 732. πόντος κύμασι στένων λάβρως Her. F. 861. στένυσα Ph. 1444. Hip. 38. et Hel. 186. ὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες Al. 297. cf. v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα Ion. 944. στενομένα πόλις ib. 721. etc.

Στενόπορθμος. στενόπορθμον Χαλκίδα Iph. A. 167.

Στενόπορος. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις Iph. A. 1496. στενοπόρυς κατ' ἐξόδυς An. 1144. στενοπόρυς πέτρας Iph. T. 890. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81.

Στενός. στενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τὔσδε γ' εὐνῆς ὕνεκ' ὐ στέργει πατὴρ Med. 88. στέργυσι ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180. εἰ μὴ τὔσδε γε στέργεις νόμυς Hip. 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν στέργει πόσις; An. 908. στέργω τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Fr. inc. LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' 'Αΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις eorund. CLV. 3. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις—εὐνὰν An. 470. στέργοιμ' ἂν Hec. 789. στέργοι με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ, στέργειν An. 213. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν παρόντα στέργειν πόσιν χρὴ Hel. 1305. cf. v. 1417. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1342. πατέρα στέργειν El. 1102. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. ὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 817. ὃν ἔστερξα ὐχ ὁμοίως ἀεὶ Epist. V. πέρα στέρξαντες Fr. inc. B. 45. 1. ὐ στέρξεις τὰ κρανθέντα Or. 1023. τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακὰ Ph. 1679. ὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, στέρξυσ' ὅμως; El. 407. στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. στέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος An. 1214. ὅστις Θέτιν ἐστέρησ' 'Αχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυκήνας — ἀνδρὸς στερήσας Her. 807. τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι Sup. 793. ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Cresph. fr. VII. 2. μητρὸς ἐστερημένοι Med. 1023. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη ib. 286. σφῶν ἐστερημένη ib. 1036. στερηθῆναι βίυ Hec. 338. ἐσθλῆς γυναικὸς στερηθῆναι Al. 198. στερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πατρὸς στερηθεὶς Or. 586. ματρὸς στερηθεὶς Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς στερηθεὶς Ph. 1212. et παίδων στερ. Her. F. 1401. τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς στερηθεὶς Al. 227. σῶν στερηθεὶς γάμων An. 982. νεῶν στερηθεὶς, τῦ τε σῦ μιμήματος Hel. 881.

Στερεός. ἔρμα στερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. στέρομαί σε Bac. 1369. στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι El. 1309. στέρεσθαι πατρίδος Ph. 391. et γᾶς πατρίας στέρεσθαι Med. 653. λέχυς στέρεσθαι An. 371. στέρεσθαι τέκνων Sup. 1090. et τ. στερομένην Iph. A. 889. σῦ στερέντα Al. 625. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. φασγάνῳ βίον στερεὶς Hel. 94. φρονήματος τῦ πρὶν στερέντες Hec. 623. οἵων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474. σῦ στερεῖσα Bac. 1360. ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι El. 736. δισσοῖν στερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. οἵυ στερήσεσθ' ἀνδρὸς Hip. 1460. στερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. στέρνον παίειν Hec. 563. ὦ στέρνα ib. 424. στέρνα κάλλιστα ib. 560. ἐμβαλῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει Ph. 136. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. στέρνων κτύπον Sup. 87. cf. Tr. 789. πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τἀμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v. 635. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν Rh. 684. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 874. vid. not. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον El. 1321. etc.

Στερνοτυπής. στερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀστραπὴ Hec. 68.

Στεῤῥός. ϛεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ὐκ ἔϛιν ὕτω ϛεῤῥὸς ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. ϛεῤῥὰ ἀνάγκη ib. 1295. ϛεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. ϛεῤῥὰς ἀλγηδόνας Med. 1031. ϛεῤῥὸν δόρυ Sup. 711. ἐν ϛεῤῥοῖς λέκτροισι Tr. 114.

Στεφάνη, et dor. άνα. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.

Στεφανηφόρος. ϛεφανηφόρυς θιάσυς Bac. 531.

Στέφανος. ὐδεὶς ϛέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. χρυσῦν ϛέφανον ἔχω Ph. 863. αἴσχιϛον αὐτῷ ϛέφανον ib. 1378. χρυσεότευκτον ϛέφανον περιθέσθαι Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192. πλεκτὸν ϛέφανον ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος Hip. 73. πόλει ϛέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος ϛέφανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759. κλεινότατον ϛέφανον ib. 1529. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Iph. T. 12. ϛέφανος ὐκ αἰσχρὸς πόλει Tr. 401. ϛέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθάνας ὐράνιον ϛέφανον ib. 800. ϛέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ϛέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλὸς ἀϛοῖς ϛέφανος ib. 1334. ἥκω 'πὶ τόνδε ϛέφανον El. 614. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχυ ib. 887. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ὐ κακῦ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῴᾳ ϛέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ὐκ ἔνεϛι ϛέφανος (i. e. gloria) Fr. inc. LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. ἐπ' ἄκροις ἕϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν ib. 840. παύσω κώμυς—ϛεφάνυς τε Al. 345. ϛεφάνοις πυκασθεὶς ib. 799. et 835. ϛέφανοι κόμας Sup. 974. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνυς ϛεφάνυς ib. 702. ϛεφάνων ὐ μία χροία Cy. 515. ϛεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. αἰεὶ ἐν ϛεφάνοισιν εἴην Her. F. 677. ϛεφάνοισιν ὐδαμῦ τιμήσεται Er. fr. I. 54. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῦν. ὡς ϛεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν) Tr. 1144. τύμβον ϛεφανῦν αἵματι Hec. 128. εἶπ' Ὀρέϛην ϛεφανῦν Or. 922. ϛεφανῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. μὴ λήγοις ϛεφανῦσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 101. ϛεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας Er. fr. VI. 4. ϛεφανῦ Tr. 1223. ϛεφανῦσθε κρᾶτα Iph. A. 436. ϛεφανῦσθε κισσῷ Bac. 106. et κ. ϛεφανωθεὶς ib. 81.

Στεφανώδης. ϛεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ϛέφυσι σῦ κασιγνήτυ κάρα El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων ϛέφετε—πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βαλόντα ϛέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. ἔϛεψα κρᾶτα Al. 1018. cf. Iph. A. 1567. βότρυσιν ἔϛεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήϛρας τάφον ϛέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρα ϛέψυσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080. οἷσιν ϛέψει ναὺς Tr. 576. σῦ ϛέψω κάρα κισσῷ Bac. 341. cf. El. 872. ϛέφυ κάρα Bac. 313. φύλλοις ϛέφεσθαι Aut. fr. III. 24. δὶς ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα Hel. 1376.

Στέφος. ϛέφος χρυσήλατον Med. 949. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαιρεῖτε ϛέφη μητρὸς Sup. 359. ϛέφεα περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ κάρα ϛέφη βαλλομέναν ib. 1512. ϛεφέων ἱερὺς ϛολμὺς Tr. 258. ὦ ϛέφη τῦ φιλτάτυ μοι θεῶν ib. 451. νερτέρων ϛέφη ib. 1247. ϛέφη μιαίνεται Her. 71. ϛέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς ϛηρίγματα Iph. A. 617.

Στηρίζειν. κῦμ' ὐρανῷ ϛηρίζον Hip. 1207. ὐρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. πρὸς ὐρανὸν καὶ γαῖαν ἐϛήριξε φῶς σεμνῦ πυρὸς ib. 1081. ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐϛηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. ϛιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. ὁρῶ ϛιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς ϛίβος Or. 1274. ὡς ἂν πρὐξερευνήσω ϛίβον Ph. 92. φυλάσσυ, μή τις ἐν ϛίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. ἦν ϛαλαγμὸς ἐν ϛίβῳ τις αἵματος; Ion. 351. περιφερῆ ϛίβον χθονὸς ib. 743.

Στικτός. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρῶ ϛικτὸν δέρας ib. 833. ϛικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. τῦτο ϛίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. ϛίλβυσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥϛε κύκνυ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς ϛίλβων ὅπλοις An. 1147.

Στίξ. Καδμείων ϛίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων ϛίχας Her. 676.

Στοῖχος. περιέϛησεν ἀνθρώποις φόβυ ϛοίχυς Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλῳ ϛολῇ Al. 429. ἀνθηρὸς εἱμάτων ϛολῇ Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις ϛολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρῃκίαν ἔχων ϛολὴν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων ϛολὴν ib. 503. ῥακοδύτῳ ϛολῇ πυκασθεὶς ib. 712. ϛολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. ϛολὴν Ἕλληνα ἔχει Her. 131. ϛολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρυ ϛολῆς ib. 1398. Παλλάδος ϛολὴν Ion. 996. ϛολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. ϛολῇ λαμπρύνεται El. 966. ϛολὴν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. ϛολά. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ ϛολὰν ib. 1154. βαρβάρυ ϛολᾶς Hel. 1144.

Στολιδῦσθαι. Καδμείαν νεβρίδα ϛολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐϛολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐϛολισμένας Iph. A. 255.

Στολίς. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων ϛολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ϛολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα ϛολμὸν πέπλων Al. 215. ϛολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλυς ϛολμὺς Al. 822. cf. v. 926. ϛεφέων ἱερὺς ϛολμὺς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν ϛόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι ϛόλῳ Or. 990. τίς ϛόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ὗτος ὁ ϛόλος ib. 1055. ἐκμετρῆσαι ϛόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ ϛόλον ἐκπετάσυσι πόδα ναὸς ib. 1135. ἐκπέμψω ϛόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. δώδεκα ϛόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. εὐφημεῖν ϛόμα ib. 664. ὐκ' ἐφέξετε ϛόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ ϛόμα Or. 108. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλυ ϛόματος ib. 383. βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει ib. 591. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα ϛόματι ib. 1394. εὐλαβῦ, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίυ ϛόματος ib. 137. ὐχὶ συγκλείσεις ϛόμα ib. 498. ὦ ϛόμα Δίρκας ib. 556. σῖγα ἕξομεν ϛόμα ib. 660. τόδε ὐκ ἔτι ϛόματος ἐν πύλαις καθέξω ib. 882. τί τὐμὸν ὐ λύσω ϛόμα; ib. 1060. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυμαι ϛόμα ib. 249. ἔχε ϛόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον ϛόμα ib. 869. ἐτήτυμον ϛόμα Iph. T. 1085. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ἐμπεσὼν κατὰ ϛόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ ϛρατῦ κατὰ ϛόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἔσω ϛόμα Tr. 690. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἀψευδὲς ϛόμα Her. 891. κρατεῖν ϛόματος Hel. 1404. τό γε ϛόμα δῦλον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρυ διὰ ϛόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. θεὺς ἔχων ἀνὰ ϛόμα El. 80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ϛόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ ϛόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ ϛομάτων Sup. 42. εἴργοις ϛομάτων φθόνον Rh. 343. ἀχαλίνων ϛομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῆ Hip. 1223. χρυσοδαιδάλτυς στομίοισι πώλυς Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομῦν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχή, vel dor. ά. τίνα μυσοπόλον στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῇσι Or. 204. ἀχόρυς στοναχὰς μέλποντο An. 1038. ἔτοι στοναχαῖς—θεὸς σεβίζεσα El. 195. τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζυς; ib. 1314.

Στόρνυμι. λῆμα ὅπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.

Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.

Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Στρατεία. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργείυς ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Στρατεύειν Or. 925. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω Rh. 471. οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὧν μετ' ἐστρατευόμην Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.

Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτυ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχρὸν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πῦ 'σί μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.

Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυξὶ στρατηγῦντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.

Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—ἐπηρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.

Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγῦ μυρίυ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ στρατηγὼ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἑπτὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ ὑ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἄναξ ϛρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως ϛρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ὕνεκα ϛρατηλατεῖν Or. 716. ϛρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας ϛρατηλατῶν Rh. 276. συνάψω Μαινάσι ϛρατηλατῶν Bac. 52. ὐδὲν πρὸς βίαν ϛρατηλατῶν Hel. 402. ἄνδρα ϛρατηλατῦνθ' Ἕλλησιν El. 917. cf. v. 321. ϛρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. ϛρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.

Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ϛρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς ϛρατηλάτης Ph. 602. τῦ ϛρατηλάτυ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—ϛρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρῄκιος ϛρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν ϛρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς ϛρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. ϛρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῶ ϛρατηλάτα Ph. 1371. ϛρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἴτει, πλὴν ϛρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τὺς σοφὺς κινεῖν δόρυ ϛρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. ϛρατηλάται ἂν μυρίοι γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.

Στρατιά. πείθει ϛρατιὰν Hec. 135. Ἀχαιῶν ϛρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων ϛρατιᾶς ib. 753. φρυρὰν πάσης ϛρατιᾶς Rh. 6. φύλακες ϛρατιᾶς ib. 15. τί κινεῖς ϛρατιάν; ib. 19. cf. v. 38. ϛρατιᾶς Ἑλλάδυς διόπτας ib. 233. χιλιόναυν ἔχων ϛρατιὰν ib. 263. ἀπὸ ϛρατιᾶς κῆρυξ ϛείχει Tr. 230.

Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι ϛρατοπέδυ Sup. 661. πᾶν ϛρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει ϛρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει ϛρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυν ϛρατὸν Or. 352. ϛρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος ϛρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον ϛρατὸν Bac. 1353. etc.

Στρεπτός. ϛρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. ϛρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Στρέφειν. τί ϛρέφω τάδε; Hec. 750. ϛρέφυσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε ϛρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. κυανέαν ἅλα ϛρέφει Iph. T. 7. ϛρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονύντων ὡς τάχα ϛρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον ϛρέφε Ph. 460. ϛρέφ' οἴακα Hel. 1607. ϛρέφ'

ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον τὔμπαλιν ϛρέφοντα Hec. 344. ὄμμα πανταχῦ ϛρέφων Iph. T. 68. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ϛρέφων Her. F. 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφυσαν Med. 1175. ἄρκτος ϛρέφυσ' ὑραῖα Ion. 1154. vid. not. ἔϛρεφον πώλυς ἐς ἀλκὴν Sup. 678. σεισμὸς νιν (sc. τὸ βρέτας) ἔϛρεψε χθονός; Iph. T. 1166. εἰ μὴ θεὸς ἔϛρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243. πάλιν με ϛρέψον Her. F. 1406. ϛρέψαι θερμὰν ἀελίυ—ἕδραν El. 739. ἔμπαλιν ϛρέψας κάρα Iph. A. 1549. cf. Med. 1152. ϛρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ϛρέψασα Her. F. 1307. δίκα καὶ πάντα πάλιν ϛρέφεται Med. 412. ἐξεγειρόμενος ϛρέφεται Her. F. 1068. γλαυκῶπις ϛρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.

Στροφή. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932.

Στρόφιγξ. πῶλοι ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλύμεναι Ph. 1133.

Στρόφιος, pater Pyladis. Or. 763. et 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El. 18.

Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.

Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279. etc.

Στρωμνή. ϛρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ὕνεκ' ἤλθομεν πέρι Ph. 424.

Στρωννύναι. ἔϛρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. ἵν' ἔϛρωται λέχος Med. 41. et 380.

Στρωτός. ἐπὶ ϛρωτῦ λέχυς Or. 313. cf. Her. F. 555. ϛρωτὰ λέκτρα Hel. 1277.

Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις ϛρωφωμένη Al. 1055.

Στυγεῖν. οἵ ϛυγῦσί σε Ph. 609. ϛυγεῖ παῖδας Med. 36. ὅϛις—ϛυγεῖ δεδορκὼς ib. 221. εἰ σύ με ϛτυγεῖς ib. 463. τὸν ξένον ϛυγῶ δικαίως Al. 775. ϛυγεῖ τὺς τεκόντας ib. 961. ὑκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων ϛυγεῖ πόσις An. 204. Ἄρης ϛυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ ϛυγεῖς; Hel. 78. cf. v. 84. et 932. τὺς εὐγενεῖς ὑ ϛυγῦσι δαίμονες ib. 1694. ϛυγεῖς σὺ τῦ θεῦ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακύργυς ἄνδρας ὡς ἀεὶ ϛυγῶ ib. 832. ὅσοι ϛυγῦσιν ἀνοσίυς μιάϛορας El. 683. ὃν ϛυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅϛις Ἄρη ϛυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ ϛύγει Iph. A. 1455. conf. Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία ϛυγεῖν Or. 1153. κοιράνυς ϛυγεῖν Œnei fr. XI. ϛυγῶν ἥ μ' ἔτικτεν Al. 339. σὸν ὑ ϛυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε ϛυγῦσα Tr. 659. μή με ϛυγήσῃς ib. 705. ϛυγῇ (2 sing. præs. pass.) Med. 1374. ϛυγῦμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς An. 157. θεοῖς ϛυγύμενον Iph. T. 948. et θ. ϛυγυμένυς (sc. τρόπυς) Al. 63. et τὴν θ. ϛυγυμένην Or. 19. ἔμοιγ' ἂν εἴη ϛυγηθεὶς Al. 467.

Στυγερός. ϛυγερὸν θάνατον Med. 994. ϛυγερὰν φύσιν ib. 103. ϛυγερᾶς ματρὸς ib. 113. βιοτὰν ϛυγερὰν ib. 147. δυλοσύναν ϛυγερὰν An. 110. ἔριδι ϛυγερᾷ ib. 122. et 278. ϛυγερᾶς ζωᾶς El. 121. ϛυγεραὶ νόσοι Hip. 177. ϛυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λεχέων ϛυγερῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. ϛύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. ϛυγίυς λύπας παύειν Med. 195. ϛυγίυς ὀργὰς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα ϛυγνὸν Hip. 772. αὐλῶν παιᾶνι ϛυγνῷ Tr. 126. ϛυγνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα ϛυγνὸν Melan. fr. XIII. 2. ϛυγνὴν ὀφρὺν Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ ϛυγνὰν Iph. A. 1307. τὰν Μενελάυ ϛυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ϛυγνὰ Τυνδαρέυ κόρα El. 117. ϛυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip. 173. ὦ ϛυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. ϛυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέχυς ϛυγνῦ χάριν Tr. 776. ϛυγνοτάτην Τροίαν Rh. 734. ἔπος ϛυγνότατον Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐΐυ θεῦ Antiop. fr. XXXII. 2. στύλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac. 1135.

Σύγγαμος, 1) *masc.* Ph. 431. et Her. F. 149. 2) *fœm.* An. 837. et El. 212.

Συγγείτων. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386.

Συγγελᾷν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or. 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμῦ ib. 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννοουμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῴξύθυμος Fr. inc. B. 40. 1.

Συγγενέτειρα El. 746.

Συγγενής. συγγενὴς ὢν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενοῦ τοῖσδε συγγενὴς Her. 230. ἐμοὺς γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενὲς Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενὲς Sup. 148. et Œnei fr. I. 2. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2.

Συγγενῶς Her. F. 1293.

Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.

Συγγίγνεσθαι. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.

Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῷ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.

Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.

Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.

Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσθ, ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.

Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνω (in dual.) Iph. A. 1153. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθημένας Bac. 809.

Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.

Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἄθλιε κυνὸς κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον Her. F. 1387.

Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρήζοντες Ph. 879.

Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἔν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.

Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.

Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.

Συγκαταβαίνειν. σῷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.

Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.

Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674.

Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. præs. pass.) Ph. 891.

Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε Or. 33.

Συγκατοικίζειν Hip. 646.

Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.

Συγκεραννύναι. ἐρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15.

Συγκεραυνοῦν. δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους Bac. 1101.

Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.

Συγκληΐζειν, *verb. poët.* οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλῄισαν An. 122.

Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.

Σύγκλητος. συγκλήτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὐκ ἔςιν, ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται Al. 1093.
Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη Ph. 54.
Συγκοίμημα. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274.
Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.
Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.
Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.
Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτυσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύπτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her. 721. δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε Iph. T. 1052.
Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip. 1093.
Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; Ion. 1448.
Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac. 1171.
Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. κάρα σῷ συγχέω κόμαις ὁμῦ Thes. fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι Hip. 1063. συγχέαι δόμυς ib. 813. δῶμα συγχέας Ion. 615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖσ' ἕςηκας; Med. 1005.
Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία An. 17.
Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίυ An. 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib. 960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354. cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551.
Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει El. 1052. πόντυ δισσὰς συγχωρύσας πέτρας Εὐξείνυ ναίοντες Iph. T. 124. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. ὅςις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr. inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχωρήσει; Iph. T. 875. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.
Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; ib. 485. ςεῤῥὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῷ συνεζύγη Ion. 343.
Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib. 1147. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675.
Σύζυγος. τῦ συζύγυ τῦ ξένυ Iph. T. 250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, uxor. Al. 315. 343. et 385.
Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν Al. 924.
Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.
Συκοφαντεῖν Epist. I.
Συλᾶν. ὃς τὸν μόνον με κασίγνητον συλᾷς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—συλᾷ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh. 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; Hip. 799. συλώμεθα σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἢ πυ βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; Hel. 606. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her. 244. οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαθεὶς Ion. 917.
Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωςᾶν Her. F. 377.
Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2.
Συλλαμβάνειν. τῷ πονῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα συλλαβὼν Rh. 513. συλλαβὼν θοινάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. πάντα συλλαβὼν Fr. inc. CXCII. et π. συλλαβῦσα Iph. T. 528. συλλαβῦσα καρδίαν Her. F. 833. ὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. συλλήψομαι τῦδέ σοι κἀγὼ πόνυ Med. 946. ἣν γε συλληφθῇ μόνον Hel. 1192.
Συλλέγειν. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ χειρὶ συλλέγοι· βίον Bel. fr. XXV. 14. συλλέγων ἐγχωρίυς Iph. T. 303. σύλλεξαι σθένος Ph. 857.
Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.
Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνυ Iph. T. 95.
Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκύσας Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος ςρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825. et 1545. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σῦ πέρι ἔςαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 884. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμπροὶ ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. αἵ μοι συμβαίνυσ' ἆται Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἅπερ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν εὐδαμῦ Hel. 1013. ἐξ ὅτε συνέβη Epist. V. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς ib. 1055. πείθε τῇδε συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις συμβὰς Med. 737.

Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος Bac. 725.

Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. ὦ σύμβακχε Κασσ. θεοῖς Tr. 500.

Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ἀλαςόρων τις Or. 336. τὄναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγυς Iph. A. 830. ἔχθραν μεγίςην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El. 906. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βυλεύματα Ph. 700. σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιὰς συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58. πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835. συμβαλόντε ὑσπίδας Ph. 1414. τὰ πρὶν ὐκ εὔγνωςα συμβαλῦσ' ἔχω Or. 1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph. A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Σύμβασις. Ἐτεοκλέυς σύμβασιν ποιυμένυ Sup. 739.

Συμβόλαιον. ἃ νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν Ion. 411.

Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. σύμβολον ἔχω σαφὲς Rh. 220. οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι Ion. 1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 577.

Συμβύλεσθαι. συμβύλυ μοι θανεῖν Hec. 373.

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan. fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A. 1158.

Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονῦσι συμμαχεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252.

Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καθίςαμαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἀπωθεῖν συμμάχυς ἐπίφθονον Rh. 334. κακὺς ἀνακαλῶ τὺς συμμάχυς Tr. 469. cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις; Her. 165. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525. χέρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. cf. Hec. 1043. ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her. F. 1165. τὸ εὖ μετ' ἐμῦ καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔςαι Fr. inc. XCVI. 4. etc.

Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δορὸς Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63.

Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης βάσις) σῷ ποδὶ γενήσεται El. 533. χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγής. αἱματηρὸς πέλανος—συμμιγὴς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ Cy. 225.

Συμμιγνύναι. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιξον κόρῃ (i. e. colloquere cum p.) Hel. 331. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμμίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ὁ ὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11.

Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμῦ Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου σύμμολπος Ion. 165.
Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κτενῶ Iph. T. 690.
Σύμπας. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—κρατύνεις Hip. 1280.
Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα ςρατὸν Sup. 699.
Συμπέμπειν. ἃς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν ib. 1208.
Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.
Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.
Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.
Συμπίπτειν. συμπίπτει ςέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œnom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγυ Tr. 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσα Iph. T. 1393.
Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταὐτόν μοι ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς ib. 966. ἵν' ὕτ' ἄγαν πῦρ, ὕτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.
Συμπλεῖν. ἔτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηθεὶς ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω El. 1355. συμπλεῖν 'Αχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.
Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμυς τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας ςρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένυς Cy. 224.
Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.
Σύμπλυς, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἡ, Iph. A. 666.
Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—βαλιαὶ λύγκες Al. 581.
Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνυς Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ Hel. 336. ὃν (sc. πολέμιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ 'ν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω; Tr. 62.
Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.
Συμπορθεῖν. ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.
Συμπότης. παύσω] συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.
Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσυσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452.
Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145.
Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συμπυθέσθαι παρθένυ θεσπίσματα Hel. 335.
Συμπυρῦν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τὺς λελειμμένυς συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρυμένῳ πόσει Sup. 1071.
Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζυ τἀμὰ συμφέρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμφέρυσ' (i. e. υσα) 'Ιάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾶςα τἀναγκαῖα τῦ βίυ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόυς; Her. F. 488. ἐγώ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; El. 527.
Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγυσι συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.
Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.
Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πενθέως Bac. 595.
Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευε ib. 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.
Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. υδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίεσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὔσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ὐκ εἰς γάμες σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένες Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἑτέρες ἑτέρα πιέζει ib. 896. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. χρηςοῖσι δύλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 69. ἐπισήμυς συμφορὰς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνυς Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίςας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί! Rh. 980. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ὐκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ἀμαυρῦν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 8. etc. 3) interdum sensu læto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὁπλοφόροις ib. 796. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔθνεσι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδραςείᾳ λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat una, simul. Her. F. 785. et sæpius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μύσαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλίων ναῶν ςόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἀμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ὁ συνήθροιςαι ςρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσὺς συναίμυς Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ὅ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνηράμην φόνον σοι ματρὸς Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἣν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγῦντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχῃ κόρας Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένυς ὅρκυς Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῷεν φόνῳ Iph. T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion. 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion. 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινὸς πόνυς Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F. 787.
Συναποκάμνειν. ὥτε — συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμυς συνάπτει Ph. 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion. 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν Hip. 187. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγάνων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς λόγυς συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709. ὅρκυς συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A. 58. ἐλπὶς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. τόμα ὐ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 133. ὐδέ συ συνῆψε χεῖρα; ib. 615. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her. 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib. 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et 1143. συνῆψ' ἐμοί σε Ion. 570. ἴχνος μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5. δεξιὰν ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et Her. F. 477. συνάψαι τὄναρ εἰς φίλυς Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συνάψαι Her. F. 1213. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαινάσι σρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἕλκυσιν ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπυδῇ σύναψαι Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἡ γὰρ συνήραξ' οἶκον—ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ συναράξῃς—πόλιν Her. 379.
Συναριςεύειν. συναριςεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὀλόμενον σκάφος συναρμόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ὡς συνήρπασας Bac. 443. cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες Cy. 39.
Συναναίνειν. συνανανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τὺς γάμυς—συνδαίσας ἐμοὶ Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἡ φίλυς ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ Ph. 541. ἣν λύοντα καὶ συνδῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει Med. 157.
Συνδιολλύναι. κἀμὲ συνδιώλεσεν Œd. fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδυλεύειν. ὐκέτι γήρᾳ δειλαίῳ συνδυλεύσω Hec. 203.
Σύνδυλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾷ τάδε An. 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσῃς μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συνδυάδος—ἀλόχυ Al. 476.
Συνδυςυχεῖν Or. 1099.
Συνδώδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192.

Συνείδειν. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν Med. 495. σύνοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέςοις τῶν τῦδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἄν, οἷον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεσθαι. θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμυς Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμυς τὺς σὺς El. 364. ἡ συνεκκλέπτυσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνυς El. 73.

Συνεκπνεῖν. ὐκ ἔσθ', ὅπως ὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγώ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῦ γήρως μοι συνεκπονῦσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεὶς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλυς ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἳ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεσθαι. χρῆμαθ', οἷς συνεξῆλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαείδειν. συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνυ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργὸς, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργὺς Bac. 512.

Συνερείδειν. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχεσθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέςιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὺς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ὐ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγυσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλῃ ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνεῖχες τὐμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾅδης ψυχάς γε συνέσχεν ὁμῦ Al. 904. φροντὶς, ᾗ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργυ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' ὐδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῇς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαςάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

κὺς αὐλὺς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.
Συνθέλω Her. F. 832.
Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.
Σύνθημα ϛρατῦ Rh. 572. cf. v. 684.
Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.
Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκυσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανῦσιν αὐτοῖς συνθανῦσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.
Συνθοινάτωρ. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638.
Συνθρανῦν. συντεθράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.
Συνθραύειν. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569.
Συνθύειν El. 795.
Συνίημι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.
Συνίσημι. σύνισθι Hec. 870.
Συνιϛάναι. πῇ συνέϛη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.
Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.
Συνναῦται Cy. 424. et 704.
Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.
Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῦσαν ὄμματα El. 1078.
Συννεφὴς Ph. 1318.
Συννικᾷν. σὺ συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106.
Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοϋμενος Or. 633. cf. Ion. 644.
Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382.
Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὦ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμυ Hel. 1504.
Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσῦντα Sup. 228. σοὶ νοσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.
Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύνοδος. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 393.
Συνοικεῖν. μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραϊ συνοικοίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσυσα Med. 1385. cf. Al. 365.
Συνοικίζειν. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.
Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.
Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.
Συνυσία. φίλων συνυσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνυσίᾳ Fr. inc. XLIV.
Συνοφρυῦσθαι. τοῖς συνωφρυωμένοις —ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυωμένῳ προσώπῳ ib. 780.
Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.
Συνταράσσειν. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος Iph. T. 557.
Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ὑσι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191.
Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 190. Μοῖραι συντείνυσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.
Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.
Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλὺς λόγυς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τὺς σὺς πόνυς Rh. 450. ἓν συντεμῦσα Iph. A. 1249. ὡς δὴ συντεμῶ Tr. 441.
Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκυσα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξυσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκυ κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρὼς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρίᾳ

συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ἀσιτίαις δέμας γεραιὸν συντακεὶς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεὶς γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec. 1184. συντιθέντες τἄδικα Ion. 833. ἐπισκήψω—τἀμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθεὶς Sup. 1126. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. συνθέντες λόγον Bac. 297. συνθέντες ἄρθρα στόματος Cy. 621. συντεθεὶς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τεεἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A. 118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συντρέχει εἰς χρήματα τοῦτο δὴ πάντες Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαινοῦν. ὥστε — στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεί σε — συντρίψω Cy. 701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her. F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γενέσθαι Phi. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1119.
Συνῳδός, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνου καπνὸς Bac. 144.
Σύριγμα. ἔνθ' ἔχει συρίγματα Bac. 950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοᾷ Or. 144. μόσχον οὐ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. νυκτιδρόμου σύριγγος ἰὰν κατακούω Rh. 553. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib. 1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib. 1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. Σειρῆνες ἔχουσαι σύριγγας Hel. 170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125. συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων ib. 431.
Σῦς. συὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καταβαλεῖν τὰν σῦν Meleag. fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ συῶν μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup. 1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac. 1050.
Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc. CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion. 1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν Iph. A. 1209. ἢν δυνώμεθα— καὶ σὲ συσσῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύστασις. εἰς συστάσεις κύκλους τ' ἐχώρει λαὸν An. 1089. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416.
Συστέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς —συνέστειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F. 1417. οὐ πέπλοις συνεστάλησαν Tr. 378. συσταλέντες Iph. T. 295.
Συστενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συστολίζειν. ἀγάλματα συστολίσαι χρῄζουσα λίνῳ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεύς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh. 254. et Her. F. 451. 2) culter mactatorius. σφαγεῖς βουπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. δυςήνυ σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνυσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ςαθεὶς Hel. 1598. σφαγὴν αὔτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορύτυ σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανῦσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργυσι Ph. 952. καιρίυς σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτυς An. 399. ἔνιψεν αὐτῶν — σφαγάς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγάς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καρατόμυς σφαγὰς Rh. 606. μορσίμυς σφαγὰς ib. 636. δεσπότυ παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. ὅϊν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δύλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ἁ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρυ Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἄμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ὑ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφάγια ἀλλοισιν μέλει ἄῤῥητα Iph. T. 40. σφάγια τἀπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕςηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς ib. 673. φάσγανον—ὥσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη —σφάγια παρθένυς κτανεῖν Ion. 278. ὑ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294.

Σφαγίς. ἐκ κανῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγὶς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφᾶζε An. 259. σφᾶζε παρθένυ δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ὐ λήγοιτ' ἂν Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινᾷς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δῦναι χοὰς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὅδ' ἀντὶ τῦ σῦ σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προςάτης ἁπλῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τῦτο γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ὁ φιλῶ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλειν. δειναὶ τύχαι σφάλλουσι δόμους Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλεῖϛα σφάλλει βροτοὺς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλουσιν οἴκους Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλειν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τοὺς τυράννους) Inus fr. XVI. 2. ὃ καί νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμους Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τούτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης-ἧμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμου — ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου; Med. 1010. ἦ μάλιϛ' ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκούσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβοῦ, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἢν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔϛη Ar. fr. XXVI. 2. τοῦ κύβου μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεὶς Ph. 732. φόβῳ σφαλεὶς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεὶς Iph. A. 384. ἑνὸς οὐ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμῃ Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτούμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾷν. ὅπλισμα — διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφὶγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλους ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾷν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κούφῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνου Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισουμένη Tr. 898. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. οὔτε σφ' Ἀχιλλέως — δόρυ — σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμοῦ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὦ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὦ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὦ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὦ σχέ-

τλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέτλια παθὼν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγη Tr. 590.

Σχῆμα. σχῆμα φοινίυ μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίυ Med. 1039. σχῆμα εὐγενὲς ib. 1072. ὦ σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. σχῆμα τῦ κόσμυ Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρόπων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες ὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρῆν ὁρᾷν ὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολέσαιτ' ἂν (sc. ἐμὲ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακύργυ σχήματ' ἐκμιμύμενον Antiop. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχιστός. πόρον σχιστὸν Iph. A. 144. σχιστῆς ὁδῦ Ph. 38. σχιστὰν παρ' ἄντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγυσαν Med. 1238. cf. Phry. fr. V. 4. σχολή, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τόδ' ἔργον An. 553. ὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ὐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν ib. 634. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνῦσθαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ' ἀπεῖργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζυσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φαρέτρα Λοξίυ σώζει βέλος Rh. 979. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. σῶζε Al. 1122. ὅταν τις τὺς νόμυς σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ—σώζοντες Bac. 1048. τὺς σὺς λόγυς σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρύσας ὐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζυσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζυσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζυσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμῦ τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. ὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ὥς ἐγὼ θέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῷον οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' ὐκ ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἣν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τὺς λόγυς σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλυς El. 1348. etc. 2) *med.* χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτυ μνήμην σώζομαι τρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζυ Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν υσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) *pass.* σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται τέγαις Hec. 1014. σώζυ Iph. T. 1075. τῦ σωζομένυ κατὰ Θρῄκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph. A. 1441. σεσώσμεθα ib. 916. ὅτις—αὐτὸς σέσωται Iph. T. 607. πρὸς παρθένυ σεσώσμεθα Hel. 1038. ἥκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῆσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἤν τι μὴ κείνῳ πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνῳ An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνη σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σωθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τὠμὸν Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. τὸ σῶμ' ὀκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. νεκύων σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι ib. 223. σώμαθ' αἱματοσταγῆ ib. 812. τεκέων σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος, salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. στρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. ὀδεὶς—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωστέον Her. F. 1385.

Σώτειρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεὼν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλῳ τυχὼν σωτῆρος Al. 670. ἐμός γε σωτὴρ Iph. T. 923. cf. Alcmæon. fr. XI. 2. σωτὴρ βλάβης Her. 640. βωμὸν σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτῆρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτῆρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τῦτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δώσουσα νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὕπερ σωτήριος στάς Or. 656. σωτήριος πομπεὺς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῆσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλλιστον οἶμαί γε—εἶναι χρῆμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἕδρας τάδε Med. 311. σωφρονῦντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονῦσῃ Ph. 1686. εἰς 'Αφροδίτην σωφρονῦσα Iph. A. 1159. πόλις σωφρονῦσα Her. 1012. ὐκ ἐσωφρόνυν ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἐσωφρόνησεν, ὐκ ἔχυσα σωφρονεῖν Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνοὰς ὑ σωφρονίζει Her. F. 869. ὠδέ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν Tr. 350.

Σωφρόνως. σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κάρα βαλῦσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.

Σωφροσύνη. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. στέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ὐχὶ σώφροσιν Or. 557. πανταχῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τά γ' ἀρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. αἰδῶ—σωφρονῶν ὑ σώφροσιν Bac. 504. ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφρος' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιστίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῦ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως Œd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τάμὰ ὐχὶ σώφρονα; An. 234. ἂν ᾖ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχῃ El. 1099. ἐμῦ σωφρονέστερος γεγὼς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν Or. 1132. πάντων σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονεστάτης ἀδελφῆς ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, *nom. loci.* Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτὰν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκυ Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῷ Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. κτείνει με τὸν ταλαίπωρον Hec. 25. ὦ ταλαίπωρε Or. 258. τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαίπωρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30. τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς Sup. 734. ματρὸς τῆς ταλαιπώρυ Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ τέκνω Iph. A. 370. τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίυ Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἁ τάλαινα Hec. 210. ταλαίνας ματρὸς ib. 694. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς ταλαίνης Hec. 1273. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, præco Græcorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὅρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιστὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ 'τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σου ταναὸς Bac. 455. cf. v. 829.

Ταναός, *nom. fluvii*. El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμους τοὺς Ταντάλειους Or. 1544. τῶν Ταντάλείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Ταντάλιδαι, posteri Tantali. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri*. Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὁμολωΐσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπψύχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὅρμησε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρουρεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἕδρας ib. 698. οὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. στρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζου τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινὸς Her. F. 1413. ἐνδεέστερος ὢν ταπεινὸς ἔσται Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἕζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 1. τὰ μέγιστα θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ὁ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὀμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνους φρενῶν ταραγμὸς Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἤν τι μὴ—γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταράξῃς Her. F. 605. ταράξας Bac. 796. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ὁ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρὴν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον Sup. 328. νεκροὺς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ στρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβοῦντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβοῦσα 'Αργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβοῦν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. οὕτω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπὸς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων στίχας Her. 676. ὃκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱππότας ἱππόταις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῦ κατὰ στόμα Rh. 491. κόσμον, ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρυρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τῦτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρυ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν 'Αχ. Tr. 264. οἷ τέταχθε πιμπράναι—ἄστυ ib. 1260. πληρῶν πίστρα—τέταγμαι Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδυ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῦ τεταγμένυ δίχα Rh. 520. ἐφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα στέφειν ἐγὼ τετάγμην Œnei fr. VIII. 3. στρατῦ ταχθεὶς ὕπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς Cy. 482. ὃ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένυς Her. 480. ἐπὶ τύτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πῦ τετάξεται φόνυ Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος πῦς Hel. 1571. ἐκ ταυρείυ φόνυ ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.

Ταυρόπυν σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταύρυ Hip. 338. τὸ δύστηνον κάρα ταύρυ ib. 1248. etc.

Ταυρῦσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαις Phœn. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφυ τύχω Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείυ τάφυ ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφυ μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 96. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφυ μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικῦ σηκὸν τάφυ Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414. ἐπὶ τάφυς Ἑλληνικὺς Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρυ πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρυ ib. 1195. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρυς ὑπερβὰς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῦ τάχυς Sup. 419. τὸ δεσπότυ τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος συ τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb.* celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπυς Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

ποδῶν Bac. 781. ταχύπυν ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπυν Bac. 168.

Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχὺς μετέλθυ λύσσαν Or. 254. ταχὺς βαδιςὴς Med. 1182. ταχὺς ᾄδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχὺς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχὺς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κῶπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυσὶν ταχείαις Hip. 18. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῦ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιςα Or. 125. et passim. τάχιςα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγυσ' ἱεραὶ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et fœmin. βλέφαρον τέγγυσ' ἁπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 128. τέγξαι χέρα φοίνιον Med. 864. τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγξω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μυ βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.

Τεθριπποβάμων ςόλος Or. 990.

Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππυ ὄντος ἡλίυ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππυς ἁμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἅρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἅρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίυ σέλας El. 866.

Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνυσι βοάν; Med. 201. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; ib. 670. ὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ὐχ ἑξῆς πέπλων ςολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς —αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγυς Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τὔργον, ᾗ τείνειν χρεὼν Or. 1129. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τεῖναι φόνον Sup. 672. vid. not. ὐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρυρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν ςέῤῥοις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.

Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεία τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. ἃς ὕπο τειρομένα An. 114.

Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.

Τείχισμα. θραυςῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Τεῖχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ὐ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίυ τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ὐχ ὑπερβαίνυσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Τεκμαίρεσθαι. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ὐ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῦσι τάφανῆ Œnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.
Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὐδὲν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ῷ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Œd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2.
Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.
Τέκνον. γᾶς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.
Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.
Τεκνῦν. οἱ Κάδμυ πόλιν τεκνῦσι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῦν Phœn. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῦσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλυς εἰσορῶν τεκνυμένυς Sup. 1087. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ὖ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875.
Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.
Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.
Τεκτοσύνα, dor. pro ύνη An. 1015.
Τέκτων. τέκτονος σοφῦ Sis. fr. 1. 34. τέκτων ὢν ἔπραττες ὐ ξυλυργικὰ Fr. inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίυ πυρὸς Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.
Τελαμὼν, *nom. propr. viri*. Iph. A. 193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.
Τελαμὼν, *appell.* fascia. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.
Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.
Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθυσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.
Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὐ τελῦσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας ςεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὐ τελυμένας Her. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελυμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' ὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.
Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φαίνεται Rh. 200.
Τέλεος. ὕφασμα ὐ τέλεον Ion. 1419.
Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.
Τελεσσιδώτειρα Μοῖρα Her. 899.
Τελεσφόρος. τελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρυς ἀρὰς Ph. 69. τελεσφόρυς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.
Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. καταςήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐΐυς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.
Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, *adverb*. tandem. Epist. V.
Τελευτᾶν. ὃς τάδε τελευτᾷ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3. πρὸς τελευτώσας βίον (sc. βολὰς ἀκτῖνος) Ion. 1136. ὅταν τελευτήσῃς βίον Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. τελευτήσω τάδε Al. 375. ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον Tr. 1029. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. πρὶν τελευτηθῇ φόνος Or. 1218.

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν ὅσαν φέρῃ An. 393. ἔχει τελευτὴν ἧσπερ ὕνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. κρυερὰ θανάτυ τελευτὴ eorund. CLX. 7. 2) dor. τελευτά. θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. ὁρῶ τελευτὰν Sup. 1012. ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά; Iph. T. 874. πόνων τελευτὰν Her. F. 427. 3) plur. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ποίας τελευτάς (sc. κακῶν ἐξείπω); El. 908.

Τέλος. τέλος δέχυ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. ἐς τέλος σπυδάζομεν μανθάνειν ib. 817. ὑ δύνανται διὰ τέλυς εἶναι σοφοὶ ib. 1193. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπᾳ θέλει Or. 1545. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίυ Hip. 87. cf. El. 956. ὐδὲ γήρως ἔβας τέλος Al. 416. τῶν ἐν βροτοῖς ὐκ ἔςιν ὐδὲν διὰ τέλυς εὐδαιμονῦν Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν Sup. 945. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. οἷόν σε βίυ τέλος εἷλεν; Rh. 735. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος Bac. 858. εἰ διὰ τέλυς ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε ib. 1259. πημάτων τέλος Hel. 541. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνυσιν ἀξίων ib. 1621. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. ὃ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς Antiop. fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργυ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. διὰ τέλυς δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. 2) plur. εὖ ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη Iph. A. 990. ὕπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136. πολλὰ πελτασῶν τέλη Rh. 311. imprimis *sacra* vel *mysteria* denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6. 3) τέλος, adverbial. positum, tandem. Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. ἐς Ἥρας τέμενος Med. 1379. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεῦ An. 252. τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1210. πανταχῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασαι Her. F. 1329.

Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. πώλυς σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. τέμνειν δρυὸς κορμὺς Her. F. 241. τὴν ἐν ἄςροις ὐρανῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. cf. Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 423. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. Ἀργείας ὄρυς τέμνοντα γαίας El. 411. τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πεύκαν; Hel. 234. ἔταμες βοςρύχυς ib. 1240. σπονδὰς τέμωμεν ib. 1251. γῆς τεμεῖν βλαςήματα Hec. 1204. σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 719. λαιμὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 812. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2. τεμῶ τρίχα Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 376. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο Hec. 633. οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν Her. 401. τρίχας ἐτμήθην Tr. 480. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. et τμ. κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Τένων. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπυμένη Med. 1166. ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος Bac. 936. τένοντος ἁρπάσας ἄκρυ ποδὸς Cy. 399. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42.

Τεός, *vox poët.* pro σὸς, tuus. τεὸς γόνος Her. 911. ἀμφὶ κάρα τεὸν Iph. A. 1530.

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 768. ἐξ ἀΐδυ τεράμνων Al. 459.

Τέρας. ὄρειον τέρας Ph. 813. δάϊον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ϛενὸν δίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἆρ' ἡ τεκῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ὦ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ παϛάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκυς El. 778. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτυ ποτὶ τέρμα δύϛανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσυς γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίυ Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα ὐκ εἴποι τις ἂν Antiop. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόϛον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' ὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. 'Αλκάθυ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἷον τέρμονα βίυ—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν ὐρανῦ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκυ Hel. 1488. πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων 'Ατλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν 'Αθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ 'ρεταὶ τέρπυσι τὺς ξυνευνέτας An. 207. τέρπει τε μάλιϛα καὶ λυπεῖ βροτὺς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλυς Sup. 183. τί δῆτ' ἔτερψάς με; Her. 434. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψει τὺς ἐμὺς ἐχθρὺς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δείπνοισί σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 3. τέρπυ κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κλύων ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας Ph. 947. τιμαῖς τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θηκτῷ τερπομέναν σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ἧυς ἔχυσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίυ Ion. 1376. τερφθεὶς τῦτο ib. 541. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκῦσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς τόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδυ Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίυ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὰς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τόδε θανάτυ πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν ὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι Bac. 773. πλυτεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ δυστυχῦντί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. τοῖσιν ὦσι τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθυ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῦ Med. 202. σύ με τέρψιν ἐξεῖλυ βίυ Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεϛώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἴνυ τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίυ Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thes. fr. V. 8.

Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.

Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.

Τετράμοιρα νυκτὸς φρουρὰ Rh. 5.

Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.

Τετράορος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροισιν ἅρμασιν Sup. 667.

Τετράπους. τετράποδος βάσιν θηρὸς Hec. 1058. τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.

Τετράπτολις λαὸς Her. 81.

Τετραρχίαι Al. 1157.

Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.

Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.

Τευθράντιον Lic. fr. III.

Τεῦκρος, *nom. propr. viri.* Hel. 86.

Τευμησσὸς, *nom. loci.* Ph. 1107.

Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 457.

Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.

Τεῦχος. λαβοῦσα τεῦχος Hec. 609. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεῦχος θεᾶς Ion. 273. πλήρες τεῦχος ib. 1184. θὲς τόδε τεῦχος El. 140. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.

Τευχοφόροι Rh. 3.

Τέφρα Cy. 637.

Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1008. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. κέδρου τεχνάσματα Or. 1053. τοῦ μητροκτόνου τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.

Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. οὐκ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς· παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε Ion. 1279. τοὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλου τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. οὐ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ Bac. 674. σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὤλοντο Hel. 936. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους Epist. IV.

Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.

Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.

Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρρωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκου Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.

Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.

Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.

Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.

Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικοῖσδε οὖσιν ἡμῖν Epist. V.

Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.

Τηλόσε Iph. T. 175.

Τηλοῦ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.

Τηλουρός. τηλουρὸς οὖσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλουρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλουρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Τηλύγετος Iph. T. 828.
Τημελεῖν Epist. IV. παρθένυς τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.
Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.
Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.
Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρῦσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἑτέρυς δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.
Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
Τητᾶν. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. τῦ. εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρὸς τητωμένυς Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324.
Τίειν. τὸν θεὸν μεῖζον τίυσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἅ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τισάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός; El. 599. ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.
Τιθέναι. τὔνομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκῦρον ὑδαμῦ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντυ τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὥσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. πέρας ὑδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς ib. 1040. σπυδῇ τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὠκὺν πόδα τιθεὶς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεὶς Bac. 602. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2. πλῦτον· ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. φίλυς τιθέντες τὺς πολεμιωτάτυς Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πάθεα —τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνυς ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων El. 7. ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ πολίσματος ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ὅτι πυ κραυγὴν ἔθηκας ib. 1510. θανάτυς ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκυς Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ἐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον γυναιξὶν Al. 626. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ Iph. T. 1280. πατρὸς δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 160. μέγαν σε Θρῃκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὺς νόμυς ὑ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἳ πᾶσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανήν με φίλω πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀσεφάνυς An. 1021. λαΐνυς πύργυς πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θὲς ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτῦ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς γυναιξὶ Tr. 1031. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτερῦσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ὅτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κράτιςον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν ὐδεὶς χρηςὸν ἂν θείη Phœn. fr. VII. 2. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τὺς σὺς λόγυς θῇς Sup. 515. ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μή μοι κότον θῇς ib. 827. χάριν ἄνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλύσιον θῇς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. χρυσῦν θεῖσα σέφανον ἀμφὶ βοσρύχοις Med. 1160 ἐγώ σε θήσω τῦδ' ἐλεύθερον φόβυ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράςῳ νόσον Ἀργείοισί τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὺς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὺς ἐγώ σφιν καὶ λυγρὺς θήσω γάμυς ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν Sup. 901. πῦ θήσεις μνῆμα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ᾠδὰς ὑσέροισι θήσετε ib. 1224. τἀμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην πῦ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτυς ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ἀγῶνας, ὓς ὑμοὶ γάμοι θήσυσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. ἄϊςον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἷμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδυς Φοίβυ καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὃ χρὴ, ὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἔμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 573. ὅρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνυς τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. τάφυ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὺς τίθεσθαι τὺς λόγυς Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς — τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκύριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ σέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἳ τὺς νόμυς ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοὶ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ Ion. 54. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antiop. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέστῃ πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμῖνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθου λώβαν θεμένα El. 165. θεοὺς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. κάλλον πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 582. ἐγὼ τἀμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τοῦδε θήσομαι νεκροῦ Al. 424. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ὅτου ἦν τεθῇ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ', ὅπῃ τεθῇ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνοὺς ἀπαδιδοῦσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55. κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν. Rh. 163. ὃς νέους τίκτει θεοὺς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατούς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλοῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Œno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eor. LXVI. ἄκλαυστα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτουσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκοῦσα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δούλους An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριστον Sup. 1092. hinc τεκών, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmæon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκοῦσα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἁ τεκοῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγονα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὦ τεκομένα με μᾶτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅστις τιμᾷ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἄρτεμιν τιμᾷ Hip. 16. cf. v.

55. ὃς Φρύγες νόμοις τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἳ τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τοὺς περισσοὺς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν Or. 486. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. φίλους τιμᾷν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾷν Iph. T. 960. ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ — ἄξιον τιμᾷν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾷν θεοὺς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας τιμᾷν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1046. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοὺς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. νεκροὺς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμώσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. οὐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Æol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. cf. Sup. 232. οὗτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν θανὼν An. 1185. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδου ib. 342. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 61. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέπασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανοῦσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τοὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ ib. 1280. ἡ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγοὺς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῴους ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέστησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσῃ And. fr. VII. 5. τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς οὐδέν ἐστι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολις Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνῳ Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθέ νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρούμενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρούμενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρούμενοι El. 1095. τοὺς κακοὺς τιμωρουμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μὴ σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία Sup. 546. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανέργου Cy. 440. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαι Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενοῦ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωροὺς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κόρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν Hip. 392. τὰν Κενταύρων γένναν ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσῃς φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ὢν τίτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένους ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεὶς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὢ τλᾶμον πούς Hec. 170. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπους ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ἁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλᾶμον γύναι Med. 1274. ὢ τλᾶμον ὑμεναίων Hip. 554. πόλις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ἁ τλάμων κόρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλῆμι. τί τλᾷς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίους ἐχθροὺς Her. 943. μήποτε τάνδε δουλοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῇς με προδοῦναι Al. 276. μὴ τλῇς—φίλους κτανεῖν Cy. 287. μὲ τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἷμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὢ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον οὐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾷν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίου—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958 ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

χας Μινυῶν, ὡς ἔτλην Her. F. 50 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.

Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup. 947. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημόνως Tr. 40.

Τλήμων. ὡς τάφου τλήμων τύχω Hec. 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El. 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. ὦ τλήμονες γυναῖκες Sup. 292. τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921. τἀμὰ οὐχὶ τλήμονα; Or. 1613. τλήμονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημονεστέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημονεστάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέστατον λόγον Hec. 562. τλημονεστάτην πασῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf. Τλάμων.

Τλησίμοχθοι Fr. inc. XCIX.

Τλητός. οὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἄλγος οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόσους —οὐ τλητὸν ὁρᾷν Al. 890.

Τμητός. τμητῶν ἱμάντων Hip. 1245.

Τμῶλος, mons Lydiæ. Bac. 55. 64. 154. et 462.

Τοῖχος. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. τοίχους δεξιοὺς λαιούς τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἔπι Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχου Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec. 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.

Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 817. ἀκουσίως τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἤράμην δόρυ Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.

Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip. 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος An. 885. cf. v. 1116. θεοῦ πατρὸς τόκος (ubi est *filia*) ib. 1255. Αἰγέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον ib. 925. Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀϊλέως τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῆ Bac. 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686. εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. τόκος Οἰνέως Œnei fr. I. 3. ita agni vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2) partus. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11. τεσσὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας Med. 1031. οὐ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς ib. 1466. σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους Ion. 869. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη ib. 1108. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc. LVIII. 3.

Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. αἶ αἶ τόλμας ib. 814. τί τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937. ὦ τόλμης γενναία Al. 744. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703. κατατείνω δαΐας τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα Iph. T. 330. ᾤμωξα τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ ib. 862. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας ib. 868. ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλήμων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ἡ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σου ib. 1416. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τὰ μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. ἔκκαυμα τόλμης Fr. inc. VI. 2. τόλμας οὐ καλὰς Hip. 414. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449. κατεῖπε τόλμας Κρεούσης Ion. 1216.

Τολμᾷν. τολμᾷ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333. οἵτινες θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib. 804. σὺ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾷς ib. 1223. ὦ τολμᾷς ὅσια Or. 825. οἵ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾷ πανυργεῖν ib. 583. ἥτις ὐδὲ νῦν τολμᾷς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾷς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἢ παιδὶ πατρὸς—τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. et 303. τὺς πόνυς οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνυ μέτα eorund. LI. 6. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾷν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπυ τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; Med. 695. ὐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ὐκ ἐτόλμησας θανεῖν τῦ σῦ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ὁ πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας ὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἣν τολμήσῃς σύ μυ χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾶν τι τολμήσυσιν ἐχθρὺς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρεῖσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἤκυσά τυ θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα. Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικυμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομὴ, vel dor. τομά. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνυ τομὰς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νῦς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέυ κόρης Tr. 255. τῦδε τοξεῦσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκεα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρῦ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὁρῶντας ὐτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίυ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα N. θανόντα Λοξίυ τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίυ τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῦ πέρα Sup. 745. κυκλῦτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερυλκὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων οἰστὸν Med. 634. τόξων μεδέυσαν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάννυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νική-

σαντα Tr. 1210. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 108. cf. v. 158. 165. 173. et 524. μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her. F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392. 942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα ἡλίου ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ύνη. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἷργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh. 32.

Τόπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν τάξαι τόπον Her. 1041. ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου Hel. 563. Διρκαίων ἐκ τόπων Ph. 1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευε Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. οὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀκούσας οὐ τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν; Ion. 695.

Τόσως. δὶς τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ Cy. 80.

Τρανῶς. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης Hip. 110. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ἵζουσα Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ τραπέζης ib. 1209. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487. φονίου τραύματος εἴσω Rh. 750. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. οὐκ ἔς' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. πολλοὶ ἔπιπτον — ἐκ τραυμάτων ib. 1143. καραδοκῶν τἀπιόντα. τραύματα Iph. T. 313. κάθαιμα τραύματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυμάτιζον—γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr. XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχηλον—τοῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. τραχήλους θερίζων Sup. 716.

Τραχὶς, *nom. urbis.* Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII. 2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B. 40. 2.

Τρέειν, εἶν. Φρυγῶν οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσῃς τάσδε ib. 1104. μὴ τρέσῃς τόδε Ph. 1084. cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501. 558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc. II. 1. οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι—Med. 1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr. inc. XLII. 8.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T. 1065. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. ἀρὰς τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεννοὺς ἡλίου διεξόδους An. 1087. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοιρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. φῦλα τρία τριῶν ςρατευμάτων Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμυσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμυσα An. 809. et 1058. φρίκῃ τρέμυσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτὴρ χρηςὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὺς ἐκγόνυς οἱ θεοὶ τρέπυσιν Fr. inc. CXXXIII. ὐκ εἰς τὸ μωρὸν, ὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα Iph. T. 1322. ςρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπυ Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἐτρεψάμεσθ' 'Αργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδὺς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὺς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ὑκῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾠδυ τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὺς ἐκείνῳ πολεμίυς El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ὔτε πόντος, ὔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφοιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηςὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ὔτε δῦλον, ὔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίυς τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέφοντα τῦτον τρέφεις Œnei fr. X. τὸ κακὸν ὐδεὶς τρέφων εὖ χρηςὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτὺς Hip. 367. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα—τρέφεν 'Ελλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφήν σ' ἔθρεψεν 'Ελλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τὺς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρὶς, ἡ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ὐκ ἔςι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἥ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφυ Phry. fr. III. πῦ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὔθηλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' 'Ελλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης 'Ιδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναί νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεςάτυ τραφεὶς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βυσὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς ib. 1190. παλαίςραις τραφεὶς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ὐ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχυσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

δράμῃ καλῶς El. 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνου πέρι El. 1264. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ. τ. λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib. 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον Or. 876. εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη ib. 957.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχύς. κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI.

Τρίαινα, 1) *nom. loci.* Ph. 195. 2) tridens. πληγαὶ τριαίνης Ποντίου Ion. 282. Γοργάνος τρίαιναν Er. fr. I. 52.

Τριαινοῦν. θάκους μοχλοῖς τριαίνου Bac. 348.

Τριβαλλοὶ, *nom. gentis.* Epist. V.

Τρίβειν. ὁ νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρῄκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.

Τρίβος. ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.

Τρίβων, 1) peritus, exercitatus. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τοῦ Βακχίου τοῦτο τρίβων εἰμὶ Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) pallium detritum, cento. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. not.

Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.

Τρίγονος. Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.

Τριετηρίδες Bac. 133.

Τρίζυγος. τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362.

Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.

Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.

Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.

Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.

Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83.

Τρίοδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211.

Τριπάρθενον ζεῦγος Er. fr. XV.

Τρίπηχυς. κλωβῷ τριπήχει Cy. 234.

Τρίπους. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπους χαλκόπους Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσοῦ Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.

Τρίπτυχος. λαιμὸς τριπτύχους Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.

Τρίπωλον ἅρμα An. 276.

Τρὶς Med. 250. ἐς τρὶς Hip. 46.

Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.

Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἁμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτους Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204.

Τριταῖος. τριταίαν οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.

Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.

Τρίτατος, vocab. poët. i. q. τρίτος. τριτάταν ἁμέραν Hip. 135.

Τριτοβάμων. ἁ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρου Tr. 275.

Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτου Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἅρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.

Τρίτων, *nom. propr. dei marini.* Cy. 262.

Τριτωνιὰς λίμνη Ion. 872.

Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Τροία, notissima urbs, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.
Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζήνιαι ib. 710. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095.
Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.
Τρομερός. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.
Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμυ παῦσαι Her. F. 627.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτῦ ϛήσομαι An. 764. ϛῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναϛήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἱδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.
Τροπαῖος. ὦ Ζεῦ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.
Τροπή. ἐν τροπῇ δορὸς Rh. 82. cf. v. 116. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.
Τρόπις Hel. 418.
Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. θατέρυ τρόπυ Med. 304. et 808. ἑκυσίῳ τρόπῳ ib. 751. ὐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τἀνδρείυ τρόπυ El. 949. τρόπος χρηϛὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρύμενος τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ὐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ ὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. ὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅϛις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίϛασαι τὺς ἐμὺς τρόπυς Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπυς Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ὐχὶ πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὺς τρόπυς δύλυς παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσυ Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ὐ κακῦ τρόποι τοιοίδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν ib. 927. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλυς τρόπυς; Tr. 67. φίλον διδῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἵδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμῦ τρόπυς πατρὸς δικαίυ Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιῦτοι El. 1117. δεῖ ὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπυς Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. παρθένυ τρόπυς ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.
Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀπυδὺς Ion. 852. γάλακτι ὐκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.
Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.
Τροφή. δὺς τροφὴν καρπῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ὐρανῦ ϛαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεϛερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῆν Inus fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρυσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τῆς ὑποϛάσης τροφὰς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὺς ἀποδιδῦσά σοι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρῦδοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς ἠλᾶτο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίυ ib. 1013.
Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναὺς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.
Τροφὸς, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκυρὸν Her. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῦ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἁπάντων γᾶ τροφὸς Ph. 693. ἥδε τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῦ Iph. T. 835. ὦ νὺξ—χρυσέων ἄστρων τροφὲ El. 54. ὑ πεδοστιβὴς τροφὸς St. fr. III. 3. vid. not. ἥδε μοι τροφὸς Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφὺς Cy. 4.
Τροφώνιος. σηκοῖς ἐνστρέφει Τροφωνίυ Ion. 300. cf. v. 393. et 405.
Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.
Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.
Τροχηλατεῖν. τὸ μητρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσυσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.
Τροχηλάτης Ph. 39.
Τροχήλατος. τροχηλάτυ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτυς An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλυ Her. F. 123.
Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.
Τροχός. κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκυ Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.
Τρύπανον Cy. 460.
Τρυφᾷν. ἆρ' ὑ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾷν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ὡς ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 13[illegible].
Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.
Τρυφή, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχυσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφάς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.
Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. praes. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχυ σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἅλιον τρυχόμενος ib. 528.
Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα πέπλων λακίσματα Tr. 496.
Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.
Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.
Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.
Τρωϊάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.
Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.
Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077.
Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.
Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita *imperf.* ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σκόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίϛῳ τῷδε τυγχάνω ξένῳ ib. 562. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her. F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. πνευμάτων ὀ τυγχάνων Iph. T. 15. βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχάνον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, casus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr. XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip. 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr. 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180. λουτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ἐμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406. νικηφόρου δώρου τύχοιτε ib. 1558. ὡς τύχοι νόϛου ϛρατὸς ib. 1603. cf. Iph. T. 1003. οὔτ' οἴκτου τύχοι Tr. 731. Ἀχαιῶν πρευμενεϛέρων τύχοις ib. 734. εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel. 706. ὡς τάφου τύχω Hec. 47. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω χθονὸς πατρῴας Ph. 1458. συμφορᾶς τύχῃ Iph. A. 1373. πολλῆς αἰδοῦς καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ Her. 461. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ἢν τύχω σωτηρίας ib. 1307. πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν Hec. 374. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὥσθ', ἃ βούλομαι, τυχεῖν Ph. 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν Epist. IV. τίνος πότμου τυχών; Hec. 773. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ ib. 793. τυχὼν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλου τυχὼν σωτῆρος Al. 669. νόϛου μήποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. cf. Hec. 541. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. λευσίμου δίκης τυχὼν Bac. 356. ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχὼν ib. 613. εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δορὸς ποίου τυχών; Her. F. 540. ἐρημίας τυχὼν El. 510. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών; Dan. 9. γῇ τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. χείματος ἀγρίου τυχοῦσα An. 750. τίνος φόβου τυχοῦσα; ib. 1057. συμφορᾶς κακῶν τυχοῦσαν, οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν Iph. A. 1337. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. πρόφασις ἡ τυχοῦσα Fr. inc. XXVII. 2. τεύξεται τοῦδε Hec. 42. cf. Med. 351. τεύξεται θυμουμένων An. 743. ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995. εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. etc.

Τυδεὺς, dux Græcorum adversus Thebas, et pater Diomedis, qui Trojanæ expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag. fr. XVIII. 2. et Œnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβου Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμβου κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς Hec. 94. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. πρὸ τύμβου (i. e. ante mortem) σ' ὁρῶσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον (de sene homine) Med. 1209. cf. Her. 168. τύμβον κατόψει ξεϛὸν Al. 839. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεί μοι τύμβος ὀ χωσθήσεται Iph. A. 1443. cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα δεινὸν τύμβου Hel. 554. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμβον κοινὸν μίμαχον Er. fr. 1. 38. τύμβῳ οὐδεὶς πιϛὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. τύμβους ἀνασπῶν Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἵρεσθε τἀπιχώρια—τύμπανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρὶς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτυ Hip. 862. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὺς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπυς Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεὶς An. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίας τυραννεύσυσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικὸς Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνυς τυραννικὺς Ion. 1572. τυραννικαὶ ϛέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. ὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾷς ὑπέρφευ ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἥβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. ὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχυ τυραννίδος ib. 166. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρυς τυραννίδ' ἕξειν Tr. 928. ὐ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέυ τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. ὐ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίυς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρυσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίϛης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργυ Her. F. 474. ὔτε τυραννίδες χωρὶς πόνυ γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βιϛόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλυ τυράννῳ παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. ὐδὲν τυράννυ δυσμενέϛερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρυ Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τἀμὰ,—τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννους παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. ἀΐες—τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμου τύραννον ἑςίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ῃ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. 3) neutr. τύραννον δῶμα Hip. 843. ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύραννʼ ἐγημάμην Tr. 474.

Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. οὐ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496.

Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210.

Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τόν γε τυρὸν ἥσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ ib. 225.

Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 11.

Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342.

Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359.

Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ένη, sc. χθὼν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac 8.

Τυφλόπους. πόδα τυφλόπουν Ph. 1543.

Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλὸν, τυφλῷ ςείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. καὶ τοῦτο (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199.

Τυφλοῦν. Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα δαλοῦ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφὼς Ph. 1161. τρισωμάτους τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δούλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698: τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίςῳ τύχῃ ib. 419. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἴπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίου τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιςος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. οὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273. πλέουσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίςοις τύχαις Hel. 1157. ὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὺς σθένοντας καθαιρῦσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῳδὶ, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Ὑάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Ὑακίνθινα ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ὑάκινθος. κώμοις Ὑακίνθυ Hel. 1485.

Ὑβρίζειν. ὃτοί μ' ὑβρίζυσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζυσι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανῦσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεὶς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρυς ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὺς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζυσ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζυσα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρυ ὕβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε An. 995. ἤ πυ νοσῦντας—ὕβρισεν δόμυς Iph. T. 930. τίνος σ' ὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγότων ὐ πώποθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβριζόμην Bac. 1345. ὡς ὑβρίσμεθα Cy. 661. ὐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τὺς ὑβρισθέντας γάμυς Ἑλένης Iph. T. 13. ὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Ὕβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ὑς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. ἀΐεις ὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φονίυ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες ib. 555. ἀκύσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθυ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Ὕβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνυ ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Ὑβριςὴς An. 978. μισεῖ ὑβριςὴν λαὸν Sup. 728. ὑβριςαὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριςὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβριςαὶ ib. 742.

Ὑγίεια. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Ὑγιής. τὰς πρὶν φρένας ὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς εὐναςήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

Ὑγραίνειν. ὃς—ὑγραίνει γύας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνεσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Ὑγροβόλος. ὑγροβόλυς ςαγόνας νοτίυς Chry. fr. VII. 3.

Ὑγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὅροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phœn. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ ςαγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Ὑγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.

Ὕδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

Ὑδραίνειν. γᾶν, ἂν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοὰς μέλλω—ὑδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανύμενον ib. 54. πατέρα, λυτρὰ πανύςαθ' ὑδρανάμενον χροῒ El. 157.

Ὑδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ένη) Tr. 205.

Ὑδρηλός. κρωσσὺς ὑδρηλὺς Cy. 89. ςαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.

Ὑδρηρός. ςέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

Ὑδρηχόος. πώματος ὑδρηχόυ Fr. inc. XIV. 2.

Ὑδροειδὴς Rh. 353.

Ὑδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

Ὑδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

Ὕδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καςαλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανῦ ὕδωρ ςάζυσα πέτρα Hip. 121. Ἠριδανῦ ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνῦ ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπῦσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέυσαι ib. 449. δροσώδης ὕδατος νοτὶς Bac. 704. δινῦεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νείλυ λιπὼν κάλλιςον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλύσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενυν Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίςων ὑδάτων πατέρα, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίοις χρόα ἐλύσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀςάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υἱεύς. τὺς Κρατίνυ υἱεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὺς υἱέας Epist. III.

Υἱός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν ὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέςατος Tr. 987. Φλεγύυ υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

Ὕλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

Ὑλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

Ὑλακτεῖν. ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

Ὕλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. θηρᾷν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτῳ ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμυ ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Ὕλλος, filius Herculis. Her. 45. et sæpius.

Ὑλοκόμον νάπος An. 283.

Ὑλυργοὶ Her. F. 241.

Ὑλοφορβοὶ Iph. T. 261.

Ὑμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiæ ipsæ. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίους ἦλυθον οὐρανίδαι Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίους ib. 1079. Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν Her. F. 10.

Ὑμὴν, i. q. Ὑμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. μοῦσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ χήρυϊ—ἀηδονὶς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνοῦσαι) ἀπιστοσύναν Med. 423. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος ib. 543. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω Her. F. 355. Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι Iph. T. 1457. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μοῦσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι Tr. 361. οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μούσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθὲν Ph. 441. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.

Ὑμνοποιὸς, ὁ, Sup. 180. ἡ, Rh. 651.

Ὕμνος. ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνον ἀρσένων γέννᾳ Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνους ἐπὶ θαλίαις—εὕροντο Med. 192. Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ᾠδὰν Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνους εὐαχήτους ib. 884. ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.

Ὑμνῳδεῖν. Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς Ion. 6.

Ὑμνῳδία. τίν' ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν Ion. 682. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Ὑμνῳδός. ὑμνῳδοὺς κόρας Her. F. 394.

Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὕπαγ' ὦ, ὕπαγε Cy. 52. ᾧ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγου ib. 907. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὕπαι, poët. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὕπαι El. 1187.

Ὑπαίθριος. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου An. 226.

Ὑπακούειν. ὑπάκουσον Al. 401.

Ὑπαλλαγή. γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν Sup. 398.

Ὑπάργυρος. ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς Rh. 970. ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293.

Ὕπαρνος An. 558.

Ὑπάρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παίδευμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.

Ὕπαρχος. φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. ποῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.

Ὑπασπιστής. ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

Ὕπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ὕπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ὑπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ὑπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Epist. V. ὑπείδε τοῦθ', ὃ κᾆμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν Sup. 694.

Ὑπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅστις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327.

Ὑπεῖναι. ὑπὼν κᾆλλος Phaëth. fr. IV. 3. ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τοῦδε El. 1036.

Ὑπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους Sup. 1170. οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ὑπεκδῦναι. πόνους Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ὑπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβοῦσα Her. F. 997.

Ὑπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλους ἐς οἴκους An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ὑπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου An. 69. conf. v. 310.

Ὑπεκτρέχειν. ἣν τὰ τοῦδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἣν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἣν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι Ph. 880.

Ὑπεκφεύγειν. πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους Sup. 565. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται Med. 989.

Ὑπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ὑπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ὑπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ὑπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ὑπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα Ph. 1474.

Ὑπὲρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν θανουμένων ὕπερ ib. 967. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὕπερ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. ὑπὲρ παθέων Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σῆς ἁμαρτίας ὕπερ ib. 317. ὑπὲρ τέκνου ib. 411. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ξένης ὕπερ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὕπερ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίστων ὕπερ Tr. 370. ὑπὲρ τεκέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὕπερ ib. 619. νεφέλης ὕπερ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὕπερ Her. F. 293. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. φρονοῦσιν οὐδενὸς, ἤτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ Phi. fr IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κάρα Or. 497. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς, ὑπέρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ στόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ὑπεράγαν Med. 627.

Ὑπερακρίζειν. πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ὑπεραλγεῖν. μή τι πάθηθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῆσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Ὑπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὅσα συμφορᾷ Hip. 767.
Ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 192.
Ὑπερβαίνειν. ὐχ ὑπερβαίνυσι τείχη θεοί; Bac. 653. ὕπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων Ph. 1187. δόμυς ὑπερβαίνυσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ὐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάφρυς ὑπερβὰς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.
Ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκῦ τῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων ϛρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλῦσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σ:λάνα Hel. 1383. τάδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή συ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἢν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόγυς Τρώων Rh. 844. ὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.
Ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕϛερος τῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανῦργος ἔϛαι Hip. 939. πῶς—κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγυσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.
Ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργαϛαι φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.
Ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῦναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.
Ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὄμμ' ὑπερσχὸν Ἴτυος Ph. 1393.
Ὑπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.
Ὕπερθε, vel ὕπερθεν. μόχθων ὑκ ἄλλος ὕπερθεν Med. 652. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὕπερθε ἄρκτος ϛρέφυσ' ὐραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
Ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. ὐχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλυσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανὼν ib. 1097. et 1323.
Ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ Hec. 823.
Ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.
Ὑπερκότως Her. F. 1087.
Ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.
Ὑπερμέτρως. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.
Ὑπεροῤῥωδεῖν. ὑπεροῤῥωδῦσ' (i. e. ῦσα) ἐμῦ Sup. 344.
Ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.
Ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτυς Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.
Ὑπερτείνειν. κεφάλλυ ὐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνυσά συ κάρᾳ κύκλον El. 1257. ἢν τολμήσῃς σύ μυ χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.
Ὑπερτελὴς Ion. 1549.
Ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρέων μαϛὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλυσ' ἄνω Hec. 1010. θερμὴ—φλὸξ, ὑπερτέλλυσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τὺς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὺς Ph. 1014.

Ὑπέρτερος. κακῦ ὑκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρυς ib. 921. ὕτε πυρὸς, ὕτ' ἄςρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τἄδικ' ἔςαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

Ὑπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσύσδε ναύτας Hel. 1540.

Ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηςῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρυσαν Hec. 268.

Ὑπέρφευ, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321.

Ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαςὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

Ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρυσα Med. 1165.

Ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβυ μ' ὑπῆλθε δυστόπαςτ' αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὺς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγὴ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

Ὑπέχειν. μαςὸν ὐχ ὑπέσχεν Ion. 1372. δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνυ Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' ὐχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

Ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. ὐκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

Ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44.

Ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κἀμοὶ Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετείτω τόδε El. 649. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὕτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν Rh. 153. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν ὗν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ Med. 588. ὑπηρέτυν χαίρυσιν Ion. 639.

Ὑπηρέτης Hip. 1397. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης Ion. 986. δίδυ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην ib. 892. ὑπηρέτην ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. οἱ περὶ τυράννυς καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. ὑπηρέται κακῶν Hel. 560.

Ὑπηρέτις. δέλτον, κακίςων γραμμάτων ὑπηρέτιν Iph. A. 322.

Ὑπηχεῖν. ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

Ὑπίλλειν. ὑρὰν ὑπίλλυσ' (i. e. υσα) ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Ὑπισχνεῖσθαι. μή μοι τύτων μηδὲν ὑπισχνῦ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασεν ὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχυ τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕςερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

Ὑπνοδότειρα Or. 175.

Ὕπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνυ θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἄργει Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνυ Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνυ κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερὸν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

Ὑπνῦν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

Ὑπνώδης Her. F. 1050.

Ὑπνώσσειν Or. 173.

Ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὕπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὕπο Or. 232. ὑπ' οἴκτυ Ph. 964. ἡδονῆς ὕπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὕπο Al. 740. ἀληθείας ὕπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βυλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. τῦ νόμυ ὕπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετῦ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὕπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδῦς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασῦ Ph. 214. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἥπατι ib. 599. βαρβάροις ὕπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δύλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὕπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ὑπογράφειν. εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ 'μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ὑποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἁμίλλαις Rh. 364.

Ὑποδέχεσθαι. βυληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. εὖ δ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἱκέτας ὑποδεχθεὶς ib. 757.

Ὑποδοχή. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων Iph. A. 1229.

Ὑπόδρομος. ἴχνυς ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾷον αἰδῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ὑπολείπειν. κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σῦ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ὐκ ἔσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μή σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ὑποπέμπειν. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον Hec. 208.

Ὑποπίπτειν. δίκα—ὑποπεσῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

Ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρυς νεοσσὺς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλῦτος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

Ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.

Ὕποπτος. ὕποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τάδ' ἦν ὕποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.

Ὑπόροφος. ὑπόροφον βοὰν Or. 147.

Ὑποῤῥάπτειν. τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον Al. 540.

Ὑποσπᾷν. οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.

Ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπειτα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.

Ὑποστατός. θεὸς, θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν Sup. 737.

Ὑποστέλλειν. οὐχ ὑποστέλλῃ (2 sing. præs. med.) λόγῳ Or. 606.

Ὑποστρέφειν. πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποστρέψας λέληθαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.

Ὑπόστροφος. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα Iph. A. 1204.

Ὑποστρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ Hel. 59.

Ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτους λέγειν Or. 913.

Ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.

Ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. ὑποδραμοῦσα Iph. A. 631. et 636.

Ὑπουργεῖν. πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δή μ' Ἥρᾳ θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾶ Her. F. 328.

Ὑποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.

Ὑποχείριος. ὅσθ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.

Ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

Ὑποχος. ὑπόχους καλουμένους Epist. V.

Ὑποψία Hel. 1565.

Ὕπτιος Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Ὑπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοάν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.

Ὑσίαι, nom. urbis. Bac. 750.

Ὕστατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον πρὸς στέρνα θῶμαι; Her. F. 485. οὓς ἔλεξας ὑστάτους λόγους El. 1055. ὑστάτην ὄπα Hec. 555. ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. ὕστατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115.

Ὑστερεῖν. ἢν ὑστερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑστερήσομαι Iph. A. 1203.

Ὕστερος. ὑστέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὕστερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι ib. 1174. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων Tr. 13. ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν An. 393. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. ὕστερον adverb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.

Ὑφαίνειν. ὕφηνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.

Ὑφαιρεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν El. 271.

Ὑφαντός. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαῖσδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφάπτειν. ὕφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.

Ὕφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι Or. 25. ὅ—ὕφασμ' ὕφην' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαϑ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρϑένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσϑαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σοῦ κατϑανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφειστήκει λόχος An. 1115. οὐδεὶς ὑπέστη Ph. 1479. ἢ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος ϑύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι ϑανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄϑλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῷδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατϑανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιϑ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταϑεὶς δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ~~χρὴ~~—τάμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων ϑυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαϑρον Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. κλῇϑρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργου πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόϑεν. εἰς τράχηλον ὑψόϑεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καϑεῖλεν ὑψόϑεν—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. οὐδ' ηὑγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προϑυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. ὑψοῦ ϑάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψοῦ αἰϑέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέϑειν. Φαέϑων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέϑων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. φαεινὸς αἰϑὴρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀστέρων Cy. 352. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰϑέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071. φαεννὰς ἄστρων ὁδοὺς El. 727. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. ϑεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα ϑεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει Her. F. 811. ϑησαυρὸν, ὃν φαίνει ϑεὸς El. 565. φαίνουσι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῦντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. *conspiciendum te das*) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας—δεύτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανῦμαι—γυνὴ Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βυλευμάτων Med. 769. ὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀςῦ φανῇ Pli. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβυ φανεὶς Hec. 37. μόλις φανεὶς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς An. 459. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. ὦ χρόνῳ φανεὶς El. 578. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δύλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεταί σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἤ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῷν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλαδος φάμα Med. 420. τὰν εὔδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκυσα Tr. 216. δυσφήμυς φάμας Hec. 195. τρέφυσι φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἱ. μυστηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανάς γε Βακχίυ Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. ὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφῖχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἄταν Hip. 1289. δίκα φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ξύμβολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κακὰ Ion. 945. φανερὰ θύματα νερτέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀςέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν—φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζυ δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνυσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. ὐκέτι μοι βίος ἀγαςὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δυλεύσομεν ib. 415. ὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὦ μέγιςον Ἕλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. ὐμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὦ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. ὐκ ἔςι τὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἱλίσσυσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὦ φάος μέγιςον

ἡμῖν εὐἱυ βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρυ φάος Ion. 1149. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι ταθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέυσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίυ Rh. 979. φαρέτραν εὔτρεπῆ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβυ Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον eorund. LXXV. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. συγῦμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. ὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρείας ἀνάνδρυ φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ*. Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρος, velum, pallium. λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμιτον φάρος An. 832. χρυσεόστολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμυ τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδῦς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii*. An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκυσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νερτέρων Al. 1130. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νὺξ καινὰ φέρυσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμυνοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνὺς τῦ θεῦ τὴν φάτιν Ph. 23. ὅθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. ὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβυ φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύυσα ib. 1207. ὔτω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν ἄϊον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλυσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τοὺσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὧδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. ἐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρηςὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ᾖ τἄλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιςα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεὶς λόγοις An. 871. φαύλυς μάχεσθαι βυκόλυς ἡγύμεθα Iph. T. 305. μηδείς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῦμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλῃ διαίτῃ Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλῃ Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐςι Bel. fr. XII. 3. φαύλυ χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν ςρατὸν Rh. 285. ὅτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐςὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ὅτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὕδομεν Rh. 769. ὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ὅτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρύμενος Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίυ ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίυ ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῦτο τῦ θεῦ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἀμέρας—φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένυς Epig. I. 4.

Φείδεσθαι. τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φείδυ μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φείδυ ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. ὐδ' ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδὼ, subst. φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδὼ βίυ Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄςυ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρυσία ib. 609. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ςάχυν φέρει Hec. 593. Ἑκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν —φέρω βοὰν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νὺξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τὺς κρείσσυς λόγυς πικρῶς φέρυσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρυσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν ὐ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. ὐχ ἁπλῶς ὅτω φέρω ib. 899. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνὺς λόγυς Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλεὲς

φέρω Hel. 66. ὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει ib. 1070. φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας Her. F. 1321. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 1. φέρετε—μυ δέμας Hec. 62. ἐναισίμως φέρε Al. 1080. φέρειν ὅπλα Hec. 14. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεςώσας τύχας Or. 1024. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν ib. 396. ὀργὰς φέρειν Med. 870. κύφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018. cf. v. 449. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν Al. 831. ὅ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ναύταις ἦν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν Tr. 683. ἐμπύρων μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τῦ βίυ φέρειν Hel. 261. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œno. fr. III. 2. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. πρὸς ὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. λόγυς δυστυχεῖς φέρων ib. 852. τραῦμα φέρων ib. 1487. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. φέρων πημονὰν Ἐριννύων ib. 261. ξυμφορὰν φέρων ib. 1079. ἀλαὸν ὄμμα φέρων ib. 1528. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. Μενέλεῳ χάριν φέρων Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. ὅπερ ἥκεις μορσίμυς φέρων σφαγὰς Rh. 636. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. χάρμα σοι φέρων μέγα ib. 637. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων Hel. 1558. σῷ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ Her. F. 1165. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρυσα τυγχάνω An. 144. καινὰ φέρυσα φάσματα Iph. T. 42. ἕλισσε—ποδῶν φέρυσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. φέρυσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι Epist. III. τῦτόν ποτ' ἔτεκον κᾆφερον (i. e. καὶ ἔφ.) ζώνης ὕπο Hec. 762. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια Ph. 1037. ἔφερε κακὸν ἅλις (i. e. sat moderate) Al. 910. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. b) aor. 1. ἤνεγκα. μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπυς ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. πόνυς μυρίυς ὑπὲρ φίλων ἤνεγκε Her. 333. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε ib. 751. ἐσκόπυν, ὅπως κάλλις' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν (sc. τὸν ἔρωτα) Hip. 393. c) aor. 2. ἤνεγκον ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιςά μοι Her. 699. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐξεγκὼν Hel. 1298. πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. d) fut. 1. οἴσω. ῥᾷον νόσον μετά θ' ἡσυχίας—οἴσεις Hip. 206. οἴσω πένθος ὐκ ἐτήσιον τόδε Al. 337. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. φίλτατον ἄχθος οἴσει Rh. 379. βαιὸν πένθος τῆς θαλασσίας θεῦ οἴσω ib. 975. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω Bac. 640. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει El. 1267. λῦτρ' ᾤχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. 2) med. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. δόξαν φέρονται τῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. λόγυς ματαίυς, ὥσπερ ἠνέγκω, λαβὼν Sup. 583. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. μάχης, ἂν Ἄρης τάχ' οἴσεται Ph. 260. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ ib. 1540. ἤτοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. εἰ ζαπλύτυς οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. 3) pass. πᾷ φέρομαι; Hec. 1075. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. πρὸς τὴν τελευτὴν—φέρῃ An. 393. εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ ib. 730. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 416. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; Tr. 571. ἀγόμεθα, φερόμεθα ib. 1310. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει (att. pro φέρῃ, *ferris*) Hel. 318. ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν ὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. ποῖ φέρῃ θυμύμενος; Her. F. 1246. δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι Or. 660. Ἀργεῖ ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. cf. v. 454. ὕπνυ γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν Or. 159. φερόμενος ἥξεις Bac. 966. φερόμενοι

βακχῶν ὕπο Bac. 758. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. σῇ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερνὰς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων φερνὰς διδὺς Αἵμονι Ph. 1581. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. προσθεὶς φερνὰς Hip. 629. εἰ ζαπλύτως οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ Iph. A. 611. μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib. 869. φερνὰς πολέμυ—λαβὼν γέρας Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352.

Φερτός. δυλείας τᾶς ὐ φερτᾶς Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. εἰς τὺς ἀφώνυς μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. φεύγομεν πάτραν Her. 187. φεύγει λόγον ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγυσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ὐ φεύγω ib. 1074. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεῦγ' ἀνόσιον μίασμ' ἐμὸν Her. F. 1233. φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ τέκνα An. 230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 191. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1440. ὑπ' αἰετῦ δίωγμα φεύγων Hel. 21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν Hip. fr. V. 1. φεύγυσα λέκτρα Tr. 981. μιαιφόνον ὐκ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος An. 335. πῶς φύγω ψόγον; Hec. 1249. cf. v. 384. ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς Or. 1593. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. μόρσιμα ὔ τι φυγεῖν θέμις Her. 615. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν Hip. 1067. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν Her. F. 621. ὐδὲ φευξιῶ φίλυς Her. F. 628. vid. not. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην Al. 960. ὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας Her. 453. ὐ φευξόμεσθα Or. 1594. πατρὸς ὐ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; Ph. 627. φευξεῖσθε (pro φεύξεσθε: vid. not.) πάντες Bac. 797. ὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλυ φευξόμεθα Hel. 507. τίνα φυγὴν φευξόμεθα; ib. 1047. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι El. 975. etc.

Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.

Φηλεῖν, vel ὖν. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλύμενοι Sup. 243.

Φηλήτης. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217.

Φήμη. ἐξ εὐαγγέλυ φήμης ἀπελθεῖν Ph. 1224. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426. μάλα τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 656. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. τίς φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum plane doricum, φάμα, vid. supra suo loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι ib. 1466. τοιαί νιν προσερῦσι φῆμαι Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκυσεν Hel. 620. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ib. 1297. τὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII. 2.

Φημὶ, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. τὰ Κασ. λέκτρ' ὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130. τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. ἥν ἐφήμισεν πατήρ μοι Iph. A. 1356.

Φθάνειν. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσῦσα Med. 1169. φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986. φθάνει νιν εἴσω δόμων ὑπεκλαβῦσα ib. 996. ὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

ὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάργματα ὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιυμένη; Iph. T. 245. ὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν Tr. 456. φθάνοις ἂν ὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph. 982. cf. v. 1286. ἔφθημεν ὔπω—εἰσπεσόντες ςρατὸν Ph. 1477. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρυς Her. 121. πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκυς φθῇ Or. 1220. μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.

Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν; Hec. 192. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII. φθέγγυ Rh. 11. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον! Hip. 880. ἀρὰς, ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ὐ γὰρ τυσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς Med. 1307. ὐδὲν ὐδεὶς ἐφθέγξατο An. 1129. πρίν τις—ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib. 1148. ἐφθέγξατο βοήν τινα Iph. T. 1385. εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο Ion. 729. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο ib. 1189. φθέγξαι Hip. 300. φθέγξασθε ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῦ γὰρ ἄλλυ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις; Or. 1336.

Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι Hip. 648. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. ὦ πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρυμένη ib. 1215. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ᾐσθόμην τῦ σῦ συνήθη γῆρυν Rh. 608. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion. 561. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν Her. F. 927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592.

Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις Hec. 58. cf. Ph. 382. εἰ τἄνδον οἰκυρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρυσιν Or. 927. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. φθείρυσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. φθείροντες ἀςὺς Sup. 234. φθείρυ Her. 285. φθείρεσθε τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρυ πλάνον; Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut. 1. med. att. pro φθερῇ, *nisi discedes*) τῆσδ' ὡς τάχις' ἀπὸ ςέγης An. 709. ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλυς ἐφθαρμένυς Iph. T. 276. Φρυγῶν ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίυς ἐφθαρμένυς Cy. 299. παρθένος φθαρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα κοπίδα El. 836. Φθιὰς, scil. γυνὴ An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.

Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902. ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T. 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tr. 1083. παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα φθιμένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθιμένα ib. 93.

Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.

Φθίνειν. οἷ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip. 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al. 201. θεῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι φθίνυσι El. 735. ὄλβυ μέτα φθίνυσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5. νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πάρος ib. 416.

Φθιτός. ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν Hip. 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr. 187.

Φθιῶτις γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖκες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας Tr. 1125.

Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. φθογγῆς κλύυσα σῆς Iph. A. 1534. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα Hec. 338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ὔκων φθόγγος γ' ὔτ' ὀρνίθων, ὅτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακύσεται θνητῶν παρ' ᾅδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716.

Φθονεῖν. τῦ χρόνυ ὐ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τύτοισιν ὐ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; Ion. 1302. ὐ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῦσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθόνει φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὐ φθονεῖν χρὴ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῦσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέςην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μή μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνυσι δυσμενῆ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἴργοις ςομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνυ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύυσα Bac. 1003. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένυς ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὐ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίυ Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτυς χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, nom. propr. viri. Φιλάμμονος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανθὴς. Βακχίυ φιλανθέος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. ὐδείς, ὅστις ὐκ ἠγάσθη σῦ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὑτὸν τῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτῦ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. ςρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοςόμυς φιλεῖ Iph. A. 1001. ὐ φιλῶ τἀῤῥηθ' ὁρᾷν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὐ φιλῶ ςρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. ὐκ ἔς' ἐραςὴς, ὅστις ὐκ ἀεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ὐ φιλῶ φρενῦν ἀμύσυς καὶ μεμηνότας ξένυς Ion. 526. ὐ φιλῶ ψόφυς κλύειν ib. 630. φιλεῖς ἔτυ φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὐ φιλῦντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλις' ἐμαυτὸν ὐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔτυ φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῦσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλυς φιλίας θνητὺς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχυ Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φιλίυ σώματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπῦσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. τῆς φιλίππυ Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόυ φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένυ ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλυτος ἅμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπτολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ ὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τὺς φίλυς φίλυς ἡγεῖσθε ib. 328. φίλυς τιθέντες τὺς γε πολεμιωτάτυς ib. 848. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλὸξ An. 848. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνυ θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσῦντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἓν φίλον τόδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσυ πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλῆθι τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ὔτοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ὐ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῦδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὅ, τι τῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφὼ φιλτάτω (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνυ οἱ φίλτατοι χωρῦσι An. 175. ἄκυσον τύσδε φιλτάτυς λόγυς Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην στέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642. δέρᾳ φιλτάτᾳ

Ph. 169. ποδῶν φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὦ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τἄχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὑρὼν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοστέφανος. φιλοστεφάνου κώμους Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοὶ) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις στημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχοῦντες Her. 519. μὴ φιλοψυχοῦσα ib. 534. φιλοψυχήσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τοῦτ' ἔχων Her. F. 1407. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X. φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τοῦ σκότους—φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων στέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. οὐ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' οὔ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀκταὶ Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι Med. 1103. φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. οὔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἐῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾷδε πόλει Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis*. Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλὲψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογερὰν αἰθέρα El. 991. φλογερὸν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμὸς—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τώδ' ἀδελφὼ μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. φλὸξ οὐρανία (i. e. fulmen) Med. 144. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλὸξ οἴνου ib. 761. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρου φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. *ἀπόῤῥητον φλόγα θῦσα* Iph. T. 1331. *ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα* Rh. 120. *πικράν γε τήνδ᾽ ἀναιθύσσεις φλόγα* Tr. 344. *πελάνων φλόγα* ib. 1063. *ἀργῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν* ib. 1261. *τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα* ib. 1318. *ὁρῶ—δίυ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα* Bac. 8. cf. v. 599. *πυρσώδη φλόγα πεύκας* ib. 146. *πλησίον πυρὸς φλογὶ* Cy. 386. *πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς* Her. 914. *ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ* Hel. 635. *κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ* ib. 875. *ἐφέστιον φλόγα* ib. 878. *Διὸς φλὸξ* ib. 1178. *ἵππυς ἤλαυν᾽ εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος* Ion. 1148. *φοινίαν φλόγα* ib. 1263. *πυρὸς ποίᾳ φλογί;* ib. 1294. *φλογὶ θεοπύρῳ* El. 732. *θεῦ φλόγα* Æol. fr. XXIII. 4. *πολεμία φλὸξ* Er. fr. I. 28. *χρυσέᾳ φλογὶ* Phaëth. fr. I. 3. *θερμὴ ἄνακτος φλὸξ* ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. *τίς φοβεῖ σε φήμα;* Hip. 573. *μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας ὑ φοβήσεις* Her. 358. *ὑ φοβῇ, μή σ᾽ Ἄργος —ἀποκτεῖναι θέλῃ;* Or. 768. *φοβῇ τὸν ᾅδην;* ib. 1522. *κτύπον φοβέμεθα;* Ph. 276. *διπλῆν φοβῦμαι μέμψιν* Al. 1060. *Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ* Rh. 37. *ὑ φοβῦμαι* Her. 766. *πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ᾽ ἡλίυ* Fr. inc. LXXXI. 11. *φοβύμενον ψόγον* Iph. T. 686. *κατθανεῖν φοβύμενος* Ion. 628. *προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβυμένη πάλαι*—Or. 857. *τὴν θεὸν φοβυμένη* Iph. T. 37. *φοβυμένη τὸν πατέρα* Melan. fr. XXIII. 3. *ὅπω πάρος ὧδ᾽ ἐφοβήθη—ςρατὸς* Rh. 47. *τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῇς παῖδα* An. 995. cf. Rh. 661. *πάντ᾽ ἂν φοβηθεὶς ἴσθι* Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro *masc.* est *fœm.* *π. ἂν φοβηθεῖσ᾽ ἴσθι.*

Φοβερός. *εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ* Or. 1538. *φοβερὸς εἰσιδεῖν* Ph. 128. *φοβεροὶ μῦθοι* El. 743. *φοβερὰν ὄψιν* Hec. 77. *φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν* Iph. A. 620. *τάχ᾽ ἂν εἴη φοβερὸν* Rh. 561. *φοβερὸν θήραμα* Bac. 866.

Φόβη. *πτόρθων ἀποσχίζυσα μυρσινῶν φόβην* Al. 170. *πώλυς σιδήρῳ τέμνετ᾽ αὐχένων φόβην* ib. 431. *πρὸς ἐλάτης νῶτ᾽ ἐρείσασαι φόβην* Bac. 683. *ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ* ib. 1136. *πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλυ φόβῃ* ib. 1186. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* (dor. pro *ην*) Ion. 120. *θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις* Bac. 721.

Φόβος. *ἐγώ σε θήσω τῦδ᾽ ἐλεύθερον φόβυ* Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. *φόβον παρέσχεν* Hec. 1113. *αἵ τόνδ᾽ ἐξαμιλλῶνται φόβῳ* Or. 38. *τὸν φόβον λύσασα* ib. 104. *διὰ φόβυ ἔρχομαι* ib. 755. *θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ* ib. 823. *φόβος ἔχει με* ib. 1255. *παρακαλεῖς εἰς φόβον* ib. 1583. *φόβυ πλέα* Med. 263. et 903. et *φόβυ πλέως* Her. 474. et *φόβυ πολλῦ πλέων* El. 25. *φόβος νεανικὸς* Hip. 1204. *φόβος μ᾽ ἀναπτεροῖ* Sup. 89. *φόβον πέμψας ἔσω* Iph. T. 1308. *ἀγγέλλων φόβον* Rh. 52. *μετέστημεν φόβυ* ib. 295. *πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον* ib. 308. *ἔννυχος ἐξώρμα φόβος* ib. 788. *διὰ ςέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν* Tr. 157. *φροίμιον ἄξιον φόβυ* ib. 895. *ὅπως μὴ συνοικοίην φόβῳ* Her. 996. *φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ᾽ ἄγει* Hel. 319. *φόβυ μεθεῖσα* ib. 562. *τῦ μέλλειν μ᾽ ἀπέκτεινες φόβῳ;* Ion. 1300. *φόβῳ τρέμω* ib. 1452. *ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα* ib. 1498. *ἆρ᾽ εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβυ;* Her. F. 816. *καταυλήσω φόβῳ* ib. 871. *ταρβῦντες φόβῳ* ib. 971. *ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον* El. 39. *φόβυ γ᾽ ἔξωθεν εἶ* ib. 901. *τοιῶσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβυ τοίχυς* Sis. fr. I. 37. *φόβον παρελθὼν* Fr. inc. XXI. 3. *φάρμακον φόβυ* eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. *φόβοις ἀλαίνων* Or. 531. *εὐδαιμονῦντας εἰς φόβυς κτᾶσθαι φίλυς* Sup. 225. *φόβυς πονηρὺς καὶ κενὺς δεδοικέναι* ib. 548. *φόβων πίςις ἅδε πρῶτα* ib. 627. *ὅθεν περ ἔγνω τὺς φόβυς εἶναι βροτοῖς* Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. *ὁ Φοίβειος ἀλάτας* Ion. 1089. *Ἰλίυ Φοιβείυς ἐπὶ πύργυς* Hel. 1527. *Φοιβείαισι λατρείαις* Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Ledæ. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. *Φοιβήϊος γᾶ* Ion. 461. *Φοιβήϊον δάπεδον* Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro *ίκη*, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενοῦς παῖ—Εὐρώπας Cret. fr. II. 1.

Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.

Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1207.

Φοινικοφαής. φοινικοφαῆ πόδα Ion. 163.

Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri.* Phry. fr. II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα ἁβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920. 3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα Ph. 1495. et *adject.* ruber. φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας πέπλους Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815.

Φοίνιος. Ἄρην φοίνιον Ph. 1013. et Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. et σῆμα φ. μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med. 864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib. 1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263. φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII. πέσημα φοινίου δορὸς Hec. 699. αἵματος φοινίου ῥοὰς Sup. 690. cf. Her. F. 1184. φοίνια λέχεα El. 1192.

Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου ib. 212. Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib. 287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοίνισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib. 1467.

Φοινίσσειν. σφάγια φοινίσσειν Or. 1285. φοινίσσουσα παρηΐδ᾽ ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 152.

Φοιταλέος. λύσσας μανιάδος φοιταλέου Or. 327. ματρὸς οὐρείας φοιταλέου Hip. 144.

Φοιτᾶν. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ. Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ ib. 170. φοιτᾷ ἀν᾽ αἰθέρα ib. 447. φοιτῶσ᾽ ἤδη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ—φοιτῶσι Ant. fr. III. 11. χρόνος—ἀενάῳ ῥεύματι πλήρη φοιτᾷ Pi. fr. III. 2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3. οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις Hip. 1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356. οὐδ᾽ ἥδομαι φοιτῶσ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846.

Φοιτάς. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος Bac. 163.

Φολόη, *nom. loci.* Her. F. 182.

Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴπερ φονεύει τοὐμὸν ὄνομα σῷ πόσει Iph. A. 947. συμμάχους τοὺς σοὺς φονεύεις Rh. 840. τί με φονεύεις; El. 1152. φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεύειν Or. 566. Ἑλένην φονεύειν ib. 1130. cf. Or. 1579. βρέφος φονεύειν An. 300. φονεύειν βαρβάρους Hel. 1610. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν Ion. 1256. φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρου δέρην Iph. A. 875. φονεύουσα δαίμων Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύσῃς Med. 855. φονεῦσαι μητέρα Or. 1665. et Ion. 1515. Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275. λέγ᾽, ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193. cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998. Iph. A. 939. et El. 967. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602. φονεύομαι Iph. A. 1317.

Φόνευμα Ion. 1496.

Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf. v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007. et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142. φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf. Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio sensu (nempe *is, qui meum patrem interfecit,* non *interfector patris sui,* ut in duobus præced. locis) dicitur El. 599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγατρὸς Iph. A. 364. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. etc. φονέα χεῖρα Iph. T. 586. et ita etiam *fœm. gen.* usurpatur Hel. 287.

Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153. ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς El. 1207.

Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κρᾶτα φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib. 1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόνιον ἀΐδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543. φονίου ἀνδρὸς ib. 555. ὄνυχα φόνιον Hel. 1095. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505. φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοὰ Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1317. ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. μάτηρ φόνιος El. 211. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. πρᾶξιν φονίαν ib. 1297. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1304. φόνιαι ψυχαὶ Ph. 1305. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. κοίτας φονίας Rh. 548. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324. ἐπὶ φόνιον αἷμα Or. 1256. cf. Ph. 940. ξίφος φόνιον Ph. 598. ματέρος ἄγαλμα φόνιον Sup. 371. ὀδύνη φονίυ τραύματος εἴσω Rh. 749. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τὸ φόνιον γῆρας Her. F. 649. ἐν δορὶ φονίῳ El. 476. φόνια λυτρὰ Hec. 1281. φονίων παθέων Or. 1455. ἄχεα φόνια Ph. 1038. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. δάπεδα φόνια Tr. 540. μυσεῖα φόνια Hel. 175. τόξοις φονίοις Her. F. 366. ἔργα φόνια El. 1178. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1.

Φόνος. φόνυ ϛαλαγμοὶ Hec. 241. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνυ ib. 259. κἀγὼ μετέσχον φόνυ Or. 32. φόνῳ φόνον λύσει ib. 509. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. δυσκλεὴς φόνος ib. 1133. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον; ib. 1579. cf. v. 1587. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνυ ib. 725. φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. διὰ φόνυ οἱ φίλτατοι χωρῦσι An. 175. φόνον βίαιον ib. 1243. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε Sup. 614. sq. τεῖναι φόνον ib. 672. vid. not. ὃν φόνυ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. φόνος ἐπὶ φόνῳ ib. 197. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον ib. 288. ἐγγὺς ἕϛηκα φόνυ ib. 720. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω ib. 1223. cf. v. 1230. et 1338. ἔρημα ἄλση—φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16. Φόνυ ἐκπεφυκέναι ib. 764. θήσω φόνον γε θῆλυν Bac. 795. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ὕριον φόνον Her. 822. ἐκ ταυρείυ φόνυ Hel. 1607. φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο ib. 1618. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζυσαι φόνον Ion. 1114. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40. τενάζων φροίμιον φόνυ ib. 753. αὐθέντῃ φόνῳ ib. 839. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμῦ El. 89. αἷμα μηλείυ φόνυ ib. 92. φόνον δικάζων φόνος ib. 1094. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; Fr. inc. CCI. etc. 2) plur. πλεῖϛοι φόνοι An. 451. οἱ ἀρείφατοι φόνοι Sup. 604. φόνυς τιθεῖσα Iph. A. 1419. δάϊοι φόνοι Her. F. 914.

Φορά. ἐν ψήφυ φορᾷ Sup. 484.

Φοράδην. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1167. τὸν νεόδμητον ἐν χεροῖν φοράδην πέμπει Rh. 888.

Φορβὰ, dor. pro ἡ. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I.

Φόρβας, nom. propr. viri. Sup. 680.

Φορβὰς, ἡ. ματέρι φορβάδι Bac. 167.

Φορεῖν. τόνδε (sc. θύρσον) Διονύσυ φορῶ Bac. 496. ὡς ὑπόπτερον δέμας φοροίης Hel. 625. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὺς ξένυς φορεῖν Cy. 126. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. τὸν χρύσεον κλριὸν φορῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐφόρυν τὰ χρήματα Cy. 231. πηγὰς ποταμίυς φορυμένη El. 309. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορύμενος Hec. 29. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορυμένας—ῥοὰς Sup. 689.

Φορημα βαρὺ Gl. fr. I.

Φορητός. Κύπρις ὐ φορητὸς Hip. 443.

Φόρμιγξ. φόρμιγγι τείχεα Θήβας—ἀνέϛα Ph. 830. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβυ σύμμολπος Ion. 164.

Φόρτος. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν Iph. T. 1306. ἐν γῇ ὁ φόρτος Phi. fr. VIII. 2.

Φόως, poët. pro φῶς. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187.

Φραδή. Παλλάδος φραδαῖσι Ph. 671.

Φράζειν. φράζε μοι σαφέϛερον Med. 693. et Peliad. fr. II. cf. Ion. 786. φρᾶζέ μοι χρυσώματα Ion. 1430. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν Ph. 905. cf. v. 916. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμῦ φράσον El. 666. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. ἀρετὴν ἐχύσης μεῖζον', ἢ λόγῳ φράσαι

Cresph. fr. XV. ὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ὐς ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον ϛρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένυς Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῦν. ὐ φιλῶ φρενῦν ἀμέσας καὶ μεμηνότας ξένυς Ion. 526. ὐ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρὴν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδυς ib. 104. ὐκ ἔϛιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβῶσαν φρένα ib. 969. ὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἄναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβῦς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τὺς ξένυς εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτὺς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντυ φρενὸς ib. 327. ἐμῦ ταράσσων φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρὴν τῶν ὐχὶ δύλων ἔϛ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέϛην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὐ τὰς φρένας (sc. ἁγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβυλίᾳ Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῆδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ Al. 328. τὸ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεϛῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὐ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔθιγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέϛηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ὐ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὐκ ἔνδον ὢν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύϛηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηϛὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἠπίυς ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκῃ τρέμυσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκᾳ Tr. 183. φρίκᾳ ματρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικῶδες ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 86. ὐδὲ σκότον φρίσσυσι Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ὐ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτῃ πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας κάρπιμος ϛάχυς Sup. 31.

Φροιμιάζεσθαι. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροίμιον (pro προοίμιον). τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. φροίμιον ἄξιον φόβυ Tr. 895. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ὐκ εὐτυχὲς Ion. 753. ϛενάζων

φροίμιον φόνυ Her. F. 753. *φροίμιά μοι κακὰ* Hec. 182. cf. Tr. 707. *τὸ σόν μοι ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει* Hec. 1195. *ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ* Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus *εὖ φρονεῖν* significat *bene sapere, sanæ mentis esse;* sed *bene velle,* seu *benevolum esse alicui,* denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. *φρονεῖς ὀρθά;* Med. 1129. *ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ὐ φρονῶν* ib. 1329. *ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα* Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. *φρονῦσι δήμυ μεῖζον* An. 701. *πλάγια φρονεῖς* Iph. A. 332. *γενναῖα φρονεῖς* ib. 1424. *ὐκ ὀρθῶς φρονεῖ* Iph. T. 1476. *ἀσφαλῶς φρονεῖς* Rh. 147. *φρονῶν ὐδὲν φρονεῖς* Bac. 332. *φρονῦσι κάκιον Ἑλλήνων* ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. *φρονεῖς ὅσια* El. 1203. *φρονῶ, ἃ πάσχω* Antiop. fr. XXIV. 1. *μισῶ, οἵτινες φρονῦσι μὲν, φρονῦσι δ' ὐδενὸς, ἧτε χρημάτων, ὕπερ* Ar. fr. XXV. 2. 3. *ὐδὲν φρονεῖ δίκαιον* Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. *τί περισσὰ φρονεῖς;* Fr. inc. XCVII. 3. *θνητὰ δὴ φρονεῖς;* eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. *μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε* Or. 252. *σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* Hec. 228. *ἥκυσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν* Ph. 710. *ὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν* Med. 464. *φρονεῖν διδάσκειν* Hip. 920. *τύχῃ φρονεῖν* An. 323. *φρονεῖν ἄμεινον Διὸς* Sup. 504. *μὴ λίαν φρονεῖν* Iph. A. 924. *βέλτιον φρονεῖν* ib. 1011. *ἔξω ἐλαύνων τῦ φρονεῖν* Bac. 851. *ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται* Her. F. 775. *ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε* Æol. fr. IV. 3. *φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὐ χρὴ μέγα* Alcmæon. fr. IX. 2. *τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν* Bel. fr. XXIII. 1. *τὸ λῷϛον φρονεῖν* Hip. fr. VIII. 1. *ὐδὲν ὑγιὲς φρονεῖν* Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. *μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν* Peliad. fr. VI. 2. *δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν* Fr. inc. XXXI. *τὸν εὐτυχῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν* eorund. CCIV. *φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε* eor. CCXVII. 1. *φρονῶν κακῶς* Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. *μέγα φρονῶν* Ph. 41. et Hip. 445. et *μ. φρονῦσα* Or. 806. *ὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν* Ph. 1135. *φρονῦντα γνήσια* Hip. 309. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. *τῦ θεῦ πλεῖον φρονῶν* Her. 259. *ὐ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας* ib. 387. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ* ib. 933. *σιγᾷν φρονῦντα* Æol. fr. IV. 1. *δύλυ φρονῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν* Alex. fr. VI. 2. *δαίμων φρονῶν ἀεὶ* Sis. fr. I. 18. *ἑλικτὰ—φρονῦντες* An. 450. *γνώμῃ φρονῦντες* Antiop. fr. IX. 2. *φρονῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν* Hip. 641. cf. Her. 979. *ἡ φρονῦσα τἄδικα* Hip. 930. *ἧσσον φρονῦσα Μενέλεω* An. 313. *ὐ φρονῦσ'* (i. e. *ὖσα*), *ἃ χρὴ φρονεῖν* Bac. 1121. *τὸ φρονῦν ἔν ἐϛι* Sis. fr. I. 23. *φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε* Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τῦ πρὶν ϛερέντες Hec. 622. *ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος* Or. 1198. *ἅμιλλαν ὐκ ἔχειν φρονήματος* An. 213. *ὖτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐκύρισας* ib. 611. *φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ* Sup. 862. *φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον* ib. 907. *ἀμαθεῖ φρονήματι* Her. 460. *τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος* ib. 909. *μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχά τ' ἀκόρεϛος εἴη* ib. 926. *εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίυ φρονήματι* El. 371. *φρόνημα σὸν μετεϛάθη πρὸς αὔραν* ib. 1201. *φρονήματος χάλα* Fr. inc. XXX. 2. *θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν* Hip. 396. *ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων* An. 164. *τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαϛὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῦ θεῦ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. *ὅσην ἔχει φρόνησιν* Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἳ τὰς φίλους βλάπτοντες ὐ φροντίζετε Hec. 256. ταὐτὰ φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαυτῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν ἀεί τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλυ Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ὐκ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ὐ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὑπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ὐ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιὑμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ξυμπερᾶναι φροντίδ', ᾗ φευξόμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντὶς ib. 1036. cf. Æol. fr. XV. ὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ὐχὶ τύτυ φροντὶς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βυλεύματα Hec. 626. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπυ Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιστέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φρῦδος πρέσβυς, φρῦδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τῦτό φρῦδός εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φρῦδος ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φρῦδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φρῦδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φρῦδος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεὶς φρῦδος ἤδη Epist. IV. ὑμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι Hec. 335. βεβᾶσι φρῦδοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φρῦδα γᾶ Or. 1373. ὅρκων φρύδη πίστις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρύδη (abiit) An. 1051. φρύδη μὲν αὐδή, φρῦδα δ' ἄρθρα μυ κάτω ib. 1079. φρῦδος γέννα Iph. T. 155. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φρῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φρῦδαι ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φρῦδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλῳ ἄλλο φρῦδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φρῦδα; Or. 719. φρῦδα τάδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φρῦδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπάσματα—φρῦδά μοι ib. 1188. φρῦδα τἀμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρῦδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρυρὰν δόμων Or. 1252. φρυρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρυρὰν Rh. 5. φρυρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρυραῖς κέκασαι El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρυρεῖς; Al. 36. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις φρυρῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρυρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. στόμα εὔφημον φρυρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρύρει μοι, μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλυς El. 1139. προταινὶ τάξεων φρυρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρυρεῖν Hel. 748. φρυρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. θῆλυ φρυρῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρύρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλατον—εἷλικ' ἐφρύρει Her. F. 399. φρυρήσω El. 695. φρυρυμένυ (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρυρήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρυρῦνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρυρύμενος (sc. χρυσὸς) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρυρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ὐδ' ἐφρυρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρυρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων φρύρημ' ἔχυσαι Ion. 511. λόγχας, δεσπότυ φρυρήματα El. 798.

Φρούριον. φρυρίοις φυλασσόμεσθα παν-

ταχῦ Or. 758. φρύρια λαβόντας Epist. V.

Φρουρός. κείνῳ φρυρῶ παραζεύξασα—δισσὼ δράκοντε Ion. 22. κτανὼν φρυρὸς Rh. 506.

Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojanorum Rh. 357.

Φρύγιος. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυγίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν ἵκυ Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. Φρύγιον ἄςυ Or. 1382. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208. et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140. δείματα Φρύγια El. 457.

Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.

Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678. Ἀντήνορος τῦ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2. ὑ πανταχῦ Φρὺξ εἰμι eor. LXXXII. 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec. 4. 350. et passim. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. cf. v. 1351.

Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.

Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—ςὶς ἐμὰς πύλας Sup. 142. ἀνὰ ςέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 109.

Φυγή. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκύσιον φυγὴν Sup. 151. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι ib. 143. ὑδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δυλείας φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ με φυγᾷ πτώσσυσι μυχῶν; Hec. 1064. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. δυστυχεςάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ, φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3) plur. φυγαῖσιν ὁσίυν (sc. τὸν φονέα) Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV. 3.

Φύειν, vel φῦναι. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ὗτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὑ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέφυκα δυστυχῦσι δεσπόταις Hip. 287. τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt) ib. 594. ἀπ' εὐγενῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. ὑ γὰρ ὡὐτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107. ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. κᾂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. το δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῦ κἀγαθῦ πεφυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. Διὸς πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ςέργων Iph. A. 501. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546. θῆλυν σπορὰν φῦσαι Dan. 13. φῦσαι τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας, i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy. 688. Hel. 86. (ubi πατὴρ additur) et 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3. οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὑ φύσασί σε Ion. 1561. τίς ὗτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνὴ—ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. μὴ κακὸν φῦναι (i. e. *esse*) λέγειν Med. 522. φῦναι (i. e. *gignere*) τυράννυς παῖδας ib. 597. κράτιςον εἶναί φημι, μὴ φῦναι, βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατρὸς ἐκείνου φύντας, ὃ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἁ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἅ σοι φυλακτέα An. 63. et *adverbial.* φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα στρατοῦ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλη φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργείου δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες στρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ἡ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρους μοι φύλασσε χερὶ Ph. 845. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄστη φυλάσσετε Sup. 952. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσσετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττουσα Sup. 245. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἡλίου φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάξιν φυλάξων εἶμι Rh. 664. φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐνῃ) στόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσετ' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν Iph. A. 989. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι Med. 289. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρουρίοις φυλασσόμεσθα πανταχοῦ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Φυλεύς, *nom. propr. viri*. Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν δρυὸς φύλλοισι Bac. 684. σῖγα εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν Cy. 385. φύλλοις στέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλόστρωτος. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9.

Φῦλον. ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾷν. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. κόχλυς φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447. ποντίῳ φυσήματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φυσήματα Iph. A. 1114. φυσήματα κρυςαλλόπηκτα Rh. 440. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Φύσις. ὐκ ἔςιν ὕτω ςεῤῥὸς ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. ὐδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δυλευτέον Ph. 398. ςυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδυς Med. 103. τῆς Τυρσ. ἔχυσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 79. cf. Bac. 315. ὐ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδὺς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκῃ φύσεως ib. 886. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχυσαν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, ὐ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιςον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρυ μέμικται καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἑκάςῳ τῦ γένυς ἐςὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτυ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικείυς φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾷν, poët. pro φυσᾷν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920.

Φυτεύειν. ὗτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3.

Φυτυργός. μὰ—Νηρέα, φυτυργὸν Θέτιδος Iph. A. 949. τὸν φυτυργὸν Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεύς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιςῆς ὁδῦ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως πνοὰ λεπτῦ δόνακος φώνει μοι Or. 146. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνῦντα, literæ vocales, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκύσας Hec. 1115. φωνὴν ὐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίςοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.

Φωρᾷν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Φώς, *masc.* vir, homo. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέυ προθανῦσα φωτὸς Al. 474. θεοσεβῆ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηρῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δυλεύειν Tr. 282. ὐ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίστυ φωτὸς δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλυ φωτὸς El. 561. δύλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. φωτὸς κακύργυ σχῆματ' ἐκμιμύμενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI. 2. φωτὶ ὐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. λεύσσω φῶτε περιπολῦνθ' ἡμῶν στρατὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. τρόποι κακοβύλων φωτῶν Bac. 399. περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κακύργυς ἐξαλύξωμεν El. 219.

Φῶς, *neutr.* lux. ὦ φῶς Hec. 435. ὐκέτ' εἶ βλέπυσα φῶς ib. 668. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243. ὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπυσ' ἠὼς Iph. A. 157. φῶς μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἓν ἡλίυ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς σεμνῦ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίειν τὸ φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίυ ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῷ Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. cf. Fr. inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1157. φωσφόρυς κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δὶς θανεῖν ὐ χάζομαι Or. 1116.

Χαίρειν. χαίρυσιν ἄλλοι Hec. 427. χαίρεις ὑβρίζυσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf. v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363. ὐδενὶ χαίρεις Hip. 184. τὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὐ χαίρυσι ib. 1340. χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ὐ χαίρειν δοκεῖς; Al. 694. ὔτ' αὐγὰς χαίρω προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλλοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205. χαίρει θαλίαισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν ὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύυσα ib. 1003. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσυσι δεσπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ χαίρυσιν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213. cf. El. 1106. τίς ὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραννίδι χαίρυσιν ejusd. fr. VII. 2. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd. fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox salutantium, *salve* et *vale*, Hec. 426. Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. χαιρέτω πόλις Ph. 926. χαιρέτω βυλεύματα τὰ πρόσθεν Med. 1044. cf. v. 1048. χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε, χαιρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ. Cy. 362. sq. χαιρόντων (att. pro χαιρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400. Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις ib. 921. λαίφεσι χαίρειν ib. 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac. 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. χαίρων ἴθι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαίρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρημένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτῃ πεφρικὸς Ph. 1128. σείυσα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοτρύχυς El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλύτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοτρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 912.

Χαλὰ, dor. pro χηλή. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τεθρίππων ὠκίςαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾷν. ναῦς—ἔςη, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις ὑδὲ νυθετυμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἀσκὸν Cy. 160. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. χαλᾶτε κλῇθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾷν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλυς τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τὺς μαςὺς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τὺς χαλινὺς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 2.

Καλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχέων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ῦς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις ὑρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτυς Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. ὑδέποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκὶς, *urbs Eubœæ*. Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπὶς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὴς ςρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπυς τρίπυς Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῦ Cy. 204. χαλκῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κλῇθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχὴς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, *nom. gentis*. Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῦ Her. 162.

Χάλυβες, *nom. gentis*. Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, *adverb*. Bac. 633.

Χαμαὶ, *adverb.* Med. 1170.
Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς Or. 1491. ὑψόθεν χαμαιπετὴς πίπτει πρὸς ὕδας Bac. 1109. ςιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔςησεν εὐνὴν Cy. 385.
Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. λεῖπε χαμεύνας φυλλοςρώτυς Rh. 9. cf. v. 852.
Χάος Cad. fr. vers. 2.
Χαρά. ματρὶ ὐκ ἔςιν χαρὰ Hec. 427. ὕπνυ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. cf. v. 186. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κερτομός με θεῦ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib. 1128. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ὐκ εἰς ἀπίςυς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 401. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ ib. 879. πολλάκις τὸ λυπῦν ὕςερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.
Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος Hec. 379. ἀνδρῶν—ὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. χαρακτὴρ χρηςὸς Dan. fr. II. 2.
Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσυ Med. 156. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73.
Χαρίεις. χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.
Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; Hip. 1262. χρύσεα χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. ὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890.
Χάρις. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII. 2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276. διὰ μακρῦ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; ib. 830. ἐκ τῦ σκότυς—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. εἴπερ τῷδ' ἐβυλήθης χάριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χάριν φέρεις ib. 239. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα Ph. 1745. βίᾳ χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip. 1408. βέβακεν ὅρκων χάρις Med. 439. σοὶ χάριν φέρυσα ib. 508. cf. Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν ib. 547. ἄπληςος χάρις γόων Sup. 79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρὺς ib. 385. πῦ νυχευμάτων χάρις; ib. 1135. χάριν ἀγήρω γ' ἕξομεν ib. 1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A. 555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. sq. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσυ χάριν οἴνας ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573. διατελεῖν χάριν Her. 435. ὕτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λίγεια λωτῦ χάρις ib. 893. χάριν προδόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib. 1394. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 36. cf. v. 896. χάριν ὐ προλαβὼν ib. 914. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. εὐνομίᾳ χάριν διδὺς ib. 779. χάριν γηράσκυσαν ἐχθαίρω φίλων ib. 1223. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V. τὺς πρὸς χάριν—πονηρὺς Er. fr. II. 19. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b) plur. χάριτας ἔχων πατρὸς Or. 244. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ib. 453. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς εὐκλείας χάρισιν ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κᾀδίκυς ὠνυμένη Hel. 908. τῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθῇση χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκῦσι χάριτας κερτόμυς Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr*. Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiæ, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb*. χάριν pro ἕνεκα, *causa*, *gratia*, passim occurrit.

Χαριςήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριςήρια Epist. III.

Χάρμα. διπλῦν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὺς γόυς τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. ὐκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θηρῶν Sup. 282.

Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταςὰς Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.

Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.

Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.

Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.

Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.

Χάσμα. τέθριππον ἅρμα περιβαλῦσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς Her. F. 363. Ταρτάρυ εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.

Χατίζειν. ὐ σῦ χατίζων Her. 466.

Χαυνῦν. αἵ μοι λέγυσαι τύσδ' ἐχαύνωσαν λόγυς An. 932.

Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμυ τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός μυ ib. 559. χείλεσιν διδὺς ὀδόντας Bac. 621. εἰς αὐτὸ χείλη—καθῆκαν Ion. 1199.

Χεῖμα. χείματος ἀγρίυ τυχῦσα An. 749. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.

Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.

Χείμαῤῥος. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέυσαι Tr. 449. διὰ χειμάῤῥυ νάπης —ἐπήδων Bac. 1091.

Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.

Χειμών. χειμὼν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. θέρυς τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοὰς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.

Χείρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχυσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. λευσίμῳ χερὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχυσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὁπλίζυ χέρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνυ χειρὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεὶρ ib. 762. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ ib. 772. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107. βαρβάρυ χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. ςρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες —εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δύλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεὶρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἅμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. σοφὸν ἓν βύλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 2. etc.

Χείριος. ἥδε χειρία An. 412. γυναῖκα χειρίαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρία γ' ἁλῦσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῦσθαι. μόλις νιν—χειρύμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειρύμενοι ἔσφαζον ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρυμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσυς κακὺς ἐφεῦρον—τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρυμένης (ubi est *partic. pass.* non *med.*) El. 1168.

Χείρων, *nom. propr.* præceptor Achillis. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit.* deterior. εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρὸς Her. 329. εἴ τιν' εὐφυᾶ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ὐδὲν ἐςι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐςι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριςος. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μυσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυς. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλυς ἐῤῥίπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ὐχ ὁρῶ πηγαῖον χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ὧν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Ph. 666. χερνίβων ἐςήξῃ πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χεῤῥονήσιος. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίυ κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσυ τ' ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσυς παράλυς Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντυ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνῦ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνειος. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. ςυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολιὸν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρῦν. ἅλις Πριάμυ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων χθόνιον—ἐδόκυν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἠχὼ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκᾶ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργᾶς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρηϊκίας χθονὸς ib. 36. etc. κῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς. χιλιόναυν ϛρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων ϛρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναύτας, dor. pro ης. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, *nom. propr.* amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρῄκην Hec. 81.

Χῖος, *nom. insulæ.* Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέοντα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν καταῤῥυτον An. 214. πώλων χιόνος ἐξαυγεϛέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι καταῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος οὐδέν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4.

Χλανίδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾷν. πλούτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας—βόϛρυχον Cy. 498.

Χλιδή. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἦλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λουτροφόρου χλιδᾶς ib. 350. Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ Bac. 154. 3) plur. χλιδὰς πόντος ἥρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2.

Χλίδημα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. ϛεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 664. χλοερὰ ῥόδεα πέταλα Hel. 249. ϛάδια χλοερὰ Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλου βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μόσχοις ib. 734. λαχνῶδες οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὃς οὔποτ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίας Δίρκας χλοηφόρους Ph. 650. χλοηφόροισιν ἔρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἴνου χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922. et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἄνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔῤῥει χοὰς θανόντι

πατρὶ Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες ἄγγος Iph. T. 960.

Χοιράς. παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Χολή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν Hec. 1118. ὐδὲ παύσεται χόλυ Med. 94. κινεῖ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολῦσθαι. Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις χολυμένης Her. F. 1189. εἴ τι λέξεις, ὧν χολώσεται ςρατὸς Tr. 730. χολωθεὶς Al. 5. et ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40.

Χοραγός. χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορδή. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ὐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάςασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν νεβρὸς Al. 586. γάμυς ἐχόρευσαν Iph. A. 1057. Μύσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω Her. F. 871. ἥξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μύσαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεῦ χορὸς Ph. 243. λαβῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ᾄδας σέβει Sup. 75. ἄναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς Her. 892. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; ib. 1027. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ ib. 865. χορὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱςάναι Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ςαίην Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. θιάσυς γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεῦ χορὺς κρυφαίυς ib. 1107. ὐ τάδε χοροὶ Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ξυνελθῦσα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορὺς ςείβυσι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορὺς τραπώμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. ςᾶσα χορὺς El. 178. χορῶν τητωμένη ib. 310. πέμπυσαι χορὺς ib. 434. ἄςρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκυς ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρείων χόρτον, ὐχ ἵππων, λέγεις Al. 498. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ὐ δικαίως τῆς θεῦ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄςυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ὁ θεὺς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, ὃν φόνυ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57.

Χρᾷν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' ὐκ ἔχρησεν ὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράςῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. ὐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον El. 1267. ὅςτις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ Ph. 961. ψευδῆ ὑπ' οἴκτυ τοῖσι

χρωμένοις (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν ὐκ ἔχω τί χρήσομαι Her. 440. τίς ἂν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμῦ; Hec. 976. εἰ ἐμῦ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII. 1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. ὖ χρείᾳ πόλεις πολλαὶ διώλοντο ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρυ φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἶ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὢν, ὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειώ. πάντων χρειοῖ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν ὐκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέυς ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCV.

Χρεὼν, 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὃ χρή, ὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις· ὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῄζειν. 1) velle, cupere. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τίς χρῄζει λέγειν; Or. 883. ἴθ', ὅποι χρῄζεις Tel. fr. III. 1. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ἐὺς ὁ χρῄζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρῄζυσα Hec. 347. εἰ τὸ χρῇζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῇσαι (imperat. med.) πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191. etc. 2) χρῄζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα ματεύυσα; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. cf. An. 181. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῦ βίυ Sup. 953. σκαιόν τι χρῆμα πλῦτος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δῦλος Hec. 865. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέβαιος, ὐ τὰ χρήματα ib. 941. ὐδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων ὕτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. ἐκῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. ὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. ἐπίσταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥώμῃ θεῦ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βελεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώνος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω ὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρήσωνται τύχῃ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιϛα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρήσομαι Ion. 444. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ὐ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῦ κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέχρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ἥκεις τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένυς Med. 347. βορᾶς κεχρημένυς Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελήσων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ὐδέν γ' ἄχρηϛον, ὐδὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔϛιν ὅπυ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σώφρονος ἀπιϛίας ὐκ ἔϛιν ὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam Œd. fr. VI. 1. λέγει ἥδε χρησιμώτερα πρὸς—ξυμφορὰν Hip. 482. χρησιμωτάτη θεῶν Ph. 789.

Χρῆσις. φίλων χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράϛῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν ib. 645. νῦν χρησμὸς Λοξίυ περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῦ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμῦ μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίυ ib. 1028. ὐ χρησμὸν ἠρόμην θεῦ ib. 1038. χρησμὺς ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. χρησμῶν ἀοιδὺς Her. 404. et χρησμῶν ᾠδὺς ib. 489. χρησμῶν ἀκύσας ib. 474. εὐτέκνυς χρησμὺς Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίυ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηϛήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. Φοίβυ παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηϛήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηϛηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηϛηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τῦ θεῦ μαθὼν χρηϛήρια Ion. 532.

Χρηϛήριος. τρίποδα χρηϛήριον λιπῦσα Ion. 1320. χρηϛήριον τὔνομα Hel. 828.

Χρηϛός. ὁ ἐσθλὸς—χρηϛός ἐϛ' ἀεὶ Hec. 598. χρηϛὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχυσα χρηϛὸν ib. 648. λόγῳ χρηϛῷ Her. 555. χρηϛὸς ἀνὴρ ib 999. χρηϛῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ὐκ ἂν εἴη χρηϛὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτὴρ χρηϛὸς Dan. fr. II. 2. ὐκ ἂν γένοιτο χρηϛὸς ἐκ κακῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρηϛὸς Pi. fr. VII. 1. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρηϛὺς λάβωσι, χρηϛὰ βυλεύυσ' ἀεὶ Or. 771. cf. v. 907. χρηϛοῖσι δύλοις Med. 54. et Bac. 1027. πῦ τάδ' ἐν χρηϛοῖς πρέπει; Her. 511. χρηϛῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότας χρηϛὺς λαβεῖν Me-

leag. fr. VIII. 1. παῖδες χρηστοὶ ejusd. fr. XIII. 3. χρηστοῖς ὁμιλοῦντα Fr. inc. LXII. 2. γῆ χρηστὴ Hec. 594. γυναῖκα χρηστὴν Iph. A. 750. φρένας χρηστὰς Antiop. fr. XIX. 2. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε Or. 451. χρηστὸν βούλευμα Sup. 439. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τὸ κακὸν οὐδεὶς—χρηστὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν Hec. 1189. τὰ χρηστὰ ἕκαστ' ἔχει φίλους ib. 1227. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δὲ Hip. 380. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. πλείω τὰ χρηστα τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. χρήστ' ἐπικρύπτειν φίλοις ib. 296. χρηστὰ οὐ κολάζομεν ib. 575. πολλὰ χρήστ' ἐμοῦ κλύειν Hel. 1463. τὰ τοῦ θεοῦ χρηστὰ Ion. 1374. χρηστὰ τέκνα El. 370. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Χρηστότης. χρηστότητ' ἠσκηκότα Sup. 872.

Χρίειν. ἱμέρῳ χρίσασα (sc. τόξα) Med. 635. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα ib. 789.

Χρίμπτειν. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. γύναισι δεσπότου χρίμπτων An. 530. οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι Rh. 644. πόδα χριμπτόμενος ἐναλίῳ κώπᾳ Hel. 533. νεκροθήκης οὐ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 19. τείχεσι χριμπτομένα (dor. pro ένη) Ph. 816. ἐχριμπτόμην Κύκλωπι Cy. 405.

Χριστός. χριστὸν φάρμακον Hip. 516.

Κροιὰ, vel χροία. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. λευκὴν χροιὰν ἔχεις Bac. 457. στεφάνων οὐ μία χροία Cy. 515.

Χροΐζειν. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Χρονίζειν. ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις Cresph. fr. IV. 3. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. χρονίζοντος πατρὸς Her. F. 930. ἐχρόνισ' (i. e. ισα) ἐν ᾅδου ib. 619.

Χρόνιος Or. 738. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις ib. 485. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα Ph. 370. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. cf. Rh. 559. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας Hel. 572. cf. v. 650. it. Ion. 403. et El. 1157. χρόνιοι ἥκουσιν Iph. T. 258. χρόνιος οὔσ' ἐκ δωμάτων An. 84. cf. Sup. 91. χρόνιος εἶ κατὰ στέγας Hel. 1041. εὐτεκνίας χρονίου κύρσαι Ion. 470. ὦ χρόνιος ἁμέρα El. 585. χρονίαν σ' ἐσιδὼν ib. 1308. δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. 1. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. ὦ χρόνιον ἴσων παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων Ph. 14. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. χρόνια νίπτρα Hel. 1400. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα ib. 304. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. χρόνια, *adverbial.* χρόνια πεσὼν εὐνάζεται Or. 152. χρόνια ἦλθες Hel. 1248.

Χρόνος. τοῦ χρόνου οὐ φθονῶ Hec. 238. cf. Bac. 818. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 55. cf. Her. F. 702. ἄγαμος—βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς ib. 787. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν; ib. 1051. χρόνος μαλάξει σε Al. 382. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον ib. 716. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20. δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 887. cf. Alex. fr. I. χρόνῳ (i. e. sero tandem) τἄμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; ib. 941. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον ib. 830. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ ib. 1582. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. ὦ χρόνῳ φανεὶς ib. 578. ἐξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ ib. 579. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. παῖδα χρόνου Antiop. fr. III. 1. ὁ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1. χρόνου καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. etc.

Χροῦς. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ Hec. 548. ὡς διεμοιράσω χρόα ib. 718. cf. v. 782. ἵνα διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα ib. 1126. τοκέων τέμνειν

παλάμᾳ χρόα Or. 819. μή με — ὦ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἅνπερ κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ Med. 787. αἷμα ἐκ ἐνὸν χροΐ ib. 1175. cf. Cy. 407. ἀτρέμας χροὸς ἑλκῶδες ἅπτεσθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλέσατο Al. 157. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ῥίπτε—ἀπὸ χροὸς—ἱερὸς στολμὸς Tr. 257. ἁγνὴ χρόα ib. 453. περὶ τρυχηρὸν χρόα ib. 496. ἃ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,—πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς Hel. 1095. τί πέπλες μέλανας ἐξῆψω χροὸς ib. 1202. λετροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. λετρὰ πανύσαθ' ὑδρανάμενον χροΐ El. 157. δυσείματος χρόα ib. 1107. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2.

Χρυσανταυγής. πέταλα χρυσανταυγῆ Ion. 890.

Χρύσασπις Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβόστρυχος. χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσεόνωτος ἀσπὶς Antig. fr. XVIII. 1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838.

Χρύσεος, ὖς. τόνδε χρυσῦν στέφανον ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσῦς πλόκος Med. 1186. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσῦ Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσεον κλοιὸν Cy. 182. ὅ σοι χρυσῦν ἀπώλεσε Alcmæon. fr. XVII. 1. χρυσῦν ἐνεγκὼν ὅρμον ib. 2. vid. not. χρυσῦν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρόνοις Hel. 246. Ὀλύμπε χρυσέων θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέες θάκες ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib. 1007. χρυσέες κρητῆρας ib. 1165. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 176. χρυσέων ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1255. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. χρυσῇ πλάστιγξ Rh. 303. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. χρυσέας Γοργόνος Er. fr. I. 51. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. ἁλύσεσι χρυσέαισι Or. 982. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 820. χρυσέαισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192. χρυσέαις προχόαισιν ib. 434. χρυσέας φιάλας ib. 1182. χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph. A. 1071. χρυσέων ἐνόπτρων Hec. 925. cf. Tr. 1107. χρυσέων τόξων Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. χρυσέων ἐκ τευχέων Ion. 146. χρυσέων ἐκπωμάτων ib. 1175. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396. χρυσέων ἄστρων τροφὲ El. 54. χρύσεα προσθήματ' ἀγλαΐας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος Or. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042.

Χρυσεοστέφανος. τὰν χρυσεοστέφανον κόραν Ion. 1085.

Χρυσεόστολος. πέπλων χρυσεόστολον φᾶρος Her. F. 414.

Χρυσεότευκτος στέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτε Hip. 862. χρυσηλάτοις πόρπαισιν Ph. 62. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713. στέφος χρυσήλατον Med. 949. εἰς κανῦν χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. ναῶν χρυσήρεις θριγκὸς Iph. T. 129. εἰς χρυσήρεις οἴκες Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λίπας Πάγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλτος. χρυσοδαιδάλτες στομίοισι πώλες Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812.
Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.
Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.
Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.
Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305.
Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV.
Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως χρυσοκόμας Iph. A. 548.
Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχȣ Παλλάδος Ion. 9.
Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 999.
Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα ϛάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.
Χρυσορόος. Τμώλȣ χρυσορόȣ Bac. 154.
Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρρήτως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσȣ̃ς ϛέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσȣ̃ βάρος Hip. 621. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσῷ ῥέȣσαν Tr. 995. μυρίον δȣ̃ς χρυσȣ̃ ϛαθμὸν Bac. 810. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσός ἐϛιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.
Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.
Χρυσοτευχὴς Rh. 340.
Χρυσȣ̃ς, contr. pro χρύσεος. vid. χρύσεος.
Χρυσοφαὴς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 636.
Χρυσοφεγγής. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.
Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρȣ δειρῆς Hec. 153.
Χρυσοφύλαξ Ion. 54.
Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.
Χρυσώπης, epithetων Bacchi. μόλε, χρυσῶπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίȣ χρυσωπὸν ἕδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.
Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακȣ̃ πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.
Χρῶμα. χρῶμα ȣ̓κ ἠλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταὐτὸ κυρίμης ἔϛαι τριχὸς El. 521.
Χρώς. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. ȣ̓ λȣ́τρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὧδε; Med. 689. ω μαλθακὸς χρὼς ib. 1075. cf. v. 1403. ȣ̓δὲ— κακὸν μεθίϛη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. ϛολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ (sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib. 1021. ἴτ' ἀπ' ἐμȣ̃ χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. ᾧ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνȣς πέπλȣς Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαιναὶ El. 1345. ψῦχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV.
Χῦμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.
Χωλός. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.
Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείȣ τάφȣ Hec. 221. ἐπ' ἄκρȣ χώματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχȣ Al. 999. τάφων χώματα γαίας Sup. 54.
Χωννύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χώσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεί μοι τύμβος ȣ̓ χωσθήσεται Iph. A. 1443.
Χώρα. Φοινίσσᾳ χώρᾳ Ph. 253. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτȣ τ' ἄπο Med. 826. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειȣ̃ σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν —χώραν ib. 221. εὔϊππον χώραν Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος ϛητώμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν— ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβȣ Ar. fr. XXXIII. 1. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188.
Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμους τυραννικοὺς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 411. διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωροῦσι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτοὺς ib. 1141. πολέμιοι χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμους El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἱ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἴκους El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. οὐ τοὐμὸν χρεὼν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντὸς Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεὼν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς 'Αλφειοῦ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' 'Ελλάνων στρατὸν Hec. 119. κρουνοὶ ἐχώρουν ib. 568. κύκλους ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρουν Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν Bac. 758. πάλιν ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρουν Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι 'Εκάβῃ Hec. 52. οὐχ ὅσον τάχος χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας Sup. 588. τὸ ἀμέτερον χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἣ χωρήσεται τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόγους Ph. 108. τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. ποῦ θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεὶς σέθεν Iph. T. 596. τούτου χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν Hec. 2. χωρὶς τούτου ib. 860. ὀπάονάς μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανὼν ποτε σοῦ χωρὶς εἴην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐστὶν 'Ατθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγώ σοι χῶρον Rh. 519. Μακραὶ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωστός. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι Ph. 799. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τοὺς προπότας

παναμερεύσει θιάσυς ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάθη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 234. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126.

Ψαύειν. ὐδὲ ψαύομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς Or. 369. ὐ ψαύει γάμων Hip. 14. ψαύω (sc. τὴν δεξιάν συ) Hel. 845. μὴ ψαῦ', ὧν σε μὴ ψαύειν χρεὼν El. 223. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψαύειν νοσῦντος ἀνδρὸς Or. 790. ὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν El. 1256. παρῆΐδος ψαύων Bac. 1116. ὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μυ Hec 242. ψαῦσον An. 590. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ὔ τις ἂν ψαύσειέ μυ Cy. 533. ὔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμῦ Iph. A. 1559. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. ψαύσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χειρὶ ὐ ψαύσεις ποτὲ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. κλαίων ψαύσει (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρυς. ψαφαρόχρυν κάρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τὐμὸν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναῖκας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίυ Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνὸν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδυσι κἄλογοι βροτὺς Pro. fr. VI. ὔ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ὁδῦ τῆσδ' ἐλπὶς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω ὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ὐ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμυς ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς ὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ὔτε τὸν δείλαιον γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ὔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.

Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδὴς ἔφυς Or. 1608. ὐ ψευδὴς ἔτ' εἶς ib. 1609. μῦθος ὐ ψευδὴς Med. 354. ψευδῆ γάμον Iph. A. 105. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχυ Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. ἀοιδῶν εἴπερ ὐ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῆ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαιδάλυ ψευδῆ πόσιν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῆ ὑπ' οἴκτυ τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκύσῃ πολλὰ, κὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. ὃς πολλὰ ψευδῆ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ὐ ψευδῆ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τὺς Ἀλεξάνδρυ γάμυς ψευδονυμφεύτυς Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἄνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδεσιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἦρξω τῦ λόγυ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἵδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Ψηφίζειν. *νόμοισι—ἐψηφισμένως θανεῖν* Her. 142.

Ψῆφος. *Ἀργείων δόξαι ψήφῳ* Hec. 197. *ψῆφον τὴν κραθεῖσαν* ib. 219. *εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνυ* ib. 259. *διοίσει ψῆφον* Or. 49. cf. v. 1652. *δυσμενὴς φονία ψῆφος* ib. 973. *ψήφῳ θανάτυ κατακυρωθεὶς* ib.. 1013. cf. An. 497. et 519. *πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται* An. 1273. *εἰς ψῆφον πόλεως* Sup. 481. *ἐν ψήφυ φορᾷ* ib. 484. *ὁσία ψῆφος* Iph. T. 945. *ςρατῦ πλῆθος ὐδ' ἂν ἐν ψήφυ λόγῳ θέσθαι δυναίμην* Rh. 309. *σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη* Tr. 780. *ψήφῳ δοκῆσαν* Her. 187. *εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον* Hel. 1012. *ὐ ψήφῳ μιᾷ* Ion. 1223. *Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα* ib. 1251. *εὐσεβεςάτη ψῆφος βεβαία τε* El. 1263. *ἴσας μοι ψήφυς διηρίθμησε* Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. *πλέον φρυρήσομαι ψήφοισιν* Ion. 604. *ὦ θεοὶ ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν* El. 1259. *ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι* ib. 1317. etc.

Ψήχειν. *ψήχων δέρην μέτωπά τε* Hel. 1583.

Ψόγος. *ψόγον φυγεῖν* Hec. 384. cf. v. 1249. *ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων* Or. 249. *μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος* Ph. 94. *φοβύμενον ψόγον* Iph. T. 686. *κἂν προσῇ—ψόγος γυναιξὶν* Tr. 643. *ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας* Bac. 778. *ὐ λήψομαι πολὺν ψόγον* Hel. 852. *ψόγος σῷ πατρὶ* ib. 993. *παύσω ψόγυ σε τῦ πρὶν* ib. 1308. *ψόγον τρέμυσα δημοτῶν* El. 643. *ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται* ib. 1039. *τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον* Bel. fr. IX. 5. *ἄνευ ψόγυ* Inus fr. XV. 1. *αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ὐκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον* Melan. fr. XXVI. 3. *ὧν φυλάξομαι ψόγον* Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. *ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω* Bac. 638. *μὴ ψοφεῖτε* Or. 137. *ὅταν πύλαι ψοφῶσι* Her. F. 78.

Ψόφος. *κενὸς ψόφος ςάζει δι' ὤτων* Rh. 565. *λωτῦ ψόφῳ* Bac. 686. *Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας* Cy. 442. *ἐν πόλει ψόφου πλέᾳ* Ion. 601. *γλώσσης ψόφον* Her. F. 229. *οὐ φιλῶ ψόφυς κλύειν* Ion. 630.

Ψυκτήριος. *ψυκτήρια δένδρεα* Phaëth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγὸς Al. 1131.

Ψυχή. *ἐπεὶ—Ἕκτορος ἀπώλετο ψυχὴ* Hec. 22. *τῇ ψυχὴν ἀρίςῃ* ib. 580. *τίν' εἶχες ψυχήν;* Or. 525. *ἢν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς* ib. 643. *ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων* ib. 845. cf. Ph. 1340. *πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ* Or. 1034. *ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν* ib. 1163. *ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω* ib. 1171. *τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα* ib. 1517. *ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς* Ph. 1005. *ἐμοὶ ἄελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε* Med. 226. *πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν* ib. 247. *κυφισθήσομαι ψυχὴν* ib. 474. *τῶν ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθα* ib. 968. *πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς* Hip. 255. *ψυχὴν ὀλεῖς;* ib. 440. *ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα* ib. 726. *παρθένον ψυχὴν ἔχων* ib. 1006. *ψυχῆς ὐδέν ἐςι τιμιώτερον* Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. *ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὐ δυοῖν, ὀφείλομεν* Al. 715. *πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα* An. 420. *ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος* Rh. 183. *ὃς ψυχὴν ἀφῆκεν* Tr. 1135. *ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε* ib. 1214. *ψυχὴ ἐσώθη* Her. 15. *εἴπερ τῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει* ib. 174. *παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι* ib. 297. *εὐόχθυ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν* Ion. 1170. *σύλλογον ψυχῆς λάβε* Her. F. 626. *τί φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς;* ib. 1146. *ὐ θέλυσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ* Antiop. fr. IX. 3. *ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο* Dan. fr. XI. 3. *ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς* Dic. fr. I. 4. *ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ* Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. *ψυχά.* *θείαν Ἑλένυ ψυχὰν* Hec. 87. *οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς* ib. 177. *ὁμογενῆ ψυχὰν* Ph. 1299. *εὐναία δέδεται ψυχὰ* Hip. 160. *ἔθιγες ψυχᾶς* Al. 107. *σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον* Ion. 1499. *ψυχὰν τακομένα* El. 208. *ἡδομένᾳ ψυχᾷ* Hyp. fr. V. 4. *πέμψον φῶς ψυχᾶς* Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. *μήτε—ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε* Ph. 1234. *φόνιαι ψυχαὶ* ib. 1305. *ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ* Sup. 1103. etc.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.
Ψυχοῤῥαγεῖν. ψυχοῤῥαγεῖ Al. 141. ψυχοῤῥαγῦσα ib. 20. τέκνα ψυχοῤῥαγῦντα Her. F. 324.
Ψυχοῤῥαγής. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς Iph. T. 1466.

Ψύχος Fr. inc. XCV.
Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568. ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπὶς Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ω.

Ὠγύγιος. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120.
Ὠιδή. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor. ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814. λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med. 197. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. ἀντιψάλμυς ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγγυς ᾠδὰς Ion. 169.
Ὠδίν. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph. A. 1235. Λατῦς ὠδῖνα φίλαν Iph. T. 1102. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. κρύφιον ὠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον κατεινων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1040. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ ib. 358. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κεραυνῦ οἶςρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.
Ὠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ὠδίνειν Hip. 258. ἢ πρὶν ὠδίνυσ' ἐμὲ Iph. A. 1234. πάλαι ὠδίνυσα Her. 644.
Ὠιδοὶ χρησμῶν Her. 489.
Ὠή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy. 51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et Her. F. 1106.
Ὠθεῖν. διὰ μέσυ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1467. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 46. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. ὠθεῖ νιν Her. F. 969. ὦθει βιαίως Tr. 356. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652. ὠθεῖν πύλας Or. 1562. ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος νεὼς ὤθει πάλιν πρυμνήσια Iph. T. 1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὤσῃ χρόνον Iph. A. 865. τάχ' ἐξ ἀναιδῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα Cy. 588. τεκύσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. δαλῦ κώπην Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας ib. 483. ὤσει σὴν παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. εἰ τύσδ' ὠσαίατο (poët. pro ὤσαιντο) Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθυμένη Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.
Ὠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. Ὠκεανῦ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.
Ὠκυδρόμος: ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
Ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.
Ὠκυπλάνος. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.
Ὠκύπομπος. πόδα ναὸς ὠκυπόμπυ Iph. T. 1137. ὠκυπόμπυς πλάτας ib. 1427.
Ὠκύπυς. τὸν ὠκύπυν Μαιάδος γόνον Hel. 247. ὠκύπυς ἀνὴρ Aut. fr. III. 16. κυνῶν ὠκυπόδων Hip. 1128.
Ὠκυρόας. τὸν ὠκυρόαν Ἀξιὸν Bac. 569.
Ὠκύς. ὠκὺς Ἄρης An. 106. ὠκὺν πόδα Iph. T. 32. ὐκ ἔςιν ὅτως ὠκὺς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. τὸ ὠκὺ καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. τεθρίππων ὠκίςαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271.
Ὠκύτης. πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες Bac. 1088.
Ὠλένη. ἔγχος—ἀπ' ὠλένης βαλεῖν Ph. 1384. ἄρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην;

Med. 902. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην Bac. 1131. γραῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλέναις τέκνου ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1142. λαβοῦσα ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἥ σ' εἰς ἐμᾶς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥιπτοῦντε ib. 1101. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. τάδ' ὠλέναις οἴσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβρος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὦμος. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib. 1125. ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος ib. 1532. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας Bac. 694. ὁπόσα ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίαις ὤμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. ῥίψας ἀπ' ὤμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. οὐκ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ξυστυχοῦντ' ἔσῃ Hip. 1264. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τάχιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρεστι, γηραιοὺς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνουμένη Hel. 908. μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. δοῦλος ὠνητὸς Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc. CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητὸς Hel. 822.

Ὥρα, 1) tempus. ὥρα τάφου μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 723. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὥραν γάμου ib. 579. σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. ἦρος ὥραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὡραῖος. ἐν ὡραίῳ ἵσαμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὡραῖος Al. 519. δμῶς ἐστιν, ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὡραίων γάμων Hel. 12. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὠρίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὥς, pro οὕτως Hip. 1054. et El. 155.

Ὡσὰν Hec. 330.

Ὡσαύτως Iph. T. 833.

Ὡσπερεὶ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν Alcmæon. fr. VI. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρών μ' οὐκ ὠφελεῖς ib. 1301. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν οὐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σοὺς Her. 557. cf. v. 1049. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—οὐδὲν ὠφελεῖ Er.

fr. X. 3. τί με πλῦτος ὠφελεῖ νοσῦντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV. τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον An. 680. ὃ μάλις' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τῦτον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυστυχῦντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὔηθες δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτὺς Hel. 754. δίκαια, τὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρῆσις—κακῦ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῦντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ὐκ ὠφέλυν; Ph. 405. τῦτο πλεῖςον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσει; Sup. 1107. ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmæon. fr. X. 2. ὠφελύμεθα Ion. 380.

Ὠφέλημα Tr. 698.

Ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138.

Ὤφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὤφελες, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὤφελε, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὤφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

Ὠχρὸς Bac. 438.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

N.

O.

P.

Q.

R.

S.

T.

V.

X.

COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	29	29	29
40	39	39	39
50	49	49	49
60	59	59	59
70	69	69	69
80	79	79	79
90	90	90	89
100	100	100	98
110	112	112	110
120	122	122	120
130	132	132	130
140	142	143	140
150	152	153	150
160	162	163	160
170	172	173	170
180	182	183	180
190	192	193	190
200	202	203	200
210	212	213	210
220	222	223	220
230	233	234	231
240	246	246	244
250	257	257	255
260	268	268	265
270	278	278	275
280	291	290	286
290	301	300	296
300	311	310	306
310	321	320	316
320	331	329	326
330	341	339	336
340	351	349	346
350	361	359	356
360	371	369	366
370	381	379	376
380	391	389	386
390	401	399	396
400	411	409	406
410	422	420	416
420	432	430	425
430	442	440	435
440	452	450	445
450	462	460	455
460	472	470	465
470	484	482	477
480	495	493	488
490	505	503	498
500	515	513	508
510	525	523	518
520	535	533	528
530	545	543	538
540	555	553	548
550	565	563	558
560	575	573	568
570	585	583	578
580	594	593	588
590	603	603	598
600	613	613	608
610	623	623	618
620	633	633	628
630	643	643	638
640	653	653	648
650	663	663	658
660	673	673	668
670	683	683	678
680	693	693	688
690	703	703	698
700	713	713	708
710	723	723	718
720	733	733	728
730	743	743	739
740	753	753	749
750	764	763	759
760	774	773	769
770	784	783	779
780	794	793	789
790	804	803	799
800	814	813	809
810	824	823	819
820	834	833	829
830	844	843	839
840	854	853	849
850	864	863	859
860	874	873	869
870	885	884	880
880	897	898	894
890	907	908	904
900	919	922	918

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928
920	936	940	938
930	945	950	948
940	953	958	958
950	963	968	968
960	973	978	978
970	983	988	988
980	992	998	998
990	999	1007	1008
1000	1008	1017	1018
1010	1017	1026	1028
1020	1027	1036	1038
1030	1037	1046	1048
1040	1047	1056	1058
1050	1057	1066	1068
1060	1067	1076	1078
1070	1077	1086	1088
1080	1087	1096	1098
1090	1097	1106	1108
1100	1107	1116	1118
1110	1117	1126	1129
1120	1127	1136	1139
1130	1137	1146	1149
1140	1147	1156	1159
1150	1157	1166	1169
1160	1167	1176	1179
1166	1173	1182	1185

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10
20	20	20
30	30	30
40	40	40
50	50	50
60	60	60
70	70	70
80	80	80
90	90	90
100	100	100
110	110	110
120	120	120
130	130	130
140	140	140
150	150	150
160	160	160
170	170	170
180	180	180
190	191	191
200	201	201
210	211	211
220	221	221
230	231	231
240	241	241
250	251	251
260	261	261
270	271	271
280	281	281
290	291	291
300	301	301
310	311	311
320	321	321
330	331	331
340	341	341
350	351	351
360	361	361
370	371	371
380	381	381
390	391	391
400	401	401
410	410	410
420	420	420
430	430	430
440	440	440
450	450	450
460	460	460
470	468	470
480	476	480
490	483	490
500	492	500
510	501	510
520	510	520
530	520	530
540	530	540
550	540	550
560	550	560
570	560	570
580	570	580
590	580	590
600	590	600
610	600	610
620	610	620
630	620	630
640	630	640
650	640	650
660	650	660
670	660	670
680	670	680
690	680	690
700	690	700
710	700	710
720	710	720
730	720	730
740	730	740
750	740	750
760	750	760
770	758	770
780	766	780
790	774	790
800	782	800
810	793	810
820	803	820
830	813	830
840	822	840

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550	980	980	976	940	982
560	560	552	524	560	990	990	985	949	992
570	570	561	530	570	1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580	1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590	1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600	1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610	1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620	1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630	1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640	1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651	1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661	1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671	1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681	1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691	1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701	1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711	1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721	1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731	1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741	1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751	1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761	1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771	1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781	1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791	1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801	1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812	1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822	1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832	1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842	1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852	1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862	1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872	1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882	1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892	1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902	1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912	1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922	1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932	1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942	1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952	1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962	1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972					

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	250	251	251	490	489	492
20	20	20	260	261	261	500	499	502
30	30	30	270	271	271	510	509	512
40	40	40	280	281	281	520	519	522
50	50	50	290	291	291	530	529	532
60	60	60	300	301	301	540	539	542
70	70	70	310	311	311	550	549	553
80	80	80	320	321	321	560	559	563
90	90	90	330	331	331	570	569	573
100	100	100	340	341	341	580	579	584
110	110	110	350	351	351	590	589	594
120	120	120	360	361	361	600	599	604
130	130	130	370	369	371	610	608	614
140	140	140	380	380	381	620	617	624
150	150	150	390	390	391	630	627	634
160	161	161	400	400	401	640	637	644
170	171	171	410	410	411	650	647	654
180	181	181	420	420	421	660	658	664
190	191	191	430	430	431	670	668	674
200	201	201	440	440	441	680	678	684
210	211	211	450	450	451	690	688	694
220	221	221	460	460	461	700	698	704
230	231	231	470	470	472	705	703	709
240	241	241	480	480	482			

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	160	160	160	160
20	20	20	20	170	170	170	170
30	30	30	30	180	180	180	180
40	40	40	40	190	189	190	189
50	50	50	50	200	199	200	199
60	60	60	60	210	208	210	208
70	70	70	70	220	218	220	218
80	80	80	80	230	228	230	228
90	90	90	90	240	238	240	238
100	100	100	100	250	248	250	248
110	110	110	110	260	258	260	258
120	120	120	120	270	268	271	268
130	130	130	130	280	278	281	278
140	140	140	140	290	288	292	288
150	150	150	150	300	298	302	298

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308	800	804	805	795
320	318	322	318	810	814	815	805
330	328	332	328	820	824	825	815
340	338	342	338	830	834	835	825
350	348	352	348	840	844	845	835
360	358	362	358	850	854	855	845
370	368	373	368	860	864	865	855
380	378	383	378	870	874	875	865
390	388	393	388	880	884	885	875
400	398	403	398	890	894	895	885
410	408	413	408	900	904	905	895
420	418	423	418	910	914	915	905
430	428	433	428	920	924	925	915
440	438	443	438	930	934	935	925
450	448	453	448	940	944	945	935
460	458	463	458	950	954	955	945
470	468	473	468	960	964	965	955
480	477	483	477	970	974	976	965
490	486	493	485	980	984	986	975
500	496	503	495	990	994	997	985
510	506	513	505	1000	1004	1007	995
520	516	523	515	1010	1014	1017	1005
530	526	533	525	1020	1024	1027	1015
540	536	543	535	1030	1034	1037	1025
550	546	553	545	1040	1044	1047	1035
560	556	564	555	1050	1054	1057	1045
570	566	574	565	1060	1064	1067	1055
580	576	584	575	1070	1074	1077	1065
590	586	594	585	1080	1084	1087	1075
600	605	604	595	1090	1094	1097	1085
610	615	614	605	1100	1104	1107	1095
620	625	624	615	1110	1114	1117	1105
630	635	634	625	1120	1124	1127	1115
640	645	644	635	1130	1134	1137	1125
650	655	654	645	1140	1144	1147	1135
660	665	664	655	1150	1154	1157	1145
670	675	674	665	1160	1164	1169	1155
680	685	684	675	1170	1174	1179	1165
690	695	694	685	1180	1185	1189	1177
700	705	704	695	1190	1193	1199	1188
710	714	714	705	1200	1202	1209	1198
720	723	724	714	1210	1212	1219	1208
730	733	734	725	1220	1221	1229	1217
740	743	744	735	1230	1231	1239	1228
750	754	755	745	1240	1241	1249	1237
760	764	765	755	1250	1251	1259	1247
770	774	775	765	1260	1261	1269	1257
780	784	785	775	1270	1271	1279	1267
790	794	795	785	1280	1281	1289	1277

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287	1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297	1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307	1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317	1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	390	387	390	394
20	20	20	20	400	397	400	404
30	30	30	30	410	407	410	414
40	40	40	40	420	417	420	424
50	50	50	50	430	427	430	434
60	60	60	60	440	437	440	444
70	69	70	70	450	447	450	454
80	76	80	79	460	456	460	464
90	87	90	90	470	465	470	474
100	95	100	100	480	475	480	484
110	105	110	110	490	485	490	494
120	115	120	120	500	495	500	504
130	125	130	130	510	505	510	514
140	135	140	139	520	515	520	524
150	145	150	150	530	525	530	534
160	156	160	161	540	535	540	544
170	166	170	171	550	545	550	554
180	176	180	181	560	555	560	564
190	186	190	192	570	565	570	574
200	196	200	202	580	575	580	584
210	207	210	214	590	585	590	594
220	217	220	224	600	595	600	604
230	227	230	234	610	605	610	614
240	237	240	244	620	615	620	624
250	245	250	252	630	625	630	634
260	257	260	264	640	634	640	643
270	267	270	274	650	641	650	652
280	277	280	284	660	649	660	660
290	287	290	294	670	659	670	670
300	297	300	304	680	669	680	680
310	307	310	314	690	680	690	691
320	317	320	324	700	688	700	699
330	327	330	334	710	697	710	708
340	337	340	344	720	704	720	715
350	347	350	354	730	713	730	724
360	357	360	364	740	723	740	734
370	367	370	374	750	733	750	744
380	377	380	384	760	743	760	754

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764	1040	1016	1040	1031
780	763	780	774	1050	1026	1050	1041
790	773	790	784	1060	1036	1060	1051
800	783	800	794	1070	1047	1070	1061
810	793	810	804	1080	1058	1080	1071
820	803	820	814	1090	1066	1090	1080
830	813	830	824	1100	1077	1100	1091
840	823	840	834	1110	1086	1110	1100
850	833	850	844	1120	1096	1120	1110
860	843	860	854	1130	1106	1130	1120
870	853	870	864	1140	1116	1140	1130
880	863	880	874	1150	1126	1150	1140
890	873	890	884	1160	1136	1160	1150
900	883	900	894	1170	1146	1170	1160
910	892	910	904	1180	1156	1180	1170
920	901	920	914	1190	1166	1190	1180
930	911	930	924	1200	1176	1200	1190
940	921	940	934	1210	1186	1210	1200
950	930	950	945	1220	1196	1220	1210
960	939	960	954	1230	1206	1230	1220
970	949	970	964	1240	1216	1240	1230
980	959	980	974	1250	1226	1250	1240
990	969	990	984	1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994	1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004	1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014	1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021	1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	160	161	161	310	303	311
20	20	20	170	172	171	320	313	321
30	30	30	180	181	181	330	323	331
40	40	40	190	190	191	340	333	341
50	50	50	200	200	201	350	343	351
60	60	60	210	209	211	360	354	361
70	70	70	220	219	221	370	365	371
80	81	81	230	228	231	380	375	381
90	91	91	240	237	241	390	384	391
100	101	101	250	245	251	400	393	401
110	111	111	260	253	261	410	403	411
120	121	121	270	263	271	420	413	421
130	131	131	280	273	281	430	423	431
140	141	141	290	283	291	440	433	441
150	151	151	300	293	301	450	443	451

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461	880	874	883	1300	1284	1304
470	463	471	890	884	893	1310	1294	1314
480	473	481	900	894	903	1320	1304	1324
490	483	491	910	904	913	1330	1314	1334
500	493	501	920	914	923	1340	1323	1344
510	503	511	930	924	933	1350	1334	1354
520	513	521	940	934	943	1360	1344	1364
530	523	531	950	944	953	1370	1354	1374
540	533	541	960	954	963	1380	1364	1384
550	543	551	970	964	973	1390	1374	1394
560	553	561	980	974	983	1400	1384	1404
570	564	572	990	984	993	1410	1394	1414
580	574	582	1000	994	1003	1420	1404	1424
590	584	592	1010	1004	1013	1430	1414	1434
600	594	602	1020	1014	1023	1440	1424	1444
610	604	612	1030	1024	1033	1450	1434	1454
620	614	622	1040	1034	1043	1460	1444	1464
630	624	632	1050	1044	1053	1470	1454	1474
640	634	642	1060	1054	1063	1480	1464	1484
650	645	652	1070	1064	1073	1490	1474	1494
660	654	662	1080	1074	1083	1500	1484	1504
670	664	672	1090	1084	1093	1510	1494	1514
680	674	682	1100	1094	1103	1520	1504	1524
690	684	692	1110	1104	1113	1530	1514	1534
700	694	702	1120	1113	1123	1540	1524	1544
710	703	712	1130	1120	1133	1550	1534	1554
720	714	723	1140	1129	1143	1560	1544	1564
730	724	733	1150	1136	1153	1570	1554	1574
740	734	743	1160	1146	1163	1580	1564	1584
750	744	753	1170	1155	1173	1590	1574	1594
760	754	763	1180	1164	1183	1600	1584	1604
770	764	773	1190	1174	1193	1610	1594	1614
780	774	783	1200	1184	1204	1620	1604	1624
790	784	793	1210	1194	1214	1630	1614	1634
800	794	803	1220	1204	1224	1640	1624	1644
810	804	813	1230	1214	1234	1650	1634	1654
820	814	823	1240	1224	1244	1660	1644	1664
830	824	833	1250	1234	1254	1670	1654	1674
840	834	843	1260	1244	1264	1680	1664	1684
850	844	853	1270	1254	1274	1690	1674	1694
860	854	863	1280	1264	1284	1700	1684	1704
870	864	873	1290	1274	1294	1708	1692	1712

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	470	470	469	470
20	20	20	20	480	480	479	480
30	30	30	30	490	490	489	490
40	40	40	40	500	500	499	500
50	50	50	50	510	510	509	510
60	60	60	60	520	520	519	520
70	70	70	70	530	530	529	530
80	80	79	80	540	540	539	540
90	89	88	90	550	550	549	550
100	100	99	100	560	560	559	561
110	110	109	110	570	570	569	571
120	120	119	120	580	580	579	581
130	130	129	130	590	590	589	591
140	140	139	140	600	600	599	601
150	150	149	150	610	610	609	611
160	160	159	160	620	620	616	621
170	170	169	170	630	630	625	631
180	180	179	180	640	640	635	641
190	190	189	190	650	650	645	651
200	200	199	200	660	660	655	661
210	210	209	210	670	670	665	671
220	220	219	220	680	680	675	681
230	230	229	230	690	690	685	691
240	240	239	240	700	700	695	701
250	250	249	250	710	710	705	711
260	260	259	260	720	720	715	722
270	270	269	270	730	730	725	732
280	280	279	280	740	740	735	743
290	290	289	290	750	750	745	753
300	300	299	300	760	760	755	763
310	310	309	310	770	770	765	773
320	320	319	320	780	780	775	783
330	330	329	330	790	790	785	793
340	340	339	340	800	800	795	803
350	350	349	350	810	810	805	813
360	360	359	360	820	820	815	823
370	370	369	370	830	830	825	833
380	380	379	380	840	840	835	843
390	390	389	390	850	850	845	853
400	400	399	400	860	860	855	863
410	410	409	410	870	870	865	873
420	420	419	420	880	880	875	883
430	430	429	430	890	890	885	893
440	440	439	440	900	900	895	903
450	450	449	450	910	910	905	913
460	460	459	460	920	920	915	923

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933
940	940	935	943
950	950	945	953
960	960	955	963
970	970	965	973
980	980	975	983
990	990	985	993
1000	1000	995	1003
1010	1010	1005	1013
1020	1020	1015	1023
1030	1030	1025	1033
1040	1040	1035	1043
1050	1050	1045	1053
1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	70	70	70
80	80	80	80
90	90	90	90
100	100	100	100
110	110	110	110
120	119	119	119
130	128	128	128
140	139	137	138
150	149	147	148
160	159	157	158
170	169	167	168
180	179	177	178
190	189	187	188
200	199	197	198
210	209	207	208
220	220	217	219
230	230	227	229
240	240	237	239
250	250	247	249
260	260	257	259
270	270	267	269
280	280	277	279
290	290	287	289
300	300	297	299
310	310	307	309
320	320	317	319
330	330	327	329
340	340	337	339
350	350	347	349
360	360	357	359
370	370	367	369
380	380	377	379
390	389	387	389
400	399	397	399
410	410	407	409
420	419	416	419
430	429	426	429
440	438	435	439
450	447	444	449
460	458	454	460
470	468	464	470
480	478	474	480
490	488	484	490
500	498	494	500
510	508	504	510
520	519	514	521
530	529	524	531
540	539	534	541
550	549	544	551
560	559	554	561
570	569	564	571
580	579	574	581
590	590	584	591
600	600	594	601
610	609	604	611
620	619	614	621
630	630	624	632
640	640	632	642
650	650	641	652
660	660	648	662
670	670	658	672
680	680	668	682
690	690	678	692
700	700	688	702

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712	1080	1071	1053	1082
720	720	708	722	1090	1081	1062	1093
730	730	718	732	1100	1091	1072	1103
740	738	725	742	1110	1101	1082	1113
750	746	733	752	1120	1111	1092	1123
760	756	742	762	1130	1121	1102	1133
770	766	751	772	1140	1131	1112	1143
780	776	760	782	1150	1141	1122	1153
790	786	770	792	1160	1151	1132	1163
800	795	779	801	1170	1161	1142	1173
810	806	790	812	1180	1171	1152	1183
820	816	800	822	1190	1184	1164	1193
830	826	810	832	1200	1192	1171	1203
840	836	820	842	1210	1201	1181	1213
850	846	830	852	1220	1211	1191	1223
860	856	840	862	1230	1221	1201	1233
870	866	850	872	1240	1231	1211	1243
880	875	859	882	1250	1241	1221	1253
890	887	872	892	1260	1251	1231	1263
900	896	881	902	1270	1261	1241	1273
910	904	889	912	1280	1271	1251	1283
920	915	899	922	1290	1281	1261	1293
930	925	910	932	1300	1291	1271	1303
940	935	920	942	1310	1301	1281	1313
950	945	930	952	1320	1311	1291	1323
960	955	940	962	1330	1321	1301	1333
970	965	950	972	1340	1331	1311	1343
980	975	960	982	1350	1342	1322	1353
990	985	970	992	1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002	1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012	1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022	1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032	1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042	1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052	1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062	1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072				

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10	60	60	60	60	60
20	20	20	20	20	70	69	69	70	70
30	30	30	30	30	80	79	79	80	80
40	40	40	40	40	90	89	89	90	90
50	50	50	50	50	100	99	99	100	100

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110	600	595	596	605	600
120	119	119	120	120	610	605	606	615	610
130	129	129	130	130	620	615	616	625	620
140	139	139	140	140	630	625	626	635	630
150	149	149	150	150	640	635	636	645	640
160	159	159	160	160	650	645	646	655	650
170	167	168	170	170	660	655	656	665	660
180	178	179	180	180	670	665	666	675	670
190	189	190	191	190	680	675	678	687	680
200	199	200	201	200	690	685	688	697	690
210	209	210	212	210	700	695	697	707	700
220	219	220	222	220	710	705	707	717	710
230	229	230	232	230	720	715	717	727	720
240	239	240	242	240	730	725	727	737	730
250	249	250	252	250	740	735	737	748	740
260	259	260	262	260	750	745	747	759	750
270	269	270	272	270	760	754	757	769	760
280	279	280	282	280	770	763	768	779	770
290	289	290	292	290	780	774	780	790	780
300	299	300	302	300	790	784	790	800	790
310	309	310	312	310	800	794	800	810	800
320	319	320	322	320	810	804	810	820	810
330	329	330	332	330	820	815	822	832	820
340	339	340	342	340	830	824	831	842	830
350	349	350	353	350	840	834	841	852	840
360	359	360	363	360	850	844	851	862	850
370	370	372	375	370	860	855	863	873	860
380	380	382	385	380	870	866	874	883	870
390	390	392	395	390	880	876	884	893	880
400	400	402	405	400	890	887	894	903	890
410	410	412	415	410	900	897	904	913	900
420	420	422	425	420	910	907	914	923	910
430	430	432	435	430	920	917	924	933	920
440	440	442	445	440	930	927	934	943	930
450	450	452	455	450	940	937	944	953	940
460	460	462	465	460	950	947	954	963	950
470	470	472	475	470	960	957	964	973	960
480	480	482	485	480	970	967	974	983	970
490	490	492	495	490	980	977	984	993	980
500	500	502	505	500	990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510	1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520	1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530	1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540	1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550	1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560	1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570	1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580	1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590	1080	1078	1083	1094	1080

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090	1290	1280	1285	1304	1290
1100	1098	1103	1114	1100	1300	1290	1295	1314	1300
1110	1106	1111	1124	1110	1310	1300	1305	1324	1310
1120	1114	1119	1134	1120	1320	1310	1316	1335	1320
1130	1122	1127	1144	1130	1330	1320	1326	1345	1330
1140	1130	1135	1154	1140	1340	1330	1336	1355	1340
1150	1140	1145	1164	1150	1350	1340	1346	1365	1350
1160	1150	1155	1174	1160	1360	1350	1357	1376	1360
1170	1160	1165	1184	1170	1370	1360	1367	1386	1370
1180	1170	1175	1194	1180	1380	1370	1377	1396	1380
1190	1180	1185	1204	1190	1390	1380	1388	1406	1390
1200	1190	1195	1214	1200	1400	1390	1398	1417	1400
1210	1200	1205	1224	1210	1410	1400	1408	1427	1410
1220	1210	1215	1234	1220	1420	1410	1418	1438	1420
1230	1220	1225	1244	1230	1430	1420	1428	1448	1430
1240	1230	1235	1254	1240	1440	1430	1438	1458	1440
1250	1240	1245	1264	1250	1450	1440	1448	1468	1450
1260	1250	1255	1274	1260	1460	1450	1458	1478	1460
1270	1260	1265	1284	1270	1466	1456	1464	1484	1466
1280	1270	1275	1294	1280					

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	230	238	231	237
20	20	20	20	240	249	243	249
30	30	30	30	250	262	253	260
40	40	40	40	260	272	263	270
50	50	50	50	270	282	273	280
60	60	60	60	280	293	283	291
70	70	70	70	290	303	293	301
80	80	80	80	300	313	303	310
90	90	90	90	310	323	313	321
100	100	100	100	320	333	323	331
110	109	110	110	330	343	333	341
120	120	120	120	340	354	343	352
130	130	129	130	350	364	353	362
140	140	138	140	360	374	363	372
150	150	147	150	370	384	373	382
160	162	158	161	380	394	383	392
170	172	168	171	390	404	393	402
180	183	179	182	400	414	403	412
190	194	189	193	410	424	413	422
200	204	198	203	420	434	423	432
210	214	208	213	430	444	433	442
220	225	218	223	440	454	443	452

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462	940	956	940	958
460	474	463	472	950	966	950	968
470	484	473	482	960	976	960	978
480	494	483	492	970	987	970	989
490	504	493	502	980	997	980	999
500	514	503	512	990	1007	990	1009
510	524	512	522	1000	1017	1000	1019
520	534	522	532	1010	1027	1010	1029
530	544	532	542	1020	1037	1020	1039
540	554	542	552	1030	1047	1030	1049
550	564	552	562	1040	1057	1040	1059
560	574	562	572	1050	1067	1050	1069
570	584	572	582	1060	1076	1060	1079
580	594	582	592	1070	1085	1070	1089
590	604	592	602	1080	1095	1080	1099
600	614	602	612	1090	1105	1090	1109
610	624	612	622	1100	1115	1100	1119
620	634	622	632	1110	1125	1110	1129
630	644	632	642	1120	1135	1120	1139
640	654	642	652	1130	1145	1130	1149
650	664	652	662	1140	1155	1140	1159
660	674	662	672	1150	1165	1150	1169
670	684	672	682	1160	1175	1160	1179
680	694	682	692	1170	1185	1170	1189
690	703	691	702	1180	1195	1180	1199
700	713	701	712	1190	1205	1190	1209
710	723	710	723	1200	1215	1200	1219
720	732	720	732	1210	1225	1210	1229
730	742	730	742	1220	1235	1220	1239
740	752	740	752	1230	1245	1230	1249
750	763	750	763	1240	1254	1238	1259
760	773	760	773	1250	1264	1249	1269
770	784	771	783	1260	1274	1259	1279
780	794	780	793	1270	1284	1269	1289
790	802	789	803	1280	1294	1279	1299
800	814	799	813	1290	1304	1289	1309
810	824	809	823	1300	1314	1299	1319
820	834	819	833	1310	1324	1309	1329
830	844	829	848	1320	1335	1319	1340
840	854	839	858	1330	1345	1329	1350
850	864	849	868	1340	1355	1339	1360
860	874	859	878	1350	1365	1349	1370
870	884	869	888	1360	1375	1359	1380
880	894	879	898	1370	1385	1369	1390
890	904	892	908	1380	1395	1379	1400
900	914	899	918	1390	1405	1389	1410
910	924	909	928	1400	1415	1399	1420
920	936	920	938	1410	1425	1409	1430
930	946	930	948	1420	1435	1419	1440

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451
1440	1456	1439	1461
1450	1468	1449	1471
1460	1480	1461	1481
1470	1490	1472	1491
1480	1500	1481	1501
1490	1510	1491	1511
1500	1520	1501	1521
1510	1529	1510	1531
1520	1540	1520	1542
1530	1550	1530	1552
1540	1560	1540	1562
1550	1570	1550	1572
1560	1580	1560	1582
1570	1590	1570	1592
1580	1600	1580	1602
1590	1610	1590	1612
1600	1620	1600	1622
1610	1630	1610	1632
1620	1640	1620	1642
1622	1642	1622	1644

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	70	70	70
80	80	80	80
90	90	90	90
100	100	100	100
110	110	110	110
120	120	120	120
130	130	130	130
140	140	139	140
150	150	149	150
160	160	158	160
170	170	168	170
180	180	178	180
190	190	188	190
200	200	198	200
210	210	208	210
220	220	217	220
230	230	224	230
240	240	233	240
250	250	242	250
260	260	251	260
270	270	260	270
280	280	270	280
290	290	279	290
300	300	289	300
310	310	299	310
320	320	309	320
330	330	319	330
340	340	329	340
350	350	339	350
360	360	349	360
370	370	359	370
380	380	369	380
390	390	379	390
400	400	390	401
410	410	400	411
420	420	410	421
430	430	420	431
440	440	430	441
450	450	440	451
460	460	450	461
470	470	460	471
480	480	470	481
490	490	480	491
500	500	490	501
510	510	500	511
520	520	510	521
530	530	520	531
540	540	530	541
550	550	540	551
560	560	550	561
570	570	560	571
580	580	570	581
590	590	579	591
600	600	590	602
610	610	600	612
620	620	610	622

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632
640	640	630	642
650	650	640	653
660	660	650	663
670	670	660	674
680	680	670	684
690	690	680	694
700	700	690	704
710	710	700	714
720	720	710	725
730	730	720	735
740	740	730	745
750	750	740	755
760	760	750	765
770	770	760	775
780	780	770	785
790	790	778	795
800	800	789	805
810	810	799	815
820	820	809	825
830	830	819	835
840	840	829	845
850	850	839	855
860	860	849	865
870	870	859	875
880	880	869	885
890	890	879	895
900	900	889	905
910	910	899	915
920	920	909	925
930	930	919	935
940	940	929	945
950	950	939	955
960	960	949	965
970	970	959	975
980	980	969	986
990	990	979	996
1000	1000	989	1006
1010	1010	999	1016
1020	1020	1009	1026
1030	1030	1019	1036
1040	1040	1029	1046
1050	1050	1038	1056
1060	1060	1048	1066
1070	1070	1057	1076
1080	1080	1067	1086
1090	1090	1076	1096
1100	1100	1087	1106
1110	1110	1097	1116
1120	1120	1107	1126
1130	1130	1117	1137
1140	1140	1127	1149
1150	1150	1137	1159
1160	1160	1147	1169
1170	1170	1157	1179
1180	1180	1167	1189
1190	1190	1177	1200
1200	1200	1187	1210
1210	1210	1197	1220
1220	1220	1207	1230
1230	1230	1217	1240
1240	1240	1227	1250
1250	1250	1237	1260
1260	1260	1247	1270
1270	1270	1257	1280
1280	1280	1267	1290
1290	1290	1274	1300
1300	1300	1283	1310
1310	1310	1291	1320
1320	1320	1300	1330
1330	1330	1310	1340
1340	1340	1319	1350
1350	1350	1329	1360
1360	1360	1339	1370
1370	1370	1349	1380
1380	1380	1359	1390
1390	1390	1369	1400
1400	1400	1379	1410
1410	1410	1388	1419
1420	1420	1398	1429
1430	1430	1408	1439
1440	1440	1418	1449
1450	1450	1428	1459
1460	1460	1438	1469
1470	1470	1448	1479
1480	1480	1458	1489
1490	1490	1466	1499
1500	1500	1475	1509
1510	1510	1485	1519
1520	1520	1496	1529
1530	1530	1505	1539
1540	1540	1516	1549
1550	1550	1526	1559
1560	1560	1536	1569
1570	1570	1546	1579
1580	1580	1556	1589
1590	1590	1566	1599
1600	1600	1576	1609
1610	1610	1586	1619
1620	1620	1596	1629
1629	1629	1605	1638

COLLATIO NUMERORUM

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10	470	470	456	472	455
20	20	20	20	20	480	480	466	483	465
30	30	30	30	30	490	490	476	493	475
40	40	39	40	40	500	500	486	503	485
50	50	50	50	50	510	510	496	513	495
60	60	60	60	60	520	520	506	523	505
70	70	70	70	70	530	530	516	533	515
80	80	80	80	80	540	540	526	543	525
90	90	90	90	90	550	550	536	553	535
100	100	100	100	100	560	560	546	564	545
110	110	110	110	110	570	570	556	574	555
120	120	120	120	120	580	580	566	584	565
130	130	130	130	129	590	590	576	594	575
140	140	139	140	138	600	600	586	604	585
150	150	148	150	147	610	610	596	614	595
160	160	156	160	155	620	620	606	624	605
170	170	165	170	164	630	630	616	635	615
180	180	173	180	172	640	640	627	646	626
190	190	181	190	179	650	650	634	656	633
200	200	190	200	187	660	660	643	666	642
210	210	201	210	199	670	670	653	676	652
220	220	211	220	209	680	680	663	686	662
230	230	221	231	220	690	690	673	696	672
240	240	230	241	229	700	700	683	706	682
250	250	240	251	239	710	710	693	716	692
260	260	250	261	249	720	720	703	726	702
270	270	260	271	259	730	730	713	736	712
280	280	270	281	269	740	740	723	746	722
290	290	280	291	279	750	750	733	757	732
300	300	290	301	289	760	760	743	767	742
310	310	300	311	299	770	770	753	777	752
320	320	310	321	309	780	780	763	787	762
330	330	320	331	319	790	790	773	797	772
340	340	330	341	329	800	800	783	807	782
350	350	340	351	339	810	810	793	817	792
360	360	350	361	349	820	820	803	827	802
370	370	360	371	359	830	830	812	837	811
380	380	370	381	369	840	840	819	847	818
390	390	380	391	379	850	850	830	857	829
400	400	389	401	387	860	860	838	867	837
410	410	398	411	396	870	870	846	877	846
420	420	406	421	405	880	880	854	887	855
430	430	416	431	415	890	890	860	897	861
440	440	426	441	425	900	900	869	907	870
450	450	436	451	435	910	910	879	917	880
460	460	446	461	445	920	920	889	927	890

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900	1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910	1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920	1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930	1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940	1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950	1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960	1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970	1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980	1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990	1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000	1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010	1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020	1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030	1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040	1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050	1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060	1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070	1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080	1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090	1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100	1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109	1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119	1440	1440	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128	1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138	1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148	1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158	1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168	1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178	1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10	140	138	141	141	140
20	20	20	20	20	150	149	152	152	151
30	30	30	30	30	160	157	162	162	161
40	40	40	40	40	170	167	172	172	171
50	49	50	50	49	180	177	182	182	181
60	59	60	60	59	190	187	194	194	193
70	69	70	70	69	200	197	204	204	203
80	79	80	80	79	210	206	214	214	213
90	89	90	90	89	220	215	223	224	222
100	99	100	100	99	230	225	233	234	232
110	109	110	110	109	240	235	243	244	242
120	119	121	121	120	250	245	253	254	252
130	129	131	131	130	260	255	263	264	262

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272	760	743	755	765	758
280	275	283	284	282	770	753	765	775	768
290	285	293	295	292	780	763	775	785	777
300	295	304	305	302	790	772	785	795	786
310	304	314	314	311	800	782	795	805	796
320	314	324	324	321	810	792	805	815	806
330	324	334	334	331	820	802	815	825	816
340	334	344	344	341	830	810	824	835	826
350	344	354	354	351	840	816	831	845	836
360	354	364	364	361	850	823	839	855	846
370	364	374	374	371	860	831	849	865	856
380	374	384	384	381	870	840	859	875	866
390	384	394	395	391	880	850	869	885	876
400	394	404	405	401	890	860	879	895	886
410	404	414	415	411	900	870	889	905	896
420	411	421	425	420	910	880	899	915	906
430	419	429	435	429	920	890	909	925	916
440	428	438	445	440	930	900	919	935	926
450	438	447	455	451	940	910	929	945	936
460	448	457	465	461	950	920	939	955	946
470	457	467	475	470	960	930	949	965	956
480	467	477	485	480	970	940	959	975	966
490	477	487	495	490	980	950	969	985	976
500	487	497	505	500	990	960	979	995	986
510	497	507	515	510	1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520	1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530	1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540	1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550	1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560	1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570	1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580	1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590	1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600	1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610	1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620	1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629	1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638	1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648	1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658	1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668	1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678	1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688	1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698	1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708	1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718	1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728	1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738	1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748	1239	1208	1229	1248	1236

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245	1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256	1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267	1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277	1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287	1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297	1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307	1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317	1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327	1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	340	330	340	334
20	20	20	20	350	340	350	344
30	30	30	30	360	350	360	354
40	40	40	40	370	360	370	364
50	50	50	50	380	370	380	374
60	60	60	60	390	380	390	384
70	70	70	70	400	890	400	394
80	80	80	80	410	400	410	404
90	90	90	90	420	410	420	414
100	100	100	100	430	420	430	424
110	110	110	110	440	430	441	434
120	120	120	120	450	440	451	444
130	130	130	130	460	450	461	454
140	140	140	140	470	460	471	464
150	148	150	150	480	470	481	474
160	157	160	160	490	480	491	484
170	166	170	170	500	490	501	494
180	174	180	178	510	500	511	504
190	183	190	187	520	510	521	514
200	191	200	195	530	520	531	524
210	200	210	204	540	530	541	534
220	210	220	214	550	540	551	544
230	220	230	224	560	550	561	554
240	230	240	234	570	560	571	564
250	240	250	244	580	570	581	574
260	250	260	254	590	580	591	584
270	260	270	264	600	590	601	593
280	270	280	274	610	600	611	603
290	280	290	284	620	610	621	613
300	290	300	294	630	620	631	623
310	300	310	304	640	630	641	633
320	310	320	314	650	640	651	643
330	320	330	324	660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663
680	670	681	673
690	680	691	683
700	690	701	692
710	700	711	702
720	710	722	712
730	720	732	722
740	730	742	732
750	740	752	742
760	750	762	752
770	760	772	762
780	770	782	772
790	780	792	782
800	790	802	792
810	800	812	802
820	810	822	812
830	819	831	821
840	830	842	832
850	840	852	842
860	850	862	852
870	860	872	862
880	870	882	872
890	880	892	882
900	890	902	892
910	900	912	902
920	910	922	912
930	920	932	922
940	930	942	931
950	940	952	941
960	950	962	951
970	960	972	961
980	970	982	971
990	980	992	982
1000	990	1004	993
1010	1002	1016	1007
1020	1013	1026	1018
1030	1023	1036	1028
1040	1033	1046	1038
1050	1043	1056	1048
1060	1053	1066	1058
1070	1063	1076	1068
1080	1073	1086	1078
1090	1083	1096	1088
1100	1093	1106	1098
1110	1103	1116	1108
1120	1113	1126	1118
1130	1123	1136	1128
1140	1133	1146	1138
1150	1143	1156	1148

Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1160	1153	1166	1158
1170	1163	1176	1168
1180	1173	1186	1178
1190	1183	1196	1188
1200	1193	1206	1198
1210	1203	1216	1208
1220	1213	1226	1218
1230	1223	1236	1228
1240	1233	1246	1238
1250	1242	1256	1247
1260	1252	1266	1257
1270	1259	1276	1264
1280	1269	1286	1274
1290	1276	1296	1282
1300	1285	1306	1292
1310	1295	1316	1303
1320	1305	1326	1313
1330	1315	1336	1323
1340	1325	1346	1333
1350	1335	1356	1343
1360	1346	1366	1354
1370	1356	1376	1364
1380	1365	1386	1374
1390	1373	1396	1385
1400	1385	1407	1397
1410	1395	1418	1408
1420	1404	1428	1417
1430	1412	1438	1428
1440	1420	1449	1438
1450	1430	1461	1449
1460	1443	1474	1463
1470	1454	1486	1474
1480	1466	1498	1486
1490	1478	1510	1498
1500	1492	1525	1513
1510	1503	1536	1524
1520	1513	1546	1534
1530	1523	1556	1544
1540	1534	1568	1555
1550	1545	1583	1566
1560	1555	1593	1576
1570	1565	1603	1586
1580	1575	1613	1596
1590	1585	1623	1606
1600	1595	1633	1616
1610	1605	1643	1626
1620	1615	1653	1636
1630	1625	1663	1646
1640	1635	1673	1656

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666	1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676	1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686	1693	1688	1726	1709

PHŒNISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10	400	397	411	408	400
20	20	20	20	20	410	407	421	418	410
30	30	30	30	30	420	417	431	428	420
40	40	40	40	40	430	427	441	438	430
50	50	50	50	50	440	437	451	447	440
59	59	59	58	59	450	447	461	457	450
70	70	70	68	70	460	457	471	467	460
80	80	80	78	80	470	467	481	477	470
90	90	90	88	90	480	477	491	487	480
100	100	100	98	100	490	487	501	497	490
110	109	110	108	110	500	497	511	507	500
120	119	120	118	120	510	507	521	517	510
130	128	130	128	130	520	517	531	527	520
140	138	140	138	140	530	527	541	537	530
150	148	150	148	150	540	537	551	547	540
160	157	161	159	160	550	547	561	557	550
170	166	171	169	170	560	557	571	567	560
180	175	181	179	180	570	567	581	576	570
190	183	191	188	190	580	577	591	586	580
200	192	203	199	200	590	587	601	596	590
210	202	213	209	210	600	597	611	606	600
220	211	222	218	220	610	607	621	616	610
230	222	233	229	230	620	617	631	626	620
240	232	244	239	240	630	627	641	636	630
250	243	254	250	250	640	637	651	646	640
260	253	264	260	260	650	647	671	656	650
270	263	274	270	270	660	656	681	666	660
280	273	284	280	280	670	666	691	676	670
290	283	294	290	290	680	675	701	686	680
300	293	304	300	300	690	684	711	695	690
310	302	314	310	310	700	693	721	705	700
320	315	327	324	320	710	703	731	715	710
330	326	339	336	330	720	713	741	725	720
340	338	351	348	340	730	723	751	735	730
350	348	361	358	350	740	733	761	745	740
360	357	371	368	360	750	743	771	755	750
370	367	381	378	370	760	753	781	765	760
380	377	391	388	380	770	763	791	775	770
390	387	401	398	390	780	773	801	785	780

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790	1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800	1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810	1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820	1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830	1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840	1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850	1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860	1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870	1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880	1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890	1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900	1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910	1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920	1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930	1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940	1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950	1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960	1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970	1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980	1470	1461	1499	1475	1470
990	·983	1011	997	990	1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000	1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010	1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020	1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030	1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040	1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050	1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060	1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070	1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080	1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090	1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100	1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110	1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120	1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130	1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140	1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150	1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160	1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170	1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180	1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190	1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200	1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210	1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220	1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230	1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240	1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250	1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260	1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270	1754	1766	1810	1779	1754

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	350	346	350	690	686	692
20	20	20	360	356	360	700	696	702
30	30	30	370	366	370	710	706	712
40	40	39	380	376	380	720	716	722
50	50	50	390	387	391	730	726	732
60	60	60	400	397	401	740	737	743
70	70	70	410	407	411	750	747	753
80	80	80	420	417	421	760	756	762
90	90	90	430	427	431	770	766	772
100	100	100	440	437	441	780	776	782
110	110	110	450	447	451	790	786	792
120	120	120	460	457	461	800	796	803
130	130	130	470	466	471	810	806	813
140	140	140	480	476	481	820	816	823
150	150	150	490	486	491	830	827	833
160	160	160	500	496	501	840	837	843
170	170	170	510	506	511	850	847	853
180	180	180.	520	516	521	860	857	863
190	190	190	530	526	531	870	867	873
200	200	200	540	536	541	880	877	883
210	210	210	550	546	551	890	887	893
220	220	220	560	556	561	900	897	903
230	230	230	570	566	571	910	907	913
240	240	240	580	576	582	920	917	923
250	248	250	590	586	592	930	927	933
260	256	260	600	596	602	940	937	943
270	266	270	610	606	612	950	947	953
280	276	280	620	616	622	960	957	963
290	286	290	630	626	632	970	967	973
300	296	300	640	636	642	980	977	983
310	306	310	650	646	652	990	987	993
320	316	320	660	656	662	996	993	999
330	326	330	670	666	672			
340	336	340	680	676	682			

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	60	65	65	57	61
20	20	20	20	20	70	80	80	68	71
30	30	30	30	30	80	91	91	79	81
40	40	40	40	40	90	101	101	89	91
50	51	51	47	51	100	112	111	99	102

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112
120	132	131	119	122
130	142	141	129	132
140	152	151	139	142
150	162	161	149	152
160	172	171	159	162
170	182	181	169	172
180	192	191	179	182
190	202	201	189	192
200	212	211	199	202
210	222	221	209	212
220	232	231	219	222
230	242	241	229	232
240	252	251	239	242
250	262	261	249	252
260	272	271	259	262
270	282	281	269	272
280	292	290	278	282
290	302	300	288	292
300	312	310	298	302
310	322	320	308	312
320	332	330	318	322
330	342	340	328	332
340	352	350	338	342
350	362	360	348	352
360	372	370	358	362
370	383	380	368	372
380	395	390	379	382
390	406	400	390	392
400	416	410	400	402
410	426	420	410	412
420	436	430	420	422
430	446	440	430	432
440	456	450	440	442
450	466	460	450	452
460	476	470	460	462
470	486	480	470	472
480	496	490	480	482
490	506	500	490	492
500	516	510	500	502
510	526	520	510	512
520	536	530	520	522
530	546	540	530	532
540	556	550	540	542
550	566	560	550	552
560	576	570	560	562
570	586	580	570	572
580	596	590	580	582
590	605	599	589	592

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
600	618	610	600	602
610	630	620	610	612
620	640	630	620	622
630	651	640	631	632
640	662	650	642	642
650	672	660	652	652
660	682	670	662	662
670	692	680	672	672
680	702	690	682	682
690	712	700	692	692
700	722	710	702	702
710	732	720	712	712
720	742	730	722	722
730	752	740	732	732
740	762	750	742	742
750	772	760	752	752
760	782	770	762	762
770	793	780	772	772
780	803	790	782	782
790	811	800	792	792
800	821	810	802	802
810	833	820	812	812
820	845	830	822	822
830	855	840	832	832
840	864	850	841	842
850	874	860	851	852
860	884	870	861	862
870	894	880	871	872
880	904	890	881	882
890	914	900	891	892
900	924	910	901	902
910	934	920	911	912
920	944	930	921	922
930	954	940	931	932
940	964	950	941	942
950	974	960	951	952
960	984	970	961	962
970	994	980	971	972
980	1005	990	982	983
990	1015	1000	992	993
1000	1025	1010	1002	1003
1010	1036	1020	1013	1013
1020	1045	1030	1022	1023
1030	1057	1040	1034	1033
1040	1067	1050	1044	1043
1050	1077	1060	1054	1053
1060	1087	1070	1064	1063
1070	1097	1080	1074	1073
1080	1109	1090	1084	1083

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
1090	1119	1100	1094	1093	1170	1203	1181	1178	1177
1100	1129	1110	1104	1103	1180	1213	1191	1188	1187
1110	1139	1120	1114	1113	1190	1223	1201	1198	1197
1120	1150	1130	1125	1124	1200	1233	1211	1208	1207
1130	1161	1141	1136	1135	1210	1243	1221	1218	1217
1140	1173	1151	1148	1147	1220	1253	1231	1228	1227
1150	1183	1161	1158	1157	1230	1263	1241	1238	1237
1160	1193	1171	1168	1167	1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	350	354	354	365
20	20	20	20	360	364	364	375
30	30	30	30	370	374	374	385
40	40	40	40	380	384	384	395
50	50	50	50	390	394	394	405
60	60	60	60	400	404	404	415
70	70	70	70	410	414	414	425
80	80	80	80	420	424	424	435
90	90	90	90	430	434	434	445
100	100	100	100	440	444	444	455
110	110	110	110	450	454	454	465
120	120	120	120	460	464	464	475
130	130	130	130	470	474	474	485
140	140	140	140	480	484	484	495
150	151	150	151	490	494	494	505
160	160	160	160	500	504	504	515
170	172	171	172	510	514	514	525
180	182	181	182	520	524	524	536
190	195	192	195	530	534	534	546
200	205	202	205	540	544	544	557
210	214	212	214	550	554	554	567
220	224	222	224	560	563	564	576
230	234	232	234	570	574	574	587
240	245	242	246	580	584	584	597
250	256	252	258	590	599	594	612
260	265	262	271	600	608	604	621
270	274	272	282	610	618	614	631
280	283	282	293	620	628	625	641
290	291	292	303	630	639	636	652
300	302	302	314	640	649	646	662
310	311	312	323	650	659	656	672
320	321	324	333	660	669	666	682
330	333	334	344	670	679	676	692
340	343	344	354	680	689	686	702

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712	1020	1015	1027	1030
700	709	706	722	1030	1025	1037	1040
710	719	716	732	1040	1035	1047	1050
720	729	726	742	1050	1045	1057	1060
730	739	736	752	1060	1055	1067	1070
740	749	746	762	1070	1064	1077	1079
750	759	756	772	1080	1074	1087	1089
760	769	766	782	1090	1082	1097	1097
770	779	776	792	1100	1092	1107	1107
780	789	786	802	1110	1101	1117	1116
790	799	796	812	1120	1112	1128	1127
800	807	806	821	1130	1122	1138	1137
810	814	816	829	1140	1132	1148	1147
820	821	826	836	1150	1142	1158	1157
830	830	836	845	1160	1152	1168	1167
840	838	846	853	1170	1162	1178	1177
850	847	856	862	1180	1172	1188	1187
860	855	866	870	1190	1182	1198	1197
870	865	876	880	1200	1192	1208	1207
880	875	886	890	1210	1202	1218	1217
890	885	896	900	1220	1212	1228	1228
900	895	906	910	1230	1223	1238	1238
910	905	916	920	1240	1232	1248	1247
920	915	926	930	1250	1242	1258	1257
930	925	936	940	1260	1254	1270	1269
940	935	946	950	1270	1264	1280	1279
950	945	957	960	1280	1274	1290	1289
960	955	967	970	1290	1284	1300	1299
970	965	977	980	1300	1293	1310	1308
980	975	987	990	1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000	1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010	1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020	1334	1326	1345	1343

FINIS.

